

၂၀၁၅ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ၊ အတွဲ (၉)၊ အမှတ် (၁၂)

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE
CLASSIC

အောင်စေပိုင် စိစဉ်ဖန်တီးသည်

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ
အတွဲ(၉)၊ အမှတ်(၁၂)

ဝိ.ဘာဝနာရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး	...	ဒီအရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး	...	ဒီအရေး
အချုပ်အခြာ အာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	...	ဒီအရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအကျိုး၊ ပူးသိမ်းမှု၊ အသိမြင်ပုံဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့်နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
ပြည်တွင်းပြည်ပအချက်အလက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

နိုင်ငံတော် တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှု ဖိုင်းမာရေး
စည်းကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
ရွှေ့ပြောင်းလုံခြုံမှု ဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော
နိုင်ငံတော်သစ်တည်ဆောက်ရေး

မီးပွားရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

စိတ်ပျိုးရေးကို ဖိနှိပ်ဖွဲ့စည်းတိုက်ခိုက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံ
ဆောင်ရွက်ရေးနှင့် အခြားမီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း
ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
လေ့ကျက်မီးပွားရေးစနစ် ဝိပြင်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာရေး
ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများစိတ်ဝင်စားမှု
မီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
နိုင်ငံတော်၏ စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ခန့်တီးနိုင်မှုရှာဖွေအားသည့်
နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေး ဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့်အကျင့်စာရိတ္တပြုမူမှုအား
အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ
အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများမပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး
စစ်မှန်သော ပျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ်ရှင်သန်တက်မြက်ရေး

သက်တော်မြှင့်တင်

အတ္တနုပေတ် ဘိက္ခုဝေ အနုဂဏာသော

ယံ ပဗ္ဗပက္ကမေန တထာဂတံ ဒီပိတာ ဝေဇီရာပေယျ။

အနုပက္ကမေန ဘိက္ခုဝေ တထာဂတာ ပရိနိဗ္ဗာယန္တိ။

စတေန သစ္စဝဇ္ဇန္တု၊ သောယျိံ မေ မောတု သပ္ပဒါ။

မာတိကာ

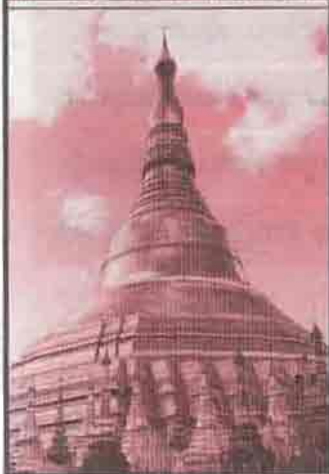
ဘာသာရေးဘုရားသမိုင်း

- ဆန်းကြယ်ထူးခြား ဖလေးဘုရား	... လှစံ(ပညာရေး)	၆
- မိကရင်တောင် ပဌာန်းဆက်နှင့်	... ဆရာကြီးဦးအောင်မြင်	၄၄
- ရှင်အဇ္ဈဝါဏဘုရားသို့	... မောင်သာ(ဈေးကောင်း)	၈၄
- ဝိဇ္ဇာဇော်လှီဘုရားနှင့်	... သက်နှင်းဆွေ(ပုဂ္ဂိုလ်)	၁၂၄
- မြန်မာ အိန္ဒိယနယ်စပ် တမူးမြို့မှ	... မြင်းမူအေးမဆောင်	၁၃၂
- ကျွန်ုပ်တို့ သာသနာ့တောင်တော်မှာ	... ခေမသုမသင်္ကဆရာမျိုး	၁၄၉

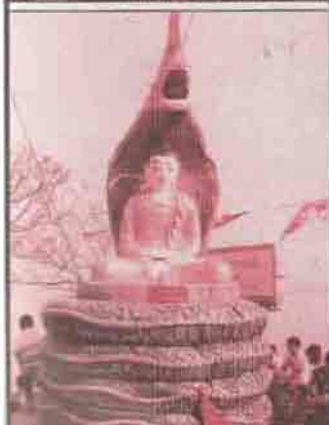
ဘာသာရေးသုတ/ရသဆောင်းပါး

- မာရ်နတ်(၄)	... မုံရွာနေတာ	၁၂
- ဗြဟ္မဝိဟာရအဖွင့်(၃)	... ဓမ္မာစရိယဦးရွှေလွင်	၁၈
- ဘုရားဂုဏ်တို့ ရောင်တော်လွှတ်မှ	... ကိုအေးမြင့်(ဈေး/သူ)	၃၀
- သောကပါလ	... ငါးလွင်ဦး(ဈေး)	၅၀
- ဘဝကို အသေသတ်သောစိတ်	... မေတ္တာရှင်ရွှေပြည်သာ	၅၄
- အပ္ပမာဒ	... ယောဂီစောလွင်	၇၈
- သာသနာအတွက် စည်းနှစ်စည်း	... ဦးအောင်မြင်(ခေမသုမသင်္က)	၁၀၆

မန္တန်၊ ဂါထာ၊ ကျင့်စဉ်

- စန်းပွင့်တဲ့ဂါထာ	... တက္ကသိုလ်အပန်းယ်	၁၅
- ရဟန္တာရှင်သီလဝံသီထုတော်	... ဆရာကြီးဦးအောင်မြင်	၅၂
- ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသမထေရ်နှင့်	... ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)	၉၂
- မွေးနေ့ လပြည့်နေ့မှ	... နန္ဒာဦးကျော်	၁၀၅
- ဂုဏ်တော်တန်ခိုးကြောင့် သက်စိုးရှည်	... သစ်ထူးစိမ်း	၁၁၈
- လိုရာပြည့်စုံ ဂါထာထုံ	... လူစွမ်းမြင့်(နတ်မောက်)	၂၀၅

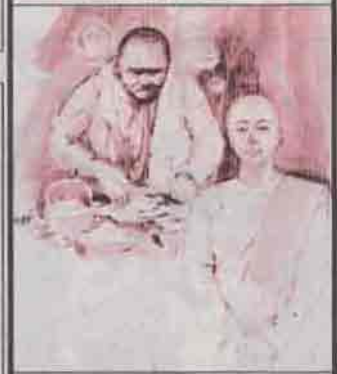
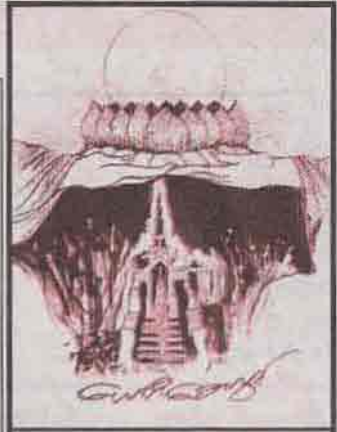
တိုင်းရင်းဆေး

- ဝမ်းချုပ်ခြင်းနှင့်ဆေးနည်းတို့	... ဝင်းခက်(သုံးဆယ်)	၁၃၉
- အပူဝင် ရေမျိုးမှား	... နတ်မောက်မှတ်ကျောက်	၁၅၉
- မန်ကျည်းပင်နှင့် ဆေးအသုံး	... ဆရာဦးရွှေထွန်းခဲ(လေးကား)	၁၇၃
- လက်တွေ့ပျောက်ကင်းချမ်းသာ	... ရဲရဲထွန်း(ဟင်္သာတ)	၂၂၇
- သူငယ်နာ မြင်းသမိုက်	... မိုးခောင်းမောင်(ကလေး)	၂၂၈
- ဒန်ဒလွန်ပွင့်ခြောက် သွေးတိုးပျောက်	... နန္ဒာဦးကျော်	၂၆၆

မာတိကာ

အထွေထွေသုတ၊ ရသဆောင်းပါး

အဘအောင်မင်းခေါင်ကို မှီခဲ့သော	... တက္ကဋ္ဌဗိုလ်	၂၃
ရက်သခွပ်	... ခေတ္တရာဆရာကျော်	၁၃၀
စာတုပ်စင်	... သုတဇာတ်	၁၆၀
ကလေးတောင်ရှိန်	... မျိုးသက်နိုင်(ရွှေပြည်သာ)	၁၇၅
သမ္မတကြီးဦးသိန်းစိန် ကျန်းသစ္စာကျိန်ဆိုမှု	... ဦးစေသောတို	၁၈၉
တိုင်းတစ်ပါးမှ ပရလောကသား	... အောင်(ရေကြောင်းကင်ဂုဏ်နိယာ)	၁၉၃
ထူးဆန်းထွေလာဤကမ္ဘာ	... မောင်လင်းအောင်	၂၀၈
မြင်အပ် မမြင်အပ် နှစ်ရပ်များစွာ	... ကျော်လင်းထွန်း(ရွှေသင်း)	၂၄၉
နေဝါဆို ညပြာသို့	... ရွှေတလေး(လွယ်လင်)	၂၆၃

ဂမ္ဘီရဆန်းကြယ်ဝတ္ထုများ

ရိခြင်း မရှိခြင်း	... ဆန်းငယ်သွေး(ပုတီးကုန်း)	၄၁
သိမ်ဝင်စိပ်ပုတီးနှင့် မသေသောဆေးသမား	... မောင်စစ်ကြည်(ပန်းတနင်္ဂနွေ)	၅၉
ကံသင့်လေသော လူတစ်ယောက်	... မဟာထွန်း	၉၆
တောင်ပေါ်ခန်းမှ မြွေနှစ်ကောင်	... ပြသိန်း	၁၁၀
တောမှောက်၌ တောမပျောက်သော မုဆိုး	... မင်းရဲကျော်	၁၄၂
ဓမ္မစိုးတို့တောင် လန်ဖြန့်သွားစေသော	... ဂါဦးနွန်းကို	၁၆၂
မြဝါးရုံမှ သစ္စာရှင်	... ဝေး(အရာဝတီ)	၁၈၀
ရွာအပြန်	... လင်းပြည့်မောင်(မြန်မာစာ)	၂၀၀
ငေါင်းခြေတစ်ချောင်း	... အောင်ထွန်းကျော်	၂၀၈
အိပ်မက်ဝိညာဉ်	... ကောင်းသော်	၂၃၅
သင်္ချိုင်းကုန်းက လောင်းကစားည	... ညီလေးငယ်(လယ်ကော်)	၂၅၃
ဂမ္ဘီရကောနှင့် လူသားအများ	... စိုးယဉ်ထွန်း	၂၇၁

ပဉ္စရုဏ် အဟံ ဝန္ဓာဓိ

ကလိဒီတာချုပ်

မောင်ညိုအေး (ပန်းတော)

တာဝန်ခံကလိဒီတာ

နေလရောင်

မျက်နှာဖုံးနှင့် အတွင်းဝိရိဗ်

ဟိန်းမင်းခေတ်

ကွန်ပျူတာစာပို့

စန်းစန်းထွေး

ကြောင့်ကြာနှင့် ပြန်ချီနေ - မိမိလေး၊ ယုန်လေး

ပြင်ဝဆက်ထွယ်နေ - ယဉ်မင်းဆု

မျက်နှာဖုံးစာလုံးဝိရိဗ် - ကျော်မင်းမောင်

မျက်နှာဖုံးပန်းချီ - မောင်မြင့်ဌေး

အတွင်းသရုပ်ဖော်ပန်းချီ

ဝင်းသိန်း၊ မောင်မြင့်ဌေး၊ ရန်နိုင်ဦး၊ သန့်စင်၊

ရဲရင့်နိုင်၊ အောင်နိုင်လတ်၊ ကျော်ဦး၊ စက္ကူ၊

ကျော်စိုးညိုနိုး၊ ဆူးထက်အောင်၊ ပညတ်

ထန်ဖိုး - (၂၂၀၀)ကျပ်

အုပ်စု - (၅၀၀)

ထုတ်ဝေသူ

ဦးညီလော်ထွန်း (၀၄၃၃၇)

ကလိဒီတာအဖွဲ့ နှစ်ဆန်းနှင့် ပြန်ချီနေ

အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၁) (၃၁)လမ်း(အထက်)

ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁

အတွင်းဖလှယ် - ကိုမျိုးညွန့် (A7 Group)

စာအုပ်အုပ် - ဦးတင်လှ

မျက်နှာဖုံးနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်

ဒေါ်ကျင်ယု(ကောင်းစံပုံနှိပ်တိုက်)

အမှတ်(၂၇၉/ခ) ၄၀-လမ်း၊

အမှတ်(၉)ရပ်ကွက်၊ ကျောက်တံတား။

မန္တလေး

ရှမ်းတောင်၊ ကယား

မော်လမြိုင်

ပြည်

နေပြည်တော်

နေပြည်တော်ပျဉ်းမနား

ပဲခူး

ဟင်္သာတ

ထွန်းဦးစာပေ

နဂါးစာပေ

မိလ္လာနာစာပေ

ကျော်ကျော်

သုခ၊ နေဓေး

မြတ်ဗွေတောင်စာပေ

မြို့ဝေလွင်စာပေ

သဇင်

တာလေးမောင်

အဆောင်၊ အစီအရင်၊ ယတြာ

- အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်း... ကိုစောင်သန်းဝင်း ၇၅
- သိမှတ်စရာ ကြက်ဥနိမိတ်... မင်းကြည်မြ ၁၀၈
- ဝါပဠိတ်အဆိုးအညံ့ဖြစ်နေ... အောင်ကောင်းမြ(သာကေတ) ၁၉၇
- ကျန်းမာအသက်ရှည်ယတြာ... အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ) ၂၂၉
- အကြံပြုစာမျက်နှာ... ခေတ္တရာဆရာကျော် ၂၃၂
- ခမည်းလိုတာတဲ့... ဝသုန်ဟိန်းထက် ၂၃၄
- နိုင်ငံရပ်ခြား ခရီးသွား... သက်နှင်းဆွေ(ပုပ္ပိ) ၂၆၇

အသုံးချပညာရပ်များ

- တပုဒ်အပြေရာ ကဏ္ဍ... ဆရာတက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင် ၁၀၂
- နာမက္ခရာဆန်း... ဝတ္ထိရဆရာလှမျိုး ၁၁၄
- ခုနစ်ရက်သားသမီး ကံကြမ္မာဟောစာတမ်း... သက်နှင်းဆွေ(ပုပ္ပိ) ၁၆၉
- ၂၀၁၅၊ ဇွန်လ၊ ၁၂ ရာသီခွင်နှင့် သင့်ကံတရား... တက္ကသိုလ်စိုးမိုးနိုင် ၂၂၁
- ၂၀၁၅၊ ဇွန်လ၊ ကောင်းကင်ဂြိုဟ် ရပ်တည်မှု... ၂၇၀
- ၁၂ ရာသီ လက်ဝိုင်းရှင်တို့၏ နက္ခတ်ကြံမြှာ... ဦးဇေယျာလီ ၂၇၀
- ၂၀၁၅၊ ဇွန်လအတွက် လိုအပ်ဆန္ဒပြည့်ဝ... ဆရာမြတ်ထွန်းခေါင် ၂၇၇

ဘိလူးသိမ်အတွင်းရှိ ဆေးဘုရား

ဗလေး စံပြကျေးရွာ၊ ကဝမြို့နယ်။

လှစံ (ပညာရေး)

ပဲခူးတိုင်း၊ ကဝမြို့နယ်မှ

ဆန်းကြယ်ထူးခြား ဖလေးဘုရား

BURMESE
CLASSIC

စာရေးသူသည် ပဲခူးတိုင်း၊ ကဝမြို့နယ်၊ ဖလေးစံပြကျေးရွာတွင် တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူသည့် ဆံတော်ရှင် ကျိုက်မတ်ကော်စေတီတော်မြတ်ကြီးသို့ ဘုရားဖူးရောက်ရှိခဲ့သည်။ ပဲခူးတိုင်းနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်ဒေသများတွင် “ဖလေး ဘုရားကြီး” ဟုသာ လူသိများကြပြီး ရှေးမွန်-မြန်မာမင်း အဆက်ဆက်တို့ တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့သည့် ရှေးဟောင်း ဘုရားစေတီဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။ သထုံပြည်ရှင် ဣန္ဒသီရိမာသောကမင်းသည် ပျက်စီးယိုယွင်းနေသော စေတီတော်ကြီးကို ပြန်လည်ပြုပြင်ရန် မိမိ၏ “အမတ်ကြီးကော်” ကို ဝာဝန်ပေး လုပ်ဆောင်စေခဲ့သည်။ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဘွဲ့အမည်ကိုလည်း ပြန်လည်တည်ဆောက်ရေး ကြီးမှူးခဲ့သူ အမတ်ကြီးကော်ကို အစွဲပြု၍ ကျိုက်မတ်ကော်ဟု ခေါ်တွင်လာခဲ့လေသည်။

တောင်ပိုင်း တောင်ကြီးမြို့ဖြစ်သော သာသနာပြု ပတ္တမြား ဆရာတော် အရှင်သုန္ဒရက ပြန်လည်ပြုပြင်တည်ဆောက်ပေး ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ပရလောကမှ သိုက်စောင့်များ

သက္ကရာဇ် ၁၃၅၄ ခုနှစ်၊ ပတ္တမြားဆရာတော် အရှင် သုန္ဒရသည် ကျောက်တန်း မဟာဗောဓိတောရတွင် တောရ ဆောက်တည်နေစဉ် ပရလောကမှ သိုက်နန်းရှင်များ လာ ရောက်၍...

“တပည့်တော်တို့ ဖလေးဘုရားကြီးကို လာဖူးပါဦး ဘုရား”

“နင်တို့ဘုရားက ဘယ်မှာလဲ”

“ကျောင်းအောက် ကြည့်လိုက်ရင် ဟို ညာဘက်မှာ မြင်နေရတဲ့ ဘုရားထီးပါ ဘုရား”

ဟု လာရောက် လျှောက်ထားကြသည်။ ထိုစဉ်က ကျိန်မတ်ကော်စေတီတော်မှာ အရောင်အဆင်းကင်းမဲ့သော ထီးတော်၊ ကိုယ်လုံးတော်မှာလည်း ပေါင်မြက်တွေနှင့် မတင့် တယ်။ ချုံတွေ ပေါက်နေသော ဘုရားရင်ပြင်တော်နှင့် ထီး တော်မရှိ၊ ပြုပြုကနေသော စေတီရံများနှင့်သာ အမြင်

BURMESE CLASSIC

ဖလေးဘုရားကြီးဟု အသိများသော ကျိန်မတ်ကော် စေတီတော်ကြီးသည် ဉာဏ်တော် အတောင် (၂၀၀)ရှိသဖြင့် ရွှေမော်ဓော၊ မဟာစေတီ၊ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးများ နောက် ဉာဏ်တော် စတုတ္ထအမြင့်ဆုံးဖြစ်သည်။ စေတီတော် ကြီးအထက်တွင် ဆန်းကြယ်ခမ်းနားသော ဥမင်လိုဏ်ဂူကို ခွဲစည်းပြီး မူလ ထီးစေတီကို ငုံလျက် အကြည်ညိုခံ၊ အပူ ဆော်ခံထား၍ ထီးတော်နှစ်ထပ် ပုထိုးတော်ကြီးအဖြစ် အဆန်း တကြယ် စိမ့်တည်ဆောက်ထားခြင်းသည် တမူထူးခြားသော ဝိသေသလက္ခဏာပင် ဖြစ်ပေသည်။ ဘုရားကြီး၏ ရင်ပြင် တော်မှာ (၁၂)ဧကမျှရှိပြီး အလွန်ကျယ်ဝန်းလှသဖြင့် တစ်ဖက်မှ ဆိုင်သံ၊ ဗုံသံကို အခြားတစ်ဖက်မှ မကြားနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း ထူးခြားသော အမှတ်လက္ခဏာပင်အဖြစ် ဖလေးမှာ ဘုရား၊ သံတံခါးမှာ သိမ်၊ နိဗ္ဗာန်မှာ ကျောင်း၊ နိဗ္ဗိမှာ လောင်း၊ ပိုင်ကျိမှာ ချောင်း၊ ကျားတက်မှာ မောင်း ဟူ၍ပင် စာဖွဲ့ခဲ့ရလေသည်။ တောကြီး တောင်ကြီးထဲတွင် တည်ရှိပြီး ငလျင်ဇလိမ့်အကြိမ်ကြိမ်ခံရ၍ ပျက်စီးခဲ့ရသော စေတီတော်ကြီးကို မန္တလေးတတိ ပဝတ္တိကား ရှမ်းပြည်

ကုသိုလ်ပြုကြရင်း ကျွတ်လွတ်ကြကြောင်း သိရလေတော့သည်။

အသက်ဝင်သော သစ်ပင်များ

ဖလေးဘုရားကြီး၏ ရုပ်ပြင်တော်တွင် ကွန်ကရစ်ခင်းရန်အတွက် လမ်းနှင့် မလွတ်သော အပင်ငယ်များ၊ ချုံများကို ရှင်းလင်းကြသည်။ ထိုအခါ ယခင်က ခိုက်ယိုထားခဲ့သော နှစ်ပေ သုံးပေမျှသာ မြင့်သည့် အပင်ငယ် ပန်းပင်များသည် အနုတ်မခံ၊ အပင်အား ထိလိုက်သည်နှင့် ဓာတ်လိုက်သလို ခံစားရသည်။ အပင်မှာလည်း တဦးပြီးနှင့် အသံထွက်ပြီး တုန်ခါ၍နေသည်။ မည်သူမျှ ထိုအပင်များကို မထိရဲ၊ မတိုရဲ၊ မနုတ်ရဲဖြစ်၍ ပတ္တမြားဆရာတော်အား လျှောက်ထားရာ ဆရာတော်က ထိုအပင်ငယ်များရှိရာသို့ ကြွလာ၍...

“ငါ့ကို ဘုရားတည်နေတာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု လုပ်နေတာ၊ မနောင်ယှက်ကြနဲ့။ နင်တို့လည်း ကုသိုလ်ယူကြ၊ ဝိုင်းဝန်းကျည်ပေးကြ။”

ဟု မိန့်တော်မူလိုက်သည်။ ထိုအခါကျမှ ထိုအပင်ငယ်များကို နုတ်၍ရကြောင်း သိရှိခဲ့ကြသည်။

မကောင်းလှပေ။ ထိုစေတီတော်ကို ပြန်လည်ပြုပြင်ပေးရန် သိုက်စောင့်များက ပတ္တမြားဆရာတော်အား ဘုရားသို့ ခေါ်ဆောင်ကြခြင်းဖြစ်ပေသည်။ ထို့နောက်တွင်လည်း...

“ဘုရားကြီးမှာ ခေါင်းလောင်းချိတ်ဆွဲပေးပါဦး ဘုရား။”

“ဟ... နင်တို့အလုပ်ကလည်း တယ်ရှုပ်ပါလား။”

“မှန်ပါ ဘုရား။ ဘုန်းဘုန်း ဆောင်ကြဉ်းပေးမှ တပည့်တော်တို့ ကျွတ်ကြ လွတ်ကြမှာပါ ဘုရား။”

ဟု လျှောက်ထားသဖြင့် ခေါင်းလောင်း (၉)လုံး ချိတ်ဆွဲပေးရသေးသည်။ ဘုရားထီးတင်ပွဲတွင်လည်း အရှင်သုန္ဒရ ရှေ့တော်တွင် အမျိုးသမီးအချို့ ဆံပင်ဖားလျားဖြင့် လူးလိမ်နေကြသည်။ အချို့ကလည်း တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် နှုတ်မှ တတွတ်တွတ်ပြောနေကြသည်။ ပူးကြကပ်ကြ ငိုကြရယ်ကြ နှင့် ဟိုတစ်စု သည်တစ်စုဖြစ်နေကြသည်ကို အရှင်သုန္ဒရက-

“အေး၊ အမျှ... အမျှ... သာဓုခေါ်ကြ။ နင်တို့အတွက် ကုသိုလ်လုပ်ပေးပြီးပြီ”

ဟု မိန့်ကြားလိုက်သောအခါ...

“မှန်ပါ ဘုရား။ သာဓုခေါ်ပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော်တို့ ကျွတ်ပါပြီ၊ လွတ်ပါပြီ ဘုရား။”

ဟု ဆိုကြသည်။ ထိုအခါမှ အနှစ်နှစ်အလလ ကျွတ်ရန် လွတ်ရန် စောင့်နေကြသော ပရလောကသားများ သိုက်နန်းရှင်များ၊ သိုက်စောင့်များတို့ ဘုရားထီးတင်ပွဲတွင် ပါဝင်

တောင်ဘက်မှန် စောင်းတန်းလှေကား

စေတီတော်ကြီး၏ တောင်ဘက်မှန် စောင်းတန်းလှေကားများ ပြုလုပ်ကြရာ၊ မူလပေ (၃၀)အကျယ်ရှိ ဂဝံကျောကုံးများ ခင်းထားသော လှေကားထစ်ခုံများကို တူးဖော်တွေ့ရှိကြသည်။ ယခုအခါ (၁၀) ပေကျယ်သော နတ်လမ်းလှေကားသစ်ကို ပြုလုပ်ထားပြီးဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုနေရာသို့ အသွားအလာနည်းကြသည်။ နံနက် ဝေလီဝေလင်းအချိန်များတွင် ထိုနတ်လမ်းလှေကားထစ်ပေါ်တွင် ဥစ္စာစောင့်များ ထိုင်နေသည်ကို မြင်တွေ့ကြရသည်ဟု ရွာသူရွာသားများက ပြောကြသည်။

ဘီလူးသိမ်

တောင်ဘက် စောင်းတန်းထိပ်တွင် ခြံဝင်းကြီးတစ်ခုရှိပြီး ထိုခြံဝင်းအတွင်း ကုန်းမိမိုပေါ်တွင် သိမ်ရှိသည်။ ထိုသိမ်ကို “ဘီလူးသိမ်”ဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။ သိမ်သမုတ်တိုင်တို့မှာ ထူးထူးခြားခြား ဘီလူးရုပ်တုများဖြစ်ကြသည်။ ပုံစံကလည်း အမျိုးမျိုး၊ ညာလက်ထောက်ထားသော ဘီလူး၊ ဘာလုံးဝက်ထောက်ထားသော ဘီလူး၊ ရှိခိုးနေဟန် ဘီလူး စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးထုလုပ်ထားကြပြီး၊ ထိုဘီလူးရုပ်တုများအား မလေး

မစားပြုလုပ်လျက် အိပ်မက်ပေးပြီး တောင်းပန်ခိုင်းသည်။ အချို့မှာ ရူးသွားခြင်း၊ ဒုက္ခိတဖြစ်သွားခြင်းများပင် ရှိကြသည်။ ယခင်က သိမ်အဆောက်အအုံမရှိ၊ ဆောက်ရန် ကြိုးစားသူများကိုလည်း ဘာလုပ်လိုက်မယ် ဘာဖြစ်သွားမယ် စသည်ဖြင့် ကြိမ်းမောင်းပြောဆိုသံများကြောင့် မည်သူမျှ မဆောက်ရဲကြ။ တောကြမ်း မြေကြမ်းနေရာဖြစ်သဖြင့် ထိုနေရာသို့ မသွားရဲကြ။ ယခုအခါ ပတ္တမြားဆရာတော်မှ သိမ်အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်ထားပြီး ဘုရားကျောင်း ဆောင်တွင် အလွန်ရှားပါးလှသော ဘေသလ္လရ(ဆေးဘုရား) ကို ပူဇော်ခံထားရှိခဲ့လေသည်။

သက်ဝင်မြင်းစီး စစ်သူကြီးရုပ်ထု

ဘီလူးသိမ်အနီးတွင် မြင်းစီးစစ်သူကြီးရုပ်တုတစ်ခုကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။ လည်ဆံဖွားဖွားနှင့် ခုန်ပုံတော့မည့်အလား အားမာန်အပြည့်ရှိနေသော မြင်းကြီးပေါ်တွင် လက်သုံးတော် အားကို ပြောက်ကိုင်ထားသည့် ဝင့်ဝင့်ကြားကြား စစ်သူကြီး ရုပ်တုကို ဇီလေးဘုရားကြီးဆီသို့ မျက်နှာမူ၍ ထုလုပ်ထား သည် ထိုရုပ်ထုသည် သက်ဝင်လှုပ်ရှားသော ရုပ်ထုဖြစ် သည်ဟု ယုံကြည်ကြသည်။

တစ်ခုသော သင်္ကြန်အချိန်အခါတွင် ဇုလ္လဘ ရဟန်း များအတွက် ဘုရားတန်းဆောင်းတစ်ခုတွင် လူကြီးများ

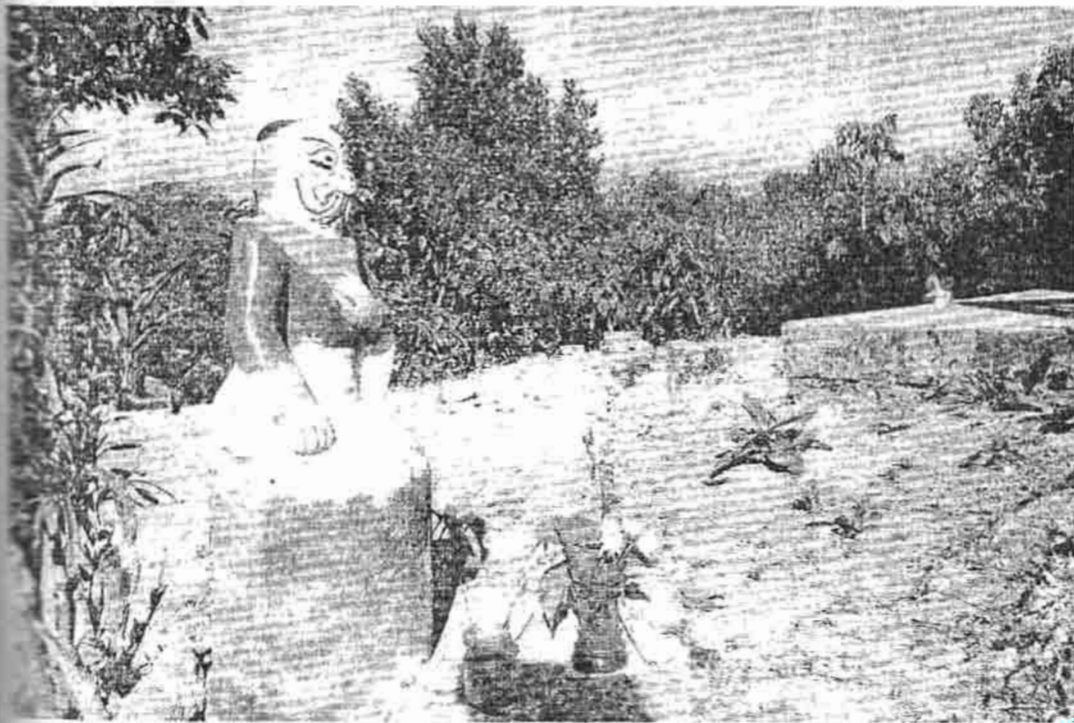
ဝေယျာဝစ္စလုပ်ကိုင်နေကြသည်။ ညသန်းခေါင်အချိန်တွင် မြင်းဖြူကြီးတစ်ကောင်သည် ကျယ်လောင်စွာ မြည်ဟီးလျက် ဘုရားကို ပတ်ပြေးနေသည်။ မွှာရုံအတွင်းရှိ လူများသည် မြင်းဟီသံကိုလည်း ကြားရသည်။ မြင်းခွာသံကိုလည်း ကြား နေရသည်။ အချို့မှာ ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့လိုက်ကြသည်။ “ဘုရားလူကြီးတစ်ဦးက “ဘယ်သူ့မြင်းလွတ်လာလဲ မသိဘူး၊ ဘုရားကို ပတ်ပြေးနေတယ်”ဟူ၍ပင် ပြောဆိုလိုက်သေးသည်။ နောက်နေ့နံနက်တွင် ပတ္တမြားဆရာတော်ကြီးကြွလာ ပြီး...

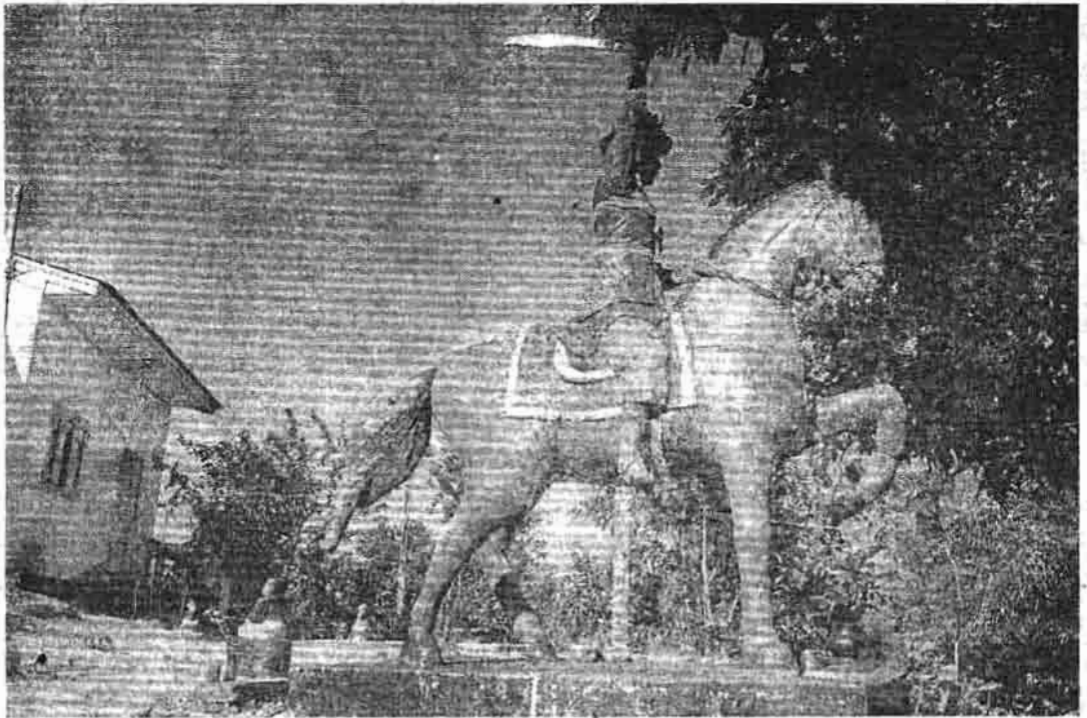
“မင်းတို့...ညက မြင်းဖြူကြီးတစ်ကောင်တွေ့လိုက် လား၊ အဲဒါ စစ်သူကြီးစီးတဲ့ မြင်းပဲ၊ သူတို့က ဖလေးဘုရား ကြီးကို စောင့်ရှောက်နေတာ”

ဟု မိန့်ကြားသော အဖြစ်မှန်ကို သိရှိကြသည်။ ရပ်ရွာ ထဲတွင်လည်း ထိုမြင်းပုံစံမရှိဟု ဆိုကြသည်။

လက်တော်မှ ရေထွက်သော ရဟန္တာရုပ်ထု

ဖလေးဘုရားကြီးတွင် ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ နောက်တော်ပါး မှ ရဟန္တာ ငါးရာတို့ သပိတ်ကိုယ်စီပိုက်ကာ ဆွမ်းခံကြွတော် မူနေပုံ ရုပ်ထုများကို ကြည့်ညို့ဖွယ်ဖြစ်အောင် လက်ရာ ပြောက်စွာ ထုလုပ်ထားကြသည်။ ရှမ်းပြည်နယ်မှ ရှမ်းအမျိုး သားတစ်ဦးသည် နှလုံးရောဂါခံစားနေရာမှ အိပ်မက်မြင်မက်

သည်မှာ “ရန်ကုန်မြို့သို့ သွား၍ ကဝမြို့နယ်တွင်ရှိသော လက်တော်မှ ရေထွက်သည့် ရဟန္တာရုပ်ထုကို ရှာဖွေပါ။ ထိုသို့ လက်တော်မှ ကျသောရေဖြင့်သာ နှလုံးရောဂါကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်မည်” ဟု အိပ်မက်မြင်မက်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ရဟန္တာရုပ်ထုရှိသော ဘုရားကို ရှာဖွေခဲ့ရာ ထုံးကြီးကျောက်တန်း၊ ကဝမြို့များသို့ ရောက်ရှိပြီး နောက်ဆုံးတွင် ဖလေးဘုရားကြီးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ရဟန္တာရုပ်ထုတော်ငါးရာကိုလည်း ဖူးတွေ့ရသည်။ မည်သည့် ရဟန္တာ၏ လက်တော်မှ ရေကျသနည်းဟု ဂေါဟက လူကြီးများအား မေးမြန်းသည်။ လူကြီးများကလည်း မသိ။

ဤသို့ဖြင့် ရှာဖွေရာ ရဟန္တာတစ်ပါး၏ လက်သူကြွယ်မှ ရေကျကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။ ကျသောရေကလည်း မများလှ။ တစ်ညလုံး သပိတ်ဖြင့် ခံထားမှ ဖန်ခွက်တစ်ဝက် စာမျှသာ ရရှိသည်။ ထိုအကြောင်းကို ကြားသိရသူများသည် ၎င်းတို့၏ ရောဂါများ ကုသရန် ရေသန့်ဘူးများဖြင့် ရဟန္တာရေစင်ကို လာရောက်တောင်ကြရာ တစ်နေ့လျှင် ရေအထမ်း နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ်ခန့်မျှ ပွား၍ပေးခဲ့ရသည်။ ရောဂါအမျိုးမျိုးတို့ ပျောက်ကင်းကြသည်ဟု ဆိုကြသည်။ တစ်လကြာမျှ လက်တော်မှ ရေကျခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

သိုက်နန်းရှင် မစိမ်းကား

စေတီတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက် တစ်နေရာတွင် လှေကားငယ်တစ်ခုမှ ဆင်း၍သွားလျှင် သိုက်နန်းရှင် မစိမ်းကားပုံဘုရင်ထုကို အဆောက်အအုံတစ်ခုဖြင့် သီးသန့်ထားရှိပြီး ပန်းဖွယ်ပန်းခက်များဖြင့် တန်ဆာဆင်ထားသော ဇနီးတစ်ဦးကိုလည်း တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ ယခင်အခါက ဤနေရာသည် သစ်ကြီးဝါးကြီးများ ပေါက်ရောက်ပြီး တောအလွန်ခေါင်သောနေရာဖြစ်သည်။ သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေသော နွယ်ကြီးဒန်းများကို သိုက်နန်းရှင်များက လာရောက်စီးနင်းကစားလေ့ရှိသဖြင့် မြေပြင်တွင် မြက်ပင်များ လုံးဝ မရှိဘဲ တလင်းပြင်ကဲ့သို့ ရှင်းလင်းနေကြောင်း၊ ခြေရုပ်တိုက်ရာများပင် တွေ့ရတတ်ကြောင်း ပြောဆိုကြသည်။

ညောင်ကိုးထောက် ညောင်ပင်ကြီး

ဖလေးဘုရားကြီး၏ မြောက်ဘက် နောင်တော်ကြီး စေတီအနီးတွင် သဘာဝအလျောက် ဖြစ်ပေါ်နေသော ပန်းချီဆန်ဆန် အလွန်လှပသည့် ကိုင်းထောက်ပင်စည် ကိုးခုရှိသော ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို တွေ့ရှိရသည်။ ထိုညောင်ပင်ကြီး၏ သက်တမ်းသည် နှစ်ပေါင်း ရာနှင့်ချီ၍ နီးပါးမည်ဟု

ခန့်မှန်းကြသည်။ ယခင်အခါက ထိုနေရာတစ်ဝိုက်တွင် ငန်း
မြွေကြီးများ ကျက်စားနေထိုင်ကြ၍ မည်သူမျှ မသွားရဲ
မလာရဲသောနေရာဖြစ်သည်။ သို့သော် ယခုအခါ လူသွား
လူလာများ၍နေလေပြီ။ ထိုညောင်ပင်ကြီးကို ဂန္ဓိရာဆရာများ
က ပုံသဏ္ဌာန်ကို ကြည့်၍ သစ်တံခါးဟု ခေါ်ဆိုမည်ဖြစ်သော်
လည်း “ညောင်ကိုးထောက်”ဟူ၍သာ ဒေသခံများက ခေါ်ဆို
ကြသည်။ ဆုတောင်းပြည်သော ညောင်ပင်ကြီးဟု သိရှိရ
သည်။ သားဆုပန်လိုသူများက လာရောက် ဆုတောင်းလေ့
ရှိကြသည်။ ဆုတောင်းတိုင်းလည်း ပြည့်ကြသည်ဟု ဆိုလေ
သည်။

စာဖတ်သူအနေဖြင့် ပစ္စန်းဆက်ရှိ၍ ဖလေးဘုရား
ကြီးသို့ သွားရောက်ဖူးမြော်လိုပါလျှင် ရန်ကုန်-ပဲခူးလမ်း
အင်းတကော် တာဆုံမှ ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီဖြင့်လည်းကောင်း

ကိုယ်ပိုင်ကားဖြင့် လည်းကောင်း သွားနိုင်သလို၊ သက္ကလ၊
အုန်းနံဘက်မှလည်း ကား၊ ဆိုင်ကယ်တို့ဖြင့် အရောက်သွား
နိုင်လေသည်။ အထက်ပါ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော နေရာ
များအပြင် ပရလောက သိုက်နန်းရှင်များ၊ ယက္ခဘီလူးများ၊
ဆေးဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ
အကြောင်းကို ထပ်မံ သိရှိ ဖော်ထုတ်နိုင်မည်ဖြစ်ပေသည်။
အံ့ဖွယ်ထူးခြား ဖလေးဘုရားကြီးကို သွားရောက်ဖူးမြော်ပြီး
လိုရာဆန္ဒများ ပြည့်စုံကြပါစေ။

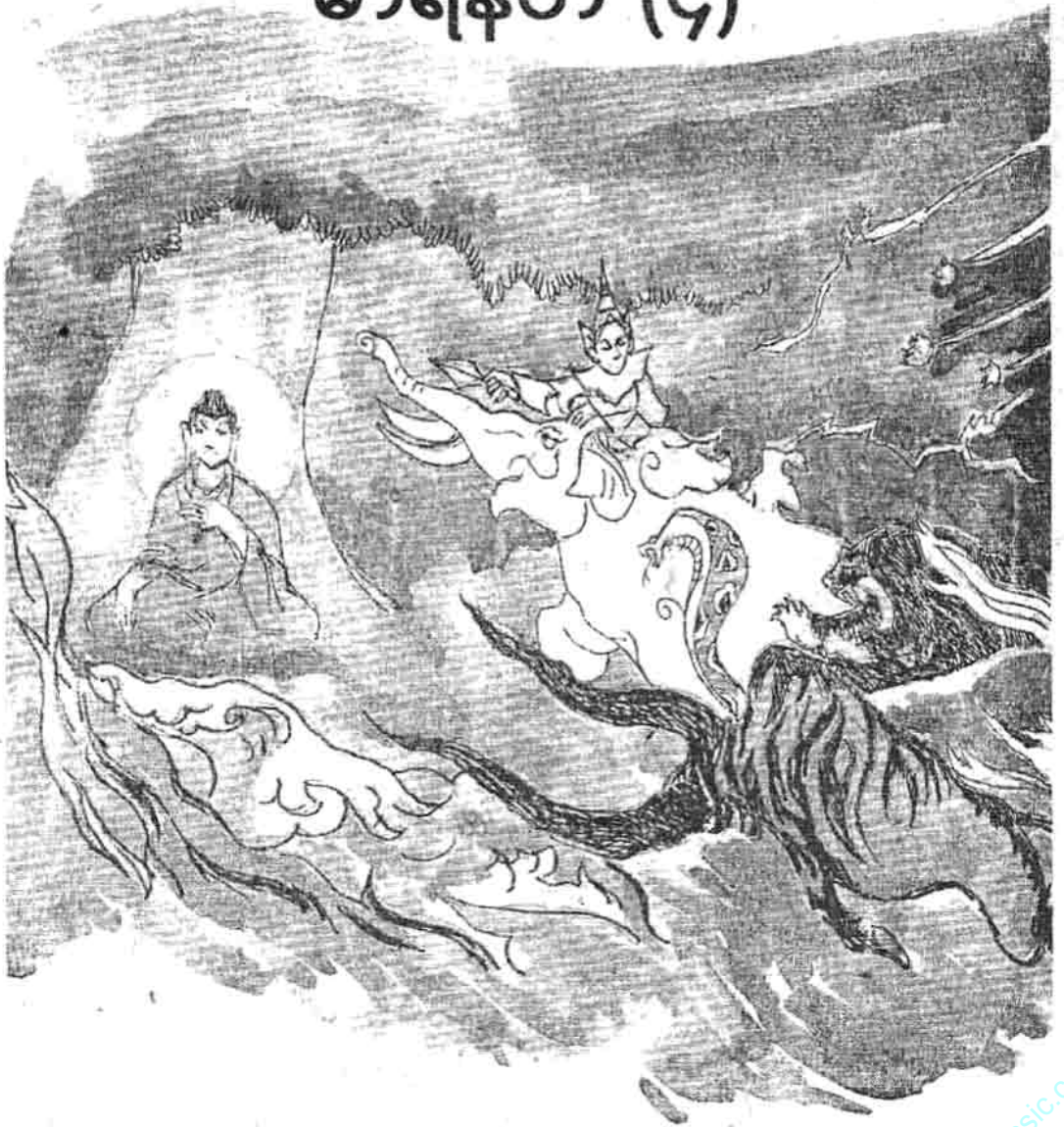
လှစံ(ပညာရေး)

ပိုင်းပြု

- ကျိုက်မတ်ကော်စေတီတော်သမိုင်း (ဦးစေတနာ)
- ကိုယ်တိုင်ဖူးမြော်တွေ့ရှိချက်များ

မုံရွာနေဇာ မာရ်နတ် (၄)

ကြည်ပုံမှာ မာရ်နတ်သည် ဆင်ပြောင်ကြီးတစ်ကောင် ဖန်ဆင်းလိုက်ပြီး ကျိန်းစက်နေသော ရှင်ရာဟုလာကို နှာမောင်းဖြင့် ရစ်ပတ်ကာ ကိုင်ပေါက်သတ်ရန် ကျယ်လောင်သော အသံကို အော်မြည်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် မာရ်နတ်၏ မုတ်မာရက်စက်သော အကြံအစည်ကို သိမြင်တော်မူ၏။

“ဟယ် . . . မာရ်နတ်ယုတ်၊ သင်ကဲ့သို့သောသူ တစ်ထောင်လောက်ကပင် ငါဘုရား၏ သားတော်မောင်ကို ကြောက်လန့်အောင် မလုပ်နိုင်။ သားတော်သည် ထိတ်လန့်ခြင်း၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်း အလျဉ်းမရှိပြီ။ တဏှာကင်းပြီးဖြစ်၏။ ကြီးသော လုံ့လရှိယူရီ၏။ မြတ်သော ပညာရှိ၏။ စသည်ဖြင့် သားတော် ရဟန္တာ ရှင်ရာဟုလာ၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို ထုတ်ဖော်မိန့်မြှောက်တော်မူလိုက်၏။ မှန်ပေသည်။

- * တဏှာ(လောဘ)၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းသူသည် ကြောက်လန့်ခြင်း မရှိ။
- * ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းသည် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော တရားများ ရှိနေသောကြောင့် ဖြစ်၏။
- * ရဟန္တာအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မည်သည် တဏှာ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ စသော အကုသိုလ်တရားများ မရှိသောကြောင့် ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်း၏။ ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်း၏။ တုန်လှုပ်ခြင်း ကင်း၏။ (ကြောက်ရွံ့၊ တုန်လှုပ်၊ ထိတ်လန့်နေသေးလျှင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်ချေ။)

မြတ်ဘုရားဟောကြား ဒေသနာတရား

ရဟန်းကိစ္စပြီးဆုံးခြင်း (ရဟန္တာဖြစ်ခြင်း)သို့ ရောက်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှု မရှိ။ လောဘ စသော ကိလေသာကင်းပြတ်၏။ ဘဝဖြစ်ပေါ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာပြောင့်တံသင်း(ဆူးပြောင့်ခလုတ်) တို့ကို အမြစ်ပြုတ်ဖြတ်ပြီးဖြစ်၏။ ဤဘဝခန္ဓာကိုယ်သည် နောက်ဆုံးဖြစ်၏။ (ဓမ္မပဒ၊ ဂါထာ-၃၅၁)

အကြင်သူသည် တဏှာကင်း၏။ ခန္ဓာကိုယ် စသည်တို့၌ စွဲလမ်းခြင်းမရှိ။ တပ်မက်ခြင်း မရှိ။ ပဋိသန္ဓိဒါတရား၌

မာရ်နတ်သည် အဖျက်သမားပီပီ မြတ်စွာဘုရားကို နှောင့်ယှက်လေ့ရှိ၏။ ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ကို စစ်သည်ပေါင်းများစွာနှင့် လုယက်နှောင့်ယှက်ခြင်းမှအစ အနှောင့်အယှက် အမှောက်အဖျက်မျိုးစုံကို ကြံလျှင် ကြံသလို ပြုလုပ်လေ့ရှိ၏။

အိက္ခာနိထေရီမယ်များကိုလည်း အနှောင့်အယှက်ပေးလေ့ရှိသည်။ လူပျိုစကားလည်း ပြောတတ်၏။ ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် ချောချောလှလှလေးမှာ ဘာဖြစ်လို့ ခေါင်းတုံးတုံးပြီး အစာငတ်ခံနေတာလဲ။ အလှအပတွေ ဖျက်ဆီးနေတာလဲ။ ကာမဂုဏ်ခံစားချိန်မှာ ကာမဂုဏ်အပြည့်အဝခံစားဖို့ မကောင်းဘူးလား။ စသော နှောင့်ယှက် လှံ့ ဆွယ်လှံ့များဖြင့် မြို့ဆွယ်ပြားယောင်းလေ့ရှိသည်။ ဥပ္ပလဝဏ်ထေရီမယ်ကို လူပျိုစကားပြောဖူး၏။

ဝဇီရာထေရီဘိက္ခုနီကျတော့ အန္တဝန်တောထဲမှာ တစ်ပါးတည်း နေသန့်နေစဉ် သတ္တဝါတွေ ဘာကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာတာလဲ၊ စသော တရားမေးခွန်းများကို မေးမြန်းပစ္စာထုတ်ကာ အနှောင့်အယှက်ပြုဘိ၏။

ယခုလည်း ကြည့်။

မြတ်စွာဘုရားကို နှောင့်ယှက်ခွင့်မပြုလျှင် ဘုရားနဲ့ ပတ်သက် ဆက်နွယ်သူများ။ ဘုရားရှင်၏ အသိုင်းအဝိုင်း အပည့်များကို အနှောင့်အယှက်ပေးလေ့ရှိ၏။

ရှင်ရာဟုလာသည် မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဂန္ဓကုဒိုတိုက်တံခါးမုခ်တွင် ကျိန်းတော်မူနေ၏။ မာရ်နတ်ရောက်လာပြီး အိပ်စက်နေသော ရှစ်နှစ်သားအရွယ် ကိုရင်ငယ် ရာဟုလာကို နှိပ်စက်ရန် ကြံစည်လေတော့သည်။

ကျွမ်းကျင်လိမ္မာ၏။ နောက်ဆုံးဘဝ ခန္ဓာကိုယ်သာရှိသော သူကို "မဟာပုရိသ-ကြီးမားသော၊ ပညာရှိသော ယောက်ျား မြတ်"ဟူ၍ ငါဘုရားသတ်မှတ်၏။

မာရ်နတ်နှင့် ပါရမီပြဿနာ

"ပါရမီ"ဆိုတာ ပါဠိဝေါဟာရ။

မြန်မာလိုက တစ်ဖက်ကမ်း။ အတိအကျဆိုရသော် သံသရာ၏ ဟိုဘက်ကမ်း နိဗ္ဗာန်ကို ဆိုလိုပေသည်။

ပါရမီ ရစ္ဆတိတိ ပါရမီ ဗိဇ္ဈိဟဝစနတ္ထအရ ဟိုဘက်ကမ်း နိဗ္ဗာန်စခန်းသို့ သွားရောက်ကူးမြောက်တတ်သော ကြောင့် "ပါရမီ"ဟု ဆိုရ၏။ ပါရမီဟူသည် ဟိုဘက်ကမ်း နိဗ္ဗာန်စခန်းသို့ ရောက်စေသော ကျင့်စဉ်များဖြစ်သည်။ ပါရမီ (၁၀) အပြားအားဖြင့် (၃၀)ရှိ၏။ ယင်းသည် ပါရမီတော်များ ကို ဖြည့်ကျင့်ဆည်းပူးနေသူများကို "ပါရမီရှင်"ဟု ခေါ်ဆိုရ လေသည်။

ဤတွင် ပါရမီနှင့် ယတ်သက်၍ မတန်မရာ ပြဿနာလုပ် လာသူကား မာရ်နတ်ကြီးဖြစ်သည်။ မာရ်နတ်သည် အမျိုး ကောင်းသားတစ်ဦးအသွင်ဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ ရောက်လာပြီး-

"မြတ်စွာဘုရား... အရှင်ဘုရားသည် ပါရမီ-ပါရမီဟူ၍ ဟောတော်မူလေ့ရှိ၏။ ပါရမီ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား အတယ်ပါနည်း" ဟူ၍ မေးခွန်းထုတ်၏။

အမျိုးကောင်းသားတစ်ယောက်ဟန်ဆောင်ထားသော် လည်း မြတ်စွာဘုရားက မာရ်နတ်ကြီးမှန်း သိတော်မူသဖြင့်-

"ဟဲ့... မာရ်နတ်ယုတ်၊ ရှုပ်ရှုပ်ယုတ်ယုတ်လာပြီး မေးခွန်းမထုတ်နှင့်။ သင့်အတွက် ပါရမီဖြင့် လည်းကောင်း၊ အပါရမီဖြင့် လည်းကောင်း အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာမရှိ။ ထိုပါရမီ မည်သော တရားသို့ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သာလျှင် ရောက်နိုင်၏" ဟူ၍ မိန့်တော်မူလိုက်လေသည်။

မြတ်စွာဘုရားဒေသနာတော်

- * ယဿ ပါရံ အပါရံဝိ၊ ပါရာပါရံ န ဝိဇ္ဇတိ။
 - ဝိတဒ္ဓရံ ဝိသံယုတ္တံ၊ တမဟံ မြူမိ ဗြဟ္မဏံ။
- (ဓမ္မပဒ၊ ဂါထာ-၃၈၅)

* အကြင်(ယောဂီ)ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား စက္ခု၊ သောတာ၊ သာန၊ ဇိဝိ၊ ကာယ၊ ပနတည်းဟူသော အတွင်း ဘာယတန ခြောက်ပါးတည်းဟူသော ဤဘက် ကမ်းသည် လည်းကောင်း၊ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံတည်းဟူသော အပြင် ဘာယတန ခြောက်ပါးဟု ဆိုအပ်သော ဟိုမှာ ဘက်ကမ်းသည် လည်းကောင်း၊ ဤဘက်ကမ်း၊ ဟိုဘက်ကမ်းတည်းဟူသော ကမ်းနှစ်ဖက်တို့သည် လည်းကောင်း မရှိချေ။ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကင်း၍ ကိလေသာ မရှိသော ထို(ယောဂီ)ပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြဟ္မဏ(မကောင်း မှုတို့မှ အပပြုပြီးသူ)ဟူ၍ ငါဘုရားဟောတော်မူ၏။

မာရ်နတ်ကြီးသည်ကား သူနှင့် မဆိုင်တာကို ပြဿနာ လုပ်ပြီး မေးခွန်းထုတ်မိလေရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ပါရ- အပါရ ပြဿနာသည် သင်နှင့် လုံးဝ မသက်ဆိုင်ကြောင်း၊ သင်၏ ဆရာမဟုတ်ကြောင်း၊ ကိလေသာကုန်ခန်း နိဗ္ဗာန် စခန်းဝင်တော်မူကြသည့် ရဟန္တာအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အရာ ဌာနသာဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူလိုက်သဖြင့် ခပ်ကုပ် ကုပ်နှင့်ပင် မြတ်စွာဘုရားထံမှ အသော့နှင့်ကာ ထွက်ခွာ သွားခဲ့ဖူးပါသတည်း။

နမော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ
ပုဂ္ဂာနော

ကိုးကား
- ဓမ္မပဒ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဗြဟ္မဏဝဂ်၊ မာရဝတ္ထု ။

စန်းပွင့်တဲ့ ဝါထာ

တက္ကသိုလ် အဝန်ငယ်

၁၉၆၀ ခုနှစ်ဖြစ်ပါသည်။

မင်းကျော်ခေါင်ဆိုလျှင် မသိသူ မရှိသလောက်ပင်။ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် ကြယ်တစ်ပွင့်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဥပဓိရုပ်ကို ကြည့်ရင် နှာခေါင်းက ပြားပြား၊ မျက်နှာက ပြဲပြဲ ခန္ဓာကိုယ်က သေးသွယ်ကြုံလိုလို၊ သွားကလည်း အနည်းငယ် ခေါလိုက်သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် လူတိုင်းရဲ့ ပါးစပ်ဖျားမှာတော့ မင်းကျော်ခေါင်ရဲ့ နှာမည်က ရေးပန်းစားနေသည်။ နန်းပွင့်သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ကျောင်းသူအများစုက ဘာကို သဘောကျနေသည်သေး၊ မင်းကျော်ခေါင်နှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့ချင်ကြသည်။ မင်းကျော်ခေါင်နဲ့ အသိအကျွမ်းဖြစ်ရတာကို ဂုဏ်ယူစရာဟု ထင်မိကြသည်။ စာတော်၍လားဟု မေးရပြန်လျှင်လည်း လုံးဝ ဟုတ်။ တစ်နှစ် တစ်တန်းအောင်ရအောင် မနည်းကြိုးစား ဖြေရတာ လူတိုင်းအသိ။ ဦးနှောက်က သာမန်အဆင့်သာ ရှိ၏။

စီးပွားရေးကိုလည်း ကြည့်ပါဦး။ ဖခင်ဖြစ်သူက အထက်တန်းစာရေး။ ညီမနှစ်ယောက်ကလည်း ရှိသေး။

ပညာရေးကိစ္စ ဝန်လေးကြရ၏။ တက္ကသိုလ်ကိုပင် မနည်း တက်ရသည်။ တစ်နေ့ မုန့်ဖိုးတစ်ကွပ်သာရ၏။ ထိုအချိန်က လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက် ၂၅ပြား၊ ကျောင်းသို့ ဘတ်စ်ကားခ ၂၀ ပြား၊ အမေဖြစ်သူက ရှားရှားပါးပါး တက္ကသိုလ်ကျောင်း သားမို့ ပေါ်ပလင်သားအင်္ကျီချုပ်ပေးထားသည်။ သွားစရာ လာစရာရှိပါက ဝတ်ရန် တက်ထရွန်ရှပ်အင်္ကျီတစ်ထည်နှင့် ဘန်ကောက်ပုဆိုးတစ်ထည်တော့ ရှိ၏။

မင်းကျော်ခေါင်တစ်ယောက် ကျောင်းမသွားခင် အိမ်အတွက် ကုန်ခြောက်များကို ဝယ်ပေးရ၏။ ဈေးထဲရှိ ရွှေဒေါင်း ကုန်စုံဆိုင်မှာ အမြဲဝယ်နေကျဖြစ်သည်။ ကုန်စုံဆိုင်ပိုင်ရှင် သူဌေးက တရုတ်လူမျိုး။ သားသမီးမရှိသဖြင့် တက္ကသိုလ် ကျောင်းသား မင်းကျော်ခေါင်ကို ချစ်ကြသည်။ မင်းကျော်ခေါင်ကလည်း သံယောဇဉ်ဖြစ်နေ၏။ ကျောင်းပိတ်ရက်တိုင်း တွင် ကုန်စုံဆိုင်၌ ကူညီလုပ်အားပေးသည်။

သူဌေးက သူ့ကို ကြိုသလို မုန့်ဖိုးပေးသည်။ လိုအပ်သည့် စာအုပ်များ ဝယ်ပေးသည်။ အဝတ်အစားကိုလည်း မကြာခဏ ဝယ်၍ဆင်သည်။ ကျောင်းမှာ မုန့်ဝယ်စားစရာ

မလို၊ သူငယ်ချင်းအပေါင်းအသင်းတွေက ဒကာခံသည်။ မိန်းကလေးတွေက ပို၍စေတနာ သဒ္ဓါတွေ ပိုသည်ဟု ဆိုရမည်။ မင်းကျော်ခေါင် ဒီလို စန်းပွင့်နေရသည်မှာ အကြောင်းတစ်ချို့သည်ဟု သူငယ်ချင်းတွေက ထင်မြင်ချက်ပေးကြသည်။ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ဖော်ထုတ်ရန် ကြိုးစားကြည့်သော်လည်း မအောင်မြင်ခဲ့ပါ။

ဘွဲ့ရပြီး၍ အလုပ်လျှောက်ကြသောအခါ မင်းကျော်ခေါင်တစ်ယောက် ဦးဦးဖျားဖျားအလုပ်ရသွား၏။ လျှောက်ထားသူက ၁၀ဦး အလုပ်ခန့်မည်သူက တစ်ဦး ဒီအထဲ မင်းကျော်ခေါင်တစ်ဦးတည်းသာ ကံကောင်းသူဖြစ်သွားသည်။ အကပ်ရှိ၍လည်း မဟုတ်၊ ကံပွင့်သည်ဟုပင် ဆိုရမလောက်ပင်။ အလုပ်ထဲ ရောက်ပြန်တော့လည်း လူချစ်လူခင်ပေါင်း၊ ဤနှစ်အတွင်းမှာပင် ရုံးအုပ်ရာထူးရသွားသည်။

မိသားစုစီးပွားရေးမှာလည်း ကောင်းလာ၏။ ညီမ နှစ်ယောက်စလုံး မူလတန်းပြ ဆရာမ လုပ်နေကြပြီဖြစ်သည်။ ကျောင်းလည်း ပြီးကုန်ကြပြီ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး မင်းကျော်ခေါင်ဘဝဖြစ်စဉ်ကို အားကျနေမိကြသည်။

၁၉၇၈ ခုနှစ်နေ့တစ်နေ့တွင် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် စာရင်းစစ်ရုံးတွင် ဝင်ရောက်တာဝန်ထမ်းဆောင်နေပြီဖြစ်ရာ မင်းကျော်ခေါင်တို့ဌာနသို့ စာရင်းများစစ်ဆေးရန်သွားရသည်။ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြပြီးနောက် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝက ရှေးဖြစ်ဟောင်း အောက်မေ့ဖွယ်များကို အမှတ်တရ ပြန်ပြောမိကြ၏။ အလုပ်နားသော နေ့တစ်နေ့တွင် သူ၏နေအိမ်သို့ ထမင်းဖိတ်ကျွေးသည်။

အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်မှာ ခြံနှင့် ဝင်းနင်းဖြစ်ပြီး ကိုယ်ပိုင် ဟွန်းခါဆလွန်းကားတစ်စီးရှိသည်။ ကိုယ်ပိုင်ကားကို မစီးဘဲ ရုံးကပေးထားသော မာဇဒါဂျစ်ကိုသာ စီးနေ၏။ ထမင်းစားပြီးကြသောအခါ မင်းကျော်ခေါင်က...

“သူငယ်ချင်း... တို့ ဒီလိုအခြေအနေမျိုးကို ဘာကြောင့် ရောက်လာရသလဲဆိုတာ မသိချင်ဘူးလား။ တို့က မျှဝေကျွေးချင်းလို့ပါ”

“ဟ... သိပ်သိချင်တာပေါ့။ ကျောင်းသားဘဝထဲက မောင်ရင် ဘာလို့ စန်းပွင့်နေတယ်ဆိုတာကိုပါ တို့က သိချင်နေတာ”

“အေးလေ၊ ဟုတ်ပါရဲ့။ တို့ကလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို မလုပ်မလဲဖြစ်နေပြီး မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်ဖြစ်နေလို့ပါ”

“ဘာတွေ မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ်ဝက်ဖြစ်နေတာလဲ”

“ခုနုပြောသလို အားလုံးက တို့ကို အထင်ကြီးနေကြတာကိုပေါ့”

“ရှင်းအောင် ပြောပြစမ်းပါကွာ။ တို့အဖွဲ့က စိတ်ဝင်စားနေတာ ကြာပြီပဲ”

“ဒီလိုရှိတယ် သူငယ်ချင်း”

ဟု အစချီပြီး ဖြစ်ပျက်ပုံအစုံကို ပြန်ပြောပါတော့သည်။

၁၉၅၈ ခုနှစ်တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းသို့ ဟက်နေသော အချိန်ဖြစ်သည်။ နေအိမ်၏ လမ်းယိပ်တွင် ဆွမ်းလောင်းဓမ္မာ ရှိသည်။ တနင်္ဂနွေနေ့နံနက်တိုင်း သံဃာအပါး ၃၀၀ ကျော် အရုဏ်ဆွမ်းလောင်းလှူရသည်။ စနေနေ့ညတွင် ရပ်ကွက်ထဲ၌ အလှူခံ၍ ဆွမ်းချက်ကြသည်။ ဘာသာရေးတွင် ဝိသနာပါသဖြင့် ဆွမ်းလောင်းဓမ္မာရုံတွင်သာ အချိန်ကုန်နေတတ်သည်။

မင်းကျော်ခေါင်တွင် အပေါင်းအသင်းမရှိ။ ရပ်ကွက်ထဲရှိ လူငယ်များက အပေါင်းအသင်းမလုပ်။ မိန်းကလေးများကပင် မတူသလို မတန်သလို အားလုံးက ဝိုင်းပယ်ထားကြသည်။ မင်းကျော်ခေါင် နားခိုစရာတစ်ခုသာ ရှိသည်။ ဆွမ်းချက်သော အဖွဲ့ပေပဲပေါ့။

တနင်္ဂနွေနေ့တစ်ရက်တွင် သံဃာအပါး (၃၅၀)ကျော်မျှ လောင်းလှူလိုက်ရသည်။ ဆွမ်း၊ ဆွမ်းဟင်း မကျန်သလောက်ဖြစ်သွားသည်။ လွတ်သွားသော အိုးခွံများကို တိုက်ချွတ်ဆေးကြောနေချိန်တွင် ဘုန်းကြီးတစ်ပါး ဆွမ်းလောင်းဓမ္မာရုံအရှေ့သို့ ကြွလာပြီး ဆွမ်းအလှူခံပါသည်။ မင်းကျော်ခေါင်က ဆွမ်းကျွန်း ဟင်းကျွန်းအားလုံးကို လောင်းလှူလိုက်၏။ ဘုန်းကြီးက သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ဆိုပြီးနောက်-

“ဒကာလေး... ဘုန်းကြီးကို အခုလို လှူဒါန်းလိုက်တဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးကလည်း ဒကာလေးကို ဓမ္မလက်ဆောင်ပြန်မေးရတာပေါ့”

ဟု ပြောပြီး အိတ်ဆောင် စာအုပ်လေးတစ်အုပ်ကို ပေးပါသည်။ စာအုပ်မှာ ကိုးမျက်နှာသာ ပါရှိပြီး ဦးပညာ၏ ဓမ္မဒါနဟု မှတ်တမ်းတင်ထားပါသည်။ ဂါထာတစ်ပုဒ်တည်းသာပါပြီး ထိုဂါထာမှာ “ဧတိမိတ္တံ ဂါထာပျံ” ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစာအုပ်ငယ်တွင် ဖော်ပြထားသည်မှာ ထိုဂါထာကို ရွတ်ပွားခြင်းဖြင့် အောက်ပါအကျိုးထူးများ မလွဲမသွေခံစားရရှိမည်ဟု ပါရှိပါသည်။

(၁) အလုံးစုံသော လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါများ ပုဂ္ဂိုလ်

များ၊ ဝိဇ္ဇာတော်ရှိ တပည့်များ၊ အဆိပ်ရှိသော၊ ခွန်အားရှိသော သတ္တဝါများ၊ တောစောင့်နတ်၊ တောင်စောင့်နတ်၊ အိမ်စောင့် နတ်၊ ရုက္ခစိုး၊ ဘုမ္မစိုး၊ အာကာသစိုးနတ်များ၊ ဒေဝီများ၊ ဒေဝယုဝတီများ၊ အထူးချစ်ခင် လေးစားလာရ၍ မေတ္တာ သက်ဝင် ချစ်ခင်လာစေရမည်။

(၂) ပြောတိုင်းဆိုတိုင်း၊ တောင်တတိုင်း၊ ကြွေစည်စိတ်၊ ကူးတိုင်း၊ ဆန္ဒရှိတိုင်း အောင်မြင်စေရမည်။

(၃) စီးပွားရေးအရောင်းအဝယ်များ၊ အပြောအဆို အလုပ်အကိုင်များ၊ တောင်းဆိုသည့် ကိစ္စရပ်များတွင် အထူး အောင်မြင်စေတတ်သည်။

(၄) အထူးကြီးပွားချမ်းသာ ကျန်းမာစေတတ်သည်ဟု ညွှန်းဆိုဖော်ပြထားပါသည်။

မင်းကျော်ခေါင်သည် အိပ်ပြန်ရောက်သည်နှင့် ထို ဂါထာကို အလွတ်ကျက်သည်။ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း “ဟေမိတ္တံ ဂါထာယျံ” ကို (၃၇)ခေါက်တိတိရွတ်ပွား၍ အနက်အဓိပ္ပာယ် ကိုလည်း ကိုးခေါက်ရွတ်ဆိုပြီး ဆုတောင်းခဲ့သည်။

ထိုစဉ်၊ နေ့စဉ်နံနက်တိုင်း အချိန်မှန် ရွတ်ပွားလာခဲ့ရာ ကျည်မည့်သူများ ပေါ်လာခြင်း၊ လာဘ်လာဘများ ဝင်လာ ခြင်း၊ လူချစ်လူခင်ပေါများလာခြင်းနှင့် အကြံအစည်များ အဆီးအတားမရှိ အောင်မြင်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း စိတ်ရှည် စွာ ပြောပြပါသည်။ ဂါထာကို ရွတ်ပွားနိုင်ရန် လက်ဆင့်ကမ်း လိုက်ပါသည်။

ဟေမိတ္တံ ဂါထာတော်ကြီး

ဟေမိတ္တံ ဟိတံ ပုညံ၊
ယထာယာဝိ ကတံ ဖလံ၊
ဧဟိနန္ဒာ ပိယာ ပုတ္တာ၊
ပိယာသီရိ ပိယာ ပိယာ
ဪဝင်း သုဝဏ္ဏဟရ ဇွေဖလံ၊
ဪဝင်း ကာယမနသိ မာမတ္တာယ
သဟဿ ပရိဝါရာသ ပိသာခါယ၊
ဧဝမိ သတ္တာ ယ
သဗ္ဗ နဂရေ သဗ္ဗဂါမေ သဗ္ဗဂေဟေ
သဗ္ဗ ဇနာနံ
သဗ္ဗ လာဘာ မိတ္တံ ဘဝန္တု မမ သန္တိကေ
ဧဟိ - ဝဟိ။

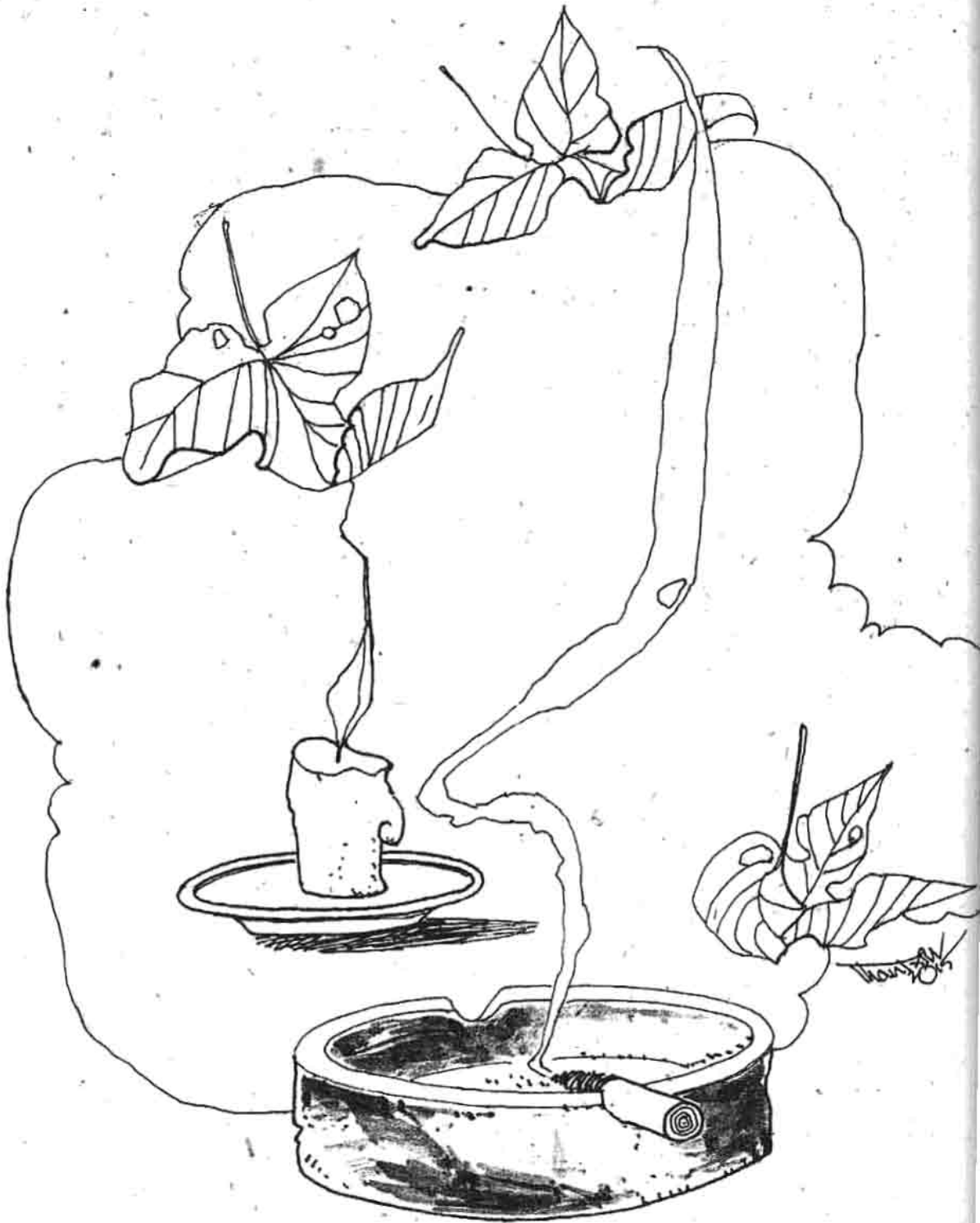
အနက်အဓိပ္ပာယ်

မိတ္တံ - လူနတ်စုပေါင်း အဆွေခင်ပွန်းကောင်းသည်။
ဟိ - ယခုအခါ လာလှည့်ပါတော့။ ဟိတံ - လောကီ၊

လောကုတ္တရာ နှစ်ပြာသော အကျိုးစီးပွားများဖြစ်သော၊ ပုည-
ဖြူစင်မှန်လှ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ၊ ဝိပဿနာ စသည် ပြု
ကြောင်း ကုသိုလ်အပေါင်းကို၊ ကတံ - ခုရော၊ နောင်ခါ
မကြာမကြာ ခဏခဏဖြင့် ပြုလုပ်အပ်ပေပြီ။ ဖလံ- ရှေး
နှင့် ခု ပြုကောင်းမှုအကျိုး တန်ခိုးအာနိသင်ကို၊ ယာဝိ-
ယခုအခါ ဖြစ်ပေါ်လာပါရန် တောင်းပန်ပါ၏။ နန္ဒာ-စိတ်အလို
ပြည့်တတ် နှစ်သက်အပ်ကုန်သော၊ ပိယာ-စိတ်နှလုံးကို
ရွှင်ပြီးအထပ်ထပ် ချစ်ခင်အပ်ကုန်သော၊ ပုတ္တာ- အလိုဆန္ဒ
ပြည့်တတ် သားလုရတနာတို့သည်။ ဧဟိ-မြန်စွာမသွေ
လာလှည့်ကြပေကုန်လော့။ ပိယာ - စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြီးစေ
တတ်၊ ချစ်ခင်အပ်သော၊ သီရိ - ကောင်းကျိုးအထွေထွေ
ဘုန်းကျက်သရေမင်္ဂလာသည်။ ဧဟိ - မြန်စွာမချ လာလှည့်
ကြပါကုန်လော့။

ပိယာ ပိယာ - စိတ်နှလုံးကို ရွှင်ပြီးစေတတ်၊ အလွန်
အမင်း ချစ်ခင်မေတ္တာသက်ဝင်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏံ - ရွှေ၊
ငွေ အစကုန်သော လောကီရတနာအပြာဖြာကို၊ ဪဝင်း
ဟရ - မနေကြည်ဖြူ အောင်မြင်စွာ ဆောင်ယူခဲ့ကြပါလော့။
သဟဿပရိဝါရာယ - အထောင်မက အခြွေအနွှဲတကွ
သော၊ ပိသာခါယ - ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းအပ၊ ပိသာခါ ဒါယိကာမ
ကြီး၌ လည်းကောင်း၊ ဧဝမိသတ္တာယ- သုံးတိုက်ဘုံကျော်
ဟီး သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၌ လည်းကောင်း၊ ပိယာယလာ-
ချစ်သူခင်သူ ကြည်ဖြူလွန်တိုး မြတ်နိုးချစ်ခင် မေတ္တာဝင်
သကဲ့သို့ တထာ - ထိုအတူသာလျှင်၊ မေ - အကျွန်ုပ်အား၊
သဗ္ဗနဂရေ - အလုံးစုံသော မြို့တကာ၌ လည်းကောင်း၊
သဗ္ဗဂါမေ - လုံးစုံများစွာ ရွာတကာ၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ
ဂေဟေ - လုံးစုံများစွာ အိမ်တကာ၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ
ဇနာနံ - ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ အလုံးစုံသော လူနတ်ဗြဟ္မာ
သတ္တဝါတို့၏၊ ပိယံ - မြတ်နိုးချစ်ခင် မေတ္တာသက်ဝင်ခြင်း
သည်၊ ဘဝန္တု - မချမသွေဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗ
လာဘမိတ္တံ - အလုံးစုံသော များလှစွာသော လောကီ
ရတနာလာဘ်လာဘအပြာဖြာတို့နှင့် ကောင်းမြတ်တင့်တယ်
အဆွေခင်ပွန်းကောင်းများစွာတို့သည်။ မမသန္တိကေ-
ကောင်းစွာ အားထုတ် အကျွန်ုပ်၏အထံသို့၊ ဧဟိ ဧဟိ -
နှစ်သက်ကြည်ဖြူ ရွှင်လန်းစိတ်တူစွာဖြင့် လာလှည့်
လာလှည့်ကြပါကုန်လော့။

တက္ကသိုလ်အမန်ဇော်

မွှာစရိယ ဦးဌေးလှိုင်
ဣန္ဒြေမာရအပွင့်

မေတ္တာ၏ ရန်တတ်နှင့် စိတ်ဓာတ်

မေတ္တာ၏ အနီးရန်၊ အဝေးရန်ကို ပြခဲ့ပြီ။ ဒေါသသည် အဝေးရန်ဖြစ်သည်။ မေတ္တာအလုပ်သည် ပဓာနအားဖြင့် ဒေါသကို ပယ်သတ်သောအလုပ်ဖြစ်၏။ ယင်းဒေါသကိုပင် ကျမ်းဂန်တို့၌ အမည်အမျိုးမျိုးခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

ကောပ - ကောဓ - အမျက်ထွက်ခြင်း၊ စိတ်ဆိုးခြင်း။
ဗျာပါဒ - စိတ်ပျက်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးအား ပျက်စီးစေလိုခြင်း။

အာယာတ - ဥပနာဟ - ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်း၊ အမျက်သိုခြင်း၊ စသည်ဖြင့် သုံးနှုန်းသည်။ ဒေါသကို စိတ်ဆိုးခြင်းဟု အများ နားလည်ကြရာ စိတ်ကောင်းများကို ပျက်ဆီးခြင်းပင် ဖြစ်၏။ ဒေါသစိတ်ဖြစ်ပေါ်နေလျှင် ထိုဒေါသဖြစ်သူကိုလည်း ပျက်ဆီး၏။ သူတစ်ဖက်သားကိုလည်း ပျက်ဆီး၏။ ထို့ကြောင့် “ဒေါသ” ဟူသည် မိမိ၊ သူတစ်ပါး နှစ်ဦးသားလုံးကို ပျက်ဆီးတတ်သောသဘောဟု ပင်ရင်းအနက်ကို နားလည်ရန် လိုပေသည်။ (တစ်စုံတစ်ရာ ကြောက်လန့်ခြင်းလည်း ဒေါသပင်ဖြစ်၏။)

နှစ်ဦးသားလုံးကို ပျက်ဆီးသည်ဆိုရာ၌ ပထမဆုံး ဒေါသဖြစ်သူကို ပျက်ဆီး၏။ ပြီးမှ အခြားသူကို ပျက်ဆီးလေသည်။ (မစင်ဥပမာ၊ မီးခဲဥပမာ ရှု)

(၁) မေတ္တာပွားများမည်သူသည် ဒေါသကို ပယ်သတ်ရသောအလုပ်ဖြစ်သည့်အတိုင်း ဒေါသ၏ အပြစ်များကို ကြိုတင်၍ ဆင်ခြင်ထားရသည်။ သို့မှသာလျှင် မေတ္တာပွားများသည့် အတွင်းရန်၊ အပြင်ရန်၊ အနီးရန်၊ အဝေးရန်၊ ရန်တကာ ငြိမ်းအေးနိုင်၏။ ဖွဲ့မီးကဲ့သို့ တဖြည်းဖြည်းပူလောင် ရှိမြိုက်တတ်သော အခဲမကျေမှု ရန်ငြိုးများလည်း ပြေငြိမ်းလေတော့သည်။

(၂) သည်းခံခြင်း(ခန္တီ)၏ အကျိုးကျေးဇူးကြီးမားပုံကိုလည်း ဆင်ခြင်ရ၏။ (နောက်၌ ပြမည်။)

ရန်ငြိုးဖြေရာ မေတ္တာတိုက်ပွဲ

(၁) ရန်သူရှိလျှင်၊ သို့မဟုတ် တနံနံ တဖြည်းဖြည်း စိတ်မကျေချမ်းဖွယ်ရာ ရန်ငြိုးဖွဲ့သူရှိနေလျှင် အလွန်ချစ်မြတ်နိုးသူ မချစ်မမှန်း အလယ်အလတ်စားရှိသူများအပေါ် မေတ္တာဈာန်စိတ် (အနည်းဆုံး ဥပစာရ သမာဓိ) ဖြစ်ပေါ်အောင်

တစ်ဦးချင်း ပွားများနေရ၏။ ပြီးမှ ရန်သူကို ပွားများရသည်။

အကယ်၍ မေတ္တာပွားနေဆဲ ဒေါသ၊ အာယာတစိတ် ဝင်နောက်လာခဲ့လျှင် ရှေးပုဂ္ဂိုလ်များအပေါ် ပြန်၍ ပွားများရသည်။ မနိုင်လျှင် ရှေ့မတက်ရ။ မိမိဒေါသကို မနိုင်မချင်း တိုက်ရသော မေတ္တာတိုက်ပွဲဖြစ်၏။

ဤနည်းဖြင့် မနိုင်နိုင်လျှင် အောက်ပါအတိုင်း ဆက်လက်ဆင်ခြင်ပါ။

သင် ဘုရားစကား နားထောင်သူလား

(၂) လောကမှာလည်း ချမ်းသာ၊ သံသရာလွတ်မြောက်မှုကိုလည်း ရှာနေပါသည်ဆိုသော အို...ယောဂီ၊ ခိုးသားစားပြ လူဆိုးများက အစွန်းနှစ်ဖက် အရိုးတပ်ထားသော ငါးမန်းစွယ်လွှာဖြင့် တိုက်ဖြတ်ခံရသော်လည်း စိတ်မဆိုးရ။ ထိုသူအပေါ် အမျက်မထွက်ရ။ စိတ်ဆိုး စိတ်ပျက် အမျက်ထွက်သေးလျှင် ထိုယောဂီဟာ ငါဘုရားစကားကို နားထောင်သူမဟုတ်တော့ဘူးလို့ ဟောခဲ့တယ်မဟုတ်လား။

အရင်လူထက် နောက်လူပိုက်

(၃) ပထမ အမျက်ထွက်သူကို တုံ့ပြန်၍ အမျက်ထွက်လျှင် ပထမသူထက် ယုတ်မာတဲ့သူ ဖြစ်သွားပြီ။ တုံ့ပြန် အမျက်မထွက်ဘဲ သည်းခံနိုင်မှ အောင်နိုင်ခဲ့သော စစ်ပွဲ (ကီလေသာစစ်ပွဲ)ကို အောင်နိုင်မယ်လို့လည်း ဟောတော်မူခဲ့တယ်။ အမျက်ထွက်တာ အကျိုးယုတ်မှန်း သင် မြင်နေရပါလျက် ထိုလမ်းစဉ်ကိုပဲ သင် ထပ်ပြီးလိုက်နေပြန်ပြီ။

သူ့အကျိုး ကိုယ်အကျိုး

(၄) “သူတစ်ပါး အမျက်ထွက်၍ လက်တွေ့ ဆင်းရဲပူပန်ရသည်ကို သိတဲ့သူဟာ အမျက်မထွက်ဘဲ ချက်ချင်း စိတ်ကို နှိပ်အောင် ထိန်းလိုက်နိုင်လျှင် ငြိမ်းချမ်းစွာ နေရရုံမက၊ တစ်ဖက်သားအကျိုးကိုပါ ကျင့်ဆောင်သည်မည်သတည်း။ (မိမိ၊ သူတစ်ပါး နှစ်ဦးသား အကျိုးရှိအောင် လုပ်လိုသူလို ခေါ်သတည်း။)

စိတ်ဆိုးလျှင် ရုပ်ဆိုး

(၅) အို...ယောဂီ၊ ဒေါသထွက်နေတဲ့ လူဟာ (က) အရုပ်ဆိုးလာတယ်။ (ခ) ချမ်းချမ်းသာသာ မအိပ်ရ၊ မနေရဘူး။ (ဂ) အကျိုးစီးပွားလည်း ပျက်တယ်။ (ဃ) စည်းစိမ်ဥစ္စာယုတ်လျော့တယ်။ (င) မြွေဆိုးနား မကပ်ရဲသလို

ဒေါသကြီးသူမှာ အခြေအရံလည်း မရှိဘူး။ (စ) မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်းမရှိဘူး။ (ဆ) သေတဲ့နောက် သုဂတိဘဝကို မရ။ အပါယ်လေးပါးသို့ ကျတတ်တယ်။

အို... ယောဂီ၊ ဒါတွေဟာ သင့်ရန်သူက သင့်ကို ဖြစ်စေချင်နေတဲ့ဟာတွေချည်းပဲ။ သင်ဟာ သင့်ရန်သူ အကြိုက်ကိုချည်း လျှောက်ပြီးလုပ်နေသလိုဖြစ်နေပါပကော လာ။ သင့်အပေါ် ရန်သူက လုပ်ရမယ့်အလုပ်တွေကို ရန်သူ အကြိုက် သင့်ဟာသင် လိုက်ပါလုပ်နေရာမရောက်ပါလား။

ထင်းကုလားတုံး အသုံးမကျ

(၆) အို... ယောဂီ၊ သူသေတောင် မီးဖုတ်ရာ၌ ထိုးခွတ် တံစူးပါး ထင်းကုလားတုံးဟာ အိမ်ဆောက်ဖို့၊ မီးဆိုက်ဖို့ တောရော အိမ်ပါ ဘာမျှ အသုံးမဝင်တော့သလို၊ အလိုရမ္မာနှင့် အမျက်ဒေါသကြီးတဲ့ ယောဂီဟာ ကာမဂုဏ် ခံစားမှုကိုလည်း မရ၊ အကျင့်ဓမ္မလည်း ဆုံးရှုံး ထင်းကုလား တုံးပဲလို့လည်း ဟောတော်မူခဲ့တယ်။

အို... ယောဂီ၊ သင်ဟာ ဘုရားစကားကို မလိုက်နာ သူ။ ပထမ ဒေါသထွက်သူထက် ပို၍ယုတ်မာကာ အောင်ပွဲ မရသူ၊ ရန်သူအကြိုက် ခုရော နောင်ပါ ကိုယ်ကိုယ်ကို နှစ်နာဆုံးရှုံးအောင်လုပ်သူ ထင်းကုလားတုံးလို့လူဖြစ်နေပြီ။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဘုရားဟော ဒေသနာ စာပေကျမ်း ဂန်အရလည်း ဆင်ခြင်၍ ဒေါသကို ရှောင်ကြဉ်ရ၏။ အနိယာ သူတော်ကောင်းကြီးများ ပြောဆိုဆုံးမချက်များကို အောက် မေ့၍လည်း ရှောင်ကြဉ်ရ၏။ ဤနေရာ၌ အရှင်သာရိပုတ္တရာ ၏ ရန်ငြိုးဖြေနည်းကိုလည်း မှတ်သားသင့်သည်။

ကောင်းကွက်ကလေးကို ရှာကြည့် အရှင်သာရိပုတ္တရာ ရန်ငြိုးဖြေနည်း

(၇) ရန်ငြိုးဖြေဖျောက်နည်းနှင့်စပ်၍ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာက ရဟန်းများကို ဟောကြားဖူး၏။ “အင်္ဂုတ္တိုရ် ပဉ္စက နိပါတ် ဒုတိယ အာယာတ ပဋိဝိနမသုတ်”ဟု ခေါ်၏။ အတိုချုပ်ဆိုလိုချက်မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

လောက၌ ရန်ငြိုးထားမိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ငါးမျိုးငါးစား ခွဲခြား၍ ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက် “ဆိုးတာကို မေ့ဖျောက်လျက် ကောင်းကွက်ကလေးများကိုသာ ရှာကြ နှလုံးသွင်း၍ ဖြေ ဖျောက်ရသောနည်း”ဖြစ်သည်။ လူတိုင်း၌ အဆိုးရှိသကဲ့သို့ အကောင်းကလေးများလည်း ရှိမြဲပင်။

(က) အချို့ရန်သူမှာ ကိုယ်အမူအရာယုတ်သော်

လည်း နှုတ်ကောင်း၏။ (ကာယကံဒုစရိုက်ပြုသော်လည်း ဝစီသုစရိုက်ကျင့်သူဖြစ်၏) ယုံသကဲ့ အဝတ်စုတ်ကို သက်န်း ချုပ်ရန် ကောက်ယူသော ရဟန်းသည် အညစ်အထေး အဆွေးအမြည့်နေရာကို ဖြတ်ပယ်၍ အကောင်းကလေးများ ကိုသာ ရွေးချယ်ချုပ်စပ်ရသကဲ့သို့၊ ထိုသို့၏ ရိုင်းပျသော ကိုယ်အမူအကျင့်ကို မေ့ဖျောက်ကာ ဝစီကံ စင်ကြယ်မှုကို သာ ကြည့်ရှု ဝမ်းမြောက်၍နေရမည်။

(ခ) နှုတ်ရိုင်း၍ ကိုယ်ယဉ်သူမျိုးအပေါ်၌လည်း ခရီး ပန်း ရေဆာနေသူအတွက် မှော်သေး မှော်မိုက်များရှိသော ရေကန်ကို တွေ့လျှင် မှော်ရေညှိများကို ဖယ်ကာ ရေကိုသာ လက်ခုပ်ဖြင့် သောက်ရသကဲ့သို့ ကောင်းကွက်ကိုသာ ရှု၍ ဖြေဖျောက်ရမည်။ (အပြောက သူ့ဝသီဒို အပေါက်ဆိုးပေမယ့် သူ့လုပ်ဆောင်ချက်ကတော့ ကောင်းပါတယ်၊ စသည်။)

(ဂ) အချို့သူမှာ ကိုယ်ရော နှုတ်ပါ ရိုင်းပျသော်လည်း ထိုသူနှင့်စပ်၍ ရံခါ ဝိပဿနာအခွင့်အလမ်းနှင့် စိတ်ချမ်းမြေ့ မှုကို ရတတ်သောအလှည့်ရှိတတ်သေး၏။ ထိုသူမျိုးအပေါ် ၌ နွေအခါ ခရီးပန်း ရေဆာနေသူအတွက် နွားခြေရာခွက် ထဲက ရေသည်ပင် အကျိုးပြုတတ်သကဲ့သို့ သဘောထားရ သည်။ ထိုနွားခြေရာခွက်ထဲက ရေကို လက်ခုပ်ဖြင့် ခပ်ယူ လျှင် နောက်ကျသွားနိုင်၏။ လေးဖက်ထောက်၍ သောက် တတ်ပါလျှင် ပွတ်သိပ်မှု ပြေပျောက်နိုင်သကဲ့သို့၊ ထိုသို့၏ ကိုယ်နှုတ်ရိုင်းပျမှုကို မေ့ဖျောက်ကာ သူ့ကို အကြောင်းပြု၍ ရရှိဗသ ဝိပဿနာအခွင့်အလမ်းနှင့် စိတ်ချမ်းမြေ့မှုကလေး ကိုသာ အာရုံပြုပြီး ကျေနပ်ရမည်။

(ဃ) ကိုယ်နှုတ်လည်း ရိုင်းပျ၊ နွားခြေရာခွက်ထဲက ရေလောက်မှ ကျေနပ်မရှိ၊ ဝိပဿနာအခွင့်အလမ်းနှင့် စိတ် ချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာ တစ်ကွက်မှ ရှာမတွေ့သော လူမျိုးလည်း ရှိပေသေး၏။

ထိုလူမျိုးအပေါ်၌ အနာရောဂါကြီး နှိပ်စက်၍ ကူဖော် လောင်ဖက်မရှိ၊ အစာရေစာဆေးပါးမရှိ၊ ရွာဆက်ဝေးသော ခရီးအကြား ဒုက္ခကြီးစွာဖြင့် ခရီးသွားနေရသော လူဒုက္ခိတ ကို မြင်တွေ့ရသောအခါ မိမိလည်း ဘာမှမတတ်နိုင်၊ သနား စိတ်ကိုသာ ဖွေးဖြူရသကဲ့သို့ ဒုစရိုက်ဖယ်ရှားကာ၊ သုစရိုက် တရားကျင့်ပွားနိုင်ပါစေ။ အပါယ်ငရဲလွတ်ပါစေဟုသာ ကောင်းကွက်ကို ရှာမရသဖြင့် ကရုဏာကိုသာ ပွားနေရ မည်။

(င) ကိုယ်နှုတ်ယဉ်ကျေး၊ ဝိပဿနာအခွင့်အလမ်းနှင့် စိတ်အေးချမ်းမှုရသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးအပေါ်၌ကား နွေအခါ

ရေသာ၊ ခရီးပန်းသူ ရေကန်အသင့် ကြာအသင့်တွေနေရ သကဲ့သို့ အကောင်းတွေကိုချည်း ဆင်ခြင်အောက်မေ့ကာ ရန်ပြီးကို လွယ်ကူစွာ ပြေဖျောက်နိုင်ရမည်။

ကံတရားကို ဆင်ခြင်၊

တရားကိုသော်လည်း ဖိနှိပ်

(၈) အထက်ပါအတိုင်း ဆင်ခြင်၍မှ မပြေပျောက် သေးလျှင် ကံ၊ကံ၏ အကျိုးကို ဆင်ခြင်ရမည်။

“ဧ...ယောဂီ၊ သတ္တဝါမှန်သမျှ ကိုယ်ပြုတဲ့ ကံတရား အတိုင်းသာ ခံကြ၊ ခံကြရတယ်။ သူက သင့်အပေါ် ပြုလို့ သင့်မှာ မခံရ၊ မခံရဘူး။ သူ့ထိုက်နဲ့ သူကံသာ ရှိပါစေ။ အကုသိုလ်ဟာ အလွန်ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ သင် ဟာ ကံ၊ကံ၏အကျိုးကို သိပါလျက် အလွန်တာဝန်ကြီးလှ တဲ့ ဒေါသကြီးကို လက်မခံသင့်ဘူး။

သူတစ်ပါးကို နှိပ်စက် ပုတ်ခတ်ရန် မီးကျည်ခဲနဲ့ မစင် ကို ကိုင်ယူမိတဲ့သူဟာ သူတစ်ပါးကို မနှိပ်စက်ရခင် ပထမဆုံး မိမိမှာ ပူဇော်သည့်ပေစေသလို ကိုယ့်ဒေါသကပဲ ကိုယ့်ကို အရင်ဆုံး ဒုက္ခပေးနေပြီ။ လေအောက်က နေပြီး လေညာ က လူကို သဲနဲ့ ဖုံးနံ့ ပက်သလို မလုပ်သင့်ဘူး။”

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဒေါသ၏ အပြစ်များကို ကြားနာ ဖတ်ရှုဖူးသမျှ၊ တွေ့ မြင်ဖူးသမျှ ဆင်ခြင်၍ ဒေါသထွက်မိ အောင် စိတ်ကို ထိန်းနိုင်ရ၏။ လေ့ကျင့်ရ၏။ ဒေါသဖြစ်စရာ ကို ရှောင်တန် ရှောင်သွားရ၏။

တစ်စုံတစ်ခုသော တရားလေ့ကျင့်နည်း လက်ကိုင် နိဗ္ဗာန်လျှင်ကား အလွယ်တကူပင် ကျော်လွန်အောင် ရှုမှတ် ဖော်ရလေသည်။ ယောဂီများအတွက် မခက်ခဲတတ်။ ထို့ ကြောင့် ကမ္မဋ္ဌာန်းရုပ္ပာဒ်နေသော ယောဂီများ မေတ္တာကို ဆွေ့ကျင့်လျှင် ပို၍လွယ်ကူထမြောက် ခရီးပေါက်ပြန်ကြလေ သည်။

အရုံးပေးမှ အနိုင်ရ

မေတ္တာလေ့ကျက်သူအတွက် စတင်လေ့ကျက်စတွင် မေတ္တာ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် ဒေါသထွက်စရာ ဖြစ်ရပ်ကလေး များက ကြုံကြုံဖန်ဖန် ထိပ်တိုက်ဝင်လာတတ်သည်ကိုလည်း သတိနှင့် စောင့်ကြည့်၍ လက်နက်ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု အဆင်သင့် ပြင်ဆင်ထားရသည်။

မေတ္တာပွားသူသည် ဒေါသ၏အပြစ်ကို ဆင်ခြင်ရသကဲ့ သို့ (အဘိဓမ္မာအရ မေတ္တာနှင့် အဒေါသချင်း တူညီသော)

ခန္တီသည်ခံခြင်း၏ အကျိုးကျေးဇူးကိုလည်း နှလုံးသွင်းထား ရမည်ဟု မိန့်မှာကြသည်အတိုင်း မည်သည့်လက်နက်နှင့်မှ ခုခံ၍မရသည့်အဆုံး၊ ခန္တီတံတိုင်းကြီးခတ်ကာ ကြံ့ကြံ့ခံရလေ သည်။ ခန္တီသည် မေတ္တာ၏ ဖိတ်တတ်ဖြစ်၏။ အကောင်းဆုံး သော ခံတပ်ကြီး၊ စစ်တပ်ကြီးပင် ဖြစ်သည်။ (ခန္တီဗလုံ ဗလာနိကံ)။

ခန္တီအကူအညီရသော မေတ္တာ၌ မအောင်မြင်သော ပွဲဟူ၍ မရှိစကောင်းပေ။

လူတို့သည် အလွန်ပင် လောဘ၊ ဒေါသကြီးကြကုန် ၏။ “မိုးကလည်း ရွာနိုင်ရန်ကော၊ နေကလည်း ပူနိုင်ရန် ကော”ဟု အခြောက်တိုက် မဆင်မခြင် စိတ်ဆိုးလွယ်ကြ၊ အပြစ်တင်လွယ်ကြ၏။ အဓ္မာနကောပ - အရာမဟုတ်သည် ၌ အမျက်ထွက်ခြင်း၊ အဓိပ္ပာယ်မရှိ စိတ်ဆိုး စိတ်ပျက်ခြင်း” ဟု ခေါ်သည်။ ယုတ်စွအဆုံး၊ မတော်တဆ ခလုတ်ထိ ခေါင်းတိုက်မိသည်ကိုပင် စိတ်တို၏။ တိုက်ဦးဟဟု ကြိမ်းငါး ကာ အနာခံလျက် ထပ်၍တိုက်သည်အထိ ဖိုက်မဲကြ၏။

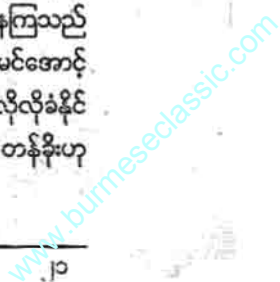
ထိုလူရိုင်းကြီးများအတွက် မေတ္တာနှင့် ခန္တီတရားသည် ဆန့်ကျင်လှပေ၏။ ယုံပင် မယုံနိုင်ရှာကြ။ ဘုရား ရဟန္တာများ မှသာ ဖြစ်တာပါ။ တို့လိုလူတွေ ခန္တီသုံးရင် နင်းပြားဖြစ်သွား ရုံရှိတော့မပေါ့ဟု ထင်နေကြရှာ၏။ လူတို့သည် အရာရာ တွင် အနိုင်ယူလေ့ရှိကြရာ ခန္တီသည်ခံခြင်းကား ဘာပဲဖြစ် ဖြစ် အရုံးပေးရခြင်းဖြစ်၍ ဘဝင်မကျနိုင်ကြလေ။

အရုံးပေးမှ (မမြင်ရသော၊ မရေတွက်နိုင်သော) အမြတ်များ ရလာသည်ကို မည်သို့မျှ မသိမမြင်နိုင်ကြပေ။

မဟုတ်ရင် မခံဘူးကွ

မဟုတ်တာပြောတော့ ပြောရကောင်းလားဟု စိတ်ဆိုး ၏။ မဟုတ်တာပြောပြန်လျှင်လည်း မဟုတ်ဘဲ ပြောရမည် လားဟု စိတ်ဆိုးပြန်၏။ အဘယ်မှာ ခန္တီတရားကြီး၏ အရ သာကို ခံစားရမည်နည်း။ ကျွုပ်က မဟုတ်တာ လုပ်ရင် မခံဘူးဟု ဆိုကာ တကယ်အမှန်ကျင့်သူကြီးအဖြစ် ဟန် ဆောင်ကြရပြန်လေသည်။

ဘုရား စသော အရိယာ သူတော်ကောင်းကြီးများ၌ အံ့ဩဖွယ် ကျေးဇူးတော် တန်ခိုးသတ္တိများ ရရှိနေကြသည် မှာ ခန္တီကြောင့်သာလျှင်ဖြစ်သည်။ သို့ရာတွင် တမင်အောင့် အီး၍ သည်းခံရရိုးမရှိ။ ကောင်းဆိုးအာရုံကို အလိုလိုခံနိုင် ရည်ရှိနေတော့မူကြ၏။ အရိယဒီဒ္ဓိ - အရိယာတို့ တန်ခိုးဟု ခေါ်သည်။

အရိယာအင်အား မရှိသေးစေကာမူ မေတ္တာခန္တီပါရမီ အားများကို လေ့ကျင့်ရရှိထားပါလျှင် အရိယာ သူတော် ကောင်းကြီးများပမာ အံ့ဩလောက်သည့် ကျေးဇူးဂုဏ် တန်ခိုးသတ္တိများ ရရှိမှန်းမသိ ရရှိပိုင်ဆိုင်နေသူအကြောင်း အရေးကြီးက ကိုယ်တိုင်သိမြင်လာကာ.....

အနည်းဆုံး ရုံးသလောက် မြတ်မည်

ဆင်ခြေမတက်နှင့်၊ မသိသေးလျှင် သိအောင်လုပ်၊ ကျေနပ်အောင် လေ့လာ၊ လက်တွေ့ လိုက်နာ၍ အကြွင်းမဲ့ ခြွင်းချက်မရှိ ယုံကြည်နိုင်သူဖြစ်အောင်သာ ကြိုးစားကြရပေ လိမ့်မည်။ ခန္တီမေတ္တာ စသော သူတော်ကောင်းတရားများ သည် လောကလွန် အင်အားများဖြစ်၍ မျက်စိတစ်ဆုံး လောကအမြင်ဖြင့် မကြည့်ရ။ ယာယီ အမှန်တရားများနှင့် လည်း မတိုင်းတာရ။

ကောင်းသည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ၊ မှားသည်ဖြစ် စေ၊ မှန်သည်ဖြစ်စေ သည်းခံ။ ဒါ ဘုရားရှင်တိုင်း၏ ဩဝါဒ။ အရုံးပေးမှ အနိုင်ရသည်ကို လက်တွေ့ စမ်းကြည့်မှ သိမယ် ဟု မိမိကိုယ်တိုင် အားပေး၍ လေ့ကျင့်ရ၏။

“ငါ့မှာ ဤရွှေ၊ ဤမျှ ဆုံးရှုံးနှစ်နာသွားတော့မှာပဲ” ဟု ဆင်နင်ဆွဲသောစိတ် မဖြစ်ရ။ အရုံးပေးခြင်းဖြင့် ရရှိလာနိုင် သော အမြတ်များကို လူသာမန်တို့ မမြင်နိုင်။

စွန့်လွှတ်နိုင်သလောက်၊ အရုံးပေးနိုင်သလောက် အတိုင်းမသိသော အင်အားများ တိုးတက်လာကာ (အရိယာ မဟုတ်သေးစေကာမူ) မေတ္တာခန္တီကိုသာ နိုင်နင်းလာပါက အရိယာများနှင့် ထပ်တူနီးပါး တန်ခိုးသတ္တိ၊ ချမ်းသာမှု အစီးအဖွားများ ရရှိလာမည်ကို အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်အပ်၏။

“သည်းခံမှ နိဗ္ဗာန်ရသည်” ဆိုသော စကားမှာ ပိဋကတ် သုံးပုံကို ခြုံငုံမိသော စကားဖြစ်လေသည်။

အကယ်၍ ဖြေရှင်းမှ ပြီးမည်ကိစ္စ၊ သို့မဟုတ် ဖြေရှင်း လိုရမည့်ကိစ္စဖြစ်လျှင် နှစ်ဦးနှစ်စ ခေါသပြေငြိမ်းလောက် သောအခါ အခြေအနေကို ကြည့်ပြီးမှ ချေငံစွာ မေတ္တာဖြင့် ပြောဆိုဖြေရှင်းရပေသည်။

အာဓိဝါသနခန္တီ

သည်းခံခြင်းကို အာဓိဝါသနခန္တီ ဟု ခေါ်၏။ အာဓိ- မိမိအပေါ်၌၊ ဝါသန-တည်နေစေခြင်းဟူသည် သူတစ်ပါး ဆဲရေးရိုက်ပုတ်ခြင်းပြုလျှင် ပြန်လှန်၍ ဆဲရေးခြင်း၊ ရိုက်ပုတ် ခြင်းမပြုဘဲ ခေါင်းငုံ့၍ ခံယူသည်ဟု ဆိုလို၏။

လူလူချင်း ဆဲရေးရိုက်ပုတ်သည်ကိုသာမက၊ ပူမှု၊ အေးမှု၊ မှက်၊ ခြင်၊ ယင်၊ အကောင်းအဆိုး လောကဓံ၊ အစစအရာရာ သည်းခံရခြင်းသည်လည်း အာဓိဝါသနခန္တီပင် ဖြစ်၍၊ ထိုသို့သည်းခံရကြောင်း (မူလပဏ္ဏာသကောသမ္ပိယ သုတ်၌) ဟောတော်မူခဲ့လေသည်။

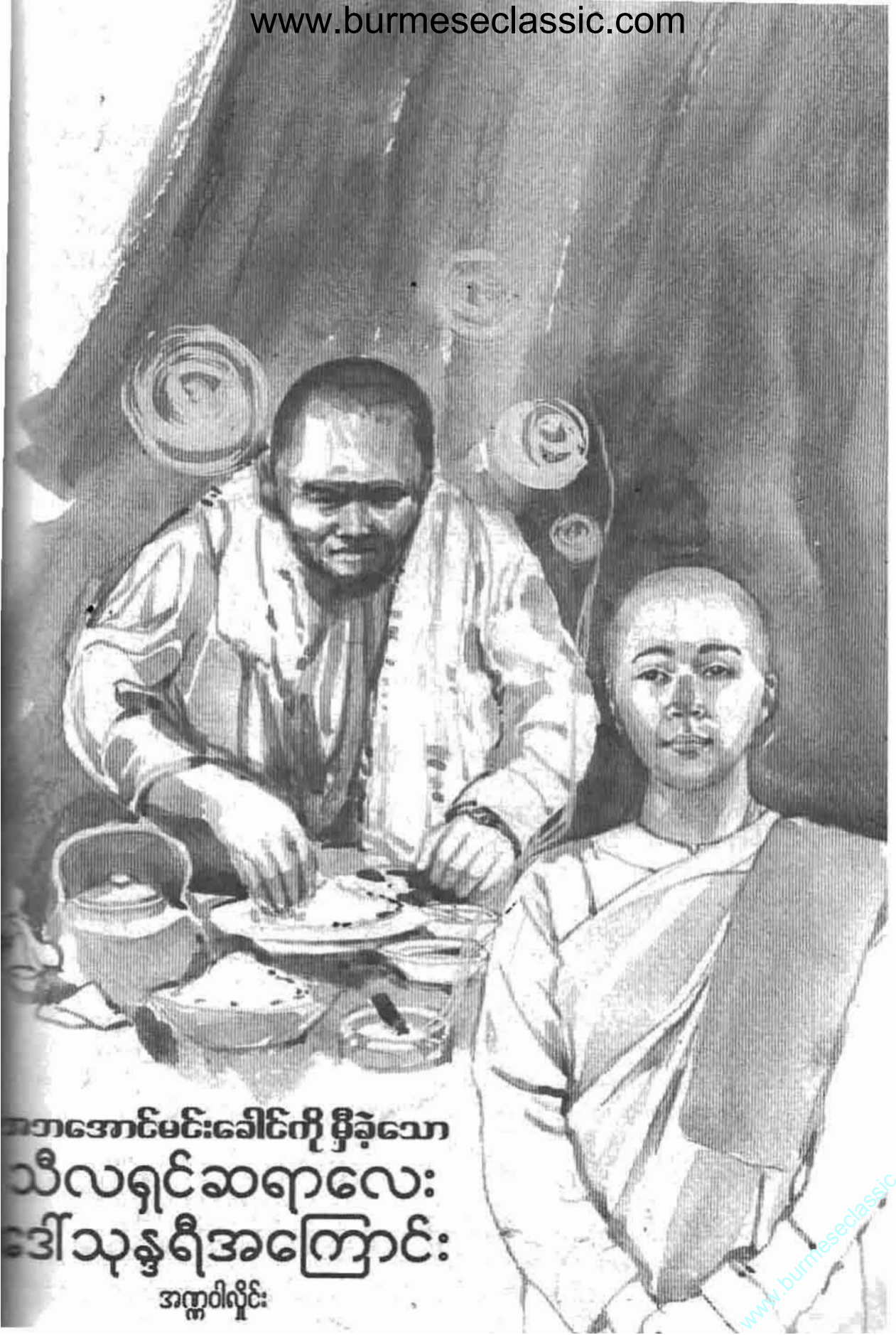
ကြည့်ချင်တိုင်း မကြည့်ရ၊ စားချင်တိုင်း မစားရ စသော အာရုံခြောက်ပါးအပေါ်၌လည်း အနုစိတ် သည်းခံနိုင်ရည်ရှိ အောင် သတိပဋ္ဌာန်တရားကို ရှုရှားကြရလေသည်။

အာဓိဝါသနခန္တီ - အညံ့ခံ ခေါင်းထိုး၍ခံသော်လည်း မိမိသန္တာန်၌ ခန္တီဟူသော သူတော်ကောင်းတရားကြီးက ရပ်တည်နေရယူထားသဖြင့် ခေါသ၊ ခေါမနဿ စသော အယုတ်တရားများကား ရပ်တည်ခွင့်မရ၊ ပြုလုပ်သူအပေါ်၌ သာ ပြန်၍ကျသွားတတ်၏။ တုံ့ပြန်လျှင် နှစ်ဦးနှစ်စခံကြရ သည်။

ဘုရားရှင်အား ဆဲရေးကြိမ်းမောင်းသူ “အက္ကောသက ဘာရဒွါဇ” ခေါ် ပုဏ္ဏားတစ်ဦးအား “သင်အိမ်မှာ ဧည့်သည် လာလို့ တည်ခင်းကျွေးမွေးတဲ့အခါ ဧည့်သည်က မစားမသုံး ဘဲ ချန်ထားလျှင် အိမ်ရှင်ပဲ ယူရသကဲ့သို့၊ ဆဲရေးခြင်းကို ငါ လက်မခံ” ဟု မိန့်တော်မူသည်ကို သတိပြု၍ “အာဓိဝါသန” ခံယူခြင်းဟူသည် သူတော်ကောင်းတရားကို ခံယူခြင်းဟု နားလည်သင့်၏။

ဓမ္မာစရိယ ဦးဌေးလှိုင်

(ဆရာကြီး ဓမ္မာစရိယ၊ ဦးဌေးလှိုင်၏ “မေတ္တာဝါဒ (ဗြဟ္မဝိဟာရအဖွင့်)” စာအုပ်မှ ကောက်နုတ် ဖော်ပြအပ်ပါ သည်။)

အာအောင်မင်းခေါင်ကို မှီခဲ့သော
သီလရှင်ဆရာလေး
ဒေါ်သုန္ဒရီအကြောင်း
အဏ္ဏဝါလှိုင်း

သီလရှင်ဆရာလေး “ဒေါ်သုန္ဒရီ” မှာ ယခုအခါ အသက် (၈၄)နှစ် ဝါတော် (၆၃)ဝါရှိလေပြီ။ ငယ်ဖြူဟု ပြောရမည် ဖြစ်ပါသည်။ အပျိုဘဝ အသက် (၂၀)နှစ်တွင် သီလရှင်ဝတ်ပြီး ယခုအချိန်ထိ သီလရှင်ဝတ်ဖြင့် မွေ့နှင့် နလုံးသွင်းနေခဲ့ပါသည်။ ပုပ္ဖိုး မိုးကုတ်စွယ်တော်ကျောင်းတွင် မိုးကုတ် ဝိပဿနာတရား အားထုတ်ရင်း ဘဝ၏နိဂုံးဖြစ်သော “မရဏ” ကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ကြိုတင်ပြင်ဆင်နေခြင်းဖြစ်၏။

မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားခဲ့သော တရားတော်များကို နာကြားပြီး သံဝေဂများ ရရှိလေသည်။ လူ့ဘဝသည် ဇာတိမှစ၍ အိုခြင်းတရား၊ နာခြင်းတရား၊ သေခြင်းတရားများကို မလွဲမသေရောက်ရှိမည်။ မအိုခင်က၊ မနာခင်က၊ မသေခင်က မျှော်တွေး၍ ကောင်းမှုများ ပြုထားမှ တော်ကာကျမည်။ ခန္ဓာ၏ဖြစ်စဉ်ကို ဘုရားပင် လွန်ဆန်၍ မရှုပါ။ သေခါနီးလူများ သူတို့သွားမည့် နိမိတ်ကို မြင်ရပြီး မသေနိုင်တာက သူသွားရမယ့်လမ်း မသေချာလို့ လမ်းရွေးနေတာဖြစ်တယ်။ အကုသိုလ်ကံ၊ ကုသိုလ်ကံတွေက သေခါနီး အကျိုးပေးဖို့ ဝိုင်းရံနေတာ။ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ တရားအားမထုတ်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သေခါနီးတွင် မျက်နှာညှိုးငယ်နေသည်။ မျက်ရည်တွေ စီးကျပြီး နှပ်တွေ ထွက်ကျလာတယ်။ ခန္ဓာကိုယ်က တဆတ်ဆတ်တုန်လှုပ် ချောက်ချားနေတယ်။ သူတို့သွားရမယ့် နိမိတ်တွေ ထင်လာတယ်။ ဆရာဝန်တွေ၊ လူနာစောင့်တွေ၊ အမျိုးတွေက မမြင်ရပါဘူး။ ငါတော့ မှားပြီ၊ တရားမနာခဲ့ရ၊ ဝိပဿနာတရားမရှုခဲ့တာ ငါတော့ နောင်တရပြီ။ ငါအမှားကြီးမှားပြီလို့ ဝမ်းနည်းခြင်း၊ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ခြင်း၊ သောကပရိဒေဝမီးလောင်ပြီး သေရတော့သည်။ ငါ့ကို ဆရာဝန်လည်း မကယ်နိုင်၊ ဆွေမျိုးတွေကလည်း မကယ်နိုင်၊ ငါပိုင်ဆိုင်ထားသော ပစ္စည်းတွေကလည်း မကယ်နိုင်၊ ဝိပဿနာ အားမထုတ်မိလို့ နလုံးမသာမယာဖြစ်နေတာ။ သေတော့ မချီမဆုံ ခံစားပြီး မဲ့သေတာ။ ဘယ်သွားမှာလဲလို့မေးရင် အပါယ်သွားမှာ။ မဲ့သေသောသူ ရှိသလို၊ ပြီးသေသောသူ ရှိသေးတယ်။ ဝိပဿနာအားထုတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကျတော့ သေခြင်းတရားကို ပြီးပြီးလေးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတယ်။ သူတို့သွားရမယ့် လားရာဂတိက သုဂတိဘုံပဲ။

ဆရာလေး ဒေါ်သုန္ဒရီသည် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား ဟောကြားသော ပြီးသေ/ မဲ့သေတရားကို နာကြားပြီး သံဝေဂ

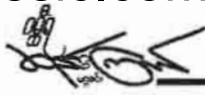
ရလေသည်။ အိုမှုမှ နာမှုမရောက်ခင် တရားအားထုတ်ကြပါ။ အိပ်ရာ ဖျာကပ်ဖြစ်မှ တရားအားထုတ်၍ မရတော့ကြောင်း သိရလေသည်။ တရားရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုရင် အကြောင်းမဟုတ်။ ဖြည်းဖြည်းမှ အားထုတ်မယ်လို့ မပြောပါနဲ့။ တစ်သက်လုံး ဖြည်းလာတာ ကြာပြီ။ ဝိပဿနာဆိုတာ သာသနာတွင်းမှ နာရတဲ့၊ တရားသာသနာတွင်းမှ ပေါ်တဲ့ တရားဖြစ်တယ်။ ဒီတရားက ကံပြတ်တဲ့ အလုပ်ကို လုပ်တယ်။ ဒါကြောင့် ဝိပဿနာတရားကို အားထုတ်ကြပါ။ ဆရာတော် ဟောကြားသော တရားတော်တို့သည် ရင်ထဲသို့ စွဲဝင်၍ ငြိတွယ်နေလေသည်။ မိုးကုတ်ရိပ်သာတွင် (၃)နှစ် တရားအားထုတ်ပြီး ဘဝဆည်းဆာကို ရဲရဲဝံ့ ဖြတ်ကျော်ဖို့ ပြင်ဆင်နေလေသည်။

ပုပ္ဖိုး စွယ်တော်ကျောင်းတွင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား ကြီး၏ ပြီးသေ-မဲ့သေ တရားတော်ကို နာကြားရင်း သံဝေဂ ရလာ၏။ မိမိခန္ဓာကို စူးစူးစိုက်စိုက်ရှုမှတ်လိုက်သောအခါ ခန္ဓာကို သိလာရ၏။ ခန္ဓာဆိုတာ စာအုပ်ထဲက ခန္ဓာမဟုတ်ပါ။ ယခု ရှုမှတ်၍ ထင်လာသော ခန္ဓာသည်သာ ပရမတ်ထ ခန္ဓာအစစ်ဖြစ်လေသည်။ ခန္ဓာ၏သဘောကို ရှုမှတ်နေလေသည်။

“ဪ...တကယ်ခန္ဓာအစစ်ကို တွေ့ရဖို့ မလွယ်ပါလား။”

တရားထိုင်ရာမှ ထလာပြီး စင်္ကြံလျှောက်၏။ တရားထိုင်နိုင်ရန် စင်္ကြံလျှောက်ရခြင်းဖြစ်၏။ အရှေ့အနောက် အမှတ်ဖြင့် လျှောက်နေစဉ် ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်တီးလေတော့သည်။ ဆရာတော်မှ တပည့်များအပေါ် စေတနာထားပြီး အနီးကပ် စောင့်ရှောက်တော်မူလေသည်။ ရိပ်သာဝင်ပြီး တစ်သက်လုံး တရားထိုင်ပြီးနေချင်သူများအား နေစရာပေး၏။ အစားလည်း ကျွေး၊ တရားလည်း ပေး၏။ လစာပေးရန်မလိုပါ။ တရားအားထုတ်ဖို့ လိုပါသည်။ မြန်မာပြည်တွင် ယခုလို တရားရိပ်သာမျိုးရှိမည်ဟု မထင်ပါ။ လွန်စွာ ရှားပါးသော ရိပ်သာဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ပါသည်။ ယခုလည်း ဆရာလေး ဒေါ်သုန္ဒရီကို တွေ့ဆုံ၍ မေးမြန်းနေလေသည်။

- “ဆရာလေး ဒေါ်သုန္ဒရီလား။”
- “မှန်ပါ ဘုရား။”
- “ဒီရိပ်သာမှာ နေရတာ အဆင်ပြေသလား။”
- “အဆင်ပြေပါတယ် ဘုရား။”
- “တရားတွေ နာတာ သဘောပေါက်ပေါက်ရဲ့လား။”

“သဘောပေါက်ပါတယ် ဘုရား”

“ခန္ဓာဉာဏ်ရောက် တရားအားထုတ်တဲ့ နေရာမှာ ပထမ တရားနာရမယ်။ နာပြီး သိပြီးမှ အားထုတ်တာ ပို၍ ခရီးရောက်မယ်”

“မှန်ပါ ဘုရား”

“ဆရာလေးက ချောက်ကလား”

“တပည့်တော် ချောက်မြို့မှာ နေပါတယ် ဘုရား။ ချောက်မြို့ ပတ္တမြားရိပ်သာမှာ သီလရှင် အမှုဆောင်ဥက္ကဋ္ဌ တာဝန်ယူပါတယ် ဘုရား”

“ဇာတိက ချောက်ကပေါ့”

“တပည့်တော် ပုပ္ဖိုးမှာ ငယ်ငယ်ကတည်းက နေလာတာပါ ဘုရား”

“ဘယ်နှခုနှစ်လောက်က နေတာလဲ”

“တပည့်တော် (၁၈)နှစ်အရွယ် ၁၉၄၇ ခုနှစ်လောက်က စနေလာတာ။ အစက တောင်ကလပ်မှာ နေပါတယ် ဘုရား”

“၁၉၄၇ ခုနှစ်ဆိုတော့ လွတ်လပ်ရေးမရခင် ကာလကပေါ့။ တော်တော်ကြာပြီပဲ”

“မှန်ပါတဲ့ဘုရား။ တောင်ကလပ်မှာ အခုလို ကားသွားလို့ မရသေးဘူး ဘုရား။ လူသွားလမ်းပဲ ရှိသေးတာ”

“ဦးစင်းတို့ကတော့ ခုမှ ရောက်လာတာဆိုတော့ အရင်ခေတ်က အခြေအနေမသိဘူး။ ဆရာလေး ပြောပြမှ သိရတာ။ ဗဟုသုတရအောင် ပြောပြစမ်းပါဦး”

“တောင်ကလပ်မှာ ဘုန်းကြီးကျောင်း မရှိသေးဘူး။ တဲသာသာ အဆောက်အအုံ နှစ်လုံးလောက်ပဲ ရှိသေးတာ။ ဒီတဲမှာ တရားကျင့်နေတဲ့ အဘ အောင်မင်းခေါင် ဝိဇ္ဇာခိုင်ရံ တစ်ပါးရှိသေးတယ်”

“ဆရာလေးက ပို့ခဲ့လား”

“ပို့ခဲ့တာတင်မကဘူး။ အတူနေလာတာ။ ဆရာလေး အသက် (၁၈)နှစ်က (၂၀)နှစ်ထိ ၄နှစ် အဘနဲ့ နေလာတာ။ အဘကို ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုစုရင်း အဘရဲ့ သားသမီး ဖြစ်ခဲ့တယ်”

“ရှားရှားပါးပါး အတွေ့အကြုံပဲ။ ဆရာလေး ပြောပြစမ်းပါဦး။ နောက်လူတွေလည်း သိရတာပေါ့”

“ဒီတုန်းက အဘ အောင်မင်းခေါင်ကို မန္တလေးက နဂါး ဒေါ်ဦးက ကိုးကွယ်တာ”

“ဟုတ်ပြီ...ဟုတ်ပြီ”

“နဂါး ဒေါ်ဦးက ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာတွေဆိုရင်

အရမ်းယုံကြည်တာ။ အဘထံ ရောက်လာပြီး အဘကို ကိုးကွယ်တာ။ အဘက တောင်ကလပ်ကို လမ်းဖောက်ချင်တယ်လို့ ပြောတာ”

“ဒေါ်ဦးကို ပြောတာလား”

“ဟုတ်တယ် ဘုရား။ ဒေါ်ဦးက ရွှေလက်ကောက်လွှေရွှေခြေကျင်းတွေ ပါသမျှ အကုန်ရောင်းပြီး ရတဲ့ငွေကို အဘကို လှူတာ။ အဘကလည်း လူလုပ်အားနဲ့ ကားသွားလို့ ရတဲ့ လမ်းဖောက်တာ။ အဲဒါ ဒေါ်ဦးကောင်းမှု အများကြီး ပါတယ်”

“သမိုင်းဖြစ်ရပ်မှန်ကို မသိရဘူး။ ခုမှ သိရတာ”

“အဘနားမှာ အဒေါ်ကြီးတစ်ယောက် အဘကို ချက်ပြုတ်ကျွေးမွေးပြီး ပြုစုနေတယ်”

“အမည်က...”

“အမည်တော့ မမှတ်မိတော့ဘူး ဘုရား။ သူက ကိုကျော်နီရဲ့ အမေလို့ထင်တယ်။ ကိုကျော်နီက အတူပါလာတာ။ သူ့အမေက အဘနားမှာ နေတော့ သူလည်း အဘနားမှာ နေတာပဲ”

“ပုပ္ဖိုးတောင်ကလပ်ခြေက အခု သက်ရှိထင်ရှားရှိတဲ့ ဦးစံဖေကို သိသလား”

“သိပါတယ်။ သူလည်း ကလေးငယ်ငယ်လေးဘဝပဲ ရှိသေးတာ။ ကိုကျော်နီထက် ငယ်တယ်”

“ကိုကျော်နီဆိုတာ ဘယ်သူလဲ ဆရာလေး”

“ကရင်ခရစ်ယာန်ပဲ။ အဒေါ်ကြီးရဲ့ သားပဲ။ အဒေါ်ကြီးနဲ့ နေရင်း ပုပ္ဖိုးမှာ ကိုရင်ဝတ်တယ်။ နောက် အသက် (၂၀)ပြည့်တော့ ရဟန်းဝတ်သွားတယ်။ ရဟန်းဘွဲ့တော့ မသိတော့ဘူး ဘုရား”

“အခုရော ရှိသေးလား”

“ပုပ္ဖိုးကနေ ဖိုးဝင်းတောင် ရောက်သွားတယ်။ အလောင်းတော်ကဿပမှာ ကြီးကြပ်ဆောင်ရွက်ပြီး သာသနာပြုသွားတယ်။ အလောင်းတော် ကဿပမှာ သံဃာအနေနဲ့ အကြီးဆုံးပဲ။ နောက် တပည့် ဥဉ္စသုမန ကို လွှဲခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ရန်ကုန်-ထောက်ကြံ့ကို ကြွသွားပြီး ဓာတ်စခန်း ဖွင့်တယ်။ ဝိဇ္ဇာစခန်းကို ကျင့်ကြံကျိုးကုတ် အားထုတ်တော်မူတယ်။ ထောက်ကြံ့မှာ အတော်နာမည်ကြီးတယ်။ ပျံတော်မူသည်အထိ ထောက်ကြံ့မှာပဲ နေသွားတာပဲ”

“ဦးကျော်နီက ပုပ္ဖိုးမှာ ရှိစဉ်က သူတပည့် ကိုရင်လေးတစ်ပါးရှိသေးတယ်။ အခု ဖိုးဝင်းတောင်မှာ သီတင်းသုံးနေတယ်။ တပည့်တော်တို့နဲ့ သက်တူရွယ်တူပါ ဘုရား”

“အဘ အောင်မင်းခေါင်အကြောင်း ခုမှ သိတာ။
နောက်ထပ် အတွေ့အကြုံတွေ ပြောပြပါဦး”

“အဘက တပည့်တော်ကို သီလရှင်ဝတ်ပေးခဲ့တာ”

“အဘဆိုတာက အဘအောင်မင်းခေါင်ကို ပြောတာ
လား”

“ဟုတ်တယ် ဘုရား။ တပည့်တော်က အပျိုလေး။
အရွယ်ကောင်းတုန်း။ ချစ်သူခင်သူ ပေါတယ်။ တပည့်တော်
ကို ဝိုးတဲ့ ကာလသားတွေက များတယ်”

“ဆက်ပြောပါဦး”

“တပည့်တော်ရဲ့ အနာဂတ်ကို ကြိုမြင်တယ်။
ယောက်ျားယူရင် အသက်တိုမယ်။ ဒုက္ခပင်လယ်ဝေမယ်။
အဘနဲ့ တွေ့လို့ မကယ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် နောင်မှ တတဲ့ နောင်တ
ရမယ်။ ဒါပေမယ့် တပည့်တော်က နားမထောင်ဘူး။ သီလရှင်
မဝတ်ဘူး။ ပေတေတေ ကတ်တတ်တတ်လုပ်နေတာ။ အဘ
က သိတယ်။ ညကျတော့ အိပ်မက်မက်တယ်။ တပည့်တော်
ရဲ့ အနာဂတ် မလုပ်ဘူး ဘုရား။ ဒုက္ခပင်လယ်ဝေပြီး မျက်
ရည်နဲ့ ဒူး သုတ်ရတယ်။ လူလောကီမှာနေပြီး သေတော့
ငရဲရောက်တယ်။ ငရဲခန်းကို ခံစားရင်း နီးလာတော့ စိတ်ဆုံး
ဖြတ်လိုက်တယ်။ ယောက်ျားမယူတော့ဘူး။ တစ်သက်လုံး
သီလရှင်ဝတ်နဲ့ နေတော့မယ်လို့”

“ဆရာလေးဖြစ်စဉ်ကလည်း အဘနဲ့ ပတ်သက်နေ
တာပဲ”

“အိပ်မက်က မပြီးသေးဘူး ဘုရား”

“ကဲ... ဆက်ပြောပါဦး”

“သီလရှင်ဝတ်ပြီးမှ ဆက်မက်တာ။ ခုနဲ့ ငရဲထိန်းတွေ
က လာခေါ်တာ။ သီလရှင်ဝတ်လည်း တွေ့ရော ဘဝပြောင်း
သွားပြီ။ လူမဟုတ်တော့ဘူး။ လူဝတ်လဲမှ လာခေါ်ကြစို့
လို့ပြောပြီး ပြန်သွားကြတယ်”

“ဪ... ဒါကြောင့် တစ်သက်လုံး သီလရှင်ဝတ်
တာကိုး။ ငရဲထိန်းတွေ ကြောက်လို့”

“ဒါလည်း ပါတာပေါ့ ဘုရား။ သီလရှင်ဝတ်ပြီး တရား
ဓမ္မနဲ့ ပျော်မွေ့တာလည်း ပါတာပေါ့ ဘုရား”

“ကောင်းပါပြီ ဆရာလေး။ ခုလို ရှင်ပြုပေးတာ အတော်
နားထောင်လို့ကောင်းတာ။ စာရေးဆရာဆိုရင် ဇာတ်လမ်း
ကောင်းတစ်ပိုဒ်ရေးလို့ ရပြီပေါ့”

“မှန်ပါ ဘုရား။ တပည့်တော်ကို ခွင့်ပြုပါဦး ဘုရား”

“ကောင်းပါပြီ ဆရာလေး”

စွယ်တော်ကောင်းမှ ဆရာတော်နှင့် ရင်းရင်းနှီးနှီး စကား

ပြောပြကြသည်။ ပုပ္ဖိသည် ရှေးယခင်ကထက် အဆများစွာ
ကွာခြားသွားလေပြီ။ ပုပ္ဖိတောင်ကလပ်သည် အဘ အောင်
မင်းခေါင် တရားကျင့်သည့် နေရာ။ အဘထွက်ရပ်စခန်းကို
မြန်းခဲ့သည့် အောင်မြေဖြစ်ပေသည်။ ပုပ္ဖိနှင့် အောင်မင်း
ခေါင်၊ အောင်မင်းခေါင်နှင့် ပုပ္ဖိသည် ခွဲ၍မရ။ တွဲဖက်နေ
လေတော့သည်။ ဝိဇ္ဇာမိန့်တို့ ပျော်မွေ့ရာ ဤနေရာသည်
မိမိဘဝ၏ ဒုတိယအာဇာနည်မှ စတင်မြင်တွေ့ ခံစားရလေသည်။

အဘ အောင်မင်းခေါင်သည် သာမန် လူပုဂ္ဂိုလ်မှ
ကျွင်းကြီးကျတ်ပွားများရာမှ ဝိဇ္ဇာမိန့်တို့ တစ်ဆင့်တက်
လှမ်းလေသည်။ ထိုစဉ်အခါက အစားဆင်းရဲ အနေဆင်းရဲ
သွားလာနေခက်ခဲသောအခါတွင် အဘကို ပါရမီဖြည့်ရင်း
မခွဲမခွာ နေခဲ့ရလေသည်။ ထိုစဉ်အခါက ပုံရိပ်တို့သည်
ဝိုးတဝါး ပြန်လည်မြင်ယောင်နေသောတော့သည်။ တောင်
ကလပ်သို့ ဟက်ရန် လှေကားကို ဝါးဖြင့် ပြုလုပ်ထားပြီး
ခက်ခက်ခဲခဲ တက်ရသည်။ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီရောက်လာပြီး
သံလှေကား စောင်းတန်းများ လှူဒါန်းပေးသဖြင့် တောင်
ကလပ်ပေါ်သို့ ချောချောမွေ့မွေ့ တက်နိုင်လေသည်။ တောင်
ကလပ်ပေါ်တွင် ဘုရားတည်ကြသည်။ ဆေးဂူတွင် လပြည့်
လကွယ်ညတိုင်း ဝိဇ္ဇာများ အစည်းအဝေးပြုလုပ်ကြသည်။
ဆေးဘိဇ္ဇာများ ဆေးကြိတ်ကြသည်။ လူဝိဇ္ဇာ၊ နတ်ဝိဇ္ဇာ၊ ဆေး
ဝိဇ္ဇာ၊ အင်းဝိဇ္ဇာ၊ စမဝိဇ္ဇာများ တဖွဲဖွဲရောက်ရှိလာကြသည်။
တရားကျင့်ကြသည်။ စခန်းဝင်ကြလေသည်။ ပုပ္ဖိတောင်ကို
စောင့်ရှောက်သော တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီးနှင့် မယ်ဝဏ္ဏတို့
လည်း အဘထံ ရောက်လာကြသည်။ အဘ၏ ဆိုဆုံးမှုကို
နာခံရင်း အဘကို ပါရမီဖြည့်ကြလေသည်။ မိမိအမြင်တွင်
အလွန်ချောမောသော၊ ကျက်သရေရှိသော အမျိုးသမီးကြီး
တစ်ဦးဟု ထင်မှတ်ခဲ့သည်။ အဘကို မေးလျှောက်ကြည့်
သောအခါ ပုပ္ဖိ မယ်ဝဏ္ဏ ဟု သိရလေသည်။

ထိုစဉ်က “စံဖေ”ဆိုတဲ့ ကလေးမှာ အတော်ငယ်သေး
သည်။ အဖေ၊ အမေ ဘယ်သူလဲ မမှတ်မိ။ အဘက မွေး
ထားသော အဘ၏ သားအရင်းဖြစ်သည်။ အမေ မရှိသဖြင့်
အမေက ဘယ်သူလဲလို့ မေးရင် အဖြေမရှိပါ။ အဘက
သူ့သားကို “မျောက်မကြီး မွေးတာ”ဟု စခဲ၊ နောက်ခဲ့တာ
ကို ပြန်လည်မြင်ယောင်မိပါသည်။ ယခုအခါ “စံဖေ”မှာ
ဦးစံဖေဖြစ်ပြီး အဘ၏အမွေ အဘထားခဲ့သော ပစ္စည်းများ
က ဓာတ်ခန်းကို အသက်ဝင်ခဲ့လေသည်။ ဦးစံဖေဓာတ်ခန်း
တွင် အဘ ကိုးကွယ်ခဲ့သော ဘုရားဆင်းတုတစ်ဆူ အဘထု
ခဲ့သော မောင်းက တစ်လုံး၊ ဆင်ရုပ်ကလေးများ၊ အဘ၏

အပေါ် ဘယ်ဘက်အစွယ်တစ်ချောင်း အဘ၏ ခေါင်းခေါင်း
လေးတစ်ခု အဘဝတ်ခဲ့သော လုံခြုံသော အင်္ကျီများ အဘ၏
ဓာတ်ပုံများ ကျန်ရှိခဲ့လေသည်။ တောင်ကလပ်အခြေ နှစ်ထပ်
သစ်သားအိမ်သည် ဦးစံဗေ၏ အိမ်ဖြစ်ပါသည်။ အပေါ်ထပ်
တွင် အဘဓာတ်ခန်းရှိပြီး လူတိုင်း လူတိုင်း အဘကို
သတိတရ တက်ရောက် ပူဇော်ကြလေသည်။

ဦးစံဗေမှာ မိန်းမရပြီး ယခုအခါ သားသမီး မြေးမြစ်
များနှင့် ပုပ္ပိုးတောင်ကလပ်အခြေတွင် ယခုထက်ထိ ရှိနေ
သေးသည်။ သီလရှင် အိမ်သို့ရှိသည့် နိဝေသာ မျက်လုံးများ
ဖြင့် ပြန်လည်မြင်ယောင်မိပါသည်။ အဘ အောင်မင်းခေါင်
သည် ဝိဇ္ဇာသိဒ္ဓိ၊ မဟိဒ္ဓိတန်ခိုးအပုံပုံကို မြန်မာပြည်အနှံ့
ပြသပြီး ကယ်သင့်သူ၊ ချွတ်သင့်သူများကို ကယ်ခဲ့၏။ ချွတ်
ခဲ့၏။ အမျိုးဘာသာ သာသနာအတွက် အင်္ဂလိပ်လက်အောက်
မှ လွတ်မြောက်ဖို့ တောင်ကလပ်တွင် စေတီတစ်ဆူတည်
လေသည်။ တဘောင်စာသားများ သီကုံးစပ်ဆိုပြီး ကျွန်ဘဝက
လွတ်မြောက်ဖို့ သူတတ်ကျွမ်းသော ဝိဇ္ဇာပညာဖြင့် ဓာတ်
ပျက်ရိုက်ခဲ့လေသည်။

အသားထဲက လောက်ထွက်ဆိုသလို အဘ၏ အစီ
အမံ တဘောင်များကို အင်္ဂလိပ်အလိုတော်ခံရမှုကို မျက်နှာလို
မျက်နှာရ သွားတိုင်သော မြန်မာများလည်း ရှိခဲ့၏။ အင်္ဂလိပ်
ပုလိပ်များ အဘကို စစ်ဆေးမေးမြန်းပြီး ဂါတ်တဲသို့ ခေါ်ဆောင်
သွားလေသည်။ ဂါတ်တဲရောက်သောအခါ ပုလိပ်မိန်းမများ
အလုံးစွမ်းပြီး မြင်းလုပ်၍ နိုင်းနေလေသည်။ မိန်းမများ ရူး
နေကြသဖြင့် သူတော်ကောင်းကို စော်ကားမိပြီဟု အသိ
သိလာကာ အဘကို တောင်းပန် ကန်တော့ကြပြီး အဘကို
မြီးလွှတ်ကြလေသည်။ ထိုအခါမှ အရူးရောဂါပျောက်သွား
လေသည်။ ထိုသို့ အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာကို စောင့်ရှောက်
သော ဝိဇ္ဇာဝိပဿနာရှိသူကြီးသည် ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ တော်သလင်း
လပြည့်ကျော် ၂ ရက်နေ့တွင် ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းရွှေ့သွား
လေပြီ။ ခန္ဓာဝန်ချပြီး သေဆုံးသွားပေပြီ။ ပုပ္ပိုးတောင်ကလပ်
အခြေတွင် ဂူသွင်း၍ သင်္ဂြိုဟ်ခဲ့လေပြီ။ ပုပ္ပိုး အောင်မင်းခေါင်
၏ ဘဝဓာတ်လမ်းသည် တစ်ခန်းရပ် ပြည်ပုဏ္ဏားချခဲ့လေပြီ။

အိမ်သို့ရှိသည့် သီလရှင်ဝတ်ဖြင့် အဘကို ကန်တော့
ပြီး ဆရာတော် ဥဉ္စသုမနကျောင်းတွင် ဆက်လက်နေထိုင်
သည်။ ငယ်ငယ်က အတူကြီးပြင်းခဲ့ သံယောဇဉ်ရှိခဲ့သော
ဆရာတော် ဦးသုမနမှာ မောင်နှမအရင်းပမာ ချစ်ခင်ခဲ့
သောဇဉ်တွယ်ခဲ့ကြလေသည်။ ဆရာတော်၏ ဝေယျာဝစ္စ
အတို ပြုစုရင်း တရားအားထုတ် နေထိုင်လာခဲ့သည်။

အားကိုးစရာ အဘလည်း မရှိတော့ပြီ။ ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်
လျှောက်လမ်း၍ ကိုယ်စခန်း ကိုယ်သွားရပေဦးမည်။

ဆရာတော် ဥဉ္စသုမနလည်း ဦးကျော်နီရီရာ မုံရွာသို့
ကြွသွားသည်။ မိမိလည်း ဇာတိရပ်မြေ ချောက်သို့ ပြန်ကြွပြီး
သီလရှင်ကျောင်းကို တည်ထောင်လေသည်။ သီလရှင်များကို
မွေးထုတ်ပြီး ပရိယတ္တိ စာပေများကို သင်ယူစေပါသည်။
ချောက်မြို့ “ပတ္တမြားရိပ်သာ”သည် အတော်ထင်ရှား ကြီး
ကျယ်လာတော့သည်။ သီလရှင် အမှုဆောင်ဥက္ကဋ္ဌတာဝန်
ယူ၍ သီလရှင်များကို အုပ်ချုပ်ခဲ့ရပါသည်။

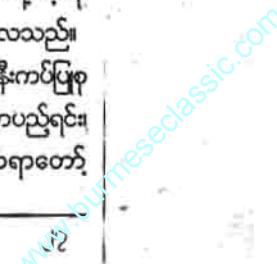
ချောက်မြို့ သီလရှင်ကျောင်း ပတ္တမြားရိပ်သာမှ ပုပ္ပိုးကို
သတိရ၍ ကြွလာခြင်းဖြစ်သည်။ ပုပ္ပိုးရောက်စဉ် အသက်
အရွယ်ရလာပြီဖြစ်၍ တရားအားထုတ်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်ပြီး
စွယ်တော်ကျောင်းသို့ ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

မုံရွာသို့ ကြွလာခြင်း

တစ်နေ့သောအခါ ပုပ္ပိုး စွယ်တော်ကျောင်းတွင် တရား
ကျင့်ကြံကြီးကုတ် အားထုတ်နေစဉ် မုံရွာမှ သူ၏ ဆရာတော်
ဦးသုမနမှ ဖုန်းဆက်၍ အကြောင်းကြားလာသည်။ ကျန်းမာ
ရေးမကောင်းသဖြင့် အမြန်လိုက်လာရန် ဖုန်းဆက်လေသည်။
အတူနေ သီလရှင်နှင့်အတူ မုံရွာသို့ ကြွလာရ၏။ မုံရွာသို့
ရောက်သောအခါ ဖိုးဝင်းတောင်သို့ ကားတစ်စီးရ၏။ ဖိုးဝင်း
တောင်တွင် ဆရာတော် ဥဉ္စသုမန သီတင်းသုံး နေထိုင်သဖြင့်
ဆရာတော်ကျောင်းသို့ ကြွလာခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာတော်မှာ
အသက်ရလာသဖြင့် ဗျာတိဆိုသော တရားကို မလွန်ဆန်
နိုင်ပါ။ (၉၆)ပါးသော ရောဂါတို့ အမည်တပ်၍ နိဝေဒနာင့်
ယုက်လေတော့သည်။

ဆရာတော်မှာ ပိန်ပိန်ပါးပါး အရပ်ရပ်ရှည်ရှည်၊ အသား
ဖြူသည်။ သွေးအားနည်းသဖြင့် ဖိုးဟပ်ဖြူလို့ ဖြူဖပ်ဖြူရော်
ဖြစ်နေလေသည်။ အရိုးပေါ် အရေတင် ရောဂါဝေဒနာကို
ခံစားနေရလေသည်။ ဆရာတော်ကို ကြည့်ပြီး မျက်ရည်တွေ
စီးကျလာလေသည်။ မိမိနှင့် ငယ်စဉ်ကပင် အတူကြီးပြင်း
ခဲ့ရသော မောင်နှမအရင်းတွေမဟုတ်ပါလား။ အကိုကြီးလို
တစ်မျိုး၊ ဆရာသမားလို တစ်ဖုံ အားကိုးခဲ့ရသော ဒီခန္ဓာ
သည် ယခုအခါ နှမ်းချည်နေလေပြီ။ အားအင်တွေ ဆုတ်
လျော့နေလေပြီ။ ဆရာတော်က ပျံ့တော်မူမှာ သိလို့ ငါ့ကို
ခေါ်တာလားဆိုပြီး ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်ကို ကြည့်ပြီး အားမရသဖြင့် အနီးကပ်ပြုစု
သော ခန်းနေ ဆရာတော်ကို မေးကြည့်သည်။ တပည့်ရင်း၊
ဒကာရင်းများလည်း ရောက်လာကြပြီး ဆရာတော်

အကြောင်းကို ပြောပြကြလေသည်။ ဆရာတော်က ဆေးထိုး
ရမှာ ကြောက်သည်။ ဆေးမထိုးချင်၊ ဆေးမကုချင်ဘဲ ပေ၍
နေသဖြင့် ရောဂါမှာ ဆိုးလာတာဖြစ်ကြောင်း ဆရာတော်ကို
မည်သူမျှ ပြော၍မရကြောင်း၊ ဆရာတော်ကို ပြောဆိုနိုင်
သည့် ဆရာလေးကို ပုပိုးသို့ ဖုန်းဆက်၍ ခေါ်ရကြောင်း
ပြောပြလေသည်။ ဆရာတော်လည်း ဆရာလေး ဒေါသနွနီ
ရောက်လာသဖြင့် အတော် အားတက်သွားလေသည်။

“ဆရာတော်... ဒီအတိုင်းနေလို့ ဘယ်ရမှာလဲ။ မုံရွာ
ကို သွားပြီး ဆေးကုရအောင်”

“ငါ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး။ အားနည်းတာပါ”

“ဒီက တပည့်တွေ၊ ဒကာ၊ ဒကာမတွေကို သနားရင်
ဆေးကုတာ ခံယူပါ ဘုရား။ တပည့်တော်လည်း လိုက်မှာပါ။
မုံရွာကို သွားပြီး ဆေးသွားစစ်ကြရအောင်”

“ဒါဆိုလည်း ဆရာလေးသဘောပါပဲ”

မောင်နှမသံယောဇဉ်ကြီးသော ဥျာသုမနသည် ဆရာ
လေး ဒေါသနွနီ လာမှ မုံရွာသို့ ပင့်၍ရလေသည်။ မုံရွာ
တွင် ဆရာဝန်များ၊ အထူးကုများနှင့် စစ်ဆေးပြီး ဆေးကုသ
လေသည်။ ရောဂါပျောက်၍ စိတ်ချရမှ ဖိုးဝင်းတောင်ကို
ပြန်ကြွလာကြလေသည်။

“ဆရာတော် ဘာသုံးဆောင်ချင်သလဲ ဘုရား”

“စွပ်ပြုတ်လေး ဘာလေးဆိုရင် ရပါပြီ ဆရာလေး”

“တင်ပါ ဘုရား”

ကြက်စွပ်ပြုတ်၊ ဆိတ်စွပ်ပြုတ်တို့ကို စီမံ၍ ဆွမ်း
အာဟာရအဖြစ် သုံးစွဲတော်မူသည်။ များမကြာမီ ကျန်းမာရေး
ကောင်းလာလေတော့သည်။

“ဆရာတော် နေကောင်းသွားပြီလား”

“အေး၊ ကောင်းသွားပြီ”

“တပည့်တော်နဲ့ သက်တူရွယ်တူပါ။ ဆရာတော်က
ပို၍ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့တယ်”

“ဟုတ်တယ်။ ဒီနှစ်ထဲမှာ ကျန်းမာရေးမကောင်းဘူး”

“ပုပိုးမှာတုန်းက ဆရာတော်က ကျန်းမာရေးဒေါသနွနီ
မြည်ပဲ”

“ဒီတုန်းက အသက်ငယ်ရွယ်ကြတာကိုး။ စာလည်း
ကျက်လို့ မှတ်လို့ကောင်းတယ်”

“ပုပိုးကိုရော သတိရသေးသလား”

“ပုပိုးဆိုမှ ဆရာလေးကို သီလရှင်ဝတ်ပေးတာ ဘယ်
သူလဲ”

“အဘ အောင်မင်းခေါင်လေး၊ ဆရာတော်ကလည်း

သိရဲသားနဲ့”

“အေး၊ အဘ အောင်မင်းခေါင်ဆိုတာ အခု ပြည်တော်
ပြန်ဝင်လာပြီ။ ဘုရားတွေ တည်နေတယ်”

“ဟုတ်ပါ့မလား ဘုရား”

“ဟုတ်တယ် ဆရာလေး။ ဦးရင်းနဲ့ တွေ့ပြီးပြီ။
အလောင်းတော် ကဿပမှာ ဘုရားတည်နေတယ်”

“ဒါဆိုရင် အဘနဲ့ တွေ့လိုရတယ်ပေါ့”

“အခုနှစ် တံပေါင်းလပြည့်မှာ ထီးတင်မှာ။ ဆရာလေး
တွေ့ချင်ရင် ပုပိုးကို မပြန်နဲ့ဦး။ ထီးတင်ပွဲပြီးမှ ပြန်ပေါ့”

“တင်ပါ ဘုရား။ တပည့်တော် အရမ်းတွေ့ချင်ပါတယ်
ဘုရား”

“အေးအေး၊ ကောင်းပြီ... ကောင်းပြီ”

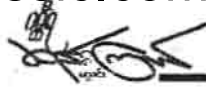

အဘ အောင်မင်းခေါင်နှင့် ထီးတင်ပွဲတွင် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြခြင်း

အဘအောင်မင်းခေါင်သည် အလောင်းတော် ကဿပ
အမျိုးသားဥယျာဉ်တွင် ဇဗ္ဗူတစ်ခွင် ဆုတောင်းပြည့် စေတီ
တော်ကို ဉာဏ်တော် (၂၀)တောင်အမြင့်အထိ တည်ထားခဲ့
လေသည်။ ကပိုင်ရွာမှ အမျိုးသားဥယျာဉ်အစ မောင်းတံဂိတ်
ထိ (၇)မိုင်၊ မောင်းတံဂိတ်မှ (၁)မိုင်အကွာတွင် “မဟူရာ”
အမည်ရှိ အမြင့်ဆုံးသော တောင်ထိပ်တွင် တည်ထားလေ
သည်။ ၂၀၁၃ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလမှစ၍ ဘုရားတည်ပြီး ၂၀၁၄
ခုနှစ်၊ မတ်လ ၁၅ရက်နေ့ “စနေနေ့”တွင် ရွှေထီးတော်တင်
မင်္ဂလာအခမ်းအနားကျင်းပလေသည်။

ရွှေထီးတော်တင်မင်္ဂလာအခမ်းအနားသို့ အနယ်နယ်
အရပ်ရပ်မှ အဘသားသမီးများ အလောင်းတော် ကဿပသို့
ရောက်ရှိလာကြသည်။ ထူးထူးခြားခြား အဘ၏သမီး မအေး
မြင့်ကြည် ရောက်လာသည်။ သူမ ခေါ်လာသော မြန်မာပြည်
သိန်းတန်မှ သီချင်းနှစ်ပုဒ် သီဆိုဖျော်ဖြေခဲ့လေသည်။ ဆရာ
တော် သံဃာတော်များက အဘ ထီးတင်မည့် ဇဗ္ဗူတစ်ခွင်
ဆုတောင်းပြည့် ဘုရားသို့ ကြွလာကြလေသည်။ ဆရာတော်
သံဃာတော်များ (၂၀)ပါးအား နံနက်ဆွမ်းကပ်ပြီး ဘောလုံး
ချိုချည်တို့ကို ဆက်ကပ်လေသည်။

ဆရာတော် ကြွလာပြီး မကြာမီ သီလရှင်နှစ်ပါးရောက်
လာသည်။ ဆရာလေး ဒေါသနွနီပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်
ဦးသုမနပြောသော အဘ အောင်မင်းခေါင်နှင့် တွေ့ရန်ဖြစ်ပါ
သည်။ မိမိသိသော အဘ အောင်မင်းခေါင်မှာ ပုပိုးတွင်
ဆုံခဲ့ဖူးပြီ။ ပုပိုးမှာ တွေ့ကြုံဆုံကွဲခဲ့သော တင်ခန်းရပ်ပြတတ်

လေးသည် ပြည်ပူးကားချခဲ့လေပြီ။ ကြာခဲ့ပြီ။ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ဖြစ်ခဲ့ပြီ။ အဟောင်းမှ အသစ်ဖြစ်သလို ယခု မိမိရှေ့တွင် ရှိနေသော ထိုအဘိုးအိုသည် အဘ အောင်မင်းခေါင်ဟု ဆိုနေပြန်သည်။ မိမိသိသောအဘက သေလေပြီ။ ဆုံးခဲ့ပြီ။ ဘယ်လိုဆက်စပ်တာလဲ။ ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ။ ဉာဏ်မရှိခဲ့။ မတွေးခေါ်တတ်။ မဆုံးဖြတ်တတ်တော့ပေ။ ဝိဇ္ဇာဟညာသည် သာမန်လူတို့ လိုက်၍မမီပေ။ သာမန်လူတို့ နားလည်အောင် မရှင်းပြနိုင်ပါ။

ဆရာတော် ဦးသုမနက ဆရာလေးကို ခေါ်လာပြီး အဘနှင့် တွေ့ပေး၏။ အဘကို ကြိုတင်ပြောမထားပေ။ အဘနှင့် ဒေါသနွှံ့ရုံတို့ကို တစေ့တစောင်းကြည့်၍ အကဲခတ်နေလေသည်။ အဘက သူ့အာရုံထဲတွင် ပုပ္ဖိုးမှ အတူနေခဲ့သော သီလရှင်ကို သွားတွေ့သည်။ ငါခေါ်၍ မရှင်းပါက ငါ့ကို သံသယဝင်တော့မည်။ အဘက ဆရာလေး ဒေါသနွှံ့ရုံကို လှမ်းခေါ်၏။

ဆရာလေး ဒေါသနွှံ့ရုံက အဘထံသွားပြီး ကန်တော့လေသည်။ အဘက သီလရှင် ဒေါသနွှံ့ရုံကို သေသေချာချာ ကြည့်ပြီး ..

“နင် သုန္ဒရီမဟုတ်လား”
 “ဟုတ်တယ် အဘ”
 “ပုပ္ဖိုးမှာ အတူနေလာတာ။ မှတ်မိသေးလား”
 “ခုထိ မှတ်မိပါတယ် ဘုရား”
 “နင်ကို သီလရှင်ဝတ်ပေးတာ ငါ့ပဲ။ အဲဒါ ဟုတ်လား”
 “ဟုတ်တယ်။ အဘ အောင်မင်းခေါင်က ဝတ်ပေးတာ”

“ဘာလို့ ဝတ်ပေးတာလဲ သိလား”
 “မသိဘူး အဘ”
 “နင် နန်ကြောဆွဲနေလို့ အမြင်ကတ်လို့ ဝတ်ပေးတာ”
 “အဘကလဲ”
 “နင် သီလရှင်ဝတ်တော့ ဘယ်အရွယ်လဲ”
 “သမီး (၁၈)နှစ်ထဲက ပုပ္ဖိုးကိုရောက်တယ်။ အဘနဲ့ အတူတူနေတယ်။ ၂၁နှစ်ရောက်မှ အဘက သီလရှင်ဝတ်ပေးတာ”

“ဒါဆို လူဝတ်နဲ့ ခုနစ်နေတာပေါ့။ ဒါဆို ပုပ္ဖိုးတောင်ကလပ်အကြောင်း သိသလောက် ပြောစမ်းပါဦး”

“ပုပ္ဖိုးတောင်ကလပ်မှာတုန်းက “စံဖေ”လည်း အဘမွေးစားသားပဲ”

“အေး။ ဟုတ်တယ်။ ကလေးငယ်ငယ်ထဲက မွေးစားလာတာ။ အမေမရှိဘူး။ သူ့အမေ ဘယ်သူလဲလို့ မေးရင် မျောက်မကြီးကို လက်ညှိုးထိုးပြရင် ငိုတော့တာပဲ”

“စံဖေက အခုဆို (၆၀)ကျော်ရှိမယ်။ သူ့ကို ကောင်းကောင်းမှတ်မိတယ်။ နောက် ဦးဂျော်နီ ရှိသေးတယ်”

“ဟုတ်တယ်။ ဂျော်နီက ကရင်ခရစ်ယာန်ပဲ။ အဘနဲ့ တွေ့မှ ဗုဒ္ဓဘာသာဖြစ်သွားတာ။ သူ့ကို ကိုရင်ဝတ်ပေးပြီး စာသင်တိုက်ပို့တာ”

“အဘက တော်တော်မှတ်မိတာပဲ။ ဦးဂျော်နီက ဘုန်းကြီးဖြစ်သွားတယ်။ ဦးဂျော်နီရယ်။ သူတပည့် ဖိုးဝင်းတောင်က ဦးသုမနရယ်က တပည့်တော်နဲ့ အတူနေလာတာ”

“ဆရာတော် ဦးသုမနနဲ့ ခုထိ အဆက်အသွယ်ရှိတာပေါ့။ အခု ဒီကို ရောက်လာတာ ဆရာတော်က ခေါ်လို့ ရောက်လာတာလား”

“ဆရာတော် နေမကောင်းလို့ ဖုန်းဆက်ခေါ်လို့ ရောက်လာတာ။ ဒီရောက်မှ အဘ ထီးတင်ပွဲ ရှိတယ်။ လိုက်ခဲ့လို့ ခေါ်လို့ အဘနဲ့ တွေ့ရတာ”

“ပုပ္ဖိုးမှာတုန်းက ငါမောင်းတဲ့ ကားရော ရှိသေးလား”

“ခုတော့ မရှိတော့ဘူးနဲ့တူတယ်။ အဘကားပျက်ကြီးကို အဘက ပါးစပ်က ငှက်အော်ပြီး မောင်သွားတာ။ အဘရဲ့ သိဒ္ဓိအစွမ်းကတော့ အံ့မခန်းပဲ”

“နင်ရောက်တော့ ကားလမ်းရှိပြီလား”

“ကားလမ်းရှိနေပြီ အဘ။ မြေလမ်းပဲ။ လူတွေလည်း အတော်စည်စပြုနေပြီဘဲ”

“ဟုတ်မယ်။ နဂါး ဒေါဦးလာတော့ ကားလမ်းဖောက်မယ်ဆိုပြီး ပြောတာ။ ဒေါဦးလူတို့ ငွေတွေနဲ့ ကားလမ်းဖောက်တာ”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘ”

“ဒေါဦး လာတာရော နင်မှတ်မိလား”

“သိပ်မမှတ်မိတော့ဘူး အဘ။ ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီလာတာတော့ သိတယ်”

“ရသေ့ကြီး ဦးခန္တီက တောင်ကလပ်တက်တဲ့ သံလှေကားကို လှူတာ”

“သီလရှင် ဒေါသနွှံ့ရုံသည် အဘကို မျက်တောင်မခတ်ကြည့်နေလေသည်။ ပုပ္ဖိုး အောင်မင်းခေါင်အစစ်ဖြစ်၏။ မိမိနှင့်အတူ ရင်းရင်းနှီးနှီးနေလာခဲ့ပြီး မိမိအတွင်းရေးကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိသော ပုဂ္ဂိုလ်မှာ အဘမှလွဲ၍ မည်သူမှ မဖြစ်နိုင်။ ဘဝအချိုးကွေ့များကို ကျော်ဖြတ်ပြီး အချိန်ကာလမြောက်မြားစွာ ကွဲကွာပြီးမှ ပြန်လည် ဆုံဆည်းခွင့်ရသော အဘအောင်မင်းခေါင်ကို ဦးသုံးကြိမ်ချ၍ ကန်တော့မိပါတော့သည်။

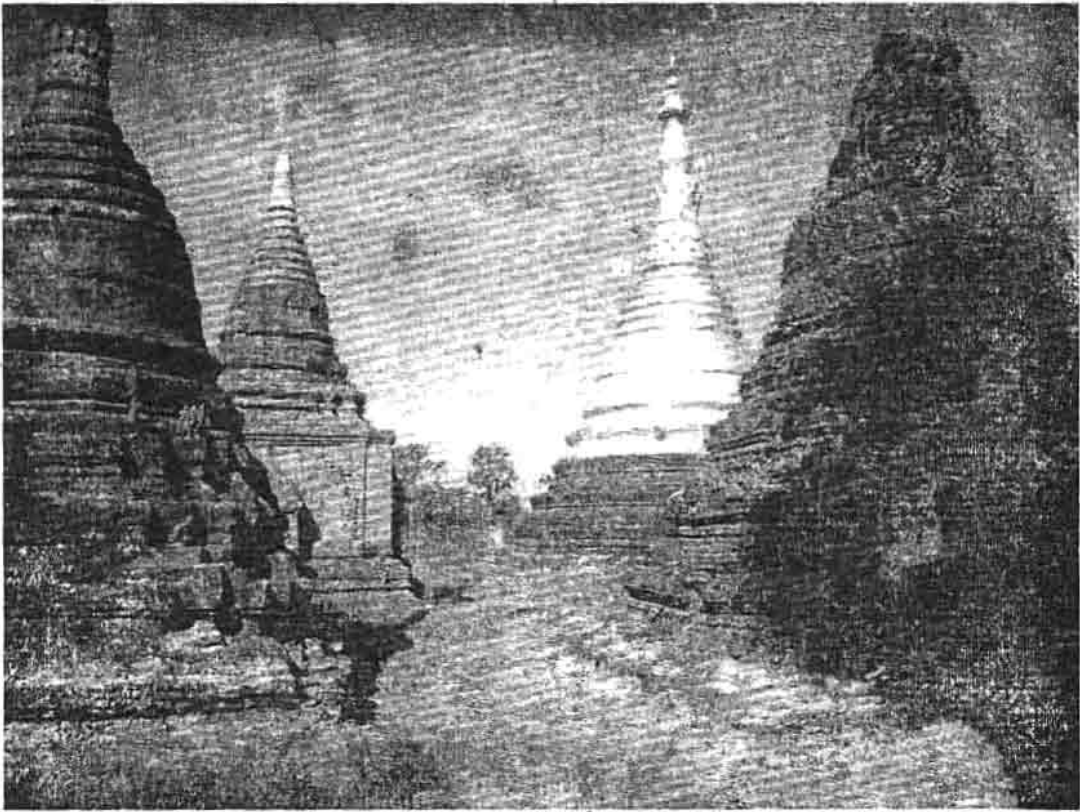
www.burmeseclassic.com

ဘုရားငုတ်တို့ရောင်တော်ရွတ်မှ

သို့မဟုတ်

ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်ကျွန်းပေါ်က ပုဂံခေတ်လက်ရာ ဘုရားစေတီများ

| တိုင်းအခြေ (ပထဝီဇာ) - သု |

အကြေပုဂံလို့ ယနေ့သတ်မှတ်ထားသိမ်းနေတဲ့ ဘုရားကိုးဆူတုန်း

အကြေပုဂံ (သို့မဟုတ်) ကျနော်တို့ရှာ

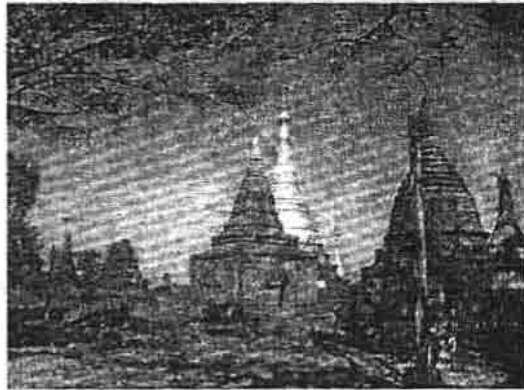
“အထက်ပုဂံဒေသ” ဆိုတာက တကောင်းမြို့ပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်ပြီး “အလယ်ပုဂံ” ကတော့ စေတီပုထိုးတွေပေါများလှပြီး ကမ္ဘာက သိတဲ့ ညောင်ဦးပုဂံဒေသကို ခေါ်တာပါ။

“အကြေပုဂံ” ဆိုတာကိုတော့ မွန်ဘုရင် ရာဇာဓိရာဇ်တို့ခေတ်ကတည်းက ထင်ရှားခဲ့တဲ့ ကျနော်တို့ရဲ့ ဖြစ်ကျွန်းပေါ်ဒေသ “အောက်ပုဂံဒေသ” ကို ညွှန်းဆိုခေါ်ဝေါ်တာ ဖြစ်ပါတယ်။ မြို့စားမင်းဆက်ပေါင်း (၆၀-၇၀) ကျော် စံစားခဲ့တဲ့

မြောင်းမြမြို့ဟောင်း တည်ရာအရပ်ပေါ့။

ပုဂံမင်းနေပြည်တော်မှာ အနော်ရထာမင်းကြီး စိုးစံစဉ် ပုဂံပြည်ကြီး စည်ကားလွန်းတဲ့ကာလမှာ မြောင်းမြဒေသကို သုရာဝနန္ဒဒေဝီ မိဖုရားအား အပိုင်ပေးခဲ့ဖူးပါသတဲ့။ အနော်ရထာမင်းရဲ့ မြေးတော် အလောင်းစည်သူမင်းကြီး (၁၁၁၃-၁၁၁၇ ခု) လက်ထက်မှာတော့ အောက်ပြည် အောက်ရွာကို တိုင်းခန်းလှည့်လည်လာရင်း၊ မြောင်းမြမြို့ဟောင်းနေရာကို ရောက်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ အလောင်းစည်သူမင်းဟာ မြို့ဟောင်းအရပ်မှာ ရွှေဂူကြီးဘုရားအပါအဝင် ဘုရားစေတီပေါင်း (၄၉၉)ဆူ တည်ထားခဲ့ပါတယ်လို့ မွန်ဘာသာနဲ့ ရေးထိုးထားတဲ့ ကျောက်စာတွေမှာ ဖော်ပြထားရဲ့။ ခါအပြင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးဟာ မြို့ဟောင်းကုန်းမင်းမလ)တစ်ဝိုက်၊ မြစ်မီးတောင်တစ်ခွင်မှာ ကျုံး၊ မြို့ရိုးနဲ့ နန်းတော်တွေကိုပါ တည်ဆောက်ခဲ့တယ်လို့လည်း သမိုင်းမဟာင်းတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။

အကြေပုဂံလို့ ယနေ့သတ်မှတ်ထိန်းသိမ်းနေတဲ့

ဘုရားကျီးဆူကုန်း

အကြေပုဂံလို့ ယနေ့သတ်မှတ်ထိန်းသိမ်းနေတဲ့

ဘုရားကျီးဆူကုန်း

ရှေးဟောင်း သုတေသနဌာနက ၂၀၀၅၊ ၂၀၀၆ခုနှစ်တွေအတွင်းမှာ အကြေပုဂံကို ရှာဖွေတူးဖော်မှုတွေ ပြုလုပ်ခဲ့ပါတော့တယ်။ အဲဒီအခါမှာ ပုထိုးစေတီဟောင်း ၃၀၀ ကျော်နဲ့အတူ ရွှေဒင်္ဂါးပြားတွေ၊ ငွေဆင်းတု၊ သဲဆင်းတုတွေအပြင် ရွှေသားစစ်စစ် ဆင်းတုတော် နှစ်ဆူကိုပါ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ မြို့ဟောင်းကုန်းမှာရှိတဲ့ သွားလမ်း၊ လာလမ်းတွေကိုလည်း လက်စင်းရာပါတဲ့ ရှေးအုတ်တွေနဲ့ တည်ဆောက်ထားတာကို သတိထားမိကြတယ်။ အုတ်တွေဟာ ယနေ့ခေတ် အုတ်တွေထက် ပိုကြီးကာ၊ အရှည် ၁ ပေ * အနံ ၄လက်မ * အထူ ၃လက်မလောက်ရှိတဲ့ ရှေးအုတ်တွေပါ။ ပါးပါးပြားပြားအုတ်တွေလည်း ပါပါတယ်။

မြို့ဟောင်းကုန်းတစ်ဝိုက်မှာ ကျောက်စာအပိုင်း အပြတ်များ၊ ကြေးအလေးများကိုလည်း တွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ ကိုးဆူကုန်းဘုရားဟာတော့ အုတ်ခွက်ဘုရားတွေလည်း တွေ့ခဲ့ရသေးတယ်။ မြောင်းမြမြို့ဟောင်းမှာတော့ အေဒီ ၁၆ရာစု

အကြေပျံလို့ ယနေ့သတ်မှတ်ထိန်းသိမ်းနေတဲ့

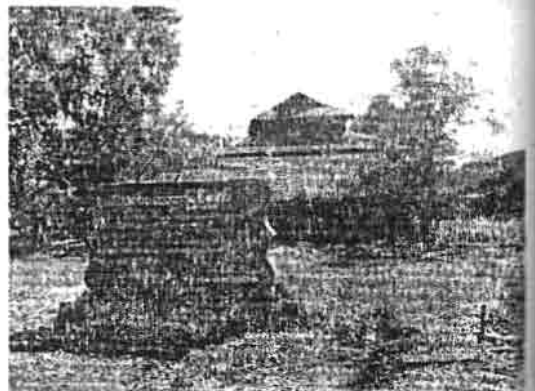
ဘုရားကျီးဆူကုန်း

ထိုး ကျောက်စာအပိုင်းအစတွေလည်း ရှိနေရဲ့။

ဒီနှစ် နှစ်ဆန်းမှာ မရောက်တာ ဆယ်စုနှစ်တစ်ခုနီးပါး ရှိပြီဖြစ်တဲ့ ကျနော်တို့ကို ကျနော်ပြန်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ကျနော် ရွာဟာ အကြေပျံလို့ မကြာသေးခင်ကပု ဟုန်းခနဲ ထင်ရှား လာတဲ့ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသက အချက်အချာဒေသလည်း ဖြစ်နေပါတယ်။ ကျနော်တို့ရွာမှာမည်က ထူးထူးဆန်းဆန်း “လပွတ်ကုလားရွာ”ပါတဲ့။ ရောဝတီတိုင်၊ မြောင်းမြမြို့ နယ်အတွင်း၊ မြောင်းမြမြို့နဲ့ မနီးပဝေးမှာ ရှိပါတယ်။

“လပွတ်ကုလား”ဆိုတာ မြန်မာလို အနက် အဓိပ္ပာယ်တစ်စုံတစ်ရာဖော်လို့ မရနိုင်တဲ့ နာမည်မို့ သိပ္ပံ မောင်ဝရဲ့ “တပေကုလား”ထက် ပိုသာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရွာနဲ့ အလှမ်းမဝေးတဲ့ နေရာတွေမှာ “လပွတ်တလုပ်ရွာ၊ လပွတ်ပြေးရွာ” ဆိုတဲ့ ရွာတွေနဲ့အတူ၊ နာဂစ်နဲ့အတူ နာမည်ကျော်ခဲ့တဲ့ “လပွတ္တာမြို့”စတဲ့ “လပွတ်”နဲ့ စတဲ့ မြို့တွေ ရွာတွေလည်း အဖော်ရှိနေသေးတော့ သိပ်ပြဿနာ မရှိလှပါဘူး။ အရွယ်လေး အသင့်အတင့်ရ စာလေးပေလေး

သင်ဖူးလာတော့ မွန်နာမည်အခေါ်အဝေါ်တွေ ဖြစ်တယ်လို့ သိလာပါတယ်။ ရွာတောင်ဘက်စွန်းမှာ “ကျိုက်မောင်း ဘုရား”ဆိုတဲ့ ဓေတီတော်အကြီးကြီးတစ်ဆူလည်း ရှိပြီး အဲဒီဘုရားကြီးကို အကြောင်းပြုလို့ ရွာနီးချုပ်စပ်တိုင် ကျော် ကြားတဲ့ ဆွမ်းတော်ကြီးလောင်းပွဲ ဘုရားပွဲတွေလည်း နှစ်စဉ် ကျင်းပလေ့ရှိတယ်။ မြန်မာ့ဇာတ်သဘင်လောကမှာ ကျိုက် မောင်းရဲ့ မကုမ္ဘာ့ ဇာတ်သမားရယ်လို့လည်း မရှိသလောက် ရှားရဲ။ ကျိုက်ထီးရိုးဓေတီတော်ကြီးရဲ့ ထင်ရှားမှုကြောင့် “ကျိုက်”ဆိုတာ မွန်ဘာသာနဲ့ “ဘုရား”လို့ လူအတော်များများ သိထားကြသလို၊ ကျိုက်မောင်းဟာလည်း မွန်အဆက် အနွယ်တွေ ကိုးကွယ်တဲ့ ဘုရားလို့ သိလာပါတယ်။ “မြောင်း မြစ်” လောက်ဖျား “ဆိုတာကိုလည်း သမိုင်းစာအုပ်တွေမှာ ကြားဖူးလာတော့ ကိုယ့်ရပ်ကိုယ်ရွာကို မွန်အဆက်အနွယ် လို့ပဲ စိတ်ထဲ စွဲနေတော့တယ်။

အကြေပျံလို့ ယနေ့သတ်မှတ်ထိန်းသိမ်းနေတဲ့

ဘုရားကျီးဆူကုန်း

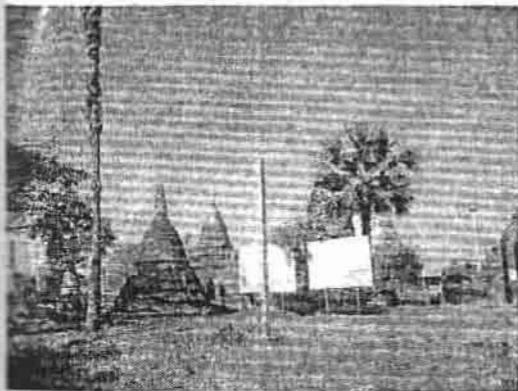
ကျနော်တို့ရွာ ရိုးရာဇာတိနွယ်

ကျနော်မွေးရပ်မြေ ဇာတိရွာဟာ မြောင်းမြမြို့နဲ့ သမိုင်း
 ဂုဏ်သုသာ ဝေးပါတယ်။ မြောင်းမြမြို့သစ်ကနေ ဂုဏ်အကွာ၊
 မြောင်းမြ-လပွတ္တာ ကားလမ်းဘေးမှာတော့ မြောင်းမြမြို့
 ဟောင်းရှိပါတယ်။ ကျနော်တို့ရွာသွားတဲ့ လမ်းကတော့
 မြောင်းမြ-ကုန်းသာလမ်းအတိုင်းလာပြီး ကုန်းသာရွာ
 အရောက်မှာ တစ်ဖက်ကမ်း ကူးလိုက်ရင် ကျနော်တို့ရွာ
 လပွတ်ကုလားကို ဆက်သွယ်ထားတဲ့ လမ်းအဖြစ် ဟိုး
 ကိုလိုနီခေတ်ထဲက ကုက္ကိုပင်ကြီးတွေ၊ ထန်းပင်တွေ လမ်း
 ဘေးမှာ တန်းစီပေါက်နေတဲ့ တာရိုးကုန်းတန်း ရှိပါတယ်။
 ကုန်းလမ်းအတိုင်း မော်တော်ကား(ဟိုတုန်းကတော့ ဂျစ်ကား
 တွေ၊ ခုတော့ ခိုင်နာကားတွေ)၊ စက်ဘီး၊ ဆိုင်ကယ်တွေနဲ့
 လည်း ကုန်းသာရွာကို ဖြတ်ပြီးသွားလို့ရတယ်။ ကုန်းသာ
 ချောင်းကိုတော့ လှေနဲ့ ကူးသွားရမယ်။ ခုတော့ ကုန်းသာရွာ
 မရောက်ခင် မြောင်းမြမြို့ဟောင်း မရောက်ခင်မှာပဲ ရေတွင်း-

အကြေပုဂံလို့ ယနေ့သတ်မှတ်ထိန်းသိမ်းနေတဲ့

ဘုရားကြီးဆူကုန်း

အကြေပုဂံလို့ ယနေ့သတ်မှတ်ထိန်းသိမ်းနေတဲ့

ဘုရားကြီးဆူကုန်း

ရေကန်ကျောင်းလို့ ကျနော်တို့ ခေါ်ကြတဲ့ ဟိုတုန်းက စပါး
 ကြီးမြွေကြီးရှိတဲ့ ကျောင်းကို လွန်လာလိုက်ရင်ပဲ ကုန်းသာ
 ကျေးရွာအုပ်စု၊ တောင်သာကျေးရွာရေက မြေလမ်းကျယ်
 ကျယ် လမ်းခွဲလေးကို ဖွဲ့ဆင်းလိုက်ရင် ပြင်ရွာကျေးလက်
 လမ်း၊ မိမိ ၈၈၁၀ကို တွေ့ရပါပြီ။ အဲဒီလမ်းအတိုင်း
 လျှောက်သွားရင် ရွာကို ရောက်တာပါပဲ။ လမ်းမှာတော့
 ချောင်းမကူးရတော့ဘဲ မြို့ဟောင်း ချောင်းငယ်လေးကို
 တိုက်ရိုက် တံတားနဲ့ ဖြတ်ပြီးသွားလို့ ရနေပါပြီ။ ခုတော့
 ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီတွေလည်းရှိလို့ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး
 က ပွင့်နေရဲ့။ ဒါပေမယ့် ရှေးတုန်းက ကားလမ်းဟောင်းကြီး
 ကတော့ ပိုလို့ဆိုးနေပြီး လမ်းပြင်ဖို့ ချထားတဲ့ ကျောက်ခဲပုံ
 ကြီးတွေကို မနည်းရှောင်ကွင်းသွားနေရပါတယ်။ လမ်းမှာ
 ချိုင့်တွေ ခွက်တွေကလည်း များလှရဲ့။

မြောင်းမြကနေ ရွာအရောက် သဘော၊ စက်တပ်
 ရေယာဉ်၊ ပဲ့ထောင်နဲ့ လှေတွေနဲ့လည်း သွားနိုင်ပါတယ်။

အကြေပုဂံလို့ ယနေ့သတ်မှတ်ထိန်းသိမ်းနေတဲ့

ဘုရားကိုးဆူကုန်း

ရေယာဉ်ငယ်ရင် အတွင်းလမ်းကနေ တူးမြောင်းတွေ၊ ချောင်းငယ်တွေတစ်လျှောက် ရွာအထိ သွားနိုင်ပြီး မြစ်တစ်ကြောသွားတဲ့ ရေဝတ်သင်္ဘောကြီးနဲ့ဆို ပြင်ရွာမှာ ဆင်းပြီး အဲဒီကမှ ရွာကို လှေ၊ ကား၊ ဆိုင်ကယ်၊ စက်ဘီးနဲ့ ခြေလျင်သွားနိုင်ပါတယ်။ ရေကြောင်းအတွင်း လမ်းတူးမြောင်းတွေက ကျဉ်းတော့ ရေတက် ရေကျကြည့်ပြီး သွားရပါတယ်။ ရေကျချိန်ဆိုရင် လှေလေးတွေလောက်ပဲ သွားလို့ ရတာပါ။ အပြင်လမ်းကတော့ မြစ်ပြင်ကျယ်ကြီးမို့ တစ်နေကုန်သွားနိုင်ပေမယ့် မြစ်ကြောင်းတစ်လျှောက် ကွေ့ပတ်သွားရလို့ အချိန်ပိုကြာတယ်။

လမ်းလျှောက်သန်တဲ့ ကျနော်ဟာ ဟိုငေး ဒီငေးနဲ့ ကြမ်းတမ်းတဲ့ လမ်းကို တစ်ကိုယ်တည်းလျှောက်နေရင်း ဆိုင်ကယ် ကယ်ရီတစ်စင်း ကျနော်ဘေးမှာ ထိုးရပ်လာပါတယ်။ ကျနော်နဲ့ အမေချင်း ညီအစ်မတော်တဲ့ ညီဝမ်းကွဲမောင်သန်းထွေးပါ။ မပြင်ဖူးတာ နှစ် သုံးဆယ်လောက်ရှိပေမယ့် သူက ကျနော်ကို မှတ်မိတာ အံ့ဩစရာပါ။ သွေးကစကားပြောတယ်ထင်ပါရဲ့။ သူ့ဆိုင်ကယ်နဲ့ပဲ ရွာကို ဆက်လက်ခရီးနှင်ခဲ့ပါတယ်။

ကားလမ်းတစ်လျှောက်မှာတော့ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ကျေးလက်တွေပီပီ စိမ်းစိမ်းစိုစိုနဲ့ သာယာလှပပြီး တဲ့တဲ့ကူးရွာ၊ စစ်ကုန်းရွာ၊ ငှက်ပျောတောရွာ၊ လေးအိမ်စုရွာတွေကို ဆက်တိုက်လိုလို ဖြတ်သန်းရလို့ လူတော့ မပြတ်လုပ်ဘူး။ မြေနီလမ်းအတိုင်းသွားလို့ ကျိုက်မောင်းဘုရားကြီးကို လှမ်းမြင်ရရင်ပဲ ရွာထဲကို ကွေ့ဝင်နိုင်တဲ့ ရွာလမ်းကလေး ရှိပါတယ်။ ကျနော်တို့ ရွာကောင်ပိုင်။ ရွာဦးမှာတော့ “ဘုရားကိုးဆူ”လို့ ကျနော်တို့ခေါ်တဲ့ ပုဂံက ဂူဘုရားတွေရဲ့ ပုံစံနဲ့ ခေတ်တော်အယှက် ဥံ့ဆူအရာကို တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ ခုတော့ ပုဂံလို ဂူဘုရားတွေရဲ့ အလယ်က အချက်အချာစေတီကြီးကို ဖြိုဖျက်ပြီး ယနေ့ခေတ် စေတီပုံနဲ့ မြေစိုက်စေတီသစ် တစ်ဆူရှိနေလို့ ဟိန္ဒူသွားပါတယ်။ စေတီတော်ရဲ့ ဝါတာတာ သုတ်ဆေးကို ကြည့်ရင်း ဟိုတုန်းက ဂူဘုရားပျက်ကြီးကို လွှမ်းမိုးမိရင် ဘုရားကိုးဆူရှေ့ ရွာလမ်းလေးရဲ့ တစ်ဖက်မှာလည်း ရွာချောင်းငယ်ဘက်ကို မျက်နှာပြုထားတဲ့ တင်ပလ္လင်ဇွဲ ဆင်းတုတော်တစ်တန်းကြီးရှိပါသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ခုတော့ ဆင်းတုတော်တွေအားလုံး “အ-ဂါရဝကနေ ဂါရဝဖြစ်စေရေ၊ ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံမှု” တွေကြောင့် အစအန

အကြေပုဂံလို့ ယနေ့သတ်မှတ်ထိန်းသိမ်းနေတဲ့

ဘုရားကိုးဆူကုန်း

တောင် မကျန်တော့ဘဲ ကိစ္စချောသွားပါပြီ။ ရှေးဟောင်း အမွေအနှစ်တွေကို ထိန်းသိမ်းနေပါတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းတွေဟာ ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားလို့လည်း ဝေဝေဝါဖြစ်ရပါတယ်။ တိုးတက်နေသလား။ ဆုတ်ယုတ်နေသလားတောင် မပြောတတ်တော့ပါဘူး။ ရှေးဟောင်း သုတေသနသမားတစ်ဦးအနေနဲ့တော့ ရင်နာမိပါရဲ့။ ကျနော်တို့ ဆရာကြီး ဒေါက်တာ သန်းထွန်းရဲ့ ပုဂံကို ဘယ်သူဖျက်သလဲဆိုတဲ့ စာအုပ်ကို ဆည်း သတ်ရမိလိုက်ပြန်ပါတယ်။ ကျနော် ကလောင်နောက်မှာ ရှေးဟောင်းသုတေသနဆိုတဲ့ အမည်တပ်ထားမိတာကိုတောင် ရှက်လာမိပါရဲ့။

အကြေပုဂံလို့ ယနေ့သတ်မှတ်ထိန်းသိမ်းနေတဲ့

ဘုရားကိုးဆူကုန်း

အထိ မပြီပျက်ကျလာတာကိုက မြန်မာ့ဗိသုကာရဲ့ အစွမ်းပါပဲ။ အုတ်စိပုံကို မှန်ဦးအောက်ကနေ မော့ပြီး လေ့လာရင်း ရင်တုန်စရာပါ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီပေါ်မှာတော့ ဒီခေတ်လက်ရာ စေတီတစ်ဆူ ထပ်ပေါက်ထားပြန်ပါသေးတယ်။ ရှေ့ကပ် လျက်မှာလည်း ယနေ့ခေတ် လက်ရာ မှန်ခုံးသစ်တစ်ခုနဲ့ အတူ “သာသနာ့လင်းရောင်ခြည် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားကြီး” ဆိုတဲ့ ယခင်က ‘မရှိခဲ့ဘူးတဲ့’ ဘွဲ့မည်တစ်ခုကိုလည်း ကမ္ဘာ့ထိုး တပ်ဆင်ထားပါသေးရဲ့။

အင်း... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘုရားကိုးဆူဘေးကနေ ရွာ အုတ်လမ်းအတိုင်း ရွာထဲကို ဝင်သွားလို့ ရပါပြီ။

ကိုးဆူဘုရားရှေ့က ရှေးဟောင်းသုတေသနဆိုင်ဘုတ်မှာ အုတ်လမ်းရဲ့ ထိန်းသိမ်းထားမှု အတိုင်းအတာပမာဏကို ဖော်ပြထားပါတယ်။ အဲဒီဘေးမှာတော့ ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ် ထိန်းသိမ်းဖို့ သတိပေး ကြေညာချက်တွေကိုလည်း တွေ့ရတယ်။

အကြေပုဂံလို့ ယနေ့သတ်မှတ်ထိန်းသိမ်းနေတဲ့

ဘုရားကိုးဆူကုန်း

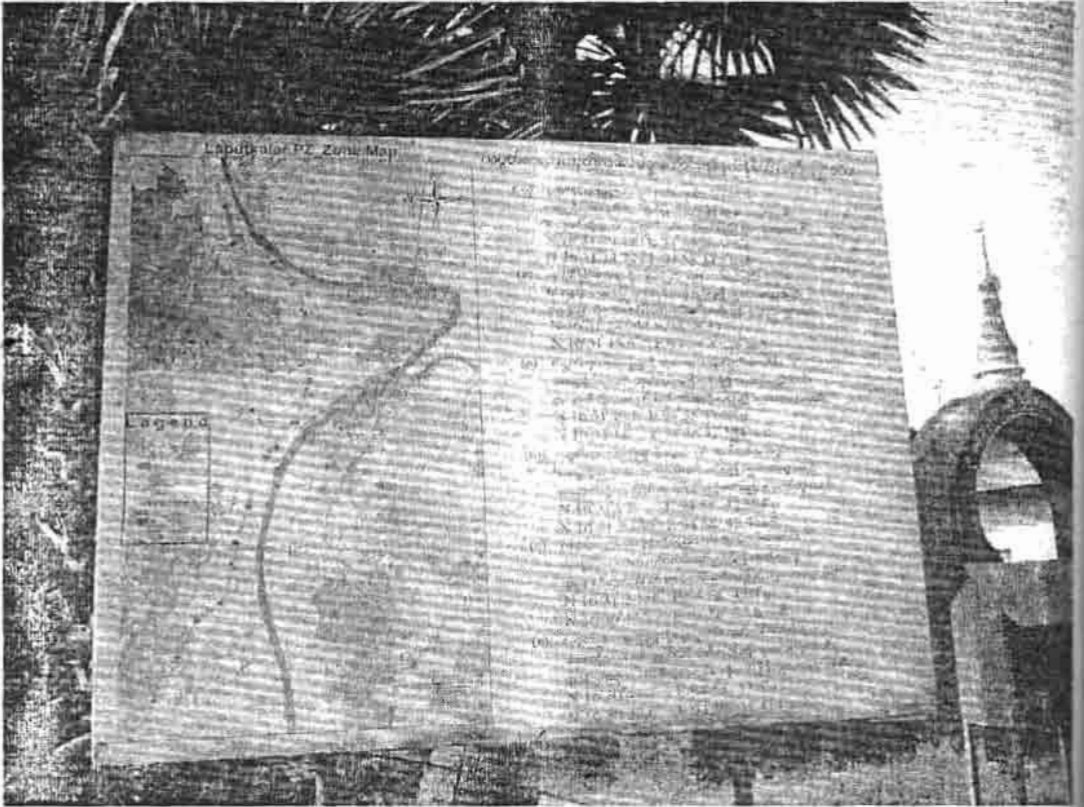
သတိပေး တားမြစ်ချက်

ဤရှေးဟောင်း အုတ်လမ်းမကြီးအား ယဉ်ကျေးမှု ဝန်ကြီးဌာန၊ ရှေးဟောင်းသုတေသန၊ အမျိုးသားပြတိုက်နှင့် စာကြည့်တိုက် ဦးစီးဌာနမှ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ထားပါ သည်။ ဤလမ်းမပေါ်၌ ကျေးဇူးတင်သွားရောက်ခြင်း မပြုရန် ရ။ ဤလမ်းမကြီး၏ အစိတ်အပိုင်းများနှင့် အကာအရံများကို ဖျက်ဆီးခြင်းမပြုရ။ အထက်ပါ တားမြစ်ချက်များ ဖောက်ဖျက် ကျူးလွန်ပါက တည်ဆဲဥပဒေအရ အရေးယူမည်ဖြစ်ကြောင်း

တကွ ဖော်ပြထားပါသည်။ အောက်ဘက်မှာတော့...

လပွတ်ကုလားအုတ်လမ်းမ ရှေးဟောင်းစုန် နယ်နိမိတ်/ နယ်ပြေအသ

(က) ညောင်ဝိုင်းကျေးရွာရှိ ရှေးဟောင်း အုတ်လမ်းမအပိုင်း အရှေ့သို့လားသော် အုတ်လမ်းမကို ဗဟိုပြု၍ ဘွေပေ အကွာအထိ၊ အနောက်သို့လားသော် အုတ်လမ်းမကို ဗဟိုပြု၍ ဘွေပေအကွာအထိ။

အကြေပုံပုံလို့ ယနေ့သတိမှတ်ထိန်းသိမ်းနေတဲ့ ဘုရားကိုးဆူကုန်း

အသိပေးအပ်ပါသည်-တဲ့။

ကောင်းလေစွ ကိုယ့်ရပ် ကိုယ့်ရွာရဲ့ ဗိဘာဘိုးဘွားအမွေ အနှစ် ဒီအုတ်လမ်းလေးကို စောင့်ရှောက်ပေးတာအတွက် ကောင်းလေစွ။ ဒီ ကျနော်တို့ချစ်တဲ့ အုတ်လမ်းလေးမှာ မြေအုတ်တို့ ပြိုလေရာကို ကွန်ကရစ်လမ်းတွေနဲ့ အစားထိုး ပေးမယ်ဆိုလည်း ကျနော်တို့ မမက်ပါဘူး။

ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ် အုတ်လမ်းတွေရဲ့ မှတ်တမ်း ကိုတော့ မြေပုံညွှန်း (Laputkalar PZ Zone Map) နဲ့

N 16.31' 29.490" E 94.58' 28.488" မှ

N 16.31' 24.744" E 94.58' 34.5" အထိ

(ခ) ညောင်ဝိုင်းကျေးရွာရှိ ရှေးဟောင်း အုတ်လမ်းမအပိုင်း အရှေ့သို့လားသော် အုတ်လမ်းမကို ဗဟိုပြု၍ ဘွေပေ အကွာအထိ၊ အနောက်သို့လားသော် အုတ်လမ်းမကို ဗဟိုပြု၍ ဘွေ ပေအကွာအထိ။

N 16.31' 24.744" E 94.58' 34.5" မှ

N 16.31' 15.6" E 94.58' 35.58" အထိ

(ဂ) လပွတ်ကုလားကျေးရွာရှိ ရှေးဟောင်းအုတ်လမ်းမအပိုင်း အရှေ့သို့လားသော် အုတ်လမ်းမကိုဗဟိုပြု၍ ၁၅ပေ အကွာအထိ၊ အနောက်သို့ လားသော် အုတ်လမ်းမကို ဗဟိုပြု၍ ၁၅ ပေအကွာအထိ၊

N 16.31' 15.6" E 94.58' 39.58" မှ၊

N 16.31' 12" E 94.58' 32.384" အထိ။

(ဃ) လပွတ်ကုလားကျေးရွာရှိ ရှေးဟောင်းအုတ်လမ်းမ အပိုင်း အရှေ့သို့လားသော် အုတ်လမ်းမကို ဗဟိုပြု၍

N 16.31' 2.136" E 94.58' 42.4" မှ၊

N 16.30' 44.1" E 94.58' 33.8" အထိ။

(င) လပွတ်ကုလားကျေးရွာရှိ ရှေးဟောင်းအုတ်လမ်းမ အပိုင်း အရှေ့သို့လားသော် အုတ်လမ်းမကို ဗဟိုပြု၍ ၁၅ ပေအကွာအထိ၊ အနောက်သို့လားသော် အုတ် လမ်းမကို ဗဟိုပြု၍ ၁၅ပေအကွာအထိ။

N 16.30' 44.1" E 94.58' 33.8" မှ၊

N 16.30' 39.6" E 94.58' 31.414"အထိ။

ဘုရားကိုးဆူကုန်းမှရရှိတဲ့ တန်ဘိုးမြင့် ရှေးဟောင်းသုတေသနပစ္စည်းများ

၁၅ပေအကွာအထိ၊ အနောက်သို့လားသော် အုတ် လမ်းမကို ဗဟိုပြု၍ ၁၅ ပေအကွာအထိ။

N 16.31' 12" E 94.58' 32.384" မှ၊

N 16.31' 2.136" E 94.58' 42.4" အထိ။

(င) လပွတ်ကုလားကျေးရွာရှိ ရှေးဟောင်းအုတ်လမ်းမအပိုင်း အရှေ့သို့လားသော် အုတ်လမ်းမကို ဗဟိုပြု၍ ၁၅ပေ အကွာအထိ၊ အနောက်သို့လားသော် အုတ်လမ်းမကို ဗဟိုပြု၍ ၁၅ ပေအကွာအထိ။

ကျနော်ကတော့ ကျောင်းသားဘဝတစ်လျှောက်မှာ သိပ္ပံဘာသာတွေတွေသာ သင်ဖူးခဲ့လေတော့ (ဝါသနာ အလျောက် စာတွေ ပေတွေဖတ်ရင်း ရာဇဝင်သမိုင်းတွေထဲ ရောက်ရောက်သွားတာက လွဲလို့) ဝိဇ္ဇာဘာသာရပ်တွေနဲ့ စိမ်းလုပ်တယ်။ ပင်းယခေတ်နဲ့ အင်းဝခေတ် ဘယ်ခေတ်က ပိုစောသလဲတို့၊ မင်းတုန်းမင်းနဲ့ သီပေါဘုရင် ဘယ်သူက အရင်နန်းတက်သလဲတို့များ မေးလာရင် အတော်စဉ်းစား ယူရမှာပါ။

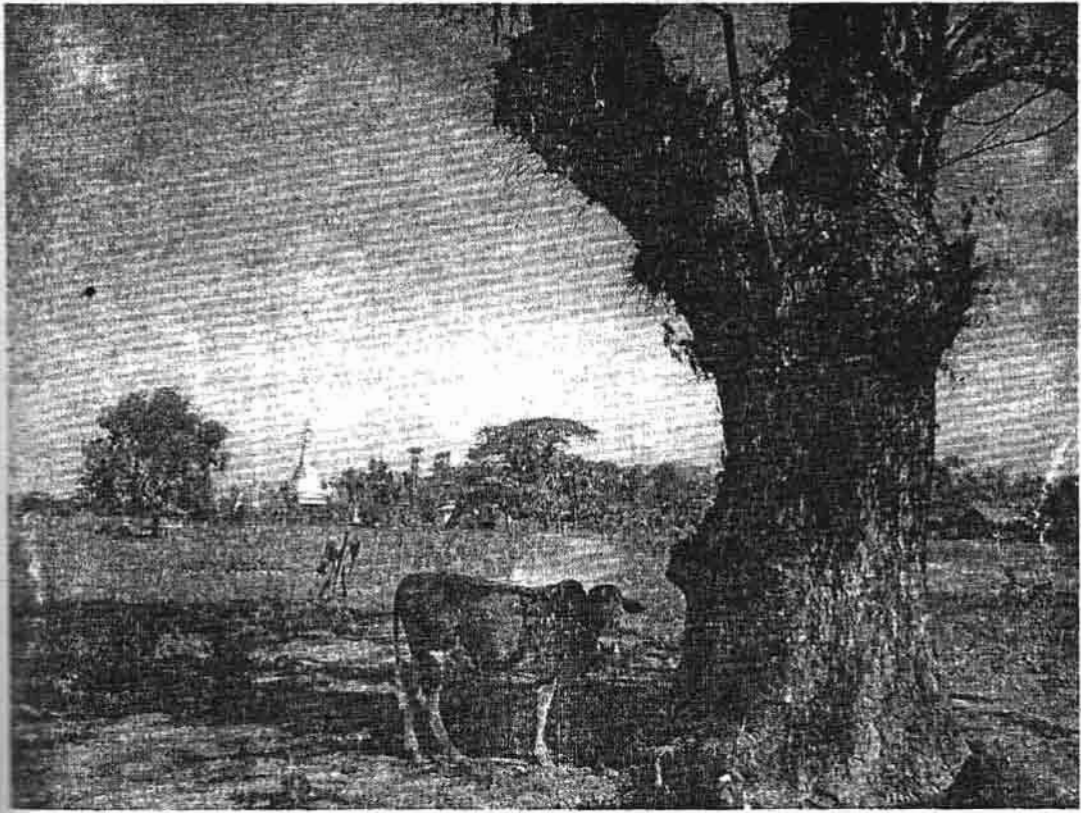
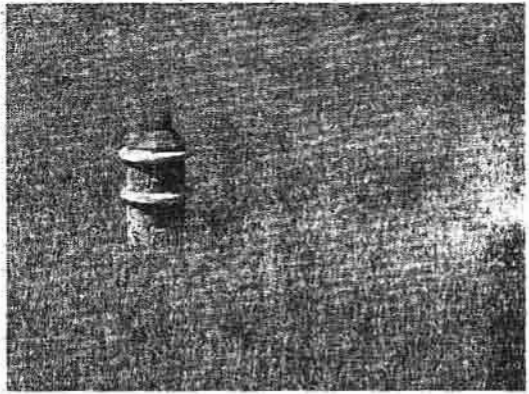
ဘုရားကိုးဆူကုန်းမှရရှိတဲ့ တန်ဘိုးမြင့်
ရွေးဟောင်းသုတေသနပစ္စည်းများ

ဒါပေမယ့် စိတ်ထဲမှာ အမြဲခွဲထင်နေတဲ့ အရိပ်တစ်ခု ရှိခဲ့တယ်။ အဲဒါကတော့ ကျနော်တို့ရွာထိပ်က “ဘုရားကိုး ဆူ” ဆိုတဲ့ စေတီစုတွေပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့မောင်စေတီနဲ့ သုသာန်နဲ့ လယ်ကွက်တွေသာ ခြားထားတဲ့နေရာမှာ ရှိပါတယ်။ ကျနော် တို့အရပ်မှာ မြင်နေကျ ဘုရားစေတီတွေနဲ့ မတူဘူး။ မတူ တာ သိပေမယ့် ဘာမတူတာလဲ မေးလာရင်လည်း ပြောရတာ ပဲလွယ်ပါတယ်။ အာရုံမှာတော့ စာအုပ်တွေထဲမှာ မြင်ဖူးတဲ့ အညာက ဘုရားတွေနဲ့ တူနေသလို ရှိတယ်။ ဘုရားပျက်တွေ ပြုပြင်မယ်ရယ်လို့ ပျောက်စေဆရာတစ်ဦး ရောက်လာပြီး ကိုးဆူဘုရားဝင်းကို ရှင်းဖူးတယ်။ အဲဒီတုန်းက ချုံတွေထဲ ကနေ ဘွားခနဲပေါ်လာတဲ့ ဘုရားတွေဟာ ကျနော်တို့ မြစ်ဝ ကျွန်းပေါ်တစ်ဝိုက်က မြေစိုက်ဘုရားတွေနဲ့ မတူဘဲ စေတီ အောက်ခြေ အထဲကို လှောင်လို့ရတဲ့ ဂူတွေဖြစ်တယ်ဆိုတာ သိလိုက်တယ်။ ဘုရားစေတီတွေထဲက ထွက်လာတဲ့ ပေါ်တော်မူဘုရားတွေ၊ အရပ်တွေဟာလည်း ကျနော်တို့ မြင်နေကျနဲ့ ကွာခြားနေပါတယ်။ ပျောက်စေဆရာလည်း ဌာပနာတွေ ပိုက်ပြီး (ဌာပနာနဲ့ အလှူငွေတွေအပြင် ရွာသူ အပျိုချောကိုပါ ပင့်ပြီး) ပျောက်သွားရော ဘုရားဗုဒ္ဓာ ချုံတွေ

ထဲကိုပဲ ပြန်ရောက်သွားပြန်ပါတယ်။
တက္ကသိုလ်ကျောင်းသားဘဝ ရှုမဝ ဦးကျော်ရဲ့ “အပယ်ရတနာ” ရုပ်ရှင်ကြည့်မိတော့ ကိုယ်ရွာ ကိုယ်ပြန် ရောက်သွားသလို ခံစားမိတယ်။ လူဝင်လို့ ရတဲ့ လေးထောင့် စပ်စပ်ဘုရားတွေကို ပိုသတိထားမိသွားတယ်။ ကျနော်တို့ ရွာမှာရှိတဲ့ ဘုရားတွေလိုပဲပါပဲကလား။ ရွာဘုရားတွေ နောက် ခံနဲ့ ဓာတ်ပုံရိုက်ထားတာများ တစ်ထောက်ယောက်ကို ပြုမိ ရင် ပုဂံက ပြန်လာသလားလို့ ပြန်မေးကြလေ့ ရှိပါတယ်။
ကျောင်းပိတ်ရက်ရောက်လို့ ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေ ကြားက ကိုယ်ရွာဘုရားတွေ ဝင်ကြည့်တော့ မြွေပါးကင်းပါး ဆိုပြီး လူကြီးတွေက တားကြလို့ ထဲထဲဝင်ဝင်လည်း မရှိခဲ့ ပါဘူး။ ဒီကြားထဲကပဲ ဘုရားပရဝဏ်ကို ကာရံထားတဲ့ အုတ် တံတိုင်းရဲ့ ကြီးမားလှတဲ့ အုတ်ပြားကြီးတွေကို မှတ်မှတ်ရရ ရှိသွားတယ်။ ကျနော်တို့ ငယ်ငယ်ကတည်းက ပြိုကျလှလှ အုတ်မြိုနှိုးနဲ့ မခံပေါက်ဝကြီးဟာ ယနေ့အထိ ခပ်ယိုယို ဖုတ် ဖုတ်နေပါတယ်။ ဘာအင်္ဂါတော့မှ ဆက်ထားတာ လည်း မတွေ့ရဘဲ အုတ်ခဲတွေချည်းသာ တွဲဆက်နေတာက တော့ အံ့သြစရာပါ။

ဘုရားကိုးဆူကုန်းမှရရှိတဲ့ တန်ဘိုးမြင့်
ရွေးဟောင်းသုတေသနပစ္စည်းများ

ဘုရားကျီးဆူကုန်းကနေ ကျိုက်မောင်းစေတီတော်သို့ လှမ်းမျှော်ဖူးမြင်ရတဲ့ပုံ

ရွာထဲ မဝင်ဘဲ ရွာသစ်ခိုင်းဘက်ကို ဖြတ်ပြီး သွားရင်
ဘော့ ကျိုက်မောင်းစေတီတော်ကြီးကို ရောက်ပါတယ်။
ဘုရားကျီးက ရွာရဲ့ တောင်ဘက်စူးစူးမှာ ရှိနေတာပါ။ အဲဒီ
မှာ ကျနော်အဖ(မိခင်)ရဲ့ ဇာတ်ဂူရှိနေပါလိမ့်မယ်။ အဖကို
မိတ်မုန်းနဲ့ပဲ ကန်တော့လိုက်ရပါတယ်။ နောက်နေ့မူပဲ
အဖအေးဆေးဆေးဆေး နဖူးတွေ့ ဇူးတွေ့ ကန်တော့ရမှာပါ။
ကျနော်တို့ရွာဟာ ဇလူးရှေးကတည်းက တည်ရှိခဲ့တဲ့

ရွာဟောင်းကြီးဖြစ်ပြီး၊ ခုတော့ အိမ်ခြေ (၁၈၆)အိမ်၊ အိမ်
ထောင်စု (၃၀၄)စုနဲ့ လူဦးရေ (၁၀၃၁)ဦးသာ နေထိုင်တော့
တဲ့ မပျက်တပျက်ရွာပါ။ သစ်ခိုင်းကုန်းလေးနဲ့ လယ်ကွက်
အချို့သာခြားပြီး ညောင်ဝိုင်းဆိုတဲ့ ရွာနဲ့ ကျနော်တို့ လပွတ်
ကုလားရွာဟာ ဆက်လျက်တည်ရှိနေလို့ “လပွတ်ကုလား-
ညောင်ဝိုင်း”ဆိုပြီး တွဲလျက်ခေါ်ဝေါ်ကြပါတယ်။ ကျနော်တို့
ရွာက မြန်မာရွာဖြစ်ပေမယ့် ရွာမှာ ကျေးရွာခွဲ (၅)ရွာရှိပြီး

မြောင်းမြမြို့နယ်၊ လပွတ်ကုလားရွာမှ

နာမည်ကျော်-ရှေးခေတ်အုတ်လမ်း

မြန်မာအပြင် ကရင်လူမျိုးတွေ နေထိုင်တဲ့ ရွာတွေလည်း ရှိရဲ့။ ရွာနီးချုပ်စပ်မှာ လယ်ဧက (၈၀၁) ဧကလောက်ကို စီးပွားဖြစ် လုပ်ကိုင်စိုက်ပျိုးပြီး ကုရင်-ဗမာလူမျိုးတွေ စားသောက်နေထိုင်ကြပါတယ်။ ကရင်လူမျိုးတွေကလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာကိုသာ အများစုက ကိုးကွယ်ကြတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်တွေ များပါတယ်။

ရွာနဲ့ ချောင်းခြားတဲ့ တစ်ဖက်ကမ်း အရှေ့ဘက်မှာ တော့ ကျနော်တို့ ရွာတောင်ပိုင်းနဲ့တည့်တည့်မှာ သရက်ကုန်းရွာနဲ့ မြောက်ပိုင်းတည့်တည့်မှာ ကျွဲကရင်နဲ့ ဒေါင်ကြီးရွာတွေ ရှိကြပါတယ်။ ရွာအနောက်ဘက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာတော့ ငှက်ပျောတောဆိုတဲ့ ကရင်ရွာကြီးရှိရဲ့။ မြေနီလမ်းတစ်ခုအတိုင်း ငှက်ပျောတောရွာကနေ ဆက်သွားရင် ညောင်တောရပ်ရွာရှိပါတယ်။ ကားမောင်းလို့ရတဲ့ အဲဒီ မြေနီလမ်းအတိုင်း ရွာတောင်ဘက်ကို ဆက်သွားရင်တော့ တူးကျောင်းရွာနဲ့ ပြင်ရွာတို့ကို ရောက်ပါတယ်။ ပြင်ရွာဟာ အရင်ထဲက အလယ်တန်းကျောင်းရှိခဲ့တဲ့ ရွာကြီးပါ။ လပွတ္တာ၊ မြောင်းမြစတဲ့ မြို့ကြီးတွေကို သွားတဲ့ အစိုးရပိုင် ရော့ဘတ်သင်္ဘောကြီးတွေ၊ ကြားသင်္ဘောလိုခေါ်တဲ့ သူဌေးပိုင် သင်္ဘောတွေ

ဆိုက်ကပ်တဲ့ ဆိပ်ခံဘောတံတားရှိတဲ့ ရွာကြီးပေါ့။ ပြင်ရွာရွာဟာ ကျယ်ပြောတဲ့ မြစ်ဘေးမှာရှိပြီး မကြာခဏလည်း ကမ်းပြိုတတ်လို့ ရွာရဲ့ အသွင်အပြင်ဟာ နှစ်တွေနဲ့အတူ ပြောင်းပြောင်းနေတတ်ရဲ့။

ရွာလမ်းလေးဟာ ယခင်ကထက်တောင် ပိုလှိုပေါ်လွင်နေပါတယ်။ ရှေးတုန်းက အုတ်ချပ်ပြားပြားကြီးတွေကို ထောင်ပြီး စီထားတဲ့ ရွာလမ်းဟာ သက်တမ်း ဘယ်လောက်တောင် ရှိနေလဲ မသိတော့ပါဘူး။ အုတ်ပြားတွေကို တချို့နေရာတွေမှာ အုန်းလက်ပုံ၊ တချို့နေရာတွေမှာ ကျူထရံကွက်ပုံ ထောင်စီထားလို့ နှစ်ပေါင်းရာချီပြီး ခိုင်ခံ့နေတာထင်ပါရဲ့။ လမ်းဘေးတွေမှာလည်း အုတ်နဲ့ပဲ အနားသတ်ထားလို့ လမ်းဟာ ကျစ်လျစ်သိပ်သည်းပြီး ကြံ့ခိုင်နေတာထင်ရဲ့။ ရွာအုတ်ရိုးလမ်းကြီး ခုလို ပိုမိုပေါ်လွင်နေတာကတော့ ရှေးဟောင်း သုတေသနဌာနကနေ အုတ်ကြားမှာ ပေါက်တဲ့ မြက်တွေကို ဆေးကျွေးပြီး သတ်ကာ၊ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ထားလို့ပါတဲ့။ ကိုယ့်ဘာသာရပ်နဲ့ ကိုယ့်ဌာနအတွက် ကျေနပ်မိပြန်ပါရဲ့။

မြောင်းမြမြို့နယ်၊ လပွတ်ကုလားရွာမှ

နာမည်ကျော်-ရှေးခေတ်အုတ်လမ်း

ဆန်းငယ်သွေး

၂၄ ဝိသုဒ္ဓိ

ဒါတြိး ဗဒါတြိး

Handwritten signature and date: ၁၉၆၃

တခြားသူတွေတော့ မသိဘူး။ မင်းအောင်ရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ ဒီကိစ္စက အတော့်ကို ထူးဆန်းနေတော့တာ။

မင်းအောင်တို့ရွာက ကာသိကာံ ဂွာပါ။ ပြောချင်တာက ကာသိကာံ ဘုန်းကြီးအကြောင်း။ မင်းအောင်တို့ရွာ ဘုန်းတော်ကြီးက အတော်စကားနည်းတာ။ တရားပေးရင်လည်း လိုရင်းပဲ။ သီလပေးပြီး အမှုဝေလိုက်တာပဲ။ ဘုန်းကြီးက သူ့ကို လူပုဂ္ဂိုလ် တန်းဖို့ လုံးဝ မဆွယ်ဘူး။ ကျောင်းမှာ အာဂန္တု လက်ခံတယ်။ ခရီးသွားရင် ဇာတိရောက် သူ အယုတ်အလတ်အမြတ်မရွေး ဇီဝက်ခံတယ်။ တစ်ခါတလေ သောက်တတ် စားတတ်တဲ့ ဘုန်းကြီးအယောင် ဆောင်တွေပါ ရောက်လာတတ်တယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရွာဆရာတော်မှာ တရားနာ ပရိသတ်ကတော့ ရှိတာပါပဲ။

မင်းအောင်တို့ ရွာဘုန်းကြီးက ဆေးလိပ်သိပ်ကြိုက်တယ်။ ဆေးပေါလိပ်၊ စီးကရက်ကို လက်က သိပ်မချ ချင်ဘူး။ ဘယ်လောက်အထိ ဆေးလိပ်ကြိုက်သလဲဆိုရင် သက်န်းမီးပေါက် တွေသာကြည့်။ နှစ်လုံး၊ သုံးလုံးလည်း စာရွက်ပေါ်မှာ တောင်ခြစ် ပြောက်ခြစ် လုပ်တတ်သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ကြည်ညို ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူတွေ ရှိနေတာပါပဲ။

မင်းအောင်တို့ ရွာဘုန်းကြီးကို တစ်ရွာလုံးက အားကိုးအားထားပြုနေရတဲ့ အချက်ရှိတယ်။ အဲဒါကတော့ ဘုန်းကြီးက ပယောဂ နိုင်နင်းတာပဲ။ ဘုန်းကြီးနဲ့ သင့်တော်၏၊ မတော်၏ဆိုတာကတော့ မင်းအောင် မသိဘူးနော်။ ဒါပေမယ့် တစ်ရွာလုံး အနီးအနားဝန်း

ကျင်ကပါ အားကိုးအားထားပြုနေရတာ။ ကာသိကာံဘုန်းကြီး ရှိတယ်ဆိုတဲ့ ဘေးရန်ဆီးကာပေးတဲ့ စည်းနဲ့ကို ရွာက အတော့်ကို လုံခြုံနေတာ။

မင်းအောင်က အဲဒီတုန်းက ကလေးပဲ ရှိသေးတယ်။ ရွာကလည်း ထစ်ခနဲရှိ လူဖျားပြီ၊ နာပြီဆိုတာနဲ့ ခြံထောင့်ကို၊ ဒါမှမဟုတ် လယ်ထဲကို အကောင်ပလောင်ကျွေးရ ခေါ်စာပစ်ရ နတ်တင်ရမှ သက်သာသလိုထင်နေတဲ့ အချိန်။

ဒါပေမယ့် မင်းအောင် မျက်မြင်ပဲလေ။ ညတွေမှာ သရဲဝင်ပူတာ၊ စုန်းပြုစားတာ၊ အစိမ်းပမ်းတာတွေ။ တစ်ခါက အိမ်နဲ့ မနီးမဝေးအိမ်မှာ သရဲဝင်ပူတာ ကြားရတော့ အများနည်းတူ မင်းအောင် အမေနဲ့ သွားကြည့်ခဲ့သေးတယ်။ ဒီလို ရွာထဲက တစ်ခုခုဖြစ်တာနဲ့ ဘုန်းကြီးသွားပင်၊ ညကြီးမိုးချုပ်လည်း မေတ္တာရေ့ထားပြီး တောင်ဝေးကြီး တစ်ချောင်းနဲ့ ရောက်လာတာပဲ။ ခန္ဓာကိုယ်တဆတ်ဆတ်လှုပ်ပြီး တပန်းတပန်း ယီးတီးယောင်တောင် ပြောနေတဲ့ ပယောဂတွေက ဆရာတော်ဘုန်းဘုန်းကို မြင်ရင် ငြိမ်ကျသွားတာ။ မျက်စဉ်းခတ်ပေးလိုက်ရုံနဲ့ အပစ္စာတာပဲ။

အဲသည်ညကတော့ သည့်ထက် ပိုဆိုးတဲ့ အပဏိနေတော့ ဆရာတော်က တောင်ဝေးထုတ်သုံးရတော့တာပဲ။

“ဟဲ့... ငါ့ကို ဘယ်သူမှတ်လို့လဲ၊ နင်က ဘယ်သူလဲ၊ ဘာကိစ္စလဲ မုန့်မုန့် ပြောစမ်း”

ဆိုပြီး တောင်ဝေးနဲ့ ဒဏ်ခတ်လိုက်တယ်။

“ကျုပ် သူ့ကို မကျေနပ်လို့”
“ကျုပ် အမဲသား စားချင်လို့”
တဲ့။ ကတုန်းကယင် ပြန်ပြောတာ။ အိုဗျာ... မင်းအောင်ဆိုရင်

ကြောက်လွန်းလို့ အမေပေါင်ပေါ်ကို တက်ထိုင်နေရတယ်။ နောက်တော့ အပက မျက်ရည်တွေကျပြီး ငြိမ်သွားတယ်။

ဆရာတော်ကတော့...
“အေး၊ ကောင်းကောင်းနေ”

ဆိုပြီး ဘုရားရှိခိုးခိုင်းတယ်။ စကားရှည်ရှည်မပြောပေမယ့် သီလတောင် ပေးလိုက်သေးတယ်။ မှတ်ကရော။ ဘုန်းကြီးဆိုတော့ ပြောပါတယ်။ အဲသလို ချစ်စရာ၊ ကြည်ညို စရာကောင်းတဲ့ ဆရာတော်။

ဘုန်းဘုန်းရဲ့ တောင်ဝေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောရဦးမယ်။

ဆရာတော်က မင်းအောင်တို့ ကလေးတွေ ကျောင်းသွားတုန်း လမ်းမှာ တွေ့ရင် တောင်ဝေးနဲ့ ခေါင်းကို ခေါက်တာ။ ချစ်လို့ နှုတ်ဆက်တာတဲ့လေ။ သေရော။ အဲ... ခေါင်းခေါက်ပြီး ရင်တော့ ချိုချိုဝေသဗျ။ ဒီအကြောင်းကို လူကြီးတွေထံ ပြောပြတော့ “ဆရာတော်တောင်ဝေးက အစွမ်းထက်တယ်တဲ့။ တောင်ဝေးနဲ့ ထိမိ၊ တိုမိထားတဲ့သူကို မကောင်းဆိုးဝါး မပြုစားနိုင်ဘူးတဲ့။ အဲသလို ပြန်ဖြေပြတယ်။ ဒီတော့ မင်းအောင်တို့ မူလတန်းကျောင်းသားတွေ ဂုဏ်ယူဝံ့ကြားစွာ တောင်ဝေးအခေါက်ခံခဲ့တာ။ နာလည်း နာ၊ ပျော်လည်း ပျော်ပေါ့။

ဆရာတော်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြားဖူးခဲ့တာက ကျောင်းမှာ သရဲတွေ ဖူးထားသတဲ့။ ကျောင်းကို အစောင့်ထားတာတဲ့။ မင်းအောင်ဆို ကြောက်လိုက်တာ မပြောနဲ့တော့။

တစ်ခါက ဆရာတော် ပြောထွက်တုန်း ကျောင်းကို ခိုးဝံ့ကြင်နိုးဝှက်သွားတဲ့သူကို ခြောက်လွှတ်လို့တဲ့။ ဒါက တစ်ခါမဟုတ်ဘူး။ တစ်ယောက်

ဆိုရင် ကျောင်းပေါ်အထိ ဖက်တက်ပြီး
မှ ခုန်ချပြီးခဲရသူတောင် ရှိခဲ့သေး
တယ်။ ကျောင်းခြံစည်းရိုးထောင့်ကို
သွားပြီး ဆွမ်းကျွန်း၊ ပာင်းကျွန်းတွေကို
သို့ စာကြို... စာကြိုဆိုတဲ့ ဆရာတော်
အသံကိုလည်း ကြားဖူးခဲ့တာကိုး။
ကိုရင်ဘဝကပေါ့။

မင်းအောင် ကိုရင်ဝတ်ရတော့
အဲဒီကျောင်းမှာ မဖြစ်မနေ နေခဲ့ရတာ
ပေါ့။ ဟိုနေရာ ချောက်ချောက်၊ ဒီနေရာ
ချက်ချက်နဲ့ အသံတွေ ကြားပိတော့
မင်းအောင် တကယ်ပဲ အသည်းငယ်ခဲ့
ရတာ။ သာသနာပိုင်၊ ကျောင်းပိုင်ပစ္စည်း
တွေ အလွဲသုံးစားမလုပ်ရင် ဘာမှမဖြစ်
ဘူးလို့ ပြောကြပေမယ့် မင်းအောင်
မနေရဲဘူး။ သည်တော့ ရွာထဲက အဘ
တော်သူကို အနားခေါ်ထားပြီး အိပ်ရ
တယ်။

အချိန်တွေ တစ်စုံတစ်ရာ ကုန်
သွန်လာခဲ့ပါတယ်။ မင်းအောင်တောင်
ချလတ်ပိုင်းအရွယ်ရောက်လာခဲ့ပြီ။
သည်အတောအတွင်းမှာ မင်းအောင်တို့
ဆရာတော် ပျံ့လွန်တော်မူခဲ့ပါတယ်။
သည်နောက် ဆရာတော်ရဲ့ တပည့်
မင်းငယ်တစ်ပါးရောက်လာတယ်။ ပြီး
နောင်ထိုင်တယ်။ တပည့်ပီသတယ်
ပြောရမယ်။ စကား အင်မတန်နည်း
နည်းတယ်။

“ဦးဇင်းရယ်... တရားလည်း
အားဦးမပေါ့လို့”

လျှောက်မိတဲ့ ဒကာမကြီးတွေ
...

“ဒီလောက်မှ တရားနာချင်တာ၊
အားစီဒွေဖွင့်ပေးပြီး တစ်နေ့ကုန်
တရားနာခိုင်းမယ်။ အပြင်ကနေ
နောင်တံခါးချက်ထိုးပိတ်ထားမယ်။
သည်နယ်လဲ”

လို့ ပြန်မိန့်တာတဲ့။ ဆက်ကို
မပြောရဲ၊ မလျှောက်ရဲကြတော့ဘူး။
ဒေါသလည်း ကြီးပါတီ။

ဦးဇင်းရဲ့ ထူးခြားချက်က
အင်မတန်မှ တစ်ကိုယ်ထီးတည်းနေလို
တယ်။ သူစိမ်းတစ်ရံဆဲ ကျောင်းကို
လာရင် သိပ်လက်မခံလိုဘူး။ ပယောဂ
ဆိုတာကို စိတ်မဝင်စားဘူး။ မွေးထား
တဲ့ သရဲကို လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘူး။ ဒီတော့
ရွာထဲမှာ ဘာတွေဖြစ်လာမလဲ။ တွေး
ကြည့်ပါဦး။

အင်း... ဘာမှတော့ ဖြစ်လာဘူး
ဗျ။ ခေတ်ပြောင်း၊ စနစ်ပြောင်းသွားလို့
လာ။ မဝေခွဲတတ်ဘူး။ ရွာထဲရပ်ထဲ
သရဲခြောက်တယ်ဆိုတာတွေလည်း
မကြားရ။ အပရိတယ်ဆိုတာလည်း
မတွေ့ရ။ သရဲ ကဝေ၊ ရုန်း၊ နတ်ဆိုတာ
တွေ ဘယ်ရောက်၊ ဘယ်ပျောက်ကုန်ပြီ
လဲ။

အဲဒါကိုပဲ မင်းအောင်ရဲ့ စိတ်ထဲ
မှာ ထူးဆန်းနေတော့တာ။ ဆရာတော်
နှစ်ပါးစလုံးကို မင်းအောင် ယုံကြည်ပြီး
ကြည့်ညှိတယ်နော်။ ဘာကြောင့် ဒီလို
ဖြစ်ရသလဲတော့ မပြောတတ်ဘူး။
ဦးဇင်းကလည်း စကားနည်းတော့
တမင် မမေးဖြစ်ဘူး။ ဆယ်ကျွေတစ်
ကျွေလည်း မဆုံးဖြစ်ဘူးကိုး။

ဒီအကြောင်းကို တွေးမိတိုင်း
မင်းအောင်ရင်ထဲမှာ ထူးခြားတဲ့ ခံစားမှု
ကတော့ ဖြစ်တာ အမှန်ပါပဲ။

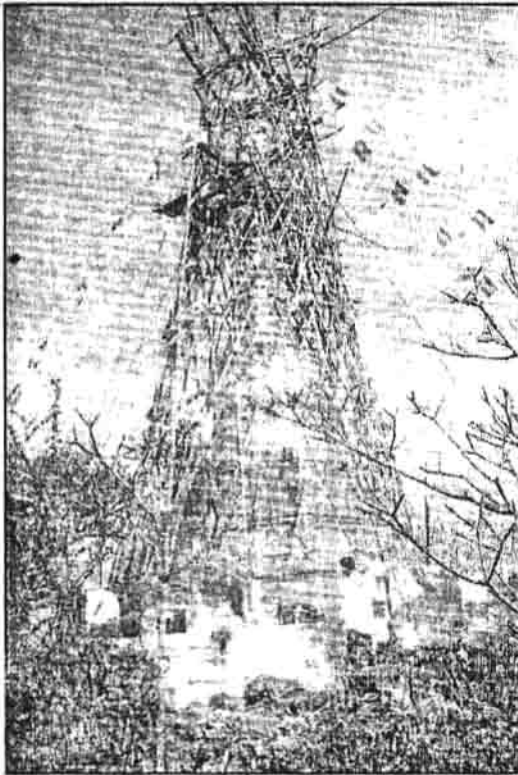
ဆန်းငယ်ခသွေး(ပူဇော်ကုန်း)

အယ်ဒီတာအဖွဲ့၊ မင်းခန့်၊ မြင့်ချိုမေ
အမှတ် ၁၇၈၊ လတ်ယာလိ(ပိ) (၃၁)လမ်း(အောက်)
ပန်းတဲလမ်း(မြို့နယ်)၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၇၃၁၅၀၄၇၁။

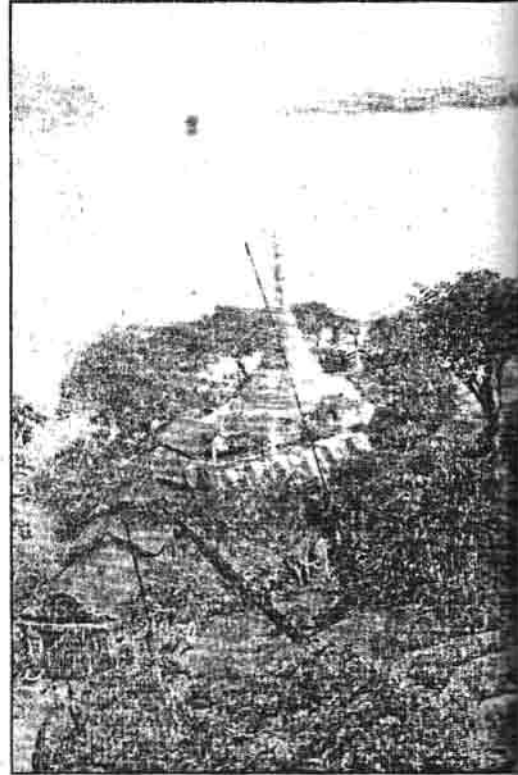
မိကရင်တောင် ပဌာန်းဆက် နှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာများ

■ ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေ) ■

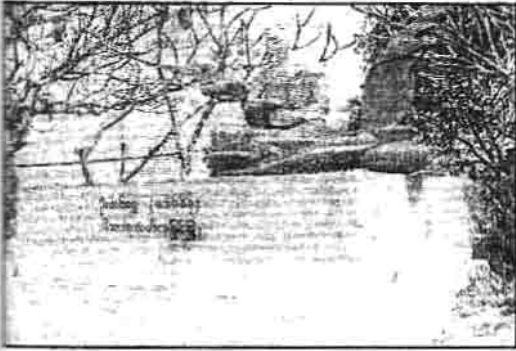

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံမြို့နယ်အပိုင်းတွင် မိကရင် ကျေးရွာရှိပါသည်။

ဘားအံမြို့မှ ရွှေ့ရှမ်းကျေးရွာအထိ အစိုးရသင်္ဘောဖြင့် သံလွင်မြစ်ကြောင်းအတိုင်း ခရီးသွားလျှင် သင်္ဘော ပထမဆုံး ဆိုက်ကပ်သော သင်္ဘောဆိပ်ကျေးရွာဖြစ်ပါသည်။ သံလွင်မြစ် ၏ အနောက်ဘက်ကမ်းကပ်လျက် တည်ရှိသည်။ အစိုးရ သင်္ဘောစီးလက်မှတ်တွင် “မိကရင်ရွာ”ဟူ၍ ရေးသားထား သည်။ သို့သော် လူအများကတော့ “မိကရင်ရွာ”ဟုသာ နှုတ်ကျီးနေပြီး

မိကရင်ရွာ၏ အရှေ့ဘက်ကပ်လျက်မှာ ပြောက် တောင်သို့ စီးဆင်းနေသော သံလွင်မြစ်ရှိပြီး သံလွင်မြစ် အရှေ့ဘက်ကမ်းမှာ “မင်းဇီးရွာ” ရှိသည်။ တောင်သူဟု သော ပအိုဝ်းတိုင်းရင်းသားများ နေထိုင်ကြသည်။ မိကရင် ၏ အနောက်ဘက်မှာ မြေသားလမ်းရှိပြီး ထိုမြေသားတံ အဆုံး ဥပိုင်ခန့်မှာ ပေါ်တော်မူဆရာတော် သီတင်းသုံးသော သာသနာ့ပရိဝုဇ် ထင်ရှားတည်ရှိသည်။ ကိုးပေါ်တော် ကျောင်းမှစ၍ ကျောက်ချောခင်းလမ်းအတိုင်း ဥပိုင်ခန့်ဆုံး သွားလျှင် ကျောက်တစ်လုံးရွာသို့ရောက်မည်။ ဘားအံ-ဟု

မရှိခဲ့ပေ။

မိကရင်ရွာမှာ ပိုးကရင်တိုင်းရင်းသားများ အဓိက နေထိုင်ကြသည်။ ထိုရွာရှိ ကိုလှဝင်းစိန် အမည်ရှိသော အမျိုးသားမှာ အိမ်ထောင်ကျပြီး သားနှစ်ယောက်ရသောအခါ အဘွားဝိညာဉ်ချင်းကပ်ခဲ့ရသည်။ အဘွားဆိုသည်မှာ ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက ဤ မိကရင်ကျေးရွာကို တည်ထောင်ခဲ့သော လူမျိုးစုမိသားစုတွင် ပါဝင်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး ဤရန်အောင်စေတီတော်ကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းခဲ့ကြောင်း၊ စေတီတော်အနီးတောင်စောင်းရှိ လိုဏ်ဂူတွင် နေထိုင်ကာ တရားအားထုတ်ခဲ့ကြောင်း၊ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် ဝိညာဉ်ဘဝဖြင့် ဤစေတီတော်နှင့် ကျေးရွာကို ဆက်လက်စောင့်ရှောက်ခဲ့ကြောင်း အဘွားဝိညာဉ် ပူးကပ်ပြီးပြောသည်ကို ကြားသိခဲ့ရသည်။

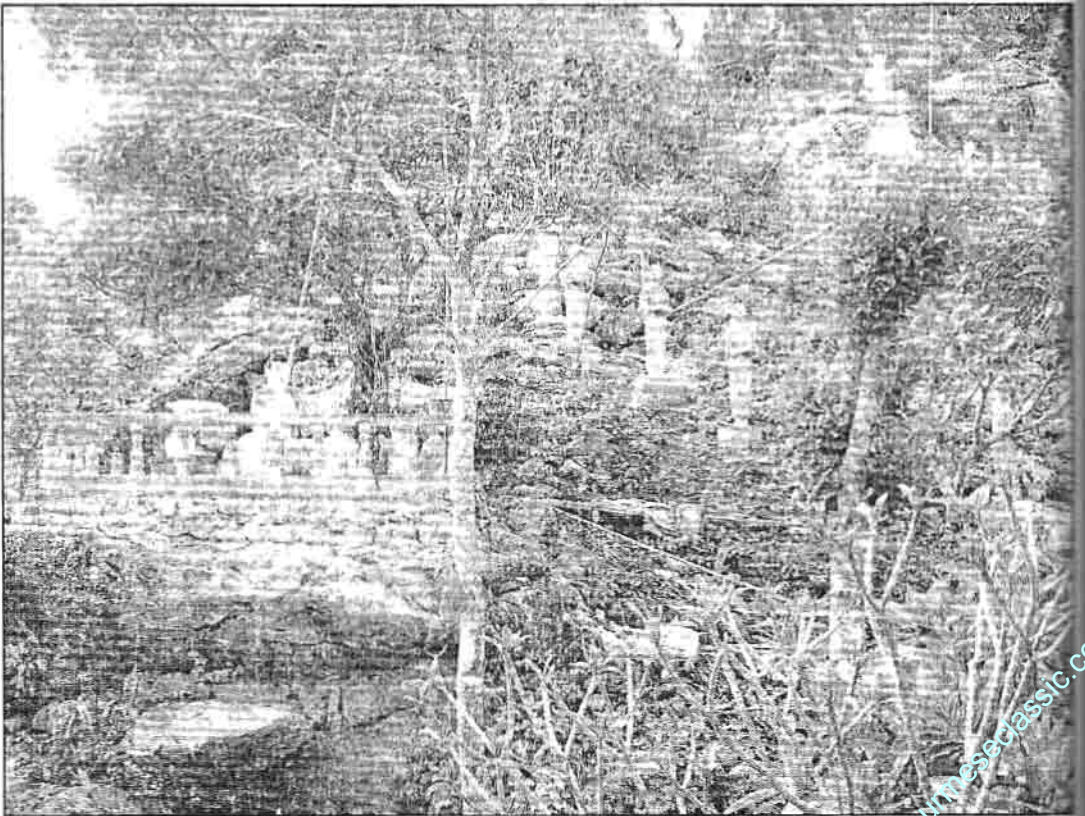
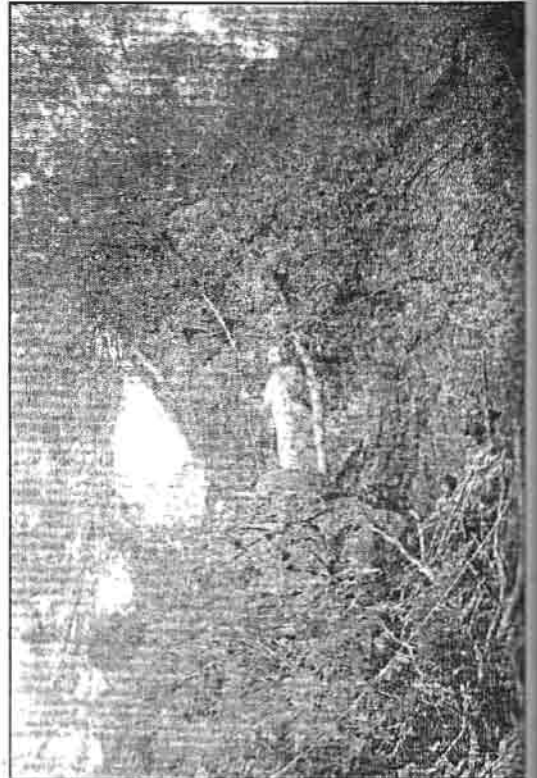
ကိုလှဝင်းစိန်မှာ အဘွားဝိညာဉ် ချင်းကပ်ပြီးနောက်ပိုင်း မှစ၍ မိသားစုစီးပွားရေးကိစ္စများကို မလုပ်တော့ဘဲ ဝန်းသားသမီးတို့ကိုသာ လုပ်ကိုင်စေသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ စေတီတော်ထိန်းသိမ်းပြုပြင်စောင့်ရှောက်ရေးကိစ္စများကိုသာ ဦးဆောင်လုပ်ကိုင်ပါသည်။ အဘွားဝိညာဉ်ချင်းကပ်ပြီးနောက်ပိုင်းမှစ၍ ရွာသူရွာသားတို့၏ ရောဂါငယ်များကို ကမ္ဘီရနည်းဖြင့် ကုသပျောက်ကင်းစေခဲ့သလို၊ ရွာသူရွာသားတို့၏ ကံကြမ္မာအကြားအမြင်ဟောပြောခြင်းမျိုးလည်း လုပ်နိုင်ခဲ့သည်။

စေတီတော်ကားလမ်းဘေးဖြစ်သည်။ မိကရင်ရွာ၏ အရှေ့တောင်ဘက်မှာ တောင်-မြောက်တန်းနေသော တောင်တန်းရှိသည်။ ထိုတောင်၏တောင်ဘက် တောင်ခြေမှာ နယ်နိမိတ်သတ်မှတ်ပြီး တောင်ဘက်ခြမ်းကို မုက္ကဒီတောင်၊ မြောက်ဘက်ခြမ်းကို မိကရင်တောင်ဟု ခေါ်ကြသည်။

မိကရင်ရွာ၏ မြောက်ဘက် တစ်ပိုင်ခန့်မှာ ကော့မြိုင်တောင်ရှိပြီး၊ ထိုတောင်၏ မြောက်ဘက် တောင်ခြေမှာ ကော့မြိုင်ရွာရှိသည်။ ကော့မြိုင်တောင်၏ အရှေ့ဘက်တောင်စောင်းမှာ ရှေးဟောင်းဘုရားလိုဏ်ဂူ “ကော့မြိုင်ဂူ”ကြီး ရှိသည်။ အလားတူ မိကရင်တောင်နှင့် မုက္ကဒီတောင်ကြားတောင်စောင်းမှာလည်း ရှေးဟောင်းဘုရားလိုဏ်ဂူ “ဝါးသိုဂူ” ခေါ်ပေးသည်။ ယခုတော့ ဂူတွင်းက ဘုရားများ မရှိတော့ပါ။ သေဓာသုများ ခိုးဝှက်ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်၍ ဂူဟောင်းလောင်းအဖြစ်သာ ကျန်ရှိပါသည်။

မိကရင်တောင်၏ တောင်ဘက်အစွန်း တောင်ထိပ်တွင် ရှေးနှစ်ပေါင်းများစွာက တည်ထားခဲ့သော “ရန်အောင်” အမည်ရှိသည့် စေတီငယ်တစ်ဆူတည်ရှိရာ တောင်ထိပ်ရှိ ဆောက်တုံးကြီး ရုတ်တရက် ပြိုကျပြီး တောင်ခြေ သံလွင်ကမ်းတွင် ကျရောက်ခဲ့သည်။ ထူးခြားသည်မှာ ထိုဆောက်တုံးပေါ် တည်ထားသော စေတီတော်မှာ ပြိုဖျက်ခြင်း

မိကရင်တောင်စောင်းတွင်ရှိသော အဘွား တရားအား ဆုတ်ခဲ့သော လိုဏ်ဂူကိုလည်း ရှာဖွေဖော်ထုတ်ပေးပြီး မိကရင်ကျောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဝဏ္ဏိတ၏ ဦးဆောင်မှု၊ မိကရင်ရွာသူ ရွာသားတို့၏ အလှူဒါနတို့ဖြင့် လိုဏ်ဂူတွင်း မှာ ဘုရားရုပ်ပွားရုပ်တုများစွာ ပူဇော်ခံထားနိုင်ပြီဖြစ်သည်။

မိကရင်တောင်စောင်းရှိ အဘွားဂူဝ တောင်စွန်းတွင် ရင်သီဝလီရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူကို ပူဇော်ခံထားသည်။ ထို့ပြင် မိကရင်တောင်၏ မြောက်ဘက်အစွန်း တောင်စောင်း၏ အရှေ့ခြောက်၊ အနောက်ဘက်ပတ်လည်တို့မှာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ၊ ရဟန္တာရုပ်ထုတော်များ၊ ဓမ္မစကြာတရားဦးဟောနေပုံ ရုပ်ပွားရုပ်တုတော်များလည်း ပူဇော်ခံထားသည်။

ရှေးဟောင်း ရန်အောင်စေတီတော်ကို ပြန်လည်မွမ်းမံပြုပြင်၍ ထီးတော်သစ်ကင်လှူကာ "ရန်အောင်ချမ်းသာ ဆန္ဒဖြည့်စေတီတော်" ဟူ၍ အမည်သစ်ရေးတိုးခဲ့သည်။ စေတီတော် ခေါ်ပြင်အပြည့်ကြွေပြားခင်းခြင်း၊ ရင်ပြင်တော်တံတိုင်း ကာရံခြင်း၊ ရင်ပြင်တော်မှာ နဂါးရံဘုရား၊ ဆင်စီး မြင်းရံဘုရား၊ ရှင်ဥပုတ္တ ရဟန္တာရုပ်ထုတော်များ ထုလုပ်ပူဇော်ခံထားသည်။ သွန်းစွာသယံဇာတသုံးပြုသင်္ကောင်းပါသည်။ နှစ်စဉ် တပေါင်းဆုပြည့်တိုင်း ဗုဒ္ဓပူဇနိယပွဲတော်အဖြစ် ပဉ္စန်းပွဲများ ကျင်းပခဲ့

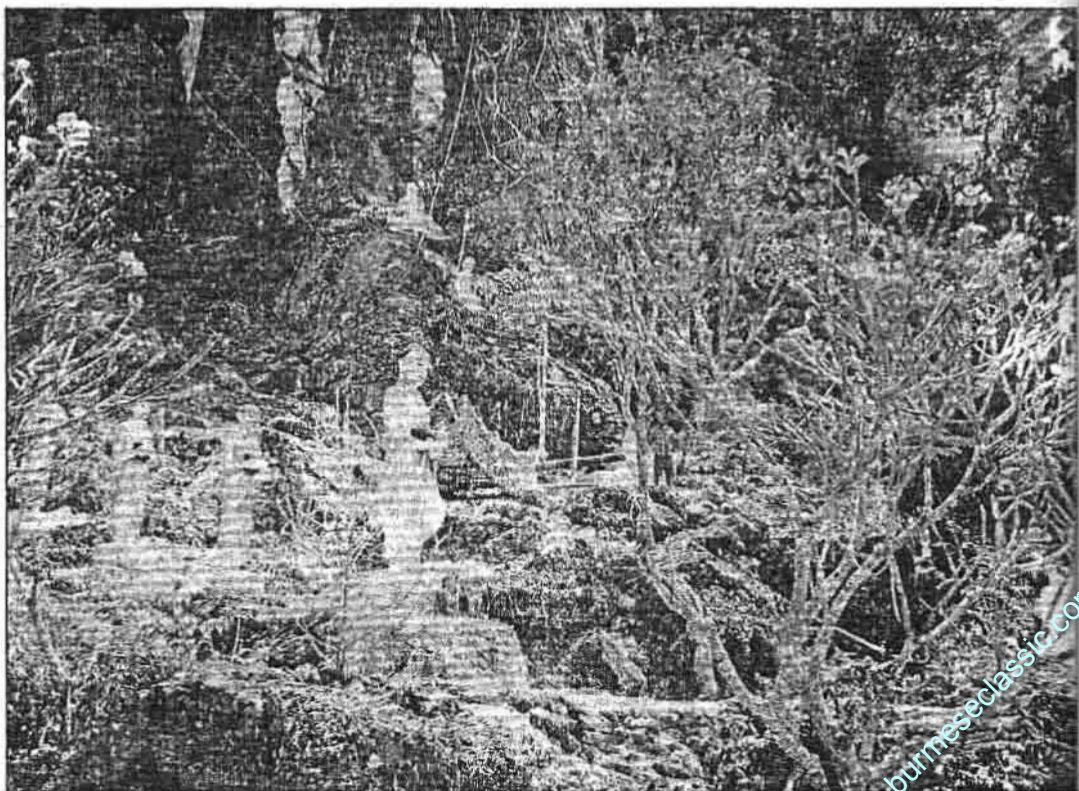

သည်။ စေတီတော်၏ ဟောင်းမွန်းနေသော စောင်းတန်းမုခ်ဦး
ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ ဓမ္မာရုံတို့ကိုလည်း အသစ်ဖြစ်အောင် ပြုပြင်
တည်ဆောက်ခဲ့သည်။

“အတွားပြောပြမယ်ကွဲ့။ ဟိုအနောက်ဘက်ပင်လယ်
ကမ်းခြေ သထုံနယ်က ရှောင်တိမ်းထွက်ပြေးလာကြတဲ့
မိသားစုက ဒီ မိကရင်ကျေးရွာကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့တယ်။
ပထမဆုံးရောက်လာတာ လင်မယားနှစ်ယောက်၊ ဆင်
တစ်ကောင်နဲ့ ခွေးဖြူတစ်ကောင်ပါတယ်။ ဒီသံလွင်မြစ်ကမ်း
ရောက်တော့ ဆက်မကူးနိုင်ဘဲ တောင်ခြေမှာ အခြေချ
နေထိုင်ခဲ့တယ်။ နောက်တော့ သထုံနယ်ဘက်က စစ်ဘေး
ရှောင်တိမ်းခဲ့တဲ့ မိသားစုတွေရော၊ မုတ္တမနယ်ဘက်က စစ်
ဘေးရှောင်တိမ်းခဲ့သူတချို့ပါ ဒီမှာ စုပေါင်းနေထိုင်လာကြ
တယ်။ တစ်ခါတလေ ဟိုအရှေ့ဘက်က ယိုးဒယားရမ်းတွေ
သထုံ-မုတ္တမနယ်ဘက်က မွန်တွေက လာရောက်အနိုင်ကျင့်
တိုက်ခိုက်တာမျိုးရှိတယ်။

ဒီရွာက လူတွေ စုပေါင်းပြီး ခုခံတိုက်ခိုက်မောင်းထုတ်
နိုင်ခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ရန်သူတွေကို အောင်မြင်ခြင်းအထိမ်း
အမှတ်အဖြစ် တောင်ထိပ်မှာ စေတီတော်တစ်ဆူတည်ထား
ကြတယ်။ ဒီစေတီတော်ကို “ရန်အောင်စေတီတော်” လို့ ဘွဲ့

အမည်ပေးခဲ့ကြတယ်ကွဲ့။ ဒီစေတီတော်ကို ဦးဆောင်တည်ထားခဲ့ကြတဲ့သူတွေ လူ့ဘဝကို ပြန်ရောက်လာပြီး ပြုပြင်သာသနာပြုနေကြပြီ။ ဒီ မိကရင်တောင်ရဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်တွေပေါ့။ ဒီစေတီတော်ကို ပြန်ပြုပြင် ထီးတင်လှူဒါန်းရင်း မိကရင်တောင်နဲ့ အတွားရုကိုပါ သာသနာပွင့်ပေးခဲ့တဲ့ ဇနီးမောင်နှံဟာလည်း မိကရင်တောင်ရဲ့ ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါပဲ။ ဒီရွာကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့တဲ့ မိသားစုတွေထဲမှာ ပါဝင်ခဲ့သလို၊ ဒီစေတီတော်ကို ဦးဆောင်တည်ထားခဲ့တဲ့ မိသားစုထဲမှာလည်း ပါဝင်ခဲ့

တယ်။ သူတို့က ဒါနကုသိုလ်ပိုလုပ်ခဲ့ကြလို့ အခုလို မြို့ကြီးပြကြီးမှာ အောင်မြင်တိုးတက် ချမ်းသာကြီးပွားနေနိုင်ကြတာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဒီ မိကရင်တောင်ရဲ့ သာသနာကို သူတို့လာပြန်ဖွင့်ပေးကြရတာပဲ။ ဘဝပဋ္ဌာန်းဆက်ဆိုတာ ဆန်းကြယ်တယ်။

ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ဖြစ်သူအား အတွားပိညာဉ်ချဉ်းကပ်သူက ပြောပြနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ ၁၉၉၆ ခုနှစ်လောက်က စတင်အခြေချနေထိုင်ကာ၊ သမာအာဝီဝနည်းဖြင့် စီးပွားရှာဖွေပြီး ခြံခြံချွေတာ စုဆောင်း၍ မိကရင်တောင်တွင် သာသနာပွင့်လင်းစေရန် ဦးဆောင်လှူဒါန်းမှုများကို ၂၀၀၃ ခုနှစ်ကတည်းက ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ

ယခုအချိန်ထိ ဆက်လက်ဆောင်ရွက်နေဆဲဖြစ်ပါသည်။ မိကရင်တောင်၏ ပဋ္ဌာန်းဆက်ပါရမီဖြည့် ကုသိုလ်ပြု တာဝန်တွေ ရှိနေပါသေးသည်။

စာဖတ်သူများအနေဖြင့် မိကရင်ကျေးရွာသို့ တစ်ခါတစ်ခေါက်သွားရောက်ပြီး မိကရင်တောင်နှင့် အတွားရုတို့မှာ သွားရောက် ဘုရားဖူးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြည့်စေချင်ပါသည်။ မိကရင်တောင်နှင့် သင် ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသည်ဆိုပါလျှင် အလုပ်အကိုင်တွေ အောင်မြင်တိုးတက်လာပါလိမ့်မည်။ စီးပွားဥစ္စာ

လည်း ရှာဖွေရလွယ်ကူလာလိမ့်မည်။ မိကရင်တောင် သာသနာပွင့်လင်းရန်အတွက်လည်း အလှူအတန်းကြီးများ မပြုရ မနေနိုင်အောင် ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

(မိကရင်တောင်ရှိ အတွားလိုဏ်ဂူအပါအဝင် ဝါးသိုးဂူ ကောမြိုင်ဂူနှင့် မိကရင်တောင် ပဋ္ဌာန်းဆက်များ၏ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာတို့ကို ဆက်လက် ဖော်ပြပေးပါဦးမည်။) ■

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (၂၀၁၁)

ပေါ်လွင်နေသော သောကပါလ

ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၏ ဗြဟ္မစင်္ကြာတစ်ခုခုတွင် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသော လက်လုပ်လက်စားများ နေထိုင်သော ရွာလေးတစ်ရွာရှိ၏။ ထိုရွာတွင် သောကပါလတို့ သားအမိသည် မိမိအားထားဖွယ် မရှိသဖြင့် အစ်ကိုဖြစ်သူအား တောင်းပန်တိုးလျှိုး၍ ခြံဝင်းထဲတွင် တံငယ်ကလေးတစ်လုံးထိုးကာ နေထိုင်ကြ၏။ အစ်ကိုဖြစ်သူက မကြည်ဖြူသလို အစ်ကိုမယားဖြစ်သူကလည်း နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု အပြစ်ရာနေတတ်သော်လည်း နေရာမရှိသဖြင့် ကြိတ်မိတ်သည်ခံနေရရှာသည်။ သားအမိနှစ်ယောက် ဝမ်းရောကိုမူ သူမသည် ရွာစဉ်လှည့်၍ ဈေးရောင်းရှာဖွေစားသောက်ရလေသည်။

အမိမဲ့သား ရေနည်းငါးမဟုတ်ချေ။ သောကပါလ၏

ဘဝမှာ အဖမဲ့သား ရေနည်းငါးဖြစ်သည်။ အစ်ကို၏ သားဖြစ်သူ ဝဏ္ဏ ဆိုသော သက်တူရွယ်တူ ကလေးငယ်မှစ၍ ပတ်ဝန်းကျင်က အဖမဲ့ သားလေး သောကပါလကို အနိုင်ကျင့် နှိပ်စက်တတ်သည်။ ဝဏ္ဏ၏ မိဘများကပါ သောကပါလနှင့် ဝဏ္ဏ စကားများ ရန်ဖြစ်ပြီဆိုလျှင် သောကပါလအား ရိုက်ပုတ်ကြိမ်းမောင်း ဆဲဆိုလေသည်။ သားဖြစ်သူက တိုင်တန်းသော်လည်း သူမသည် သားဖြစ်သူ သောကပါလအား...

“အမေတို့က သူတို့ဆီမှာ မိမိနေရတာ။ ဝဏ္ဏနဲ့ ရန်မဖြစ်အောင်နေပေါ့ကွယ်။ သူနဲ့ မကစားတာ အကောင်းဆုံးပေါ့ကွယ်”

ဟုသာ သောကပါလအား နှစ်သိမ့်စေနိုင်ခဲ့သည်။

သောကပါလသည် လိမ္မာသော ကလေးဖြစ်၏။ မိခင်ဆုံးမသည့်အတိုင်း ဝဏ္ဏနှင့် မကစားချေ။ ဝဏ္ဏကို ရှောင်၍ နေ၏။

တစ်နေ့တွင် သူမသည် တခြားရွာသို့ ဈေးရောင်းထွက်
စဉ် သောကပါလသည် အိမ်တွင် တစ်ယောက်တည်း ကျန်
ခဲ့၏။ မြစ်ကမ်းနားက ရွှံ့များကို ယူလာပြီး ရွှံ့ရှုပ်ကလေးများ
ပြုလုပ်ကစားနေစဉ် ဘကြီး၏ သား ဝဏ္ဏရောက်လာပြီး
သောကပါလ၏ အရပ်ကလေးများကို နင်းချေ ဖျက်ဆီးပစ်
လိုက်သည်။

“ဝဏ္ဏ...မလုပ်ပါနဲ့ကွာ၊ မင်းယူချင် ယူသွားပါ”

“အောင်မယ်...ရာရာစေ၊ ငါက မင်းရွှံ့ရှုပ်ကို ဘာ
လုပ်ရမှာလဲ။ မုဆိုးမသား၊ အဖေမရှိတဲ့ ကောင်ရ”

ဟု ပြောလည်း ပြော၊ ရွှံ့ရှုပ်များကို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်
သည်။ သောကပါလသည် ဝဏ္ဏ၏ မိဘများကို အော်ငို၍
တိုင်ရာ ဝဏ္ဏက တုတ်ဖြင့် ရိုက်ပြီး ကန်ကျောက်ထိုးကြိတ်
လေသည်။ သောကပါလက သည်းမခံနိုင်တော့သည့်အဆုံး
ပြန်၍ခွံ ထိုးကြိတ်တော့သည်။ ထိုစဉ် ဝဏ္ဏ၏ အဖေနှင့်
အမေရောက်လာပြီး သူ၏သား ဝဏ္ဏအား မဆုံးမသည့်
အပြင်...

“ဒီပြုတ်ကောင်လေး မရှိမှ အေးမယ်”

ဟု ပြောကာ ကြိုးဖြင့် ချည်နှောင်ပြီး တရွတ်တိုက်
ဆွဲလျက် သင်္ချိုင်းထဲသို့ ချည်နှောင်ပစ်ထားခဲ့သည်။

သောကပါလလေးသည် ရိုက်ပုတ်သည့်ဒဏ်၊ တရွတ်
တိုက် ဆွဲခေါ်လာသည့်ဒဏ်ကြောင့် မေ့မြောသွားလေသည်။
တဖြည်းဖြည်းနှင့် နေလုံးကွယ်ပျောက် ညအမှောင်သို့
ရောက်ခဲ့ချေပြီ။

လူသေကောင်သားကို စားကြရန် တောခွေးတို့၏
အသံကို ကြားနေရသည်။ သင်္ချိုင်းပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူသေ
ပုပ်နံ့တို့သည် လွန်စွာ အနံ့ဆိုးလှ၏။ သောကပါလကဲ့သို့
ကလေးတစ်ဦးမဆိုထားနှင့်၊ ယခုလိုအချိန်တွင် ယောက်ျား
တစ်ယောက်တောင် သင်္ချိုင်းထဲ နေထိုင်မထင်ချေ။ သောက
ပါလလေးသည် အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင် ခုက္ခများလှသည်။

သောကပါလ သတိပြန်ရသော် အနားတွင် လူသေ
ကောင်များကို တွေ့ရ၍ ကြောက်လန့် အော်ဟစ် ငိုကြွေး
လေသည်။ ညသည် တိတ်ဆိတ်နေ၏။ အနီးရှိ ညောင်ကျပ်
ပင်ကြီးထက်မှ ငှက်ဆိုးထိုးသံသည် သင်္ချိုင်းပတ်ဝန်းကျင်
တွင် လွှမ်းမိုးနေ၏။ ငှက်ဆိုးထိုးသံကြောင့် သောကပါလ
သည် ထိတ်လန့်ပြီး ပြေးရန် ကုန်းထသော် သူ့အား ကြိုး
များဖြင့် တုပ်နှောင်ပြီး သစ်ပင်တွင် ချည်နှောင်ထား၍ ရုန်း
မရချေ။

“အောင်မလေး... ကယ်ကြပါဦးဗျာ၊ ကျွန်တော်
ကြောက်လှပါပြီ”

ဟု အော်ဟစ် ငိုကြွေးပြီး ရုန်းကန်နေသော်လည်း
ရုန်း၍မရအောင် ချည်နှောင်ထားသော ကြိုးတို့သည် ခိုင်မြဲ
လှပေသည်။

သောကပါလ၏ ဆိုးဝါးလှသော ခုက္ခကို သုံးလူရှင်
မြတ်ဘုရားသီသော် သောကပါလရှိရာသို့ ကြွတော်မူပြီး...

“ချစ်သား၊ သောကပါလ...အဘယ်ကို ကြောက်နေ
သနည်း။ မကြောက်ပါနဲ့။ ငါဘုရားရှင်၏ ကရုဏာ၊ မေတ္တာ
တော်၊ တန်ခိုးတော်တို့ကြောင့် ချစ်သား၊ ယခုလွတ်မြောက်
စေအံ့”

ဟု ဆိုသော် သောကပါလတွင် ချည်နှောင်ထားသော
ကြိုးများ ပြတ်တောက်ပြီး ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားခေါ်ဆောင်
ရာသို့ လိုက်ပါခဲ့သည်။

သူမသည် တစ်ရွာဝင် တစ်ရွာထွက် ဈေးလှည့်လည်
ရောင်းပြီးနောက်တစ်နေ့ အိမ်သို့ ပြန်ရောက်သော် သောက
ပါလကို မတွေ့ချေ။ အနီးအနားသို့ လှည့်ပတ်ကြည့်သော်
လည်း မတွေ့ချေ။ ခါတိုင်းဆိုလျှင် သားငယ်သည် သူမကို
ဆီးကြိုစမြဲဖြစ်သည်။ ယခု သားငယ်ကား ရှာမတွေ့ချေ။
နောက်ဆုံး အစ်ကိုဖြစ်သူအား...

“အစ်ကို...ကျွန်မရဲ့ သားငယ်ကို တွေ့မိပါသလား”

ဟု မေးသော် အစ်ကိုဖြစ်သူက မည်သို့မျှ ပြန်မပြော
ဘဲ တစ်ဖက်သို့ လှည့်သွားလေသည်။

သူမတွင် ဘုရားမှတစ်ပါး အားကိုးဖွယ်မရှိတော့ပြီ။
ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအား အကြောင်းစုံ လျှောက်
ထားရန် မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးရာ နေရာသို့ ဖျှက်လာ
ခဲ့သည်။ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် သောကပါလ၏ မိခင်
လာနေသည်ကို ကြိုသိနေ၏။ ထို့ကြောင့် သားအမိနှစ်
ယောက် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မမြင်ရန် တန်ခိုးတော်ဖြင့်
ကာထားလိုက်သည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သားပျောက်အမှုသည် မိခင်
အား သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော တရားတော်ကို ဟော
ကြားရာ သူမသည် သောတာပန်တည်သွားပြီး သောကပါလ
သည်လည်း ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

ခေါ်လွှင့်ဦး(ခေး)

ကျမ်းကိုး ။ မေဃဒ

ရဟန္တာ ရှင်သီလိရုပ်ထုတ်သုံးမျိုး ထုလုပ်မှု၏ပုံ

ဆရာကြီး ဦးအောင်ခြင်

(လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ)

ဆိုင်လုပ်ငန်းစတင်ဖွင့်လှစ်လုပ်ကိုင်စဉ်အခါက ကျွန်ုပ်
၏ ဆရာတစ်ပါးဖြစ်တော်မူသော ရသေ့ကြီး ဦးပညာသိဒ္ဓိက
ဆိုင်တွင် နေ့စဉ် လှူဝင်များ စည်ကားပြီး ငွေဝင် လာဘ်ရှင်
အဆင်ပြေ ကံကောင်းစေရန်အတွက် နည်းလမ်းကောင်းများ
ညွှန်ပြခဲ့ရာ၊ ထိုနည်းလမ်းကောင်းများအနက် လက်ငင်း

အမြန်ဆုံး အကျိုးပေးသန်သည့် ရဟန္တာ ရှင်သီလိရုပ်တု
တော်သုံးမျိုး ထုလုပ်ပူဇော်ပုံကို တင်ပြပေးလိုက်ပါသည်။

- * ယမနေသာ-ဖြင့် ရဟန္တာ ရှင်သီလိရုပ်တုတော်
သုံးမျိုးကို ထုလုပ်စေရပါမည်။
- * ခြေဖျားမှ ဦးခေါင်းထက်အထိ ဉာဏ်တော် ၇၁၁ ကံမ
စီ ရှိရမည်။ ပလ္လင်အမြင့် ၂ လက်မ ၁၁ ခုရမည်။
- * ပုံတွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ယင်ကာ ရှင်သီလိ

ရဟန္တာ သပိတ်ပိုက် ရှင်သီလိရဟန္တာ ထီးဆောင်း ရှင်သီလိ ရဟန္တာပုများကို နမူနာယူ၍ ထုလုပ်စေ ရပါမည်။

* ရှင်သီလိ ရဟန္တာရုပ်တုတော်များကို သင်္ကန်းရောင် (ရွှေဆေး)သုတ်ခြင်း (သို့မဟုတ်) ရွှေချခြင်းပြုပြီး အနေကတတင်ရမည်။

* ရဟန္တာ ရှင်သီလိရုပ်တုတော်သုံးမျိုးကို ဆိုင်ဘုရား စင် (သို့မဟုတ်) စားပွဲ၊ ဗီရိစင် စသည့် အမြင့် တစ်နေရာမှာ တင်ထားပြီး ပန်းတစ်အိုး နေ့စဉ် မညှိုးစေရအောင် လှူဒါန်းလဲလှယ်ပေးရမည်။ မနက်၊ နေ့လယ်၊ ညနေ မျက်နှာသစ်တော်ရေ သောက်တော်ရေ စသည့် လှူဒါန်းပေးရမည်။ အရက်စွမ်း၊ နေ့ဆွမ်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပေးရမည်။

* နေ့စဉ် မနက်တစ်ကြိမ်၊ နေ့လယ်တစ်ကြိမ်၊ ညနေ တစ်ကြိမ်၊ တစ်နေ့ သုံးကြိမ်ဖြင့် အောက်ပါ ဂါထာ တော်ကို တစ်ကြိမ်လျှင် သုံးခေါက်ရွတ်ပွားပူဇော် ရမည်။

သီလိထေရ စရဏော၊ ဌပေသီ ဝါမပါဒပေ။

မဟာသေလနဂရိမ္မိ၊ ဗျာကတော ကိရ သမ္မုဒ္ဓေါ။

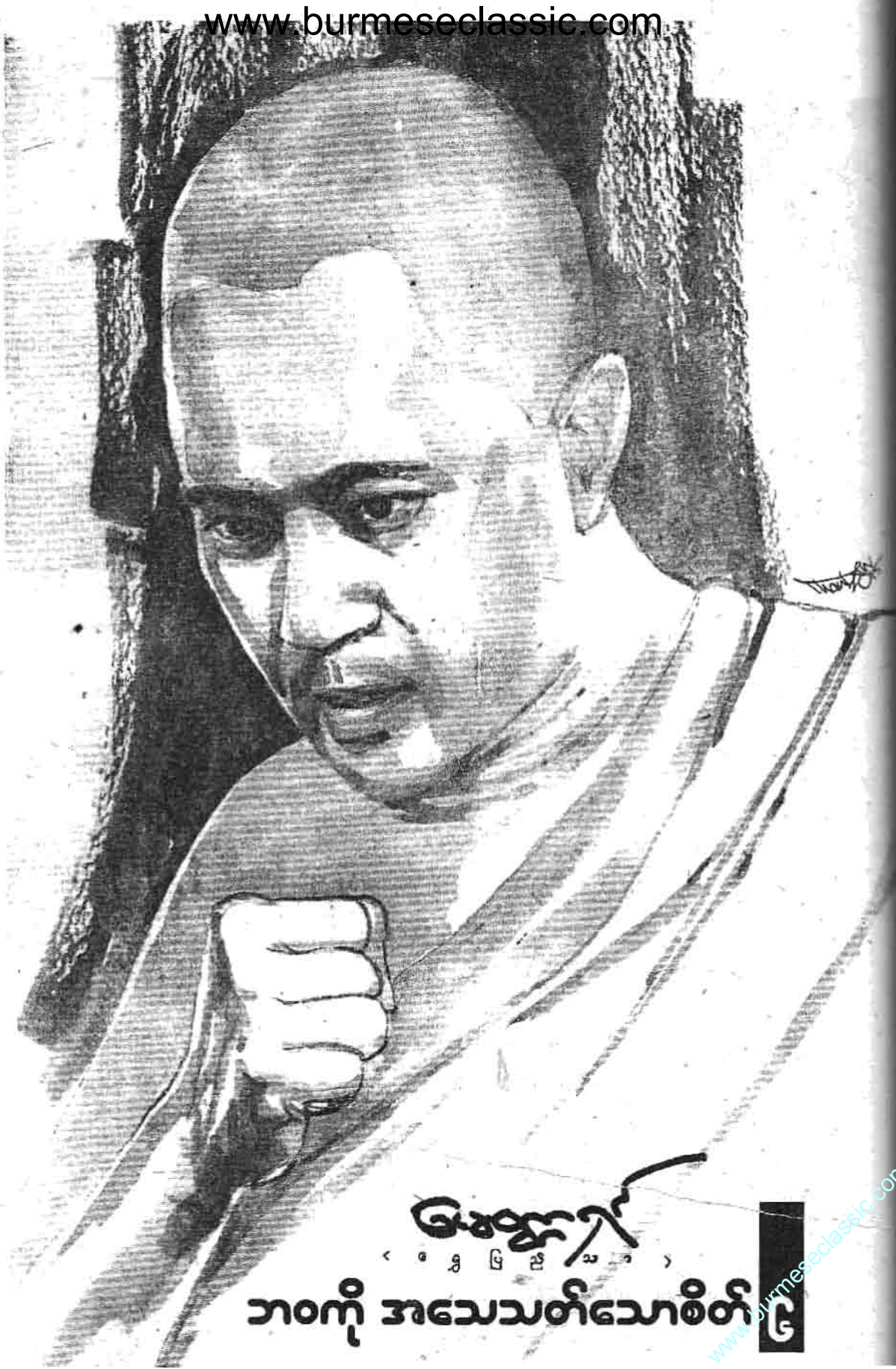
လာဘာဒိရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝန္နေ ပါဒံ ဂုဏကရံ။
သီလိံ စ မဟာထေရော၊ ဒေဝ မနဿ ပူဇိတော။
သောရဟော ပစ္စယာဒိန္နံ၊ မဟာလာဘံ ကရေတုမေ။
သီလိယာ မဟာလာဘော၊ မမ သီသေ ဒိနေဒိနေ။
သုခံလာဘော ဟေိ မမ၊ ပိယံ ပိယံ ဘန္တေ။
သီလိနာမ တိလောကေသု၊ အာဂတော ဒေဝတာ။
ပူဇိတော ယေဝ၊ ဣန္ဒြာစ ဒေဝါစ။
ဣဒါနေဝ အဟံဘန္တေ၊ အာနာတော ကမ္မန္တော။
ဣဒံ မေ ဒေဟိ၊ သုခံ ဇီဝတံ။

သဗ္ဗဒုက္ခာ ပမုစ္စေယျ၊ ဣတ္ထိသောဝါ။
ပုရိသောဝါ၊ ဇူရေ ပဿန္တိစ၊ သဒ္ဓါဟောန္တု၊ ပိယံမမ။
(မှတ်ချက်။ သပိတ်ပိုက် ရှင်သီလိ ရဟန္တာရုပ်တု တော်ကို အလယ်က ထားရမည်။ ဘေးနှစ်ဖက်မှာ ယပ်ကာ ရှင်သီလိရုပ်တုတော်နှင့် ထီးဆောင်း ရှင်သီလိရုပ်တုတော် တို့ကို ထားရမည်။)

အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင် ထွန်းညှိပူဇော်၍ရသော နေရာမျိုးဖြစ်လျှင် တစ်ကြိမ်လျှင် ဖယောင်းတိုင် တစ်တိုင်စီ အမွှေးတိုင် သုံးတိုင်စီ ထွန်းလှူ ပူဇော်ပေးနိုင်ပါသည်။

ရဟန္တာ ရှင်သီလိရုပ်တုတော်သုံးမျိုးကို ထုလုပ်ပူဇော် ခြင်းအစီအစဉ်ကို အာရုံစူးစိုက်လုပ်ဆောင်သည့် နေ့ရက်မှ သုံးပတ်အတွင်း သိသိသာသာ ဆိုင်မှာ လူဝင်များ၊ ငွေဝင် ကောင်းဖြစ်လာမည်။ သုံးလပြည့်လျှင် ထူးထူးခြားခြား စီးပွား တိုးတက်လာမည်။ သုံးနှစ်ပြည့်ပြီးလျှင် ကိုယ်ပိုင် အိုးအိမ်ခြံ မြေတိုက်တာ ယာဉ်ကားတို့ ပြည့်စုံပြီး အလှူအတန်းကြီး များ ပြုရပါလိမ့်မည်။

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင်
(လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ)

မေတ္တာ

< ၈ ၆ ၃ ၁ >

ဘဝကို အသေခံသောစိတ်

အတုယူစရာ အင်္ဂလန်က ရဲ

ဒေါ်မြရှင်သည် စာဖတ်ဝါသနာပါသည်။ ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ် (၅၀)ကျော်ကို စီးရီးလိုက် အစအဆုံးဖတ်ပြီး သူ တစ်ပါးကိုလည်း ဖတ်ခိုင်းလေ့ရှိသည်။ ရဲသားတွေ လိမ္မာလျှင် ပြည်သူများပါ စိတ်ချမ်းသာကြမည်။ လိမ္မာကြမည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ရေးသော စာအုပ်အမျိုးအစား (၅၀)ကျော်ကို အတွဲပေါင်းများစွာဝယ်ပြီး မြန်မာပြည်တစ်ပြည်လုံးမှ ရဲစခန်းများသို့ လှူဒါန်းခဲ့ဖူးသည်။

၂၀၁၀ ခုနှစ်ခန့်ကပင် ရဲစခန်းများသို့ လှူသော စာအုပ်များမှာ ၂၅သိန်းခန့်ရှိသည်။ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများသည် အရင်က အလွန်ဆိုးသော လူမျိုးဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် မူရင်း ဇီဝဓာတ်များ မမှားနိုင် မပီနိုင်ပေါ်လာတတ်သည်။ ဘောလုံးများ ကျင်းပချိန်တွင် ပြဿနာအဖြစ်ဆုံးမှာ အင်္ဂလန်ပင် ဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ သည်မျှလောက် ယဉ်ကျေးနေသည့်ကြား ထဲမှ ရှင်းစိုင်းသော စိတ်ဓာတ်များ ပြန်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။ ငိုဝံ့သော အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့လာစေရန် အတွက် အတုယူစရာ စံပြ လူတန်းစားတစ်ရပ်ကို ဖန်တီးကြသည်။ ထိုလူတန်းစားကား ရဲများပင်ဖြစ်သည်။

ရဲတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ ပညာကလည်း ထိပ်ဆုံးက ဖြစ်သည်။ စိတ်ဓာတ်နှင့် ကိုယ်ကျင့်သီလကလည်း အကောင်းဆုံးဖြစ်ရမည်။ ဥပစိရုပ်ကလည်း အသန်ပြန့်ဆုံးဖြစ်ရမည်။ သော အချက်များဖြင့် ရွေးချယ်ခန့်ထားလိုက်ရာ အင်္ဂလန် ချောသမျှသည် အတုယူစရာ စံပြပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သွားသည်။

ထိုရဲများကို ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်းဖြင့် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများသည် လူယဉ်ကျေးများဖြစ်လာကြသည်။ အင်္ဂလန်၌ ချောသည် ပြည်သူကို ချမ်းသာအောင်လုပ်ဖို့ဖြစ်သည်။ ဆင်းရဲအောင်လုပ်ဖို့ မဟုတ်။ ထို့ကြောင့် အမှုမဖြစ်အောင် အတားနိုင်ဆုံး ရဲသည် ရာထူးမြန်မြန်တက်သည်။

ကြီးသောအမှု သေးအောင်၊ သေးသောအမှု ပပျောက်အောင် လုပ်ရမည်ဟူသော စကားဖြင့် ကိုက်ညီပေသည်။ မြန်မာပြည်က ရဲဥပဒေတွင်ကား အမှုများများအပ်နိုင်သော အတုယူစရာ ထူးတိုးပေးသည်။ ထိုအခါ ရဲများသည် အမှုမဖြစ်အောင် ဖန်တီးကာ အဖမ်းပြုကြရသည်။

တစ်လအတွင်း အမှုမည်မျှအပ်ရမည်ဟု သတ်မှတ်

သော ဥပဒေသည် မြန်မာလူမျိုးများကို တဖြည်းဖြည်းချင်း စိုင်းလာအောင် အင်္ဂလိပ်လူများတို့က အကွက်ကျကျပြုလုပ်ထားသော ဥပဒေဖြစ်ကြောင်း မစိုးရိမ်တိုက်သစ်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ရာဇမောဘိဝံသ ဆရာတော်က တရားခွေထဲတွင် ထည့်ဟောဖူးသည်။

အင်္ဂလန်တွင် ရဲများသည် အကောင်းဆုံး လူတန်းစား ဖြစ်နေသည်။ မြန်မာပြည်တွင် ရဲများသည် အညံ့ဆုံး လူတန်းစားဖြစ်နေသည်။ အင်္ဂလန်သည် အတိုးတက်ဆုံး နိုင်ငံဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် အဆုတ်ယုတ်ဆုံး နိုင်ငံဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ တိုးတက်ကြီးပွားဖို့ဆိုလျှင် ရဲများကို အကောင်းဆုံး လူတန်းစားတစ်ရပ်ဖြစ်လာရန် လူကြီးများ အပူတပြင်းလုပ်ဆောင်သင့်သည်။

ဒေါ်မြရှင်သည် စာဖတ်သောကြောင့် ဦးနောက်ပြေးသူ ဖြစ်သည်။ များသောအားဖြင့် အမျိုးသမီးအများစုသည် သစ္စာများပြီး ပညာနည်းတတ်ကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဘာသာရေးဖြင့် အလိပ်အညှာခံရလျှင် အမျိုးသမီးများက ထိပ်ဆုံးက ဖြစ်သည်။

ဒေါ်မြရှင်ကား စာဖတ်သူဖြစ်သောကြောင့် ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အလိပ်မခံရပေ။ မှန်သည့်ဘက်မှ နေရဲသောသတ္တိသည် လူတိုင်းတွင် မရှိချေ။ မှန်သည့်ဘက်မှ ရပ်တည်ရဲဖို့အတွက် ပညာ၊ ဗဟုသုတ၊ သီလ၊ သတ္တိတို့ လိုအပ်သည်။

တစ်ခါတွင် ဓမ္မကထိက ကိုယ်တော်တစ်ပါး ဒေါ်မြရှင်ထံ ရောက်လာသည်။ ထိုကိုယ်တော်သည် ပရိယတ္တိအရည်အချင်းမရှိချေ။ ဗဟုသုတစာကိုလည်း ဖတ်လေ့မရှိပေ။ မရှိပြန်။ တရားဟောသောအခါ သူတစ်ပါးဟောပြီးသားများကို ဤ-သည်မရွေး မလွဲအောင် အာဂုံကျက်ပြီး ဟောရသူဖြစ်သည်။ သူ့ကို နယ်ဘက်မှ ပင့်မည်သူ မရှိသလောက်ဖြစ်သောကြောင့် ရန်ကုန်မြို့ထဲလောက်သာ ပတ်ဟောရသူဖြစ်သည်။

တရားတစ်ပုဒ်တည်းကိုပင် နေရာများစွာ ပတ်ဟောလာသောအခါ တရားက ထပ်လာသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ပင့်မည်သူ သိပ်မရှိတော့ပေ။ ထိုအခါ သူက ဉာဏ်ကူသည်။ မှန်ဦးများ၊ တရားဟောစင်များ ထောင်လိုက်ပြီး သူ့ကို ပင့်လျှင် မှန်ဦးနှင့် တရားဟောစင် အခမဲ့ ငှားပေးမည်ဟု ဒကာများနှင့် သတင်းလွှင့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ငွေကြေးအားနည်းသော ရပ်ကွက်များက မှန်ဦးနှင့် တရားဟောစင် အခမဲ့ လိုချင်သောကြောင့် သူ့ကို

ပြန်ပင့်ကြရသည်။ သူ၏ အားနည်းချက်မှာ မနာလို ဝန်တို စိတ်အားကြီးခြင်းဖြစ်သည်။ ညတရားပွဲများမှာပင် ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးသုမင်္ဂလတို့၏ မကောင်းကြောင်းများကို ခြိန်ရေရက်ရေ ထည့်ဟောလေ့ရှိသည်။ ထိုအချက်ကြောင့်လည်း ရန်ကုန် ဓမ္မကထိကအဆင့်က မတက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုကိုယ်တော် ဒေါ်မြရှင်တိုက်သို့ ရောက်နေခြင်းမှာ သူ့အသိ ဒါယိကာမတစ်ဦးက ခေါ်လာသောကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်မြရှင်သည် အလှူအတန်းရက်ရောသွားဖြစ်သောကြောင့် ထိုကိုယ်တော်နှင့် ဒေါ်မြရှင် ရင်းနှီးအောင် သူ့ဒါယိကာမက ပင့်လာခြင်းဖြစ်သည်။

သူသည် ဒေါ်မြရှင်ကို တွေ့လိုက်သည်နှင့် သူ၏မူ အတိုင်း သူတစ်ပါး၏ မကောင်းကြောင်းကို စပြောလေတော့ သည်။ သူ ကံဆိုးသွားသည်မှာ သူ မကောင်းပြောသော ဆရာတော်နှစ်ပါးလုံးမှာ ဒေါ်မြရှင် ကိုကွယ်သော ဆရာတော် နှစ်ပါးဖြစ်နေခြင်းပင်။ ထိုဆရာတော်နှစ်ပါးကား ကျွန်ုပ်နှင့် အရှင်ဆေကိန္ဒ ပင်ဖြစ်၏။

• အာဂ္ဂတ္တိရာပါဠိတော်၊ စတုတ္ထနိပါတ်၊ သပ္ပနိသသုတ်တွင် သူယုတ်မာလက္ခဏာ လေးချက်နှင့် သူတော်ကောင်း လက္ခဏာ လေးချက်ကို ယခုကဲ့သို့ ဟောကြားထားသည်။

အထက်တန်းစား ဗုဒ္ဓဘာသာ

- * သူတစ်ပါး မကောင်းကြောင်းကို မမေးဘဲ ပြောခြင်း။
- * မေးခဲ့လျှင် ပိုဝိသာသာထည့်ပြောခြင်း။
- * သူတစ်ပါးကောင်းကြောင်းကို မမေးလျှင် မပြောခြင်း။
- * မေးခဲ့လျှင် လျော့ပေါ့ပြောခြင်း။

သူတော်ကောင်းလက္ခဏာ လေးချက်

- * သူတစ်ပါးမကောင်းကြောင်းကို မမေးလျှင် မပြောခြင်း။
- * မေးခဲ့လျှင် လျော့ပေါ့ပြောခြင်း။
- * သူတစ်ပါးကောင်းကြောင်းကို မမေးဘဲ ပြောခြင်း။
- * မေးခဲ့လျှင် ကျယ်ဝန်းပြည့်စုံစွာ ပြောခြင်းတို့ပင် ဖြစ်သည်။

ဒေါ်မြရှင်သည် ထိုအချက်မှစ၍ ပြန်လည်လျှောက်ထား တော့ရာ ကိုယ်တော်မှာ အတော်ပင် တုန်လှုပ်သွားသည်။ သူသည် ဒေါ်မြရှင်လို အမျိုးသမီးကြီးမျိုးကို မတွေ့ဘူးပေ။

မွေးမည့်မွေးလျှင် ကြက်တွေ၊ ဘဲတွေပဲ မွေးပါ။ မနာလိုစိတ်နှင့် ဝန်တိုစိတ်ကို မမွေးပါနှင့်။ အကုသိုလ်ဖြစ် တာချင်း၊ အပါယ်ကျတာချင်းတူသော်လည်း ကြက်တွေ၊ ဘဲတွေ မွေးတာက ကြက်ဥ ဘဲဥစားရသေးသည်။ မနာလို

စိတ်နှင့် ဝန်တိုစိတ်ကို မွေးရခြင်းအတွက်ကား ဘာမျှမစား ရဘဲနှင့် အပါယ်ကျရသည်။

ကရုဏာထားလျှင်လည်း ကုသိုလ်ရသည်။ မုဒိတာမှာ လျှင်လည်း ကုသိုလ်ရသည်။ သို့သော် ကရုဏာကုသိုလ်ဖြစ် ဖို့အတွက် မိမိအိတ်ကပ်ထဲမှ ငွေအနည်းငယ်ကုန်ရသေး သည်။ ကိုယ့်ထက်သာသူအကြောင်းကို ချီးမွမ်းစကားပြော ၍ ရရှိသည့် မုဒိတာကုသိုလ်အတွက်ကား ဘာမျှ ကုန်စရာ မလိုပေ။

စသည့် ဒဿနများဖြင့် ဒေါ်မြရှင်က ထိုကိုယ်တော် ကို ဆုံးမလေတော့သည်။ ထိုကိုယ်တော်သည် ယခုကဲ့သို့ ဒါယိကာမတစ်ဦးက ပြန်လျှောက်ထားခြင်းမျိုးကို တစ်ခါမှ မကြုံဘူးပေ။ ထို့ကြောင့် ကျွဲပြီးတိုသွားကာ ယခုလို ပြန် ပြောသည်။

“ဦးပဉ္စင်းက တရားဟောရမှာလား၊ ဒါယိကာမကြီးက ဟောမှာလား။”

“အရှင်ဘုရား... သူများကို ဟောနေတာ ကြာပြီ။ ဒီတစ်ခါတော့ တပည့်တော် ဟောမယ်။ အရှင်ဘုရားက ပြန်နာပေတော့။”

ထိုကိုယ်တော်ကား မည်သည့်အလှူငွေမျှ မရဘဲ အဆုံးမခံကာ ပြန်ကြွသွားခဲ့ရသည်။ ထိုကိုယ်တော်သည် ပထမ ဦးသုမင်္ဂလကို မနာလိုဖြစ်ကာ တရားထဲပါ ထည့် ဟောပြီး အပြစ်ပြောလေ့ရှိသည်။ တစ်ခါတွင် ကျွန်ုပ်နှင့် လေယာဉ်ပေါ် ဆုံသခိုက် မသူတော်ကောင်းကို လာပြော သည်။

“ဦးဝေဇန... ဒယ်ဒီးဆရာတော်ဟာ ဘာစာမှမတတ် ဘဲ အများတွေ လျှောက်ဟောနေတယ်။ အဲဒါကြောင့် တပည့် တော် တရားထဲ ထည့်ဟောပြီး ဆော်ပစ်လိုက်တယ်။”

“ဦးသုမင်္ဂလဟာ ဗီဇအရ တရားဟောတဲ့ နေရာမှာ ခပ်ကြမ်းကြမ်းဟောတတ်ပေမယ့် အပြင်မှာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့တဲ့သူပါ။ တပည့်တော်ကိုယ်တိုင် သူ့အများတစ်ခုကို ဖုန်း ဆက်ပြီး ဆုံးမလိုက်တာ ချက်ချင်းပြင်သွားတယ်။ ပုထုဇဉ် တိုင်းမှာ ကောင်းကွက်၊ မကောင်းကွက် နှစ်မျိုးလုံးရှိတယ်။ မကောင်းကွက်ချည်း ကြည့်နေရင် အရှင်ဘုရား အကုသိုလ် ချည်းဖြစ်နေမှာပေါ့။ ကုသိုလ်ဖြစ်ချင်ရင် ကောင်းကွက်ကို လည်း ရှာကြည့်ပေါ့။”

ဦးသုမင်္ဂလဟာ လူ့ဘဝက ဘွဲ့ရပြီး အသက် ၇၀ ဆယ် လောက်ရောက်မှ ဘုန်းကြီးဝတ်ခဲ့ရတာဆိုတော့ ပရိယတ္တိ မှာ အားနည်းတာပေါ့။ အားနည်းတော့ အများအနည်းငယ်

၌ ရပ်တည်လိုက်၏။ သူသည် ထိုနေ့မှစ၍ ကျွန်ုပ်ကိုလည်း ရန်သူစာရင်းသွင်းလိုက်ပြီး တရားပွဲများတွင် ပုတ်ခတ်ဟောကြားလေတော့သည်။ သူ အဓိက တိုက်ခိုက်သော စကားမှာ မေတ္တာရှင် ရွှေပြည်သာ၏ စာများမှာ အဓမ္မဝါဒများဖြစ်သည်။ မဖတ်သင့်ဟူသောအချက်ပင် ဖြစ်သည်။

လောကတွင် ဘုရားရှင်မှတစ်ပါး မည်သူမျှ အမှားမကင်းနိုင်ပေ။ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်ပင် ရဟန်းငယ်တစ်ပါးအား ကမ္မတ္တန်းပေးမှားခဲ့ဖူးသည်မဟုတ်ပါလော။ ကျွန်ုပ်သည် ကျမ်းဂန် မန့်စပ်မှုကြောင့် နိဗ္ဗာန်ကို အနတ္တဟု ဘုရားရှင်မဟောဘူးကြောင်း အရေးမှားမိသည်။ သို့သော် ပရိဝါပါဠိတော်တွင် ဗုဒ္ဓက နိဗ္ဗာန်ကို အနတ္တဟု ဟောကြောင်း သာဓကကို ပုံရူပမှ ဆရာတော်တစ်ပါးက စာရေးပြီး အမှန်ပြင်ပေးခဲ့သည်။

ကျွန်ုပ်က အလွန်ကျေးဇူးတင်ပါကြောင်း နောက်နောင် အမှားတွေလျှင်လည်း ယခုကဲ့သို့ ပြင်ပေးနိုင်ပါကြောင်း လျှောက်ထားကာ အမှားကို ချက်ချင်းပြင်လိုက်သည်။ ထိုသို့ အမှားပြင်ပြီး တစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါတွင် ရဟန်းစာရေးဆရာတစ်ပါးက မဗ္ဗနဿိမဂ္ဂဇင်းတွင် ထိုအမှားကို ထောက်ပြပြီး အဓမ္မဝါဒီအဖြစ် စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ခဲ့သည်။

နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့သို့လည်း ကျွန်ုပ်

နိုင်ငံပါတယ်။ အမှားတွေတဲ့အခါ တပည့်တော် ပြုပြင်ပေးသလို ဖုန်းနဲ့ ဖြစ်စေ၊ စာနဲ့ ဖြစ်စေ လှမ်းဆုံးမသင့်ပါတယ်။

အပရကောသအဘိဓာန်မှာ ဂါထာလေး တစ်ဂါထာပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်က လူတစ်ယောက် ချော်လဲသည်ကို တွေ့သောအခါ စိတ်ဓာတ်နိမ်ကျသူများက လောင်းပြောင် ခယ်မောကြ၏။ စိတ်ဓာတ်မြင့်မြတ်သူများက ဆွဲထူ ကူညီပေးကြသည်” တဲ့။

မည်သူမျှ အမှားနှင့် မကင်း

ထိုစကားအရောက်တွင် ထိုကိုယ်တော် မျက်နှာပျက်သွားသည်။ ကျွန်ုပ်က ဆားကို အလကားပေးခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ လူတိုင်း နှိုက်ယူကြသည်။ လက်၌ အနာရှိသူက ခယ်မည်ဖြစ်သော်လည်း အနာမရှိသူကား ဘာမျှဖြစ်မည်မဟုတ်ပေ။ စပ်ခြင်းသည် ဆား၏ အပြစ်မဟုတ်၊ အနာရှိသူ၏ အပြစ်သာဖြစ်သည်။

“ဦးသုမင်္ဂလမှာ ကောင်းတဲ့ အကွက်တွေ အများကြီး နှိမ့်တယ် ဘုရား။ ၂၀၁၁ ခုနှစ်က စာချဆရာတော်ပေါင်း ခယ် (၂၅၀၀)ကို ငွေသိန်းပေါင်း (၂၅၀၀)လျှံခဲ့တာဟာ ဘယ်လောက် ကြည်ညိုရောကောင်းသလဲ။ ဓမ္မကထိက ဆရာတော်ပေါင်းများစွာထဲမှာ စာချဆရာတော်တွေကို ဒီ ဆရာတော်လောက် ပူဇော်တာ ဘယ်တုန်းကမှ မရှိခဲ့ဖူးပါဘူး။

ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့တာနဲ့ ဆုံးမတာ မတူဘူး ဘုရား။ ပြစ်တင် ကဲ့ရဲ့တာက အကုသိုလ်၊ ဆုံးမတာက ကုသိုလ်။ ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့တဲ့ စကားဟာ ဒေါသနဲ့ မာနကြောင့် ဖြစ်လာတာ။ ဆုံးမစကားဟာ မေတ္တာ ကရုဏာကြောင့် ဖြစ်လာတာ။

သူတစ်ပါးရဲ့ အမှားတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရင် ငါ သူထက် ဆတ်ကြောင်း ပြလိုက်မဟဲ့ဆိုတာ မာနပဲ။ သူ့အမှားကို နှိမ့်ရေးလိုက်ရင်၊ ဒီလိုဟောလိုက်ရင် သူ သိက္ခာကျသွားစေမယ်။ အားလုံးက အကြည်ညိုပျက်သွားစေရမယ်။ သူ့အပတ်ပရိသတ်တွေ အကုန်နောက်ဆုတ်သွားစေရမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ထားဟာ ဒေါသပဲ။

အဲဒီ မာနနဲ့ ဒေါသကြောင့် သူတစ်ပါးကို ပြစ်တင်ဆွဲတဲ့ စကားတွေ ပြောမိတာ၊ ရေးမိတာဖြစ်တယ်။ ဒီအမှားတွေ မမှားပါစေနဲ့ဆိုတာ မေတ္တာစိတ်ပဲ။ ဒီအမှားကြောင့် ပြစ်တွေ မခံစားရပါစေနဲ့ဆိုတာ ကရုဏာပဲ။ ဒီမေတ္တာနဲ့ ကရုဏာကြောင့် ဆုံးမစကားဆိုတာ ဖြစ်လာတာပါ။”

ကျွန်ုပ်ကား သူ၏အမှန်ကို ခံယူကာ မှန်သည့်တက်

၏စာများကို အဓမ္မဝါဒအဖြစ် ဆုံးဖြတ်ပေးရန် တင်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့၏ တင်ပြချက်များကို ဖတ်ရှုပြီးသောအခါ နိုင်ငံတော် သံယုဇာနည်က အဖွဲ့က ပမာဒလေခ အများ မှီသာဖြစ်သည်။ အဓမ္မဝါဒကို စနစ်တကျတည်ထောင်သော ဝါဒမဟုတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီး တင်ပြလာသောအချက်များကို ပယ်ချလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် သူတို့၏ ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့သော ဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီးကတည်းက ကပ္ပိယ ဦးသန်းဝင်းအား စာရေးကာ သွားကပ်ခိုင်းလိုက်သည်။ စာထဲတွင် ထိုရဟန်းနှစ်ပါးလုံးကို ဆရာအဖြစ် သတ်မှတ်ပါကြောင်း၊ အများကိုလည်း မနှစ်ကတည်းက ပြင်ပြီးဖြစ်ပါကြောင်း၊ နောက်နောင် အများများ စာအုပ်ထဲအထိ မရောက်အောင် စာမူဘဝကတည်းက အရှင်ဘုရားတို့ထံ ပို့ပြီး အစစ်ခံမည်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ပြုပြင်ပေးသမျှကိုလည်း ခံယူမည်ဖြစ်ပါကြောင်း ရေးသားလိုက်သည်။

သူတို့၏ ပြန်ကြားချက်ကား မေတ္တာရှင်၏ ဝန်ထမ်းမဟုတ်။ စစ်မပေးနိုင်၊ စစ်ပေးချိန်မရှိ။ မအားလပ်ဟူ၍ဖြစ်သည်။ အံ့သြစရာကောင်းပေစွ။ စာမူဘဝ၌ မဖတ်အားသော သူများသည် စာအုပ်ဖြစ်ချိန်ကျမှ အားသွားသည်ကား မှန်မဟုတ်သည်မှာ သေချာပေသည်။ မေတ္တာ ကရုဏာဖြင့် အမှန်ပြင်ပေးလိုခြင်းမဟုတ်။ မာန၊ ဒေါသဖြင့် ပြစ်တင်ကဲ့ရဲ့လိုခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း သူတို့၏ အပြုအမူက ဝန်ခံနေပေပြီ။

အရှင်ဇနကာဘိဝံသ၏ စာအုပ်တစ်အုပ်တွင် မိဘများက သားသမီးကို ဆဲဆိုလျှင် ဖရသဝါစာကမ္ပပထမြောက်သည်ဟု အရေးမှားထားသည်။ ထိုအများကို တွေ့သွားသော မရှိမိဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသုဒ္ဓိပာဘိဝံသက အဋ္ဌကထာဋီကာများကို ရေးထုတ်ပြပြီး စာတစ်စောင်ကပ်လိုက်သည်။

သူတော်ကောင်း၏ အများပြင်နည်း

စာထဲတွင် မှားတာကိုပင် ကိုယ်တော်ရေးတာ မှားနေသည်ဟု တိုက်ရိုက်မရေးဘဲ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာအဆိုနှင့် ဆရာတော်ရေးသားချက် မတူဘဲဖြစ်နေပါသည်။ ပြန်လည်တိုက်ဆိုင်ကြည့်စေချင်ပါသည်ဟူ၍သာ ရေးလိုက်သည်။ အရှင်ဇနကာဘိဝံသကလည်း အများကို ချက်ချင်းပြင်တော်မူသည်။ နှစ်ပါးစလုံး သူတော်ကောင်းပီသလေစွ။

ထိုသို့ အချက်တစ်ချက်မှားရေးမိသည်နှင့် အရှင်ဇနကာဘိဝံသဆရာတော်ရေးသမျှ စာအုပ်များကို အဓမ္မဝါဒစာအုပ်

များဟု ရေးလျှင် သင့်လျော်ပါသည်လော။ ထိုဓမ္မကထိကသည် ကျွန်ုပ်၏ စာအုပ်များကို တစ်အုပ်မျှ ဖတ်ပြီးသူမဟုတ်ပေ။ ဝေဖန်ရေးဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်လောက်ကို ဖတ်ပြီး သံယောဇဉ်လိုက်ကာ ထပ်ဆင့် ကဲ့ရဲ့နေခြင်းဖြစ်သည်။

ဒေါ်မြရှင်၏ မှန်သည့်ဘက်၌ ရပ်တည်ခဲ့သော ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကို စုပုံချစ်၏ နာဂစ်မှန်တိုင်းစာအုပ်တွင် ကျွန်ုပ်ရေးသားခဲ့ဖူးသည်။ ဒေါ်မြရှင် ကျောင်းဆောက် ကိုးကွယ်ထားသော ဆရာတော်တစ်ပါးရှိသည်။ ဒေါ်မြရှင် တာဝီဗြူမူလည်းဖြစ်သည်။ ထိုကိုယ်တော် ဦးဆောင်ပြီး ကျောင်းတစ်ကျောင်းကို မတရားဝင်လှသည်။ အလုပ်ခံရသော ကိုယ်တော်သည် တခြားနယ်သားဖြစ်သည်။

ဒေါ်မြရှင်က ပြတ်သားသည်။ ကျောင်းလှသော ဆရာတော်ကို ဆရာအဖြစ်မှ ပယ်လိုက်ပြီဖြစ်ကြောင်း သွားလျှောက်သည်။ သူ့ကိုလည်း ပစ္စည်းလေးပါး ဒကာအဖြစ်မှ ပယ်လိုက်ရန် ဆက်လျှောက်သည်။ ကျောင်းလှပွဲဖြစ်သော အခါ၌ မှန်သည့်ဘက်မှ ရပ်တည်ခဲ့သောကြောင့် အလုပ်ခံသော ကိုယ်တော်လေးသည် သူ့ကျောင်းကို ပြန်ရသွားသည်။

ထိုလုပ်ဆောင်ချက်များကြောင့် ဒေါ်မြရှင်ကို မေတ္တာရှင် သာသနာ့ဟိတရေ စံပြဆုကို ချီးမြှင့်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဓမ္မတ္တာရှင်(ရွှေပြည်သား)

ပေါက်နေတဲ့ ကိုင်းတောကြီးက အထူ
ကြီး။ နောက်ပြီး ဝါးတောကြီးကလည်း
ထူလို့ ပိန်းလို့။

အချိန်က ညီအစ်ကိုမသိတသိ၊
နေဝင်ရီတရော။ ဒီတောလမ်းက
အောင်မြို့ အသွားအပြန်လုပ်နေကျ။

မောင်စစ်ကြည်

သိမ္မင်ဗိမ္မုရီးနှင့်

နောက် သင်္ချိုင်းကုန်းဆို
အောင်မြို့ သိတယ်။ သိဆို
တည်းကအတိုင်း ရှိတဲ့
ကြီးက အကြီးကြီး။ ပြီးတော့

အောင်မြို့တို့အိမ်က အုတ်ဖိုရွာမှာ။
အုတ်ဖိုရွာသားတွေသာမက၊ ရွာနီးချုပ်
စပ်တွေဖြစ်တဲ့ စံကျောင်း၊ ဆင်တုံး၊
ထိန်တော၊ လယ်ကိုင်၊ စတဲ့ ရွာတွေ
ကပါ အောင်မြို့ကို ဆရာလေး...
ဆရာလေးနဲ့။

အောင်မြို့ကို ဆရာလေးလို ခေါ်
ကြတာက တိုင်းရင်းပြန်မာသမားတော်
လေးဖြစ်လို့။ ဆေးဆရာလေးဖြစ်လို့။
အဲဒီနေ့က သက္ကယ်ကုန်းရွာက လူနာ
ရှင် လာပင့်လို့ အောင်မြို့ လိုက်သွား
တာ။ လူနာက တက်လိုက် ကျလိုက်
ဖြစ်ပြီး ကယောင်ကတမ်းတွေ ပြောလို့
လာပင့်တာတဲ့။

လာပင့်တုန်းက နံနက်စောစော
ကတည်းက။ ပြန်ရတာက ငိုချုပ်ခါနီး။
လူနာက ခု ကောင်းလိုက်၊ ခု ဆိုးလိုက်
ဖြစ်နေလို့ စိတ်ချရတဲ့အထိ စောင့်
ကုပေးပြီးမှ ပြန်ရလို့ အောင်မြို့ အိပ်
အပြန်နောက်ကျတာ။ လာပင့်တဲ့ လူ
တွေကတော့ ပြောရှာပါတယ်။ “ကျွန်
တော်တို့ ပြန်လိုက်ပို့ပါရစေ”တဲ့။

အဲဒီလမ်းက သွားနေကျလမ်း။
ဒါကြောင့် အောင်မြို့က “ခင်ဗျားတို့
ပြန်လာရင် တော်တော်မှောင်နေမယ်။
ဘယ်သူမှ လိုက်မပို့နဲ့။ ကျွန်တော့်ဘာ
သာ ကျွန်တော်ပြန်မယ်။ ဒီလမ်းက
အသွားအပြန်လုပ်နေကျ”လို့ ပြောပြီး
တစ်ယောက်တည်း ဆေးလွယ်အိတ်
လွယ်ရင်း ပြန်လာတာ။

သင်္ချိုင်းကုန်းထဲအဝင် ကုက္ကိုပင်
ကြီးနားလည်းရောက်ရော နောက်က
တစ်ယောက်ယောက်က တွန်းလှဲလိုက်
သလို အောင်မြို့ ရှေ့ကို လဲသွားတာ။
တကယ်တော့ သူ့ကို ဘယ်သူကမှ
တွန်းလိုက်တာမဟုတ်ပါဘူး။ ကုက္ကိုပင်
ကြီးကို ခလုတ်တိုက်မိတာ။ ဒါကို
အောင်မြို့ သိတယ်။ ကုက္ကိုပင်ကြီးကို

လည်း မြင်တယ်။ နေဝင်တယ်ဆိုပေ
မယ့် လက ထွက်လာတာကိုး။

ရှေ့ကို ဟပ်ထိုးလဲကျသွားတာ။
သင်္ချိုင်းမြေပေါ် မကျပါဘူး။ တစ်
ယောက်ယောက်က သူ့လက်ကို ဖမ်း
ဆွဲပြီး ထိန်းထားလိုက်လို့ ဆိုတာ
အောင်မြို့ သိတယ်။ သိဆို သူ ဘယ်
ဘက် လက်ကောက်ဝတ်က အေးခနဲ
ဖြစ်သွားလို့။

အောင်မြို့လက်ကို လက်အေး
ကြီးနဲ့ ဆွဲကိုင်လိုက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က
ကုက္ကိုပင်ကြီးအကွယ်က ထွက်လာ
တာ။ နောက်ပြောင်ခြင်း သည်းခံပါလို့
ပြောရင်ရတဲ့ ငယ်ထိပ်ပြောင်နေတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်။ အရပ်အမောင်းကောင်းတယ်။

လဲကျမလို့ဖြစ်ပြီးမှ မလဲကျ
တော့လို့ အောင်မြို့က “ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်”ဆိုပြီး ကျေးဇူးစကားဆိုတယ်။
အဲဒီ လူလား ဘာလားမသိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ကို အောင်မြို့ မမြင်ဘူးတဲ့ အမှန်။

မမြင်ဘူးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က...
“ကျေးဇူးတင်ရင် လာ လိုက်ခဲ”
ဘာကြောင့်မှန်းမသိဘူး။ အောင်
မြို့ စိတ်တွေ ဝေဝါးပြီး အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်
နောက် လိုက်သွားမိတော့တာပါ။

အောင်မြို့က ကြောက်တတ်တဲ့
သူ မဟုတ်။ ဆေးဆရာလည်း ဆေး
ဆရာဆိုတော့ ဘယ်ကြောက်မလဲ။

“ခင်ဗျားသာ ဆွဲမထားရင်
ကျွန်တော်လဲကျမယ်”

“လဲကျရင် ဘာဖြစ်မလဲ”

“နဖူးကွဲရင် ကွဲ၊ ဇူးပြရင် ပြ၊
တစ်ခုခုဖြစ်မှာပေါ့”

“မင်း နဖူးလည်း မကွဲဘူး။ ဇူး
လည်း မပြဘူး။ အသက်ထွက်မယ်။
သေမယ်”

အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ရဲ့ စကားကို အောင်

မြို့က မယုံဘူး။

“ချော်လဲတာနဲ့ သေမလား”

“သေမယ်”

“ခင်ဗျားက ဘာလို့ ကျွန်တော်
ချော်လဲတာနဲ့ သေမယ်လို့ ပြောနိုင်တာ
လဲ။ ခင်ဗျားက ဘာလဲ”

ဒီတော့ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က တဟဲ့ဟဲ့
တဟားဟားနဲ့...

“ငါ ဘာလဲ၊ မင်း သိချင်လား။
ဒီမှာကြည့်”

ဆိုပြီး အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်က သူ့မျက်နှာ
ကို သူ့လက်နှစ်ဖက်နဲ့ သူ့အုပ်လိုက်တာ
နဲ့ သူ့ရုပ်ပုံက မျက်တွင်းဟောက်ပစ်
နဲ့ အရိုးခြောက်ကြီးဖြစ်သွားပါလေရော။
နာခေါင်းက ချိုင့်ကြီး။ ပါးစပ်က သွား
တွေ မရှိဘဲ အကျယ်ကြီး။ အောက်
မေးရိုးကြီးက ဟိုဘက်လွှဲလိုက်
သည်ဘက်လွှဲလိုက်နဲ့။

“လာ... လိုက်ခဲ၊ မင်းနဲ့ ငါ
နေရာလဲရမယ်”

အရိုးခြောက်ကြီးက ပြောရင်း
စောစောက မကိုင်ဘဲ လွှတ်ထားတဲ့
အောင်မြို့လက်ကို လှမ်းဆွဲတယ်။ သဲ၊
မကြောက်တတ်တဲ့ အောင်မြို့က အဆင်
မခံဘူး။ နောက်ဘက်ကို ခုန်ရှောင်ရင်း
မြေကြီးထဲ ထိုးရိုက်ထားတဲ့ တုတ်ကို
ဆွဲနုတ်ပြီး လက်ကိုင်တုတ် လုပ်တယ်။
ဆွဲနုတ်တဲ့ တုတ်က လူသေကို မြှုပ်
ထားတဲ့ မြေပုံမှာ စိုက်ထားတဲ့ တုတ်။

“နှစ်ခါသေချင်တဲ့ မသားကောင်၊
သေစမ်း... သေစမ်း”

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ အောင်မြို့က
အရိုးခြောက်ကို လိုက်ခိုက်တယ်။ အရိုး
ခြောက်က ရှောင်တိမ်းပြီး ခုန်တုတ်
သင်္ချိုင်းမြေပေါ် ပြန်အကျမှာ စောစော
က မြင်ရတဲ့ အရပ်အမောင်းမဟုတ်
တော့ဘူး။

အရင်အမြင့်က ထန်းပင်

လောက်၊ ကိုယ်လုံးက စပါးပုတ်
လောက်၊ ခြေထောက်တွေက ရာဝင်
အိုးလောက်၊ လက်တွေက မြေကြီးကို
ထောက်ထားတယ်။ တစ်ကိုယ်လုံး
အမွေးအမျှင်တွေနဲ့။

အဲဒီအကောင်ကြီးက အောင်မြို့
ဘို့ ကိုင်ပြီး ကိုက်သတ်မယ်ဟန်အလုပ်
မှာ သြဇာသံပါတဲ့ အသံတစ်သံကို
အောင်မြို့ ကြားခဲ့ရတယ်။

“ဟဲ့ကောင်... ငနက်ကြီး၊ မလုပ်
နဲ့ သွား... သွား။ ထွက်သွား”

အသံရုဏ်းကိုလည်း အောင်မြို့ မြှင့်
ခဲ့ရတယ်။ စိပ်ပုတီးကို လည်ပင်းမှာ
ထွယ်ထားတဲ့ ယောဂီဝတ်စုံနဲ့ အဘွား
ကြီး၊ အဲဒီအဘွားကြီးရဲ့ စကားအဆုံး
မှာ “တောက်...” ဆိုတဲ့ တက်ခေါက်
သံအကျယ်ကြီးပေးပြီး ငနက်ကြီး ခုန်
တက်သွားတယ်။ ခုန်တက်သွားတာက
ကုတ္တိုပုင်ကြီးပေါ်ကို။ ကုတ္တိုပုင်ကြီးဆို
တာ ယိမ်းထိုးခါယမ်းသွားတာပါပဲ။

အောင်မြို့ကို ငနက်ကြီးရဲ့ လက်
ထဲက ကယ်လိုက်တဲ့ စိပ်ပုတီးနဲ့
ယောဂီမကြီးက လူမဟုတ်ဘူးဆိုတာ
အောင်မြို့ သိတယ်။ ဒါပေမယ့် စိပ်ပုတီး
နဲ့ ယောဂီမကြီးက ဘာလဲ၊ ဘယ်သူလဲ
ဆိုတာတော့ အောင်မြို့ မသိဘူး။

လူ့ဘဝတုန်းက ယောဂီမကြီးက
အောင်မြို့တို့ အုတ်ဖိုရွာမှာ နေတာ။
တောမှ အောင်မြို့တို့အိမ်နဲ့ သုံးအိမ်
အကွာ၊ ယောဂီမကြီးနာမည်က အိတ်တင်
တင်သော်၊ သူ့ယောကျ်ားက ဦးဖေခင်၊
လင်မယားနှစ်ယောက်သာ ရှိတဲ့
အိမ်၊ သားထောက်၊ သမီးခဲ မရှိဘူး။
အိမ်ခြံတစ်ခြံနဲ့ အိမ်ခြံထဲမှာ ရာသီ
အလိုက် စားသုံးသီးနှံပင်တွေ စိုက်ပြီး
အပတ်နေရေးကို ပြေရှင်းရင်း အလှူ
ပေးကာ လက်နဲ့ မကွာဆိုသလို တတ်

နိုင်သမျှ အလှူဒါနပြုခဲ့ကြတဲ့
လင်မယား။

ယောကျ်ားက အရင်သေတယ်။
ဦးဖေခင် သေပြီး လေးနှစ်လောက်ရှိပျ
အိတ်တင်တင်သော် ဆုံးတယ်။ ယောဂီမ
ကြီး အိတ်တင်တင်သော်ဆုံးတာ ဘာ
ကြာသေးလဲ။ အလွန်ဆုံးမှ သုံးလ။
ဒါကို အောင်မြို့ မှတ်မိတယ်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အဘွား”
ယောဂီမကြီးကို အောင်မြို့က
ဟိုတုန်းက ခေါ်ခဲ့သလို အဘွားလို့ပဲ
ခေါ်တယ်။

“မင်းရဲ့ ကျေးဇူး ငါ့မှာ ရှိတယ်။
မင်း ငါ့ကို လှူဖူးတဲ့ သိမ်ဝင် ပုတီးကို
ငါ အမြဲတမ်း စိပ်ခဲ့တယ်။ လည်ပင်းမှာ
ဆွဲခဲ့တယ်။ ငါ ဒီဘဝရောက်တာက
ငါသေခါနီး ငါ့မျက်နှာနားမှာ ခြင်တွေ
အော်တယ်။ ငါ့မျက်နှာပေါ် နားလိုက်၊
မျက်နှာကို ကိုက်လိုက်၊ ပျံ့လိုက် လုပ်
တယ်။ အဲဒီခြင်တွေကို ငါ တော်တော်
ဒေါသဖြစ်နေတုန်း သေဆုံးခဲ့လို့ ဒီဘဝ
ရောက်ရတာ။ ဖြစ်ရတာ။ ဒါပေမယ့်
မင်းရဲ့ သိမ်ဝင် စိပ်ပုတီးကို စိပ်ထားတဲ့
ကောင်းမှု၊ အလှူဒါနတွေ လှူထားတဲ့
ကောင်းမှုတွေကြောင့် သိပ်ပြီးအဆိုးဆုံး
မဖြစ်ခဲ့တာ။ အဲဒီကျေးဇူးရှိလို့ မင်းကို
ငါကယ်တာ”

ဆိုပြီး ယောဂီမကြီးက ရှင်းပြ
ရင်း...

“မင်း အိမ်ကို ပြန်တော့။ ငါ
လိုက်ပို့မယ်။ ငါ့နောက်က လိုက်ခဲ့”
လို့ ပြောခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ရှေ့
က လျှောက်တယ်။

နောက်က လိုက်သွားတဲ့ အောင်
မြို့၊ သူ့အိမ်ရှေ့ အတက်အဆင်း
လှေကားခြေရင်းကို ရောက်လာမှန်း သူ
သိတယ်။ လှေကားထစ်က သုံးထစ်။
“ဟဲ့... အိမ်ထဲ ပြန်ဝင်တော့”

ယောဂီမကြီးက ပြောပြောဆိုဆို
နဲ့ အောင်မြို့ကို အိမ်ပေါ်ရောက်အောင်
တွန်းတင်ခဲ့တယ်။

“ဝန်း...” ဆိုတဲ့ လဲပြီသံကြောင့်
မောင်တင်ဝင်းအောင် အိမ်ထဲက ပြေး
ထွက်လာပြီး အောင်မြို့ကို ထူမလို့
အိမ်ထဲ တွဲခေါ်ခဲ့ရတယ်။

“ဟာ... အဖေခေါ်လဲတာပဲ”
အိမ်ထဲ ရောက်တာနဲ့ မင်းဝင်း
မေက စာကြည့်နေရာက ထလာပြီး
“တော်တော်နာသွားလား ဖေဖေ”
လို့ မေးတယ်။

“လက်နှိပ်တတ်မီး ယူသွားပါဆို
ရင် ဘယ်တော့မှ မယူဘူး။ ရှင်
တော်တော်နားကောက်လို့ ဖြစ်ရတာ”
လို့ ပြောရင်း ဝန်းဖြစ်သူ မင်း
စိန်က...

“စောစောပြန်လာတာ မဟုတ်
ဘူး။ ဘာဖြစ်လာတာလဲ”
လို့ မေးပြန်ပါတယ်။

သူ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ်၊ ဘယ်သူ
တွေနဲ့ ဘယ်နေရာမှာ တွေ့ခဲ့တယ်၊
အိမ်ကို ပြန်ရောက်အောင် ဘယ်သူက
ကူညီတယ်ဆိုတာ သူ သတိရနေပေ
မယ့် ဘာမျှ မပြောတော့ပါဘူး။

ဒါပေမယ့် အောင်မြို့ သေဖို့
ကြုံခဲ့ပေမယ့် မသေခဲ့တဲ့ အောင်မြို့၊
အဲဒီ အောင်မြို့က အလုပ်နှစ်ခုကို စွဲစွဲ
မြဲမြဲလုပ်နေတာ တွေ့ရတယ်။

အဲဒါက ဂုဏ်တော်ပုတီးကို
နေ့စဉ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ပုံမှန်စိပ်တာနဲ့
တတ်စွမ်းသမျှ အလှူရေစက် လက်နဲ့
မကွာ လှူဒါန်းနေတာ။ ဒါနပြုနေတာ
ပဲ။

မောင်ခေါ်ကြည့်မန်း

အုတ်လမ်းတစ်လျှောက် ဝဲ-ယာမှာလည်း ရှေးဟောင်း သုတေသနနယ်မြေဆိုတဲ့ ထိပ်ပိုင်းမှာ ခေါင်းလုံးလုံးနဲ့ တိုင် ငုတ်တွေကို စိုက်ထူ သတ်မှတ်ပေးထားလို့ပါကလား။

ကျနော် ငယ်ငယ်က တက်ခဲ့တဲ့ သစ်သားထည် မူလ တန်းကျောင်းလေးကတော့ အုတ်နံရံနဲ့ သွပ်မီးကျောင်းဖြစ်နေ ပါပြီ။ နေဝင်လူပြီမို့ စာအံသံသဲ့သဲ့ကိုတော့ မကြားနိုင်တော့ ပါဘူး။ ကန်ဦးစေတီနားက လမ်းချိုးလေးကို ကွေ့ဝင်လိုက် တဲ့အခါမှာတော့ ကျနော်တို့အိမ်ကို ရောက်ပါတော့တယ်။ ကွမ်းသီးပင်တွေကြား ထိုးထွက်နေတဲ့ အိမ်ခေါင်မိုးကို မြင် တော့ အဖေကိုယ်တိုင်ဆောက်ခဲ့တဲ့ အိမ်ဟာ ခုတော့ နှစ် (၅၀)တိုင်ပြီပေါ့လို့ သတိထားမိလိုက်ရဲ့။ အမ (မိခင်ကို ကျနော်တို့အရပ်အခေါ်)ကို သတိရပြီး ရင်ထဲ ဆိုသွားချိန် မှာတော့ အိမ်ဝင်းဝကို ရောက်နေပါပြီ။ စိုက်တာ ပျိုးတာ ဝါသနာကြီးလှတဲ့ အမရဲ့ လက်ရာ ရွက်လှပင်မျိုးစုံကတော့ ပန်းပျိုးလက် မရှိတော့ပေမယ့် အံ့နဲ့ ကျင်းနဲ့ သန်နေဆဲပါ။

အိမ်ခြေရင်း ချောင်းငယ်လေးကို ဖြတ်ပြီး တည် ဆောက်ထားတဲ့ ကျနော်တို့က “ဆောင်ပုံ” လို့ခေါ်တဲ့ တံတား လေးတောင် အတော်အိုလှပေါ့။ ဒီတံတားရဲ့ လက်ရန်းမှာ

မြောင်းမြမြို့နယ်၊ လတ္တီကုလားရွာမှ

နာမည်ကျော်-ရှေးခေတ်အုတ်လမ်း

မြောင်းမြမြို့နယ်၊ လတ္တီကုလားရွာမှ

နာမည်ကျော်-ရှေးခေတ်အုတ်လမ်း

သစ်သားပြားကြီးနဲ့ ထိုင်ခုံလိုလုပ်ထားတော့ ကျနော်ငယ်ငယ် က စာဖတ်ခဲ့တဲ့ နေရာလေးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ တံတားအတော် အဆင်း အုတ်လှေကားတွေကတော့ မရှိကြတော့ပါဘူး။ ခေတ်အလိုက် မော်တော်ဆိုင်ကယ်တွေ မောင်းတက်လာ ရအောင် မြေပို့လိုက်ကြပါပြီ။

အမကို သတိရလိုက်မိစဉ်မှာပဲ အမရဲ့ နောက်ဆုံး အချိန်တွေမှာ ရွာကို ပြန်ရောက်တဲ့ တစ်နေ့ (၂၀၀၂ ခုနှစ် ဧပြီလ)မှာ အမက “အနီနန်းကူး”တို့ “ကုရွာ”မှာ ဘုရားငွေ အများကြီးပေါ်နေတယ်လို့ ပြောတယ်။ ပလွိုင်းတစ်လှံ လွယ်ပြီး ပဲခဲကောတို့၊ မှိုတို့၊ ကြောင်လျှာသီးတို့ လာထူ ရောင်းတတ်တဲ့ ကရင်မကြီးကို ကျနော် ချက်ချင်းပဲ မုဆိုး လိုက်ပါတယ်။ ကျနော်တို့ရွာရဲ့ မြောက်ဘက်စွန်း၊ ညောင်ပိုင် ရွာအဆုံးမှာ သင်္ချိုင်းခြားပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာ ကရင်ရွာတစ်ရွာ ရှိတယ်။ ရွာထိပ်မှာ ဂူဘုရားပျက်တွေ ရှိလို့ “ဂူရွာ” (ခေါ်တော့ ကုရွာ)တွင်တာပဲ။ အဲဒီကို ရောက်သွားတော့ ဆင်းတုထော် အကျိုးအပဲ့တွေကို တစ်ပုံတစ်ပင်အများကြီး တွေ့လိုက်ရမိ တယ်။ အုတ်ခွက်ဘုရားတွေလည်း အများအပြားပါ။ မြင်ဖူးနေတဲ့ ဖွားတော်မူခန်းက ယယ်တော် မာယာရဲ့ ဝန်ခိုင်း တဲ့ ရင်သား၊ ပေါ်လွင်တဲ့ နှာတံ၊ ပျောင်းခွံတဲ့ ရပ်ဟန်၊ ရုပ်ထုမျိုးတွေ၊ ခါးသေး ရင်ချို ပြေပြစ်ကြော့ရှင်းတဲ့ ကိုယ် ဟန်နဲ့ ရုပ်ထုအကျိုးအပဲ့တွေကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ အဆောက်အအုံအသစ်ဆောက်လုပ်ပြီး သံဆန်ခါးနောင်ထား၍ ပြဿတာမို့ ဘာမှတော့ မြင်မြင်ထင်ထင် မလေ့လာ ရပါဘူး။ ကိုယ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း အသေအခွာပျံ့ရင်တော့ ခွဲခြားသိတတ်တဲ့ ပညာလည်း မရှိလှလေဘူးကိုး။ အမက

မြောင်းမြမြို့နယ်၊ လပွတ်ကုလားရွာမှာ
ကျိက်မောင်းစေတီတော်ကြီး

သွားနဲ့ သွန်းလုပ်တဲ့ ဆင်းတုလေးတွေ၊ ငွေထည် ဆင်း
တုလေးတွေလည်း တွေ့တယ်လို့ ပြောပါသေးတယ်။

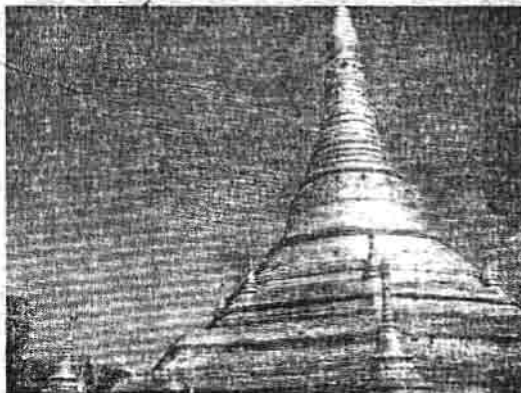
စာရင်းအတိအကျကတော့ “စင်္ကြာရှင် ရွှေဂူကြီးစေတီ
တော်ကြီး အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်တည်ဆောက်ရန် အုတ်
တုံးများ ရှင်းလင်းရာတွင် တွေ့ရှိခဲ့ရသော ဌာပနာတော်များ
စာရင်း (၁၈-၁-၂၀၀၁) မှ (၁၃-၃-၂၀၀၁) မြတ်စွာဘုရား
ဆုတော် (၂၆)ဆူ၊ ရွှေဘုရား (၂)ဆူ၊ ငွေဘုရား (၂၈)ဆူ၊
ဆုတံခွက်ဘုရားအကြီး (၅၄)ဆူ၊ အုတ်ခွက်ဘုရားအသေး
(၁၈)ဆူ၊ ကျောက်ဆင်းတု (၉၃)ဆူ၊ ကြေးဘုရား-၃
ဆူ၊ (၁)ဆူ၊ ရှင်သီဝလီရဟန္တာ (၂)ဆူ၊ စုစုပေါင်း (၃၇၃)
ခု ခိုပါတယ်။

ကျိတ်ကျိတ်တိုင်း ပူးမြော်နေကြတဲ့ လူတွေရဲ့ နောက်
တော့ “အလောင်းစည်သူမင်းကြီး တည်ထားကိုးကွယ်
တော်မူခဲ့သော” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုကို ဂူဘုရားပျက်ရဲ့
အောက်ပိုင်းမှာ အသစ်ကျပ်ချွတ်တွေလိုက်ရတယ်။ နောက်

ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခုရဲ့ အရေးအသား အပြည့်အစုံကတော့
“စင်္ကြာရှင်မောင်တော်ဦး၊ မောင်တော်ဆိပ်သမ္ဘာရ၊ ရွှေဂူကြီး
စေတီတော်ကြီး၊ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ကုသိုလ်တော်”
ပါတဲ့။

ရွှေဂူကြီးဘုရား အဆိုပြုပုံကိုလည်း ပန္နက်ပုံနဲ့တကွ
“တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

ရွာက ပြန်လာပြီးတဲ့နောက် တို့ရွာမှာ ပုဂံခေတ်
ယဉ်ကျေးမှုတစ်ရပ် ဖြစ်ထွန်းခဲ့သလားလို့ တွေး၊ တွေးနေမိ
တယ်။ ပုဂံခေတ်ဘာသာရေးအဆောက်အအုံတွေ၊ ဆင်းတု
ရှပ်တုတွေရဲ့ လက္ခဏာတွေက ဘာတွေလဲ။ မွန်ယဉ်ကျေးမှု
နဲ့ ပုဂံခေတ် အတူဖြစ်ပေါ်ခဲ့သလား။ တစ်ခုခုက စောသလား။
ပုဂံခေတ်ဆိုတာ ဘယ်ကလောက် နှစ်တွေက ပေါ်ပေါက်ခဲ့
တာလဲ။ ပုဂံမင်းတွေရဲ့ တန်ခိုးအာဏာက မြစ်ဝကျွန်းပေါ်
အထိရောက်သလား။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဆိုတာကရော အဲဒီ
ခေတ်မှာ ရှိနေပြီလား။ ပင်လယ်ရေအောက်မှာလား။
ပင်လယ်ကမ်းစပ်မှာလား။

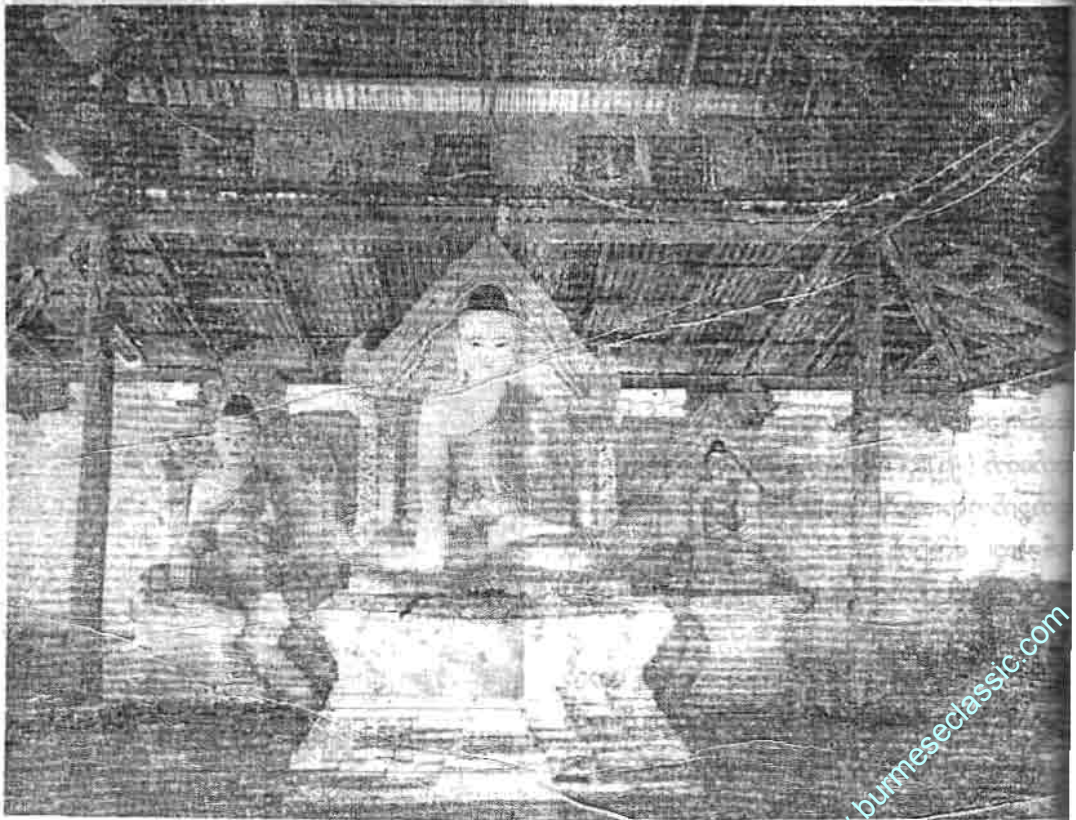
မြောင်းမြမြို့နယ်၊ လပွတ်ကုလားရွာမှာ
ကျိက်မောင်းစေတီတော်ကြီး

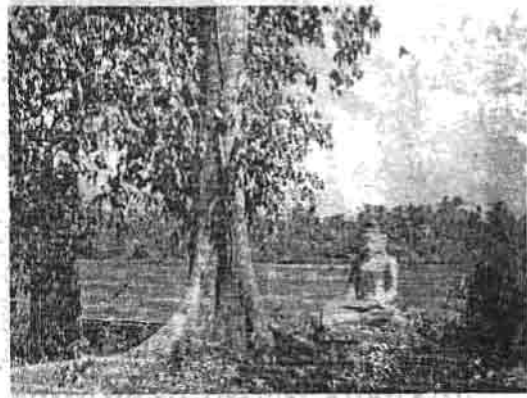
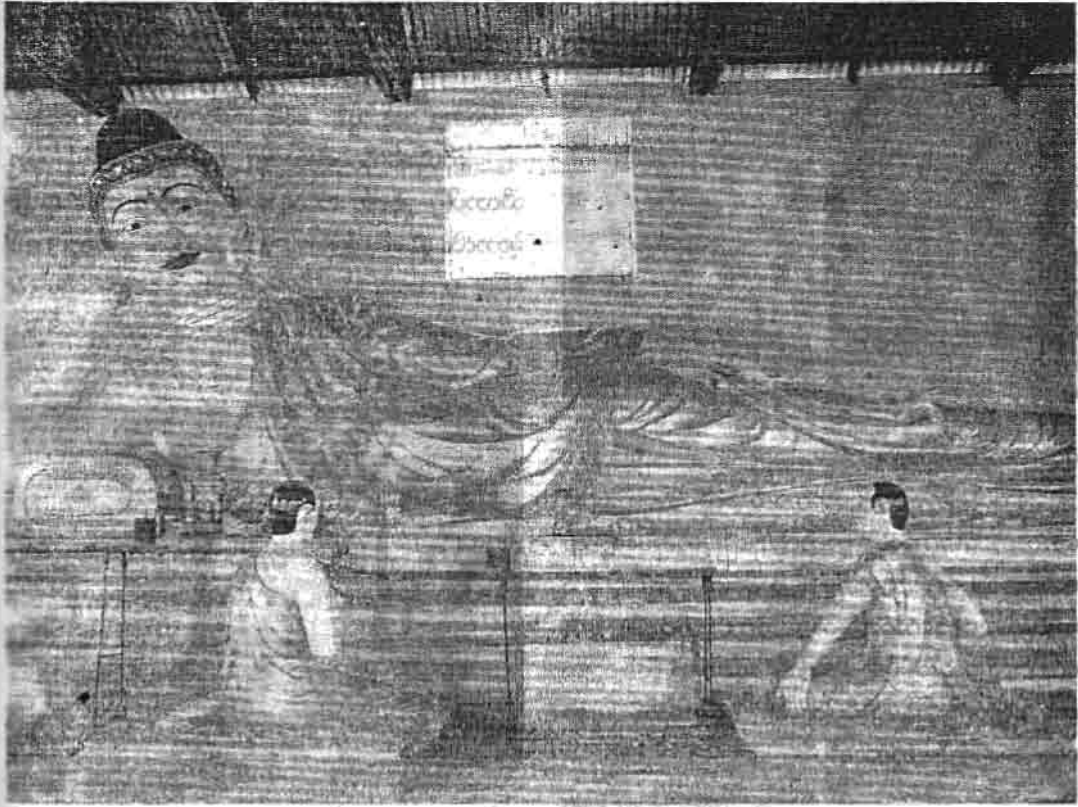
www.burmeseclassic.com

Handwritten signature or mark.

မြောင်းမြမြို့နယ်၊ လပွတ်ကုလားရွာမှာ ကျိုက်မောင်းစေတီတော်ကြီး

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်လို အခုပြောနေမိတာက ကိုယ့်ဒေသ အကြောင်းကို ပြောချင်တော့ ရောဝတီမြစ်ဝကျွန်းပေါ်ကို ဆိုလိုတာပါ။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ရဲ့ မူလအဓိပ္ပာယ်က ဘယ်မြစ် ဆို သူထက် ကြီးတဲ့ ကျယ်တဲ့ ပင်လယ်၊ သမုဒ္ဒရာတွေထဲ ကို စီးဝင်တဲ့အခါ စီးဆင်းတာ နေသွားပြီး သယ်ဆောင်လာ တဲ့ အနယ်အမှန်တွေကို အဲဒီနေရာမှာ ပို့ချပါတော့တယ်။ အဲဒီနေရာမှာ အနည်ကျမှုတွေကြောင့် မြေတွေ စုပုံလာပြီး သောင်တွေ ကျွန်းတွေ ဖြစ်လာတယ်။ မြေဩဇာအဆီအနှစ် တွေ စုနေလို့ စိုက်လို့ ပျိုးလို့ ပိုကောင်းတယ်။ အဲဒီလို

ပေါ်လာတဲ့ မြေပိုတွေ ကျွန်းတွေကြောင့် မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ရယ် လို့ ခေါ်တွင်လာတာပါ။

မိုးရေချိန်များတဲ့ အရပ်ဒေသဆို မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ မိုးခေါင်ရေရှားရပ်ဝန်းဒေသ ပုဂံလိုတော့ ရှေးဟောင်း အဆောက်အအုံတွေ အများအစားတင်မကျန်နိုင်ပါဘူးလေ။ ကိုယ့်ရွာမှာ တွေ့ရှိထားတာတွေကကော ပုဂံခေတ်လက်ရာ တွေ ဟုတ်ရဲ့လား။ ပုဂံခေတ်လက်ရာတွေကို တုတ်ပြလုပ်ထား တာတွေလား။ မွန်အမည်နဲ့ ရွာတစ်ရွာမှာ ပုဂံခေတ်လက်ရာ မျိုးတွေ ဘာလို့ ရှိနေတာလဲဆိုတဲ့ အတွေးတွေ မကြာခဏ

ဝင်ရောက်လာပါတယ်။

ကြယ်ကြွေရာ ခြေရာကောက်သလို အတွေးများရဲ့ နောက်ကို တကောက်ကောက်လိုက်ရင်း စာအုပ်တွေ ရှာဖွေဖတ်မိတယ်။ အရင်ဦးဆုံးအနေနဲ့ သမိုင်းကို သိချင်လိုဆိုတဲ့ အာသီသ မရှိခင်ကတည်းက ရသစာပေလိုလည်း ဖတ်ကောင်းလို ဝယ်ထားမိတဲ့ ဆရာကြီး ဒေါက်တာ သန်းထွန်းရဲ့ စာအုပ်တွေကို ပြန်ဖတ်မိပါတယ်။ မွန်နာမည်နဲ့ မြို့ရွာတွေ အများကြီးတွေ့လာတယ်။

ကျပ် = ကိဉ္စက = ဘုရား၊ မြတ်သောနေရာ၊ လပွတ္တာ = လပေါတ်-ချောင်းနစ်ချောင်းကြားက တူးမြောင်း၊ တာ-ထန်းပင်၊ ဟင်းချောင်းနစ်ချောင်းဆက်ပေးတဲ့ တူးမြောင်းပဲယာ ထန်းပင်တန်း၊ ဝါးခယ်မ = ပျိုးခင်း၊ ဝါးဘလောက်သောက်-ကောက်နယ်၊ ပုသိန်=ပသိန်၊ ပရိသေ-မှဆလင်မြို့၊ မဒမ = မုဟ်-ကျောက်၊ တွဲ-စွန်း၊ ကျောက်စွန်း၊ ပရိ(ပဲခူး) = ဗ-လှည့်များ၊ ဂေါ်-ရယူသည်၊ လှည့်များရယူခဲ့တယ်၊ ဖျာပုံ-ဖျာ-ဆိုင်း၊ ပုင်ထမင်း၊ ထမင်းဆိုင်း၊ ကိဉ္စကလတ်-ကျပ်-ဘုရား၊ လတ်-အံ့ပြီ အပျက်၊ ဘုရားပျက်၊ ကျုံ့ပျော်-ကြည်-ချောင်းငယ်၊ ဗြာ-မိန်းမ၊ မိန်းမချောင်း၊ ခနောင်တို- မင်းဂွတ်ပင်။ (စာ-၃၄)

မြန်မာသမိုင်းနိဒါန်း၊ ဒေါက်တာ သန်းထွန်း၊ Myanmar Heritage ၊ ၂၀၀၁ ၊ စာ-၅၂ ၊ မြန်မာသမိုင်းရှာဖွေတဲ့ ဒေါက်တာ သန်းထွန်း၊ ဒေါင်းစာပေ၊ ရန်ကုန်၊ ၂၀၀၃)

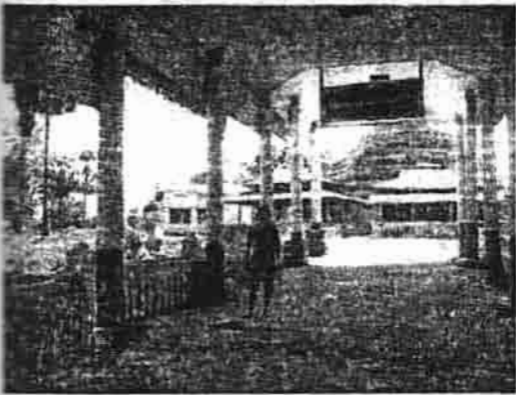
ကိုယ်ရပ်ကိုယ်ဒေသဟာ မွန်တွေရဲ့ မြေမှန်းတော့ သိလာပါပြီ။ မွန်တွေ ဘယ်ကာလလောက်က စတင်နေထိုင်ခဲ့တာလဲ၊ မွန်မင်းတွေဟာ ဘယ်သူတွေလဲ၊ မွန်တွေရဲ့ နယ်မြေမှာ ပုဂံသားတွေရဲ့ ခြေရာတွေ ဘာလို တွေ့လာရတာလဲ၊ မွန်နဲ့ ပုဂံ ဘယ်ခေတ်က ပိုစောသလဲ၊ ခေတ်ပြိုင်လား။

(မြောင်းမြမြို့ဟောင်းကို အေဒီ ၁၃၆၄မှာ လောက်ဖူး

က တည်ထောင်ခဲ့ပြီး ကျွက်လောင်တော (Kyaik-zalaitaw)လို အမည်ပေးခဲ့တယ်။ မြောင်းမြစားလောက်ဖူး (Prince Laukphya) ဟာ ပဲခူးစား ဗညားဦး (အေဒီ ၁၃၅၃-၁၃၅၈)ရဲ့ ညီတော်ဖြစ်ပြီး ရာဇဝိရာဇ်နဲ့ ဘုရင်မင်းခေါင်တိုက်ခဲ့တဲ့ မွန်မြန်မာ နှစ် ၄၀ စစ်ပွဲမှာ ထင်ရှားခဲ့သူပါ။ အေဒီ ၁၈၆၁ မှာ မြောင်းမြမြို့ဟောင်း ဖီးလောင်ပျက်စီးပြီး အေဒီ ၁၈၆၇ မှာ လက်ရှိ မြောင်းမြမြို့ ညောင်ကို ပြန်လည်တည်ထောင်ခဲ့ကြပါတယ်။ ယခင်မြို့ဟောင်းက ယခုမြို့နဲ့ တောင်ဘက် ဂူမိုင်အာက္ခာမှာပါ။ မြောင်းမြမြို့ဟောင်းမှာ ရှေးဟောင်း စဉ်းပုံတွေ ရှိတယ်။ စေတီလေးတစ်ဆူအနီးက

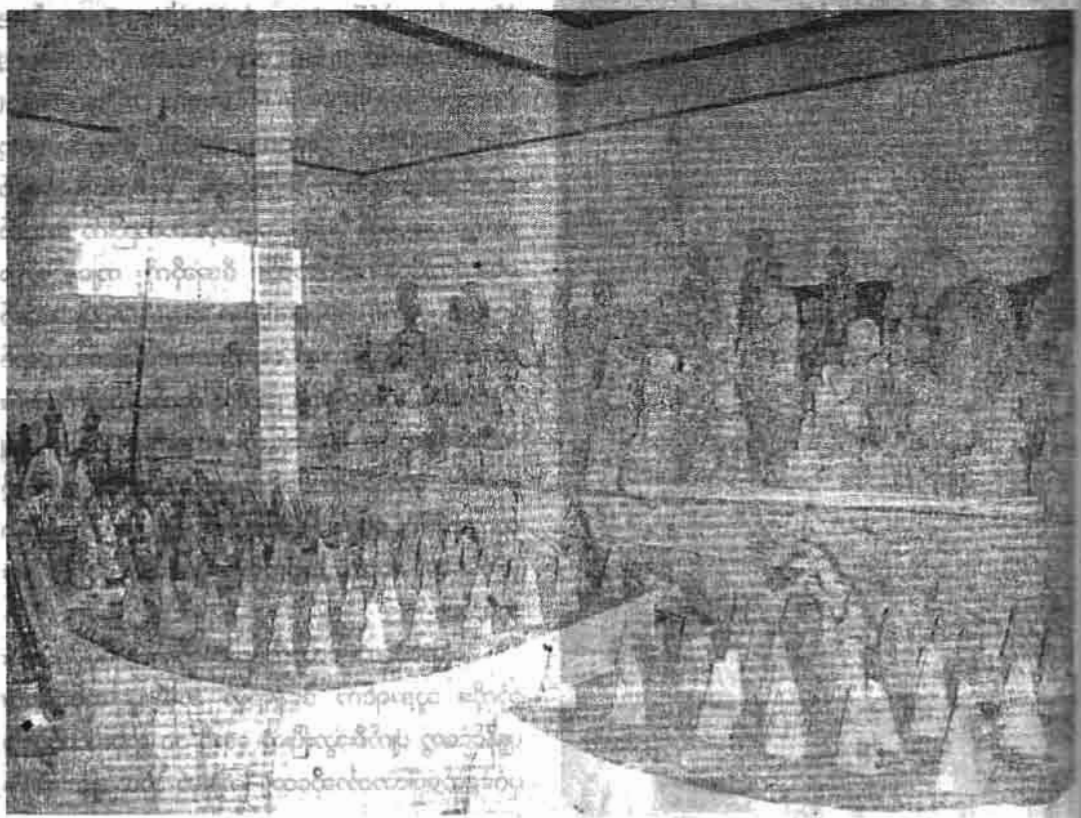
ဆက်ရှိလိုအပ်တဲ့ ရှေးဟောင်းစဉ်းကို ၁၉၆၈ခုမှာ ဒေါက်တာ မျိုးသန့်တင်က စတင်တွေ့ရှိခဲ့တယ်။ ၁၉၉၀ ခုနှစ် ဧပြီလ ရောက်တော့ အဲဒီနေရာမှာပဲ ဒေါက်တာ မျိုးသန့်တင်နဲ့ ဩစတြေးလျ ရှေးဟောင်းစဉ်းပညာရှင် ဇွန်ဟိန်းတို့ စနစ် တကျလေ့လာခဲ့ပြီး စဉ်း (၁၁)မီကို ထပ်မံဖော်ထုတ်နိုင်ခဲ့ ပါတယ်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပဲ ရွှေစည်းခုံ ဘုန်းကြီးကျောင်း အနီးမှာ စဉ်း ၅မီ၊ ကရင်ချောင်းဝမှာ ၃မီတွေ့ခဲ့တယ်။ စဉ်း ကွဲအုပ်ကြီးများကိုလည်း မြို့ဟောင်း ချောင်းကမ်းပါးမှာ တွေ့ ခဲ့ကြတယ်။ (စာ-၁၂၇ နောက်ပိုင်း၊ နိဂုံး၊ ရှေးဟောင်း မြန်မာ အိုးမြို့တော်၊ ထန်လှိုင်၊ စာပေဗိမာန်၊ ၂၀၀၁)။

SEAMEO (Regional Centre for History and Tradition) က ထုတ်တဲ့ (Ceramic Traditions in

Myanmar)(East and Middle East The Convergence of East and Middle East Glazed Ceramic Traditions in Myanmar, Dr Myo Thant Tyn, SEAMEO, Yangon, 2003) စာအုပ်မှာတော့ မြောင်းမြမြို့ဟောင်းက စဉ်းတွေရဲ့ ခုနစ်သက်မှတ်ချက် မတွေ့သေးပေမယ့် ၁၄ရာစုအစောပိုင်းကတည်းက အသက် ဝင်နေကြပြီလို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီအဆိုကို ကျနော်တို့ရွာ (လပွတ်ကုလား-Laputkala)မှာ တွေ့တဲ့ စဉ်းပါးသုတ် ထားတဲ့ ဧရီးထူထူလေးမှာ ရေးထိုးထားတဲ့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၇၂၄ ဆိုတဲ့ စာအရ ၁၃၆၆ခုနှစ်လို့ တွက်ချက်လိုက်တာပါ။ အဲဒီစဉ်းတွေဟာ မြောင်းမြစား-လောက်ဖျား မြောင်းမြ မြို့ဟောင်း မတည်ထောင်ခင်ကတည်းက ရှိနေနိုင်တာလို့ တွက်ဆနိုင်ရဲ့။ ၁၇၉၆ ခုနှစ်၊ အင်္ဂလိပ်အစိုးရထုတ် မြေပုံမှာ (Cosmin)အမည်နဲ့ ဆိပ်ကမ်းမြို့ ရှိနေပါပြီ။ ပုသိမ်ရဲ့ ရှေး အမည်ပါ။

မြောင်းမြစား လောက်ဖျားခေတ်က သိပ်မကြာသေး ဘဲကိုး။ သူ့အရင်က ဒီနေရာမှာ ဘယ်သူ အုပ်စိုးခဲ့လဲ။ ပျူနိုင်ငံတွေ ပျက်စီးသွားပြီးတဲ့ အေဒီ ၁၀ ရာစုနောက်ပိုင်းမှ ပုဂံခေတ်ပေါ်လာတာဆိုတော့ ကြားမှာ ဘယ်သူခေတ်လဲ။

ကျနော်တို့က ပြန်လည်တူးဖော်ခဲ့တဲ့ ပုဂံခေတ်က ရွှေစာတမ်းများနဲ့ပတ်သက်သည့်အကြောင်းများ

အတွေးများရဲ့ ထိုးနှက်မှုကို မခံမရပ်ရှိလာတဲ့အတွက် အမျိုးသားပြတိုက်ကို ရောက်ရှိသွားပါတယ်။ ဘွဲ့လွန် ပြတိုက်ပညာသင်ယူပြီး ရှေးဟောင်းသုတေသနက ဆရာ များနဲ့ ဆုံတွေ့ ခွင့်ရခဲ့တယ်။ စာအုပ်တွေ ဖတ်ရင်း ပုဂံခေတ် လက်ရာအမွေအနှစ်တွေ လေ့လာရင်း ကျယ်ဝန်းလှတဲ့ ရှေးဟောင်းသုတေသနနယ်ပယ်ထဲကို တစ်လှမ်းပြီး တစ်လှမ်း တိုးဝင်ရောက်ရှိသွားပါတယ်။ ရှေးဟောင်း သုတေသန

ပညာ ဒီပလိုမာတန်း ထပ်မံတက်ရောက် အောင်မြင်ပြီး ချိန်မတော့ မော်ရုံတောမှာ မောခဲ့ပါပြီ။ ကျွဲဝင်သွားမိတဲ့ ခြေလှမ်းများဟာ နောက်ပြန်လှည့်ဖို့ထက် ရှေ့ဆက်တိုက် သာ ဦးတည်နေပါတော့တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ရှေးဟောင်းသုတေသန ပညာ မဟာဝိဇ္ဇာတန်းကို တက်ရောက်ခဲ့ပြန်ပါတယ်။ တစ်ပြင်နက်ထဲမှာပဲ လေ့လာလို့ မကုန်မိတဲ့ သမိုင်း ဘာသာ၊ ပထဝီဝင်ဘာသာ၊ ဘူမိဗေဒဘာသာတွေကိုပါ လှေ

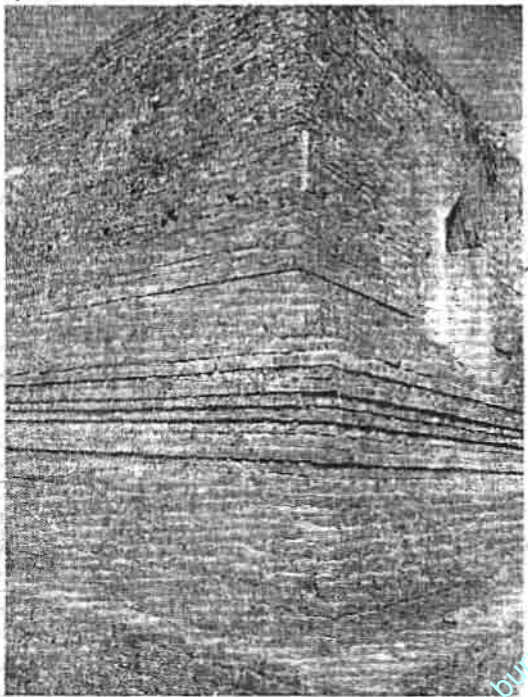
မြင်မိပြန်ပါတယ်။ စာအုပ်စာတမ်းတွေသာမက မြေကြီးပေါ်
 မြင်လျက်နဲ့ မတွေ့တတ်ခဲ့တဲ့ အရာတွေ၊ မြေကြီး
 အောက်က ပုန်းလျှိုး စိန်ခေါ်နေတဲ့ အရာတွေကိုပါ လေ့လာ
 မိမိပြန်ပါတယ်။ မိမိဘာသာစကားနဲ့ ရေးသားချက်များ
 သာမက လက်လှမ်းမီရာ ကမ္ဘာ့စာပေများကိုပါ လေ့လာရဦး
 ကိုလည်း သတိရလိုက်ပါတယ်။ စဉ်းစားတွေးခေါ် ကောက်
 ဆက်ချနိုင်ဖို့က ကိုယ်မှာ ကိုယ်ခံအား ကောင်းရမည်လေ။
 ဘာသာသာရပ်တွေရဲ့ နောက်ကို လူ့ဘဝရဲ့ နောက်ဆုံး
 စမုက်မှာရောက်မှ တကောက်ကောက်လိုက်မိသူ တစ်
 သောက်ရဲ့ အခက်အခဲများကဖြင့် နည်းလမ်းမဟုတ်ပေ

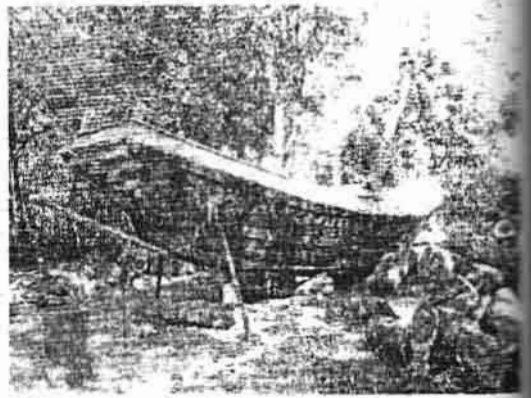
ပုဂံခေတ်နဲ့ အောက်မြန်မာနိုင်ငံ

ပျူနိုင်ငံဟာ အေဒီ ၈၃၂မှာ မြန်မာနိုင်ငံအရှေ့မြောက်
 သက် ယူနန်နယ်ကို ဗဟိုပြုတဲ့ နန်စောနိုင်ငံက ဝင်တိုက်
 ပျက်စီးသွားပြီးတဲ့နောက်မှာ အင်အားကြံ့လှီဖျော့တော့
 ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီခါမှာ မြန်မာပြည်အလယ်ပိုင်း၊ ရောဝတီ
 မြစ်မှာ ၉ရာစုကတည်းက ရောက်နေပြီးတဲ့ မြန်မာတို့
 အင်အားကို အားကိုးပြုကာ မြန်မာနဲ့ ပျူတွေ ရောနှော

ပြီး ပုဂံနိုင်ငံကြီးပေါ်ထွန်းခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ရောဝတီမြစ်ဝ
 ကျွန်းပေါ်ရဲ့ အရှေ့စွန်း၊ စစ်တောင်းမြစ်ဝ ပတ်ဝန်းကျင်
 ဂျိုင်းနဲ့ သံလွင်မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသမှာ ရှိခဲ့တဲ့ ရှေး ရာမည
 ဒေသ (သုဝဏ္ဏဘူမိ)ကိုလည်း အေဒီ ၈၃၅ မှာ နန်စောတို့
 တိုက်ဖျက်ပြီး လူ ၂၀၀၀ ကျော်ကို သုံးပန်းအဖြစ် ဖမ်းဆီး
 ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ပါတယ်။

ပုဂံခေတ်ကြီး မည်မျှကြာညောင်းခဲ့လဲဆိုတာ အတိ
 အကျမဆိုသာပေမယ့် အနည်းဆုံး နှစ်ပေါင်း ၃၀၀ ကြာ
 ခဲ့မယ်လို့ ခန့်မှန်းရပါတယ်။ ပုဂံ (မြောက်လတ္တီကျု ၂၀
 ဒီဂရီ ၁၀ လက်မ၊ အရှေ့လောင်ဂျီကျု ၉၄ ဒီဂရီ ၅၁လက်မ)
 ဟာ “အင်္ဂါမဇ္ဈဒေသ” အမည်နဲ့ မင်းနေပြည်တော်ပါ။ ယနေ့
 မြန်မာနိုင်ငံအကျယ်အဝန်းလောက်ရှိတဲ့ အရပ်ဒေသများ
 (မြောက်ဘက် ဗန်းမော်အနီး၊ ငဆောင်ချင်း၊ အရှေ့ဘက်
 သံလွင်မြစ်၊ တောင်ဘက် သလင်အငူ၊ အနောက်ဘက်
 ချင်းတောင်တန်း)ကို အောင်နိုင်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံဖြစ်လာပါ
 တယ်။ (သလင်အငူဆိုတာ မလေးကျွန်းဆွယ်က သလင်
 ကြေ-ဆလဲန်အငူ(Cape Salang) ဖြစ်ပါတယ်။) ခရစ်
 ၁၁ ရာစုကို ရောက်တဲ့အခါ မြန်မာတွေဟာ ကမ္ဘာ နှံ့ကျောင်
 တွေကို တိုက်ခိုက်ပြီး မြောက်ဘက်ကို နယ်ချဲ့ မွန်တွေကို
 တိုက်ခိုက်ပြီး တောင်ဘက်ကို နယ်ချဲ့လုပ်ခဲ့ရတယ်။ ခေါင်း
 ဆောင်ကတော့ အေဒီ ၁၀၄၄ မှာ နန်းတက်တဲ့ အနော်
 ရထာမင်းစော ပါ။

ကျနော်တို့လွတ်ကုလားဣာရဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်း၊ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှန်လှလမ်း၊ ဣရောက်

အဲဒီခါက မြန်မာမင်းနိုင်ငံဟာ တောင်-မြောက် မိုင် ၂၀၀ ကျော်ရှည်ပြီး အရှေ့-အနောက် မိုင် ၈၀လောက် ကျယ်ပြန့်ပါတယ်။ မြောက်ဘက် နယ်နိမိတ်က နန်ကျောင် နဲ့ ဆီနေပြီး အရှေ့ဘက်မှာတော့ ထိုင်းနယ်ကလေးတွေ အများကြီး ရှိနေပါပြီ။ အနောက်ဘက်မှာ ရခိုင်၊ တောင်မှာ ပဲခူး ကမ္ဘာနဲ့ ရှိတယ်။ သူ့လက်ထက်မှာ ပုဂံတွင် ရှိရင်းစွဲ ဖြစ်တဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာထက် ပိုလို့ သန့်ရှင်းတဲ့ တောင်ပိုင်း

ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ရပ် သထုံပြည်မှာ ထွန်းကားနေပြီဆိုတာ အဲဒီက ကြွလာတဲ့ ရှင်အရဟံမထေရ် မုတစ်ဆင့် သိ သွားပါတယ်။ သထုံမှာ ရှိတဲ့ ပိဋကတ်တော်ကို ပင့်ဆောင် တဲ့ အနော်ရထာဟာ သက္ကရာဇ် ၁၀၅၇ ခုနှစ်မှာ ကိုယ်တိုင် ကွပ်ကဲတဲ့ မြန်မာ့တပ်တွေနဲ့ သထုံကို ချီတက်တိုက်ခိုက် ခဲ့တာပါ။ စစ်နိုင်တဲ့အခါ အနော်ရထာမင်းကြီးဟာ ရဟန်း သံဃာတော်များနဲ့ ပိဋကတ်တော်များရယူပြီး သထုံမင်း

မနုဟာ ကိုပါ ပုဂံကို ဆောင်ကြဉ်းခဲ့ပါတယ်။ (စာ-၅၅၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်သမိုင်း၊ အဋ္ဌမအကြိမ်၊ ဗိုလ်မှူး ဘရင်၊ ပြည်သူ့အလင်းစာပေ၊ ရန်ကုန်၊ ၁၉၆၃)

အနော်ရထာမင်းကြီးဟာ သူ့ သိမ်းသွင်းနိုင်ခဲ့တဲ့ အရပ်တွေမှာ အုတ်ခွက်ဘုရားတွေကို တစ်ဖက်မှာ ဘုရားပုံတော်နဲ့တင် တစ်ဖက်မှာ သူ့ဘွဲ့တော် အနိရုဒ္ဓ ခပ်နီလို့ လှူဒါန်းထားရစ်ခဲ့တာ တွေ့နိုင်ပါတယ်။ အုတ်ခွက်ဘုရား တွေရှိရာ နယ်ပယ်မှန်သမျှ “ခရစ်နှစ် ၁၁ရာစုက မြန်မာနိုင်ငံတော်” လို့ ဆိုနိုင်ပါမယ်။

အနော်ရထာမင်းအား ဥဿာ ပဲခူးမင်း ဆက်သလိုက်တဲ့ ဆံတော်စာတိုက်ကို ထည့်သွင်း ဌာပနာပြီး တည်ထားတယ်ဆိုတဲ့ မဟာပိန္နဲ (ယခု ရွှေဆံတော်)စေတီက အုတ်ခွက်ဘုရားတွေမှာ အနော်ရထာမင်းစော လက်ရေးနဲ့ ဆုတောင်းစာကို တွေ့ရပါတယ်။ ခုခေတ် အက္ခရာနဲ့ဆိုရင် ဒေသော အဂဂါ မဟာရာဇ သီရိ အနိရုဒ္ဓ ဒေဝေနက တော ဇီဝတ္ထုတ္တ သဟဏ္ဌေန ဝါတိ လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ အဓိပ္ပာယ်တော့ “ဤမြတ်စွာဘုရားကို ကျွန်သရေအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံ၍ တိုင်းသူပြည်သား လူအများတို့နှင့် မဆန့်ကျင်သော ဆံမြတ်အနော်ရထာက နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ၊ မိမိလက်တော် ဦးသာလျှင် ပြုလုပ်အပ်သတည်း”လို့ ဖြစ်ပါတယ်။ (အနော်ရထာ၊ ပံသာဝတီ ဦးဘရင်၊ အဆင်ပြေ ပညာဦးစီးဌာန၊ ရန်ကုန်၊ ၁၉၉၄)။

ပုဂံခေတ် မြန်မာတွေဟာ တောင်ဘက်ကို ဆင်းလာတာ ပင်လယ်ကမ်းပါးကို ထိတွေ့ ခွင့်ရတယ်။ ပင်လယ်ရပ်ခြား ကုန်သည်တွေနဲ့ ဆက်ဆံခွင့်ရတယ်။ အိန္ဒိယ၊ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံတွေနဲ့ တိုက်ရိုက် ဆက်ဆံခွင့်ရတယ်။ မြန်မာ့ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းမြို့တွေကတော့ ကုသုမိ(ပုသိမ်)၊ ဗဂိုး၊ အေး၊ ထဝယ်နဲ့ တလိုင်းသရေ(တနင်္သာရီ)တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ မြန်မာသမိုင်းပုံ၊ ဒေါက်တာ သန်းထွန်း၊ မုံရွေး၊ ရန်ကုန်၊ ၁၉၈၄)။ သထုံပျက်ပြားပြီးတဲ့နောက်မှာ ထွန်းကားလာတာတော့ ပဲခူးပါ။

အဲဒီအချိန်က အင်ဒိုချိုင်းနားကျွန်းဆွယ်တောင်ပိုင်းကလေးကို ကမ္ဘောဒီးယားက လွှင်းမိုအုပ်ချုပ်ထားရဲ့။ သူတို့ မြန်မာနိုင်ငံပြင်ပက မွန်ခမာနွယ်ဝင်များကို မြန်မာများက နှစ်သက်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဂျွမ်းတွေ ပဲခူးကို အလုံးအရင်းနဲ့ ချီတက်တော့ ပဲခူးဘုရင်ရဲ့ အကူအညီတောင်းမှုကြောင့် တောင် ကျန်စစ်သား အုပ်ချုပ်တဲ့ မြန်မာတပ်တွေ ချီတက်ပေးခဲ့ရတယ်။ ဂျွမ်းစစ်သည်တွေကို အောင်နိုင်လို့

မြန်မာ့တပ်တွေဟာ မလေးကျွန်းဆွယ် ပြောက်ပိုင်းနဲ့ ယိုးဒယားပြည်အထိ ဩဇာပျံ့နှံ့ခဲ့ပါတယ်။ တနင်္သာရီနယ် တစ်လွှား မြန်မာတို့ အုပ်ချုပ်ခဲ့ရကြောင်း ထားဝယ်၊ မြိတ်နယ်မှာ ပုဂံခေတ်ကျောက်စာများ ရှိနေရဲ့။

သာသနာလည်း ထွန်းကား နိုင်ငံတော်ရဲ့ အင်အားလည်း ကြီးမားလေတော့ ပတ်ဝန်းကျင် နိုင်ငံများက မြန်မာနိုင်ငံကို လေးစားလာခဲ့ပါတယ်။ သီဟိုဠ်ကျွန်းမှ အကူအညီတောင်းခံလို့ အနော်ရထာမင်းကြီးက ပိဋကတ်တော်များ ပင့်ဆောင်စေလျက် သာသနာပြု စေလွှတ်ပေးခဲ့တယ်။ အဲဒီလို ပုဂံခေတ်ကတည်းက ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာဖြတ်ပြီး နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်များနဲ့ ဆက်ဆံခဲ့တာတွေ ရှိနေပါပြီ။ (စာ-၆၀၊ မြန်မာနိုင်ငံတော်သမိုင်း၊ ဗိုလ်မှူး ဘရင်၊ ပြည်သူ့အလင်းစာပေ၊ ရန်ကုန်၊ ၁၉၆၃)။

အနော်ရထာ (၁၀၄၄-၇၇)နဲ့ ကျန်စစ်သား (၁၀၈၄-၁၁၁၂)တို့ကို ဆက်ခံတဲ့ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး(၁၁၁၂-၆၇)လက်ထက်မှာတော့ နိုင်ငံခြားဆက်သွယ်ရေးဟာ ပိုမိုတွင်ကျယ်လာပါတယ်။ အလောင်းစည်သူဟာ ကျန်စစ်သားမင်းရဲ့ သမီးတော် ရွှေအိမ်သည်နဲ့ မွန်ဘုရင်ဟောင်း မနုဟာရဲ့ မြစ်တော် နာဂသမံရဲ့ သားတော်၊ မွန်မြန်မာသွေးနောတဲ့ “သီရိဇေယျာဥရ”ပါ။ မွန်မြန်မာချစ်ကြည်ရေးကို ရည်မှော်ပြီး ကျန်စစ်မင်းကြီးက သားတော်ရင်း ရာဇကုမ္ဘကို ကျော်ပြီး ရင်ခွင်ပိုက်ဘဝထဲက နန်းအပ်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အလောင်းစည်သူမင်းလက်ထက်မှာ ကိုယ်တော်တိုင် အိမ်နီးချင်းဒေသများကို လှည့်လည်သွားရောက်ခဲ့တယ်။ မြန်မာနိုင်ငံတစ်ခုလုံးရဲ့ သဘောဆီပ်ကတော့ ပုသိမ်ပါ။ အဲဒီနေရာကို အခြေပြုပြီး မင်းကြီးဟာ နောက်လိုက်နောက်ပါ သင်းပင်း ခြွေရံများနဲ့ မလေးကျွန်းဆွယ်၊ ရခိုင်ကမ်းရိုးတန်းနဲ့ အိန္ဒိယနိုင်ငံအရှောက် ကမ်းရိုးတန်းဒေသများကို ရေလမ်းခရီးဆန်ခဲ့တယ်။ ဗုဒ္ဓဂါယာမှာ သာသနာ့အဆောက်အအုံများ တည်ဆောက်ခဲ့ပါတယ်။ သက္ကရာဇ် ၁၁၁၄ ခုနှစ်မှာ သဗ္ဗညုဂုဏ်တည်ခဲ့သလို နိုင်ငံတွင်းအနှံ့အပြားမှာ စေတီ၊ ပုထိုး၊ ဂူ၊ ကျောင်း စတာတွေ တည်ခဲ့ပါတယ်။ နိုင်ငံအတွင်း အလောင်းစည်သူမင်း တိုင်းခန်းလှည့်လည် ရောက်ရှိရာ နေရာတိုင်းမှာ သာသနာတော် ပြန့်ပွားခဲ့တာပါ။ (ဦးဘဖေ၊ မြန်မာ့သမိုင်းအကျဉ်း၊ ပထမအကြိမ်၊ စာပေဗိမာန်၊ ရန်ကုန်၊ ၁၉၅၂)။

အလောင်းစည်သူနောက်မှာတော့ ကုလားကျွမ်းလို့ အမည်တွင်ခဲ့တဲ့ နရသူ၊ (အေဒီ ၁၂၁၁ ထိ) နရပတိစည်သူ

မြောင်းမြမြို့အဝင်၊ မြစ်ကမ်းဘေးက စင်္ကြာနုစေတီတော်

(အေဒီ ၁၂၃၁အထိ) နာတောင်များမင်း။ (အေဒီ ၁၂၃၅ အထိ) နရသိင်္ခဥနာမင်း။ (အေဒီ ၁၂၄၉ အထိ) ကျွတ်မင်း။ (အေဒီ ၁၂၅၆အထိ) ဥဇနာမင်း။ မင်းယဉ်။ (အေဒီ ၁၂၈၇ အထိ) နရသီဟပတေ့မင်းတို့ ဆက်လက်အုပ်ချုပ်သွားကြတာ အေဒီ ၁၃၀၀ မွန်ဂိုတပ်များ မြင်စိုင်းကို ဝင်တိုက်တဲ့ ပုဂံခေတ်နှောင်းအထိပါပဲ။

ပုဂံခေတ်မတိုင်မီ မွန်ခေတ်တွေကတည်းက အောက်မြန်မာနိုင်ငံနဲ့ ဆိပ်ကမ်းမြို့တွေ ရှိနေပြီဆိုတာ၊ ပုဂံမင်းတွေ လက်ထက်မှာ ပြင်ပ ရေကြောင်းလှိုင်းတွေ ပွင့်နေတာတော့ သေချာပါပြီ။

ဒါပေမယ့် မြန်မာ့ပင်လယ်ကမ်းခြေနဲ့ ကမ်းရိုးတန်း မြောင်းလဲမှုကို နှစ်အလိုက် အတိအကျ မှတ်သားထားတဲ့ မြေပုံတွေ မရှိလို့ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသဟာ ဘယ်ကာလမှာ ဘယ်မျှ ကြီးထွားနေပြီလို့ မသိနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ နန်းမြေကုန်းမြေတွေ လယ်ယာတွေဟာ ပင်လယ်တွင်းကို တဖြည်းဖြည်းတိုးထွက်လာတာတော့ သံသယဖြစ်စရာ မရှိလှပါဘူး။ ဆာအက်ဒဝပ်ပယ်စကိုက တစ်နှစ်မှာ ပေ

၂၀၀ တိုးတယ်လို့ ဆိုထားတယ်။ ချီလာ(Chilbber) ကတော့ ကမ်းခြေတန်းတွေက အနှစ် ၁၀၀ မှာ ၃ပိုင်၊ ဒါမှမဟုတ် တစ်နှစ်မှာ ၁၅၈ ပေထက် ပိုမတိုးနိုင်လို့ ဆိုပါတယ်။

မြစ်ဝကျွန်းပေါ်လို့ ဆိုနိုင်တဲ့ ဒေသတွေကကော ဘယ်ဒေသတွေပါလဲ။ ရောဝတီမြစ်ဝှမ်း၊ ပုသိမ်-ငဝ်မြစ်ဝှမ်းနဲ့ တေးတစ်ဝိုက်လို့ အကြမ်းဖျင်းဆိုကြပါစို့။

ပုသိမ်ခရိုင်၊ ကပ္ပပျော်မြို့နယ်၊ ကြို့ကုန်းကျေးရွာ ဦးအိမ်နောက် မန်ကျည်းပင်ကြီးရဲ့ အမြစ်ရင်းမှာ ကြေးထပ်ပန်းကြီး-သေး ၁၀၀ခန့်၊ အနီးက လယ်ကွက်ထဲမှာ ကြေးပလ္လင်တစ်ခုကို ၁၉၆၃-၆၄ ခုနှစ်က မပျော်လင့်ဘဲ တွေ့ရတယ်။ ကြေးပလ္လင်ဟာ အမြင့် ၃လက်မခွဲရှိတဲ့ ပုဂံခေတ်လက်ရာပါ။ အဲဒီနေရာတွေဟာ ပုဂံခေတ်ကတည်းက ထူထောင်တဲ့ ဒေသတွေဖြစ်တယ်လို့ ၁၉၆၃-၆၄ခုနှစ် နှစ်ချုပ် အစီရင်ခံစာမှာ ရှေးဟောင်း သုတေသနဌာနကြားရေးဝန်က တွေ့ထားပါတယ်။

ဒေါက်တာ သန်းထွန်းရဲ့ "မြန်မာသမိုင်းရေးကွက်မှာ စာအုပ်ထဲမှာ ရှေး မွန်ကျောက်စာတွေဟာ ပါတဲ့ ရက်

ဖြစ်စဉ်တွေကို အစီအစဉ်အတိုင်း ပြထားပါတယ်။ အဲဒီမှာ ပုဂံခေတ် ပတ်ဝန်းကျင်နဲ့ မြစ်ဝကျွန်းပေါ် ဆက်နွှယ်မှုတွေကို ရိုးရိုးရိပ်ရိပ် မြင်ရပြန်တယ်။ မွန်ကျောက်စာတွေကို ဗလက်ဂဒန်၊ ဇူရိုက်ဆယ်၊ ဦးမြတ်က အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့ကြပြီး ဦးဖေမောင်တင်၊ ဦးလူဖေဝင်း၊ ဦးချစ်သိန်းတို့က မြန်မာဘာသာပြန်ဆိုခဲ့ကြပါတယ်။ (အေဒီ ၁၀၅၇ မှာ သထုံမင်း မနောဟောရ်(မနုဟာ)ကို ပုဂံမင်း အနုရုဒ္ဓက စစ်ပြုပြီး အညာသို့ သာသနာဆောင်ကြဉ်သွားတယ်။ ၁၀၈၄ မှာ ထိလိုင်မင်း ဂြိုဟ်ဘဝ နာဇီကျ မေ့ရာတော့နဲ့ မင်းဖြစ်တယ်။ ၁၁၇၀ မှာ ဥတ္တရာဇီဝမထေရ် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ကြွရာမှာ ဆပဒု-သာမဏေလည်း ပါသွားတယ်။ ၁၄၄၂ မှာ ကျိုက်လတ်မြို့ ထလဘုရားဌာပနာတိုက် ပိတ်တယ်။ ၁၅၄၁ ပုသိမ် ရွှေပုဏ္ဏားဘုရားတွင် ဂုဏ်မင်းလှူတဲ့ မြေနဲ့ ကျွန်စာရင်း ကျောက်စာမှတ်တမ်းတင်တယ်။ စသဖြင့် တွေ့ရပါတယ်။)

ပုဂံခေတ်မှာ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသတွေ ရှိနေပြီလို့တော့ ပြောနိုင်ပါပြီ။ အဲဒီအထိ ပုဂံမင်းတွေရဲ့ ဩဇာအာဏာသက်ရောက်နေမည်ကိုလည်း ခန့်မှန်းနိုင်ပါပြီ။ ဘယ်မင်းရဲ့ လက်ထက်တော်မှာ ကျနော်တို့ ရပ်ရွာတွေ တည်ထောင်ခဲ့၊ ဖွံ့ဖြိုးခဲ့တာလဲ။ ကျနော်တို့ ရွာတစ်ဝိုက်ဟာ ပုဂံမင်းတွေရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုအောက်မှာ ဘယ်အနေအထားနဲ့ ရှိခဲ့တာပါလဲ။

ပုဂံနိုင်ငံတည်ထောင်တဲ့ ကာလတွေမှာ အမျိုးသား ယဉ်ကျေးမှုကျေးမှုတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာနေပါပြီ။ အဲဒီ ယဉ်ကျေးမှုကို အဆင့်သုံးဆင့် ခွဲခြားနိုင်ပါတယ်။ အေဒီ ၁၀၀၀ ခန့်မှ ကျန်စစ်မင်းလွန်တဲ့ ၁၁၁၃ ခုထိကို ပုဂံယဉ်ကျေးမှု ခေတ်ဦးကာလ၊ ထိုမှ နရပတိစည်သူ နန်းတက်တဲ့ အေဒီ ၁၁၇၄ အထိ ခေတ်ပြောင်းကာလ၊ အဲဒီကနေ မွန်ဂိုတပ်များ မြင်ဝိုင်းမြို့ကို တိုက်တဲ့ အေဒီ ၁၃၀၀ ထိကို ခေတ်နှောင်းကာလ လို့ ပြောကြပါစို့။ ဒီ ယဉ်ကျေးမှုတွေရဲ့ ဘယ်အဆင့်မှာ ကျနော်တို့ ဒေသတွေ ဖြစ်ပတ်သက်ခဲ့ပါသလဲ။

ပုဂံယဉ်ကျေးမှုခေတ်ဦးကာလ ကျောက်စာတွေမှာ အများဆုံး ရေးထိုးတာက မွန်ရှေးဟောင်းစာနဲ့ပါ။ ခေတ်နှောင်းကာလမှာတော့ မြန်မာစာရေးသားမှု စနစ်တကျ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေပါပြီ။ ခေတ်ဦးကာလမှ စပြီး ပန်းချီပန်းပု၊ ဖန်တည်း၊ ပန်းတမော့၊ ပန်းရန် စတဲ့ အနုပညာတွေ အတန်နဲ့ ထွန်းကားလာပါတယ်။ ပန်းရန်ပညာနဲ့ အဆောက်အအုံ အတွင်းအပြင် တန်ဆာဆင်မှုမှာ အင်္ဂတေပန်းများဟာ

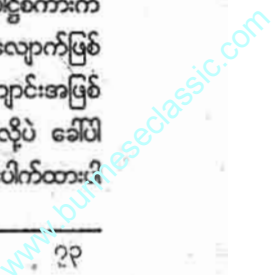
အပြင်ကို ညွတ်ထွက်နေတယ် ထင်ရလောက်အောင် ဖောင်းကြွလှပနေရဲ့။ ခေတ်နှောင်းမှာတော့ အင်္ဂတေပန်းတွေဟာ အသေးစိတ်လာပါတော့တယ်။ ကြေး၊ သံ၊ ရွှေ၊ ငွေတို့နဲ့ ပစ္စည်းကိရိယာတန်ဆာ ပြုလုပ်တဲ့ ပန်းတိမ်၊ ပန်းဘဲအတတ်တွေလည်း ကောင်းစွာ ထွန်းကားနေပါပြီ။

မြေမီးဖုတ်လုပ်ငန်းမှာတော့ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်တယ် လို့တောင် ဆိုနိုင်တယ်။ ကျင်တွယ်ကိုက် ညီညာတဲ့ အုတ်များ၊ မီးပုန်ပြီး ကောင်းစွာကျက်တဲ့ အုတ်များကို ဖုတ်နိုင်တဲ့ အပြင် စဉ်ကိုင် အုတ်ကြွပ်များ၊ ပါးပြီး လက်ရာမြောက်တဲ့ အိုးခွက်များ၊ ပန်းပုံဖော်ထားတဲ့ အိုးကြီးများ ပြုလုပ်နေပါပြီ။ အနုပညာအမြောက်ဆုံးကတော့ အုတ်ခွက်ဘုရားများပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပုဂံခေတ်ရဲ့ အံ့ချီးဖွယ်အကောင်းဆုံး ပညာကတော့ ဗိသုကာပညာပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဆင်တူအဆောက်အအုံ နှစ်ခု ရှာမပြနိုင်အောင် အရွယ်စုံ၊ ပုံစံစုံတည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ မြောက်များစွာသော စေတီ၊ ပုထိုးတွေက သက်သေခံနေပါတယ်။ သံဘောင်၊ သံကိုင်၊ အားဖြည့် ကွန်ကရစ်မပါတဲ့ အလွန်ခိုင်ခံ့ပြီး ထုထည်ကြီးမားလှတဲ့ အုတ်အဆောက်အအုံတွေကို ဒီနေ့အထိ ထီးထီးမားမား မြင်နေရသည်ပဲလေ။ အုတ်များဟာ ကောင်းမွန်ညီညာမှုမရှိဘဲ လိုတဲ့ ပုံသဏ္ဌာန်ကိုလဲ ထုတ်လုပ်သုံးစွဲနိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ အုတ်တွေကို စပါးခွံ ရောနယ်ပြီး ဖုတ်တတ်ကြလို့ အုတ်မှာ စပါးခွံရာတွေ တွေ့နိုင်တယ်။

အများအားဖြင့် အုတ်အရွယ်အစား အလျား ၁၅ လက်မ x မြက် ၈လက်မ x ထူ ၂လက်မတစ်စိတ်ရှိတတ်ကြပါတယ်။ အုတ်စီရာမှာ မြေနီသရွတ်နဲ့ စီလေ့ရှိတယ်။ တချို့ ပေါင်းတူးတွေမှာ မြေနီသရွတ်ထဲ ကော်တစ်မျိုးပါတဲ့ အနက်ရောင် အင်္ဂတေအချို့ ရောစပ်သုံးတတ်သေးတယ်။ (စာ-၁၁၊ မင်းဘူးအောင်ကြိုင်း၊ လက်ရာစုံစွာ အာနန္ဒာ၊ တတိယ၊ စာပေဗိမာန်၊ ရန်ကုန်၊ ၁၉၉၃ ။)

ပုဂံခေတ် ဗိသုကာပညာအရ ဘာသာရေးအဆောက်အအုံများ စတင်ဆောက်လုပ်မယ်ဆိုရင် ပထမဆုံး တံတိုင်းရှိရပြီး အုတ်နဲ့ လုပ်ကြပါတယ်။ အတွင်းမှာတော့ စင်ကြိုခဲပြီး ဂူဘုရားတည်ကြပါတယ်။ ဂူဆိုတာ ဂူဟဆိုတဲ့ ပါဠိစကားက လာတာပါ။ ကျောက်တောင်များမှ သဘာဝအလျောက်ဖြစ်ပေါ်တဲ့ အခေါင်းပေါ်။ မြန်မာတွေက ဘုရားကျောင်းအဖြစ် သုံးမယ့် အုတ်နဲ့ ဖွဲ့တဲ့ စေတီမျိုးကိုလည်း ဂူလို့ပဲ ခေါ်ပါတယ်။ လူလိုပဲတဲ့ ဂူဖြစ်ပြီး အမိုးပေါ်မှာ စေတီပေါက်ထားတာ

သေးတယ်။ ဝင်ပေါက်တစ်ပေါက်တည်းပါတဲ့ ဂူမျိုးထက်၊ လေးပေါက်ပါတဲ့ ဂူလေးမျက်နှာမျိုးကို ပိုပြုလုပ်လေ့ရှိတယ်။

စင်စစ်တော့ ၄-၉ရာစုအတွင်း မြန်မာနိုင်ငံမှာ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ရပ် ထူထောင်သွားခဲ့တဲ့ ပျူတို့ရဲ့ အဆောက်အအုံတွေထဲက ပြည်-မော်တမှာ ရှိတဲ့ ဘဲဘဲ-ဆိုတဲ့ ဟဝဂူ လေးမျက်နှာဆိုတဲ့ လေးဝဂူတွေဟာ ပုဂံဂူတွေရဲ့ မူရင်းပုံစံ (Prototype) ပါ။ သရေခေတ္တရာဘုရားတွေဟာ ပုဂံခေတ် ဘုရားစေတီတွေရဲ့ ရှေ့ပြေး ဘုရားစေတီတွေ ဖြစ်ပါတယ်။

ဂူဘုရားပုံစံတွေက ပုဂံခေတ်ဦး၊ ပုဂံခေတ်လယ်နဲ့ ပုဂံခေတ်နှောင်းတွေမှာ တစ်မျိုးစီကွဲပြားကြပါတယ်။ အဲသည်လို သီးခြားဟန်ပန်နဲ့ ပုဂံတစ်ခေတ်ကလို့ ပြောနိုင်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှု အထောက်အထားများကို မြစ်ဝကျွန်းပေါ်မှာ ကျနော်တို့ လက်ညှိုးထိုးပြီး သက်သေထူနိုင်ပါပြီလား။

မြေကြီးရဲ့ သက်သေ

(၁၁-၅-၂၀၀၆)နေ့ထုတ် (New Light of Myanmar) သတင်းစာမှာတော့ မြောင်းမြမြို့ဟောင်းမှာ ရှေးဟောင်း သုတေသနဆိုင်ရာ နေရာများကို တူးဖော်တွေ့ရှိ၍ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနက စီမံကိန်းတွေ့ချပြီး ပုဂံယဉ်ကျေးမှု ထွန်းကားရာ ပထမမြန်မာနိုင်ငံရဲ့ "အကြေ(အောက်ပိုင်း)ပုဂံ" - 'Akyay (Lower) Bagan' လို့ သိကြတဲ့ မြောင်းမြမှာ ရှေးဟောင်း သုတေသနဆိုင်ရာ အဆောက်အအုံတွေကို ရှာဖွေဖော်ထုတ် ထိန်းသိမ်းနေပါကြောင်း၊ တူးဖော်ရေးအဖွဲ့ တစ်ခုဟာ ဒေသခံ အာဏာရှိသူတွေရဲ့ အကူအညီနဲ့ အုတ်လမ်း (the brick road)၊ ကိုးဆူတန်းဘုရားများ (Koesudan)နဲ့ အလောင်းစည်သူမင်းကြီး တည်ခဲ့တဲ့ ရွှေဂူကြီးဘုရား (Shwegugyi)တွေကို ယဉ်ကျေးမှု အဆောက်အအုံတွေကို သူတို့ရဲ့ မူရင်းဟန်မပျက်၊ ထိပါးချိုးပျက်မှုမရှိဘဲ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းမည့်အကြောင်း မြောင်းမြမြို့ဟောင်းတစ်ဝိုက်က ရှေးဟောင်းကုန်းတွေကိုလည်း ကွင်းဆင်းပြီး နန်းတော်ရာဟောင်းနဲ့ တံတိုင်းမြို့ရိုးတွေကိုလည်း မေလအတွင်းမှာ လေ့လာပြီးပါကြောင်း၊ ရှေးဟောင်း ရွှေအင်္ဂါတွေနဲ့ ရွှေလက်စွပ်တွေကိုလည်း ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနကို တင်ပြခဲ့ပါကြောင်း ဖော်ပြခဲ့ပါတယ်။

၂၀၀၆ ခု၊ မတ်လ၊ ၁၃ရက်နေ့မှာတော့ ရောဝတီတိုင်း မြောင်းမြမြို့ဟောင်း အကြေပုဂံဒေသရဲ့ ရွှေလက်စွပ်နဲ့ ရွှေအင်္ဂါတွေကို ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနကို လွှဲအပ်လိုက်ပြီး ဖြစ်ပါကြောင်း၊ ရှေးဟောင်းပစ္စည်းတွေမှာ ရုပ်ကြွပုံတွေနဲ့ ဟောင်းကြပြီး စာတွေပါတဲ့ ရွှေအင်္ဂါ ၈ခု ရွှေလက်စွပ် ၁၀ကွင်း

နဲ့ ရွှေအစအန ၈ခုပါကြောင်း၊ ဝန်ကြီးကလည်း တစ်ခါက အကြေပုဂံလို့ ထင်ရှားကျော်ကြားတဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခု မြောင်းမြမြို့ဟောင်းမှာ ဖြစ်ထွန်းခဲ့တယ်လို့ ပြောကြားခဲ့ကြောင်း၊ ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနမှ အဖွဲ့တစ်ခုလည်း ပုဂံခေတ်ဟန်နဲ့ ဘာသာရေးအဆောက်အအုံများ၊ ပုဂံခေတ် မြေမီးဖုတ် အုတ်ခွက်ဘုရား (Terracotta Buddha images of Baganera)များ၊ ရှေးတုန်းက ငြိုးများ တည်ရှိခဲ့တဲ့ သက်သေအဖြစ် အုတ်လမ်းများ စတဲ့ ခိုင်မာတဲ့ သက်သေများ တွေ့ရှိခဲ့ကြရလို့ စနစ်တကျ မှတ်တမ်းတင်ကာ လေ့လာစူးစမ်း၊ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ဖို့ စီမံကိန်းများ ရှိပါကြောင်း၊ ၂၀၀၆ ခု၊ မေလ ၉ရက်မှာလည်း ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာနမှ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးကျော်ဝင်းနဲ့ အဖွဲ့ဟာ အုတ်လမ်း၊ ကိုးဆူကုန်းနဲ့ ရွှေဂူကြီးဘုရားတွေကို လေ့လာခဲ့တယ်လို့ ဖော်ပြပြန်ပါတယ်။

ရွာရဲ့ ညဟာ တိတ်ဆိတ်လို့ နေပါတယ်။

အမ အလွန်နှစ်သက်လို့၊ နေ့စဉ် ဘုရားတင်နိုင်ဖို့ စိုက်ထားတဲ့ ကျနော်တို့ ခြံထောင်က ဆိတ်ဖလူးနဲ့ဟာ သင်းနေတယ်လို့ ခံစားနေမိရဲ့၊ ဒါပေမယ့် ဆိတ်ဖလူးပင်ကြီးကဖြင့် မရှိတော့ပါဘူး။ "ဆိတ်ဖလူးနဲ့ ရွာလုံးပြန်၏" ဆိုတဲ့ ဆယ်တန်းတုန်းက ကျက်ခဲ့ရတဲ့ ကဗျာလေးကိုလည်း သတိရမိတယ်။ အရာရာဟာ တံတားအောက်မှာ စီဆင်သွားတဲ့ ရေတွေလိုပဲ ကျော်လွန်သွားခဲ့ပါပြီ။

အတိတ်ကာလက ထွန်းကားခဲ့တဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတွေဟာလည်း ခုတော့ အပျက်အစီးတွေအဖြစ်သာ ကျန်နေမေ၊ အဲဒီ ယဉ်ကျေးမှုအဟောင်းအမြင်းတွေကို ကျနော်တို့ မျက်နှာလွှဲလိုက်လို့တော့ မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါဟာ ကျနော်တို့ရဲ့ တောက်ပတဲ့ အတိတ်တွေပါ။ အတိတ်တွေကို ကောင်သည်၊ ဆိုးသည်မဆို ကျနော်တို့ အသိအမှတ်ပြုရ၊ အထေးထားရမှာမို့ နက်ဖြန် မိုးသောက်ရင်ဖြင့် ရွှေဂူကြီးဘုရားလို သွားရောက်လေ့လာရဦးမှာပါ။ အဲဒီအခါမှာသာ ပြန်လည်မွမ်းမံပြင်ဆင်မှုတွေနဲ့အတူ အရိုးပေါ် အရွက်ဖုံးပြီး ရှေးဟောင်း အလှအပတွေ ပျောက်ပျက်မသွားပါစေနဲ့လို့ ကြိတ်ဆုတောင်းနေမိရဲ့၊ ဘက်စုံ မွမ်းမံမှုတွေရဲ့အောက်မှာ ရှေးဟောင်းအမွေအနှစ်တွေ ဆုံးရှုံးခဲ့ရပေါင်းလည်း များလှပြီလေ။

ကိုးစားမြင်(မေးခွန်း) ခရီး-၁

ကိုမောင်သန်းဝင်း

အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်း

ကျွန်ုပ်သည် စာမရေးရလျှင် မနေနိုင် မထိုင်နိုင်ဖြစ်နေသည့် ရောဂါတစ်ခုရနေ၏။ ဆရာကြံကလေး ပြောသလို လက်အငြိမ်မနေနိုင်လွန်းလို့ပါဟုဆိုသော် ရမည်ထင်၏။

သို့သော် ရေးဖို့အတွက် ကျန်ကြမ်းလို၏။ ထိုသို့သော ကျန်ကြမ်းပြတ်သည့်အခါတိုင်း ဒေါ့နေ ဆရာကြီး ဦးရွှေဝင်း ထံသို့ အခြေအလွှာသွားရလေ၏။ ဆရာကြီးသည် ဗဟုသုတ များစွာကြွယ်လှလေ၏။ ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ဆရာကြီးအား အဘိအန်စာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်ကဲ့သို့ အမှတ်ထားလေ၏။

သို့လိုသမျှ မေးတိုင်း ပြောင်လက်နေသော သူ၏ ဦးခေါင်းပြောင်ပြောင်ကြီးကို လက်ဖြင့် ပွတ်ကာ ပွတ်ကာနှင့် သိုင်းသိုင်းဝိုင်းဝိုင်းဖြေနိုင်လေ၏။ ထို့ကြောင့် အထက်တွင် ဆိုခဲ့သလို ဗဟုသုတ ကျန်ကြမ်းများစွာ ရရှိလေတော့၏။

ဆိုရသော် ဆရာကြီးထံမှ အသက်ရှည်စွာ အနာမဲ့ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုကို ရရှိခဲ့ပါ၏။ ထိုနည်းလမ်းကောင်းဟုဆိုရသည်မှာလည်း စာဖတ်သူတို့အဖို့ တစ်နည်း ဖြန့်မာတို့အဖို့ မစိမ်းလှဟု ဆိုချင်ပါ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဖြန့်မာလူမျိုးတို့နှင့် အလှမ်းမဝေးသော သိပ္ပံ မြင်ဖူးကြားဖူးသော နည်းလမ်းတစ်ခုသာဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် အနီနည်းလမ်းသည် လွယ်လွန်းလို့ မလုပ်နိုင်။ ကြားဖူး၊ မြင်ဖူးနေလို့လည်း ပေါ့ပေါ့တန်တန်ထားကြ။ သည်းမဟုတ် သတိမမူ ဂုဏ်မြင်ဆိုသလို ဖြစ်နေကြရုံသာ ဆိုရမည်ထင်၏။

တကယ်တော့လည်း အဆိုပါ အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းသည်ကား ဂြိုဟ်ခွင်အလိုက် အဆောင်ထားရှိခြင်းမျှသာတည်း။

တစ်နေ့တွင် ဆရာကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်သည် ထွေရာလေးပါး ကားမောင်းဖွဲ့ပြောဆိုနေကြစဉ် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး သူတော်ကရက် ရောက်လာလေ၏။

“လာ... မခင်ချိုဝင်း။ ဘာကိစ္စများ အကူအညီပေးရမတုန်း။ ပြော”

ဆရာကြီးမှ ခရီးရောက်မဆိုက် မေးရာ...

“ကျွန်မသမီးလေးနှစ်ယောက် ကျန်းမာရေး သိပ်မကောင်းလှဘူး ဆရာကြီး။ တစ်ယောက်က လေထိုး၊ ဖိုက်အောင့်၊ တစ်ယောက်က ဆွေးပေါင်ကျ ခေါင်းမူးဖြစ်နေတယ်။ စာမေးပွဲကလည်း နီးနေတော့ အဲဒါနဲ့ ဆရာကြီးဆီကို...”

“ဪ... အေး။ ဘာနေသမီးတွေလဲ။ ပြော”

ဟု ဆိုကာ သူ၏ လွယ်အိတ်ကြီးထဲမှ ပစ္စည်းအချို့ကို ရှာဖွေထုတ်ယူလိုက်၏။

“အကြီးမက ဝေဝေမြင့်၊ အငယ်မက နီနီမွန်ပါ”

“ဗုဒ္ဓဟူးသမီးနဲ့ စနေသမီးတွေပဲ။ ကဲ... ရော၊ ရော၊ အကြီးမအတွက် ဖိလေး ဆောင်ထား။ အငယ်မအတွက်က ဖိလေးဆောင်၊ ကဲ... သွားတော့”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဆရာကြီး”

ဟု ဆိုကာ မခင်ချိုဝင်း ထွက်သွားလေ၏။

တစ်နေ့ အမှတ်မထင် အဆိုပါ မခင်ချိုဝင်းဆိုသူအား ဂြိုဟ်လယ် တစ်နေရာတွင် တွေ့ရလေရာ ကျွန်ုပ်မှ...

“အစ်မကြီး... ဟိုနေ့က ဆရာကြီး ဦးရွှေဝင်း ပေးလိုက်တဲ့ ဂြိုဟ်ရုပ်ဆိုလား။ ဘာလား အဲဒါ ဘယ်လိုလဲ”

ဟု မေးလိုက်ရာ...

“ဪ... အင်း။ သမီးလေးတို့ အဲဒီအရုပ်လေးတွေ ဆောင်ထားပြီး ဆုတောင်း ဆုယူပြုလိုက်တာ ကျန်းမာရေး အတော်ကောင်းသွားတယ်။ စာလည်း ကောင်းကောင်းကျက်မှတ်လို့ ရတယ်။ ဂုဏ်ထူးတွေတောင် မှန်းထားကြတယ်ဆိုလားပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။

“အံ့ဩစရာပဲနော်”

ဟု ကျွန်ုပ်၏နှုတ်မှ ပြောထွက်မိသွားရာ...

“ဒါတင် ဘယ်ကသေးမလဲ။ ဆရာကြီးပေးတဲ့ ဂြိုဟ် ရုပ်ဆောင်ထားလို့ သဘောသားတစ်ယောက် ပင်လယ်မှာ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့ အန္တရာယ်တွေနဲ့ လွဲခဲ့ရတယ်။ ရေနံကုမ္ပဏီ ကြီးက ဒါရိုက်တာကြီးတစ်ယောက်လည်း အဆောင်ရပ် ကြောင့် အသက်ဘေးက လွတ်ခဲ့ရတယ်”

ဟုလည်း ပြောဆိုပါသေး၏။

ဤသို့အားဖြင့် ဆရာကြီးထံမှ အသက်ရှည်ရာ အနာ မဲ့ကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုကို ကျွန်ုပ် ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ် ပါ၏။ စာဖတ်သူများအတွက် အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်း အတွက် အဆိုပါ နည်းလမ်းကောင်းအား ကုသိုလ်စိတ်ညွှတ် ဖော်ပြရသော်...

အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်း ဓာတ်ယတြာ

အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် မိမိမွေးနေ့နံ အမြစ်၊ အညွန့်ကို ယူ၍ မိမိမွေးနံဂြိုဟ်မင်းကို ပူဇော်အားကိုးသော အားဖြင့် မိမိနှင့်ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်မင်းများ၏ စီးတော်ယာဉ်ကို ထွင်းထုပြုလုပ်လျက် အဆောင်အဖြစ် အသုံးပြုကြလေ၏။

ထိုသို့ အသုံးပြုရာတွင် ဂြိုဟ်မင်းတို့၏ ဂြိုဟ်သက်နှင့် ဂြိုဟ်နေအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ အောက်ပါ ဂြိုဟ်သက် လင်္ကာဖြင့် ကြိုတင် သိရှိထားရန် လိုပေ၏။ လူတိုင်း၏ ကံကြမ္မာကို အဆိုပါ ဂြိုဟ်မင်းတို့က ဂြိုဟ်သက်အတိုင်း လွှမ်းမိုးခြယ်လှယ်နိုင်စွမ်းရှိသည်ဟု ဆိုပေ၏။

ဂြိုဟ်သက်လင်္ကာ

တနင်္ဂနွေဂွဉ်၊ အရှေ့မြောက်ကြို၊ နေတံ ခြောက်နှစ်ပျူ၊
တနင်္လာကူး၊ တစ်ဆယ်ငါး၊ နေဌား အရှေ့အရပ်က၊
အင်္ဂါခြင်္သေ့၊ အရှေ့တောင်ကျွေ၊ မဂ္ဂေ ရှစ်နှစ်ပျူ၊
ဗုဒ္ဓဟူးဆင်၊ တောင်ရပ်ခွင်၊ နေလျှင် ဆယ်ခွန်ပ၊
အနောက်တောင် စနေ၊ နဂါးမြေ၊ နေလေ ဆယ်နှစ်ပျူ၊
ကြာသပတေးကြက်၊ ဆယ်ကိုးချက်၊ နေလျက် အနောက်အရပ်က၊
သောကြာမှာ ပူး၊ မြောက်စူးစူး၊ အထူးနှစ်ဆယ်တစ်၊
ရှစ်ရပ်ဂြိုဟ်သက်၊ ပေါင်း၍တွက်၊ ခုနစ်ချက် တစ်ရာရှစ်။

ဂြိုဟ်သက်လင်္ကာဖြင့် ဂြိုဟ်မင်းတို့၏ နေထိုင်ရာ အရပ်နှင့် ဂြိုဟ်မင်းတို့၏ သက်တမ်းကို သိရှိပြီဆိုပါက အောက်ပါအတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ပါလေ။

* တနင်္ဂနွေသားသမီး - ထောက်ကြံ့ နှစ်ချီ (၇+၂) မိမိနှစ်သက်ရာ သစ်သားဖြင့် ဂွဉ်ရုပ်ထုလုပ် ဆောင်ပါ။

* တနင်္လာသားသမီး - အုန်းညို၊ သြဇာ (၁+၃) မိမိနှစ်သက်ရာ သစ်သားကို ကျားရုပ်ထုလုပ် ဆောင်ပါ။

* အင်္ဂါသားသမီး - ကလိန်၊ ခရေ (၂+၄)၊ မိမိ နှစ်သက်ရာ သစ်သားကို ခြင်္သေ့ရုပ်ထုလုပ်ဆောင်ပါ။

* ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး - စံပယ်၊ စိန်ပန်း(၃+၅)၊ မိမိ နှစ်သက်ရာ သစ်သားဖြင့် ဆင်ရုပ်ထုလုပ်ဆောင်ပါ။

* ကြာသပတေးသားသမီး - လောက်သေ၊ ဝက်သေ (၄+၆)၊ နှစ်သက်ရာ သစ်သားဖြင့် ကြွက်ရုပ်ထုလုပ် ဆောင်ထားပါ။

* သောကြာသားသမီး - ပိတောက်၊ ပိနဲ့ (၅+၇)၊ နှစ်သက်ရာ သစ်သားဖြင့် နဂါးရုပ်ထုလုပ်၍ ဆောင် ထားပါ။

* စနေသားသမီး - သင်းဇာ၊ သစ်အယ်(၆+၁)၊ မိမိနှစ်သက်ရာ သစ်သားဖြင့် နဂါးရုပ်ထုလုပ်၍ ဆောင်ထားပါ။

ထိုသို့ မွေးနံဂြိုဟ်ကို ဂြိုဟ်သက်ရှိသည့်အတိုင်း နိမိတ် ပိုင်သသည့် မိမိနှင့်ဆိုင်ရာ ဂြိုဟ်မင်းကြီး၏ စီးတော်ယာဉ်ကို အဆောင်ရပ်ပြုလုပ်၍ ဆောင်ထားခြင်းအတွက် ဘေးရန်ကင်း ကွာ၊ သက်ရှည်၍ ကျန်းမာစေနိုင်ပါကြောင်း လောကီကျန်း များတွင် လာရှိပါ၏။

အဆိုပါ သက်ရှည်ကျန်းမာ ဓာတ်ယတြာကြီးသည် ရှေးဆရာဆရာကြီးများ၏ လောကီအစီအရင်သာဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်ကိုးစားစွာ ပြုလုပ်ဆောင်ထားသင့်ကြောင်း ဆို ခေါ်။

ကုသိုလ်စိတ်ညွှတ်၍...
ကိုမောင်သန်းဝင်း

ကြော်ငြာဆောင်းပါး တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်ပုံတင် 1111YR 007860
ထုတ်လုပ်ခွင့်လိုင်စင် 2/2009 တဆထလ(တိုး) ၁၀၂၄

ဆီးရောဂါမှန်သမျှ သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာစေရမည် ကိန္နရီ ကိန္နရီ အမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆီဆီးဆေး

လဆန်းပိုင်းရောဂါတိုင်း လေထန်ကုန်းတွင် ရေးဖော် စာရေးဆရာများ
ဆိုကြသည်။ ကိုမင်းဆွေ၊ ကိုသီဟ၊ ကိုကျော်လှိုင်ဦးတို့ကို တစ်ပိုင်းတည်းတွင်
ဆွေလိုက်ရသည်။ ကိုမင်းဆွေက...

“လာ...ထိုင်း၊ ကိုတော်ရဲနိုင်၊ မတွေ့ရတာ ကြာပြီ၊ ခုပဲ ခင်ဗျားအကြောင်းပြောနေကြတာ။ ခင်ဗျားက တိုင်းရင်းဆေး
တွေအကြံရှိသူဆိုတော့ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ခံစားနေရတဲ့ ဝေဒနာအတွက် အကူအညီတောင်းချင်လို့ပါ။”

“ဘဝတူ ရေးဖော်တွေအတွက် တတ်နိုင်သလောက် လိုအပ်တဲ့ အကူအညီပေးဖို့ အသင့်ပါပဲဗျာ”

“ဒီလိုပါ၊ ကျွန်တော်တို့သုံးယောက် ဆီးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာတွေ ခံစားနေရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖြစ်စဉ်တူသလိုလိုနဲ့
နည်းနည်းကွဲပြားနေတယ်ဗျာ”

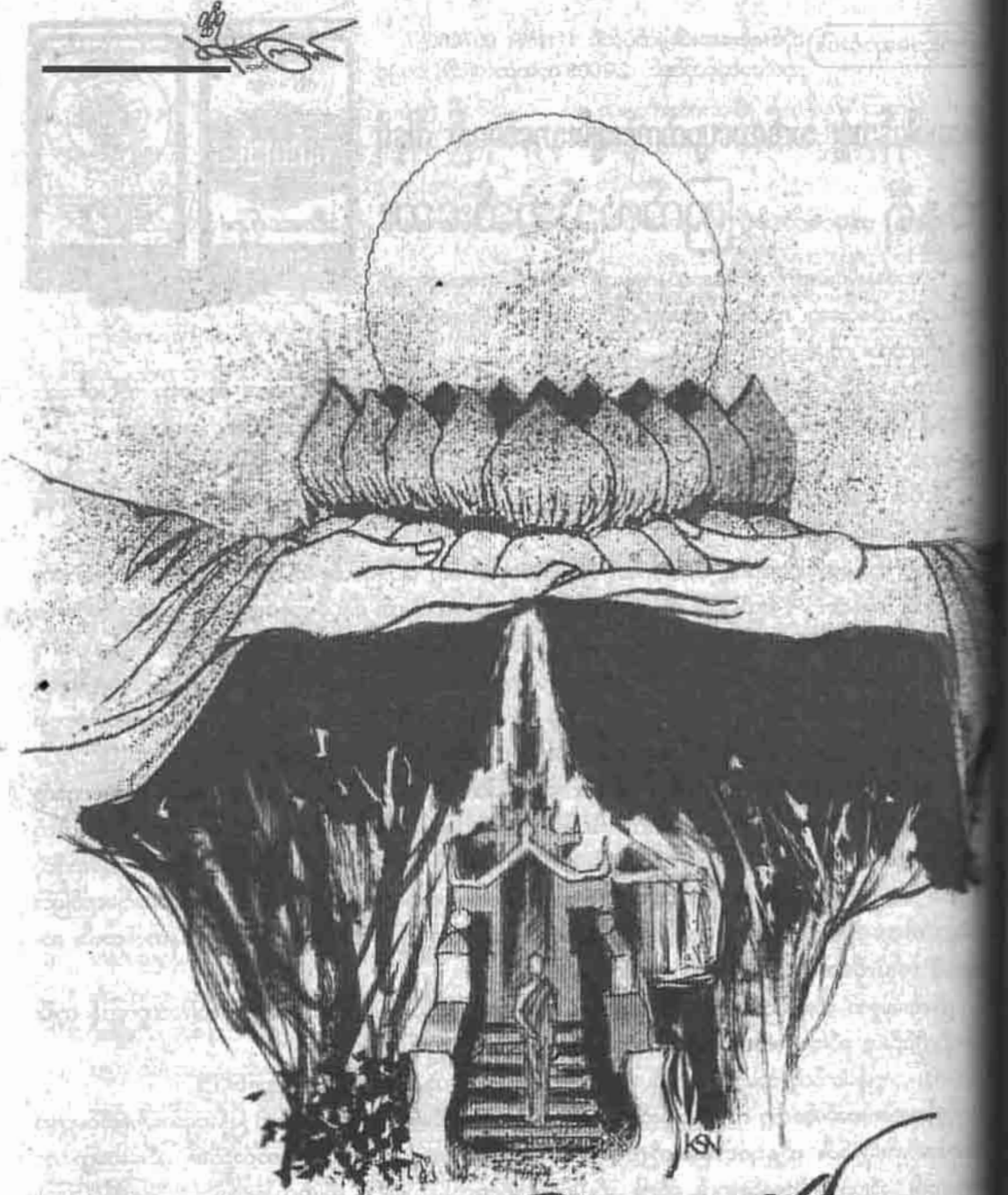
“ဗိုလ်၊ ကျွန်တော်ဆီးရောဂါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဖြစ်စဉ်လက္ခဏာတွေ ပြောပြမယ်။ ဘယ်သူက ဘယ်လိုလက္ခဏာတွေ
ရတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော့်ကို ပြောပြပြီးမှ ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပါမယ်။ နေပူဦးရွာမရောင်သွားတဲ့သူတွေ အပူအစပ်
အဖန် ချပ်စာတွေ လွန်ကဲစွာ စားတဲ့သူတွေ၊ မေထုန်မှ လွန်ကဲသူတွေ၊ အညောင်းထိုင်မှု များတဲ့သူတွေဟာ ဆီးပူညောင်းကျ
ရောဂါဖြစ်တတ်တယ်။ ဆီးပူညောင်းကျရောဂါလက္ခဏာတွေက ကျင်ချောင်းအတွင်း၊ ပိုးကောင်လေးများ သွားနေသလို ရွှံ့ရွှံ့ဖြစ်ပြီး
အတတ်တယ်။ တစ်ပတ်ခန့်ကြာရင် ဆီးထဲမှာ ကပ်ရည်လို ကျလာတတ်တယ်။ ရေသောက်နည်းတဲ့သူတွေ အပူအစပ်စားလွန်း
တဲ့သူ သက်ထိန်းတဲ့သူတွေ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါဖြစ်တတ်တယ်။ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါလက္ခဏာတွေက ဆီး မကြာခဏ
နာပေမယ့် ဆီးတစ်စက်တစ်စက်ကျတတ်ပြီး ဆီးသွား အားမရခြင်း၊ ဆီးကျန်ခြင်း၊ ကျင်ချောင်း ယားယံခြင်း လက္ခဏာတွေ
အားရတတ်တယ်။ ဆီးအောင့် ဆီးချုပ်ရောဂါကို အခြေခံပြီး သည်းခြေ၊ လေ ဒေါသနစ်ပါ၊ ကြောင့် သလိပ်ဒေါသလွန်ကဲတဲ့
ကုန်ငယ်နဲ့ သုက်ဓာတ်တွေဟာ ကျောက်ကပ်က စပြီး ဆီးအိမ်တိုင်အောင် တော်ရည်လိုဖြစ်တဲ့ရောဂါကို ဆီးကျောက်ရောဂါလို့
ခေါ်တယ်။ ကျောက်တည်ရောဂါဖြစ်တော့မယ်သူရဲ့ ဆီးဟာ ဆိတ်ကျင်ငယ်ရည်လို အနံ့ဆိုးခြင်း၊ ဝမ်းဗိုက်တင်းရောင်ခြင်း၊
ဆီးခဲစွာ ဆီးသွားရခြင်း၊ ဆီးသွားစဉ် နာကျင်ခြင်း၊ အစားအစာစားချင်စိတ်မရှိခြင်း စတဲ့ လက္ခဏာတွေရှိနေတတ်တယ်။ က-
နာတို့ ဘယ်လိုခံစားနေကြရတယ်ဆိုတာ ပြောပြကြပါ။”

ကိုမင်းဆွေက ဆီးပူညောင်းကျရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူကြောင်း၊ ကိုသီဟက ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူပြီး
ကျော်လှိုင်ဦးက ဆီးကျောက်တည်ရောဂါလက္ခဏာနဲ့ တူကြောင်း ပြောပြကြပြီး ...

“ကဲ - ကျွန်တော်တို့ ဘယ်ဆေးစားပြီး ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာ ကိုတော်ရဲနိုင် ညွှန်ပြပေးပါဦး။”

“ခုလောလောဆယ်တော့ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ်ကြက်လည်ဆီဆီးဆေးပြားကို နီးစပ်ရာ မြန်မာဆေးဗျိုးစုံဆိုင်များမှာ
ဝယ်ယူသောက်လိုက်ပါ။ ကိန္နရီဝတ်ဆီးတိုက်က ထုတ်တဲ့ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆီ ဆီးဆေးပြားဟာ
ဆီးရောဂါ၊ ဆီးကျောက်တည်ရောဂါ၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးနီခြင်း၊ ဆီးအလွန်နည်းခြင်း၊ ဆီးအလွန်များခြင်း၊ ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊
ဆီးအောင့်ခြင်း၊ ဆီးလမ်းကြောင်းပိတ်ပြီး ဆီးသွားနိုင်ခြင်း၊ ဆီးပူညောင်းကျခြင်း၊ သုက်လွှတ်ပြန်ခြင်း၊ ဆီးရောဂါကြောင့်
ဆီးပူနဲ့ ပြောခြင်းနဲ့ ဆီးကျိတ်ရောင်ရောဂါတွေကို သက်သာပျောက်ကင်းစေတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ဆွေ ဆရာ ဦးလှိုင်မြင့်က
ကြက်လည်ဆီ ဆီးဆေးထုတ်လုပ်တဲ့အပြင် အကြောရောဂါနဲ့ ဆီးရောဂါတွေကို ဦးစားပေးကုသနေတာဆိုတော့ အဲဒီ
ဆေးက ဦးလှိုင်မြင့်ရှိတဲ့ ကိန္နရီဝတ်ဆီးတိုက်ကို သွားပြီး ဆရာနဲ့တိုင်ပင် ဆေးစား ဆေးကုသရင် ခင်ဗျားတို့ ခံစားနေရတဲ့
ဆေးတွေ ထိထိရောက်ရောက် သက်သာပျောက်ကင်းသွားမှာပါ။ ကိန္နရီအမှတ်တံဆိပ် ကြက်လည်ဆီ ဆီးဆေးရဲ့
ဆင်ပုဒ်လည်း မှတ်ထားဦးဗျာ။ ဆီးရောဂါမှန်သမျှ ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေရမည် ... ကိန္နရီ ... တဲ့ဗျာ။”

ပင်ရင်းဌာန - ကိန္နရီဝတ်ဆီးတိုက်
အမှတ် (၇၄၁)၊ ဝန်သိဒ္ဓိလမ်း၊ (ဂ)ရပ်ကွက်၊ မရမ်းကုန်းမြို့နယ် (ကမ္ဘာအေး)၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း- ၀၉-၅၁-၄၀၈၇၇

မေတ္တိဓာန် အပ္ပမာဒ

ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာများနှင့်သာ
ကြုံတွေ့နိုင်သလား
“ကုသိုလ်တရားကို မမေ့ကြနှင့်” ဟူ၍ မြတ်ဗုဒ္ဓက
ဟောပြောတော်မူ၏။

လောက၌ လူတို့သည် အကောင်းနှင့်ချမ်း ကြီးစွာ
ခြင်း (သစ္စ)ကို အလိုရှိကြသည်။ မျက်မှောက်လပ်သာမက
နောင်ဘဝတွင်လည်း သုဂတိဘုံသို့ ရောက်ချင်ကြသည်။
ယခုဘဝ၌ ဖြစ်စေ၊ နောင်ဘဝ၌ ဖြစ်စေ၊ အကောင်းများနှင့်

ကြံတွေ့ချင်ကြသည်။ ထိုဆန္ဒအလျောက်ပင် အကောင်း
နှင့်သာ ကြံတွေ့ပါစေ၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာနှင့်
ညီညွတ်ပါစေဟု လူတိုင်းက ဆုတောင်း ဆုယူပြုလုပ်လျက်
ကြံလေ၏။

အမှန်အားဖြင့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာများကို
ဆင်ယူပေးစွမ်းနိုင်စေသော တစ်ခုတည်းသော အကြောင်း
တရားမှာ ကုသိုလ်ဖြစ်ပါသည်။ ကုသိုလ်တရားကို မပြုလုပ်
နှင့် ဤကဲ့သို့ ဆုတောင်းနေခြင်းသည် ဆုမရနိုင်သော
ဆည်းနီးကိစ္စဖြစ်၏။ ဤသဘောကို ရည်ရွယ်၍ မြတ်ဗုဒ္ဓ
သည် ကုသိုလ်တရားကို မမေ့ကြနှင့်ဟူ၍ မိန့်မြွက်တော်မူခဲ့
ဖူးပင်။

လေးဆယ့်ငါးဝါကာလပတ်လုံး မြတ်ဗုဒ္ဓဟောပြောတော်
မူသော ဒေသနာတရားများတွင် ဒါနကုသိုလ်အကြောင်း
ဆင်သည်။ သီလကုသိုလ်အကြောင်း၊ သမထကုသိုလ်
အကြောင်းတို့လည်း ပါဝင်သည်။ ဒါနအကြောင်းထက် သီလ
အကြောင်းကို ပို၍ဟောပါသည်။ သီလအကြောင်းထက်
သမထအကြောင်းကို ပို၍ဟောပါသည်။ အများဆုံး ဟောပြ
သည်မှာ ဝိပဿနာအကြောင်းဖြစ်၏။

ဝိပဿနာကုသိုလ်သည် သာသနာတွင်း တရားစစ်စစ်
အကြောင်း သိသာထင်ရှားသည်။

ဒါန၊ သီလ၊ သမထကုသိုလ်ဆိုသည်မှာ သာသနာ
နှင့်၌ ဖြစ်စေ၊ သာသနာပကာလ၌ ဖြစ်စေ၊ စဉ်ဆက်မပြတ်
အောင် ရရှိနိုင်ပါသည်။ ဝိပဿနာကုသိုလ်ဟူသည်ကား
သာသနာတွင်းမှတစ်ပါး) သာသနာပကာလ၌ မတွေ့နိုင်။
နိုင်ချေ။ ထိုသို့ဖြစ်သည်နှင့်အညီ လူလောက၌ သာသနာ
အားကို လက်ငင်းမျက်မြင် ကြံတွေ့နေနိုင်တွင် ကြံတွေ့ရ
မျိုးပင်စေရန် သာသနာတွင်း တရားစစ်စစ်(ဝိပဿနာ)
သို့လိုက် အထူးမြဲစွာ ကျား၊ခဲကျားကုတ် အားထုတ်ကြရန်
ရသည်။

အသေအချာ လေ့လာကြည့်လျှင် မြတ်ဗုဒ္ဓက
နေယျတို့အား လည်ပတ်စေသော သံသရာအကျိုးကို
ကိုးကြရန်၊ ဆုတောင်းနေကြရန် စေခိုင်းညွှန်ပြထားသည်
မရှိ။ သံသရာလည်ပတ်မှု ဖြစ်ပေါ်စေရန်အတွက်
သို့လုံခြုံခြင်းနေခြင်းလည်း မဟုတ်။ ကုသိုလ်လုပ်လျှင်
ဆုလည်း အား ဤကောင်းကျိုးတရား မချပေးမည်။ နောင်
သဘာဝတစ်ခုခုတွင် ကောင်းကျိုးစံစားနိုင်မည်တို့ကိုသာလျှင်
သာမအဖြစ် ထောက်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ ကောင်းကျိုး
သို့ရှိပါက ဆုတောင်းကြဟု တိုက်တွန်းနေခြင်းမျိုးမဟုတ်

ပေ။

လောက၌ ကျန်းမာသက်ရှည်ရန်၊ အသားအရည်
စိုပြည်လှပစေရန်၊ ဘဝအဆင့်အတန်းမြင့်မားစေရန်၊ စည်းစိမ်
ခန့်ကြွယ်ဝစေရန်၊ အကောင်းများနှင့်သာ ကြံတွေ့စေရန်
ရည်မှန်းခြင်းသည် နှစ်ခြိုက်မွေ့ပျော်ဖွယ်ကောင်းလွန်းလှပါ
၏။ ထိုရည်မှန်းရာ ကောင်းကျိုးတရားတို့ကို သိမ်းပိုက်ရရှိ
ချင်သူတိုင်းအား ကောင်းမှုကုသိုလ်၌ မမေ့မလျော့ခြင်း
သဘောတရားကို လက်ကိုင်ထားကြရန် ပညာရှိတို့က
ထောက်ပြညွှန်ကြားကြသည်။ ထိုအပ္ပမာဒတရားကို ချီးမွမ်း
လျက်ရှိကြသည်။ ပညာရှိတို့၏ ချီးမွမ်းခြင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ
မည်သူမဆို အပ္ပမာဒတရားနှင့် ပြည့်စုံစေရန် အားထုတ်နေ
ရမည်ဟု ဆိုလိုက်ရာရောက်ပေ၏။

ကောင်းကျိုးများကို အလိုရှိပါက တစ်ဦးတစ်ယောက်
သည် ကုသိုလ်ပြုလုပ်ရပေမည်။

ပညာရှိတို့က အပ္ပမာဒကို ချီးမွမ်းကြ၏

ကုသိုလ်လုပ်ခြင်းသည် "အပ္ပမာဒ" မည်သော ကုသိုလ်
တရား၌ မမေ့မလျော့ခြင်းကြောင့်သာလျှင်ဖြစ်သည်။ မည်သူ
မည်ဝါဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါကြောင့် ကုသိုလ်ပြုလုပ်ခြင်း
မဟုတ်ပေ။ ကောင်းမှုကုသိုလ်အပေါ် စဉ်ဆက်မပြတ် သတိ
ရနေခြင်းဟူသော (ကာရာပကအပ္ပမာဒ) ကုသိုလ်ပြုလုပ်
စေတတ်သော တရားကြောင့်ပင် ကုသိုလ်ပြုလုပ်၏ဟု မှတ်
သားရပေမည်။

ကောင်းမှုကုသိုလ်လုပ်ခဲ့လျှင် လုပ်သူတိုင်းအား
ဤဘဝ၌ ကောင်းကျိုးချမ်းသာရရှိနိုင်သည်။ နောင်ဘဝတို့၌
လည်း ကောင်းကျိုးချမ်းသာအမျိုးမျိုးကို ဆောင်နင်းပေးနိုင်
မည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓက ဤသို့ ဟောပြောတော်မူခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေ၏။
မြတ်ဗုဒ္ဓသာပင် မဟုတ်သေး။ တကယ်ပညာရှိ သူတော်
ကောင်း ရသေ့မြတ်တို့ကလည်း ဤသဘောအတိုင်းပင်
လမ်းညွှန်လျက်ရှိကြသည်။ သာသနာပကာလတို့တွင် ပွင့်
ထွန်းလာတော်မူခဲ့ကြသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့ကလည်း ဤ
သဘောနှင့်အညီ မိန့်မြွက်တော်မူခဲ့ကြ၏။ ဤကောင်းကျိုး
ချမ်းသာကို အလိုရှိပါမူ ဤကုသိုလ်အမှုကို ကောင်းစွာ
ပြုကြရပေလိမ့်မည်။

ပုထုဇဉ်သဘာဝအရ မသိမမြင်သော လူတို့သည်
အသက်ရှည်ချင်သောကြောင့် အသက်ရှည်ဆေးဟူသမျှကို
စွမ်းအားရှိသလောက် ရှာဖွေဝယ်ယူ စားသုံးတတ်ကြလေ
သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လမ်းညွှန်ဟောပြမှုတွင် အသက်ရှည်လို

လျှင် ရသာယနဆေး၊ အာယုဒီယဆေး စသည်တို့ကို ဖော်ဆောင်ကြ၊ လက်ကိုင်ထားပြီး စားသုံးကြဟူ၍ တစ်ခွန်းမျှ မပါဝင်။ ကျန်းမာချင်လျှင် ဆေးဝါးကောင်းများကို စားသုံးပြီး ကျန်းမာအောင် နေထိုင်ကြဟုလည်း မှာကြားခြင်းမရှိချေ။ ကောင်းမှုကုသိုလ်ပြုလုပ်ကြရန် တိုက်တွန်းချက်သာလျှင် အထင်အရှားပါဝင်နေလေသည်။

အဘယ့်ကြောင့်နည်း။ ရှင်းပါ၏။ ကုသိုလ်သည် အသက်ရှည်ခြင်း စသော ကောင်းကျိုးချမ်းသာအားလုံး၏ အဓိကအကြောင်းတရားဖြစ်သောကြောင့်ပေတည်း။

မသိသေးသူများဖြစ်လျှင် အရင်းအမြစ်ထိအောင် စဉ်းစားကြည့်စေချင်ပါသည်။

အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ကောင်းမှုကုသိုလ်ရှိနေပြီဆိုပါစို့။ ထိုသူသည် အသက်ရှည်ရာ ကျန်းမာစေကြောင်း ဒေသမြို့ရွာတို့၌ ကုသိုလ်ကံအားလျော်စွာ ရောက်ရှိနေထိုင်နိုင်လေသည်။ သက်ရှည် ကျန်းမာစေသော ဥတုရာသီ၊ အစားအစာ၊ အာဟာရတို့နှင့် ပြည့်စုံစွာ ဆက်ဆံနိုင်လေသည်။ သက်ရှည်ကျန်းမာခြင်းအဖြစ်သို့ အလိုအလျောက် ပြည့်စုံရောက်ရှိစေသော အဓိကအကြောင်းရင်းမှာ ကောင်းမှုကုသိုလ်တစ်မျိုးတည်းသာလျှင် ဖြစ်ပေ၏။ တခြား ကောင်းကျိုးချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းတွင်လည်း ဤကုသိုလ်ပင်လျှင် အဓိက။

ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ပြုလုပ်ချင်စိတ် မရှိရာက မယေမလျော့ ပြုလုပ်မိအောင် တိုက်တွန်းလှုံ့ဆော်ပေးသော ဝစ်မြစ်မူလအကြောင်းကား အပ္ပမာဒတရားပေတည်း။ ကောင်းမှုကုသိုလ်တို့အပေါ် မမေ့မပျောက်ခြင်း။ ကောင်းမှုကုသိုလ်မှန်သမျှကို စဉ်ဆက်မပြတ် ပြုလုပ်မိစေခြင်းအကျိုးဆက်စေသော အပ္ပမာဒတရားသည် ဤမျှအထိ လွန်ကဲစွာ အရေးပါလှကြောင်း သိသင့်၊ သိအပ်ပါ၏။

သာသနာပကာလတွင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓအဆူဆူတို့က ဤတရားကို နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဟောပြော နှိုးဆော်တော်မူခဲ့ကြ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓတို့ မပွင့်ပေါ်ချိန်တွင်မူ ဗုဒ္ဓလောင်းလျာ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း ရသေ့မြတ်တို့က ဤတရားမျိုးကို တစ်နည်းတစ်လမ်းအားဖြင့် ညွှန်ပြတိုက်တွန်းခဲ့ကြပြီးချေပြီ။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသည်လည်း အပ္ပမာဒ ပသံသန္တိ၊ ပုညကြိယာ သုပဏ္ဍိတာ ဟူသော ဂါထာဖြင့် ပညာရှိတို့က ဤအပ္ပမာဒကို ချီးမွမ်းကြောင်းသဘောကို ဟောပြောတော်မူခဲ့ပေသည်။

နာဟံ လောကေန ဝိဝေဒိမိ (ငါသည် လောကနှင့် မငြင်းခုံချေ။) လောကောဝ မယာ ဝိဝေတိ (လောကသည်

သာလျှင် ငါနှင့် ငြင်းခုံလျက်ရှိ၏။) ဟူ၍ မြတ်ဗုဒ္ဓသည် သုတ္တန်တစ်ခုတွင် ထည့်သွင်းမြွက်ဟောတော်မူခဲ့၏။ ပညာရှိက ရှိ၏ဟု ပြောစကားအတိုင်း မြတ်ဗုဒ္ဓက ရှိ၏ဟု ဟောခဲ့၏။ မရှိသောအရာဟု ဆိုစကားအတိုင်း မြတ်ဗုဒ္ဓက မရှိသောအရာဟု ဝန်ခံခဲ့ပါ၏။

ပညာရှိတို့၏ ပြောဆိုစကားများနှင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောချက်များသည် ခြားနားခြင်းမရှိ။ တစ်ထပ်တည်း၊ တစ်ထပ်တည်းပင် ဖြစ်လျက်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဤသို့ဖြစ်နေသနည်း။

မြတ်ဗုဒ္ဓဟောပြောချက်များနှင့် ပညာရှိတို့၏ ပြောစကားများသည် အခြေခံ တရားရင်း၌ တစ်ထပ်တည်းဖြစ်ခြင်းမှာ အကြောင်းတရားတိုက်ဆိုင်မှုမဟုတ်။ အကြောင်းမှာ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း ရသေ့မြတ်တို့သည်လည်း ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုလုပ်ခဲ့လျှင် ဤကုသိုလ်ကြောင့် ဤကောင်းမှုတို့ကို ရရှိကြ၏ဟူ၍ ယေဘုယျ မြင်သိကြသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ထိုပညာရှိတို့၌ ဒိဗ္ဗစက္ခုဟူသော အဘိညာဉ်မျိုးသည် ရှိကြပါ၏။ ထိုအဘိညာဉ်မျိုးအားဖြင့် ရှုကြည့်လိုက်သောအခါ သတ္တဝါတစ်ဦးသည် ယခု ဤအမှုကို ပြုလုပ်ခဲ့သော သေဆုံးသွားပြီးနောက် အဘယ်ဘုံသို့ ရောက်သော ဘဝသို့တို့ကို အလုံးစုံ မြင်သိနိုင်ကြလေသည်။ ဤအမှုကို ပြုလုပ်သောကြောင့် ဤအကျိုးကို ရရှိ၏ဟု ဒိဗ္ဗစက္ခုတို့ပါဝင်သော ယထာကမ္မုပက္ခဏာဖြင့် မြင်သိကြခြင်းပင်။ ဤကဲ့သို့အားဖြင့် ကိုယ်တိုင်မြင်သိကြသဖြင့် ထိုပညာရှိတို့၏ ပြောကြားနိုင်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အတ္တဝါဒနှင့် အနတ္တအယူအဆသည်

လုံးဝ ခြားနား၏

လူ့လောက၌ ပုဂ္ဂိုလ်တချို့၏ ဘဝသည် သက်တမ်းကြာရှည်စွာ ဥစ္စာနေ ကြွယ်ကြွယ်ဝဝနှင့် နေထိုင်ကုန်ဆုံးကြသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်များစွာ၏ဘဝတို့သည် နတ်ဘုံ၊ နတ်ဇာတိကြီးတို့အသီးသီး၌ ပျော်ရွှင်ဝမ်းမြောက်စွာ ဝံ့စားကုန်ဆုံးသွားကြလေသည်။

ထိုလူ၊ ထိုနတ်အသီးသီး၏ ရှေးရှေးဘဝအတွေ့အကြုံကြည့်လိုက်သောအခါတွင် ကောင်းမှုကုသိုလ်အမျိုးမျိုးကို သူတို့ ကိုယ်စီပြုလုပ်ခဲ့ကြကြောင်း မြင်တွေ့နိုင်သည့် ဤသို့ ကိုယ်တိုင်မြင်တွေ့ပြီးကာမှ ထိုပညာရှိတို့က ဟုတ်တရားမှန်ရာကို ဟောပြောခြင်းဖြစ်ကြ၏ဟု မှတ်သားနားလည်ကြသည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓသည်လည်း သယ် အဘိညာ သဒ္ဓိကတွာပဝေ
အခါ-ဟု ဟောပြောတော်မူခြင်းကြောင့် ကိုယ်တော်တိုင်သိ၍
သက်တွေအသုံးအစားကမူ ဟောတော်မူခြင်းဖြစ်ပါ၏။ တခြား
အရင်းဂန်လာ အဆိုအပိုင်းများကို ဖြစ်စေ၊ အစဉ်အလာပေါ်
ပေါက်လာသော စကားများကို ဖြစ်စေ၊ ကူးယူပြီး တစ်ဆင့်
အားအဖြစ် ဟောကြားတော်မူခြင်းမဟုတ်ပေ။ ဤနည်းအား
ဖြင့် အခြေခံ တရားပိုင်း၌ ယိုထိုပညာရှိ ပြောစကားများနှင့်
မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဟောပြောချက်များသည် တစ်ထပ်တည်း တူညီကြ
၏ဟု မှတ်ယူအပ်ပေသည်။

သို့ရာတွင် အခြေခံ တရားပိုင်းမှ တစ်ဆင့်တက်လာ
သော အမြင့်ပိုင်း၊ အကျင့်တရားတို့၌မူ ဟောပြောချက်
အရင်းအမြစ်ကား မတူ၊ ခြားနား၍ လုံးဝ ကွဲပြားလျက်ရှိသည်။
အထင်ရှားဆုံး သာကော အတ္တဝါဒနှင့် အနတ္တအယူအဆဖြစ်
သည်။ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးအကျင့်တရားဖြင့် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာရယူရေး
သို့မညွှန်ချက်များမှာ မြတ်ဗုဒ္ဓမှတစ်ပါး တခြား ပညာရှိ
သောမြတ်တို့ ထုတ်ဖော်နိုင်စွမ်းသော အရေးအရာမဟုတ်
ပေ။ အကြောင်းကား သံသရာတွင်း ကောင်းကျိုးချမ်းသာ
အကြောင်းနှင့်စပ်၍ ဟောပြောတတ်သူမရှိစေကာမူ၊ သံသရာ
မှတစ်မြောက်ရေးချမ်းသာအကြောင်းကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့
မြင်နိုင်၊ မသိနိုင်သောကြောင့်တည်း။

အဓိပ္ပာယ်မှာ သံသရာတွင်း ကုသိုလ်မျိုးလောက်ဖြင့်
အနိစ္စသောကကို မမှော်မုန်း မရရှိနိုင်ချေ။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို
ရရှိသည်ဆိုပါလျှင် သံသရာတွင်း ကုသိုလ်မျိုးထက် အဆင့်
မြင့်သော အကျင့်အကြံကို အပတ်တကုတ် ကြိုးပမ်းရပေ
မည်။ အဆင့်မြင့် အကျင့်အကြံဟူသည် တခြားနည်းလမ်းများ
အတို မဆိုလို။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးအကျင့်တရားကိုသာ
ညွှန်းခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး အကျင့်တရားသည် အဘယ်တို့နည်း။
အကျဉ်းနည်းမျိုးကို တင်ပြလိုက်ပါမည်။

သမ္မာဝါစာ - မကောင်းသော စကားပြောဆိုမှုမျိုးကို
ရှောင်ကြဉ်ရန်ဖြစ်သည်။ စကားနှင့် ပတ်သက်လာလျှင်
အကြောင်းသော စကားမျိုးကို ခြေဆိုရမည်။

သမ္မာကမ္မန္တ - မကောင်းသောအလုပ်မျိုးကို ရှောင်
ကြဉ်ရန်ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကာယဆိုင်ရာ အပြုအမူတို့တွင်
အကြောင်းသော အပြုအမူမျိုးကို ပြုလုပ်ရမည်။

သမ္မာအာဇီဝ - မကောင်းသော အသက်မွေးမှုမျိုးကို
ရှောင်ကြဉ်ရန်ဖြစ်သည်။ မိမိဝမ်းစာကို ရှာဖွေရာတွင် အပြစ်
သော အသက်မွေးမှုမျိုးကို ဆောင်ယူရမည်။

ဤ ရှောင်ကြဉ်ရမည့်ကိစ္စသုံးရပ်ကား မြတ်ဗုဒ္ဓမြတ်
ကြားခဲ့သော အခြေခံ သီလမြတ်ပင်ဖြစ်၏။ အခြေခံ သီလ
မြတ်အမည်ရသော ဤကိစ္စသုံးရပ်ကို အဘယ်ကြောင့် ရှောင်
ကြဉ်ရန်လိုအပ်ပါသနည်း။

ကိုယ်ကျင့်တရား ပျက်ပြားထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး
သည် ပူပန်မှုအားကြီးသောကြောင့် အာရုံတစ်ခုအပေါ်၌
စူးစိုက်ခြင်းဟူသော စိတ်အလုပ်လုပ်နိုင်ရန် မလွယ်ကူချေ။
သမာဓိကျင့်စဉ်သို့ လှမ်းတက်၍ ကျင့်ကြံသောအခါ၊ ကိုယ်
ကျင့်သီလ မပါရှိ၊ မပြည့်စုံစေလျှင် စိတ်သန္တာန်ဝယ် အဟန့်
အတားများစွာဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။ လုပ်ငန်းစဉ်အတွင်း
သမာဓိတည်ဆောက် မြဲစွဲရန် အင်မတန်မှ ခက်ခဲနေလေ
သည်။ ဤသဘောကြောင့်ပင် အခြေခံ သီလမြတ်ကို လုံခြုံ
ပြည့်စုံစေရမည်ဟု ရှေးဦးစွာ ညွှန်ပြဟောကြားတော်မူခြင်းဖြစ်
ပေ၏။

သီလလုံခြုံ ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည်
သီလပြည့်စုံမှုတွင် ကောင်းမြတ်၏ဟူ၍ တွေးသိလိုက်သော
တစ်ခဏအတွင်း ကိုယ်တိုင် ဝမ်းသာစိတ်ဖြစ်လာသည်။
ပါဠိဝေါဟာရအားဖြင့် ပါမောဇ္ဇ၊ ထိုဝမ်းသာမှုသည် ကြည်နူး
စိတ်(ပီတိ)သို့ ရှေးရှုစေသည်။ ကြည်နူးမှုသည် ကိုယ်ကာယ
အားဖြင့် ငြိမ်းချမ်းမှု(ပဿန္နိ)ကို ကျေးဇူးပြုလေသည်။ ကိုယ်
ငြိမ်းချမ်းလာသောအခါ စိတ်အေးငြိမ်းချမ်းသာမှု(သုခ)ဖြစ်
ပေါ်လာသည်။ စိတ်အေးငြိမ်း ချမ်းသာနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
အား စူးစိုက်တည်ကြည်စိတ်ဟု ခေါ်သော သမာဓိသည်
မလွဲမသွေရရှိလာကြပေ၏။ မည်သည့်အာရုံ၌မဆို စိတ်စိုက်
လိုက်သည်နှင့် ခဏချင်းပင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သမာဓိသည်
ဖြစ်ပေါ်လာသည်သာ ဖြစ်တော့၏။ နိဗ္ဗာန်မြတ်၏ တံခါးချပ်
သည် ပွင့်ချေပြီ။

သမာဓိဖြစ်ပေါ်လာပြီးဆိုလျှင် အမှန်သိမြင်စေသော
ဉာဏ်(ယထာဘူတ ဉာဏအဿန)ကို ရရှိလာလေသည်။
ဤသဘောကား အကြောင်းနှင့်အကျိုးဆက်သွယ်မှု နိယာမ
ပေတည်း။

ကိုယ်ကျင့်သီလနှင့် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတို့ကို

အားထုတ်အပ်၏

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ အလိုတော်ဆန္ဒနှင့်အညီ ကိုယ်ကျင့်သီလ
ကို သန့်ရှင်းစင်ကြယ်အောင် ကျင့်ကြံရန် အခြေခံထား၍
မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတို့ကို ကိုယ်ပိုင်ဖြစ်အောင် အားထုတ်ရန် ရည်မှန်း
ချက်ထားသင့်၏ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်အပ်သော ဝိရတိစေတသိက်သုံးပါးဖြစ်သည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

လျက် ပဉ္စမိကမဂ်သည် မည်သို့ပေါ်လာသနည်း”

ကျေးဇူးရှင် တစ်ဘဝ သာသနာကျမ်းပြုဆရာတော် အရှင်ယောသိတ(ကမ္မဋ္ဌာနစရိယ)၏ ၂၀၀၄ ခုနှစ်မတိုင်မီ ဟောပြောမှုခဲ့သော တရားတစ်ပုဒ်က ဤသံသယဆူးကို ဆွဲနုတ်ပေးတော်မူခဲ့ပါသည်။

အဋ္ဌသာလိနီ အဋ္ဌကထာဆရာကြီးက ဆိုတယ်။ မြတ်စွာဘုရားက ဓမ္မသင်္ဂဟီပိဋိတော်မှာ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ပဉ္စမိကမဂ်လို့ ဟောထားရပါသလဲတဲ့။ အဲဒီနောက် အဋ္ဌကထာဆရာကြီးကိုယ်တိုင် မြတ်စွာဘုရားရဲ့ အာဘော်အတိုင်း အဖြေပေးလိုက်ပါတယ်။

နိယျာနဌေနစ ဟေတွဌေနစ၊ ပဉ္စေဝဓမ္မာ မဂ္ဂဂါနိ ဟောန္တိ။

တေန ဝုတ္တံ ပဉ္စမိကော မဂ္ဂေါ ဟောတိတိ။

သူ့အဓိပ္ပာယ်က ဝဋ်ဆင်းရဲမှ ထွက်မြောက်တတ်သော အနက်သဘောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက် စေတတ်သော အနက်သဘောအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ငါးပါး သော တရားတို့သည် မဂ္ဂင်တရားဖြစ်ပေ၏။

ထို့ကြောင့် အင်္ဂါငါးပါးရှိသောမဂ် (ပဉ္စမိကမဂ်)ဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်ပေပြီလို့ ဆိုတယ်။

မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးရှိတဲ့အနက် အဲဒီငါးပါးပဲ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက် စေတတ်တဲ့ သတ္တိရှိတယ်။ ပြီးတော့ သံသရာမှ လွတ်မြောက် စေတတ်တဲ့ သတ္တိလည်း ရှိတယ်။ မဂ်အစစ်ကြီးမလာသေး ခင် ရှေးဦးလာတဲ့ မဂ် “ပုဗ္ဗဘာဂမဂ်”ခေါ်ရင်လည်း ရတယ်။ ဝိပဿနာဉာဏ်နဲ့ ဖြစ်ပျက်မြင်အောင် ရှုတယ်ဆိုတာ ဒီငါးပါး နဲ့ ရှုကြရတာ။ ရှစ်ပါးနဲ့ ရှုရတာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီငါးပါးကို ပွားများနေတော့ မဂ်စိတ်ဆိုတာက (မဂ္ဂိတိညာသင်္ကမတာ) တစ်ကြိမ်ပဲ ဖြစ်တယ်။

ကောင်းမှုကုသိုလ်၌ မမေ့လျော့ခြင်းသည် လူတို့ လိုချင်တောင့်တ ဆန္ဒပြုကြသော သက်ရှည်ကျန်းမာ စသည့် ချမ်းသာသုခတို့ကို ဆောင်ယူပေးစွမ်းနိုင်၏ဟု ယုံကြည်အပ် ပေသည်။ ထို့အပြင် အပ္ပမာဒတရားအပါအဝင် မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဝိပဿနာအကျင့်တရားနှင့်အညီ ကျင့်သုံးအားထုတ်လိုက် သည် ဖြစ်ပါမူ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ (သန္တိသုခ)ကို ရရှိစေသည် အထိ ကောင်းကျိုးပေးစွမ်းနိုင်၏ဟူ၍ သဘောတူ ဘဝင်ကျ အပ်ပေသတည်း။

ယောသိစောလွင်

မိမိသားသမီးရဲ့ ပညာရေးကံကြမ္မာ

အသေအချာသိရအောင်

- ▶ ယခုဖြေဆိုထားသော အတန်းတင် စာမေးပွဲကြီးကို အောင်မြင်မှာလား / ကျရှုံးမှာလား ။
- ▶ ဂုဏ်ထူးနဲ့ အောင်နိုင်လား / ရိုးရိုးအောင်နိုင်လား / အမှတ်များများရရှိနိုင်လား ။
- ▶ ဘာသာစုံဂုဏ်ထူးရရှိနိုင်လား / မြန်မာတစ်ပြည်လုံး အဆင့် (၁) မှ (၁၀)အတွင်း ဝင်နိုင်လား ။
- ▶ ပညာရေးမှာ ဘွဲ့ရ ပြီးဆုံးနိုင်လား / ပါရဂူဘွဲ့မျိုးအထိ ရရှိနိုင်လား ။
- ▶ ဘယ်လို ပညာရပ်မျိုးနဲ့ ပိုပြီးအကျိုးပေးနိုင်လဲ ။
- ▶ ပြည်တွင်းနဲ့ ပြည်ပ ဘယ်မှာ ကျောင်းတက်သင့်လဲ ။
- ▶ ဒေး နဲ့ အဝေးသင် ဘယ်ဟာ ရွေးချယ်သင့်လဲ ။

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့) (လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသုတေသီ)

အမှတ် (၈၄၃)၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ (၃၄)ရပ်ကွက်၊ မြောက်ဒဂုံမြို့နယ်။

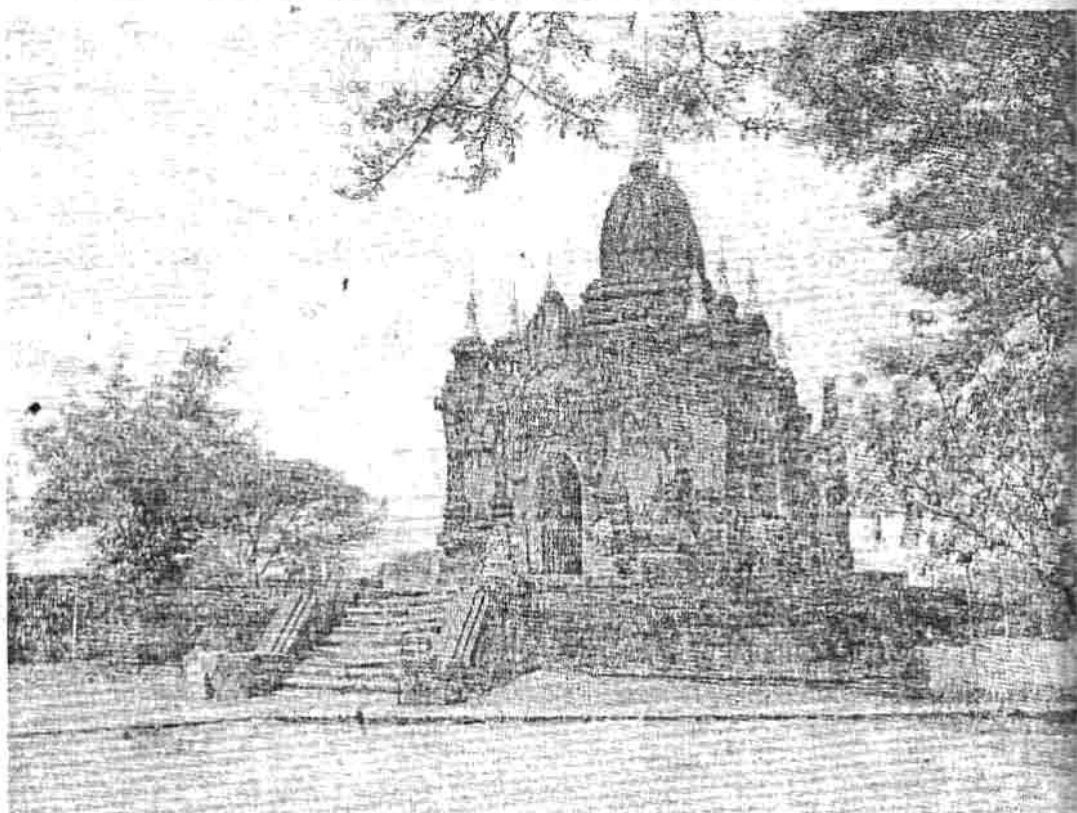
☎ - ၀၉ ၃၀ ၁၇၈၀၇၅၊ ၀၉ ၇၃၀ ၀၅၉၂၄၊ ၀၉ ၂၅၂ ၃၀၆၆၇၅၊ ၀၉ ၅၀ ၆၂၈၄၃

ယုံကြည်အားကိုးမှသာ လာခဲ့ပါ။

အဟောများ ရာခိုင်နှုန်းပြည့်နီးပါးမှန်ကြောင်း အာမခံသည်။

ရှင်အဇ္ဈဂေါဏဘုရားသို့

မောင်သာ (ရှေးဟောင်းသုတေသန)

ကျွန်တော် ပုဂံသို့ လေးငါးခေါက်ခန့် ရောက်ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း ရှင်အဇ္ဈဂေါဏဘုရားဆီသို့ တစ်ခေါက်မျှ မသွားဖြစ်ခဲ့သဖြင့် ယခုအခေါက် ပုဂံရောက်ချိန်တွင် ရောက်ဖြစ်အောင်သွားရန် ရည်ရွယ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသော မြန်မာနိုင်ငံ ဆောက်လုပ်ရေး သမဝါယမအသင်းမှ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးမောင်မောင်သန်း မိသားစုသုံးယောက်၊ မြောက်ဥက္ကလာပမှ “မြင့်မိတ်ဆွေ” သစ်စက်ပိုင်ရှင် ဦးရဲနိုင်၊ အစ်ကိုဖြစ်သူ ဦးအောင်နိုင်တို့နှင့်အတူ ကျွန်တော် ပုဂံသို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

ရှင်အဇ္ဈဂေါဏဘုရားအား ဖူးရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ညောင်ဦး လေယာဉ်ကွင်း လမ်းခွဲမှ အနောက်ဘက်

သို့ မင်းနန်းသူဘုရားသုံးဆူလမ်းအတိုင်း ဦးရဲနိုင်က ကားကို မောင်းခဲ့သည်။ ထိုလမ်း၏ ပြောက်ဘက်ရှိ ဝိနည်းရိပ်ဘုရားစုအရှေ့ကမ်းပေါ်တွင် ရှင်အဇ္ဈဂေါဏဘုရားရှိနေသည်။ ညောင်ဦးမြို့၏ တောင်ဘက်အရပ်ဖြစ်ပါ၏။

ဘုရားရှေ့ တံတိုင်းမုခ်ဝအနီးတွင် ကျွန်တော်တို့ ကားရပ်လိုက်ချိန်၌ ကမ္ဘာလှည့် ခရီးသည်များ စီးနင်းလာသည့် ကားကြီးနှစ်စီးက ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ ကားရပ်ထားစဉ် ကျွန်တော် သတိပြုမိသည့်အချက်မှာ ဘုရားတံတိုင်းကြီးက အလွန်ထူထဲမြင့်မားနေခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ တံတိုင်းကြီးက မြင့်နေသဖြင့် ရှင်အဇ္ဈဂေါဏစေတီတော်၏ အပေါ်ပိုင်းကိုသာ မြင်ကြရပါသည်။ မဟာရာဇ်တံတိုင်းအတွင်းသို့ ကျွန်

တော်တို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော တမာပင်
 နိပ်အောက်တွင် ပန်းချီကားများ၊ ပန်းပုရုပ်များ၊ ယွန်းထည်
 များ၊ ပုဂံအမှတ်တရ အင်္ကျီများနှင့် စာအုပ်များ ရောင်းချနေ
 သည့် ဈေးဆိုင်ခုံလေးတစ်ခုကို မြင်လိုက်ရပါသည်။ ဈေးဆိုင်
 ခုံဘေးမှ ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံးပေါ်တွင် ထိုင်နေသော
 ကျွန်တော်မိတ်ဆွေ ဦးလှကြိုင်ကို တွေ့လိုက်ရပါသည်။

ဦးလှကြိုင်က ညောင်ဦး ရှေးဟောင်းသုတေသနဌာန
 ခွဲမှ ဝန်ထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။ ရှင်အဇ္ဈကေတိဘုရားတွင်
 တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း ပုဂံဒေသရှိ ဘုရားစေတီများ၏
 သမိုင်းစာအုပ်များကို မူပိုင်စာအုပ်ထုတ်ဝေနေသူတစ်ဦးလည်း
 ဖြစ်သည်။

“ဦးလှကြိုင်...နေကောင်းလားဗျ”
 ကျွန်တော်အသံကို ကြားလိုက်ရ၍ ဦးလှကြိုင်က
 ဆိုင်ရာမှ ထကာ...

“ဟာ...ကိုယ့်ထရာ၊ မလာမိဖူး အလာထူးလှချေလား

ဗျ”
 ရှင်အဇ္ဈကေတိဘုရားသို့ ကျွန်တော် တစ်ခါမှ မလာဖူး
 သည်ကို ဦးလှကြိုင်က ရည်ညွှန်းပြောဆိုခြင်းဖြစ်ပေသည်။

“အေးဗျာ၊ ကျွန်တော်ရုံးခန်းအဖွဲ့တွေလည်း ပါလာလို့

ကျွန်တော်လည်း တစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖြစ်သေးလို့”

“ကောင်းတာပေါ့ဗျာ”

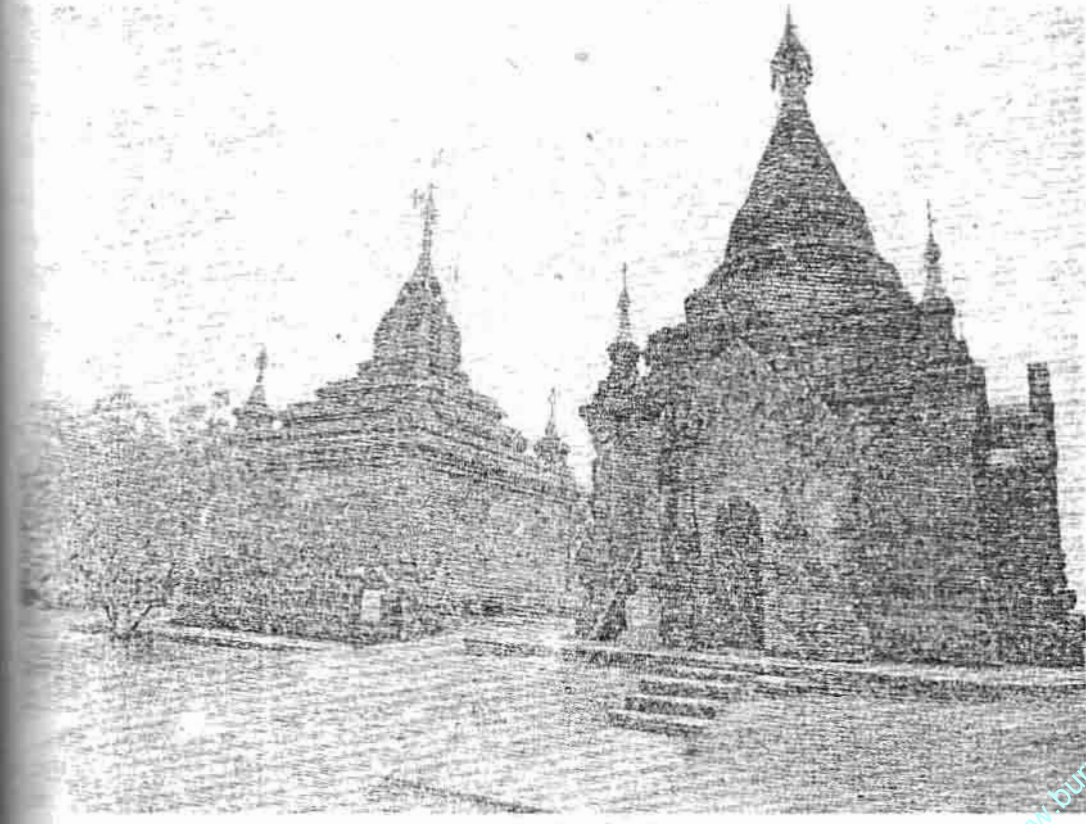
ဦးလှကြိုင်က ပြောပြောဆိုဆို ကျွန်တော်တို့နှင့် လိုက်
 လာသည်။

ဘုရားဝန်းထဲ၌ ရှင်အဇ္ဈကေတိဘုရား(ဘုရားအမှတ်-
 ၅၀၉ .က) နှင့် ပြောက်ဘက်တွင် ရှင်အဇ္ဈကေတိအုတ်
 ကျောင်းတို့ ရှိနေသည်။ အုတ်ကျောင်းကြီးက လေးထောင့်
 စပ်စပ် ထူထူမြင့်မြင့်ဖြစ်ပြီး ပုံသဏ္ဌာန်က ထူးခြားနေပေ
 သည်။

“ဘုရားအရင်းဖူးကြရအောင်ဗျာ”

ဟု ဦးလှကြိုင်က ပြောသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ ရှင်အဇ္ဈ
 ကေတိဘုရားပေါ်သို့ ကျောက်လှေကားများကို ကျော်နင်းကာ
 တက်သွားကြပြီး ဗေတီတော်လိုဏ်အတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်
 မြတ်အား ဖူးမြော်ကြပါသည်။

ရှင်အဇ္ဈကေတိဘုရားကို အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာမူကာ
 အုတ်ခုံအမြင့်ပေါ်တွင် တည်ထားသဖြင့် မဟာရာမိတ်တိုင်း
 အထက်သို့ ရောက်နေပြီး မြင့်မားသော တံတိုင်းအပြင်မှ
 ဗေတီတော်အပေါ်ပိုင်း အဆောက်အအုံကို မြင်ရခြင်းဖြစ်
 ပေသည်။

“ဒီအနီးတစ်ဝိုက်မှာ တံတိုင်းမြင့်တဲ့ ဘုရားဆိုလို့ ဒီတစ်ဆူတည်း ရှိတာဗျ”

“အောက်ခံ ခုံလုံးမြင့်ပြီး တည်ထားတာရော ဘယ်နှဆူ လောက်ရှိလဲဗျ”

ကျွန်တော့်အမေးကို ဦးလှကြိုင်က...

“ရှင်အဋ္ဌဂေါဏရဲ့ အနောက်မှာရှိတဲ့ ဝိနည်းမိရ်ဘုရား၊ တောင်ဘက်က နန္ဒပညာဘုရား၊ ဝံသီးဘုရားတွေလည်း အောက်ခံမြင့်တယ်ဗျ။ ဒါပေမယ့် တံတိုင်းကတော့ ရှင်အဋ္ဌ ဂေါဏဘုရားတံတိုင်းက အကြီးဆုံး၊ အမြင့်ဆုံးပဲ”

“ရွှေဂူကြီးလည်း အုတ်ခံမြင့်တယ်ထင်တယ်နော်”

“မှန်ပါ ကိုယ့်ဆရာရယ်။ ရွှေဂူကြီးနဲ့ ပီးမလောင် ကျောင်းက ပုဂံမှာ ခုံအမြင့်ဆုံး ဘုရားတွေပေါ့ဗျာ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦးလှကြိုင်”

ရှင်အဋ္ဌဂေါဏဘုရား၏ အောက်ခံ ခုံလေးဘက်တွင် စေတီရံများ တည်ထားကာ၊ ပစ္စယံအထက်တွင် အထွဋ် စေတီတင်ထားသည်။ အတွင်းတွင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကို နောက် ဘက်တွင် ကပ်ထားပြီး စေတီလိုဏ်ကို ထောက်တိုင် (မဏ္ဍိုင်) မပါဘဲ တည်ထားသဖြင့် ခေါင်မိုးက ကျယ်ပြန့်နေ သည်။ အမိုးခုံးနှင့် နံရံအပြည့်တွင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ပုံလေး များကို အပြည့်ဆွဲထားသည်မှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှ သည်။ ကျွန်တော်တို့ စိတ်ဝင်စားမှန်း သိနေ၍ ဦးလှကြိုင် က...

“စုရပေါင်း သမ္ပန္နဘုရားပေါင်း (၅၂၂၀၂၈) ဆူဆွဲထား တာဗျ”

ဟု ပြောပြသည်။

ကျွန်တော်တို့အားလုံး ဘုရားကို တစ်ပတ်ပတ်ကာ လိုက်လံ ဖူးမြော်ကြသည်။ စေတီတော်အတွင်းနံရံများတွင် ဗုဒ္ဓဝင် နံရံဆေးရေးပန်းချီများကို တွေ့ကြရသည်။ အတွင်း ပိုင်းက မှောင်နေသော်လည်း မိတ်ဆွေကြီး ဦးလှကြိုင်က လျှပ်စစ်မီးထွန်းထားပေးသဖြင့် ကောင်းစွာ မြင်နိုင်ကြပေ သည်။

“ညှော်သည်တွေ မရှိတဲ့အချိန်ဆို မီးပိတ်ထားရတာပေါ့ ဗျာ”

ဟု ဦးလှကြိုင်က ရှင်းပြသည်။ စေတီတော်ကို တစ်ပတ်ပြည့်အောင် ကျွန်တော်တို့ လှည့်ပတ် ဖူးမြော် ကြည့်ရှုကြပြီးနောက် အပြင်သို့ ပြန်ထွက်ကာ ဦးလှကြိုင် ပြောပြနေသည်များကို နားထောင်နေလိုက်ကြပါသည်။

ခရစ်နှစ် ၁၄၄၄ခုနှစ်တွင် ပုဂံပြည်၌ သေဉ်လည်ကြောင် မင်း နန်းတက်ခဲ့ပြီး သက္ကရာဇ် ၃၈၇ ခုနှစ်အထိ အုပ်ချုပ်ခဲ့ သည်။ သေဉ်လည်ကြောင်မင်းလက်ထက်တွင် ပုဂံတွင် ရဟန်းကြီး ရှင်မထီးဆိုသူတစ်ဦးရှိခဲ့သည်။ ရှင်မထီးသည် ရဟန်းဝတ်သည်ဟု ဆိုသော်လည်း ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ ပုဂံသို့ မရောက်ရှိသေးသည့်အချိန်လည်းဖြစ်သဖြင့် လောကီ ရေးရာ အင်္ဂါရတ်ဖိုထိုးခြင်းအလုပ်ကိုသာ တစ်စိုက်မတ်မတ် လုပ်နေသူတစ်ဦးဖြစ်သည်။

ရွှေဖြစ် ငွေဖြစ်လမ်းကို လိုက်နေသော ရှင်မထီးကို အင်္ဂါရတ်ထိုးရာတွင် ဓာတ်လုံးကျွေးရန် လိုအပ်သော ရွှေများ ကို သေဉ်လည်ကြောင်မင်းက ဘုရင့်ဘဏ္ဍာတိုက်မှ ထုတ် ပေးနေခဲ့သည်။ ရှင်မထီး၏ ဓာတ်လုံးပေါက်လျှင် ပုဂံတစ် ပြည်လုံး ချမ်းသာမည်ဆိုသည်စကားကို လုံးဝဥသပုံ ယုံကြည် သော သေဉ်လည်ကြောင်မင်းသည် ရှင်မထီး၏ ဓာတ်လုံး မပေါက်ပါက သူ့ချွက်လုံးနှစ်လုံးကို ထိုးဖောက်ရန် ကတိပေး ခဲ့သည်ကို အထူးယုံစားကာ ဘုရင့်ဘဏ္ဍာရွှေများကို ထုတ် ပေးခဲ့ရာ တစ်ဝက်နီးပါးကုန်သည်အထိ ဓာတ်လုံးက မပေါက် ခဲ့ပါချေ။ ဘုရင့်ဘဏ္ဍာသုံးပုံ နှစ်ပုံကုန်သည်အထိ မည်သို့ မထူးခြားသေးသဖြင့် သေဉ်လည်ကြောင်မင်းက ရှင်မထီး ကို ခြုံငြင်စ ပြုလေပြီ။

ထိုအချိန်တွင် ရှင်မထီးသည် နန်းသော်သို့ ကိုယ်တိုင်

ကြ၍ နောက်ဆုံးအဆင့်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သောကြောင့်
 ခပ်ဆိုင်းမထားသင့်ကြောင်း၊ နောက်ဆုံးတစ်ကြိမ်သာ ဓာတ်
 ထုတ် ရွှေများ ကျွေးရန် လိုတော့ကြောင်း၊ ဓာတ်လုံးမပေါက်
 မီက မိမိမျက်လုံးနှစ်လုံးကို ထိုးဖောက်ခံမည်ဖြစ်ကြောင်း၊
 သေဉ်လည်ကြောင်မင်းအား လျှောက်ထားခဲ့သည်။ ရှင်မထီး
 ၏ ရဲဝံ့သော လျှောက်ထားချက်ကြောင့် ဘုရင်က ရှင်မထီးကို
 ဘုရင့်ဘဏ္ဍာတော်တိုက်မှ နောက်ဆုံး ကျန်ရှိနေသော ရွှေ
 များကို ထုတ်ပေးခဲ့သည်။ ဘုရင့်ဘဏ္ဍာတိုက်တွင် ရွှေများ
 ကျန်တော့ပါပြီ။

ရှင်မထီးသည် နေရော ညပါ ဖိုကို ဆက်တိုက်ထိုး
 ဆွက် ဘုရင့်ရွှေများကို ဓာတ်လုံးအား အဆက်မပြတ်ကျွေး
 နေပေတော့သည်။ ရှင်မထီး၏ တပည့်များဖြစ်ကြသည့်
 ကျွန်စွာနှင့် သော်တာ လင်မယားနှစ်ယောက်ကလည်း ဖို
 ကို မီးမပြတ်အောင် တစ်လှည့်စီဆွဲပေးကြသည်။

သို့ဖြင့် ရှင်မထီးသည် တစ်ညတွင် အင်္ဂုယတ်ဖိုအတွင်း
 ရဲရဲတောက်နေသော မီးသွေးများထဲတွင် ကွမ်းသုံးလုံးခန့်
 အရွယ်ရှိသော ဓာတ်လုံးသည် ရဲရဲနီနေရာမှ ရွှေဖြစ်လာကာ
 ခြုံပြီးပြက်ပြက် လင်းလက်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရသဖြင့်-
 “အောင်ပြီဟေ့... အောင်ပြီ၊ အောင်ပြီ... အောင်ပြီ”

ဟု ဝမ်းသာအားရ အော်လိုက်ရာ တပည့်လင်မယား
 ကလည်း ထ၊ ခုန်ကာ အော်ဟစ် ပျော်ရွှင်နေတော့သည်။

ရှင်မထီး ဓာတ်လုံးအောင်သွားသည့်သတင်းကို ကြား
 သိရသော သေဉ်လည်ကြောင်မင်းသည် မိုးလင်းသည်နှင့်
 ရှင်မထီး ဖိုထိုးနေသည့်ကျောင်းသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

“ကိစ္စပြီးပြန်သွားပြီဆိုတာ မှန်သလား”

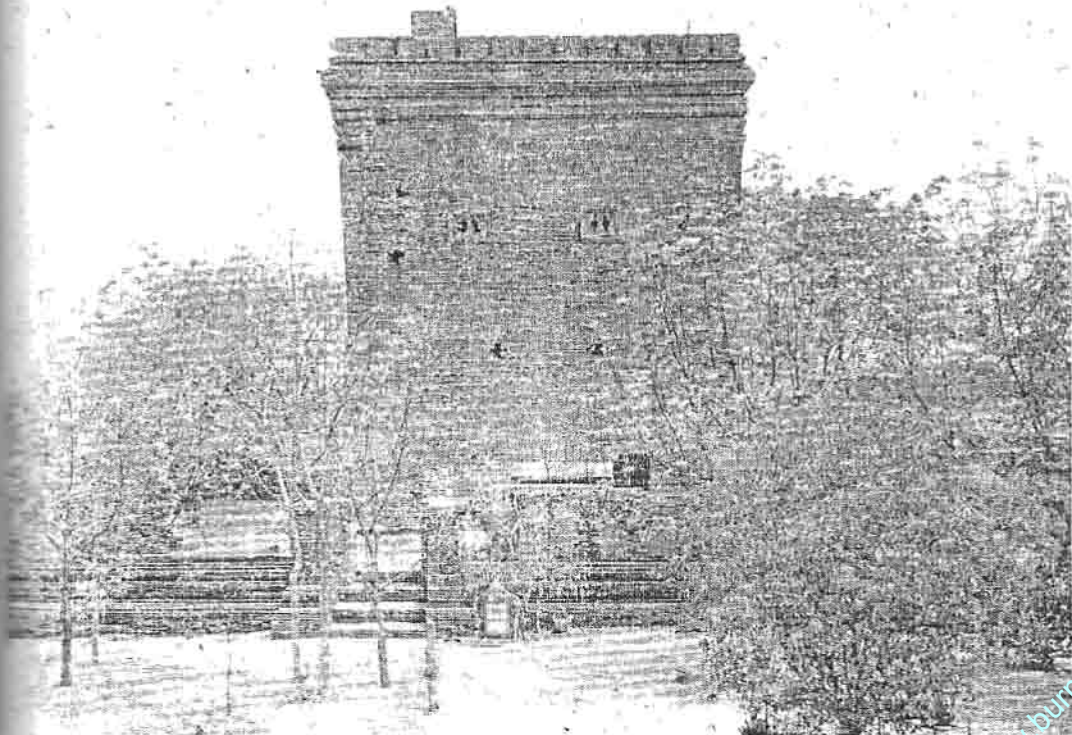
ဟု ဘုရင်က မေးသည်ကို ရှင်မထီးက...

“ပြီးပါပြီ အရှင်မင်းမြတ်။ ဓာတ်လုံးက ရွှေဖြစ်ပါပြီ။
 ဓာတ်လုံးပွင့်ဖို့ ဆေးရည်စိမ်ဖို့သာ ကျန်ပါတော့တယ်”

ဟု ဖြေကြားလိုက်ရာ သေဉ်လည်ကြောင်မင်းလည်း
 ဝမ်းသာအားရဖြစ်ကာ...

“ကောင်းပြီ၊ တစ်ခါတည်း စောင့်နေမယ်။ ရှင်မထီး
 လုပ်ဆောင်ရန်ရှိသည်ကိုသာ ဆက်လုပ်ပါ”

ဟု ပြောလိုက်သည်နှင့် ရှင်မထီးသည် အင်္ဂုရတ်
 ဗေထုပ်ကို ဖွင့်ကာ ကမန်းကတန်းဖတ်ရှုလိုက်သည်။ ပေရွက်
 များကို ဖတ်နေစဉ် ရွှေရောင်ဝင်းနေသော ဓာတ်လုံးအား
 ယွန်းကလပ်တစ်ခုပေါ်တွင် တပည့်လင်မယားအား တင်ထား
 ခိုင်းလိုက်သည်။ ဘုရင်နှင့် အပေါင်းအပါ များမတ်များက
 အံ့သြဝမ်းသာစွာ ရှင်မထီးကို ကြည့်နေကြသည်။

ရှင်မထီသည် နောက်ဆုံးရမည့် ဓာတ်ဆေးရည်အမည်ကို ပေထုပ်မှ ဖတ်ရှုပြီးသည်နှင့် တပည့်ဖြစ်သူ သော်တာအား ကျောင်းအောက်ရှိ ရှောက်ပင်မှ အကြီးဆုံး ရှောက်သီးတစ်လုံးကို သွားနှိုးခိုင်းလိုက်သည်။ သော်တာ ယူလာသော ရှောက်သီးလုံးကြီးအား ရှင်မထီက ဓားဖြင့် ထက်ခြမ်းခွဲကာ ကျော်စွာအား အရည်များ ညှစ်ခိုင်းလိုက်သည်။ အောက်တွင် ခံထားသော ယွန်းခွက်ထဲသို့ ရှောက်ရည်များ စီးကျလာပြီး နောက် ကျော်စွာက အစေ့များကို ဖယ်ရှားပစ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ရှင်မထီသည် ယွန်းကလပ်ဖော်မှ ရွှေရောင်ဝင်းနေသည့် ဓာတ်လုံးကို အသာအယာ မကွာ ရှောက်ရည်ခွက်ထဲသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ချလိုက်လေတော့သည်။ ဘုရင်နတ်ကွ အားလုံးသောသူများက အသက်ပင် မရှုနိုင်တော့ဘဲ ရှင်မထီလုပ်ကိုင်နေသည်ကို မျက်တောင်မခတ် ကြည့်နေကြသည်။

ရွှေရောင်ဝင်းနေသည့် ဓာတ်လုံးသည် အရောင်များ မှေးမှိန်ကျသွားချိန်တွင် ရှင်မထီသည် ဓာတ်လုံးပျက်သွားကြောင်း သိလိုက်ချေပြီ။ ရှင်ဘုရင် အမျက်ထွက်လေပြီ။

မျက်စိမျက်နှာပျက်နေသော သေဥလည်ကြောင်မင်းသည် အားငယ်စွာ ကြည့်နေသော ရှင်မထီ၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးအား သံလျက်ဖြင့် ထိုးဖောက်လိုက်သည်။ အနားတွင် ရပ်နေသော ကျော်စွာနှင့် သော်တာ လင်မယားသည် ရှင်မထီအား ဘုရင်က မျက်လုံးကို ထိုးဖောက်လိုက်သည်နှင့် ကြောက်လန့်ကာ ကျောင်းမှ အလျင်အမြန်ထွက်ပြေးခဲ့ကြရာ ရဲမက်များက တောင်ကုန်းထိပ်တွင် မိသွားကြပြီး နှစ်ယောက်လုံးကို ဓားဖြင့် ခုတ်ပိုင်းသတ်လိုက်ကြသည်။ သေဥလည်ကြောင်လည်း ဒေါသတကြီးဖြင့် ရှင်မထီကျောင်းမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ရှင်မထီသည် မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မျက်စိအဖောက်ခံရ တပည့် လင်မယားလည်း အသတ်ခံလိုက်ရသဖြင့် စိတ်ပျက် အားငယ်ကာ ကိုရင်ငယ်လေးအား ဓာတ်လုံးကို ကျောင်းတိုက် ကုဋီ (ရဟန်းတို့ ကိုယ်လက်သန့်စင်ခန်း)ထဲသို့ ပစ်ချခိုင်းလိုက်လေတော့သည်။

ကိုရင်ငယ်လည်း ရှင်မထီစေခိုင်းသည့်အတိုင်း ဓာတ်လုံးကို ကုဋီတိုက်တွင်သို့ ပစ်ချလိုက်သည်။ ကိုရင်ငယ်သည် ဓာတ်လုံးကို ကုဋီအတွင်းသို့ ပစ်လိုက်သည်နှင့် တွင်းထဲမှ လင်းလက်နေသော ရွှေရောင်တန်းများ ပေါ်ထွက်လာသဖြင့် ကုဋီ မီးလောင်သည်ဟု ထင်ကာ ရှင်မထီရှိရာသို့ အပြေးအလွှားရောက်ရှိသွားကာ ကုဋီ မီးလောင်နေကြောင်း

လျှောက်ထားလိုက်လေသည်။ ရှင်မထီအား အမောတကောင် လျှောက်ထားနေသော ကိုရင်၏ လျှောက်ထားချက်များကြားလိုက်သည်နှင့် ရှင်မထီ သိလိုက်လေပြီ။

“ဓာတ်လုံးပေါက်ပြီကွ”

ဟု အော်ဟစ် ကြိုးဝါးလိုက်ရင်း...

“ကိုရင်...ခုချက်ချင်း အဲဒီဓာတ်လုံးကို ကုဋီထဲ ပြန်ဆယ်လာခဲ”

ဟု ခိုင်းစေလိုက်ပြီး မိမိမျက်စိ မမြင်ရတော့သည်ကို သတိမူမိပြီး...

“ကျောင်းမှာ ဘယ်သူရှိလဲဟေ့”

ဟု တစ်ယောက်ယောက်ကို ခေါ်ကာ...

“ဈေးထဲကို သွားစမ်း၊ ရတဲ့ မျက်လုံးနှစ်လုံးဝယ်လာချေ”

ဟု ဈေးသို့ လွှတ်လိုက်သည်။

ကပ္ပိယလည်း ဈေးသို့ အလျင်အမြန်ပြေးကာ ရှင်မထီစေခိုင်းသည့်အတိုင်း မျက်လုံးများကို ရှာဖွေခဲ့ရာ နွားမျက်တစ်လုံးနှင့် ဆိတ်မျက်လုံးတစ်လုံးရရှိခဲ့သဖြင့် ဝယ်ယူပြီး ကျောင်းသို့ အမြန်ဆုံး ပြန်ပြေးခဲ့လေတော့သည်။ ကျောင်းရောက်သည်နှင့်...

“မျက်လုံးက နွားတစ်လုံး၊ ဆိတ်တစ်လုံးရခဲ့ပါတယ်ဘုရား”

ဟု လျှောက်ထားလိုက်သည်နှင့် ရှင်မထီးသည်...

“ရတာပဲ ပေးကွာ”

ဟု ပြောရင်း ကပ္ပိယ လှမ်းပေးလိုက်သော မျက်လုံး
နှစ်လုံးကို လက်ဖြင့် စမ်းယူလိုက်ပြီး သူ၏ မျက်လုံးပေါက်
အရအတွင်းသို့ ထည့်လိုက်သည်နှင့် ရှင်မထီးသည် အားလုံး
သို့ မြင်ရကာ မျက်စိအမြင်များ ပြန်လည်ကောင်းမွန်သွားခဲ့ပေ
သည်။

နွားမျက်လုံးတစ်ဖက်၊ ဆိတ်မျက်လုံးတစ်ဖက်ဖြစ်နေ
သည့် ရှင်မထီးသည် ထိုအချိန်မှစ၍ “ရှင်အဋ္ဌဂေါဏ”ဟု
အားည်တွင်ခဲ့သည်။ (ပါဠိဘာသာအရ အဋ္ဌ သည် ဆိတ်၊
ဂေါဏသည် နွားဖြစ်ပါ၏။)

ဝမ်းသာအားရဖြစ်နေသော ရှင်မထီးသည် သေဉ်လည်
ကြောင်မင်းထံ အပြေးသွားကာ ဓာတ်လုံးအောင်သွားပြီဖြစ်
ကြောင်း လျှောက်တင်လိုက်သည်။ သေဉ်လည်ကြောင်မင်း
သည် ဘာမှမပြော။

“အရှင်မင်းကြီးကို ပြလိုဇောနဲ့ အစိုရတ်ကျမ်းကို
အလှူငှာလို့ ဖတ်လိုက်မိတာ အမှားဖြစ်သွားခဲ့တယ် အရှင်
မင်းကြီး။ နောက်ဆုံးအဆင့်မှာ ဓာတ်လုံးကို ချေးရည်စိမ်ရ
မယ်လို့ ရေးထားတာကို ချဉ်ရည်စိမ်ရမယ်လို့ ဖတ်မိလိုက်

တော့ ရှောက်သီးရည်စိမ်လိုက်မိတာပါပဲ မင်းကြီး”

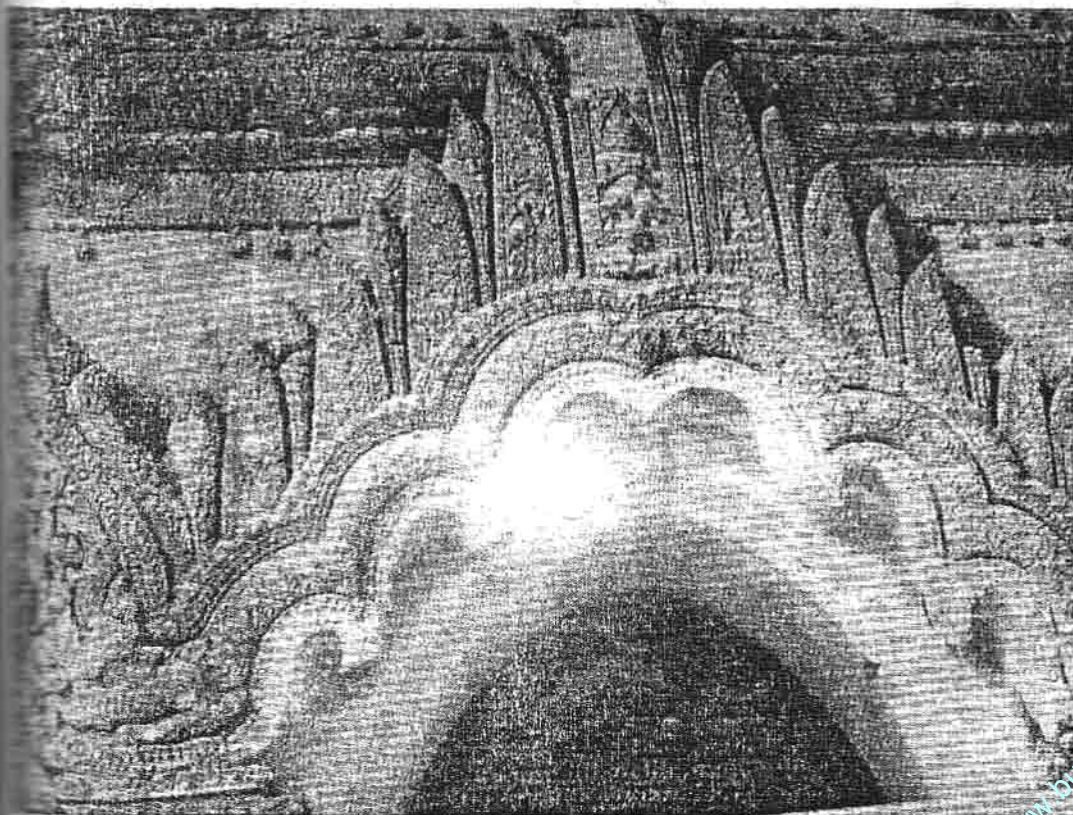
ဟု ရှင်းပြခဲ့သည်။

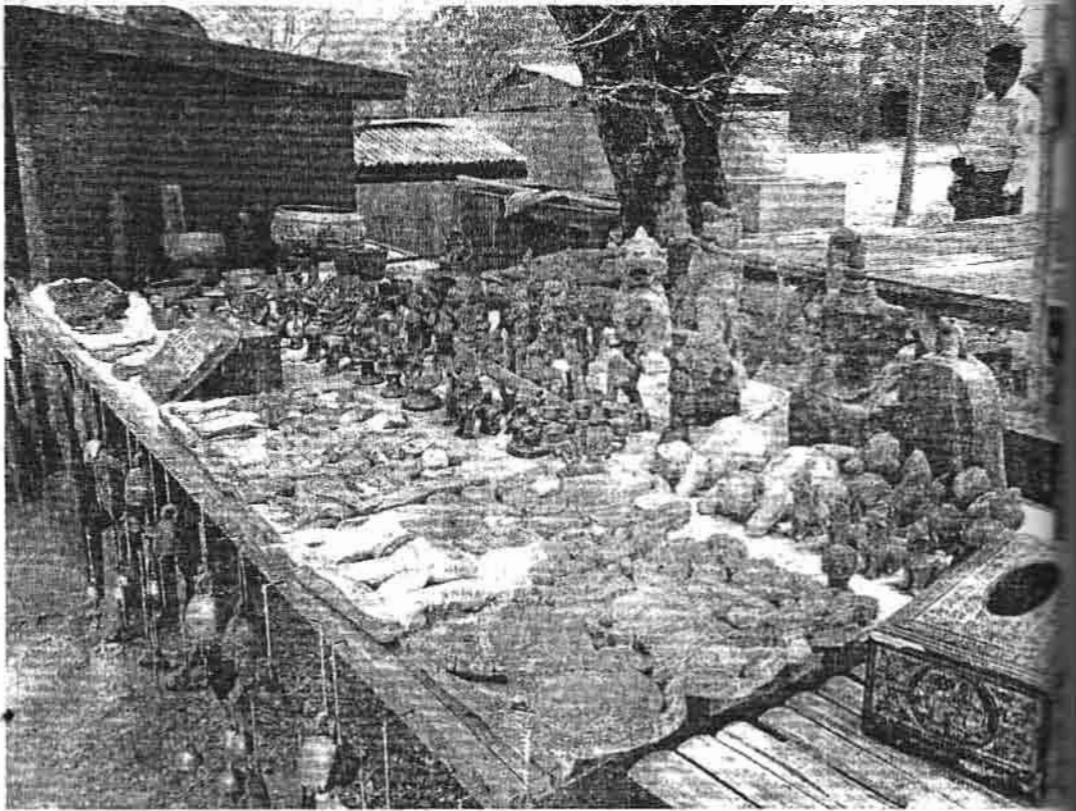
သို့သော် အားလုံး လက်လွန်ခဲ့ချေပြီ။

နောက်ပိုင်းတွင် သေဉ်လည်ကြောင်မင်းက ကျော်စွာ
နှင့် သော်တာ လင်မယားအား မိမိအမှားကို တောင်းပန်ကာ
“သူတို့နှစ်ယောက် အသတ်ခံရသည့် တောင်ကုန်းမှာပင် နတ်
ကွန်းတစ်ခုတည်ဆောက်ပေးပြီး ပြည်သူပြည်သားများအား
ပူဇော်ပသရန် အမိန့်ထုတ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ရှင်အဋ္ဌ
ဂေါဏ၏ ဓာတ်လုံးကြောင့် ပုဂံတွင် မုဆိုးမပင် ဘုရားတည်
နိုင်သည်ဟု ပြောစမှတ်တွင်ခဲ့လေတော့သည်။

ဦးလှကြိုင် ပြောပြနေသည့် ရှင်အဋ္ဌဂေါဏ ရာဇဝင်ကို
အများသိကြပြီးဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း မှန်မမှန်ကို မည်သူ
မျှ အတိအကျ မသိနိုင်သေးသော်လည်း ဇာတ်လမ်းက
နားထောင်ကောင်းနေသဖြင့် မြန်မာလူမျိုးအများစုက လက်ခံ
ထားကြပေသည်။ သို့သော်လည်း ယင်းဇာတ်ကြောင်းနှင့်
ပတ်သက်သည့် နိုင်မာသော ကျောက်စာအထောက်အထား
များကိုကား မတွေ့ရှိရသေးပါချေ။ (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်
ပါမောက္ခချုပ်ဟောင်း ဒေါက်တာ ထင်အောင်က ထို

အကြောင်းအရာများသည် ပါးစပ်ရာဇဝင်သာဖြစ်ကြောင်း ပြောခဲ့ဖူးပါသည်။)

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ပုဂံနယ်မြေ၏ ထင်ရှားသော ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သည့် ရှင်အဋ္ဌဂေါဏဘုရားသည် ခေတ်အပိုင်းအခြားအရ အေဒီ ၁၂၈၈ခုနှစ်ကပိုင်းလက်ရာဟု ပညာရှင်များက ယူဆခဲ့ကြသည်။ ပုဂံမြို့ဟောင်းအတွင်း လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၈၀၀)ကျော်ဝန်းကျင်ခန့်တွင် ပေါ်ထွန်းခဲ့သော စေတီတော်တစ်ဆူလည်းဖြစ်သည်။

ပုဂံ ရှေ့ဟောင်း သုတေသနဌာနက ရှင်မထီးဘုရားကို ဘုရားအမှတ်(၅၀၉)က ရှင်အဋ္ဌဂေါဏဘုရားဟု မှတ်ပုံတင်ထားခဲ့သည်။ ပုဂံစေတီပုထိုးများကို အမည်ပေးခဲ့စဉ်က ယင်းဘုရားဝင်းအတွင်းမှ အင်္ဂုရိုတ်ထိုးရာတွင် အသုံးပြုသော လုံကွဲများ၊ မီးသွေးခဲများ ပြာများကို တွေ့ရှိခဲ့ရသဖြင့် “ရှင်အဋ္ဌဂေါဏဘုရား”ဟု အမည်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အဆိုပါ မီးသွေးစများ ကာဗွန်-၁၄ ဓာတ်ခွဲနည်းစနစ်ဖြင့်သာ ဓာတ်ခွဲကြည့်ပါက ယင်းတို့၏ သက်တမ်းကို အနီးစပ်ဆုံး သိရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

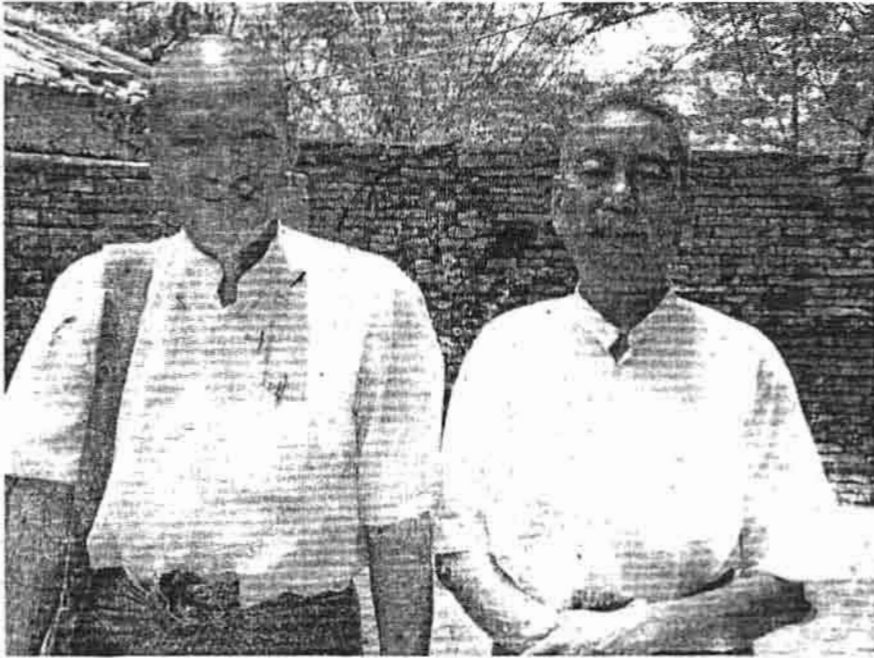
ယခုအခါတွင် ရှင်မထီးကို အကြောင်းပြုလျက် ရှင်အဋ္ဌဂေါဏဘုရားသို့ ဖူးမြော်လည်ပတ်ကြသူများ နေ့စဉ်

လိုလို လာရောက်လျက်ရှိကြသည်။ ဘုရားမြှောက်တော်မူအုတ်တိုက်ကြီးအတွင်းတွင် ရှင်မထီးဓာတ်ခန်းကို ဖွင့်ထားရာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသူများ လာလေ့ရှိကြသည်။ ရှင်မထီးဓာတ်ခန်းအတွင်း၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရုပ်ပွားတော်ကို ဖူးမြော်ကြရသကဲ့သို့၊ ရှင်မထီးရုပ်ထု၊ ရက္ကန်းစင်တောင်ဆရာထု၊ ရုပ်ထု၊ ဘိုးဘိုးအောင်နှင့် ဘိုးမင်းခေါင်ရုပ်ထုများကိုပါ မြော်ကြရပေသည်။

ကျွန်တော်တို့နှင့် အတူပါလာသော ဦးရဲနိုင်က “ဒီမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြတဲ့သူတွေက ဘာတွေလုပ်ကြတာလဲ”

ဟု မေးမြန်းရာ အနားတွင် ရှိနေသူတစ်ဦးက “အများအားဖြင့် အရင်ကတော့ အင်္ဂုရိုတ်ထိုးတော်မူအလာများတာဗျ။ ခုနောက်ပိုင်းကျတော့ အင်္ဂုရိုတ်ထိုးတော်မူတော်တော်နည်းသွားပြီဆိုတော့ ရွှေငွေပေါများခွင့်တော်မူလို့ လာပြီးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြတာပေါ့ဗျာ”

ဟု ပြောပြပါသည်။ ထိုသူက ဆက်၍... “ပန်းလှူ၊ အမွှေးတိုင်လှူ၊ လျှပ်စစ်လှူကြပြီး ကြတာ များပါတယ်” ဟု ဆက်ပြောပါသည်။

ဓာတ်ခန်းအတွင်း၌ ကန်တော့ပွဲ၊ ပန်းအိုး၊ အမွှေးတိုင်
ဝင်း၊ လျှပ်စစ်မီးတို့ကို သပ်သပ်ရပ်ရပ် စီစဉ်ပေးထားသည်ကို
တွေ့ကြရသည်။ ဂူဘုရားတစ်ခုအတွင်းရှိနေသော ဓာတ်ခန်း
၏ မူလ ကောင်းမှုရှင်ကိုမူ တိတိကျကျ မည်သူမျှ မသိရှိ
ကြပါချေ။

ကျွန်တော်တို့ ရှင်အဋ္ဌဂေါဏဘုရား၏ မြောက်ဘက်ရှိ
အုတ်တိုက်သို့ သွားရောက်ကြပါသည်။

အုတ်တိုက်သည် တိုက်မကုန် မလွှဲပြောင်းပြီး ဝင်း
ပေါက် လေးပေါက်က အရှောက်၊ မြောက်ဘက်နှင့် တောင်
ဘက်တို့တွင် တစ်ပေါက်စီ ရှိသည်။ တိုက်မ၏အပြင် လေး
ဘက်လုံးတွင် ပတ်လမ်းရှိသည်။ အချို့နေရာများတွင် ၄-
ပေထူရှိသည့် အုတ်တိုက်နံရံကြီးများ ပြိုပျက်နေသည်ကို
လည်း တွေ့ရပေသည်။ အုတ်တိုက်သည် သုံးပေမြင့်သော
အောက်ခံ အုတ်ခုံပေါ်တွင် တည်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ မှန်
ပေါက်များရှိသော အရှေ့ မြောက်နှင့် တောင်ဘက်တို့တွင်
ဘုရားခုံပေါ်သို့ တက်ခရောက်ရန် အုတ်လှေကားတစ်စင်းစီ
ရှိသည်။

အုတ်ကျောင်းကြီးသည် အရှေ့အရပ်သို့ မျက်နှာမူထား
ပြီး အုတ်ကျောင်း၏ အရှေ့မျက်နှာစာကို ဓမ္မသာလာဆောင်
သဘောမျိုး တည်ဆောက်ထားသည်မှာလည်း ထူးခြားလှပေ
သည်။ ရှေးယခင်ကာလများက တရားဟောရာ၊ အလှူအတန်း
ပြုလုပ်ရာ၊ ရဟန်းရှင်လူများ စုဝေးရာ၊ ဘာသာရေးအခမ်း

အနားများ ပြုလုပ်ခဲ့ရာ နေရာတစ်ခုဖြစ်နိုင်ကြောင်း သုံးသပ်
မိပေသည်။

ကျွန်တော်တို့ အုတ်တိုက်အတွင်း လှည့်ပတ်ကြည့်ရှု
ကြပြီး အရှေ့မှ လှေကားမှ ပြန်ဆင်းကာ ဓမ္မသာလာဆောင်
မှ ပြန်ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဦးလှကြိုင်ဆိုင်တွင် ခဏထိုင်ကြ
ရင်း အမှတ်တရပစ္စည်းများ ဝယ်ယူကြပါသေးသည်။ ဦးလှ
ကြိုင်က ကျွန်တော်အား ရှင်အဋ္ဌဂေါဏဘုရားသမိုင်းစာအုပ်
တစ်အုပ် လက်ဆောင်ပေးအပြီး ကျွန်တော်တို့အားလုံး
ဦးလှကြိုင်ကို နှုတ်ဆက်၍ ရှင်အဋ္ဌဂေါဏဘုရားမှ ပြန်လည်
ထွက်ခွာခဲ့ကြပါသည်။

ပုဂံဒေသရှိ စေတီပုထိုးပေါင်း မြောက်များစွာရှိသည့်
အနက် စိတ်ဝင်စားဖွယ် ရှေးဟောင်း ဒဏ္ဍာရီများနှင့် ဆက်
နွယ်နေခဲ့သည့် ရှင်အဋ္ဌဂေါဏဘုရားကို တံတိုင်းအပြင်မှ
ကျွန်တော်တို့ လှမ်းကြည့်ကြရင်း ရာဇဝင်ထဲမှ ရှင်မထီး
သေဥလည်ကြောင်းနှင့် ကျော်စွာ၊ သော်တာတို့ကို အမှတ်ရ
နေမိပါတော့သည်။

...

မောင်သာ (ရှေးဟောင်းသုတေသန)

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ မထေရ်နှင့် မဟာနမတ္ထာရ ဘုရားရှိခိုးဝါထာတော်ကြီး

ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာတ)

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်တွင် နေလေမဟာထင်ရှားလာမည့် အရှင်ဗုဒ္ဓယောသလောင်းလျာသည် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၊ မဇ္ဈိမဒေသရှိ မဟာဗောဓိပင်၏အနီး “ယောသ”မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်များရှာ၍ “ကေသ”မည်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ မယား “ကေသီ”မည်သော ပုဏ္ဏားမ၏ ဝမ်းကြာတိုက်တွင် ပဋိသန္ဓေစွဲမှီတည်လေ၏။

ထိုအချိန် သာသနာတော်နှစ် (၉၀၀)ခန့်က သီဟိုဠ်ကျွန်း၌ သာသနာတော် အလွန်ထွန်းလင်းတောက်ပ စည်ပင်လျက်ရှိသည်။ ဘုရားရှင်၏ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာများ မပျက်မစီး အပြည့်အစုံ သီဟိုဠ်ဘာသာအက္ခရာဖြင့် တည်ရှိနေသည်။ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်း၌ အပြည့်အစုံ မရှိသည်ဖြစ်၍ ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ ပါဠိတော်များနှင့် အဋ္ဌကထာများကို သီဟိုဠ်ဘာသာအရေးအသားမှ ဟင်္သာတဘာသာအက္ခရာ

အရေးအသားသို့ အဘယ်သူ ကူးယူနိုင်စွမ်းရှိပါသနည်းဟု ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းနေ မဟာထေရ်အများ စည်းဝေးတိုင်ပင်ကြည့်နောက် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ကြွရောက်တော်မူကြကာ “ယောသ”အမည်ရှိသော နတ်သားကို တွေ့ မြင်သဖြင့်-

“ဤနတ်သားကား ဝိဇ္ဇကတ်တော်ကို ပြန်ဆိုကူးယူနိုင်စွမ်းရှိရုံသာမက၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီးကိုလည်း အဓိကရည်စွာ တည်စေနိုင်မည့်သူ”ဟု အနာဂတ်သဉ္ဇာတ်တော်ဖြင့် သိတော်မူသောကြောင့် “ယောသ”အမည်ရှိသော နတ်သားအား လှူပြည်သို့ဆင်း၍ သာသနာပြုရန်အလို့ငှာ သိကြားမင်းနှင့်တကွ မထေရ်တို့က တောင်းပန်ကြပါသည်။ ထိုအခါ ယောသနတ်သားသည် ပဋိညာဉ်မှ ဝန်ခံခြင်းဖြင့် နောက် ပုဏ္ဏားမကြီး၏ ဝမ်းကြာတိုက်တွင် သန္ဓေစွဲမှီခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုယောသသူငယ်ကို မွေးဖွားပြီးနောက် ဂုဏ်အရွယ် သို့ရောက်သော် ဗေဒင်အတတ်တွင် တစ်ဖက်ကမ်းခတ် တတ်မြောက်သဖြင့် ဗေဒင်မာန်တက်လျက်ရှိသည်။ တစ်နေ့တွင် "ရေဝတ" ဘွဲ့တော်ရှိ ရဟန္တာတစ်ပါးနှင့်တွေ့ပြီး ဗေဒင်နှင့် ပတ်သက်၍ အချေအတင် ဆွေးနွေးကြသည်။ မထေရ်မြတ်က "ကုသလဓမ္မာ ကုသိုလ်တရားတို့ကား အဘယ်သို့နည်း။ အကုသလဓမ္မာ-အကုသိုလ်တရားတို့ကား အဘယ်သို့နည်း။ အဗျာကတာဓမ္မာ-အဗျာကတာ တရားတို့ကား အဘယ်သို့နည်း" ဟု "ပရမတ္ထဝေဒ" မည်သော ဗုဒ္ဓမန္တန်ကို ဆေးပြန်လေ၏။ ထိုအခါ ယောသသူငယ်သည် ပရမတ္ထဝေဒ ဗုဒ္ဓမန္တန်ကို တတ်မြောက်လို၏။ နေ့စဉ် သင်ကြားရာ တစ်နေ့ တစ်နေ့တွင် အပုဒ်ပေါင်း ခြောက်သောင်း နှုတ်တိုက် အာဂုံဆောင်နိုင်၊ သရဗ္ဗာယ်နိုင်ဖြစ်၍ တစ်လတည်းဖြင့်ပင် ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ အာဂုံဆောင်နိုင်သဖြင့် ပါရဂူရောက် တတ်မြောက်ခဲ့လေ၏။

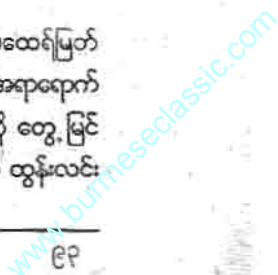
ယောသသူငယ်သည် အရွယ်ရောက်သော ၎င်းဆရာထံတွင် ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်လေ၏။ တစ်နေ့သန္တ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူသော ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ၌ ငါ၏ အသိဉာဏ်ပညာက လွန်ကဲလေသလော၊ ငါ့ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ၏ အသိဉာဏ်ပညာက လွန်ကဲလေသလော ဆု အရှင်ဗုဒ္ဓယောသ တွေ့တောကြံကည်သည်ကို ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်တော်မူသော အရှင်ရေဝတ မထေရ်မြတ်သည် တောပရိယ အဘိညာဉ်ဖြင့် သိတော်မူ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ရင်း ဗုဒ္ဓယောသ...ဝိဇ္ဇကတ်စာပေမာန်တက်ကာ မသင့်တော်သည်များကို မကြံစည်လင့်၊ ဝန်လေးလှတိုသည်" ဟု ဆရာ ဗုဒ္ဓယောသသည် ထိတ်လန့်ခြင်း သံဝေဂဖြစ်ပေါ်ကာ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာအား ကန်တော့ဝန်ချ တောင်းပန်၏။ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာက "ငါ့ရှင် ဗုဒ္ဓယောသ၊ သင်သည် ဝန်လေးသော အကြံအစည်ကို ကြံမိပြီး သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ သွား၍ သီဟိုဠ်ဘာသာအက္ခရာဖြင့် ရေးသားထားအပ်သော ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံကို မာဂဘောသာအက္ခရာအရေးအသားဖြင့် ပြန်ဆိုရေးသားလေလော့၊ ယင်းသို့ ရေးသားသော် ငါသည် ခံစား ဟု မိန့်တော်မူသောကြောင့် အရှင်ဗုဒ္ဓယောသသည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ဝိဇ္ဇကတ်တော် သွားရောက်ကူးယူရန် ဝန်ခံတော်ပြုလေ၏။

အရှင်ဗုဒ္ဓယောသ မထေရ်သည် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ သွားရာမမင်းလက်ထက် သာသနာ ၉၃၀ နှစ်တွင် ရောက်သည်။ ဦးစွာ သံဃာပါလ မထေရ်နှင့် တွေ့ဆုံပြီး သီဟိုဠ်မှ ရောက်သော်များ ကူးယူရန် ရောက်ရှိလာကြောင်း လျှောက်

ထား၏။ သံဃာပါလ မထေရ်နှင့် သီဟိုဠ်မထေရ်တို့က "သီလေ ပတိတ္ထယနရေ" စသော ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ပေးအပ်၍ ဤဂါထာအနက်ကို ဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံ ချောက်ချားစေ၍ ဖွင့်ဆိုစေ၏။ အရှင်ဗုဒ္ဓယောသလည်း ထိုနေ့ညချမ်းအချိန်မှစ၍ အဆိုပါ ဂါထာကို အစအဦး အမှူးထားပြီး ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်းကို ပြုစုရေးသားအပြီး ကျိန်းစက်တော်မူ၏။ သီကြားမင်းသည် မထေရ်၏ ဉာဏပဋိကို သိလို၍ ရေးပြီးကျမ်းတစ်ဆူကို ကွယ်ထားလိုက်၏။ မထေရ်လည်း နီးလာပြီး ကျမ်းကို မတွေ့သဖြင့် ဇုတိယအကြိမ် ပြုစုရေးသားပြီး ကျိန်းစက်တော်မူပြန်၏။ သီကြားမင်းလည်း ရှေးနည်းအတိုင်း ကွယ်ထားလိုက်ပြန်၏။ မထေရ်လည်း နီးလတ်သော် ကျမ်းကို မတွေ့သဖြင့် တတိယအကြိမ် ပြုစုရေးသားပြန်၏။ ကျမ်းရေးသားပြီးသော် သီကြားမင်းသည် ရှေးက ကွယ်ထားသော ကျမ်းနှစ်ဆူကို ပြုလေ၏။ နံနက်လင်းသောအခါ တစ်ည၌တည်း ပြုစုရေးသားထားသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ကျမ်း သုံးဆူကို သီဟိုဠ်မထေရ်တို့အား ပြသဖြင့် တိုက်ဆိုင်စစ်ဆေးကြည့်ရာ တစ်လုံးတစ်ပါးမှလွဲမှားခြင်းမရှိ။ တညီတညွတ်တည်း ရှိသည်ကို တွေ့ကြရ၍ အလွန်နှစ်သက် သဘောကျသဖြင့် ဝိဇ္ဇကတ်တော်၏ ပြန်ဆိုကူးယူခွင့်ပေး၏။ သို့သော် ဝိဇ္ဇကတ်တိုက်ကိုမှ ဖွင့်မပေး၍ "သင့်အစွမ်းဖြင့် ဖွင့်၍ ကူးယူလေလော့" ဟု မိန့်ဆိုကြပြန်၏။

ထိုအခါ အရှင်ဗုဒ္ဓယောသ မထေရ်သည် ဝိဇ္ဇကတ်တိုက်တံခါးဖွင့်ရန် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်၊ ကျေးဇူးတော်၊ လက္ခဏာတော်၊ တန်ခိုးတော်များနှင့်တကွ စရိယသုံးပါး၊ ခွန်ခြင်းကြီးငါးပါး၊ ပါရမီတော်ဆယ်ပါး စသည်တို့ကို "သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ" စသော နမက္ကာရ ဘုရားရှိခိုးဂါထာတို့ဖြင့် ဖွဲ့နွဲ့ရေးသား စီရင်ပြီးလျှင် ဝိဇ္ဇကတ်တိုက်တော်တံခါးဝတွင် ထိုင်တော်မူလျက် နမက္ကာရ ဂီတပါ အနက်အဓိပ္ပာယ်လာအတိုင်း မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို အာရုံပြု၍ ရွတ်ဆိုခဲ့၏။ ထိုသို့ ရွတ်ဆိုမှုတွင် "တဟိံ တဟိံ ပါရမီသဉ္စ ယံ စယံ" ဟူသော ပါရမီဂုဏ်တော်ညွှန်း ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို ရွတ်ဆိုမိသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ဝိဇ္ဇကတ်တော်တိုက်တံခါးသည် အလိုအလျောက် ဟင်းလင်းပွင့်သွားလေသည်။ ထိုအခါမှ ဗုဒ္ဓယောသ မထေရ်လည်း ဝိဇ္ဇကတ်တော်များကို ကူးယူပြန်ဆိုခွင့် ရရှိခဲ့လေတော့သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အရှင်မဟာယောသ မထေရ်မြတ်သည် သာသနာတော်အတွက် အလွန်အရေးပါ အရာရောက်ခဲ့သော ထူးခြားသည့် ရဟန်းတစ်ပါးဖြစ်သည်ကို တွေ့မြင်ရမည်ဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနာ အနာဂတ်ကာလ ထွန်းလင်း

တောက်ပရေးအတွက် တာဝတိံသာမှ လူရွာသို့ ဆင်းသက်လာရခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအရှင်၏ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးမားမှု၊ ဉာဏ်ပညာကြီးမြတ်မှုတို့ကြောင့် သီဟိုဠ်ကျွန်းရှိ သီဟိုဠ်ဘာသာအကျရာဖြင့် စီရင်ထားရှိသော ပိဋကတ်တော်များကို မာဂဓ ဘာသာအကျရာသို့ ပြန်ဆိုနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယနေ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်နိုင်ငံများ အထူးသဖြင့် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာသာသနာကို စွဲမြဲစွာ စောင့်ထိန်းလျက်ရှိကြကုန်သော နိုင်ငံများတွင် အသုံးပြုလျက်ရှိသော တန်ခိုးထား လေးစားမြတ်နိုးအပ်သော ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော ဓမ္မရတနာတို့သည် အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ မထေရ်၏ ကျေးဇူးကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ မထေရ်၏ ပိဋကတ်တိုက်တော်ကို ပွင့်စေနိုင်လောက်အောင် တန်ခိုးထက်မြက်သော မဟာနမက္ကာရ ဘုရားရှိခိုးဂါထာတော်ကြီးကိုလည်း တန်ဖိုးထားရှိရမည်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ နမက္ကာရပါဠိတော် ဂါထာအပုဒ်ပေါင်းမှာ (၃၃)ပုဒ်ထိ ရှိပါသည်။ ထိုဘုရားရှိခိုးဂါထာတော်ကြီးကို ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဗုဒ္ဓယောသ မထေရ်မှ

စီရင်ရေးသားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ဂါထာတော်ကြီး၏ အနက်ကို ဗုဒ္ဓဘာသာအခြေခံ(လက်စွဲ) မိဘမေတ္တာ ဆယ်စောင်တွဲစာအုပ်တွင် ဖတ်ရှုနိုင်ပါသည်။

ဤ နမက္ကာရဘုရားရှိခိုးဂါထာတော်ကြီး၏ အစွမ်းသတ္တိကား ကြီးမားကျယ်ဝန်းလှပါသည်။ မည်မျှနည်းဟူမှ မဟာဗောဓိပလ္လင်တော်ဝယ် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွဲ နေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားရှင်အား မာရ်နတ် လာ၍စစ်ထိုးသောအခါ ဆယ်ပြာသော ပါရမီတော်ကို ဘဝများစွာ ဆည်းပူးခဲ့သောကြောင့် ဤဗောဓိပင်နှင့် ပလ္လင်တော်ကို ရရှိပေသည်ဟု ပါရမီတော်ကို ညွှန်းဆိုပြုမှ မာရ်နတ်ရန် ပျက်ပြားသွားသောသို့ မိမိတို့၏ ဘဝတွင် ကြုံတွေ့ကြရမည့် လောကဝံတရာတို့သည်လည်း ပျက်ပြားကာ ပိဋကတ်တိုက်တော်ကြီး ပွင့်လာသကဲ့သို့ ကောင်းမြတ်သော အကျိုးတရားများကို ရရှိခံစားနိုင်ကြမည်ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းမြတ်သော စေတနာတရားဖြင့် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသတည်း။

ရဲရဲထွန်း (ဟင်္သာ)

ရှိခြင်း ။ ၊ မိဘမေတ္တာ ဆယ်စောင်တွဲ။

ဆရာကြီးရာအာဇော်ဝင်း (LL.B.)

နာမည်ပေးတင်ပွန်းတပ် နက္ခတ္တဗေဒအကြားအပြင် လျှို့ဝှက်နတ်နိသောပညာဖြင့် အနာဂတ်ဟောတိန်

ရင်သွေးငယ်များနာမည်ပေးခြင်းကင်ပွန်းတပ်ရက်အခမဲ့ပေးခြင်းဖြင့် နာမည်လှလှလေးများပေးချယ်ပေးခြင်းရင်သွေးငယ်များဘဝတစ်သက်တာ စာတမ်းကုမ္ပဏီများနာမည်ပေးခြင်းကုန်အမှတ်တံဆိပ်များအောက်ခံအရောင်းများကုမ္ပဏီဖွင့်ပွဲအချိန်နာရီနေ့ရက်များပြန်မာတတာအင်္ဂလန်ဇာတာဟောစာတမ်းအင်္ဂလိပ်ဟောစာတမ်းနိုင်ငံခြားမှမြန်မာများအတွက်နာမည်ပေးစသည့်နာမည်ပေးပါရဂူဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ဉာဏ်ပူဇော်ခရုဝဝဝသံတမန်ဝန်ထမ်းအင်္ဂလိပ်နာမည်နှင့်မိဘနာမည်တို့ဖက်၍ အထူးဆောင်ပေးခြင်း ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များခွဲစိတ်မွေးဖွားမည့်ရက်ကောင်းရက်များ နာရီမိနစ်စက္ကန့်အပါအဝင်လိုအပ်သောယဉ်ကျေးမှုနည်းလမ်းနှင့်တိုင်ပင်ဆက်သွယ်နိုင်သည်လျှင်အတွက်ရက်လနစ်ပိုင်းခြားထားသောဟောစာများ လက္ခဏာဖြင့်ဟောခြင်း ဓါတ်ပုံဖြင့်ဟောခြင်း မွေးသက္ကရာဇ်ဖြင့်ဟောခြင်းအကြားအပြင်ဖြင့်ဟောခြင်းနိုင်ငံခြားသဘောသားများလိုင်ကောင်းကောင်းနိုင်ငံခြားသွားသူများမိမိရောက်သည့်နိုင်ငံတွင်အဆင်ပြေစေရန်ချစ်သူမောင်နှံတို့ဇာတာစစ်ဆေးခြင်းအကြံပြုချက်စေရန်အမှုနိုင်/မနိုင်ပညာရေးထူးချွန်မရှိအိမ်ထောင်ရေးတွင်အနှောင့်အယှက်များမပေးခြင်းရုပ်ရည်သော်လည်းအဆင်မပြေဖြစ်နေသည့်လူပျိုကြီးအပျိုကြီးများကံပွင့်အောင်ခြင်းအိမ်ခြံကားရောင်းထွက်စေရန်ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းအင်းပညာပညာပညာဓာတ်ရိုက်ဓါတ်ဆင်ပညာများဖြင့်ဆရာထံရောက်လျှင်သင်အောင်မည်ဟုမှတ်ပါ။ နတ်ဟောဉာဏ်ပူဇော်ခရုဝဝဝကျပ်)နာမည်ပေးခြင်းနှင့်ဟောများ ဒီနေ့အင်္ဂလိပ်မနက်ဖန်ရမည်နယ်သို့ VPLဖြင့်လည်းကောင်း၊ နယ်လျှင်ချက်ချင်းပို့ပေးမည်နယ်မှမွေးသက္ကရာဇ်နေ့ရက်လိပ်စာဖော်ပြ၍ ပေးမည်သည်ရန်ကုန်မြို့အတွင်းနာမည်ပေးနှင့်ဟောစာတမ်းများကိုငွေကြေးစရာမလိုမည်ဖုန်းသံဆက်လိုက်ပါ(၃၅)မြေညီထပ်(၈၇)လမ်းမလောတောင်ညွှန့်

ရန်ကုန်မြို့။ (ပိတ်ရက်မရှိ) ☎ 01- 394727, 399426, 09-73009994, 09-73078260, 09-5152

၂၁ ရာစု

ဆရာဦးအောင်မိုး၏

EX-စာပေမိမာန်

အထက်တန်း လက္ခဏာ၊ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်

သင်တန်းနည်းပြ

စာရေးဆရာ ဆရာမ ဝေဝေအောင်ထံမှ စာတစ်စောင်-

၁၁

မ.လှိုင်လှိုင် ၁၆/၁၂/၁၁

မ.လှိုင်လှိုင်

(ခရီးစဉ်)

၁၃၁၈ - ၁၃၀၂

မ.လှိုင်လှိုင်

မ.လှိုင်လှိုင်

၃၈. ၁၇၀၀၄၆

၀၇-၅၁-၃၈၇၄၂

အမှတ် (၁၄)၊ ရွှေဘုန်းပွင့် ဘုရားဈေးတန်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၀၉ ၇၃၀၇၆၈၀၈

အလုပ်ချိန် -နံနက် (၈:၃၀) မှ ညနေ (၆:၀၀)

(သူတို့၏ အမည်နှင့် နေရပ်
လိပ်စာကို ထည့်မရေးရန် တောင်းပန်
ကြသဖြင့် ဤ၌ ဖတ်ရှုရမည်မှာ အ
ကြောင်းအရာသည်သာ မှန်ကန်ပြီး
၎င်းတို့၏ အမည်နာမနှင့် နေရပ်
လိပ်စာများကို ပြောင်းထားကြောင်း
ဦးစွာပထမ ဝန်ခံလိုက်ရပေသည်။)

ကံသင့်နေသော လူတစ်ယောက်

တယ်လီဖုန်းဖွံ့ဖြိုးလာ၍ ဝမ်း
မြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ရ၏။ ဆက်သွယ်
ရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး လွယ်ကူခြင်း၊
လျှင်မြန်ခြင်းလည်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့်
လည်း စိတ်ချမ်းသာရ၏။

သို့သော်လည်း ဤစာရေးသူမှာ
အသိမိတ်ဆွေလည်း များများစားစား
တော့ မရှိပေ။ တရား၊ စာပေ ဖိနှိပ်မှု
နှင့်သာ အနေများပြီး ပရိသတ်နှင့် ခပ်
ကင်းကင်းနေသောကြောင့်ဟု ဆိုက
ဆိုနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် အများအားဖြင့် ဤ
စာရေးသူ၏ အထံသို့ ဖုန်းလာတတ်
သည်မှာ တရားသမားနှင့် စာပေသမား
တို့သည်သာ များတတ်၏။ တရား၊
စာပေဆိုရာ၌လည်း နှစ်ရှည်လများ
ဆည်းကပ်ခဲ့သော ခန္ဓာဉာဏ်ရောက်
ပီပီသသအကြောင်းကို ပတ်သက်ရာ
မူဝါဒများမှတစ်ဆင့် ဆက်သွယ်မေး
မြန်းခြင်းဖြစ်၏။

ဤစာရေးသူ အနေဖြင့်လည်း
တရားနှင့်ဖြစ်စေ၊ စာပေနှင့်ဖြစ်စေ
အချိန်ပေးပြီး ဖုန်းပြောရသည်ကို
ကြိုနှုတ်၏။ ကုသိုလ်လည်း ရ၏။

ထိုနေ့ကလည်း ဖုန်းခေါ်လာ
သည်။ မူဝါဒထွက်သော လဆန်းရက်
ဖြစ်၍ တရား၊ စာပေနှင့် ပတ်သက်
သော ဖုန်းဟုယူဆသည်။ လက်ထဲသို့
ခေါ်ရင်း မရောက်သေးသောကြောင့်
မည်သည့်မူဝါဒက၊ မည်သည့် တရား၊
စာပေကဟု မခန့်မှန်းနိုင် ဖြစ်နေရာမှ
မိမိကို ကောက်ကိုင်ပြီး နားထောင်
ပြည့်လိုက်ရာ တရား/စာပေနှင့်
ပတ်သက်သော ဖုန်းမဟုတ်ပေ။ ဖုန်း
ခေါ်သူ အသံမှာ (တရား၊ စာပေနှင့်
ပတ်သက်သော၊ ထူးဆန်းသည်ဟု
ဆိုသည့်) အမျိုးသမီး(ဒကာမကြီး)
အသံသော၏ အသံဖြစ်နေသည်။

“ပါရမီပရမတ္ထ ကျောင်းကပါ
လား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အခု ဖုန်းပြောနေတာ ကျောင်း
ထိုင်ဆရာတော်ပါလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အနားမှာ လူရှိပါသလား”

“အင်း-မရှိပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ထိုဘက်ကအသံ တစ်အောင်
ကြာမျှ ရပ်ဆိုင်းသွား၏။ အသက်ရှူသံ
ခပ်ပြင်းပြင်းကိုလည်း ကြားနေရသည်။
ထိုနောက်ဆက်ပြောလာသည်။

“အနားမှာ လူများရှိနေသလား
လို့ပါ”

“ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ သစ်ပင်
ရေလောင်းလို တစ်ယောက်တော့
ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် အသံခပ်ဆိုင်းဆိုင်း
ဖြစ်သွားတာပါ။ အရေးကြီးလို့များလား”

“ဦးပွင်းက အရေးကြီးပေမယ့်
တပည့်တော်မက ရှက်တတ်တယ်။
ဒါကြောင့်ပါ”

...ခေါင်းကြီးရမလိုပင် ဖြစ်သွား
မိသည်။ ဘာ- စကားများ ပြောမှာပါ
လိမ့်...

“ဦးပွင်း ခု-ထွန်းဝေ သရဲဖြစ်
နေတယ်။ သက်ပျောက်၊ မြေကျ၊
ရက်လည်ကုသိုလ်လုပ်ပေးပေမယ့်
သာဓုခေါ်ခွင့် မရဘူးတဲ့။ ဖျိုးမရှိ ဆွေမရှိ
မိဘဆွေမျိုးနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင် အရှက်ရ
အောင်၊ မျက်နှာမဖော်ရဲလောက်အောင်
မိုက်ကန်းတဲ့သား။ အခုတော့ ပွေ့ရင်း
ရှုပ်ရင်း အရက်နာကျပြီး အအေးပတ်
သေဆုံးသွားလို့ သရဲဖြစ်နေတာ သာဓု
ခေါ်ခွင့်တောင် မရဘူးတဲ့။ ဒီအကြောင်း
ကို ဦးပွင်း သိပြီးပြီလား”

“မသိသေးဘူး။ ဒကာမကြီးတို့
ဒီရပ်ကွက်က ပြောင်းသွားပြီးနောက်
ဘယ်ရောက်သွားမှန်းတောင် ဦးပွင်း

မသိပါဘူး”

“မသိတာပဲ ကောင်းပါတယ်
ဦးပွင်းရယ်။ အခု သူ့သေဆုံးသွား
တော့ သားအရင်းဖြစ်လို့ မျက်ရည်
ကျခဲ့၊ ငိုခဲ့ မိတာတော့ ရှိခဲ့ပါတယ်။
ဒါပေမယ့် ဒီကောင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး
တပည့်တော်မတို့ တစ်မျိုးလုံး အရှက်
ရခဲ့ပေါင်းလည်း များခဲ့ပါပြီ။ ဒါကြောင့်
နင် ငါ့ကို အမေမခေါ်နဲ့လို့တောင်
အကြိမ်ကြိမ် ပြောခဲ့ဖူးပါတယ်။ တပည့်
တော်မတို့ မိဘနှစ်ပါးလုံးဘက်က
သူတော်ကောင်းတွေချည်းပါ။ ဦးပွင်း
လည်းသိပါတယ်။ ဘုရားဒကာ၊
ကျောင်းဒကာ၊ တရားသမားတွေ
ချည်းပါပဲ။ ဒီအကောင်ကျမှ အခြား
သားသမီးတွေနဲ့ မတူပဲ မကောင်းတာ
အကုန်လျှောက်လုပ်တယ်။ ဖြေရှင်းလို့
ပြီးတယ်ကို မရှိဘူး။ အခု သေဆုံးသွား
ပြန်တော့လည်း ချွတ်မကျွတ်တဲ့ ပြိတ္တာ
ဖြစ်နေပြန်ပြီ။ တပည့်တော်မ ရှက်
လိုက်တာ ဦးပွင်းရယ်။ ဘေးလူ
တွေကိုလည်း မပြောပါနဲ့” ဟုပြောပြီး
ငိုသံကို ကြားလိုက်ရ၏။

ဤစာရေးသူ သက်မတစ်ချက်
ချလိုက်မိ၏။ သူကရှက်သည်ဟု ဆို
ခြင်းမှာ သူ့သားလူဆိုး သေဆုံးသွား
ပြီးနောက် သရဲဖြစ်နေသည့်အကြောင်း
ပြောရမည်ကိုသာ ရှက်နေကြောင်းလည်း
နားလည်လိုက်၏။ ထိုနောက် စကား
ရှည်နေမည်စိုး၍ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

“ဒီတော့ ဦးပွင်းက ဘာ-အကူ
အညီ ပေးရမလဲ ပြောလေ”

“ဘာရှိမှာလဲ ဦးပွင်းရယ်။ ဒီ
သားမိုက် ကျွတ်လွတ်ပြီး ကောင်းရာ
မွန်ရာကို ရောက်သွားစေချင်တဲ့
သဘောပါပဲ။ ဒါကြောင့် ဦးပွင်းက
စာပေပဟုသုတရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လည်း
ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ဒီသားမိုက်ဟာ

အလှူအတန်း အကြိမ်ကြိမ် လုပ်ပေးခဲ့ပေမယ့် ဘာကြောင့် မကျွတ်လွတ်တာလဲ။ ဘယ်လိုများ လုပ်ပေးရင် ကျွတ်လွတ်သွားနိုင်မှာလဲ ဆိုတာလေးကို ဦးပဉ္စင်း သိမယ်ထင်လို့ လျှောက်ထားကြည့်တာပါဘုရား။

“အဲဒီအကြောင်းက နည်းနည်းတော့ ကျယ်ဝန်းမယ်လို့ထင်တယ် ဒကာမကြီး။ ခါကြောင့်ချက်ချင်း တန်းခနဲပြောဖို့ ခက်ပါတယ်။ သူနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဒကာမကြီးတို့ တွေ့ကြုံခဲ့စားနေရတဲ့ အကြောင်းချင်းရာတွေကို အချိန်ယူ မေးမြန်းစိစစ်ပြီးမှ ပြောလို့ အဆင်ပြေမယ်ထင်တယ်”

“ဒါဆိုရင် လူရှင်းတဲ့ အချိန်လေး တပည့်တော်မ ဦးပဉ္စင်းဆီကို သာချင်ဇာယ်။ ဘယ်အချိန်လောက်များ လူရှင်းတတ်ပါသလဲ”

“စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ဥပုသ်၊ ဒီသုံးရက်ကလွဲရင် လူရှင်းတတ်ပါတယ်။ ဒကာမကြီးနဲ့ ဒကာမပြောနေတုန်း လူတစ်ယောက်ယောက် ရောက်လာရင်လည်း ဒီအကြောင်း မပြောပဲ နေပါမယ်”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦးပဉ္စင်း။ ဒါဆိုရင် တပည့်တော်မ တစ်နေ့ လာခဲ့ပါဦးမယ်”

“ကောင်းပါပြီ”
ထိုဘက်က ဖုန်းချသွား၏။ ဤစာရေးသူလည်း သက်မချလိုက်မိသည်။ ဇုကွယ်ဟုလည်း တွေးလိုက်မိသည်။

လူ့အိုသည် ကျန်းမာပြီး သူတို့လုပ်သမျှ အောင်မြင်နေစဉ်တွင် ထင်ရာစိုင်းတတ်ကြသည်။ ကုသိုလ်ဖြစ်စေ၊ အကုသိုလ်ဖြစ်စေ၊ လုပ်သမျှ ကံမြောက်၍ အကျိုးပေးတတ်သည်။ တစ်ချိန်ချိန်တွင် မလွဲမသွေ ခံစားရ

တတ်သည်ဟူ၍ကား နားမလည်ကြပေ။

ထို့ကြောင့်လည်း ထိုဘက်ဘဝက ထောက်ပံ့ပေးလိုက်သော ကုသိုလ်ကံများ အကျိုးပေးတုန်းသာ လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်၍ရနေပြီး ထိုအကျိုးပေးနေသည့် ကုသိုလ်ကံများ ကုန်ဆုံးသွားသည်နှင့် တပြိုင်နက် ထပ်ကြပ်မကွာ ဆိုးကျိုးများ ပိလေးလာသောအခါ ခြေမကိုင်မိ၊ လက်မကိုင်မိလည်း ဖြစ်သွားကြရသည်။ အပြေးအလွှား သက်သာရာကိုလည်း ရှာဖွေတတ်ကြသည်။

ထိုဒကာမကြီး၏သား ထွန်းငွေသည်လည်း ထိုသို့သော လူမျိုးဖြစ်သည်။ သူ့ဘဝအတွက်ရော သူတစ်ပါးတို့အတွက်ပါ တကယ် အရှုတ်ထုပ် ဟုဆိုရမည်။ နတ်ဘက်မိဘ အသိုင်းအဝိုင်းသည် ထိုကံသင့်သော တန်းမြင့်

သူများ ဖြစ်ကြသည်။ ပညာရေးမှာလေ စီးပွားရေးမှာပါ အမြင့်မှာသာ ရှိသည်။ ဘာသာရေးကိုလည်း လိုက်စားကြသည်။

သူတို့သားရဲထဲမှ ထွန်းငွေသည် တစ်ခါပေါက် တစ်ယောက်ထွန်း ခေါ်သို့ လူးလူးကဲကဲ အရှုပ်အယွင်းလေသည်။ ခေတ်ပညာ၊ လေးသန့်မအောင်ခဲ့တဲ့ ရန်ဖြစ်၊ ကျောင်းပြောအပြစ်တွေ များပြားလာသောကြောင့် ကျောင်းထုတ်ခံလိုက်ရသည်။

စားတန်းတိုင်းမှာပင် စာရေးကျလာ၍ ကျောင်းထုတ်ခံလိုက်သည်။ ထိုအချိန်ကပင် ထွန်းငွေသည် လူပျိုဖြစ် ဖြစ်နေလေပြီ။ မိဘဘက်ကလည်း မနိုင်ကြတော့ပေ။

ထိုနောက်ထွန်းငွေသည် ငယ်တူ အတော်များများနှင့် ပေါင်းဆုံဖူးနှိုက်၊ ငါးနှိုက်၊ ကြက်နှိုက်၊ ထန်းညှပ်သောက်၊ ခံလာလေသည်။ ထိုနောက် အရက်သောက်၊ မိန်းမပွေ့ သည်ဘက်သို့ ကူးပြောင်းသွားပြီး ခါးနှိုက်၊ အိတ်ညှပ်အထိ အဆင်ပြေလေသည်။ ထိုနောက်ညကွဲ၊ အနုခန်းများအထိ၊ ခေါင်းကွဲ၊ ထိပ်ပေါက်ရုံးရောက်၊ ဂါတ်ရောက် ကိစ္စသည်လည်း ခဏခဏ။

မိဘများလည်း ထွန်းငွေပတ်သက်ပြီး အလုံးစုံ ပါဝင်ခြင်းမရှိပေ။ ရုံးရောက်၊ ဂါတ်ရောက် များမှာ အထိုက်အလျှောက် ဝင်ပေးလေ့ရှိသော်လည်း သုံးဖြန်း ရှေးအတွက် ငွေကြေးထုတ်ပေးမရှိကြောင်း ရိုက်ပုတ် ဆုံးမမည်အပင် ရှိသည့်အကြောင်းကို ကြားရသည်။

ထို့ကြောင့်ထွန်းငွေသည် အိမ်ကိုကပ်လေ့ မရှိတော့ဘဲ

သွတ်ကြီး ဆိုးမိုက်နေလေသည်။မိဘများကလည်း တမင် လွတ်ပေးထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ မနိင်သောကြောင့်သာ ဆက်လျော့နေကြရခြင်းဖြစ်သည်။

လွန်းငွေမှာ အတွေ့အကြုံများပြီး အသက်ကလေးလည်း ခုလာသော အခါ ငွေရှာဖွေဖန်တီးသည့် အတတ်ညွှာများလည်း စုံလာလေသည်။ အဆိုးဆုံးမှာ ဘာသာရေး လုပ်ငန်းများကို ဝင်ကျုံးခြင်းပင် ဖြစ်လေသည်။

ရပ်ကွက်ထဲ၌ ဝါတွင်းဆွမ်းလောင်းပွဲ၊ ဆွမ်းသိမ်းပွဲ၊ ကထိန်ပွဲ၊ သက်ကြီးပူဇော်ပွဲ၊ ပဋ္ဌာန်းပွဲ၊ တရားပွဲများကို ဝင်ပါကာ ငွေကုရှာ (အလှူခံ) ခင်း ငွေနှိုက်၊ စာရင်းပျောက်လေ့ရှိသည်။ မိဘများက တန်းမြင်ပြီး သူတို့ယံတိုင်းကလည်း မိုက်တီးမိုက်ကန်း နိုင်သောကြောင့် တော်ရုံလူကလည်း မပြောရဲကြပေ။

နောက်ဆုံးတွင် လူရိုးလူကောင်းများ ထွက်ခွာသွားကြပြီးနောက် ထိုထိုဘာသာရေး လုပ်ငန်းများကို ဆွေ ညီလက် ဖြစ်သွားရလေသည်။ ထို့နောက်လှူဒါန်း ပံ့ပိုးမည့်သူ မရှိသွား၍ အဖွဲ့အစားလုံးပင် ပျက်စီးသွားရလေသည်။ သို့သော်လည်း ညွှန်းငွေအဖို့ အရှုံးမရှိ၊ အရင်း အမြတ် နှီးလုံးကို သိန်းကျိုးပြီး ပန်းပန်ချက်သာဖြစ်သည်။

ထိုထိုဘာသာရေး လုပ်ငန်းများအသွား၊ ဟောင်းသွားသောကြောင့် ဆင်းရဲသို့၍ မရသည့်နောက် လောလောလတ်လတ် ပေါ်ပေါက်လာကြသော ကျောင်းသစ်များဘက်သို့ လှည့်ဆည်းပူးလေသည်။ သည်အထဲတွင် ဤစာရေးသူသည်လည်း ထွန်းငွေ၏ အမှတ်ထဲသို့ ပါဝင်သွားရလေသည်။ ကျောင်းသစ်ထူထောင်ကြသော

ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များမှာ နေရာသစ်၊ မိတ်သစ်၊ ဆွေသစ်များ ချည်းသာ ဖြစ်ကြ၏။ သည်အဖြစ်ကို စားဖားထွန်းငွေ ကောင်းစွာသိထားသည်။ ထိုအခါသူသည် ချိုးကောင်းကောင်းဖြင့် ဝင်ရောက်လာပြီး-

“ကျွန်တော်က ဘယ်သူသားပါ၊ ဘယ်ဌာနက အကြီးအကဲ ဘယ်သူ ဘယ်ဝါရဲ့ တူအရင်းပါ၊ ဘယ်စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်တွေဟာ ကျွန်တော်ရဲ့ ဦးလေး၊ အဒေါ်တွေပါ” စသည်ဖြင့် ဦးစွာ သူကိုယ်သူ မိတ်ဆက်၏။

ထွန်းငွေပြောသော စကားအား လုံး အမှန်ချည်းဖြစ်၏။ မမှန်သည်ကား သူသာလျှင်ဖြစ်၏။ သည်အဖြစ်ကိုမူ မိတ်သစ်၊ ဆွေသစ်၊ နေရာသစ်သို့ ကြွလာကြသည့် သံဃာတော်များက သာ မသိကြပေ။

ထွန်းငွေသည်ကား အလွန် အမင်း တက်ကြွသည်။ မည်သည့် အရာကိုမဆို တက်တက်ကြွကြွ လုပ်ကိုင်တတ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျောင်းသစ်စီမံကိန်းသို့ ဝင်ရောက်လာပြီးနောက် ငါးသိန်း၊ ဆယ်သိန်း၊ ထည့်ဝင်၊ မတည် ဦးဆောင်ကာ ကျောင်းဖြစ်မြောက်ရေးကို အကောင်အထည်ဖော်လေသည်။

ထို့နောက်တဖြည်းဖြည်း ရပ်ကွက်ထဲက တကယ် စေတနာ၊ သစ္စာဖြင့် ပါဝင်လုပ်ကိုင်ပေးနေကြသော ဂေါပက၊ ဥပသကာစသော လူကြီးလူကောင်းအားလုံးကိုလည်း ရန်လုပ်ကာ ဟိန်းဟောက် ပုတ်ထုတ်လိုက်လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် သူ့လက်သူခြေ ဖြစ်သွားရလေသည်။

သို့သော် မကောင်းမှုဟူသည် ကြာကြာတည်လေ့ မရှိသည့် အလျောက် သိပ်ပြီး မကြာမီပင်

သူ့လုပ်ငန်းများ ဘွားဘွားကြီး ပေါ်လာရလေသည်။ ထိုအခါတွင်လည်း ထွန်းငွေသည် အလျော့ပေးလေ့မရှိဘဲ ကျောင်းရှိ သံဃာများကို များစွာ ခုက္ခပေးလေသည်။ စော်ကားမော်ကားတိုင်းထွာပြောဆိုပြီး ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကိုပင် အန္တိမထွေဖြင့် စွပ်စွဲကာ ရဲ၊ စည်ပင်၊ လူမိုက် သုံးမျိုးလုံး နှင့် ပူပေါင်းကြံစည်ပြီး ကျောင်းပျက်သည်အထိ အစားထုတ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့သော ဖြစ်ရပ်မျိုးသည် ထွန်းငွေမှာ တောင်လိုပုံနေလေသည်။ အကျယ်ချဲ့၍ ဖွဲ့နွဲ့ပါမူကား ပြီးနိုင်ဘွယ်ပင် မရှိပေ။ လက်ခံနိုင်ဘွယ်လည်းမရှိဘဲ စာအဖြစ် ရေးသားပြရန်ပင် ခက်လေသည်။ ထွန်းငွေသည်ကား ထိုကဲ့သို့ လူစားမျိုးသာဖြစ်သည်။

“ကိုင်း-ဒီတော့ ဒကာမကြီးရဲ့ သားအကြောင်းကို ပြောပြပါ။ ပြီးမှ ဖြစ်နိုင်မယ် အကြောင်းအရာကို ဦးပွင်းပြန်ပြောပြပါမယ်”

“ဒီသားမိုက်ဟာ လူမဆန်စွာ ဦးပွင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ခုက္ခပေးသွားပြီး အခု သူသရဲဖြစ်နေတဲ့အခါ သူ့ကျွတ်လွတ်သွားရေးအတွက် ဦးပွင်းဆီလာပြီး အကူအညီ တောင်းရတာကို တပည့်တော်မ ရှက်လည်း ရှက်ပါတယ် ဘုရား” ဟုပြောပြီး ဒကာမကြီးဝို၏။

“အဲတာတွေကို ထားလိုက်တော့ ဒကာမကြီး၊ ပြီးလည်းပြီးခဲ့ပြီ။ ကြာလည်းကြာခဲ့ပြီ၊ ပြုပြင်လိုလည်း မရတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့်အခု ထွန်းငွေသာခုခေါ်ခွင့် မရဘူးဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဘာကြောင့်ဆိုတာ ဒကာမကြီး သိထားတာတွေကိုပဲ ပြောပြပါ” “ခါတိုင်းဆိုရင် ကိုယ့်အိမ်သို့

ဝင်ထွက်သွားလာလို့ ရပေမယ့် သူ့ အတွက် အလှူလုပ်ပေးတဲ့ နေတွေမှာ အိမ်နားတောင် ကပ်လို့မရဘူးတဲ့ ဘုရား။

“ဘယ်သူတွေက နောက်ယုက် ထားလို့ ကပ်မရတာတဲ့လဲ”

“ဘယ်သူတွေကမှ တားမြစ် ပိတ်ပင်ထားတာမျိုး မဟုတ်ပဲ သူ့ အလိုအလျောက် ကပ်လို့မရတာလို ဆိုပါတယ်။ ပြီးတော့ သက်ဆိုင်ရာ နတ်မင်းတွေကလည်း (သူ့ကို ရက်၊ လ) အထိုက်အလျောက် ထားပေး လို့မှ သာခုခေါ်ခွင့် (ကျွတ်လွတ်)မရရင် အဝေးတစ်နေရာကို မောင်းထုတ်ခံရ မယ်လို့လည်း ကျိန်းထားကြသတဲ့ ဘုရား။

• စာရေးသူ သက်ပြင်းချိမိ၏။ သရဲ တစ္ဆေများ အကြောင်းသည်ကား ပေတဝတ္ထု၊ ဝိမာနဝတ္ထုများတွင် အများ အပြားပင်ရှိလေ၏။ မျိုးကွဲ လည်းများ၏။ ဖြစ်တည်ပုံချင်း မတူ ကြသလို ဒုက္ခခံစားရပုံချင်းလည်း ကွဲပြား၏။

ယခုမကြာခဏ အဖြစ်ဆန်းစွာ ဖြင့် ကြားနေရသော ခေတ်သစ် သရဲများအကြောင်းသည်လည်း ဒုနှင့် ဒေရီ၏။ ၎င်းတို့များမှာလည်း ပေတနှင့် ဝိမာနတို့၏ အစွယ်အပွားများသာ ဖြစ်နိုင်ချေရှိ၏။ ကျမ်းလွတ်သည် ဟူ၍ကား မရှိကောင်းပေ။

ယခုထွန်းဝေ အကြောင်းကို လည်း ခေတ်သစ်နှင့် ခေတ်ဟောင်း ကျမ်းနှင့်ညှိ၍ပင် စဉ်းစားရပေတော့ မည်။

“သူတစ်ပါးတို့ရဲ့ အလှူဒါနကို နောင်ယုက်ပိတ်ပင် တားဆီးခဲ့ဖူးရင် လည်း သာခုခေါ်ခွင့်မရ ဖြစ်တတ်တယ် လို့ ဒကာမကြီး ကြားဖူးပါသလား”ဟု

မေးလိုက်ရာ ဒကာမကြီး ခေါင်းခါ၏။

“ဒါဆိုရင် ဦးပဉ္စင်း ပြောပြမယ်။ ထွန်းငွေသက်ရှိထင်ရှား ရှိတုန်းက သူနဲ့အဆင်မပြေတဲ့ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်တွေကို အမနာပ ကြမ်း ရမ်း ပြောမှားဆိုမှားရှိခဲ့တာတွေ၊ လှူ ဒါနကြမယ် ဒကာ၊ ဒကာမတွေလည်း မလှူမတန်းနိုင်အောင် ကြံဖန် အ ကြည်ညိုပျက်အောင် ပြောဆို၊ ပိတ် ပင်ခဲ့ဖူးတာတွေလည်း ရှိခဲ့လိမ့်မယ်”

“တင်ပါဘုရား။ ရှိခဲ့ပါတယ်။ အရှင်ဘုရား အသိဆုံးပါ”ဟု ဒကာ မကြီးက အလောသုံးဆယ် ဆိုဘိသို့ ပြောလေ၏။

“အေး-ဒီတော့ ဒကာမကြီးက ထွန်းဝေရဲကိုယ်စား အဲဒီဆရာတော် တွေနဲ့ အလှူရှင်တွေကို ဖြစ်ကြောင်း ကုန်စဉ် ရှင်းလင်း ပြောပြပြီး တောင်း ပန်လိုက်ပါ။ ခွင့်လွှတ်တော် မူကြပါလို့ ပြောပြီးလည်း ခွင့်လွှတ်စကားကို ရယူပါ။ ပြီးမှ ထွန်းငွေအတွက် အလှူထပ်လုပ်ပြီး အမှုဝေလိုက်ရင် တော့ အဆင်ပြေသွားလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါတယ်”

“တင်ပါဘုရား။ တပည့်တော်မ

အရှင်ဘုရား ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း လုပ်ပါမယ်ဘုရား။ တပည့်တော်မ ဒီကောင်အတွက် ရှက်လည်းရှက် တယ်။ ဒေါသလည်း ထွက်ရပါတယ် ဘုရား”ဟုပြောပြီး ဦးချ ငိုယိုကာ ဒကာမကြီး ကျောင်းပေါ်မှ ဆင်းသွား လေသည်။

ထွန်းငွေက လူမဆန်စွာ မိမိအား မိုက်ရိုင်း စော်ကားခဲ့ဖူးသော်လည်း သူ့မိခင်ကိုမူ သနားမိ၏။ ကိုယ်ချင် လည်း စာမိ၏။ မိဘဆွေမျိုးများက လည်း ထွန်းငွေကို အလိုလိုက်ခြင် မရှိတဲ့ ပြောဆိုဆုံးမ၍ မရသည့်အဆုံး ဖမ်းချုပ် သတ်ပုတ်ကြသည်အထိပင် အကြိမ်ကြိမ် ရှိခဲ့ကြောင်း ကြားသိ၍ ထွန်းငွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး မိဘများအား အပြစ်ဆိုဘွယ်မရှိပေ။

မိမိမကောင်းသော သူတို့ကို ဆုံးမရခက်၏။ မိဘကောင်းသော်လည်း သားသမီး မကောင်းတတ်သည်ကို ထွန်းငွေက သက်သေပြသွားလေ၏။

နောက်-တစ်လကျော်အကြာ တွင် ဒကာမကြီး ရောက်လာပြန်သည်။ ယခုအကြိမ်တွင် ယခင်အခေါက်နှင့် မတူသည်ကို သတိပြုမိ၏။ ယခင် အခေါက်ကမူ အလွန်အမင်း မျက်နှာ မသာမယာသည်ကိုသာ တွေ့လိုက် ရပြီး ယခုတွင်မူ ပြုံးရွှင်နေလေ၏။ ထို့ကြောင့်စာရေးသူကပင် စတင် နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

“ကိုင်း-ဒီတော့ အခြေအနေ ဘယ်လိုတုန်း”

“ဟို-အကောင်၊ လူကလေးနွား၊ အဆင်ပြေသွားပါပြီဘုရား။ ဒီ မယ် လုံးဝကျွတ်လွတ်သွားတာ မဟုတ်ပဲ သာခုခေါ်ခွင့်ရသွားလို့

ရော၊ စားစရာတွေပါ ရသွားတယ်လို့ ပြောပါတယ်။ တပည့်တော်မလည်း အရှင်ဘုရား ပြောပြလိုက်တဲ့တိုင်း အကုန်လုံး လိုက်လုပ်ပါတယ်။ အရှင် ဘုရားအပါအဝင်ပေါ့နော်။ အရှင်ဘုရား ကို ဖွင့်ဟတောင်းပန်တဲ့ အတိုင်းပါပဲ သားမိက်နဲ့ ပတ်သက်ခဲ့ဖူးတဲ့ ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်၊ လူပုဂ္ဂိုလ်၊ အားလုံးကို ဖွင့်ဟ ပြောပြပြီး တောင်းပန်တာတို့ ဘာတို့ ပေါ့။ ပြီးတော့မှ ဘေးလူတွေကို မသိ စေချင်တာကြောင့် ရန်ကုန်ထဲက ကျောင်းတစ်ကျောင်းကို သွားပြီးပဲ သားမိက်အတွက် အလှူလုပ်ပါတယ်။ အဲဒီညမှာပဲ တပည့်တော်မကိုရော၊ သူ့ ညီမတွေကိုပါ သူ့သာဓုခေါ်ခွင့်ရသွားပြီး နေရော၊ စားစရာတွေလည်း ရသွားပြီ ဆိုတာ ပြောပြသွားပါတယ် ဘုရား။

“ဪ...ဪ...ဒီလိုဆိုရင် အဆင်ပြေသွားပြီပေါ့”
 “တင်ပါဘုရား။ တပည့်တော်မ လည်း ဒီ-သားမိက်အတွက်ကြောင့် ကိုယ်ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ မလျော်တဲ့ အ ကြောင်းကိစ္စတွေကိုချည်း ပြောဆိုဖြေ ရှင်းနေရတော့ ရှက်တာပေါ့ ဘုရား။ အခုတောင် အရှင်ဘုရားကို ကျေးဇူး တင်လွန်းလို့သာ ဖုန်းနဲ့လျှောက်ထား နေရင်။ ဂါရဝတရားပျက်တယ်ဆိုပြီး ကိုယ်တိုင်လာလျှောက်တာပါ။ ဖြစ်နိုင် ရင် ဒီလိုအဖြစ်၊ ဒီလိုစကားတွေကို ပြောတောင် မပြောချင်ပါဘူး။ ဘေးလူ တွေ သိသွားမှာကိုလည်း အရမ်းပဲ စိုးရိမ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်တပည့်မကို ခွင့်ပြုပါဦးဘုရား”ဟု ပြောပြလျှောက် ထားခဲ့ပြီး ဒကာမကြီး ပြန်သွားလေ

သည်။
 စာသင်နေကြသော ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားလေးများသည် စာကိုအရ ကျက်ပြီး လေ့ကျင့်ခန်း ပြုလုပ်ထားမှ စာမေးပွဲ အောင်မြင်မည်ဖြစ်၏။
 လူ့ဘဝကို ရဟန္တာခြင်သည်လည်း မကောင်းလုပ်ဖို့မဟုတ်။ အကောင်း လုပ်ဖို့သာဖြစ်၏။ အကောင်းလုပ်၊ အကောင်းကျင့်မှ ဘဝစာမေးပွဲ အောင် မြင်ပြီး ဘဝကောင်းကို ရကြမည်ဖြစ် ၏။ သို့မဟုတ်ပါက ထွန်းငွေကဲ့သို့ဖြစ် ကြရမည်ဖြစ်၏။ ယခုပင်လျှင် ထွန်းငွေ က သက်သေပြသွားလေ၏။
 (စာကြွင်း။ ယခင်ကလည်း ဤဇာတ် လမ်းဖိုးရေးခဲ့ဖူး၏။ ယခုလည်း ရေး၏။ ရေးရန်ရှိသေး၍ နောင်လည်း ရေးရဦး မည်ဖြစ်၏။) မဟာထွန်း

**ဝမ်းချုပ်၊ လေချုပ်၊ သွေးတိုးနေလျှင်
 ဆရာဦးရွှေထွန်းဇံ (ရွှေလှော်ကား)ရဲ့**

ဘုမ္မရာဇေ
 အမှတ်တံဆိပ်
ဝမ်းမှန်ဆေး၊ ဂျီသောက်ကြည့်ရန်ပါ။

ကြော်ငြာခွင့်ဖြုရက်အမှတ် -
 တဆဝက(စာနယ်ဇင်း) ၀၀၁/၀၁၁၅

ဆေးဝေသာက်ပြီး ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်ရစ်ခြင်းမရှိ
 နုံးချည့်အားယုတ်ခြင်းမရှိ ယုံကြည်စွာ သုံးစွဲပါ။

ပဦးရင်း - ရွှေလှော်ကားဆေးတိုက်၊ အမှတ်(၉)၊ လှော်ကားလမ်း၊ ၁၆-ရပ်ကွက်၊
 ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ဇုန်း - ၀၉-၇၃၀၆၁၂၁၈၊ ၀၉-၇၉၉၂၄၅၇၂

တက္ကသိုလ် စိုးမိုးနိုင်

ဘဝပုစ္ဆာ

အဖြေရှာကဏ္ဍ

HWT

၈၉၅၊ ၁၈လမ်း၊ ၇ရပ်ကွက်၊ ဘိုကလေးမြို့။

မေး။ ■ ဒီနှစ်ထဲမှာ ကံကောင်းမလား။ (ငွေကြေး အခက်အခဲမှ လွတ်မြောက်လိုပါသည်။)

ဖြေ။ ■ HWT သည် တရုတ်ဝေဒဗေဒပညာရပ်အရ ယုန်(သစ်သား)နှစ်ဖွားတတာရှင်ဖြစ်သည်။ အနောက်တိုင်း ဗေဒပညာရပ်အရ တူရာသီဖွား(Libra)ဖြစ်၏။ ဂဏန်း ဗေဒပညာရပ်အရ (၂)ဂဏန်းသမားဖြစ်သည်။

• ထို့ကြောင့် အလွန်နှစ်လိုဖွယ်ကောင်းသူဖြစ်သည်။ ဖော်ရွေတတ်ပြီး အခြေအနေ အချိန်အခါနှင့်အညီ အလိုက် အထိုက်ပြောဆိုဆက်ဆံတတ်သည်။ မိတ်ဆွေအပေါင်း အသင်းများနှင့်အတူ လူမှုရေးကိစ္စများကို ပါဝင်ဆောင်ရွက် လိုသည်။ စေတနာသမ္မတတရားထက်သန်စွာဖြင့် ရက်ရက် ရော့ရော့လျှောက်ပေးကမ်းတတ်မှုကြောင့်လည်း လူသိများသည်။ ဟန်ဆောင်မှုမရှိဘဲ စာနာပြီး စိတ်ရင်းကောင်းသူဖြစ်သည်။

မည်သည့်အကြောင်းကိစ္စကိုမဆို တစ်ဦးတည်းလုပ် ကိုင်ရခြင်းထက် အုပ်စုလိုက်လုပ်ကိုင်ရခြင်းများကို လွန်စွာ နှစ်ခြိုက်တတ်သည်။ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေကောင်းများ လည်းရှိသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်၏ လှုပ်ရှားမှုဆိုင်ရာ ရောင်ပြန် ဟပ်မှုကို ထိတွေ့ခံစားလွယ်သူဖြစ်သည်။ ပတ်ဝန်းကျင်၏ လေးစားချစ်ခင်မှုကို ရရှိသူလည်းဖြစ်သည်။ တည်ကြည် ပြောဆိုမတ်တိုသားသူဖြစ်သည်။ အကင်းပါသည်။ စီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အစပိုင်းတွင် အခက်အခဲများ ရှိတတ်သော် လည်း နောက်ပိုင်းတွင် အဆင်ပြေ ချောမွေ့ ရရှိပါလိမ့်မည်။ နေရာတိုင်း၌ အမှားမကျူးလွန်စေရန် သတိတရားကို အမြဲ လက်ကိုင်ထားသည်။

တတာရှင်အတွက် အကျိုးပေးဂဏန်း (၁၊ ၅၊ ၃၊ ၉)။ အကျိုးပေးအရောင် အဖြူ၊ အစိမ်း၊ အနီရောင်။

တတာရှင်သည် ငွေကြေးအခက်အခဲမှ လွတ်မြောက် စေရန် -

- * ငါးဖါးလက် ဆိတ်တုဆိုကဲ့သို့ ငြိအောင်နေထိုင်။
- * နေ့စဉ်နံနက်တိုင်း မေတ္တာသုတ်တော်ကို ရွတ်ဆတ် ဆင်ခြင်ပါ။
- * မိမိတတ်နိုင်သလောက် ဒါနကောင်းမှုတစ်ခုခု လုပ်ပါ။
- * မိမိလုပ်ကိုင်သောအလုပ်တွင် စေတနာအလီ၊ မေတ္တာအပြည့်ဖြင့် လုပ်ပါ။
- * ပျင်းရိခြင်း ခြောက်ပါးကို ရှောင်ပြီး ဝိရိယအပြည့် ဖြင့် လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ပါ။

အထက်ပါ အချက်များကို လိုက်နာပါက ဒီနှစ်ထဲမှာ ကံကောင်းခြင်းမင်္ဂလာနှင့် ပြည့်ဝပြီး ငွေကြေးအခက်အခဲမှ လွတ်မြောက်ပါလိမ့်မည်။

အေးချမ်းဖိုး

ကျောက်မြောင်း

မေး။ ■ အလုပ်တွင်ကျွယ်အောင် ပြုလုပ်နည်းဆို သိလိုပါသည်။

ဖြေ။ ■ အေးချမ်းဖိုးသည် တရုတ်ဝေဒဗေဒပညာရပ် အရ ကျား(မီး)နှစ်ဖွားတတာရှင်ဖြစ်သည်။ အနောက်တိုင်း ဗေဒပညာရပ်အရ မေထုန်ရာသီဖွား(Gemini)ဖြစ်သည်။ ဂဏန်းဗေဒပညာရပ်အရ (၆)ဂဏန်းသမားဖြစ်သောကြောင့် ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းသူ၊ ခေါင်းဆောင်နိုင်မှု အရည်အချင်း ကောင်းများကို ပိုင်ဆိုင်သူ၊ အကောင်မြင် အပြုတွေးတတ်သူ အမြဲတစေ ပြီးပြီးရှင်ရှင်နေထိုင်တတ်သူ၊ အရာရာကို စိတ်ဝင်တစားဖြင့် လေ့လာတတ်သူဖြစ်သည်။

ကံကောင်းစေသော အရောင်များမှာ အဖြူ၊ အနီရောင်၊ အဝါရောင်ဖြစ်သည်။ အကျိုးပေးဂဏန်းမှာ (၉၊ ၅) ဖြစ်သည်။

အေးချမ်းဖိုးအတွက် အလုပ်တွင်ကျွယ်အောင် ပြုလုပ် နည်းမှာ -

(၁) စ.လုပ်ပါ

အလုပ်တစ်ခုကို ပြီးပြောကိစ္စအတွက် စ.လုပ်ဖို့ဟာ အခက်ခဲဆုံးဟူ၍ ကုလသမဂ္ဂဆိုင်ရာ သံအမတ်ကြီး အက်စ်လိုင်စတီဖင်က ပြောခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အလုပ်တစ်ခုကို စောင့်အကောင်အထည်ဖော်ရန် ရဲရင့်မှုရှိရန်လိုသည်။

(၂) စံထားရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ရွေးချယ်ပါ။

အားကစားတွင် ထူးချွန်ရန် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းမှာ စံထားရမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးကို ရွေးချယ်၍ ထိုသူကို မိအောင် ကြိုးစားခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထိုအတူပင် အလုပ်တွင် အလုပ်စေရန်အတွက် မိမိထက် အလုပ်တွင်ကျယ်အောင် ပြုလုပ်နိုင်သူတစ်ဦးကို စံပြအဖြစ် ရွေးချယ်ရမည်ဖြစ်သည်။

(၃) အချိန်ကို စီမံခန့်ခွဲပါ။

အချိန်သည် အရင်းအနှီးဖြစ်သည်။ အရင်းအနှီးတို့သည် ကောင်းစွာ စီမံခန့်ခွဲတတ်ရန် လိုသည်။ စီမံခန့်ခွဲရေးအတွက် "ပိတာအက်ဖ်အက်ကာ"က သူ၏အုပ်စုတွင် "အချိန်ကို စီမံခန့်ခွဲခြင်းသည် လူတိုင်းအတွက် နံပါတ်(၁)ပြဿနာ ဖြစ်ကြောင်း၊ အလုပ်တွင် တွင်ကျယ်အောင် လုပ်နိုင်သူများသည် အလုပ်မစမီတွင် အချိန်ကို စ၍ စီမံခန့်ခွဲကြကြောင်း" ဆိုသောစာတမ်းကို ရေးသားထားသည်။

ငွေကဲ့သို့ပင် အချိန်တွင်လည်း လေလွင့်ယိုဖိတ်မှုများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ နည်းနည်းစီ မသိသော ယိုဖိတ်မှုများ ကြောင့် တစ်နေ့တာ ကုန်ဆုံးသွားသောအခါတွင် အချိန်တွေ ဘယ်ထောက်ကုန်ပါလိမ့်ဟူ၍ ခံစားရတတ်ပါသည်။ တစ်နေ့တာ အချိန်ကို စီမံကိန်းဖြင့် ခွဲခြားထားမှသာလျှင် သင့်အတွက် ဘယ်ပိုင်းအချိန်ကျန်မည်ဖြစ်သည်။

(၄) ဘားခဲပါ၊ ပြန်လာခဲပါ။

ဆိုလိုသည်မှာ အလုပ်တစ်ခုလုပ်ရင်းဖြင့် တိုးတက်မှု ရောက်ရှိပါက ထိုအလုပ်ကို ထားခဲပြီး ပြောင်းလဲလုပ်ကိုင် ဦးလျှင် မူလအလုပ်ကို တစ်ဖန်ပြန်သွား၍ ပြောင်းလဲလုပ် ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ တစ်ခါက စာရေးဆရာတစ်ဦးသည် ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ကို နေရာ ညပါ ကြိုးစားရေးပြီး အကြံပေးနေစဉ် သူ့အယ်ဒီတာက "အမိုးသမီးတစ်ယောက်နဲ့ သူ့ရင် ပထမဦးဆုံး သူ့ရေမွှေးနံ့ကို သတိပြုမိလိမ့်မယ်။ သူနဲ့ ကြာကြာ စကားပြောတဲ့အခါမှာ ရေမွှေးနံ့ဟာ မထူး ခြားတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် သူမကို ထားခဲပြီး နောက်တစ်ခါ သူမ လာရင်တော့ ရေမွှေးနံ့ကို ထင်ထင်ရှားရှားပြန်ရလိမ့် မယ်။ ဒီလိုပဲ ခင်ဗျားဆောင်းပါးတို့ ငွေတပေါ် ဆက်မရေးဘဲ ဆောင်းပါး တခြားအလုပ်ကို ပြောင်းလုပ်ပြီးမှ ပြန်ရေးပါ။"

ဟု အကြံပေးခဲ့သည်။

(၅) မဆိုင်သည်များကို ဖယ်ထုတ်ပါ။

အလုပ်တစ်ခုလုပ်ရာတွင် အလုပ်နှင့်ဆိုင်သော အရာများကို လည်းကောင်း၊ မဆိုင်သောအရာများကို လည်းကောင်း ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အလုပ်နှင့်ဆိုင်သည်များကို ရွေးထုတ်၍ မဆိုင်သည်များကို ဖယ်ထုတ်မှသာ လုပ်ငန်းတွင်ကျယ်ပါလိမ့်မည်။

(၆) အလုပ်လုပ်ရာတွင် အချိန်မရွေးပါနဲ့။

အချိန်သောသူများသည် အလုပ်လုပ်ချိန် အနားယူချိန် ဟူ၍ ခွဲခြားထားလေ့ရှိသည်။ ထိုသို့သတ်မှတ်ပိုင်းခြားထားခြင်းသည် ရှုထောင့်တစ်ခုမှ ကြည့်လျှင် ကောင်းလှပါသည်။ သို့သော် အလုပ်တွင်ကျယ်ရေးရှုထောင့်မှ ကြည့်လျှင် မကောင်းလှပါ။

အလုပ်တွင်ကျယ်စေရန်အတွက် အလုပ်ကို အချိန်မရွေးလုပ်ပါ။ အလုပ်လုပ်ချင်စိတ်ပေါ်ပါက မည်သည့်အချိန်တွင်ဖြစ်စေ ထ.လုပ်ရန် လိုအပ်ပါသည်။

(၇) အလုပ်များကို အဆုံးသတ်ပါ။

မည်သည့်အလုပ်တွင်မဆို တတ်လမ်းများကဲ့သို့ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးပိုင်းရှိသည်။ အများအားဖြင့် အလုပ်ကို အဆုံးသတ်ကြရမည့်အတိုင်းအတာကို မသိကြပေ။ ထိုသို့ မသိသဖြင့် အလုပ်သည် အဆုံးမသတ်နိုင်ဘဲ မျော့၍သွားတတ်သည်။ ဤသည်မှာလည်း အလုပ်တွင်ကျယ်ရေးအတွက် အဟန့်အတားဖြစ်စေပါသည်။ ထို့ကြောင့် မစမီကပင် မည်သည့်အတိုင်းအတာတွင် ရပ်နားမည်ဆိုသော အလုပ်ရည်မှန်းချက်ချမှတ်သင့်ပါသည်။ ထိုရည်မှန်းချက်သို့ ရောက်လျှင် အလုပ်ကို အဆုံးသတ်၍ အခြားအလုပ်များကို လုပ်ရမည်။

(၈) အလုပ်ကို ရှာလုပ်ပါ။

လူအများစုအတွက် အလုပ်သည် တိုက်ဆိုင်မှုသာဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ လူအများစုသည် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်ပေါ်ပေါက်လာမှသာ အလုပ်လုပ်လေ့ရှိကြပါသည်။ အလုပ်တွင်ကျယ်လိုသူတစ်ဦးသည် အလုပ်ကို အကြောင်းတိုက်ဆိုင်မှုအဖြစ် သဘောမထားဘဲ ထုတ်လုပ်မှုတစ်ရပ်အဖြစ် သဘောထားရပါမည်။ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်ပေါ်ပေါက်မှသာ အလုပ်မလုပ်ဘဲ စက်ရုံမှ ကုန်ထုတ်သက်သို့ ထုတ်လုပ်မှုတစ်ရပ်အဖြစ် မှန်မှန်လုပ်နေရပါမည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် အလုပ်ကို ရှာဖွေပြီး လုပ်ကိုင်ရပါမည်။ ဤနည်းအားဖြင့် အလုပ်များ စုပုံလာခြင်းကို ကာကွယ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

မွေးနေ့ လပြည့်နေ့မှ အဓိဋ္ဌာန်စတင် ပြည့်ဝအကျိုးထူးပေးစေသည့် ကျင့်စဉ်

နန္ဒာဦးကျော်

ကောတာသက္ကရာဇ် ၁၃၇၆-၁၃၇၇ ခုနှစ်အတွင်း ထူးခြားခြားကျင့်ကြံ၍ ကံပွင့်စီးပွားအထူးတတ်စေသော ဣန္ဒြာဿ နိမ္မိတ လိုတရ ကျင့်စဉ်ကို ကမ္ဘာ့ဆန်းကြယ် နိုင်ငံကြီးအတွက် ဖော်ပြပေးလိုပါသည်။

ထိုကျင့်စဉ်သည် မိမိကျင့်ကြံလိုသောနေ့၌ စတင်ရ သော ကျင့်စဉ်မဟုတ်ပါ။ ခုနစ်ရက်သားသမီးများအနေနှင့် မိမိတို့နှင့် လပြည့်နေ့မှ တိုက်ဆိုင်သောနေ့ရက်မှ စတင် ကျင့်ကြံရမည့် ကျင့်စဉ်ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ထူးထူးခြားခြား အနိသင်များ ရရှိခံစားစေနိုင်ပါသည်။ လပြည့်နေ့နှင့် မိမိ မွေးနေ့ စတင်တိုက်ဆိုင်မှုဆိုသော ဝိသေသက ထူးခြားနေ သည်။ လပြည့်နေ့မှ စတင်ရာသဖြင့် နိမိတ်ဆောင်သဘော အရ မိမိအတွက်လည်း အံ့စရာအရာရာ ပြည့်စုံစေသော အကျိုးထူးရရှိစေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရွတ်ဖတ်ရမည့် ဣန္ဒြာဿ နိမ္မိတ လိုတရ ဂါထာ ဖော်ပြပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

(၁) နမောတဿ ဘာဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(၂) ဝုဒ္ဓါယေ သရဏံ အညနတ္ထိ ဝုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဓမ္မောယေ သရဏံ အညနတ္ထိ ဓမ္ပံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
သံယောယေ သရဏံ အညနတ္ထိ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
တောန သစ္စ ဝဇ္ဇေန သောတ္တိယေ ဟောတု သပ္ပဒါ။

(၃) သမ္ဗုဒ္ဓေ အပ္ပဝိသမ္ဘူ ဒွါဒသ္မိ သဟဿကော
ပဉ္စသတ သဟဿနိ၊ နမာမိ သီရဿမဟံ၊
အပ္ပကာ ဝါဠုကာ ဂဂါ၊ အနန္တ နိဗ္ဗုတာ ဇိနာ၊
တေသံ ဓမ္မဉ္စ သံယုဉ္စ အာဒရေန နမာမဟံ၊
နမက္ကာရာ နဘာဝေန ဟိတ္တသဗ္ဗေ ဥပ္ပဒုဇေ၊
အနေက အန္တရာဟာပိ၊ ဝိနာဿန္တ အသေသတော။

(၄) ဒိဝါတဟတိ အာဒိစ္စော၊ ဂုတ္တိဟ ဘာတိ စန္ဒိမာ။

ဿန္တုဒ္ဓေါ သတ္တိယော ဘာတိ၊ စာယံ တဟတိ ဩဟုဏော။
အထသပ္ပ မဟောရတ္တိ၊ ဝုဒ္ဓေါတဟတိ တေဇသာ၊

(၅) သီရသုဗေ ပဉ္စဝုဒ္ဓိ၊ နုလာဇေ ဩဟုဒေဝတာ၊
စက္ခုကဏ္ဍေ ကုဋ္ဌာရာဇာ၊ မုဗေ ဒေဝိ သူရဿတိ၊
ဟဒယေ နုရာယနဉ္စ၊ ဟဏ္ဍေ ပရမေသ္မာရာ၊
ဥရေဝိဿန ဒေဝါ၊ ဧတေ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ၊
မဟာဒေဝါ နဘာဝေန၊ သပ္ပကမ္ပာနိ သိဒ္ဓိဗေ၊
မေတ္တာ စိတ္တေန မံသဗ္ဗေ ဩလောကေတု ဒီနေ ဒီနေ။

(၆) သူရဿတိ ဒေဝါနံ၊ ဂုဏ္ဏဒေဝါနံ အာကာသ ဒေဝါနံ၊
အာလောက ဒေဝါနံ၊ သမဏ ဩဟုဉ္စ၊ အမ္မရာဇာနံ၊
သပ္ပကုတ္တိနံ သပ္ပပုရိသနံ သပ္ပဘောဂါနံ သပ္ပလာဘာနံ၊
ဩောင်း ဧဟိ ဧဟိ ဗလံကံ။

(၇) တုဋ္ဌေဟိ တုဋ္ဌေဟိ မမကုဋ္ဌေဟိ
ဝိယေဟိ ဝိယေဟိ မမ ဝိယေဟိ
သိန္ဓေဟံ သိန္ဓေ မမသိန္ဓေဟံ
ရာဇစိတ္တံ ဝိယံပိုင်ပိုင်၊ ကုတ္တိ စိတ္တံ ဝိယံပိုင်ပိုင်၊
ပုရိသစိတ္တံ ဝိယံပိုင်ပိုင်၊
ဒေဝစိတ္တံ ဝိယံပိုင်ပိုင်၊ သပ္ပစိတ္တံ ဝိယံပိုင်ပိုင်၊
ဩောင်းခြင်း ဆရာခြင်း ကံဆရာကံစေသတည်း။

(၈) သူရဿတိ ဒေဝီစ မေမာတာ၊ မာတာစမေ၊
သူရဿတိဒေဝီ၊
အနကပ္ပံ ဥပါဒါယ လာဘံဒေဟိ ဓနံဒေဟိ ဝိယံဒေဟိ၊
သိဒ္ဓိဒေဟိ မေ သူရဿတိဒေဝီ၊
ဥပ သပ္ပဟိတ မင်္ဂလာနိ၊ ပုညဘိ သီရိသောဘာဏိ၊
သူရဿတိစ မေမာတာ နိစ္စံ ဂုဏ္ဏန္တ မံသဒိ၊
ကျင့်ဆောင်ပွားများအားထုတ်မည်ဆိုပါက မိမိ၏ သွယ်

ကိုယ်ကို -

- (၁) ကိုယ်လက်သန်ရှင်အောင် ရေသန့်စင်ခြင်း၊ ရေခွဲခြင်း။
- (၂) သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အဝတ်အစားတို့ကို ဝတ်ဆင်ခြင်း။
- (၃) နံ့သာ၊ ကရမက် စသည်များဖြင့် သန့်စင်စွာ ထုံမွှမ်းခြင်း။
- (၄) ငါးပါးသီလ၊ ရှစ်ပါးသီလ၊ ကိုးပါးသီလ စသည်တို့ကို ခံယူဆောက်တည်ခြင်း။
- (၅) သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော စိတ်ဓာတ်အားကို ပြုပြင်ခြင်း။
- (၆) အေးချမ်းတည်ငြိမ်သော စိတ်ဓာတ်အားကို တည်ဆောက်ထားခြင်း။
- (၇) ပေါက်ရွှင်ခြင်း၊ တတ်ကြွခြင်း၊ အားရခြင်း၏ စိတ်အားကို ပြင်ဆင်ထားခြင်း။
- (၈) မိမိကျင့်ဆောင်လိုသည့် အဓိဋ္ဌာန်ကို ပြည့်ပြည့်မှန်မှန် ကျင့်ဆောင်အားထုတ်ခြင်း။
- (၉) ဆုတောင်းခြင်း၊ အမှုပေးဝေခြင်း၊ မေတ္တာပို့သပေးခြင်း...

စသော အချက် ၉ချက်နှင့် ညီညွတ်စွာ၊ ပြည့်စုံစွာ ကျင့်ဆောင်ပွားများ အားထုတ်ဖို့ အရေးကြီးပေသည်။

ဤ “ဣန္ဒြေသယ နိမိတ လိုတရ” ကာမဝါစရက်စွမ်းအား တည်ဆောက်ပုံ၊ ကျင့်ဆောင်ပုံများအား ကြိုးစားအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် စတင်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည့်နေ့သည် မိမိ၏ မွေးနေ့နှင့် လပြည့်နေ့ တစ်ထပ်တည်း ကြိုကြိုက်သောနေ့ နံနက်မှစတင်၍ ထိုအဓိဋ္ဌာန်အကျင့်မြတ်ကို စတင်ကြိုးစားကျင့်ဆောင်မှ ထူးကဲသော စွမ်းရည်သတ္တိအကျိုးတရားများ ရရှိခံစားနိုင်ပေသည်။

ဥပမာ - တနင်္ဂနွေသားသမီးဆိုလျှင် ထိုတနင်္ဂနွေနေ့နှင့် လပြည့်နေ့ ကြိုသောလ၊ ကြိုသောနေ့ နံနက် ၅နာရီမှ စတင်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ကျင့်ဆောင်ရမည်။ သောကြာသားသမီးဆိုလျှင် ထိုသောကြာနေ့နှင့် လပြည့်နေ့ ကြိုသောလ၊ ကြိုသောနေ့ နံနက် ၅နာရီမှ အဓိဋ္ဌာန်စတင်ရမည်။

တရုသူများ ပြက္ခဒိန်တွင် ရှာဖွေနေစရာမလိုအောင် မြန်မာသက္ကရာဇ် (၁၃၇၆-၁၃၇၇)၊ ၁ရက်နှစ် ၂၀၁၅ ခုနှစ်အတွင်း ခုနစ်ရက်သားသမီးများအနေဖြင့် လပြည့်နေ့နှင့် ကြိုကြိုက်သောနေ့များကို ဇယားနှင့်တကွ ဖော်ပြပေးထားပါသည်။

ရက်	လပြည့်နေ့	လပြည့်နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်သော သားသမီး
၄-၁-၂၀၁၅	ပြာသီလပြည့်	တနင်္ဂနွေ
၃-၂-၂၀၁၅	ဇွဲသီလပြည့်	အင်္ဂါ
၄-၃-၂၀၁၅	တပေါင်းလပြည့်	ဗုဒ္ဓဟူး
၃-၄-၂၀၁၅	ထန်ခူးလပြည့်	ဧရာဝတီ
၂-၅-၂၀၁၅	ကဆုန်လပြည့်	ဧက
၁-၆-၂၀၁၅	နယုန်လပြည့်	တနင်္လာ
၁-၇-၂၀၁၅	ပထမဝါဆိုလပြည့်	ဗုဒ္ဓဟူး
၃၀-၈-၂၀၁၅	ဝါခေါင်လပြည့်	တနင်္ဂနွေ
၂၈-၉-၂၀၁၅	တော်သလင်းလပြည့်	တနင်္လာ
၂၈-၁၀-၂၀၁၅	သီတင်းကျွတ်လပြည့်	ဗုဒ္ဓဟူး
၂၆-၁၁-၂၀၁၅	တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်	ကြာသပတေး
၂၆-၁၂-၂၀၁၅	နတ်တော်လပြည့်	ဧက

တနင်္ဂနွေသားသမီးများသည် (၄-၁-၂၀၁၅)၊ (၃-၈-၂၀၁၅)နေ့များတွင် လပြည့်နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်နေပါသော တနင်္လာသားသမီးများသည် (၁-၆-၂၀၁၅) နှင့် (၂-၉-၂၀၁၅)နေ့တို့တွင် လပြည့်နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်ပါသည်။ အင်္ဂါသားသမီးများသည် (၃-၂-၂၀၁၅)နေ့တွင် လပြည့်နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်နေပါသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများသည် (၁-၃-၂၀၁၅)၊ (၁-၇-၂၀၁၅) နှင့် (၂၈-၁၀-၂၀၁၅) နေ့တို့တွင် လပြည့်နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်ပါသည်။

ကြာသပတေးသားသမီးများသည် (၂၆-၁၁-၂၀၁၅)နေ့တွင် လပြည့်နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်ပါသည်။

သောကြာသားသမီးများသည် (၃-၄-၂၀၁၅) နှင့် (၃-၇-၂၀၁၅)နေ့တွင် လပြည့်နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်ပါသည်။

စနေသားသမီးများသည် (၂-၅-၂၀၁၅) နှင့် (၁-၁၂-၂၀၁၅)နေ့တို့တွင် လပြည့်နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်လျက်ရှိပါသည်။

တနင်္ဂနွေအစ၊ စနေသားသမီးအဆုံး အလွယ်တကူ မိမိမွေးနေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်သောနေ့ရက်များအား အသိရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်စေရန်အတွက် ရေးဆွဲထားရှိသော ဇယားအထက်တွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ မိမိမွေးနေ့နှင့် လပြည့်နေ့ တိုက်ဆိုင်သော

အိမ်ထောင်ရေး၊ ရာဇဝတ်၊ ပြဿနာ - တရားရုံးသားသမီးတစ်ဦး
 မှုနှင့် လုပ်ငန်းနှင့် တိုက်ဆိုင်သော (၄-၁-၂၀၁၅)ရက်
 (သို့မဟုတ်) (၃၀-၈-၂၀၁၅)ရက်နေ့ နံနက် ၅နာရီမှ
 နံနက် ၈နာရီအထိ ပြဿနာများကို ရွတ်ဖတ်သရဏ္ဍာယ် ပွားများဆောင်ရွက်ရ
 နည်း ရက်မပျက်စေရ။ အချိန်မန်မန် ကျင့်ဆောင်ရမည်။
 ကျင့်ဆောင်ပွားများလာခဲ့၍ အနည်းဆုံး ရက်ပေါင်း
 ၁၀၀ ပြည့်လာ၍သော် လည်းကောင်း၊ အများဆုံး (၁၀၈)
 ပြည့်မြောက်လာခဲ့လျှင်သော် လည်းကောင်း၊ ထိုထက်
 ပိုမိုကျင့်သော် လည်းကောင်း၊ နှစ်ပေါင်း ကျင့်ဆောင်ပွားများမှုများ
 ပြုလုပ်လာသည်နှင့်အမျှ မိမိဘဝအတွက် အံ့ဩဖွယ်ရာ
 အသက်ထူးခြားလာသည့် အကျိုးကျေးဇူးများမှာ အောက်ပါ
 အတိုင်း ရရှိခံစားရပေမည်။

ထိုကျင့်စဉ်ကို ရက်မပျက် ကျင့်ကြံပွားများလာသူ
 အနေဖြင့် မိမိဘဝ၏ မိမိလက်ရှိ လုပ်ကိုင်နေသော
 အလုပ်အကိုင်များအတွက်၊ စီးပွားရေးအတွက်၊ အကြံအစည်
 နည်းလမ်းများအတွက် ပြောတိုင်းဆိုတိုင်း အောင်မြင်ပြီးစီး
 စေတော့၏။ ပြဿနာအာဏာတည်လာတော့၏။ ကြံစည်သမျှ
 အောင်မြင်စွာ စိတ်ကူးသမျှ၊ ရည်ရွယ်သမျှ၊ ရည်မှန်းသမျှ

ကိစ္စတစ်ခုပြီးတစ်ခု အောင်မြင်လာတော့၏။ ပြီးစီးလာတော့
 ၏။ အလိုဆန္ဒများ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ပြည့်ဝလာစေတော့၏။

စီးပွားရေးကိစ္စများ၊ အလုပ်အကိုင်ကိစ္စများ၊ ကုမ္ပဏီ
 လိမ္မော်ကိစ္စများ၊ ကော်ပိုရေးရှင်းကိစ္စများ၊ အရောင်းအဝယ်
 ကိစ္စများနှင့် သက်ဆိုင်ရာ ငွေရေးကြေးရေး အပေးအယူကိစ္စ
 များ အခက်အခဲ အနှောင့်အယှက် အဖုအထစ်မရှိ လွယ်ကူ
 စွာ၊ ချောမွော့စွာ အောင်မြင်ပြီးစီးလာတော့၏။

အလုပ်အကိုင်နှင့် ပတ်သက်၍ အနည်းငယ် ကြိုးစား
 လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ရုံနှင့် လာဘ်လာဘာ ဝင်ငွေများ တိုးတက်
 လာတော့၏။ ရွှေငွေဥစ္စာရတနာများ၊ ဒီရေအလား တစ်စ
 တစ်စ တိုးပွားလာတော့၏။ ထို့ကြောင့် ဤကျင့်စဉ်ကို
 ယုံကြည်စိတ်ထား အဓိဋ္ဌာန်ထား၍ မိမိမွေးနေ့နှင့် လုပ်ငန်း
 တိုက်ဆိုင်သောနေ့မှ စတင်၍ ကျင့်ဆောင်ရွက်ဖတ် ပွားများ
 ကြပြီ လက်တွေ့အကျိုးများ ခံစားရရှိနိုင်ကြပါစေတည်း။

 ရွှေဘိုဦးကျော်
 ကျမ်းကိုး
 - ပဟိတသိဒ္ဓိ ပကာသနီကျမ်း (ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တ ဝေပုထ)

“ အာစရိယဂုဏ် အဟံ ဝန္နာမိ ”

ဂန္ထိရဆရာလှမျိုး (B.Sc) လယ်မြဲ(ခြမ်း)

ဂန္ထိရအမည်ခွဲ - အောင်ကောင်းမြဲ (သာကေတ)

(၇)နေ့သားသမီးများ ဘဝတစ်သက်တာ ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် အကျိုးပေးလုပ်ငန်း၊ စီးပွားရေး၊
 အိမ်ထောင်ရေး၊ တစ်နှစ်တာဆောင်ရန် ရှောင်ရန်နှင့် လုပ်ငန်းစီးပွားအခြေအနေ ကြိုတင်သိထားစေရန်။
 ဆန်းကျမ်း + သက္ကတ ပညာရပ်များဖြင့် ညှိနှိုင်းတွက်ချက်ပေးမည်။ ချစ်သူအိမ်ထောင်ဘက်များအတွက် မင်္ဂလာ
 ဝင်းနှင့် မင်္ဂလာအစီအရပ်၊ နဝင်းဓာတ်ယတြာအဖြေရှာ (ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး) ကံပွင့်လာဘ်ပွင့် အန္တရာယ်ကင်း
 အစီအရပ်များ အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။

တစ်နှစ်စာ ဟောစာတမ်း၊ ကလေး ဆိုင်း၊ လုပ်ငန်း အမည်ပေး၊ မင်္ဂလာအခါရွေး (မွေးဖွားမည့်ရက်ရွေးခြင်း)
 နှစ်တကျတွက်ချက်ရေးသားပေးမည်။ ရပ်ဝေးမှ မေးလိုက ငွေကြိုတင်ပေးပို့၊ ကိုယ်တိုင်လာလိုပါက ကြိုတင်
 နန်းဆက်သွယ်ပါ။

ဟောခန်းလိပ်စာ - အမှတ်(၁၇)၊ အောင်သပြေအနောက်(၁)လမ်း၊ ၇/အရှေ့ရပ်ကွက်၊ သာကေတမြို့။

ဖုန်း ၀၉၄၂၀၀၄၇၈၆၉
 ထမ်းညွှန် - ၃၅၊ ၆၅၊ ၃၂၊ ရွှေစည်သည်(၂)၊ ၄၈(အထူး)၊ ၁၇၃၊ ၂၁၆၊ ၅၇၊ ၁၄၆၊ ၈၉၊
 ၄၆(စိမ်း)၊ ၁၈၁ ကားများ စီး၊ တာမွေ-သန်လျင်-ကျောက်တန်း-ခရမ်း-သုံးခွ
 ကားများ စီးပါက (၈)ဝိတ်မှတ်တိုင်ဆင်းပါ။ ၃၄၊ ၆၂၊ ၁၀၆ ကားများစီးပါက
 'ဓမ္မာရုံမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။

မင်းကြည်မြ

သိမှတ်စရာ ကြက်ဥနီမိတ်

မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ကြက်ကို မွေးမြူတတ်ကြ၏။ အထူးသဖြင့် တောနေ လူတန်းစားတို့မှ သိုက်ကြက်ကို မွေးမြူလေ့ရှိ၏။ ထို့ကြောင့်ပင် ရှေးလူကြီးသူမတို့သည် အရာရာကို လေ့လာကြည့်ရှု၍ သုတရစေခြင်းငှာ အတိတ် နိမိတ်သဏ္ဌာန် ရေးသားပြုစုခဲ့ကြ၏။ မြန်မာလူမျိုးတို့ နေထိုင်ရာ အရှေ့ကွန်းသည်လည်း အတိတ်နိမိတ် တဘောင်တို့ ထွန်းတောက်ရာအသေဖြစ်သည်နှင့်အညီ ရှေးပညာရှိတို့သည် နိမိတ်အမှတ်အသားတို့ကို လေ့လာမှတ်သား ပြုစုခဲ့ကြဟန် တူ၏။

လောကဟိတရာသီကျမ်းတွင် ကြက်ဥရာ နိမိတ် အဟောဟူ၍ ရေးသားထားသည်ကို ဖတ်ရှုလေ့လာရ၏။ အိမ်၌ မွေးမြူထားသောကြက်မှ အသည့် ကြက်ဥပုံကို ကြည့်ရုံမျှဖြင့် ဖြစ်လာလတ္တံ့သော ကံကောင်းခြင်း၊ ကံဆိုးခြင်း၊ နိမိတ်လက္ခဏာတို့ကို သိရှိနိုင်ပါ၏။ ဆင်ခြင်နိုင်ကြ၏။ လေ့လာမှတ်သား သင်ခန်းစာယူနိုင်ကြစေရန် ဖော်ပြရေးသား အပ်ပါ၏။

မိမိတို့အိမ်၌ မွေးထားသော ကြက်မမှ ကြက်ဥ ရှစ်လုံး အနုကား ဘေးကြည့်သင့်အံ့။ ကြက်ဥနှစ်လုံးအနု အကြီးအစည် ထပြောက်ပြီးစီးအံ့။ ခြောက်လုံးအနု ရန်နှင့်ယှဉ်၍ ရွှေငွေစသော ရတနာနှင့် ပြည့်စုံအံ့။ ချမ်းသာအံ့ဟု ဆို၏။ ငါးလုံးအနုကား ချစ်ခင်သောသား သေအံ့။ လေးလုံးအနုသော် ကျွန်၊ ကျေး၊ နွားတို့ကို ရအံ့။ မိတ်ဆွေကောင်းနှင့် တွေ့ဆုံရအံ့ဟု သတည်း။

ကြက်ဥသုံးလုံးအနုပါက ဥစ္စာရတနာတိုးတက်။ အကြင်ကြက်မသည် တစ်နေ့တည်းနှင့် ဥနှစ်လုံး သုံးလုံးသော် ထိုကြက်ရှင်သည် စည်းစိမ်တိုးအံ့။ ကြွယ်ဝချမ်းသာ ဟု ဆိုပါ၏။ ကြက်မသည် အခြားဥတို့နှင့်မတူ၊ ဥပျော့သော် သုတင်ပီးတို့အမှက်စွကို ဝန်ခံရအံ့။ ငွေကြေးကျန်အံ့။ သောကဖြစ်အံ့ဟူ၍ ဆို၏။ ဥစိမ်းသော် အနောင်သင့်၍ သောကများရအံ့တည်း။

အကြင်ကြက်မသည် အခြားဥတို့နှင့်မတူ၊ ဥငယ်ပါက ထိုကြက်ရှင်သည်ဘေးအန္တရာယ်ဖြစ်အံ့။ ကွေ့ကွင်းယတြာပြုလိုသော် ထိုကြက်ဥထက်၌ တရော်ကင်ပွန်ရ ရွှေရည်ငွေရည်များနှင့် ဦးခေါင်းဆေးလျှော်ပြီးလျှင် ထိုကြက်ကို ကျောင်းကန်သို့သွား၍ လွှတ်ပါလေ။

ကြက်ဥကို ပေါက်စားတတ်သော ကြက်မကို မမွေးအပ်။ ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ရင်ကြားစေသော ကြက်၊ နှုတ်ခရမ်းမည်ကဲ့သို့ရှိသော ကြက်၊ အမောက်လှသော ကြက်၊ မျက်ခံပုတ်သင်မျက်စိကဲ့သို့ နီသောကြက်၊ ရင်အုပ်လှသော ကြက်၊ တွန်သံသာယာသောကြက်၊ ခြေဖျားနီသော ကြက်၊ မျက်ဆန်ကြီးသော ကြက်၊ ကာလလုံးပါးနှင့် ယှဉ်၍ တွန်ကြက်၊ အမွှေးနီ၊ အမွှေးရည်သောကြက်တို့ကို မွေးက အာရုံများစေတတ်ပါ၏။

တောင်စခန်းပေါ်မှ
မြေနှစ်ကောင်
မြသိန်း

လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း (၃၀) အတွက် ကျွန်ုပ်တို့သည် တောင်ငူမြို့ အရှေ့ဘက် မိုင် (၃၀)ကျော်အကွာရှိ ဆာကလီကြီးကျေးရွာ၌ လုံခြုံရေး အာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ရ၏။ ထိုစဉ် တ ထိုဒေသသည် အနက်ရောင်နယ် ဖြစ်ခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်တို့အခြေစိုက်ရာ စခန်း သည် ရွာ၏အရှေ့ဘက်တောင်ကြော တွင် ဝါခြံစည်းရိုးများဖြင့် ကာရံထား သော စခန်းဖြစ်ရာ လုံခြုံရေးတာဝန်ယူ ဆောင်ရွက် ထိုနေရာတွင် စခန်းချကြရ ၏။

ဘောဂလီကြီးစခန်း၏ အလယ် တွင် ကျောက်တုံးကြီးတစ်တုံးရှိရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ၎င်းကျောက်တုံးကြီးအနီး တွင် ဆောက်လုပ်ထားသော တံငယ်၌ အစာအာချိနှင့် အတူနေသည်။ ကျန် အစာအာများသည် ကျွန်ုပ်တို့နေသော တံ ငယ်၏ ပြောက်ဘက် ပေ (၃၀၀)ခန့် အကွာရှိ ကုန်းမြင့်တွင် စခန်းချကြရ သည်။ ကျွန်ုပ်တို့၏ တံအနီး၌ ရိက္ခာရုံရှိ ၏။

စခန်းသို့ ရန်သူများ ချဉ်းကပ်နိုင် သည့် နေရာတစ်ခုမှာ စခန်း၏ အရှေ့ အောက်ဘက်ခြမ်းရှိ ဝါးတောဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့တွေ့ရသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ် တို့သည် ထိုဝါးတောနှင့် ကပ်လျက်ရှိ သော ခြံစည်းရိုးကို ခိုင်ခံ့အောင် ပြု လုပ်ရပါသည်။

ဘောဂလီကြီးစခန်းသို့ ကျွန်ုပ် ရောက်ပြီး တစ်ပတ်ခန့်အကြာ၊ ည သန်းခေါင်ကျော်တွင် ကျွန်ုပ် တစ်ရောင်း ပြီး တံရှေ့ရှိ ဧည့်သည်များ လာလျှင် လက်ခံရာ တံငယ်ရှိ သစ်သားတန်း

လျား၌ ထိုင်နေစဉ် လရောင်အောက်၌ မြွေနှစ်ကောင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို မြွေနှစ်ကောင်သည် ကျွန်ုပ်နှင့် ၅ပေခန့် အကွာတွင် လူသွားလမ်းအတိုင်း ရိက္ခာ ရံဘက်သို့ ခပ်မှန်မှန်သွားနေကြောင်း တွေ့ရသည်။

“ရိက္ခာရံတစ်ဝိုက်မှာ ကြွက်တွေ ရှိတော့ သူတို့ အစာရှာသွားတာဖြစ်မှာ ပါ”

ကျွန်ုပ်တို့စိတ်ထဲမှ ပြောလိုက်မိ သည်။

မြွေနှစ်ကောင်မှာ အလျား ၄ပေ ခန့်ရှိ ရှိပြီး အနက်ရောင်ဖြစ်သည်။

“သတ္တဝါများ ဘေးကင်းပါစေ။ ကျွန်ုပ်တို့သည် သင်တို့ကို မနှောင့်ယှက်။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလည်း သင်တို့ မနှောင့်ယှက် ကြနှင့်”

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက်ဖြစ် သော ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ထဲမှ ပြောပြီး မေတ္တာသုတ်ကို စိတ်ထဲမှ ရွတ်လိုက် သည်။

နောက် နာရီဝက်ခန့်အကြာတွင် ၎င်းမြွေနှစ်ကောင်သည် တံ၏အနောက် ဘက် ၁၀ပေခန့်အကွာရှိ ကျောက်တုံး ကြီးနှစ်တုံးကြားထဲသို့ ဝင်သွားသည်ကို လရောင်အကူအညီဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ တွေ့ လိုက်ရသည်။

“ဒီကျောက်တုံးတွေကြားထဲမှာ ဗွင်းရိပ်ရတယ်။ သူတို့ ဒီအထဲမှာ နေ ကြတယ်ထင်ပါရဲ့”

ကျွန်ုပ်တို့၏ တပည့်များထဲတွင် လူ ပေါင်းစုံရှိရာ ကျွန်ုပ်က ထိုမြွေနှစ် ကောင်ကို မဖမ်းမိချေဘဲ ပြောထား လိုက်ရသည်။

ထိုမြွေနှစ်ကောင်သည် အဆိပ် ပြင်းသော မြွေလော၊ အဆိပ်မပြင်းသော မြွေလောဆိုသည်ကို ကျွန်ုပ် မဆန်းစစ် တော့ပါ။

ထိုမြွေနှစ်ကောင်သည် တစ်ခါ တစ်ရံတွင် မြေလယ်နှောင်း တိတ်ဆိတ် ခိုနို့၌ ကျွန်ုပ်၏ တံအနီးတွင် ရဲရဲတင်း တင်းသွားလာလှုပ်ရှားတတ်၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မြွေများ နေရာ ကျောက်တုံးများအကြားရှိ တွင်းဝ၌ ထမင်းပြွေများ ကြက်သားအစိမ်းများကို ချထားပေး၏။ ရေခွက်တစ်ခွက်တွင် လည်း ရေများကို ထည့်ထားပေး၏။

သို့နှင့် ဘောဂလီကြီးစခန်းသို့ ကျွန်ုပ်ရောက်ပြီး သုံးလခန့်အကြာ ည တစ်ည။

ကျွန်ုပ် အိပ်ပျော်နေရာမှ တံ အောက်မှ ရှေးရှေးရဲရဲအသံများကြောင့် ရုတ်တရက် နိုးလာသည်။ လက်တွင် ပတ်ထားသော ညကြည့် နာရီက ည ၁၂နာရီကို ညွှန်ပြနေသည်။

“ဘာသံပါလိမ့်”

ကျွန်ုပ် နားစွင့်လိုက်သည်။

“ရှေး...ရှေး...ရှေး”

မြွေနှစ်ကောင်သည်သံဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ် သိလိုက်သည်။ ကျွန်ုပ် နေလာသည်မှာ ကြာပြီ။ ထိုကဲ့သို့သော အသံမျိုး မကြား စဖူး။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အနီးရှိ ကာဘိုင် သေနတ်နှင့် သုံးတောင့်ထိုး လက်နက် ဓာတ်မီးကို ယူပြီး တံအောက်သို့ အသွား အလာဆင်းလိုက်သည်။

ကာဘိုင်သေနတ်ကို ဖောင်းတင် လိုက်ပြီး လုံခြုံရေးခလုတ်ကို ပိတ်ထား လိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် တံအောက်သို့ လက်နက်ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်လိုက် သည်။

မြွေနှစ်ကောင်။

ဓာတ်မီးရောင်ကြောင့်ဟု ထင် သည်။ မြွေများသည် တံ၏ အနောက်

ဘက် ပေ (၅၀)ခန့်အကွာရှိ အညစ်အကြေးစွန့်ရာ နေရာဆီသို့ လူသွားလမ်းအတိုင်း သွားကြရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် လက်နက်တပ်မတော်မှ ဖြန့်ချိပေးထားသော လက်နက်များကို တွေ့ရှိရသည်။ ထိုအခါမှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခြေစင်းရိုးများအထိ သွားပြီးမှ တစ်ဖန် ကျွန်ုပ်တို့၏ တံဆိပ်သို့ ပြန်လှည့်လာပြန်သည်။ သွားလိုက် ပြန်လိုက်နှင့် သုံးလေးခါ။

“ဟင်...တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ”

ကျွန်ုပ်တို့သည် စိတ်ထဲမှ ပြောရင်း ရှေ့သို့ အနည်းငယ်တိုးသွားပြီး လက်နက်တပ်မတော်မှ ဖြန့်ချိပေးထားသော လက်နက်များကို တွေ့ရှိရသည်။ ထိုအခါမှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခြေစင်းရိုးများအထိ သွားပြီးမှ တစ်ဖန် ကျွန်ုပ်တို့၏ တံဆိပ်သို့ ပြန်လှည့်လာပြန်သည်။ သွားလိုက် ပြန်လိုက်နှင့် သုံးလေးခါ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ဖြေများသွားရာ ခြေစင်းရိုးကိုသာ စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးမှာ တိတ်ဆိတ်လွန်း၏။

၅မိနစ်ခန့်အထိ ငြိမ်သက်စွာ နေရင်း အညစ်အကြေးစွန့်ရာ ခြေစင်းရိုးဘက်သို့သာ စူးစိုက်ကြည့်နေမိသည်။

၅မိနစ်ခန့်အကြာတွင် လက်နက်တပ်မတော်မှ ဖြန့်ချိပေးထားသော လက်နက်များကို တွေ့ရှိရသည်။ ထိုအခါမှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ခြေစင်းရိုးများအထိ သွားပြီးမှ တစ်ဖန် ကျွန်ုပ်တို့၏ တံဆိပ်သို့ ပြန်လှည့်လာပြန်သည်။ သွားလိုက် ပြန်လိုက်နှင့် သုံးလေးခါ။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နံနက်မိုးလင်းသည်အထိ တဲရှေ့တွင် ထိုင်ရင်း အချိန်ကုန်သွားတော့သည်။

◆◆◆

နံနက် အလင်းရောင်လာသောအခါ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ လက်ထောက်ဆရာကြီး ခင်ညိုကို ခေါ်ခေါ်ပြီး ညက ဖြစ်စဉ်အား ပြောပြ၍ ထိုနေရာသို့ သွားကြည့်ရာ ခြေစင်းရိုးနံရံထပ်စလုံး၏ အောက်ခြေ၌ လူတစ်ကိုယ်ဝင်

စာဖြစ်အောင် ခြေစင်းရိုးများ ပေါက်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရ၏။

“ဒီနေရာက ဒီကောင်တွေ ဝင်ဖို့ ကြိုးစားတာ၊ ဗိုလ်ကြီးနီသွားလို့ မဝင်ဖြစ်တာ။ ဒီနေရာကို နိုင်အောင် ပြန်လုပ်မှ ဖြစ်မယ်”

ဟု ဆရာကြီးက ပြော၏။

“ဒီနေရာတင် မဟုတ်ဘူး ဆရာကြီး။ တခြားနေရာတွေကိုလည်း စစ်ဆေးပြီး နိုင်အောင် လုပ်ကြရအောင်” ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်သည်။

ထိုနေ့တစ်နေ့လုံး ကျွန်ုပ်တို့သည် ခြေစင်းရိုးများကို ပြုပြင်ခြင်းဖြင့် အချိန်ကုန်သွားတော့သည်။ ငါးများကို ခုတ်၍ ပြုလုပ်ကြ၏။

ထိုညမှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဆရာကြီး ခင်ညိုသည် တစ်လလျှင် နေရာ ညပါ တိုက်ကင်းထွက်ခြင်း၊ ကင်းပန်းဝပ်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်ကြ၏။

◆◆◆

သို့နှင့် ဘော့ဂလီကြီးသို့ ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ပြီး (၅)လပြည့်ခါနီး ညတစ်ည။

ထိုညမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ညဘက် ကင်းပန်းမဝပ်သောည။

နောက်နေ့တွင် လမ်းလုံခြုံရေးယူရန်ရှိ၍ ညဘက် အနားပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုည သန်းခေါင်ကျော်တွင် ရွာထဲမှ ခွေးဟောင်းသံများ ဆူညံစွာ ထွက်ပေါ်လာ၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည် ရှေးက ဤအသံမျိုး သိပ်မကြားရ။ ခွေးဟောင်းသံများ ကြားကတည်းက ကျွန်ုပ်တို့သည် စခန်းတစ်ခုလုံးကို တပ်လှန့်ထားလိုက်၏။ ခွေးဟောင်းသံများမှာ မိနစ် ၂၀ ခန့်ကြာ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် အင်အားတစ်ဝက်ဖြင့် စခန်းထဲမှထွက်၍ ရွာထဲသွားလျှင် သင့်မသင့် ချိန်ဆကြည့်သည်။ ရန်သူသည် ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းဝတွင် ကျွန်ုပ်တို့

ထွက်လာပါက တိုက်ခိုက်ရန် အသင့်လုပ်ထားနိုင်ကြောင်း စဉ်းစားမိပြီး မထွက်ဘဲ နေလိုက်၏။ (ဤဆုံးဖြတ်ချက်မှန်ကြောင်း ရွာထဲမှ ကျွန်ုပ်တို့ခင်သော ရွာသားတစ်ယောက်က နောက်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်တို့ကို ပြောပြ၏။)

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွာထဲသွား၍ ခုံစမ်းရာ ညက သောင်းကျန်းသူ (၁၀)ယောက်ခန့် ဝင်လာကြောင်း၊ ကျွန်ုပ်တို့ စခန်းထဲမှ ထွက်လာပါက တိုက်ရန် စောင့်နေကြောင်း သတင်းရလိုက်၏။

ထိုညမှစ၍ ကျွန်ုပ်တို့သည် ညဘက် လုပ်ရှားရပြန်၏။

◆◆◆

သို့နှင့် နောက်နှစ်ရက်ခန့်အကြာတွင် ကျွန်ုပ်တို့သည် တပည့်အချို့နှင့်အတူ နံနက်စာစားပြီးချိန်၌ တိုက်ကင်းထွက်ရန် စီစဉ်နေစဉ် စခန်း၏ အရှေ့တောင်ဘက်ခြမ်း ဝါးတောဘက်ဆီ၊ ဝန်းခနဲဟူသော မိုင်းကွဲသံကို ကြားလိုက်ရ၍...

“ဟ...မိုင်းကွဲတယ်ဟ”

ကျွန်ုပ်တို့သည် တပည့်အချို့ကို ခေါ်ပြီး မိုင်းကွဲရာ ဝါးတောသို့ အမြန်သွား၏။

ကျွန်ုပ်တို့နှင့် တပည့်တစ်ယောက် ဝါးတောရှိရာ ကုန်းမြင့်ပိုင်းသို့ တက်မည်အလုပ်၊ ဖြန့်ချိပေးထားသော ကျွန်ုပ်တို့တက်မည့်လမ်းတွင် ကန့်လန့်ဖြတ်ရှိနေကြ၏။

“ဟာ...ဒီမြေတွေကလဲ”

ဟု တပည့်က ပြောရာ ကျွန်ုပ်တို့က...

“ဟေ့...မလုပ်နဲ့ ခဏတော့ သူတို့သွားမှ ငါတို့တက်မယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်တို့ ပြောလိုက်ပြီး ရန်နေလိုက်၏။

ထိုအခိုက် ဆရာကြီး ခင်ညိုနှင့်
 နှင်း တပ်သား ရောက်လာသည်။
 “မိလ်ကြီး... အရမ်းမတက်နဲ့
 ထောင်တွေက မိုင်းကို သုံးလေးလုံး
 ဆောင်ထားတတ်တယ်။ ကံလု... မင်း
 သူ့အလေးမှာ မိုင်းရှိမရှိ ရှင်းပါ”
 ကျွန်ုပ်ထက် အတွေ့အကြုံရင့်
 ဆာ ဆရာကြီး ခင်ညိုက ပြော၏။
 ထူးဆန်းသည်မှာ မြေနစ်ကောင်
 သည် ဆရာကြီး ခင်ညိုကားအဆုံး
 ရှင် ခန့်ဘက်သို့ ထွက်သွားကြလေ
 ဆာသည်။
 ကံလုသည် စိတ်ရှည်ရှည်ထား
 နှင်း ငါးတောထဲ ဝင်ရာ လူသွားလမ်း
 ဆစ်လျှောက် မိုင်းရှင်းရာ ငါးဆစ်မိုင်း
 ဆစ်ထုံးကို ရှာဖွေဖော်ထုတ်နိုင်၏။
 သောဌ်းကျွန်းသူတို့သည် ကျွန်ုပ်
 တို့က တပ်ခြံစည်းရိုးအတွက် ငါးများ
 ဖတ်လေ့ရှိသည်ကို သိ၍ ငါးတောထဲ

၌ မိုင်းလာထောင်ထားခြင်းဖြစ်၏။
 မိုင်းများ ရှင်ဗြဟ္မာ ကျွန်ုပ်တို့သည်
 ငါးတောထဲဝင်သွားရာ ငါးတောတစ်နေ့
 ရာ၌ အသက် (၄၀)အရွယ် ရွာသား
 တစ်ယောက်လဲနေသည်ကို တွေ့လိုက်
 ရသည်။ ထိုသူမှာ ဘောကလိရွာသား
 ဖြစ်သည်။ ငါးဖတ်များကို လိုက်လံရှာ
 ဖွေ၍ ဈေးတွင် ပြန်ရောင်းပြီး ဝင်ငွေ
 ရှာနေသူဖြစ်သည်။
 သူ့ဘက် ခြေထောက်မှာ ခြေ
 ကျင်းဝတ်မှ ပြတ်သွား၏။ သူ့ကို
 ဘောကလိကြီးဆေးရုံခွဲသို့ အပြန်တင်ပို့
 လိုက်ရ၏။ ဆရာဝန်က ကြိုးစား၍
 ဆေးကုပေးသော်လည်း နောက်နှစ်ရက်
 အကြာ၌ သေဆုံးသွား၏။
 ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ အသက်
 ကို ကယ်သော မြေနစ်ကောင်
 အကြောင်း စဉ်းစားကြည့်မိသည်။
 မေတ္တာသဘောကို ကျွန်ုပ်ယုံ

ကြည်၏။ ကျွန်ုပ်က သူတို့အပေါ်
 မေတ္တာထားရာ ကျွန်ုပ်၏ မေတ္တာသည်
 စူးရှသဖြင့် သူတို့ကလည်း ကျွန်ုပ်
 အပေါ် မေတ္တာပြန်ထား၏။
 မျောက်တစ်လအကြာ ကျွန်ုပ်တို့
 သည် တာဝန်ပြီး၍ တပ်သို့ ပြန်ရန်
 အခြားတပ်ခွဲသို့ စခန်းကို လွှဲပြောင်းပေး
 ရ၏။
 ပြန်ခါနီး၌ ကျွန်ုပ်သည် မြေနစ်
 ရှိရာနေရာသို့သွား၍ “ငါတော့ ဒီစခန်း
 က ခွာရတော့မယ်။ ငါ့အသက်ကို
 ကယ်တဲ့အတွက် သင်တို့ကို ကျေးဇူး
 တင်တယ်။ သင်တို့တစ်တွေ ဘေး
 ကင်းပါစေလို ငါ အပြစ်မေတ္တာပို့မယ်”
 ဟု ပြောရင်း စိတ်မကောင်းစွာဖြင့် သူ
 တို့ကို ကျောခိုင်းလိုက်ပါသည်။
 * * *

မြသိန်း

ဧကပါဆင်းရဲခြင်းကင်းဝေးအောင် “ဘုန်းကြွယ်” သေးကိုသောင်

ဘရာဟ္မဏ်း ဒေါလုလုကြွယ် ၈

ဘုန်းကြွယ်

ဝမ်းမှန်ဆေး

ယာယီတိုင်းရင်းသေးစါး ဂုဏ်ပုံတင်အမှတ်-2011Y 003995

ဘုန်းကြွယ်ထောင့်ထုတ်လုပ်ရေး-အမှတ်(၉၆)၊ ခေလုလမ်း၊ ၂/(က)ရပ်ကွက်၊ မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

မိမိ - ၀၉-၄၄၈၀၇၀၂၂ ၀၉-၄၄၈၀၇၀၂၂ ၀၉-၄၄၈၀၇၀၂၂

၂၀၁၅၊ ဇွန်လအတွက်

နာမက္ခရာဆန်း အထူးဟောစာတမ်း

(ဂန္ထိရ ဆရာလှမျိုး (B.Sc)

တနင်္ဂနွေအက္ခရာ

(အ၊ အာ၊ ဣ၊ အိ၊ အီ၊ ဥ၊ ဣ၊ ဧ၊ ဩ) စသည့် "အ"အသံထွက်နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် ပညာရေး ဘာသာရေးဆိုင်ရာလုပ်ငန်းများ အထူးအောင်မြင်မည်။ ကွဲကွာနေသော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်။ စက်ပစ္စည်း ဆိုင်ခန်း စိန် ဆေး စာအုပ်၊ ဆန်၊ ဆီ စသည့် အင်္ဂါနိမိတ်များ အရောင်းအဝယ် အကျိုးဖြစ်ထွန်းမည်။ ခင်ပွန်းနှင့်ပတ်သက်၍ စီးပွားရေးကောင်း လာဘ်ငွေများ ဝင်လာမည်။ ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် စနေနိမိတ်များ ညှိနေသည်။ သားသမီးအတွက် စိတ်ညစ်ရမည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးသွားလာရမည်။ ကျန်းမာရေးယာယီညံ့မည်။ အမိသား ဝက်သား ဒူးရင်းသီး နို့မလိုင်း၊ ဒန့်သလွန်သီး ထန်းလျက်ရှောင်ပါ။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - ဆပ်ပြာ၊ ဆေးဘူး၊ စံပယ်ပန်း၊ ဆီမီးပုလော် စသည့် ကုသိုလ်ဒါနများ ပြုလုပ်၍ လိုရာဆု ဆုတောင်းပါ။ စိန္တာမဏိဂါထာ နေ့စဉ်ရွတ်ပါ။

တနင်္လာအက္ခရာ

(က၊ ခ၊ ဂ၊ ဃ၊ င)နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေအစုလိုက်ဝင်မည်။ ငွေ၊ ကား၊ ကျောက်၊ ခဲ၊ ကြိမ်၊ ငါး ငွေ၊ ကြေးထည်ပစ္စည်း၊ ကွန်ကရစ်သီး စသည့် တနင်္လာအရောင်အဝယ် အဆင်ပြေမည်။ လူငယ်များ ခရီးသွားလာရင်း ချစ်သူတွေ့မည်။ အလှူမင်္ဂလာ ဆောင်ရွက်ရမည်။ ငွေ၊ နာရီ၊ မိနစ်၊ အထည်ထွက်မည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပခရီးဝေးသွားလာရမည်။ မိသားစု ဘုရားဖူးအခါ ခရီးထွက်ရမည်။ ကွဲကွာနေသော မိတ်ဆွေ ဆရာသမားနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ပြီး အကူအညီရမည်။ အစာမကြေ လေအေး သွေးနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာခံစားရမည်။ ထိပါသနာပါက ၃ အခါ၊ ၅ အဆုံး၊ ၅ အခါ ၃ အဆုံး အောင်ဘာလေထီထိုး ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - နေအိမ်ဘုရားတွင် မွေးနေ့တိုင်း ဆီးသီး၊ ဆီညှန်း၊ ဆီးဖျော်ရည်၊ စိန်ပန်း၊ ဇွန်ပန်း အဆင်ပြေ လှ၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။

အင်္ဂါအက္ခရာ

(ဇ၊ ဆ၊ ဇ၊ ဈ၊ ည) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် အလုပ်အကိုင်အကြံအစည် အောင်မြင်မည်။ မမျှော်လင့်သော နေရာမှ ငွေများ ဝင်လာမည်။ အကြာသပတေးနေ့ကို အကြောင်းပြု၍ဝင်မည်။ ပညာရေး စာမေးပွဲ၊ သင်တန်း၊ ဘာသာရေးကိစ္စ အထူးအောင်မြင်မှု အိမ်၊ နေရာဌာနပြောင်းရွှေ့ရမည်။ အရက်၊ အုန်းရည်၊ ဝက်သား၊ အုန်းသီးပါသောမုန့်များ ရှောင်ပါ။ အမိတ္တန်တစ်ခု မဟုတ် မကွက်ပြုလုပ်ပါ။ မြေဝယ်ကိန်း အမွေရကိန်းကြမည်။ ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေနိမိတ်များ ရှောင်ပါ။ နာရီ၊ မိနစ်ဟောင်း၊ ဇွန်ပန်း၊ ရောင်၊ အနက်ရောင်ပစ္စည်း အကျိုးမပေးပါ။ (၃)အခါ (၅)အဆုံး (၅)အခါ (၃)အဆုံး အောင်ဘာလေထီထိုး ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - မွေးနေ့တိုင်း ဆီမီးပုလော်ပါ။ ပေါက်စီ၊ စံပယ်ပန်း၊ ဇွန်ပန်း၊ စိန်ပန်း၊ မုန့်စိမ်းဂေါင်း၊ ဆပ်

ဆေးဘူး စသည်တို့ကို အဆင်ပြေသလိုဇွတ်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနံအက္ခရာ

(ယ၊ ဇ၊ ထ၊ ဇ၊ ဌ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် ပုံမှန်အလုပ်သာ ဆက်လုပ်နေပါ။ လုပ်ငန်းသစ်ပြုလုပ်ခြင်း တိုးချဲ့ခြင်း စိတ်ဖြူလက်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်လုပ်ကိုင်ပါက အောင်မြင်ပါသည်။ မိတ်ဆွေ၊ ဆရာသမားတို့၏ အကူအညီရမည်။ ပညာရေး၊ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေးကိစ္စ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မည်။ ဆောင်ရွက်သူများ အတိုက်အခံ ရန်ပြဿနာပေါ်မည်။ အရှေ့တောင်နှင့် အနောက်အရပ်မှ စုတ်၊ လာဘ်ဝင်မည်။ ခရီးသွားသူတွေ အိမ်ထောင်ကျမည်။ မိန်းကလေးများ သွေးသားကိစ္စပေါ်မည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ခရီးဝေးသွားလာရမည်။ (၃၅) အတွက် ထိထိုးပါ။

ကောင်းကျိုးပြု ယတြာ - နေအိမ်ဘုရားတွင် ပျဉ်းမညွှန်း၊ မေမြို့ပန်း၊ ပေါက်ပန်းဖြူ၊ ပေါက်ပေါက်ပွင့်(ဆွမ်း)၊ ပေါင်မှန် စသည်တို့ မကြာခဏလှူပေးပါ။

ကြာသပတေးနံအက္ခရာ

(ပ၊ ဖ၊ ဗ၊ ဘ၊ မ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် ကံတောကောင်းနေသည်။ မိမိကြိုးစားလုပ်ကိုင်သလောက် အကျိုးကျေးဇူးခံစားရမည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေအစုလိုက် ရရှိမည်။ ကွဲကွာနေသော မိတ်ဆွေ၊ ဆရာသမားနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်။ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေမည်။ အိမ်ထောင်မရှိသူ အိမ်ထောင်ကျမည်။ အိမ်ထောင်ရှိသူလည်း အသစ်ထပ်တွေ့မည်။ စုတ်ရှောင်ကာ လာဘ်ဝင်မည်။ ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး၊ ဆား၊ စပါး၊ အခြား စာအုပ် စသည့် အင်္ဂါနံ အရောင်းအဝယ်အဆင်ပြေမည်။ သားသမီးအတွက် စိတ်ညစ်ရမည်။ လူမျိုးခြား၊ မင်းစိုးရာစာနှင့် ပြဿနာဖြေရှင်းရမည်။ အလှူမကံလောက်စွာ ဆောင်ရွက်ရမည်။ (၂၅၊ ၃၅)အတွက် ထိထိုးပါ။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - နီးစပ်ရာ ဗောဓိညောင်ပင်တွင် ဆီမီး၊ စံပယ်ပန်း၊ ဆီးသီး၊ ပန်းသီးလှူပါ။

သောကြာနံအက္ခရာ

(သ၊ တ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် လုပ်ငန်းနှစ်ခုပြုလုပ်ရခြင်း တာဝန်နှစ်ခုယူရခြင်း၊ ခရီးနှစ်ကြိမ်သွားလာရခြင်းတို့ ကြုံတွေ့ရမည်။ ကွဲကွာနေသော သမားစုနှင့် ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည်။ အလှူမကံလောက်စွာ ဆောင်ရွက်ရမည်။ ပညာရေးဆိုင်ရာ ပစ္စည်းများ သင်တန်းကိစ္စ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မည်။ ဘာသာရေး၊ လူမှုရေး(ပရဟိတ) ဆောင်ရွက်ရမည်။ နိုင်ငံရေးကိစ္စ ရန်ပြဿနာအတိုက်အခံပေါ်မည်။ ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို မိဘဆရာသမားနှင့် တိုင်ပင်၊ အကြံဉာဏ်ယူ၍ ဆောင်ရွက်ပါ။ ကားအရောင်းအဝယ် ပြုလုပ်ရမည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေအစုလိုက်ဝင်ကိန်းရှိ၍ အောင်ဘာလေထိထိုးပါ။ (၂၃၅)များများပါသော ထိလက်မှတ်ကို ရွေးချယ်ပါ။ မိဘဆရာသမားတို့အား ဆေးဘူး၊ ကြက်ဆီထမင်း၊ ဆီးဖျော်ရည်၊ ဆပ်ပြာတို့ကို စေတနာဖြင့် လှူ၍ လိုရာ ဆုတောင်းပါ။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - အိမ်ဘုရားတွင် နံနက်-ည ရေတော်ကပ်ပါ။ မိတ်ဆွေများအား ကြံရည်အလှူဒါနပြုပါ။

စနေနံအက္ခရာ

(တ၊ ထ၊ ဒ၊ ဇ၊ န၊ ဌ) နှင့် စသော အမည်ပိုင်ရှင်များ...

ဤလတွင် လိုတာမရ၊ ရတာမလိုဖြစ်နေမည်။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟမကြီးဘဲ ပြုလုပ်ပါ။ ဖြတ်လမ်းစီးပွားရှောင်ပါ။ အနိရဝန်ထမ်းအလုပ်ကောင်သည်။ အင်တာဗျူးဖြေ သင်တန်းတက်၊ ရာထူးတိုးကိစ္စပေါ်မည်။ လာဘ်ဝင်ငွေတိုးတက်မည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေဝင်ကိန်းရှိသည်။ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ပတ်သက်၍ သတင်းကောင်းကြားရခြင်း၊ ဝင်ငွေ လာဘ်လာဘာများ ရရှိမည်။ ကားဝင်ကိန်း ရှိသည်။ အရက်၊ လောင်းကစားရှောင်ပါ။ စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံများ ရှောင်ပါ။ ဝက်သား၊ အမဲသား အထူးရှောင်ပါ။ ထိုနှစ်ရက် ဆိုက်ကွက်၊ ခေါင်းလျှော်တာကအစ ရှောင်ပါ။ သွေး၊ လေ၊ နှလုံးဝေဒနာ ခံစားရတတ်သည်။

ကောင်းကျိုးပြုယတြာ - နေအိမ်ဘုရားတွင် မာလကာသီး၊ ပန်းသီး၊ ဖီးကြမ်းငှက်ပျောသီး လှူပါ။ ဘိုးမင်းခေါင်အား ရည်စူး၍ ကုသိုလ်ပြုပေးပါ။

ကောင်းကျိုးထိုရာဆန္ဒ ပြည့်စုံပါစေ

သာသနာအတွက် စည်းနှစ်စည်း

■ ဦးအုန်းမြင့် (ဝေဒသုတေသီ၊ ဟင်္သာတ) ■

တစ်နေ့သောအခါ စာရေးသူနှင့် မိတ်ဆွေများဖြစ်ကြသော ဦးမောင်မောင်၊ ဦးလှမြင့်အောင်၊ ဦးမြသန်းနှင့် ဦးသန်းညွန့်တို့သည် မင်းကွန်းကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ မွှာရုံပေါ်တွင် ဝိုင်းပွဲ၍ တရားဓမ္မအကြောင်းများကို ဆွေးနွေးပြောဆိုနေကြပါသည်။ တစ်ဦး၏ အသံကို တစ်ဦးမှ နာယူ၍ အပြန်အလှန်ပြောကြဆိုကြနှင့် အတော်လေးပင် စကားဝိုင်းမှာ ဖြိုပြည်နေပါသည်။ ထိုစဉ် ဦးချစ်ဆိုသူ ရောက်ရှိလာပြီး ၎င်းမှ စတင်၍...

“ခင်ဗျားတို့...တရားဓမ္မအကြောင်းပြောဆိုနေကြတာ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့်ဗျာ၊ တချို့က ဝိဇ္ဇာတွေ၊ ဘိုးတော်တွေအကြောင်း၊ ဓာတ်စကား၊ နတ်စကားတွေကို ပြောဆိုနေကြတယ်။ ဒီ ဘိုးတော်ဆိုတဲ့ ဝိဇ္ဇာတွေဟာ တကယ်ရောရှိရဲ့လား။ ရှိရင် ပြစမ်းပါ။ သာသနာအတွက် ဘာအထောက်အကူပေးသလဲ။ သာသနာပြုတယ်လေး ဘာလေးနဲ့ ကျွန်

တော်တော့ မယုံဘူးဗျာ”

ဟု တရုတ်ပြောပါတော့သည်။

“ဒီမှာ ဦးချစ်၊ ခင်ဗျား နားမလည်ရင် နားမလည်သလို နေပါ။ လျှောက်ပြောမနေနဲ့။ မယုံကြည်ရင်နော် မစော်ကားပါစေနဲ့”

ဟု စာရေးသူမှ ခပ်ထန်ထန်လေး ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

“ဘာလဲ၊ စာရေးဆရာက ဘိုးတော်ဝိဇ္ဇာဝိုင်းကလေး လူတွေက လျှောက်ပြီး ရမ်းသမ်းယုံနေကြတာ။ ကိုးကွယ်နေကြတာလေး။ သာသနာပြုသလေး ဘာလေးနဲ့ တချို့ဆိုရင် ဘိုးတော်တွေ၊ မယ်တော်တွေ ဓာတ်စီးတယ်ဆိုလား လှုပ်လှုပ်ကြတယ်။ ကျွန်တော်တော့ လက်မခံဘူးဗျာ”

ဟု ဦးချစ်မှ ပြောပါသည်။

“ဒါကလည်း ကိုယ်အကြိုက်နဲ့ ကိုယ်ပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျား

ပြောနေတော့ ယုံတဲ့သူတွေက အများသား။
 တစ်ဦးတစ်ဦး အတိုက်အခံဖြစ်မယ် စကားမျိုး
 ဆောင်တာ အကောင်းဆုံးပေါ့ဗျာ”
 “ဦးမောင်မောင်မှ ဝင်ရောက်ပြောဆိုပါသည်။
 “ထဲမိဗျာ၊ ဝိဇ္ဇာတွေက သာသနာမှာ ဘယ်အခန်း
 ဆောင်နေနေနဲ့ ပါဝင်တယ်ဆိုတာ သိတဲ့သူက ပြောပြ
 ခဲ့ပါတယ်”
 “ဦးမြသန်းက တောင်းဆိုလိုက်ပါသည်။
 “ဝိဇ္ဇာတွေက ဘယ်အခန်းကလွှာကမှ မပါဘူး။
 လူတွေက ထင်ရာလျှောက်ပြောနေကြတာကို
 ကြတာပဲ”
 “ဟု ဦးချစ်မှ ပြောသောအခါ...
 “ဒီမှာ ဦးချစ်နဲ့ အားလုံးသိအောင် ကျွန်တော် လေ့လာ
 သလောက် ပြောပြပါမယ်။ သေသေချာချာ နားထောင်
 ဟု စာရေးသူမှ ပြောလိုက်ပါတော့သည်။
 “ကျွန်တော်တို့ရဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာအတွက် စည်း
 ချုပ်ဆိုတာ ရှိတယ်ဗျ”
 “ဘာစည်းလဲ၊ ခုမှ ကြားဖူးတယ်”
 “ဟု ဦးချစ်မှ ဝင်ရောက်ပြောဆိုရာ...
 “ခင်ဗျားကလည်းဗျာ၊ တစ်ဖက်လူပြောတာကို နား
 မထင်ပါဦး”
 “ဟု ဦးသန်းညွန့်မှ ဟန်တားပြောဆိုလိုက်ပါသည်။
 “ကျွန်တော်ပြောတဲ့အခါ ကြားဖြတ်မပေးကြနဲ့ဗျာ၊ ပြီး
 သိချင်တာ မေးကြပါ။
 “ဒီလိုဗျ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ သာသနာတော်ကြီး အရှည်တည်တဲ့
 ခြံနဲ့ ပြန့်ပွားအောင် အဓိက ဆောင်ရွက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ
 ခြံပါတယ်။ သံဃာတော်အရှင်မြတ်များဟာ သာသနာ
 တော်ကြီးအတွက် အတွင်းစည်းကမ်းနဲ့ ပဋိပတ္တိ၊ ပရိယတ္တိ၊
 နိဗ္ဗာန် ဆိုတဲ့ သုံးရပ်သော သာသနာတော်ကြီး မပျက်စီး
 အောင် လိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေကြပါတယ်။ လူတွေကို
 ဖော်ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမအတိုင်း ကျင့်ကြံပွားများနိုင်အောင်
 ဘာပြောပေးနေပါတယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် သာသနာပြုနေ
 ကြတယ်ပေါ့ဗျာ။ ဒါကို အတွင်းစည်းလို့ ခေါ်ပါတယ်။
 အပြင်စည်းကတော့ ဝိဇ္ဇာရှိရုံ သူတော်ကောင်းကြီးများ
 နေပြီး ဘေးအန္တရာယ်ကင်းအောင် ကပ်ရေဂါများ မကျ
 ဆက်အောင် သာသနာပြုမယ် ပုဂ္ဂိုလ်များကို လမ်းညွှန်ပြသ
 နေပြီး စောင့်ရှောက်ပေးကြတယ်။ ဝိဇ္ဇာဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး

တွေဟာ အများအားဖြင့် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာကျင့်စဉ်
 စရုဏတွေနဲ့ ပြည့်စုံကြပါတယ်။ ပြီးတော့ ဆယ်ပါးသော သိဒ္ဓိထူး
 တွေကိုလည်း ရရှိနိုင်ဆိုင်ထားကြပါတယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း
 ဝိပဿနာ ဘာဝနာကို အားထုတ်နေကြပါတယ်။ သာသနာ
 တော်အတွက် တစ်ဖက်တစ်လမ်းက နေပြီး ကူညီစောင့်
 ရှောက်နေကြတယ်ဆိုပါတော့ဗျာ”
 “ဟုတ်ရော ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ”
 “ဟု ဦးချစ်မှ သံသယလေသံဖြင့် မေးသောအခါ...
 “သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ။ အဲဒီ ပုဂ္ဂိုလ်တွေက သူတို့
 ကိုယ်တိုင် ကျင့်စဉ် စရုဏတွေ ကောင်းကြတဲ့အတွက်
 လူတွေအနေနဲ့ ကျင့်စဉ် စရုဏကောင်းမယ်၊ သီလလိုခြုံမယ်
 ဆိုရင် အမြဲစောင့်ရှောက်ပေးနေပါတယ်။ အေး၊ တစ်ခုတော့
 ရှိတယ် ဘုရားမှန်းမသိ၊ တရားမှန်းမသိ၊ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး
 ကို ပြစ်မှားတဲ့ လူတွေကိုတော့ ကူညီစောင့်ရှောက်မှာ မဟုတ်
 ဘူးနော်။ အကျင့်စရုဏသီလနဲ့သာ ပြည့်စုံပါစေ၊ ခင်ဗျား
 မပိတ်လည်း သူတို့က စောင့်ရှောက်ပြီးသားပါ။ သာသနာပြု
 ဖို့ ပါရမီရှိတဲ့သူတွေကို အသိပေး စောင့်ရှောက်ပြီး အကျင့်
 စရုဏတွေကို ပွားများနိုင်ပါတယ်။ သာသနာပြုနိုင်ပါတယ်ဆို
 တာ မှတ်ထားကြပါဗျာ”
 “ဒီမှာ ဦးချစ်၊ တကယ်တော့ ခင်ဗျားက လေ့လာမှု
 မရှိလို့ ဒီလိုအကြောင်းတွေကို မသိတဲ့ ရင်းသမ်းပြောနေတာ
 ပါ။ သတိထားပေါ့ဗျာ။ စိတ်သာချအတည်၊ ဝိဇ္ဇာမမည်
 ဆိုတဲ့စကား ကြားဖူးကြမှာပေါ့။ ဝိဇ္ဇာမ၊စေချင်ရင် အကျင့်
 သီလနဲ့ ပြည့်စုံအောင်လုပ်၊ သာသနာရေးကိစ္စတွေမှာ
 အားတက်သရော ပါဝင်ဆောင်ရွက်ပါ။ အဲဒီအခါမယ် အပြင်
 စည်းတာဝန်ယူထားတဲ့ ဝိဇ္ဇာကြီးတွေက ကူညီစောင့်ရှောက်
 ပါလိမ့်မယ်ဆိုတာ ယုံလိုက်တော့ဗျာ”
 “ဟု စာရေးသူမှ ပြောပြလိုက်ပါသည်။
 “အေးဗျာ၊ ကျွန်တော်အနေနဲ့ ဝန်ခံရရင် တကယ်
 မသိတာပါ။ မသိလို့လည်း အရင်က ထင်ရာပြောမိတာပါ။
 ခွင့်လွှတ်ကြပါဗျာ”
 “ဟု ဦးချစ်မှ တောင်းပန်စကားပြောသောအခါ “သာဓု
 ...သာဓု...သာဓု” ဟု အားလုံးမှ ဝမ်းသာစွာ သာဓုခေါ်လိုက်
 ကြပါတော့သည်။
 အနန္တင်းပါးအား ဦးထိပ်ထားလျက်
 * * *
 ဦးအုန်းမြင့်(ဝေဒသုတေသီ) ဟင်္သာတ

သစ်တူးဒီ

မင်းသားမင်းသမီး
သက်တမ်းရှည်

“အေး၊ မင်းလည်း ပါတယ်...ပါတယ်။ အသင့်ပြင်
ငါ သတိလာပေးတာ၊ မကြာခင် ငါလာခေါ်မယ်။ ငါ
အသင့်ပါ”

ပဲတင်သံလိုလို အက်ကွဲကွဲ ထိတ်လန့်စရာကောင်း
အသံကြောင့် ကိုမောင်သိန်း ရုတ်တရက် လန့်နိုးခဲ့ရ
လူတစ်ကိုယ်လုံးလည်း ချွေးများဖြင့် စိမ့်လျက်ရှိသည်။
သည်သည်နှင့် အသံရှင်ကို မျက်လုံးတောင်းမောက်
မှတစ်ဆင့် ခုတ်ခြေရင်းတွင် ကြည့်မိလိုက်စဉ် မြင်ရသော
အသံကြောင့် ကြောက်လန့်တကြား ထ၍ထိုင်လိုက်မိ
သည်။

မြင်ရသော မြင်ကွင်းကား အနက်ရောင် သင်တိုင်းကြီး
နိမ့်ဖတ်သီ ခြံထားကာ၊ ညာဘက်လက်တွင် တံစဉ်လို
သံ ထွက်ကောက်ကြီးလိုလို ကိုင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအား
မြင်လိုက်ရသည်။ ခြံလွှာအမည်းထဲမှ မျက်နှာမှာ သွားကျဲကျဲ
ဖြူဖြူဖြူဖြူနှင့် လူသေကောင်မျက်နှာကဲ့သို့ ရှိတော့သည်။
ကိုမောင်သိန်းမှာ ကြောက်လန့်တကြား တုန်တုန်ယင်ယင်
ဖြစ်နေစဉ်...

“ဟိတ်...ပြောထားလျက်နှင့် ဘာလို့ နယ်ကျူလာ
သလဲ။ လောဘကြီးလှချည်လား၊ ငရဲသားရဲ့ သွား...သွား
ပြန်သွား။ ငါ သတိပေးပါရဲ့”

ခေါင်းရင်းဘက်မှ အသံရှင် ဝတ်စုံဖြူ အဘိုးအိုကို
မြင်သည်နှင့် ဝတ်စုံနက်နဲ ငရဲသားဆိုသူလည်း အလန့်
တကြားဖြစ်ကာ ရုတ်တရက် ပျောက်ကွယ်သွားသလို၊
အာရမ်းစွာ မမြင်လိုက်ရသော အဖြူရောင်ဝတ်စုံနှင့် အဘိုး
အိုလည်း မြင်ကွင်းတွင် မရှိပြန်တော့။

ကိုမောင်သိန်းလည်း တွေ့ဝေထိုင်းမိုင်းသွားလျက်
သိန်းမိန်းမောမောဖြင့် ခုတင်ပေါ်တွင် ပြန်၍အိပ်ပျော်သွားတော့
သည်။

နံနက်စောစော ၄နာရီခန့်တွင် စိတ်လက်မအိမ်သာ
ဖြင့် အိပ်ရာမှ နိုးထလာသည်။ ကိုမောင်သိန်း၏ စိတ်များက
လေးလံ ချမ်းမိုင်း၍နေသည်။ မထ၍လည်း မဖြစ်သေး။
မုံရွာမှာ ကလေးထုထွက်မည့် စက်လှေအမြန်ယာဉ်များက
နံနက် ၅နာရီတွင် စတင်ထွက်ရှိပေမည်။ စက်လှေအိပ်
အဆင်းနောက်ကျ၍မဖြစ်ပါ။ တစ်ရက်တွင် တစ်စီးသာ ပြေး

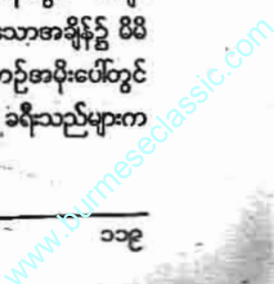
ဆွဲသော အမြန်ယာဉ်ပေါ်တော်မှာ နေရာရရှိ ခက်ခဲသည်။
သို့ဖြစ်၍ တည်းခိုအိပ်မည် ဆုံးတွင်ဆိပ်ကမ်း စက်လှေ
ဆိပ်နှင့် နီးသော တည်းခိုခန်းသို့ တစ်ညသာ လာအိပ်ရင်း
စက်လှေကို စောင့်နေရခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုမောင်သိန်းသည် ကလေးစဉ်ကပင် သမဝါယမ
အသင်းမှ ကုန်လှောင်ရုံတာဝန်ခံ စာရေးကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။
ရိုးသားအေးဆေး၍ ရတနာသုံးပါးနှင့် အနုစန္ဒာ အနန္တင်းပါး
အား ရိုသေကိုင်ရှင်သူဖြစ်သည်။ ရပ်ကွက်တွင် တည်ရှိ
သော ကလေးစဉ် နန်းတော်စိန်ပန်းကျောင်းတိုက်၏ အကျိုး
ဆောင် ဆွမ်းကွင်းဝေယျာဝစ္စ ဒါယကာတစ်ဦးလည်း ဖြစ်
သည်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၆ရက်နေ့တွင် စာပေးစာယူ
တတ်ယူနစ် စာမေးပွဲဖြေပြီး၍ မုံရွာမြို့မှ မိမိနေရပ် ကလေးစ
မြို့သို့ ပြန်ရန်ဖြစ်သည်။

ဒီဇင်ဘာ ၆ရက်မှာ နင်းဖြူများ အထူးကျ၍ အချမ်း
လွန်လှသည်။ “သန်းနိုင်အေး-အမြန်ရေယာဉ်”သည် နံနက်
ဝေလီဝေလင်း ၅နာရီခန့်တွင် နင်းပွန်များ တဖွဲဖွဲကြားမှ
ထွက်ခဲ့သည်။ မုံရွာဆိပ်ကမ်းမှာ လူပျံစစ်မီး မှန်ယူမှုနှင့် တိုက်
ရိပ် အိမ်ရိပ်မည်းကြီးများကိုသာ မြင်နေရသည်။ မုံရွာမှ
ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။

အမြန်ရေယာဉ်ပေါ်တွင် စာပေးစာယူ စာမေးပွဲဖြေဆို
၍ ပြန်လာကြသော ကျောင်းသူကျောင်းသားအမြောက်အမြား
နှင့် ဝန်ထမ်းအရာထမ်း ကုန်သည်ဈေးသည် ခရီးသွားများ
ပြည့်သိပ်စွာ ပါလာသည်။ ကိုမောင်သိန်းသည် ခရီးသည်
အင်အားနဲ့ အမြန်ရေယာဉ်ပမာဏမှာ မျှတမှုမရှိဟု တွေး
တော၍ အလိုလို ရင်လေးနေမိသည်။ မလိုက်မဖြစ်၍ လိုက်
ပါလာရသော်လည်း စိတ်က အလိုလိုထင်နေသည်။ ရိုးသား
သော ကိုမောင်သိန်းအဖို့ မျက်စိမိတ်ကာ ရတနာသုံးပါးကို
အာရုံပြုလျက် လိုက်ပါခဲ့ရလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိနေရာရရှိထားသော မော်တော်ဝန်းခေါင်း
အတွင်းမှ ထွက်၍ မော်တော်အနီးပေါ်သို့ တက်ရောက်ကာ
စိတ်လက်မကြည်မသာဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ မော်တော်
တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်သောဆိုသည်အတွေးနှင့်အတူ ဝမ်းခေါင်း
အတွင်း၌ လှောင်ပိတ်၍နေရမည်အဖြစ်ကို အလိုလိုနေရင်း
တွေး၍ပူလာသည်။ ဤသို့ ခရီးရှည်သွားရာတွင် ကျော
တစ်ခင်းစာ၊ ဖင်တစ်နေရာစာရရှိ မလွယ်သောအချိန်၌ မိမိ
ထိုင်ခုံနေရာကို စွန့်ခွာ၍ မော်တော်ယာဉ်အနီးပေါ်တွင်
အအေးအထိခံနေရမည်အဖြစ်ကို အတူပါ ခရီးသည်များက
ကရုဏာစေကာမူဖြင့် တားမြစ်ကြသည်။

ဝမ်းခေါင်းအတွင်း အလိုလို စိတ်လက်မကြည်မသာ နေရသည်ထက် မော်တော်အဆိုပေါ် နေရသည်က ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ပေါ့ပါးနေပါသည်။ အဆိုပေါ်ရောက်သည်နှင့် သင့်တော်သော နေရာတွင် သက်သောင့်သက်သာထိုင်လျက် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အဆက်မပြတ် ရွတ်ဖတ်နေပါသည်။ ဂုဏ်တော်ရွတ်ဖတ်နေစဉ် မူလက ဖြစ်ပေါ်နေသော မအီမသာ စိတ်များသည် လွင့်စဉ် ပျောက်ကွယ်ကာ စိတ်လက်ပေါ့ပါးလာသယောင် ခံစားရတော့သည်။

ချင်းတွင်းဒေသ၏ ဒီဇင်ဘာဆောင်းအအေးမှာ အသည်းခိုက်မှု ချင်းအေးလှပါသည်။ လေဆန် ရေဆန်ဖြစ်၍ အရိုးကွဲမတတ် ချင်းအေးလှသောဒဏ်ကို ကာကွယ်ရန် ရုပ်လက်ရှည်အင်္ကျီပေါ်တွင် ဆွယ်တာတစ်ထပ်၊ ဖရီးဂျက် ကက်တစ်ထပ် ထပ်ဆင်ထားရသည်။ ကျောင်းသူကျောင်းသား ခရီးသည်များလည်း အအေးဒဏ်ကို မေးခိုက်ခိုက်တုန်ဖြင့် အိပ်ငိုက်၍ လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။

အမြန်ရေယာဉ် သန်းနိုင်အေး မော်တော်သည် ချင်းတွင်းမြစ်ကို ဆန်တက်လျက် တစ်နေကုန် ခုတ်မောင်းလာသည်။ ဝန်တန်ချိန်ကြောင့် မြန်သင့်သလောက် မမြန်မဘဲ နှေးကွေးလျက်ရှိရာ ညပိုင်း ၁၀နာရီ-၁၁နာရီမှ ကလေးဝမြို့သို့ ဆိုက်ရောက်နိုင်ပေသည်။

မော်တော်ရေယာဉ်သည် ည ၈နာရီခန့်အထိ လသာသာတွင် အရှိန်မပျက် ခုတ်မောင်းလျက်ရှိသည်။ ဤသို့ဖြင့် ပင်းကင်းမြို့နယ်၊ ငအုန်းတက်ရွာအလွန်တွင် ကြီးစွာသော လေဘေးအန္တရာယ်ခိုင်းကြီးနှင့် ကြုံတွေ့လိုက်ရပါတော့သည်။ မော်တော်စက်သံမှအပ ခရီးသွားများ ခေတ္တခဏမျှ အိပ်စက်နေကြ၍ တိတ်ဆိတ်နေသော သန်းနိုင်အေး မော်တော်ရေယာဉ်သည် ခရဲပွက်တမျှ ဖြစ်သွားခဲ့ရပါသည်။ မည်သို့ဖြစ်သည် မသိ၊ ငအုန်းတက်ရွာအလွန်တွင် မော်တော်သည် တစ်ပတ်လည်ကာ ရုတ်တရက် တိမ်းမှောက်သွားပါတော့သည်။ အမေကယ်ပါ၊ အဘကယ်ပါ၊ ဘုရားတသံများဖြင့် ပွက်လောရိုက်သွားပါတော့သည်။

ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အဆက်မပြတ် ရွတ်ဖတ်လျက်ရှိသော ကိုမောင်သိန်းသည်လည်း မော်တော်တစ်ဖက်လည်သည်နှင့် ရေထဲသို့ ကျသွားလေတော့သည်။ ရေအောက်တွင် နစ်မွန်း၍ ရေပေါ်သို့ ပြန်ပေါ်လာသောအချိန်တွင် ခေါင်း၌ စည်းထားသော တဘက်စနှင့် ခါးမှ လှဲချည်မှာ မရှိတော့ပါ။ ခရီးသည်များစွာလည်း ရေထဲနစ်သွားနစ်၊ ရေကူးသူကူး၊

ကယ်ပါယူပါ တစာစာအော်ရင်း ချင်းတွင်းမြစ်ရေထဲတွင် ပျောက်ကွယ်၍သွားကြသည်။ မော်တော်ဝမ်းခေါင်းအတွင်းမှ မထွက်နိုင်ဘဲ ရေအောက်တွင် ပိတ်မိပြီး သေဆုံးသူများလည်း ရှိကြသည်။

ညအရေး လကွေးကွေးရှိသော်လည်း နင်းပျန်မြို့တိုက်သောကြောင့် ချင်းတွင်းရေပြင်သည် မှောင်မိုက်လျက် မပီပိုးဝါးရှိတော့သည်။ ဒီဇင်ဘာမြစ်ရေပြင်သည် အေးစက်လွန်းလှသည်။ ၎င်းအေးစက်လွန်းသောဒဏ်ထက် လောလောဆယ် ရေနစ်သေရမည့်အရေးအား ကိုမောင်သိန်းသည် ထိတ်လန့်စွာ တွေးမိလိုက်သည်။ အကြောင်းကား ကိုမောင်သိန်းသည် ရေထဲတွင် ကြာရှည် မကူးစက်နိုင်တော့၊ ခြေကုန်လက်ပန်းလည်း ကျ၍နေပေပြီ။ ကိုယ်တွင် ထတ်ဆင်ထားသော ဖရီးဂျက်ကက်မှာလည်း ရေရှိ၍ လေးလံလာသဖြင့် နှမြောစွာနှင့်ပင် ချွတ်ပစ်လိုက်ရပါသည်။ ခန္ဓာကိုယ်တွင် အတွင်းခံ ဘောင်းဘီနှင့် ခွပ်ကုန်လက်ပြတ်သာ ကျန်ရှိတော့သည်။

ဤမျှ အသက်ဘေးနှင့် ကြုံတွေ့နေရသော်လည်း “ဣတိပိသော” စသော ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အစဉ်မပြတ် ရွတ်ဖတ်နေပါသည်။ ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်ကို တွေး၍ အားတက်နေပါသေးသော်လည်း တစ်ခါတစ်ခါတော့ ပုထုဇဉ်လူသားပီပီ ကယ်မည်သူဝေး၍ အသက်သားတွေရတော့

ဖြစ်ကြောင်း တွေး၍ အားငယ်ထိတ်လန့်လာခဲ့သည်။
အတွင်း ကူးခတ်နေရသော်လည်း ခြေလက်များ ထုံကျင်လာ
သည်။ ပါးစပ်အတွင်းသို့ ရေများ ဝင်ရောက်၍လာသဖြင့်
ခြောက်သော သီးပြန်သည်။ ထိုအခါ ပို၍မောဟိုက်ကာ
အော်ပန်းခြေပန်းများက၍ အားလျော့ချင်လာသည်။

ရှုတ်တော်ရုံတံရင်း အားတင်းရင်းမှ ချင်းတွင်းမြစ်ရေစီး
တွင် ပေါ်တစ်ခါ၊ ပြတ်တစ်လှည့်ဖြင့် ဝဲလည်၍ပါသွားသည်။
အထူး ရေညာဘက်ဆီမှ ရေတစ်ဝက်ပြတ်လျက် လိပ်၍
သိ၍ မျှောပါလာသော မောင်တော်ကို လှမ်းမြင်ရသောအခါ
၍အားငယ်လာမိသည်။ ဝဲ-ယာ ကမ်းနံဘေးနှင့်လည်း
အလှမ်းဝေးသဖြင့် ငါတော့ သေရတော့မည်ဟူ၍ စိတ်မှ
အောက်မေ့မိသည်။ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးလည်း အေးစက်
တိုက်ခဲ၍လာသည်။ ငရဲပွက်သံ တည်ညံ့အော်သံများလည်း
ကြားရတော့၊ လူစလူနုများလည်း မမြင်ရတော့ချေ။
အော်တော်နစ်မြည်သည့် နေရာနှင့် အလွန်အလှမ်းဝေးစွာ
အဝှမ်းရှိလာခဲ့သည်။

ချင်းတွင်းမြစ်ရေက ရေစီးသန်သလို အေးစက်လွန်း
သည်။

ကိုမောင်သိန်းအတွက် ယခုအချိန်ထိ ရေအောက်တွင်
ရန်အုန်းမြုပ်၍ မသေသေးသည့်အဖြစ်ကိုမူ အားငယ်မှုများ
ကြားမှ အံ့ဩစွာ တွေးတောမိနေသည်။ ကလေးများကဲ့သို့
သက်ပစ်ကူးလိုက်၊ ဝမ်းလျှားမှောက်၍ ဆောင်ဘင်ခတ်လိုက်၊
တစ်ချီတစ်ချီတွင် ရေအောက်၌ ရုတ်တရက် မြှုပ်သွားလိုက်၊
ရန်သုန်းကားဖြင့် ပြန်ပေါ်လာလိုက်နှင့် ကြုံနေရလေသည်။
ညှပ်သို့ဆိုစေ သေချင်သော ရှင်ချင်ရှင်၊ ဤအဖြစ်မှ လွတ်
မြောက်လိုလျှင် အခက်အခဲကြီးမှ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကို သတိရ
အောက်မေ့မှုကတော့ ပျက်ကွက်၍မသွားပေ။

ထိုအချိန်တွင် ကိုမောင်သိန်းအနီးသို့ ဝဲလှည့်၍ မျှော
မီလာသော ရောင်းတင်း ပလတ်စတစ်ပုံးတွဲများကို ကူးခတ်
ရင်းဖြင့် စမ်း၍ ကိုင်တွယ်မိလိုက်သည်။ ကိုမောင်သိန်း
အတွက် ဝမ်းသာလှစွာညှပ်အဖြစ်မှာ ပြောမပြနိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့
ရလေသည်။

ကိုင်တွယ်မိလိုက်သော ပလတ်စတစ်ပုံးတွဲကို ဆွဲယူ
၍ ပုလေးငါးလုံးတွဲကို ရင်ဘတ်အောက်တွင် ထား၍ ကမ်း
ရှိရာထင်သည့်ဘက်သို့ ကြိုးစားကူးခတ်လာခဲ့သည်။ ဤသို့
မြင့် သောက်မရောက် သက်မပျောက်ဆိုသလို ငအုန်းတက်
ရွာတစ်ဖက် ဆန်းဆန်းချောင်းကမ်းပါးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။

ကုန်းပေါ်သို့ ရောက်သောအခါ ခြေကုန်လက်ပန်းကျလျက်
သတိလက်လွတ်ဖြစ်ကာ မိန်းမောသွားတော့သည်။ မိန်းမော
နေစဉ်အတွင်း ကိုမောင်သိန်း၏ စိတ်တွင် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ ပုံတော်ထွာသည် ဦးမောင်းထက်တွင်
ကြွချီရပ်တန့်လျက်ရှိသည်ဟု မြင်မက်နေမိသည်။

အအေးဓာတ်ကား လွန်ကဲစွာ ချင်းမိမ့်အေးစက်လွန်း
လှသည်။

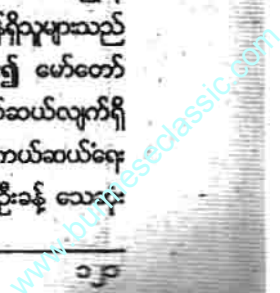

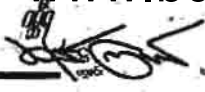
မိန်းမောနေရာမှ နီထလာသောအခါတွင် အအေးဓာတ်
မှာ လွန်စွာမိမ့်လာတော့သည်။ သွားတခိုက်ခိုက်၊ ခုတခိုက်
ခိုက်ဖြင့် သွေးခဲမတတ် ခံစားလာရသည်။ အအေးဓာတ်
မိမ့်မှုကြောင့် ရှေးဦးသွားတာကမှ ကောင်းသေးသည်ဟု
အောက်မေ့လိုက်သည်။ နားနေ၍ မမြင်သဖြင့် သတိရသည်
နှင့် မှန်းဆ ရမ်းဆ၍ သွားနေမိသည်။ ဤသို့သွားနေရာမှ
အဆေးတစ်နေရာတွင် မီးရောင်ဖျူဖျူ တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့်
အားခဲ၍ အတန်ကြာ သွားလိုက်ရာ တံငါသည် မိသားစု
မီးလုံနေသည်ကို တွားခနဲတွေ့လိုက်ရသည်။

တံငါသည် မိသားစုမှာ ဘောင်းဘီအတို၊ စွယ်ကျယ်
လက်ပြတ်မျှသာ ဝတ်ဆင်၍ ရေနား ရွှဲခိုနေသော ကိုမောင်
သိန်းကို ကြည့်လျက် အံ့ဩနေကြလေသည်။ ကိုမောင်သိန်း
က မိမိမှာ မော်တော်ရေယာဉ်မှောက်၍ ဇုကွရောက်လာသူ
ဖြစ်ကြောင်း ပြောပြရလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် တံငါသည်
ရေလုပ်သားကြီးများဖြစ်သော ဦးမောင်ဆန်း၊ ဦးအောင်ဝင်း၊
ဦးခင်ဖေ၊ ဦးအောင်မောင်းတို့၏ ကူညီဖေးမမှုကြောင့်
မွေးထွေးလိုခြင်းသော အင်္ကျီအဝတ်အစားများအပြင် ပင်ပန်း
လွန်း၍ ဟာနေသော ဝမ်းဗိုက်ကို အစာဖြည့်နိုင်ပြီး မီးပုံ
ဘေးတွင် နွေးထွေးစွာ တစ်ညတာ အိပ်စက်ရမိတော့သည်။

တံခွားများဖြစ်သော ကိုသန်းဝ၊ ကိုသန်းလှနှင့် ညီမ
ဖြစ်သော မသန်းနွဲ့တို့ မောင်နှမသုံးယောက်၏ ပြုစုယုယမှု၊
ဆေးဝါးကုသမှုတို့လည်း ကောင်းစွာ ခံယူရလေသည်။ မများ
မနာဘဲ ချက်ချင်းပင် ကျန်းမာ၍လာခဲ့သည်။

နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်သောအခါတွင် ရေ
လုပ်သား တံငါသည်ကြီးများအကူအညီဖြင့် မင်းကင်းမြို့သို့
ရောက်ရှိသွားရပါသည်။ မင်းကင်းမြို့မှ တာဝန်ရှိသူများသည်
အရေးပေါ် ကယ်ဆယ်ရေးအဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်း၍ မော်တော်
မှောက်မှကို ညလုံးပေါက် ကြိုးစားကယ်ဆယ်လျက်ရှိ
ကြောင်း သိရတော့သည်။ မင်းကင်းမြို့မှ ကယ်ဆယ်ရေး
အဖွဲ့၏ စစ်တမ်းအရ ခန့်မှန်းသည်ပေါင်း (၈၀)ဦးခန့် သေးလုံး

သည်ဟု သိရသဖြင့် များစွာ ထိတ်လန့်ရပါသည်။

ကိုမောင်သိန်းအနေဖြင့် ပြန်လည်တွေးတောမိသည် ဖြစ်သည်။ ဘုရားသို့ ညအိပ်စဉ်က မက်ခဲ့သည့် အိပ်မက် အကြောင်းဖြစ်သည်။ ဝန်ထမ်းက လာရောက်ခေါ်စဉ် ဝတ်ပြု စင်ကြယ် သူတော်စင် အတိုးအိုက လာရောက်တားမြစ်ခြင်း သည် မှီတိပြုသည်လား၊ သတိပေးသည်လားဟု တွေးမိသည်။

သို့သော် ကိုမောင်သိန်းသည် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဘုရားကို မမေ့၊ ဂုဏ်တော်ကို မမေ့ခဲ့ချေ။ တကွတ်တကွတ် ရွတ်ဖတ် ပွားများနေခဲ့သည်။ အကြောက်ကြီးကြောက်၍ ရွတ်မိရွတ်ရာ ရွတ်နေသည်ဟု ဆိုပါကလည်း ရွတ်ဖတ်နေသည်မှာ ဘုရား ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြစ်၍ အပြစ်မဖြစ်သည့်အပြင် ဂုဏ်တော် တိုင်တည်မိ၍ အသက်ရှည်ခဲ့ရလေပြီ။ ဤသည်မှာ အားကျ ဖွယ်၊ အားတက်ဖွယ်၊ အတုယူဖွယ်ပင် ဖြစ်လေသည်။

ကိုမောင်သိန်းသည် ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ကျေးဇူးကြောင့် မော်တော်ဝမ်းတွင်းမှ မော်တော်အနီးပေါ် တက်ခဲ့မိ၍ အသက် ဘေးမှ ကင်းလွတ်ခဲ့သော်လည်း မော်တော်ဝမ်းခေါင်းအတွင်း မှ လိုက်လာသော ခရီးသည်အများစုမှာ သေကြေပျောက်ဆုံး

မှုတွင် အများအပြားပါဝင်ခဲ့သဖြင့် များစွာ စိတ်မကောင်းဖြစ် မိသည်။ အများစု၏ ကြမ္မာဆိုနှင့် ကြံတွေရာသည့်အဖြစ်ကို ထိတ်လန့်ကြေကွဲစွာ ဆင်ခြင်မိလိုက်သည်။ သံဝေဂများစွာ ရပါသည်။

သို့ဖြစ်၍ “ဗုဒ္ဓဂုဏ်၊ ဓမ္မဂုဏ်၊ သံယာဂုဏ်တော်” တို့အား ကိုမောင်သိန်းသည် စွန့်လွှတ်မေ့ပျောက်၍ မရနိုင် ဘဲ ရှိတော့သည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ ဓမ္မဓမ္မတော်တို့ကို သေတစ်ပန် သက်တစ်ဆုံး အသည်းထဲ၊ နှလုံးထဲ အသွေး အသားထဲ၊ ဦးနှောက်ထဲမှ လိုက်လိုက်လိုလို ခွဲမြဲပျောက် ကောင်ရော်ရှိကုန်၊ လက်ဆယ်ဖြာ ထိပ်မှာမိုး၍ ရှိခိုးဦး ကန်တော့နေမည်သာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

(မှတ်ချက်။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကလေးခရိုင် အထက်ချင်းတွင်းဒေသ၊ ကလေးစံမြို့၊ အမှတ်-၁ရပ်ကွက်၊ ဦးကိုမောင်သိန်းနှင့်ဇနီး၊ မောင်သိန်းနှစ်ယောက်တို့၏ ပြောကြားချက် ဖြစ်ရပ်မှန်တတ်လမ်းဖြစ်ပါကြောင်း...)
 * * *

သစ်ထူး၏

ဆု စောင်း ပြည်

ဆရာကြီး အောင်ဘုန်းမြင့်

နက္ခတ္တဗေဒ ဖလိတပညာရှင် - မဟာဂန္ဓရီဗေဒင် လက္ခဏာသုတေသီ

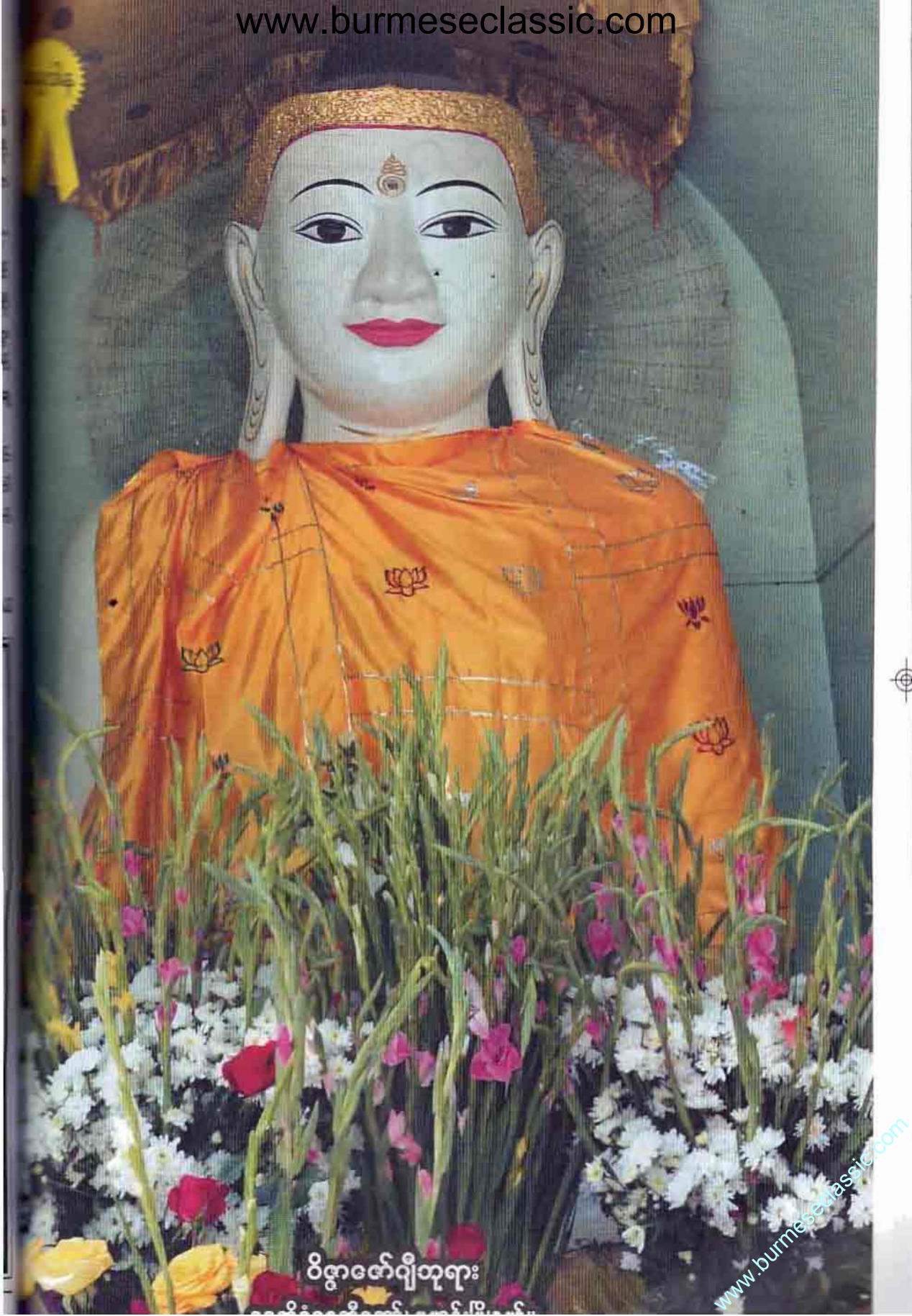
စာရေးဆရာ - အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

ကလောင်ခွဲ - ကာလီဒါချ်(မြန်မာပြည်)

- ▷ ယတြာ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။
- ▷ ဘဝရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန်အတိုင်ပင်ခံသည်။
- ▷ နေ့စဉ် နံနက်(၆)နာရီမှ (၉)နာရီအတွင်း အခမဲ့ ဖုန်းဖြင့် ဟောကြားပေးသည်။

အမှတ်(၄၂)၊ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်။

ပေဒင် - ၀၁-၅၄၀၇၂၀၊ စုံစမ်းရေး - ၀၉-၃၁၀၂၂၈၁၆၊ ၀၉-၂၅၀၃၆၁၅၄၁

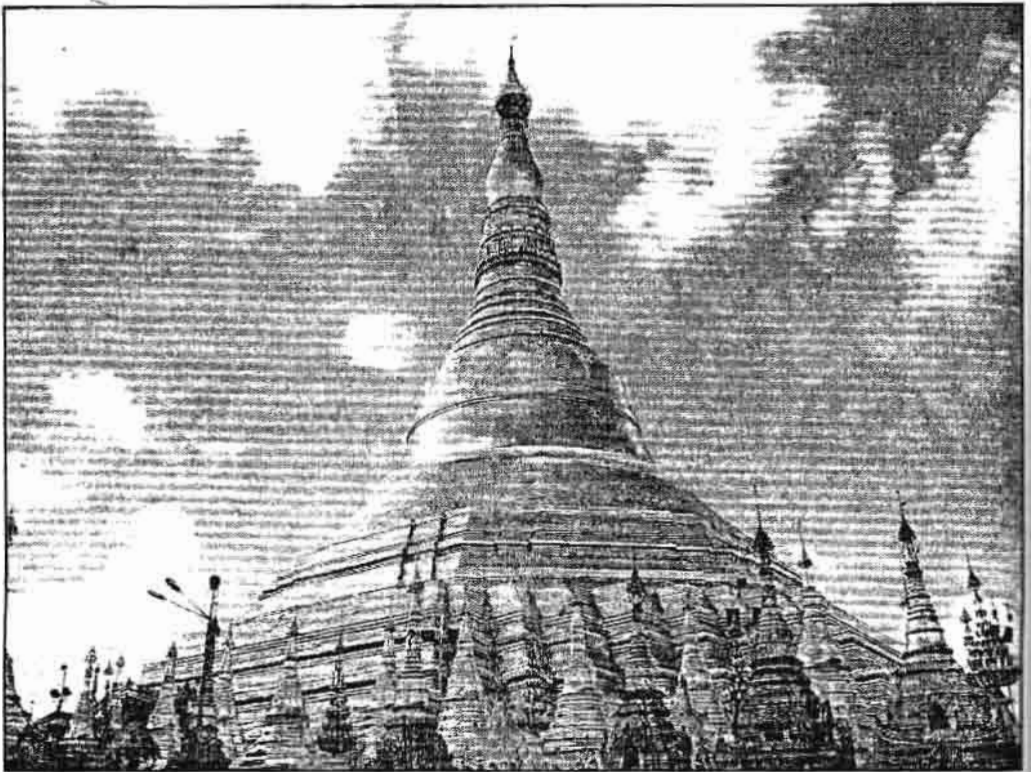

ဝိဇ္ဇာဇောဝိညာဉ်

ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီဘုရားနှင့် ကုသိုလ်ကံပွင့်

သက်နှင်းဆွ
၁၃၅၁

(၁)

စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် သည်လမှာ ကျွန်တော် အထူးတင်ပြချင်သည့် အကြောင်းအရာနှစ်ခု ရှိနေသည်။ အမှန်တော့ သည်အကြောင်းအရာနှစ်ခုမှာ ဘာမှ ဆက်နွယ်မှု မရှိဟု လည်းဆိုနိုင်ပါသည်။ဆက်နွယ်နေသည်ဟုလည်း ဆိုလိုရန်ရှိသည်။ တစ်ခုမှာရွှေတိဂုံရင်ပြင်တော်မှ “ဝိဇ္ဇာ ဇော်ဂျီဘုရား”အကြောင်းဖြစ်သည်။ နောက်တစ်ခုမှာ ကုသိုလ်ကံပွင့် ကျင့်စဉ်အကြောင်းဖြစ်သည်။

(၂)

ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ရောက်တိုင်း ကျွန်တော် အထူး တလည်ဖူးဖြစ်သည့် ဘုရားတွေထဲတွင် “ဝိဇ္ဇာဇော် ဘုရား”သည်လည်း ထိပ်ဆုံးမှပါဝင်နေပါသည်။ “ဝိဇ္ဇာဇော် ဘုရား”သည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ စနေထောင့် ရပ်ပြင် သောက်ရေစင်ရှိရာ ညောင်ပင်ကြီး အနီးမှာရှိပါသည်။နေဘက် နှင့် ကပ်လျက်ဖြစ်တွင်ရှိသည်။ အမှန်ကိုလင့်ခရလျှင် ထိုဘုရား အကြောင်းကို အထူးအထွေကျွန်းတော်မသိပါ။ ဝိဇ္ဇာဇော်

“တွေ့၊ ထွက်ရပ်ပေါက်သူတော်စင်တွေနှင့် အထူးသက်ဆိုင်
ဆည့်ဘုရားတစ်ဆူအဖြစ်သာသိပါသည်။

ထို့အပြင် “ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီဘုရား” သည် လွန်စွာတန်ခိုး
ကြီးသည်။ ဆုတောင်းပြည့်သည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သင့်သည့်
အတိတ်တစ်ဆူ၊ ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သည်ဟုလည်း ဆရာတွေက
ညွှန်ကြားခဲ့ကြဖူးသည်။ လောကီအကျိုးစီးပွားအတွက် လိုအပ်
ချက်တစ်စုံတရာရှိပါက ထိုဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကာ
ဆောင်းဆုပြုသင့်ကြောင်း မှတ်သားရဖူးသည်။ လောကီမှု
အတွက် ထွက်ရောက်ပေါက်သူတော်စင်တွေနှင့် တွေ့ဆုံ
လိုလျှင် “ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီဘုရား” မှာ နှစ်ရှည်လများအဓိဋ္ဌာန်
ဝင်သင့်ကြောင်းကိုလည်း မှတ်သားရဖူးသည်။

နည်းစိတ်ဝမ်းတွင် အေးချမ်းကြည်နူးသွားခဲ့ရပြန်သည်။
ကျွန်တော်စိတ်ထဲတွင် “ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီဘုရား” သည် အပွင့်ဓာတ်
အားကောင်းလှသည့် ဘုရားတစ်ဆူဟု သတ်မှတ်ထားမိပါ
သည်။ မျက်နှာပွင့်လန်းခြင်း၊ လာဘ်လာဘပွင့်လန်းခြင်း၊
ကုသိုလ်ကံပွင့်လန်းခြင်းတို့အတွက် ထိုဘုရားတွင် အဓိဋ္ဌာန်
ဝင်သင့်သည်ဟုလည်း သုံးသပ်မိပါသည်။

“ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီဘုရား” ပုံတော်ကို စာဖတ်ပရိသတ်များ
ဖူးနိုင်ရန် တင်ပြထားပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုလျှင်ဖြစ်စေ၊
ကိုယ်တိုင်ဖူးလိုလျှင်ဖြစ်စေ ရွှေစာရံရောက်ဘုရားသို့ ရောက်
ပါက စနေထောင့်မှ ရေချိုးစင်ကြီးအနီးတွင် အလွယ်တကူ
ဝင်ရောက်ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။

“ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီဘုရား” ၏ အထူးခြားဆုံးအချက်မှာ
ထိုစေတီပုထိုးမှ ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်သည်
လွန်စွာသမ္ပာယ်လှပါသည်။ ထို့အပြင် ထိုဘုရားရှေ့တွင်
ပန်းတွေအမြဲဝေနေအောင် ပူဇော်ထားတာကလည်း ထူးခြား
လှသည်။ ကြီးမားလှသည့် ပန်းအိုးတွေထဲတွင် နေရေညပါ
ပန်းတွေဝေဝေဆာဆာရှိနေတတ်သည်မှာ သာမန်အနေ
အထားမဟုတ်တာ သေချာပါသည်။ ထိုဘုရားကို ဖူးရတိုင်း

(၃)
လစဉ် ၂၅ရက်နေ့တိုင်းလိုလို ကျွန်တော်
အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖြစ်တတ်သည်။ ၂၅ ရက်သည် ကျွန်တော်
မွေးရက်ဖြစ်၏။ လောကီပညာတွင် မိမိ၏မွေးရက်သည်
မိမိအတွက် ကောင်းကျိုးပေးနိုင်ဆုံး နေ့တစ်နေ့အဖြစ်
သင်ယူမှတ်သားခဲ့ရဖူးပါသည်။ မိမိ၏ မွေးရက်၊ မွေးကဏ္ဍကို
အကြောင်းပြု၍ အဆောင်၊ ယတြာတွေ ပြုရတာလည်း

ရှိသည်။ အထူးသဖြင့် လစဉ် ပီပီခီ မွေးရက်တွင် အဓိဋ္ဌာန် ဝင်ခြင်း၊ စာအုပ်စတင်ရေးသားခြင်း၊ လုပ်ငန်း စတင်ခြင်း တို့သည် အောင်မြင်မှုရစေသည့် နေ့အဖြစ် သင်ယူမှတ်သား ခဲ့ရပေ၏။ ထိုအတိုင်းလည်း သုံးစွဲနေဆဲဖြစ်၏။

အထူးသဖြင့် လစဉ် ၂၅ ရက်နေ့တိုင်း ကျွန်တော် ဖြည့်ကျင့်စောင့်ထိန်းထားသည့် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ကြီးများကို ထပ်မံ သစ္စာပြုဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် လစဉ် ၂၅ ရက်ရောက်တိုင်း နာရီကို သံပတ်ပေးသလို ကျွန်တော် ကိုယ်ကျင့်သစ္စာနှင့် အဓိဋ္ဌာန်ပြုထားချက်များကို သတိတရ ဖြင့် ဖွမ်းဖဲဖြည့်ဆည်း ပေးနေခြင်းလည်းဖြစ်၏။ ထို ၂၅ရက် နေ့တို့တွင် ရတနာသုံးပါးပွဲတင်လှူခြင်း၊ ခင်ပွန်းကြီးဆယ်ပါး ကို ကန်တော့ခြင်းတို့ အထူးပြုကာ သစ္စာအဓိဋ္ဌာန် ပြုဖြစ်၏။ ယခင် ဖြည့်ကျင့်နေသော ကျင့်စဉ် အဓိဋ္ဌာန် ပြည့်မီသွား လျှင် ထိုနေ့ရှက်မှာပင် ကျင့်စဉ် အဓိဋ္ဌာန်အသစ် ဝင်ခြင်းမျိုး တို့ကိုလည်း ပြုဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြင့် လစဉ် ၂၅ ရက်နေ့သည် ကျွန်တော်အတွက် အလေးအနက်ထားရာ နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်နေပေတော့သည်။

(၄)

ပြီးခဲ့သည့်လ ၂၅ ရက်နေ့ကလည်း သစ္စာ အဓိဋ္ဌာန်ပြုခြင်းနှင့်အတူ အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ် အသစ်တစ်ခု

ကျွန်တော်ဝင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအဓိဋ္ဌာန်မှာ “ကုသိုလ်ကံပွင့် အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်၏။ အမှန်မှာ ကျွန်တော်သည် ကျွန်တော်ဘာဝ ပါရမီလင်းအတွက် ပင်မကျင့်စဉ်ကြီးအဖြစ် “ပစ္ဆာန်းငါးကျွန်း ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်း” နှင့် “ဆွမ်းမီဆရာတော်၏ လောဘကံ၊ ဣတိပီအရဟံ ပုတီးပတ် ၄၀ ကျင့်စဉ်”တို့ကို ကွဲဖက်၍ စိုက်လိုက်မတ်တပ် ဖြည့်ဆည်းနေဖြစ်ခဲ့၏။

အခြား ထွေလီကာလီ အဓိဋ္ဌာန်တို့ မလင်မြို့ သည်မှာကြာပြီး ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကြီး နှစ်ခုတို့ကို ပါရမီသွတ် ရည်မှန်း၍ ဖြည့်ကျင့်နေရင်း မြတ်ဗုဒ္ဓ၏အဆုံးအမ သမထ ဝိပဿနာသိုင်ရာ တရားဓမ္မတို့ကိုသာ ခွမ်းနိုင်သမျှ နာထ လေ့ကျင့်နေဖြစ်ခဲ့၏။ အခြားအချိန်တို့တွင် တရား၊ စာဖတ် ခြင်းဖြင့် မအားလပ်ရအောင်လည်း ဖြစ်နေရ၏။ အမှန်တရား ဝန်ခံရလျှင် ယခုနောက်ပိုင်းတွင် သက္ကာယစွဲ၊ အလိုလောဘ တစ်ခုခုနှင့်ယှဉ်သည့် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တို့ကို ကျင့်သုံးရန် ဝန်လေးနေခြင်းလည်းဖြစ်သည်။

သို့သော် ကျွန်တော်လက်မခံချင်၍ မရသေး အကြောင်းတစ်ရပ်မှာ ကျွန်တော်သည် သာမန် ပုထုဇာ အရိုင်းတစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်သေး၏။ ထိုမျှမက သားသမီး ဇနီးမယားနှင့် မိသားစုဝန်တာတွေကိုလည်း တနင့်တန် ထင်းငှါးနေရသူလည်းဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကုသိုလ်ကံပွင့်လန်းကာ စားဝတ်နေရေးတို့ ပြေလည်နေမိ ပြည့်ခံနေမိကလည်း အမှန်ပင် လိုအပ်နေပြန်၏။ လိုလည် လိုချင်နေပြန်သေး၏။

ထို့ကြောင့် သက္ကာယနှင့်ယှဉ်သော လောကီ အဆောင်ယတြာ ကျင့်စဉ်တို့ကို အားကိုးနေမိပြန်သော ကာကိုလည်း ခိုးသားစွာ ဝန်ခံရမည်ပင်။

“လောကီထဲမှာ မိသားစု တာဝန်တွေနဲ့ နေရသေးတော့ လောကီမှုတိုးတက်ရာတိုးတက်ကြောင်း ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်တွေကိုပွားများတဲ့ ကျင့်စဉ်တွေကိုလည်း ကျင့်သုံးနေရဦးမှာပဲ။ အဆောင်ယတြာတွေကိုလည်း သုံးစွဲသင့်တာ သုံးစွဲနေရဦးမှာပဲ။ ကံကိုအထောက်အပံ့ဖြစ်စေမဲ့ အလုပ်တွေကိုလည်း အသိဉာဏ်နဲ့ယှဉ် လုပ်သွားဖို့ပဲ လိုတာပါ။ အရာအားလုံးကိုတော့ မျက်စိနဲ့ မမြင်၊ မယူမိစေနဲ့။”

ကျွန်တော်အား ကျေးဇူးရှင်ဆွမ်းမီ ဆရာတော်ကြီးက ထိုသို့ ဆုံးမခဲ့ဖူး၏။ သမုတိသစ္စာကိုလည်း မယူမိ မရမတ္တ သစ္စာကိုလည်း မျက်ကွယ်မပြုမိဖို့ သူနေရာနှင့် အချိုးညီအောင် သုံးစွဲသွားရင်း ငါ့ရပ် ဖြည့်ကျင့်သွား

အကျိုးသင့် အကြောင်းသင့် အဆုံးအမပြုခဲ့ဖူးသည်မှာ အကြိမ်ကြိမ်။

(၃)

ယခု ကျွန်တော်ဝင်နေသည့် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်မှာ ကံပွင့်လာဘ်ပွင့် အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်၏။ အတိတ်ဘဝများစွာက ပြုခဲ့ဖူးသည့် ကုသိုလ်ကံတွေ ပြန်လည် ပွင့်လန်းလာကာ လက်ရှိပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ ကောင်းကျိုးပေးနိုင်ဖို့၊ ထိုကုသိုလ် ကံ အဟောင်း အကြောင်းဆက် အထောက်အပံ့တို့ဖြင့် ယာဘ်ပွင့် ငွေဝင် ဇီးပွားတက်ဖို့ ထိုသို့ ရည်ရွယ်ကာ ဖြည့်ကျင့် နေဖြစ်ပါ၏။

အဓိဋ္ဌာန်မှာ ပွင့်တော်ပူပြီးခဲ့သည့် အနန္တ တန်ခိုး တော်ရှင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့ကို ရှိခိုးပူဇော်ပြီး ထိုဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးတော် မေတ္တာတော်တို့ကို ခံယူခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ခံယူရာတွင် နေ့နံနက်နေ့အလိုက် အုပ်စုခွဲပြီး တစ်နေ့စီပူဇော်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကုသိုလ်ကံပွင့် ဂါထာတော် များကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် လူတော်တော်များများ သိပြီးဖြစ်သည်။ ထိုကုသိုလ်ကံပွင့် ကျင့်စဉ်တို့ကိုပင် ကံပွင့်လာဘ်ပွင့်အဖြစ် ကျင့်သုံးခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော် အများသိထားသလို ကံပွင့် ဂါထာတော်ကိုသာ ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်းမဟုတ်။ ဂါထာအားလုံး ကို နေ့အလိုက် ပူဇော်ရခြင်းဖြစ်၏။

(၅)

အဓိဋ္ဌာန်ကို မိမိမွေးနေ့မှာ စတင်ပါ။ မွေးနေ့ နံနက်စောစော ၅ နာရီ နှင့် ၆ နာရီဝန်းကျင်တွင် မိမိ၏ နေအိမ်ဘုရားကျောင်းဆောင်၌ ဆွမ်းရေချမ်း ပန်းမန်သစ်သီး ဆွယ်တို့ကို ဝေဝေဆာဆာ လှူဒါန်းပါ။ ပြီးလျှင် ကိုယ့် မွေးနေ့အလိုက် မွေးနံပန်းကိုလှူကာ ဖြည့်ကျင့်ပါ။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ အုန်းညွန့် ၆ညွန့်။ သို့မဟုတ် အုန်းပန်းတစ်ခိုင်။

တနင်္လာသားသမီးများ ကံကော် ၁၅ညွန့်။

အင်္ဂါသားသမီးများ ဇွန် ၈ညွန့်။ သို့မဟုတ် စယ်ပင် ၈ ခိုင်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ ရွက်လှ ၁၇ညွန့်။

ရာဟုသားသမီးများ ရွက်လှ ၁၂ ညွန့်။

ကြာသပတေးသားသမီးများ မေမြို့ပန်း ၁၉ပွင့်။

သောကြာသားသမီးများ သပြေ ၂၁ ညွန့်။

စနေသားသမီးများ နှင်းဆီ ၁၀ပွင့်။

မွေးနံအညွန့် အပွင့်တို့ကို ဘုရားဆောင်တွင် ပန်းအိတ်တစ်လုံးဖြင့်ပန်းရအောင် လှူထားပါ။ ပြီးလျှင် နေ့စဉ် ငါးပါးသီလခံယူကာ ရှေ့ဦးစွာ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင် အားလုံးကိုရှိသည့်တန်းစွာ အာရုံမိ ရှိခိုးကန်တော့ပါ။ ပြီးမှ နေ့အလိုက် ဘုရားရှင်တို့ကို ရှိသေစွာ ရှိခိုးကန်တော့ပြီး နေ့အလိုက် ဂါထာတော်တွေကို ရွတ်ပွားပူဇော်ပါ။

တနင်္ဂနွေနေ့တွင် တနင်္ဂနွေနံ ကံပွင့်ဂါထာ ၆ခေါက်။

တနင်္လာနေ့တွင် တနင်္လာနံ ကံပွင့်ဂါထာ ၁၅ ခေါက်။

အင်္ဂါနေ့တွင် အင်္ဂါနံ ကံပွင့်ဂါထာ ၈ခေါက်။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် ဗုဒ္ဓဟူးနံ ကံပွင့်ဂါထာ ၁၇ခေါက်။

ကြာသပတေးနေ့တွင် ကြာသပတေးနံ ကံပွင့် ဂါထာ ၁၅ ခေါက်။

သောကြာနေ့တွင် သောကြာနံ ကံပွင့်ဂါထာ ၂၁ခေါက်။

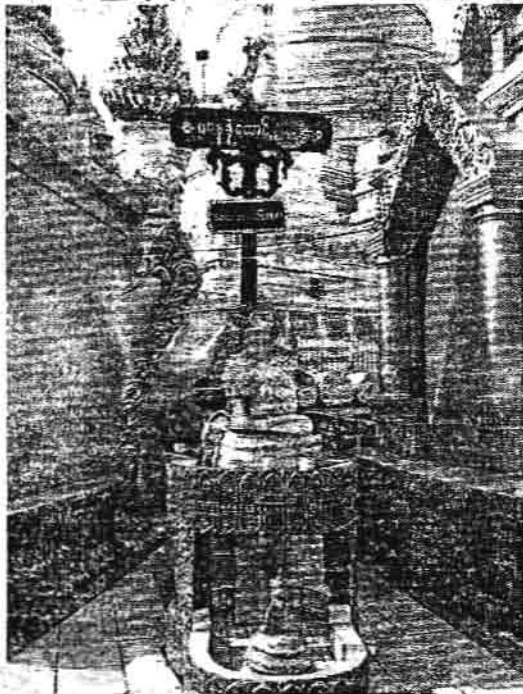
စနေနေ့တွင် စနေနံ ကံပွင့်ဂါထာ ၁၀ခေါက်။

မှည့်သည့်နေ့သာသမီးမဆို ၎င်းအတိုင်း နေ့စဉ် ဂါထာတစ်မျိုးသာ ရွတ်ပွားရမည်။ နေ့အလိုက် ပြောင်းလဲ ရွတ်ပွားပူဇော်သွားရမည်။ စတင်သည့် နေ့သာ ကိုယ်ပွေးနံ အလိုက် စတင်ခြင်းသာ ကွာခြားသည်။ နေ့စဉ် ပွားထုံမှ ဖုတော့ အတူတူပဲဖြစ်၏။ ထိုသို့ ရွတ်ပွားရာတွင် အောက်ပါ အတိုင်း ဆုတောင်းရပါမည်။

ဥပမာ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဆိုပါစို့။

“ဘုရားတပည့်တော်သည်တနင်္ဂနွေနေ့ပွား ဘုရား လေးဆူရှင်တော်မြတ်တို့အား အထူး ရိုသေစွာ ရှိခိုး ကန်တော့ခဲ့ပါ၏။ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ တရားတော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ တပည့်သား သံဃာတော် တို့ကိုလည်း ရှိခိုး ကန်တော့ခဲ့ပါ၏။ ထိုသို့ရှိခိုးကန်တော့ခဲ့ရသော ကုသိုလ်ကံ စေတနာတို့ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ထိုဘုရားရှင်တို့၏ အတု မရှိ ကြီးမားသော တန်ခိုးတော်တို့ကြောင့်လည်းကောင်း ရှေးရှေး ဘဝတို့မှ ယခုတိုင် ပြုမိမှား၊ ပြောမိမှား၊ ကြံစည်မိ မှားခဲ့သော အကုသိုလ်ကံတို့သည် ယခု တပဟုတ်ချင်း အကြွင်းအကျန်မရှိ ကင်းစင်လွင်ပြယ်ကြပါစေကုန်သတည်း။ ဘဝသံသရာအဆက်ဆက် ဆုပြုခဲ့ဖူးသမျှ ကုသိုလ်ကံ တို့သည် ယခုမှ အစပြု၍ အတားအဆီးကင်းစွာ ပွင့်လန်းပါစေ သတည်း။

ဤကုသိုလ်အဖို့ဘာဂကို တနင်္ဂနွေ ပြုလုပ်မင်း

ကြီးနှင့် အပေါင်းအပါများ၊ တနင်္ဂနွေနေ့ သားသမီးများ၊ တနင်္ဂနွေ နေ့နံ နတ်လူဗြဟ္မာသတ္တဝါ အားလုံးတို့ကို အထူး ပြု၍ အမျှအမျှ ပေးဝေပါ၏။ တနင်္ဂနွေပြုလုပ်မင်းကြီးနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့သာသမီးများ၊ တနင်္ဂနွေနေ့နံ နတ်လူဗြဟ္မာ သတ္တဝါများ ကျန်းမာချင်သာကြပါစေ။ ထိုမှတစ်ဖန် သုံးဆယ် တစ်ဘုံသား အားလုံးကိုလည်း အမျှပေးဝေပါ၏။

ဤအတိုင်းရွတ်ဆိုကာ အမျှပေးဝေပေတ္တာပို့ပါ။ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် တနင်္ဂနွေဟုပြောင်းလဲရွတ်ဆိုပါ။ ထိုသို့ နေ့အလိုက် ပြောင်းလဲပြောဆိုပါ။

ဥပမာ-တနင်္ဂနွေနေ့တွင်-တနင်္ဂနွေနေ့ပွား ဘုရားရှင် တို့အား တနင်္ဂနွေပြုလုပ်မင်းကြီးနှင့် တနင်္ဂနွေ သားသမီးများ စသည်ဖြင့် နေ့အလိုက် ပြောင်းလဲကာ ရွတ်ဆိုပြည့်ကျင့် ပါမည်။ အမျှဝေရမည်။ မေတ္တာပို့ရပါမည်။

ဤအတိုင်း ၇ ရက်ပြည့်အောင် ပွားထုံပါ။ ၇ရက် ပြည့်က နောက်တစ်ပတ် ဆက်ပြီးပွားထုံပါ။ ၇ ရက် လေးပတ်ပြည့်အောင် ပွားထုံပါ။ အားလုံးပေါင်း ၂၈ ရက်ပြည့်က တစ်ထုံပြီးမြောက်ပါပြီ။ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့ကို နေ့ခုနစ်နေ့အလိုက် ခွဲခြားပူဇော်ပြီး ၂၈ ရက်ပြည့်အောင်ကျင့်လုပ်ခြင်းဖြစ်၏။

(၆)

ဤကျင့်စဉ်သည် အတုမရှိသော ဘုရားရှင်တို့၏ နေ့အလိုက် ပူဇော်ကာ အကုသိုလ် ဝင့်ကြေးဖြေခြင်းနှင့် ကုသိုလ်ကံဟောင်းဖွင့်ခြင်း ဖြစ်၏။ “ပြုလုပ်ပြေ နံပြေလည်း ဖြစ်၏။ လူ့သည် အညွန့်ပန်းတို့မှာ မိမိမွေးနေ့အလိုက် မွေးနံပန်းများဖြစ်၏။ မွေးနံဆောင်က အောင်သည် ဆု ရှေးဆရာတို့ညွှန်ကြားထား၏။ အတုမရှိ မြတ်လှစွာသော နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသောဘုရားရှင်တို့ကို ၂၈ ရက်ပြည့်အောင် ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းသည် သာမန် ကုသိုလ်စောမဟုတ်ပါ။

အကြောင်းအဖို့မှီကြောင့် တစ်စုံတစ်ရာ အဆင် အခဲ ကြုံနေသူများ ဤကျင့်စဉ်ကို တစ်ကြိမ်မျှဖြစ်စေ စနစ်တကျ ကျင့်လုပ်ကြည့်စေချင်ပါသည်။ ကျွန်တော်ကိုင် တိုင်လည်း မကြာခဏ အချိန်ယူကာဖြည့်ကျင့်သုံးခဲ့သည့် ယခုလည်း ကျင့်သုံးနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဤအဓိဋ္ဌာန်တို့ ဖြစ်တိုင်း နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏ တန်ခိုးကြောင့် ဂုဏ်ဟိတ်တို့ကြောင့် နုလင်းစိတ်စမ်းတွင် ကုသိုလ်ကံတို့တို့ဖြင့် ဘဝအားမာန်တွေ ပွင့်လန်းလာရာသည်မှာ ကိုယ် တွေ့ပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် ရှေးဆရာ အရှင်သူမြတ်တို့

အလွန်ယုံကြည် ကိုးစားသည့် ကုသိုလ်ကံပွင့်ဂါထာတော်
တို့၏စွမ်းအားနှင့် မွေးနံပန်းတင်လှူခြင်း၏ ပညတ်ချက်
ဓာတ်သက်ထိရောက်ကာ ကုသိုလ်ကံပွင့်ပြီး ကောင်းကျိုး
တို့ကိုထူးခြားစွာ ခံစားရမည်ဖြစ်ဟုကျွန်တော်ယုံကြည်ပါ
သည်။

ထို့ပြင် ဂြိုဟ်ပြန်ပြေ အမျှဝေ မေတ္တာတေကြောင့်
“လူလိုမှ နတ်လို၊ နတ်လိုမှ ဂြိုဟ်မ” ဆိုစကားနှင့် အညီ
ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်းနှင့် လူနတ်ဗြဟ္မာတို့၏
မေတ္တာရောင်ပြန်အကျိုးကိုလည်း ခံစားရမည်ဟုယုံကြည်
စွာဖြင့် ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ကျင့်သုံးနေဆဲ ကျင့်စဉ်ကောင်း
တစ်ခုကို ကျွန်တော်စာဖတ်ပရိသတ်အတွက် လက်ဆင့်ကမ်း
ပို့ဝေလိုက်ရပါသည်။

‘ကုသိုလ်ကံပွင့်ဂါထာတော်များကို ကံပွင့်အမွှေးတိုင်
ထုပ်(အိတ်ခွံ)တွင်ဖြစ်စေ၊ ဘုရားရှိခိုးစာအုပ်တို့တွင် ဖြစ်စေ
အလွယ်တကူရှာဖွေ ရွတ်ဖွားနိုင်ပါသည်။’

(၇)

ယခုကျွန်တော်တင်ပြခဲ့သည့် ကုသိုလ်ကံပွင့်
ကျင့်စဉ်ကို နေအိမ်မှာလည်းကျင့်နိုင်ပါသည်။ သွားရလာရ
အဆင်ပြေမည် စေတီတော်တစ်ဆူဆူမှာလည်း ကျင့်လှမ်း
နိုင်ပါသည်။ ရန်ကုန်မှာနေသူတွေက ရွှေတိဂုံရင်ပြင်တော်
စနေထောင်မှ “ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီဘုရား” မှာလည်း ကျင့်လှမ်းလိုပါက
ကျင့်လှမ်းနိုင်ပါသည်။ “ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီဘုရား” သည် လောကီ
ကောင်းကျိုးအထွေထွေကိုအထူးပွင့်လန်းစေမည့် ထူးခြား
လှသည့် ဘုရားတစ်ဆူဟု ကျွန်တော်အထူး ယုံကြည်ထား
မိပါသည်။

အားလုံးသတ္တဝါချမ်းသာပါစေ

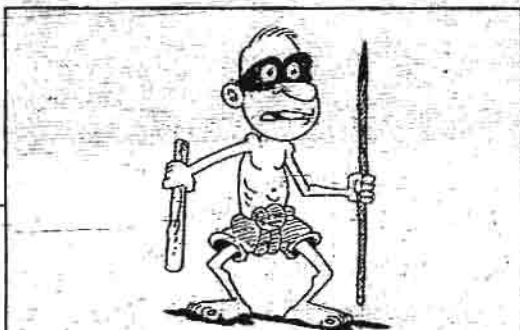
သက်နှင်းဆွေ(ဗုဒ္ဓါ)

မြန်မာလဆန်း ရက် နှင့် မြန်မာလဆုတ် ရက်မွေးသူများ

ခေတ္တရာ ဆရာကျော်

မြန်မာလဆန်း ရက် မွေးသူများ၏ ရက်သရုပ်မှာ ညာဘက်လက်တွင် တုတ်ကို ကိုင်ထားပြီး ဘယ်ဘက်တွင် သံချွန်စူးကို ကိုင်ထားသော “ခိုးသားပုံ” ဖြစ်တယ်။

မြန်မာလဆန်း (၆)ရက် မွေးသူများ
ရက်သရုပ်မှာ “ညာဘက်လက်တွင်
တုတ်ကိုကိုင်ထားပြီး ဘယ်ဘက်တွင် သံချွန်စူးကို
ကိုင်ထားသော ခိုးသား” ပုံဖြစ်တယ်။

ပရိယာယ်သဘောမှာ လျှို့ဝှက်ခြင်း၊ ရန်လိုခြင်း၊ မဟုတ်
မခံခြင်း၊ ကိုယ့်အတ္တအကျိုးစီးပွားကို ရှောင်နားတင်ခြင်း၊ ကိုယ့်
ခွီး ကိုယ်ချွန်ခြင်း၊ ကိုယ့်အတွက် ဘာမျှ မစိုးရိမ်တတ်ခြင်း
စသော သဘောတရားတို့အောက်တွင် ရှိပါတယ်။

ဒီရက်ဖွားတွေဟာ ဘာကိစ္စတွေကိုပဲ လုပ်လုပ်၊ လျှို့ဝှက်
ဝှက်ဝှက်လုပ်တတ်သော ဉာဏ်ရှိတယ်။ အပေါင်းအသင်း
မိတ်ဆွေများကို ခင်မင်တတ်သူဖြစ်ပါတယ်။ မိန်ရာ ဟင်း
ကောင်း၊ ခင်ဆွ၊ ဆွေမျိုးဆိုတဲ့ စကားလို ခင်မင်သူများအပေါ်
အနွံတာ အနစ်နာခံတတ်ပါတယ်။

မိသားစုအပေါ်ကိုလည်း အထူးသိတတ်သူဖြစ်တယ်။
ကိုယ်လုပ်သမျှဟာ မိသားစုအတွက်သာ ဖြစ်နေတတ်တယ်။
မိသားစုအပေါ် အနစ်နာခံလိုစိတ်ရှိတယ်။ မှန်မှန်မှားမှား
ကိုယ်မိသားစုအတွက်ဆိုရင် လုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးရှိနေသူလို
မျိုး ဖြစ်နေတတ်ပါတယ်။

မိမိရဲ့ စိတ်ဟာ တစ်ခါတစ်ရံမှာ နားလည်ရခက်နေလို့
မယ်။ ကပ်စေးနဲ့တဲ့အခါ နည်းလိုက်၊ ဗုံးပေါလအောသုံးတဲ့
အခါ သုံးလိုက်ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မိမိအကျိုးမပါရင်တော့
သိပ်ပြီး စိတ်မဝင်စားတတ်ပါ။ မိတ်ဆွေတို့နဲ့ ဆွေမျိုး၊ ဥစ္စာ
ပစ္စည်း၊ မိသားစုတွေအပေါ်မှာ သံယောဇဉ်ကြီးတတ်ပါတယ်။
လိုက်လျောတတ်သူဖြစ်တယ်။ အိပ်မယ်၊ ကိုယ့်ကိစ္စအတွင်း
ရေးမှာတော့ လျှို့ဝှက်သူပါပဲ။

အစားအသောက်ကို မက်မောသလို၊ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်
နေတတ်မယ်။ ကိုယ်ခွီးကိုယ်ချွန် ကြိုးစားပြီး အောင်မြင်
လိမ့်မယ်။

တစ်ပါးသူအတွက်၊ မိသားစုအတွက်၊ ဆွေမျိုးသားချင်း
အတွက် ကြိုးစားလုပ်ကိုင်သော်လည်း ကိုယ့်ဘဝအတွက်

ဖြစ်ပါမူ သူတို့က စိတ်ဝင်စားမှု နည်းပါးပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ်ကလည်း ကိုယ့်အတွက် ပုပင်သုမဟုတ်တာကြောင့် ဂရုမပြုစာတ်ပါ။ ညှာတာစိတ်၊ ထောက်ထားတဲ့ စိတ်နဲ့ပဲ ဆက်ဆံနေထိုင်သွားမှာဖြစ်ပါတယ်။

ဒီလိုရက်မျိုးမွေးသူဟာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်ရာကို ဘဝ၏ ပန်းတိုင်လို သတ်မှတ်ပြီး ပုံမှန်ကြိုးစားသွားသင့်ပါတယ်။ ဒါမှသာ အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကိုယ်ဇွဲကိုယ်ချွန်ဖြင့် အောင်မြင်မယ့်ကံ ရှိနေတာကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

မြန်မာ့လဆုတ် (၆)ရက် မွေးသူများ ရက်သရုပ်မှာ “မနုဿီဟပုံ” ဖြစ်တယ်။

BURMESE CLASSIC

မြန်မာ့လဆုတ် (၆)ရက် မွေးသူများ ရက်သရုပ်မှာ “မနုဿီဟ” ပုံဖြစ်တယ်။

ပရိယာယ်သဘောမှာ ဂုဏ်ယူတတ်ခြင်း၊ ဟိတ်ခတ်ခြင်း၊ နှစ်ခွဲဖြစ်ခြင်း၊ တူခြားသော ကိုယ်မှု၊ နှုတ်မှု၊ တွေးတောကြံဆမှုရှိခြင်း၊ ထင်လွယ်၊ မြင်လွင်ခြင်းဟူသော သဘောတရားတို့အောက်တွင် ရှိပါတယ်။

ဒီရက်ဖွားတွေဟာ စိတ်ကူးနဲ့ လက်တွေ့ ပေါင်းစပ်ပေါ့နိုင်ရင်တော့ အောင်မြင် ဖြစ်ထွန်းနိုင်ပါတယ်။ စိတ်ကူးတွေသာ ရှိနေပြီး အကောင်အထည်ဖြစ်ဖို့ နှေးကွေးနေတတ်တယ်။ သွားလာလှုပ်ရှားနေလို့ပြီး တစ်နေရာတည်းမှာ ဇောက်ချ မနေချင်တတ်ပါ။ စွဲမြဲဖို့နဲ့ စိတ်ကူးတွေ တည်တံ့ဖို့ လိုပါတယ်။

အရာရာ၌ စိတ်ကူးနှစ်မျိုး၊ အလုပ်နှစ်မျိုး ပန်းတိုင်

နှစ်ခုထားနေတတ်တယ်။ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ပရိယာယ်တွေ မှားနေပြီး ရှေ့တစ်မျိုး၊ နောက်တစ်မျိုးဖြစ်တတ်တယ်။ ဒီရက်မွေးဟာ စိတ်ပြဋ္ဌာန်းမှု မှန်ကန်ရမှာဖြစ်ပြီး တည်ငြိမ်စွာ ကြိုးစားသင့်တယ်။

ငွေရေးကြေးရေးပိုင်းမှာလည်း ဝင်သလောက် မြန်ကန်တတ်တယ်။ တစ်ခါတလေမှာ စာရင်းသာရှိပြီး လက်ထဲမှာ ဘာမျှမရှိ၊ နတ္ထိဖြစ်နေမယ်။ ဒီအခါမှာ စိတ်ဓာတ်ကျမယ်။ ဘာမှ မရေရာတော့သလို ခံစားနေတတ်ပါတယ်။

စေတနာကတော့ ကောင်းပါတယ်။ လုပ်နိုင်သမျှ ကောင်းမှုတွေ လုပ်လိုသူဖြစ်ပါတယ်။ အရာရာကို ဝါသနာပါတတ်တယ်။ စူးစမ်းလေ့လာမှုကိုလည်း ဝါသနာရှိပါတယ်။ သုတေသနအလုပ်မျိုးတွေ၊ ထောက်လှမ်းစုံစမ်းမှုတွေအတွက် ကောင်းပါတယ်။

အလုပ်အပေါ်ကို အာရုံစိုက်ရာမှာ ပုံပြတ်မသွားရှိမယ်။ စိတ်ကူးမိတာ တစ်မျိုး၊ တကယ်တမ်းလုပ်နေမိတာ တစ်မျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ အနုပညာကံပါသူဖြစ်တယ်။

လူအများက မိမိကို ပေါင်းသင်းကာ၊ မြင်တွေ့ကာစ အထင်အမြင်ကြီးတတ်ပါတယ်။ ရေရှည်မှာတော့ ဇုက္ခပေးတတ်တယ်။ ကိုယ်ကို အထင်မကြီးဖြစ်လာမယ်။

မိမိအနေဖြင့် ဘဝကံကောင်းလိုပါက သမာဓိရှိရပါမယ်။ စိတ်ကူးရုံမဟုတ်ဘဲ လက်တွေ့ ကြိုးစားရပါမယ်။ အလုပ်တစ်ခု၊ စိတ်ကူးတစ်ခုရလျှင် အမြန်ဆုံး အကောင်အထည်ဖော်သင့်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် အလုပ်အပေါ်တွင် အာရုံစိုက်၍ စွဲမြဲမြဲ ပြီးဆုံးသည်အထိ လုပ်ဆောင်သင့်ပါတယ်။ ဒါမှသာ ဒီရက်ဖွားတွေအတွက် အဆင်ပြေနိုင်ပါလိမ့်မယ်။

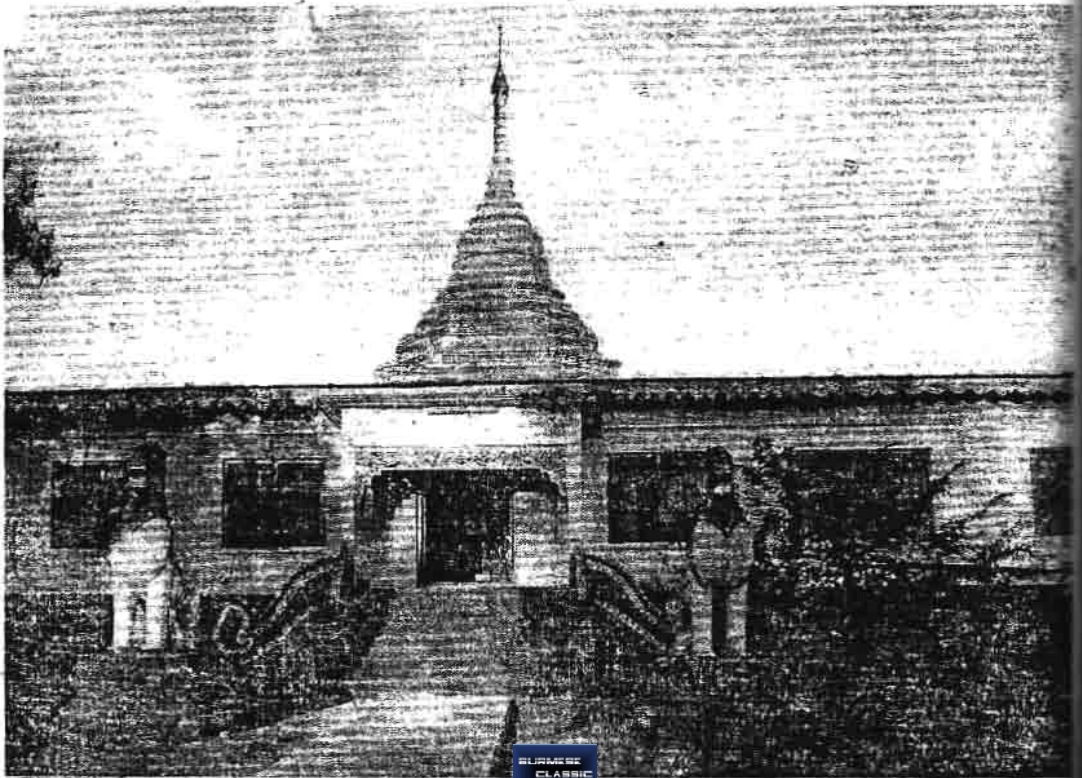
ဓမ္မတ္ထရာဇာဆရာကျော်

မြင်းစု - အေးဆောင်

မြန်မာအိန္ဒိယနယ်စပ် တမူးမြို့မှ

အောင်နီမိတ်ကုန်းတော် ဘာသာနယ်မြေသို့ ခရီးတစ်ခေါက်

BURMESE CLASSIC

ကျွန်တော်သည် လွန်ခဲ့သော ဒီဇင်ဘာလကုန်ပိုင်းတွင် အိန္ဒိယ-မြန်မာနယ်စပ်ဒေသ တမူးမြို့သို့ ဌာနတာဝန်အရ တမူးမြို့ အကောက်ခွန်ရုံးသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရပါသည်။ နိုင်ငံတော်အတွက် အခွန်အကောက်များကို လစ်ဟာမှုမရှိအောင် အချိန်ပြည့်နိုးပြီး သတိ ဝီရိယထားပြီး ထမ်းဆောင်နေရသဖြင့် စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ရုံးပိတ်ရက်များမှာပင် နားရသည်ဟူ၍ မရှိပါ။ နယ်စပ်ဒေသဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ အလုပ်ကိစ္စသည် အချိန်မရွေးပေါ်လာတတ်ပါသည်။

တမူးမြို့သို့ ရောက်ရှိနေသည်မှာ တစ်လနီးပါးရှိနေပြီ ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်အဖို့ တမူးမြို့ရှိ ဘုရားပုထိုးစေတီများ သို့ သွားရောက် ဖူးမြော်နိုင်ခြင်း မရှိသေးပါ။ သို့ဖြစ်၍ တနင်္ဂနွေတစ်ရက်မှာတော့ အရာရှိ ဦးစီးမှူးထံ ခွင့်တောင်း၍

အစ်ကိုကြီး ဦးထွန်းအောင်ကျော်နှင့်အတူ တမူးမြို့ရှိ အောင်နီမိတ်တောင်ကုန်းပေါ်ရှိ ဘုရားပုထိုးစေတီများသို့ သွားရောက် ဖူးမြော်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ အစ်ကိုကြီး ဦးထွန်းအောင်ကျော်မှာ ကျွန်ုပ်ထက် တစ်နှစ်ခန့်စောပြီး ကျိုင်းတုံမြို့မှ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူဖြစ်သည်။

ထိုနေ့က ဦးထွန်းအောင်ကျော်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် အောင်နီမိတ်ကုန်းတော်ပေါ်မှ ဘုရားစေတီပုထိုးများကို လှည့်လည်ဖူးမြော် ကြည့်ညှိခဲ့ရပါသည်။ သူက ရှေးဦးစွာ တမူးမြို့ ဖြစ်စဉ်သမိုင်းကို ပြောပြပါသည်။ တမူးမြို့ ဖြစ်စဉ်သမိုင်းကလည်း စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသည်။

တမူးမြို့သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း (၂၁၀)ကျော် ကာလကပင် စတင်တည်ရှိနေခဲ့ပြီး ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံ

ဆက်ပြောကံများ တံခါးပေါက်မြို့ ဖြစ်၏။ စစ်ကိုင်းတိုင်း
 ကြီးတွင် ပါဝင်ပြီး ခရိုင်အဆင့်မြို့ ဖြစ်သည်။ ကဘော်
 မြို့နယ်အသစ် အလယ်ပိုင်းတွင် တည်ရှိ၍ အိန္ဒိယနိုင်ငံ
 ဘီဟာပြည်နယ်မှ မိုရောမြို့နှင့် နှစ်မြှာဆုံချောင်း(ခေါ်)
 ဆရာချောင်းလေးသာ ခြားထားလျက်ရှိ၏။ မဏိပူရပြည်
 နယ်နိမိတ်နှင့် တစ်ပိုင်းခန့်သာ ကွာဝေးသဖြင့် မြန်မာ
 အဖို့ အရေးကြီးသော နယ်ခြား တံခါးဝမြို့ဟုလည်း
 ခေါ်နိုင်သည်။ ထိုဒေသ၌ ချင်း၊ ကချင်၊ ရှမ်း၊ ဗမာ၊
 တရုတ် လူမျိုးပေါင်းစုံ နေထိုင်ကြသည်။

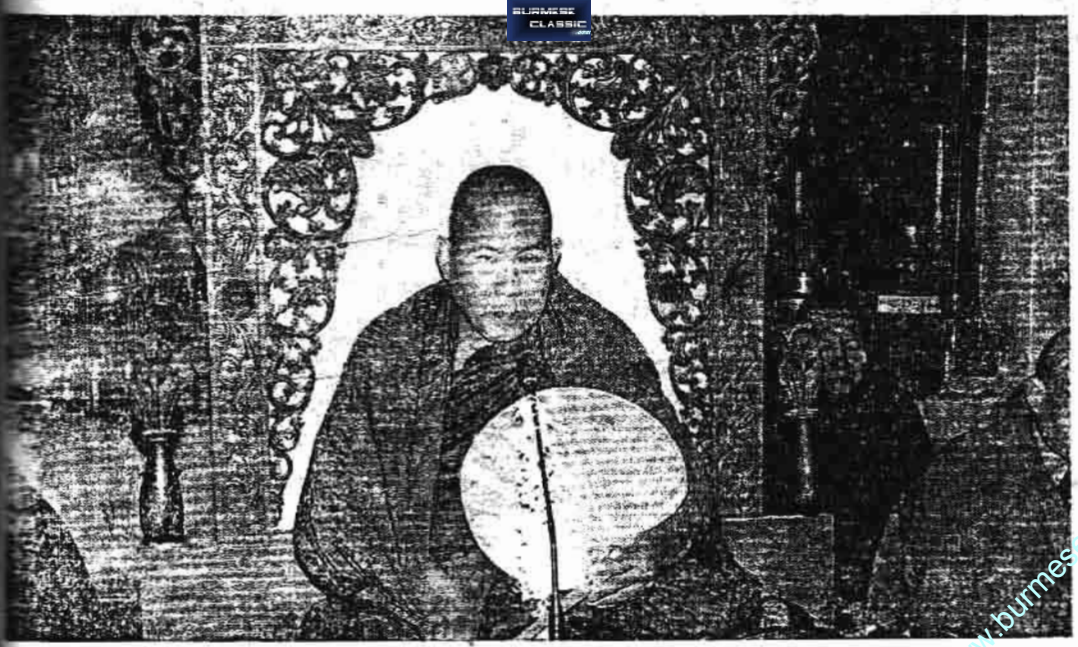
ကဘော်ချိုင့်ဝှမ်းဒေသဟု လူသိများသော တမူးမြို့နယ်
 မြေဩဇာကောင်းမွန်သဖြင့် သီးနှံမျိုးစုံစိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်း
 ဆန်စပါး၊ ပဲမျိုးစုံ၊ မြေပဲ၊ နှမ်း၊ နေကြာ၊ ဆီထွက်
 ပြောင်း၊ အာလူး၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက် စသည့်
 နှံ့စိုဖြစ်ထွန်း အောင်မြင်ကြ၏။ တမူးမြို့သည် ဒုတိယ
 ကမ္ဘာစစ်ကြီးကာလတုန်းက အင်္ဂလိပ်နှင့် ဂျပန်တို့ စစ်ပြေး
 လှည့်လမ်းကြောင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ အိန္ဒိယ-မြန်မာ
 ကြည်ရေးလမ်းမကြီး၏ ကျေးဇူးကြောင့် ကလေး၊ တမူး၊
 အင်္ဂဟ စသည့် အိန္ဒိယနိုင်ငံအတွင်းပိုင်းရှိ ပြည်နယ်
 အထိ တစ်ဆက်တည်းသွားရောက်နိုင်ပေသည်။

တမူးမြို့ စတင်တည်လာပုံကို လင်္ကာသင်္ကေတဖြင့်
 သိလာမှတ်သားနိုင်ပါသည်။

“ဥဩဘာစွ၊ တမူးစ၊ စသည် ပထမ တပေါင်းလ”
 ထိုလင်္ကာအရ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၀၆၃ ခုနှစ်၊ တပေါင်း

လဆန်း ၁၀ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့၌ စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည်
 ဟု မှတ်ရပါမည်။ ကုန်းဘောင်မင်းဆက် ဘိုးတော်ဘုရား
 လက်ထက်တွင် တမူးမြို့အား စတင်တည်ထောင်သူများမှာ
 မိုးကောင်း စော်ဘွားကြီး၏ သားများဖြစ်ကြသော စောခမ်း၊
 စောရွှေကြာ၊ စောကျိန်းမယ်တို့ဖြစ်၏။ ထိုရှမ်းညီနောင်
 သုံးဦးတို့သည် ယခု တမူးမြစ်လာမည့်ဒေသတွင် နယ်ခြား
 မဟာရာဇာစော်ဘွားများအဖြစ် ကြီးစဉ် ငယ်လိုက် စိုးစံ
 အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြ၏။ ပြည်ရွာဒေသမှာလည်း စည်ကားဖွံ့ဖြိုးလာ
 ၏။ နှစ်အတန်ငယ်ကြာသောအခါ မိုးကောင်း စော်ဘွားကြီး
 က သားတော်များ၏ အခြေအနေကို လေ့လာကြည့်ရှုရန်
 အတွက် မင်းခမ်းမင်းနားဖြင့် ရောက်ရှိလာ၏။ သားတော်များ
 က ခမည်းတော် စော်ဘွားကြီးအား ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြင့်
 လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ ကောင်းချီးဩဘာပေးကာ ခရီးဦး
 ကြိုဆိုခဲ့သောကြောင့် “တွပ်မှူး”ဟု တွင်ခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်း
 များအရ သိရ၏။ ကဘော်ဒေသရှိ ရှမ်းလူမျိုးတို့၏ ဘာသာ
 စကားအရ “တွပ်မှူး”ဟူသည် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍
 ကြိုဆိုခြင်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် တွပ်မှူးမှ
 တမူး”ဟု ပြောင်းလဲလာကြောင်း နှုတ်ရာဇဝင်အားဖြင့် သိရှိ
 ခဲ့ရပါသည်။

ထို့အပြင် ပုဂံဝန်ထောက်မင်း ဦးတင်၏ မြန်မာမင်း
 များ အုပ်ချုပ်ပုံစာတမ်း တတိယတွဲ (စာ-၁၇)တွင် ကသည်း
 ပြည်နှင့် မြန်မာပြည်နယ်ကြားတွင် တမိုးကို တမူး၊ ခမ်းပါကို
 ခမ်းပတ်၊ မိုးကူးဆိပ်ကို နတ်ကျွန်းအောင်မြေ သမုတ်တော်

မှသည်ဟု မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြထားချက်အရ “တမိုးမှ တမိုး” ဟူသော မှတ်တမ်းတင်ချက်သည် အခြားသော မှတ်တမ်းမှတ်ရာများ၌ တွေ့ရသည့်အပြင်၊ ရှမ်း-ဗမာတို့၏ နိဂုံးရာ နတ်ရာဇဝင်များတွင်လည်း ပြောစမှတ်ပြုကြသည်ကို တွေ့ရှိရပေသည်။ တွင်မှုနုသည် ရွာဘဝတွင်သာ ခေါ်ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပြီး ဗြိတိသေ့ရောက်မှ တမိုးတွင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရပေမည်။ ယခုအခါတွင် စည်ကားဖွံ့ဖြိုးသော နယ်စပ်ကုန်သွယ်ရေးစခန်း ခရိုင်မြို့ကြီးဖြစ်နေပြီဖြစ်ပါသည်။

တမိုးမြို့သည် ကုန်သွယ်စီးပွား ထွန်းကား ဖွံ့ဖြိုးနေသည့်အားလျော်စွာ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာထွန်းကားနေသော မြို့လည်းဖြစ်၏။ ဤသို့ ထွန်းကားနေသည်နှင့်အညီ ကြည်ညိုဖွယ်ရာကောင်းလှသော သာသနိက အဆောက်အအုံများ၊ စေတီပုထိုးများ၊ လှူဒါန်းဆန်းကြယ် ဂန္ထီရဆန်သော နယ်စပ်စည်းရုံးပေါ်မှ စေတီဘုရားများနှင့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း (၃၀)ကျော်မျှရှိသော မြို့ဖြစ်သည်။

အစ်ကိုကြီး ဦးထွန်းအောင်ကျော်နှင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အာလိန်ငါးဆင့် နန်းပြင်ဘုံဆောင်အနီးတွင် ခေတ္တရပ်နားကြစဉ် အောင်နိမိတ်ကုန်းတော်အကြောင်းကိုလည်း ပြောပြပြန်ပါသည်။ ယခင်က တမိုးမြို့အစင်၌ တည်ရှိသော သစ်စက်ကုန်းဟု လူအများခေါ်ဝေါ်ကြသည့် ကုန်းတစ်ခုရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုကုန်းတော်သည် မြန်မာ-အိန္ဒိယနယ်စပ် စည်းရုံးပေါ်တွင်

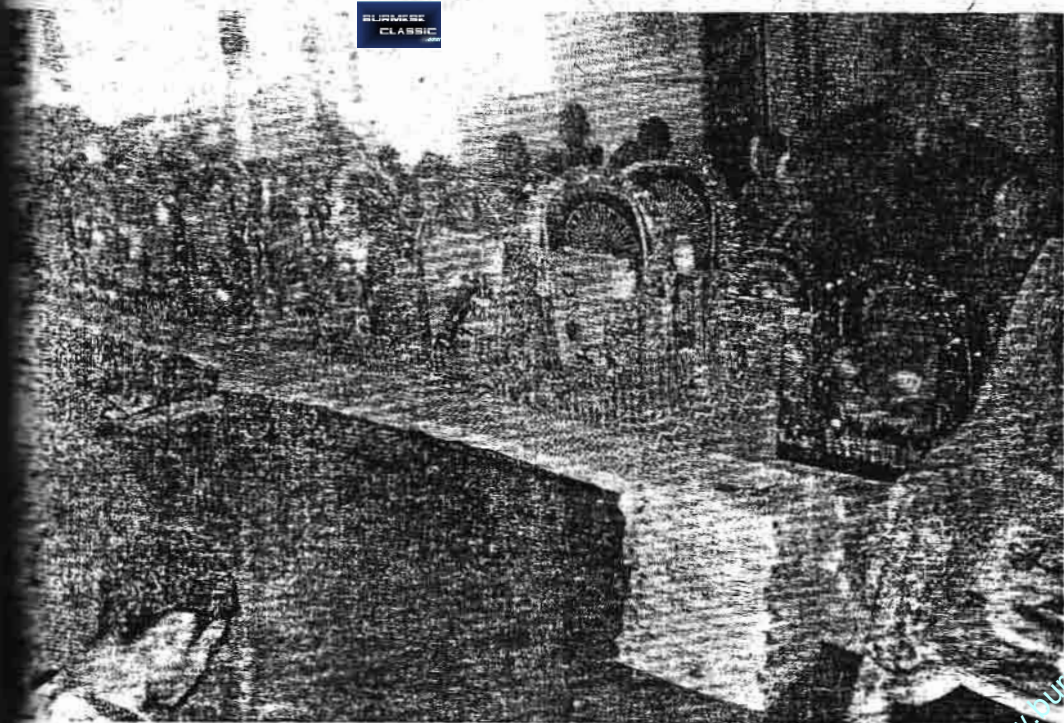
BURMESE CLASSIC

တည်ရှိနေ၏။ မြန်မာ-အိန္ဒိယ နယ်နိမိတ်သတ်မှတ်ရေး လုပ်ငန်းကို နယ်နိမိတ်အစိုးရများ၏ သဘောတူစာချုပ်အရ ၁၉၆၈ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၁ရက်နေ့မှ ၁၉၇၃ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၃ရက်နေ့အထိ အောင်နိမိတ် စစ်ဆင်ရေးဟု အမည်ပေး၍ အဆင်ငြိမ်းဆင်ခဲ့ပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။ အချိန်ကာလ ၅နှစ် နီးပါးကြာမြင့်ခဲ့သည်။ ထိုအောင်နိမိတ် စစ်ဆင်ရေးကို ဂုဏ် ပြုသောအားဖြင့် တမူးမြို့အဝင်နေရာ မြန်မာ-အိန္ဒိယနယ်စပ် စည်ရိုးပေါ်ရှိ တောင်ကုန်းတော်ကို အောင်နိမိတ်ကုန်းတော် ဟု ခေါ်တွင် သမုတ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရသည်။

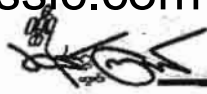
အတိတ်တဘောင် နိမိတ်ဆောင်သည့် အဆိုပါ တောင်ကုန်းတော်အား သစ်ပင်နွဲ့နွယ်ပိတ်ပေါင်းများကို နတ် ထွင်ရှင်းလင်းသုတ်သင်ကြပြီးနောက် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၄၂ ခုနှစ်တွင် ပန်သာဆရာတော်နှင့် ထာဝရဆရာတော် ဦးအက္ခ ဝံသတို့က ဦးစီး ကမကထပြု၍ ၅၅-တောင်ပတ်လည်ရှိ သော ဧကဝိနယ်တော်ကို အခြေခံပြု၍ တမူးမြို့ ကျက်သရေ ဆောင် ပြည်လုံးချမ်းသာစေတီတော်ကြီးကို စတင်တည် ဆောက်ခဲ့သည်။ တမူးမြို့သူမြို့သား နယ်သူနယ်သားများ၏ စေတနာပေါင်းစု ကောင်းမှုပြုပါစင်ကြရန် ဉာဏ်တော် ၄၅ တောင်ရှိသော စေတီတော်ကြီးအား ထီးတော်တင်ပွဲကြီးကို ၁၃၄၅ ခုနှစ်တွင် ကလေးမြို့မှ ကြွချီလာသော ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသာကရမှ ဦးဆောင်၍ အောင်မြင်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်နိုင်

ထို့အပြင် တစ်ဖက်နိုင်ငံဖြစ်သော အိန္ဒိယနိုင်ငံမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များလည်း နေ့စဉ် လာရောက်နေကြသည် ကြသလို၊ အချို့သော သာသနိက အဆောက်အအုံများ၊ စေတီပုထိုးများကိုလည်း တစ်ဖက်နိုင်ငံမှ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ စုပေါင်းဆောက်လုပ် လှူဒါန်းထားကြောင်းကိုလည်း ကြားသိ ခဲ့ရသည်။ အလျဉ်းသင့်၍ မြန်မာ-အိန္ဒိယနယ်ခြားဒေသတွင် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို အပတ်တကုတ် အားထုတ်ကြီး ပမ်းနေသော ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသာဂရန် ဘဝဖြစ်စဉ်

ဆရာတော်ကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ပစ္စုပ္ပန်
ဒေသနာတော်မြတ်ကြီးအား လွန်စွာ ကြည်ညိုဝေးမြတ်
သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သဖြင့် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် ထွန်းကားရေးကို
ဦးတည်လျက် နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း တပည့်သမားပြည်နေ့တွင်

ခြင်လုံးချင်းသာစေတီတော်ကြီး၏ ဗုဒ္ဓပူဇနိယပွဲတော်ကြီး
ဆို စည်ကားစွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။ ထိုဘုရားပွဲနှင့်အတူ
အသံမစ် ပဋ္ဌာန်းရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပွဲကိုလည်း ပူးတွဲပြုလုပ်ခဲ့
သည်မှာ ယခုအခါ အကြိမ် (၃၀)တိုင်ခဲ့ပြီဟု ဆိုပါသည်။

ထိုအပြင် မြန်မာနှစ်သစ်ကူး တန်ခူးကာလတွင်
ပေါင်းရှင်ပြု ခုလွှာ ရဟန်းခံ၊ သီလရှင်ဝတ်ပွဲများ နှစ်စဉ်
ပြုလုပ်ပေးခဲ့ရာ (၂၅)ကြိမ်တိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ အဓိကအားဖြင့်
ဆင်ရဲနွမ်းပါးသော ကလေးငယ်များကို သာသနာ့အမွေခံယူ
ဆောင်ရွက်အတွက် လုပ်ဆောင်ပေးခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ တမူ
ဦး ချောသူချောသားများ ဦးစီး ဦးဆောင်ပြု၍ တန်ဆောင်မုန်း
သ ကထိန်ပွဲတော်ကြီးကို အောင်နိမိတ် ရောင်ခြည်ဦး
ကျောင်းတော်ကြီးသို့ လူ့ဒဏ်ခံကြသဖြင့် သာသနာတော်ကြီး
ဆွန်းကားပြန့်ပွားရေးကို များစွာပင် အထောက်အပံ့ဖြစ်စေခဲ့
သည်ဟု ဆိုရပေမည်။

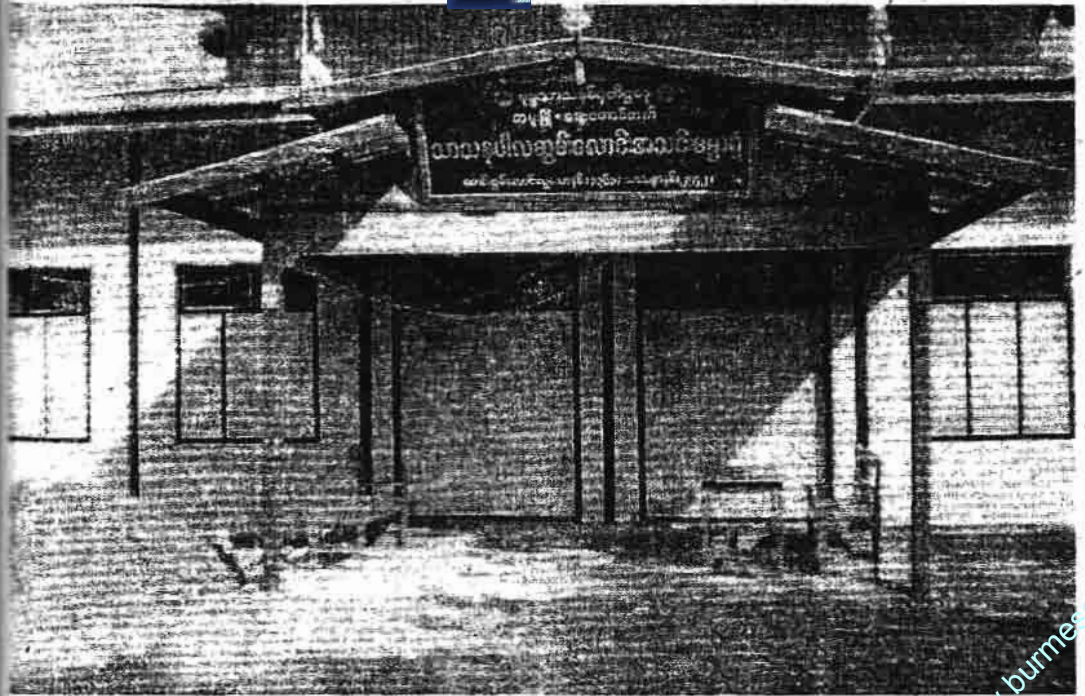
ဆရာတော်ကြီး ဘဒ္ဒန္တသာဂရသည် ၁၃၄၆ ခုနှစ်မှ
၍ နှစ်စဉ် နှစ်တိုင်း လူမျိုးစုံ၊ ဘာသာစုံ ကျောင်းသူ
ကျောင်းသား စုစုပေါင်း (၁၀၅၀)တို့ကို ယဉ်ကျေးလိမ္မာ
သင်တန်းများ ဖွင့်လှစ်၍ ဗုဒ္ဓစာပေများ သင်ကြားပို့ချပေးခဲ့
သည့်အပြင် နယ်ခြားဒေသမှ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်
လိုသူများအား ရှင်သာမဏေ၊ ခုလွှာ ရဟန်းခံ၊ သီလရှင်
ဝတ် အပါး (၃၀၀၀)ကျော်ကို သာသနာ့ဘောင်အတွင်းသို့
သွတ်သွင်းချီးမြှင့်ပေးနိုင်ခဲ့သည်။

BURMESE
CLASSIC

ထိုကဲ့သို့ ဆရာတော်ကြီးက နယ်ခြားဒေသတွင်
သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို စွမ်းနိုင်သမျှ ထမ်းဆောင်ခဲ့မှု
ကြောင့် နိုင်ငံတော်အစိုးရက မဟာသဒ္ဓမ္မ ဇောတိကဓဇဘွဲ့
တံဆိပ်တော်ကိုလည်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသာဂရသည် ဗုဒ္ဓသာသနာထွန်းကား
ရေးကို ဦးစီးဆောင်ရွက်နေသကဲ့သို့ အများ လူတကာတို့
ပြုနိုင်ခဲ့သော ပညာရောင်ခြည်ဦး ပညာဒါနသင်တန်းကျောင်း
ကိုလည်း ၂၀၀၈ ခုနှစ်မှစ၍ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း ကျောင်းသူ
ကျောင်းသားများအတွက် ရည်ရွယ် ဖွင့်လှစ်ဖြစ်ခဲ့သည်။
ကျောင်း စတင်ဖွင့်လှစ်သည့်နေ့မှစ၍ ကျောင်းသူ-ကျောင်း
သားပေါင်း ၂၀၀၈-၂၀၀၉ ခုနှစ်တွင် (၉၀)ယောက်၊ ၂၀၀၉-
၂၀၁၀ ခုနှစ်တွင် (၁၁၀)ယောက်၊ ၂၀၁၀-၂၀၁၁ခုနှစ်တွင်
(၁၁၅)ယောက်အထိ ရှိခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရဟန်းတော်များသည်
နိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားတို့ အသိဉာဏ်ပညာပြည့်ဝစေရန်နှင့်
အကျင့်စာရိတ္တ ကောင်းမွန်စေရေးတို့အတွက် ဗုဒ္ဓကျမ်းစာ
ကို အခြေပြု၍ ခေတ်အဆက်ဆက်ကပင် သွန်သင်ပေးခဲ့
ကြသည်။ ယနေ့ခေတ် လူငယ်ကျောင်းသားများသည် ခေတ်
သစ် ပညာရပ်များကို အလေးထား သင်ယူလာကြသဖြင့်
အကျင့်စာရိတ္တဆိုင်ရာ သင်ခန်းစာတို့မှ ကင်းကွာလာကြ
သည်။ ယခုအခါ လူငယ်များ စာရိတ္တဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့်
ဆင်းရဲနွမ်းပါး ကလေးများ ပညာသင်ကြားနိုင်ရေးတို့အတွက်

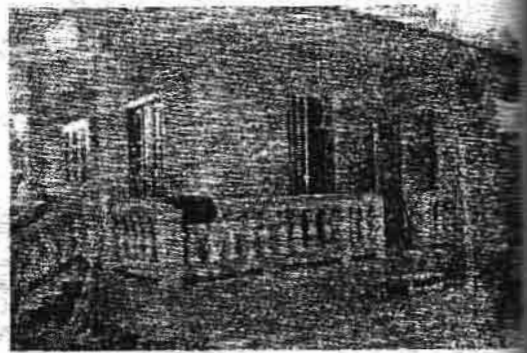
တန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်းများ ပေါ်ထွန်းလျက်ရှိရာ တမူးမြို့မှ အောင်နိုင်တရားရောင်ခြည် အောင်နိုင်တရားရောင်ခြည် သာသနာရေးဆောင်ရွက်ချက်နှင့် ပညာဒါနသင်တန်းကျောင်းလည်း ပါဝင်လျက်ရှိ၏။

ဆရာတော်၏ ထက်မြက် စွမ်းဆောင်ချက်နှင့် အပြော်အမြင်ကြီးမှု တမူးမြို့သူ မြို့သားတို့၏ စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန်မှုတို့သည် နယ်စပ်ဒေသ သာသနာတော် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကို ဆောင်ကြဉ်းပေးနေသကဲ့သို့ ဒေသခံ ချင်း၊ ဗမာ၊ ရှမ်း ရင်ဆွေးငယ်တို့၏ ပညာရေးနှင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကိုလည်း ဖော်ဆောင်လျက်ရှိနေသည်။ ဆရာတော်၏ နယ်စပ်ဒေသ သာသနာပြုလုပ်ငန်းနှင့် ပညာဒါနသင်တန်းဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးခြင်းတို့သည် နိုင်ငံတော်၏ ပညာရေးကဏ္ဍကို တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ဖြည့်စွမ်းပေးလျက်ရှိသလို၊ ဒေသခံ ပြည်သူတို့အကျိုးကိုလည်း သယ်ပိုးလျက်ရှိနေပါကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

မြင်းမူစားဆောင်

ကျွန်းကိုး

- သာသနာပြု အောင်နိုင်တရားရောင်ခြည်တို့ကျောင်း သာသနာပြု ဆောင်ရွက်ချက်များ (မောင်ရှိသူ-ကလေးတက္ကသိုလ်)။

ဝမ်းချုပ်ခြင်း နှင့် ဆေးမြီးတို

ဝင်းဇော် (သုံးဆယ်)

လူတို့သည် အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် နေထိုင်
မကောင်းဖြစ်ကြသည့်အခါများတွင် အများအားဖြင့် နေထိုင်
ကောင်းလို ကောင်းပြား ဝမ်းနုတ်ဆေးကို စားသုံးလေ့ရှိကြ
ပါသည်။ ဝမ်းနုတ်ဆေးစားသုံးလျှင် ဝမ်းထဲက အပူအပုပ်များ
ကင်းစင်သွားလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ကြသောကြောင့်ဖြစ်ပါ
သည်။ ထိုသို့ စားသုံးကြသော်လည်း မိမိနှင့် သင့်တော်သော
ဝမ်းနုတ်ဆေးဟုတ်၊မဟုတ်ကို သိရှိနားလည်သူ နည်းပါးက
သည်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။ မိမိနှင့် သင့်တော်သော ဝမ်းနုတ်
ဆေးကို သုံးစွဲမှသာလျှင် လိုအပ်သော ကျန်းမာရေးနှင့်ကို
ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မည်သည့် ဝမ်းချုပ်ခြင်းနှင့်
မြင့် ဝမ်းချုပ်လျှင် မည်သည့်ဝမ်းနုတ်ဆေးကို စားသုံးသင့်
ကြောင်း သိရှိနားလည်ထားနိုင်စေရန် ရေးသားတင်ပြပေးချင်
ပါသည်။

ဝမ်းချုပ်ခြင်းမှာ -

- (၁) ပထဝီချုပ်
 - (၂) အာပေါချုပ်
 - (၃) ဝါယောချုပ်
- ဟူ၍ ရှိသည်။

ပထဝီချုပ်၏ လက္ခဏာမှာ စားကောင်းခြင်း၊ အိပ်ပျော်
ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံတိုင်းနိုင်ခြင်း၊ စမြင်းခံခြင်းတို့ဖြစ်
သည်။

အာပေါချုပ်လက္ခဏာမှာ ကိုယ်လက်ကိုက်ခဲ တောင့်
တင်းခြင်း၊ ခွေးမထွက်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ ဓာတ်ပျော့ခြင်း
ဖြစ်သည်။

အာပေါချုပ်လက္ခဏာ ဓာတ်ပျော့ခြင်းအရ ဝမ်းပျော့
ပျော့သွားနေသည်ကို မချုပ်ဟု အချို့က ယူဆတတ်ကြပါ

သည်။ ဝမ်းပျော့ပျော့သွားနေပါသော်လည်း အစာဟောင်းအိမ်တွင် ဓာတ်(မစင်)များ ကျန်ရှိနေတတ်ပါသည်။ ထိုသို့ ကျန်ရှိနေသည်ကိုပင် ဝမ်းချုပ်သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဝမ်းမချုပ်သူမှာ ဝမ်းသွားပြီးသည့်အခါ ဝမ်းထဲတွင် ရှင်းလင်းပေါ့ပါး၍နေသည်။ အာပေါချုပ်ချုပ်လှူမှာ ဝမ်းပျော့ပျော့သွားပါသော်လည်း ဝမ်းသွားပြီးသည့်အခါ ရှင်းလင်းပေါ့ပါးသွားခြင်း မရှိပါ။

ဝါယောချုပ်၏ လက္ခဏာမှာ လေချုပ်ခြင်း၊ လေထိုးလေအောင့်ခြင်း၊ လေချဉ်တက်ခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ စားမဝင်အိပ်မပျော်ခြင်း တို့ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ လက္ခဏာအသီးသီးတို့မှာ အကျဉ်းအားဖြင့် တင်ပြထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းလက္ခဏာများနှင့်တကွ ပုဂ္ဂိုလ်အလိုက်၊ ရာသီဥတုအလိုက် အခြားလက္ခဏာများလည်း ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပါသေးသည်။

ဤသို့ လက္ခဏာများ အသီးသီးပေါ်ပေါက်လာ၍ ဝမ်းနုတ်ဆေးများကို စားသုံးလိုပါက အောက်ဖော်ပြပါတို့ကို ကြည့်ရှုမှတ်သားလျက် လိုက်နာကျင့်သုံးသွားပါလျှင် ကျန်းမာပျော်ရွှင်နေမည်မှာ မလွဲဖြစ်ပါသည်။

စားကောင်းခြင်း၊ အိပ်ပျော်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံခြင်း၊ စမြင်းခံခြင်း စသော လက္ခဏာများ ဖြစ်ပေါ်၍ ဝမ်းချုပ်နေသည့်အခါ သိန္ဓေ၊ ဇဝက်သား၊ ဆား၊ စသော ခါးသော အရသာကဲထားသည့် ဝမ်းနုတ်ဆေး (သို့မဟုတ်) ငန်ခါးသော အရသာရှိသည့် ဝမ်းနုတ်ဆေးတစ်မျိုးမျိုးကို စားသုံးသင့်ပါသည်။

ကိုယ်လက်ကိုက်ခဲခြင်း၊ ချွေးမထွက်ခြင်း၊ လေချုပ်ခြင်း၊ ဓာတ်ပျော့ခြင်း စသော လက္ခဏာများ ဖြစ်ပေါ်၍ ဝမ်းချုပ်နေသည့်အခါ မန်ကျည်သီးမှည့်၊ သံပရာသီး၊ ရှောက်သီး စသည့် ချဉ်သော အရသာကဲထားသည့် ဝမ်းနုတ်ဆေး၊ ငရုတ်ကောင်း၊ ချင်း၊ စသော ပူစပ်သော အရသာကဲထားသည့် ဝမ်းနုတ်ဆေး (သို့မဟုတ်) ချဉ်စပ်သော အရသာရှိသည့်က ဝမ်းနုတ်ဆေးတစ်မျိုးမျိုးကို စားသုံးသင့်ပါသည်။

လေချုပ်ခြင်း၊ လေထိုး၊ လေအောင့်ခြင်း၊ လေချဉ်တက်ခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ စားမဝင် အိပ်မပျော်ခြင်း စသော လက္ခဏာများ ဖြစ်ပေါ်၍ ဝါယောချုပ်ချုပ်နေသည့်အခါ အထက်သို့

လေများ ဆန်တက်နေပါသဖြင့် မည်သည့် ဝမ်းနုတ်ဆေးကိုမှ သုံးရန်မသင့်ပါ။ ရှေးဦးစွာ အောက်သို့ လေသက်စေတတ်သော ဆေးမျိုးကိုသာ စားသုံးသင့်ပါသည်။ လေသက်စေသော ဆေးတစ်မျိုးကို မရရှိသေးပါက ထန်းလျက်ကို အရည်ကျ၍ ဆွပ္ပက်လာသည့်အခါ လင်းနေပြန်အနည်းငယ်ကို ထည့်ပြီး ရေအတော်အတန်လျော့သွားလျှင် ဆားအနည်းငယ်ထည့်၍ ပျူမွေးမွေးအနေအထားဖြင့် သောက်ပါ။ လေများ အောက်သို့ သက်ဆင်းလာပါလိမ့်မည်။

အုန်းထမင်း၊ ထောပတ်ထမင်း၊ ခံပေါက်ထမင်းတို့၊ စားသုံး၍ပေးပါက ချုပ်နေသောဝမ်းမှာ လွယ်ကူစွာ သက်ဆင်းလာစေပါသည်။ ဝါယောချုပ် ချုပ်လှူများသည် ဝမ်းနုတ်ခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်းတို့ကို မလုပ်မိစေရန် အထူးသတိပေးမှာကြားလိုပါသည်။

ဝမ်းချုပ်ခြင်းသုံးမျိုး မဖြစ်စေရန် အကောင်းဆုံးနည်းမှာ ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားခြင်း၊ လမ်းလျှောက်ခြင်း၊ ကြေညှစ်လွယ်သော အစားအစာများကို စားသုံးခြင်း၊ ဖန်သော အစားအစာတို့ကို ရှောင်ရှားများကို ပြုလုပ်ပေးပါက အစာခြေလေသက်၊ ဝမ်းမှန်ပြီး ကျန်းမာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေကြောင်း စေတနာကောင်းဖြင့် ရေးသားတင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဝင်းဇော် (သုံးဆင့်)

ပူရောဟိတ်လက္ခဏာဆရာကြီး ဆရာခန္တိ၏သား

ဆရာဒေဝ A.G.T.I (Civil)

လက္ခဏာနှင့် နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရှင်

၂၉	၁၄	၆
လ ၅		၃
	၀	၈

အမှတ် ၇၅၊ ဓမ္မစေတီလမ်း(တော်လှန်ရေးပန်းခြံရှေ့) **Sweet Centre** နှင့် ကပ်လျက်

မြေခိုကုန်း၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း - ၅၀၅၁၇၁

E.mail; sayadeva@myanmar.com.mm, Internet- <http://www.sayadeva.com>

တိကျမှန်ကန်လို့ အံ့ဩမဆုံး

အရာ ဤ...

၂၈ . ၁ . ၂၀၀၅

၁၇၇၈ ခုနှစ် အရာ နှင့် လောကံ ကျွန်ုပ်တို့

ကမ္ဘာကို ၁၇ နှစ် ၃ နှစ် ကြားမှာ 'အေးချမ်းစေ' ဂန္ထဝင်လို့ လောကံ ပါတယ်...

ထင်မထားဘဲ ပါဘူး...

၂၀၀၃ ခု လွတ်လို့လည်း အရာ ဆို နှစ်က ကြိတ် သွားတာ...

ဒီတစ်နှစ် သုံးလ ကတည်းမှာ 'အေးချမ်းစေ' ဂန္ထဝင်လို့ ထင်မြင်ပါတယ်...

ဒီဒါလဲ ဝေဖန်လို့ သိပါဘူး...

ဒါနဲ့ အရာ လောကံ ကတည်း... ဝေဖန်လို့ သိပြီး ပြန်လည်အေးချမ်းစေ

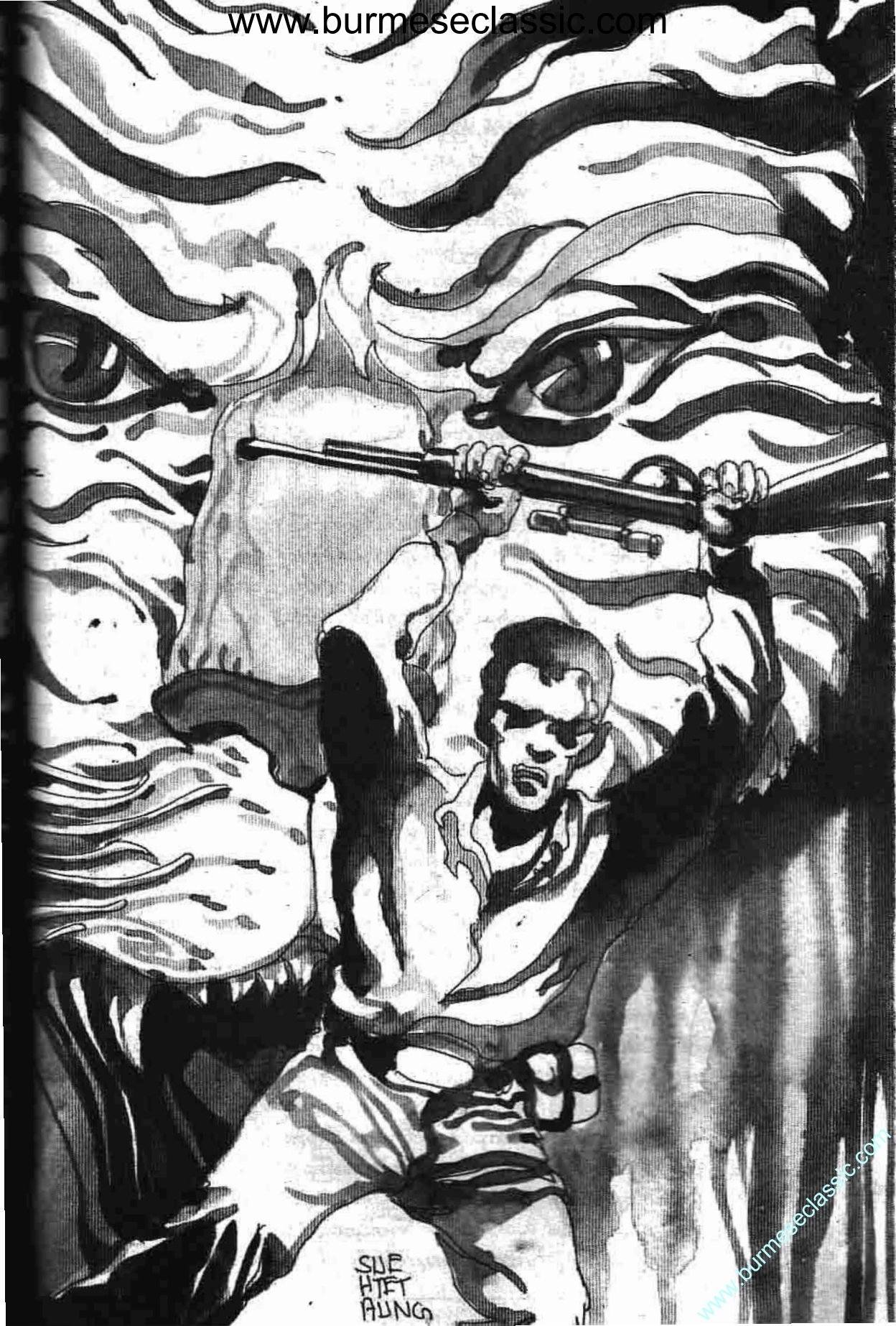
ဂန္ထဝင် ပါတယ်...

အရာ လောကံ ကြား နှစ်ကတည်း တိကျမှန်ကန်လို့ အံ့ဩမဆုံး ဖြစ်ပါတယ်...

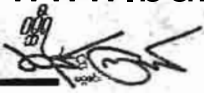
အေးချမ်းစေလို့

အေးချမ်းစေ

မင်းရဲကျော်
တောမောက်ချီ
တောမပျောက်သောမုဆိုး

SUE
HTET
AUNG

အဝီမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးအား ချစ်မြတ်နိုးလေသော မြစ်မင်းရေဝတီ ဆိုသည့် မြစ်ကြီးကား မြန်မာပြည်သား ဝီဝီ မြန်မာပြည်ပြောက်ဖျားမှ စ၍ မြန်မာပြည်တောင်ပိုင်း ရန်ကုန်မြစ်ဝ တွင် အဆုံးသတ်လေသည်။ ထာဝရ စီးဆင်းနေသော မြစ်မင်း၊ ပြောရပါမူ မိဘနှင့်တူသော မြန်မာသွေးကြော၊ စုန်ရေသာရှိပြီး ဆန်ရေမရှိလေသော မေတ္တာတရားကြီးမားလွန်းသည့် မြစ်မင်း ကြီးပါတကား။

မြစ်ကြီးနားမြို့အောက် ဆင်ဘို မြို့နယ်ခွဲအနီးတွင် ရေဝတီမြစ်မင်း၏ မထမဆုံးသော မြစ်ကျင်း၊ ထိုမြစ်ကျင်း ကို ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပါက ဗန်းမော်ခရိုင်စခံ့ ပါပြီ။ မြစ်ကြီး၏အနောက်ဘက်မှာကား မြင့်မားသော တောင်တန်းကြီးတွေမှာ အလွန်နက်ရှိုင်းလေသော သစ်တော ကြီးများက ကြီးမိုးသကဲ့သို့၊ ထိုတောင် တန်းကြီးအား ကချင်တိုင်းရင်းသားများ အခေါ် လွယ်ပေါ့၊ ဖလပ်လွယ်ပေါ့ တောင်တန်းဟု ခေါ်သလို၊ မြေပုံပေါ် တွင်လည်း ယနေ့တိုင် ဖလပ်လွယ်ပေါ့ တောင်တန်းရှိသော်လည်း ရှမ်း-ရှမ်း ဗမာအခေါ်မှာတော့ မြေနီ၊ မြေဖြူ တောင်တန်းဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။

ထိုမြေနီ မြေဖြူတောင်တန်းကြီး နှင့် ရေဝတီမြစ်ကြားမှာတော့ မြစ်ကမ်း နဖူးတွင် ရွာတွေရှိ၏။ သမိုင်းဝင် မြစေတီရွာ၊ မံပလင်းရွာ၊ တောင်ခြေ ဘက်တွင် ထီးလင်းရွာ စသည်ဖြင့် ယနေ့တိုင် ရွာကြီးတွေရှိပြီ။ ထိုရွာတွေစုစုပေါင်းအနည်းငယ်လုပ်ပြီး အများအပြား ယာခင်းတွေ၊ အဓိက မြေပဲ၊ နှမ်း၊ ပဲညင်းအခင်းကြီးတွေကား တမျှ

တခေါ်၊ မြေဖြူတောင်ခြေအထိ ကျယ် ပြန့်သော တောင်ယာလယ်လုပ်စား မနတ်များ၏ ဘဝကျက်စားရာ အသွယ် ဖြစ်ပါသည်။

မြေဖြူတောင်ခြေနှင့် နီးကပ် ဆက်စပ်နေသော ထီးလင်းရွာနှင့် ထီး လင်းအခင်းတွေဆီသို့ တောင်ပေါ် တောနက်ထဲမှ ဆင်းလာသော တော ဝက်အုပ်၊ ချေနှင့် ဒရယ်အပြင် ဆတ် တွေလည်း ဆင်းကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ သုံးယောက်အား ဆတ်နှင့် တောဝက် ပစ်ရန် တာဝန်ပေးခြင်းခံရ၍ သောကြာ နေ့ညနေ ၂နာရီမှ စတင်ထွက်ခဲ့ပါ သည်။ တနင်္လာနေ့ညနေ အရောက်ပြန် ရမည်ဟု မှာကြား၍ သုံးယောက်သား ရိက္ခာသုံးရက်စာဖြင့် စံပါရွာရေဆိပ်မှ မော်တော်လေးဖြင့် ထွက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါ သည်။

“ဆရာကျော်...ကိုကျော်မြကြီး က မံမလင်းရွာမှာ စောင့်မှာနော်”

“အေး၊ ဟုတ်တယ် တင်မြတ်။ ခုလောက်ဆို မံမလင်းက ကိုကျင်ဖေ တို့အိမ် ရောက်နေရောပေါ့”

“ဟဲ့ဟဲ့...သောက်နေရောပေါ့ဆို ပိုမှန်မယ် ဆရာကျော်ရေ”

“ဟုတ်တယ် မိုးကျော်၊ ကိုကျင် ဖေကြီး ကြက်ကြော်လား၊ ငါးကင်လား ဟဲ့ဟဲ့...အပြည်းကောင်းမှာကွ”

သုံးယောက်သား ရေဝတီမြစ်ကို ဆန်တက်နေသော မော်တော်ပေါ်မှ အော်ပြောရင်း ရေလယ်ကျွန်းဝယ် ဟင်္သာတွေ အုပ်လိုက်၊ ဗျိုင်းနှင့် ဒင် ကြီးငှက်တွေလည်း မော်တော်ကို မကြောက်၊ ဂရုပင် မစိုက်၊ ငါးရှာစား ရင်း၊ ရေကစားရင်း ပျော်ပါးနေကြလေ သည်။

“တောက်...ဟင်္သာတွေ ပစ် လိုက်ရရင်တော့ကွာ”

“တင်မြတ်...နင် လက်ယာဆဲ ပြီပေါ့”

“အေးကွာ၊ ဟိုမှာ ကြည့်ပါနဲ့ ကွာ၊ တစ်အုပ်ကြီးကွ”

“မလုပ်ပါနဲ့ကွာ၊ ကြင်ဖော်မောင် တောင်ပံယုက်လို့ ချစ်ခြင်းငယ်ပြိုင်မ ကြတာကွ”

“ဟားဟားဟား... မိုးကျော် တစ်ယောက် ညှိချောကို သတိရနေ ထင်တယ်။ ကဗျာဆန်နေလိုက်တာ တို့ဆရာကျော်ကတော့ ငြိမ်နေတယ် မိုးကျော်ရေ”

“ဟဲ့ဟဲ့...ဆရာကျော်က ရွှေက သူလေး တွေးနေမှာပါ တင်မြတ်ရာ”

“ဆရာကျော်ရေ...ရွှေကသူ သတိရနော်၊ ကျွန်တော့် ပြို့ကျွန်း လေးတော့ ချမ်းသာပေးပါ၊ ဟားဟား ဟား...”

“ခွေးကောင် တင်မြတ်၊ ဆရာ ကျော်က ရွှေကသူဟာ တစ်မိုးအောင် တစ်ယောက်ပါကွ။ ငါဆိုရင်တော့ ကုန်းသူ ထော်လန်မ၊ ဟဲ့ဟဲ့...”

“ခွေးကောင်”

မိုးကျော်အောင်နှင့် တင်မြတ်တို့ ကျွန်တော်အား နောက်ပြောင်နေကြသော သူတို့နှစ်ယောက်မှာ အငြင်းအခုံဖြင့် ရင်ပြော၊ မပြောရင်တော့ ကျွန်တော် အား မထိတထိ လာလာ စကြသော ညီငယ်နှစ်ယောက်ပင်။ အားအကုန် ဆုံး ညီလေးတွေ။ ကျွန်တော်တို့ တပ်ကြပ်ကြီး၊ သူတို့က ရဲဘော်တွေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ချစ်စရာကောင်းသော ညီငယ်များပင်။

“ဆရာကျော်ရေ...ရေဆိပ် ကိုကျော်မြနဲ့ ကိုကျင်ဖေတို့ အား ကြည့်ဗျ”

“အေး၊ မော်တော်သံကြားနဲ့ ရေဆိပ်ဆင်းစောင့်မှာပေါ့ တင်မြတ်”

“ရွာသားတွေလည်း အများကြီး
ဗျ”

“ဟုတ်တယ် မိုးကျော်၊ ဟိုမှာ
ဟိုမှာ အစိုင်းကွ... အစိုင်း”

မံမလင်းကျေးရွာ ရေဆိပ်သို့
မော်တော်ဆိုင်ကသွယ်နှင့် ကိုကျင်ဖေနှင့်
ကိုကျင်မြတို့က ကြိုဆိုရင်းမှ စကား
ဆက်ပြောလာ၏။

“ဆရာကျော်... ကျွန်တော်အိမ်
မှာ ကွဲလွဲလှည့်နှစ်စီး စီစဉ်ထားတာပဲ။
အချိန်နည်းမှာမို့လို့ ဆက်ထွက်ကြတာ
ပဲနော်”

“ကောင်းတာပေါ့၊ ကိုကျင်ဖေ”

“ရော်... မေ့တာပဲ၊ ကျွန်တော်
ထီးလင်းရွာ ခွေးပုကို အကြောင်းကြား
ထားတာပဲ။ သူစောင့်မှာ သေချာတယ်
ပအေး”

“ဒါဆို ကျွန်တော်တို့ ဒီည ဝါးဖြူ
တောင်ထဲ ဝင်မှာပေါ့”

“ဟုတ်... ဟုတ်၊ ဝင်တာပဲ။
ဝါးဖြူတောင်က ကွဲသေအိုင်ကနေ
သားကောင်တွေ ဆင်းကြတာပဲ”

“ကောင်းပြီ ကိုကျင်ဖေ”

တင်မြတ်တစ်ယောက် ကိုကျင်
ဖေ၏ ညီဝမ်းကွဲတော်သူ အစိုင်းနှင့်
တီးတိုးပြောနေသည်ကို ကျွန်တော်
နိပ်မိပါသည်။ ကျွန်တော် မျက်စိကစား
သည်ကို အကင်းပါးသည့် မိုးကျော်
အောင်မှ...

“ဆရာကျော်... ဟိုခွေးကောင်
သောက်ချင်နေပြီ၊ အစိုင်းကို ကပ်မေး
နေတယ်ဗျ”

“ဟာ... ဒီအကောင်၊ နင်လည်း
သောက်ချင်နေတာ ငါသိပါတယ်”

“ရော်... ကိုတင်မြတ်ပဲ၊ ကြက်
ကြောင်၊ ငါးရဲခြောက်ဖုတ်နဲ့ လှည်းပေါ်မှာ
အသင့်ပြင်ထားတာပဲအေး၊ လှည်းနှစ်စီး
နဲ့ သွားမှာပဲနော်”

“ရော်... ကောင်းတာပဲ၊ ကောင်း
တာပဲ”

တင်မြတ် နောက်ပြောင်ပြောင်
ကိုကျင်မြနှင့် ကိုကျင်ဖေတို့ ဦးစီးပြီး
ကိုကျင်ဖေတို့အိမ်ဘက် တက်ခဲ့ကြ
သည်။ ခြံဝင်းထဲတွင် ကွဲလှည့်နှစ်စီး
အသင့်ပင်၊ ဆက်၍ ထီးလင်းရွာဘက်
ထွက်ခဲ့ရာ ထီးလင်းရွာဆိပ်မှ ကိုခွေးပု
လာစောင့်နေ၏။

ကိုခွေးပုကား တောလိုက်မှဆို
လူက ပုပုလေး အရပ် (၄)ပေပင်
မပြည့်၊ ကိုယ်လုံးလည်း မထွား၊ မသိ
လျှင် အလွန်ဆုံး ဆယ်နှစ်၊ ဆယ်သုံး
ဟု ထင်ရပြီး တကယ်တော့ အသက်
နှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်တဲ့ သူက ခုလေး
လောက်လေးနှင့် တောလှည့်၏။ သူ၏
တပည့် ခွေးသုံးကောင်မှာ အလွန်လိမ္မာ
သော တောလိုက်ခွေးသုံးကောင်။
မောက်မ ဆိုသော ခွေးမသည် အကဲ
ဆုံး၊ မဲလုံးနှင့် ဘိုနီဆိုသော ခွေးထီး
နှစ်ကောင်မှာလည်း သန်မာထွေးကြိုင်း
သောတောခွေးတွေ၊ တစ်ပတ် နှစ်ကြိမ်
လောက် တောလှည့်၏။ ချေ တောဝက်
အပြင် ဒရယ်လည်း ရ၏။ ကျွန်တော်
တို့ ကွဲလှည့်ပေါ်ရောက်တော့...

“ဆရာကြီးပ... ကျင်ဖေတော့
သိတာပဲအေး၊ ကွဲသေအိုင်က တော
ကောင်တွေ ဆင်းတာပဲနော်၊ ဒါပေမယ့်
ကွဲသေအိုင်မှာ တောကြမ်းတာပဲ”

“ဒီတော့...”

“ရော်... ဝါးဖြူတောင် ဘိုးဘိုး
ကြီးမှာ ခွင့်တောင်းမှာပဲ”

“ရော်... ဒါ နင့်အလုပ်ပဲအေး၊
နင်လုပ်တာပဲ”

“ကောင်းတာပဲ၊ လုပ်မှပဲ ကျင်
ဖေ”

ကျွန်တော်တို့ ထီးလင်းတောစပ်
လှည်းလမ်းအတိုင်း အခင်းတွေဘေးမှ

ဆက်ထွက်ခဲ့ရာ မိုးမချုပ်သေးသော်
လည်း တောအရိပ်၊ တောင်အရိပ်
ကြောင့် အနည်းငယ် မှောင်စပြုလာ
သည်။

ကွဲလှည့်နှစ်စီး ကွဲပေါက်ကြီး
တွေ အာသန်သော်လည်း ဝါးဖြူတောင်
အတက်က တော်တော်လေး မတ်
စောက်ပြီးမှ ကွဲသေအိုင်ဘက်သို့
တောင်စောင်းအတိုင်း ပတ်ကွေ့သော
အခါ တော်တော်လေး ပြေပြစ်သွားပါ
သည်။

“၇၆... ၇၆... ၇၆”

“ဩ... ဩ... ဩ”

“၇၆... ၇၆... ”

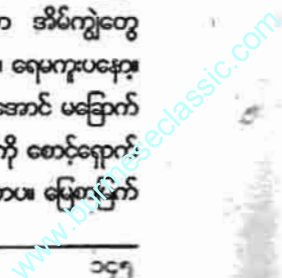
“ရော်... လှည်းတွေ ရပ်တာပဲ။
ကွဲသေအိုင်စောင်းရောက်တာပဲ၊ ခက်
တာပဲအေး၊ ကျင်ဖေပဲ၊ ကွဲလှည်းယူခဲ့
တာပဲ၊ နင့်ကွဲတွေ ကွဲတီလူးအနံ့ရတာ
ပအေး”

“မသိပဲအေး၊ နင် ဝါးဖြူတောင်
ဘိုးဘိုးကြီးကို တောင်းပန်တာပဲ၊ ကွဲ
သေအိုင်ကိုလည်း တောင်းပန်တာပဲဆို”

“သိတာပဲအေး၊ သိတာပဲ၊ ငါ
ဆက်လုပ်မှာပဲ”

ကိုခွေးပုသည် ပြောပြောဆိုဆို
လှည်းပေါ်မှ ဆင်းပြီး တောင်စောင်းမှ
မြက်ပင်တွေကို တစ်ဆုပ်ကြီး ဆွဲနုတ်
ယူပြီးနောက် မှောင်ရီအသင်း တောင်
စောင်း ရေအိုင်ကြီးဘက် လှမ်းသွားပြီး
နုတစ်ဖက်ထားကာ၊ နုတစ်ဖက်ထားင်
ပြီး မုဆိုးထိုင်ထိုင်၍...

“အို... တောကွဲမင်းပဲ၊ မြေစာ
တစ်ဆုပ် ကျွေးတာပဲ၊ ကွဲမင်းကြီး၊
တောကွဲမင်းရေအိုင်မှာ အိမ်ကွဲတွေ
ရေမချပဲ၊ ရေမတိုက်ပဲ၊ ရေမကျပဲနော်၊
အိမ်ကွဲတွေ ကြောက်အောင် မခြောက်
တာပဲအေး၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို စောင့်ရှောက်
တာပဲ၊ စောင့်ရှောက်တာပဲ၊ မြေစာမြက်

တွေ ဆက်တာပနော၊ ကျွဲမင်းကြီး
စားတာပ

ကျွန်တော်တို့စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုး
ကြီးစမ်းရအံ့၊ ဤတောကျွဲသေရောင်
စောင့်သော ကျွဲမင်းကား အဘယ်သို့
နည်း၊ ကျွန်တော်တို့ စီးလာသော ကျွဲ
လှည်းနှစ်စီးလုံးမှ ကျွဲပေါက်ကြီး လေး
ကောင်မှာလည်း တရုန်းတရုန်း ဖြစ်
နေပုံထောက်တော့ ထူးဆန်းနေသည်
က အမှန်။

“ကျွန်ဖေပ... ကျွဲတွေ လွှတ်လို
ရတာပအေး”

“ကောင်းတာပ”

ကျွဲလေးကောင်လုံး လှည်းမှ
ဖြတ်ပြီး ကြီးတန်းလန်ဖြင့် လွှတ်လိုက်
လေသည်။ ကျွဲတွေကား လှည်းတွေ
အနီးအနားမှာပင် မြက်စားပြီး ဘယ်မှ
မသွားသလို၊ စောစောကလို တရုန်း
မဖြစ်ကြတော့။ အသံပင် မထွက်။ အိမ်
ခွေး ကြောင်လေးများသဖွယ် အေးအေး
ဆေးဆေးပင်။

“ရော်... မေ့တာပ၊ ကျွန်ဖေပ
ကျွန်ဖေ”

“ရော်... ဘာလဲ ခွေးပု”

“ဝါးဖြူတောင်ဘိုးဘိုးကြီးကို တင်
ရဦးမှာပအေး၊ မေ့တာပ”

“နင်လုပ်လေ”

“အ၊ တာပ၊ နင် မလုပ်တတ်၊
ငါပဲ လုပ်မှာပအေး”

ပြောပြောဆိုဆို ဆေးလိပ်တစ်
လိပ် မီးညှို့ပြီး အသင့်ယူလာသော
ကျွမ်းယာသုံးယာ၊ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်
သုံးလုံး၊ ဝါးဆစ်ရေကွက်ထဲ သောက်
ရေထည့်ပြီးသည်နှင့် အင်ရွက်ကြီးကြီး
တစ်ရွက်ခူးကာ ကုန်းကမူလေးပေါ်
တင်ပြီးနောက်...

“ရော်... ဝါးဖြူတောင်ဘိုးဘိုးပ၊
သားတပည့်တို့ တင်တာ မြှောက်တာ

ပအေး၊ တောပစ်ခွင့် ပြပေးတာပနော၊
ပစ်ခတ်မှု ဆူညံပါကလည်း ခွင့်လွှတ်
တာပ ဘိုးဘိုးကြီး”

ကျွန်တော် ကိုခွေးပုကောားကြား
ပြီး ထီးလင်းရွာခြေတောထဲတွင် တစ်ခါ
က ဒရယ်တစ်ကောင်ပစ်၏။ မလဲ၍
ထပ်ပစ်စဉ် မှန်သည်ကို သေချာစွာ သိ
၏။ သွေးတွေ ထွက်ကျ၏။ သို့သော်
ဒရယ် မလဲ။ နောက်ထပ် သုံးချက်
ထပ်ပစ်စဉ် ဒရယ်လဲသွား၏။ ကျွန်တော်
တို့ အားရဝမ်းသာဖြင့် လဲသွားသော
နေရာအရောက် သွေးတွေ အိုင်ထွန်းနေ
သော်လည်း ဒရယ်ကား ရှာမရတော့။
သုံးရက်မြောက်သောနေ့မှ ထိုလဲသွား
သော နေရာတွင် ပုပ်ပွနေမှ ပြန်တွေ့
၏။ ဤသည်မှာ တောမှောက်ကြောင်း
ကောင်းကောင်းသိခဲ့ရ၏။ ထီးလင်းတော
ကား သေနတ်သုံးချက်ထက် ပိုမပစ်ရ
တောစောင့် တောင်စောင့် မကြိုက်ဟု
သိခဲ့ရဖူးပါသည်။

တောသည် အေးအေးဆေးဆေး
ပုရစ်ကောင်တွေနှင့် ပုစဉ်းရင်ကွဲတွေ
တိုက်ပွဲဆင်နေကြ၏။ ဤသို့ တော၏
သဘာဝအသံ ကြားရပါက ဤတော
သည် အေးအေးဆေးဆေးပင်။ မှန်
အကြိုက်။

မိမိပြီး သူရစ်ယောက် ညအေး
ရင်း အရက်လည်း သောက်ကြ၏။
ကြက်ကြော်၊ ငါးရံခြောက်ဖုတ်အပြု
ကျွန်တော်တို့ ခီးလာသည့် ငါးသေတ္တာ
နှစ်ဖူးဖောက်ကာ စားရင်းဖြည်း ဖြည်း
ရင်း စားနေခိုက် ကျွန်တော်နှစ်ယောက်
စောစောက အသံတွေ လုံးဝ ပျောက်
သွားသည်။ သတိထားမိစဉ်...

“ကိုကျွန်ဖေနဲ့ အစိုင်းရေ တွေ
ချည်ထားကြဗျာ”

“ဟုတ်... ဟုတ်”

ကျွန်တော်တို့ ဝါးဖြူတောင်ထဲ
အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိကြသော်
လည်း တောပစ် မုဆိုးဘဝ အတွေ့
အကြုံရှိပြီသားမို့ တော၏ ထူးခြားမှု
ကောင်းစွာ သိရသည့်အတွက် ကျွဲတွေ
ချည်စေခဲ့ပါသည်။ မကြာခင်မှာပင်
တောကြီးတစ်တောလုံး တိတ်ဆိတ်
သွားသည်မှာ အပ်ကျသံပင် ကြားရ
လောက်အောင် တိတ်ဆိတ်သွား၏။
ချည်ထားသော ကျွဲတွေကား သုံးကောင်
အိမ်၊ တစ်ကောင်က ရပ်လျက် စားနေ
ပြန်နေသည်။

“ကိုကျွန်မြရေ... တောင်ထိ
ဘက်ကို မီးကစားကြည့်ဗျာ”

“ဟုတ်... ဟုတ်”

ကိုကျွန်မြနှင့် ကိုကျွန်ဖေ
သည် တောပစ်ရာတွင် မီးထိုးအထွေ
ကြ၏။ သားကောင်ရှာရာတွင် လက်
နိပ်မီးကို ကျွန်တော်သင်ပြသားသည့်
အတိုင်း ကောင်းကင်ပေါ် မီးထိုးပြီး
တဖြည်းဖြည်း ငါးဘာအုပ်မှတစ်ဆင့်

အာအတွင်း ချွန်နယ်အပင်ကြီးများသို့
 ချီကန်ချီပြီး ထိုအပင်အခြေတွင် သား
 အောင်ရှာသည့်အခါ မီးကို ဝလုံးပုံစံ
 ခြံပြီး မီးထိုးသည်။ မီးကစားသည် ခေါ်
 ခြံ သားကောင်ရှာသည်။ သားကောင်
 အပွဲပါကလည်း သားကောင်၏ ဦးခေါင်း
 နှစ်လုံးနှစ်လုံးတို့အား မီးစိုက်ထိုးပြီး
 အလုံးပုံစံ ဝိုင်းပတ်ကစားပါက သား
 အောင် မပြေးတတ်တော့ဘဲ ပစ်ခတ်
 သည့် မုဆိုးမှ မီးစိုက်ဟု တီးတိုးပြော
 သည် သေနတ်ပြောင်းပေါ် မီးတင်ပြီး
 ပစ်ခတ်ပါက ပစ်မလွှဲပင်။

“ရော်...”
 ကိုကျော်မြ အာမေဇိုတ်သံ
 သွက်သွား၏။ ကျွန်တော်တို့လည်း
 အသံသည်။ အကြောင်းမှာ နီနီရဲရဲနှင့်
 သားရဲကြီး သုံးကောင်၏ မျက်လုံးများ
 အား စားတော့ ဝါးတော့မည့်အသွင်။

သို့သော် သုံးကောင်စလုံး မီးကစားပါ
 သော်လည်း ဦးခေါင်းနှင့် မျက်လုံးသာ
 အစွန့်ပြီး ခန္ဓာကိုယ် လုံးဝ မတွေ့ရ။
 “ရော်... ပစ်တာပ၊ ပစ်တာပ၊
 အာ... မေတာပ၊ မပစ်နဲ့ မပစ်နဲ့”

“သိပါတယ် ကိုခွေပ၊ ကျွန်တော်
 ချီကန် သားကောင်ပစ်မှ။ သားရဲကောင်
 ခြံတွေလား၊ တောမှောက်တာလား၊
 အားလိုက်ပါ။ မပစ်ပါဘူး”

“ကိုကျင်ဖေ... အောက်ဘက်
 ခေါ်”

“ဟုတ်”
 ကိုကျင်ဖေကား အလျင်အမြန်
 ခေါ် တောင်အောက်ဘက်သို့ မီးကို
 ချီကန်ရိုက်ထိုးလိုက်စဉ် နီရဲနေသော
 နှစ်လုံးကြီးတွေနှင့် သားရဲကြီး သုံး
 အောင်။

“ရော်... တောမှောက်တာပအေး”
 “တင်မြတ်... စောစောက ပုရစ်
 သံတွေ တိတ်သွားကတည်းက တော

ခြောက်ပြီလို့ သိလိုက်တာကွ။ ခုတော့
 တောမှောက်ပြီ”

“မိုးကျော်... မိုးရိပ်နဲ့ ကျွဲတွေ
 ဘာမှမဖြစ်ဘူး။ မှောက်စမ်းပါစေ”

“ဝီ...ဝီ...ဝီ”

“ဝေါ...ဝေါ...ဝေါ”

“ဝုန်း...ဝုန်း...အုန်း...”

“ဝေါ...ဝေါ...ဝေါ”

တောမှောက်ပုံက ကြမ်းတမ်း
 လွန်းပါတ်။ တောင်ပေါ်မှ တောမှဆိုး
 ကျားရဲသတ္တန် ခြောက်လှန့်၏။
 တောင်အောက်ကလည်း တစ်ဖွဲ့
 ကျောက်တုံးတွေ ပြိုကျသံ၊ သစ်ပင်ကြီး
 တွေ ကျိုးကျသံနှင့် လေတွေ တဝေါ
 ဝေါ။

“အင်း...တောင်ပေါ်က ခြောက်
 တား။ ဒီမရောက်ပါဘူး ကိုကျင်ဖေ”

“ဝေါင်း...ဝေါင်း...ဝေါင်း”

“ရော်...အိ...အိ...ကျားအစစ်ပ”

“ညွ...ညွ...ရှု...ရှု”

“ရော်...အာရိုင်းနဲ့ လောလုတို့ပ
 ကျွဲတွေ ထိန်းထားတာပ။ သူတို့ ကျား
 နဲ့ရတာပ”

“ဟုတ်...ဟုတ်”

“ရော်...ရော်...မေတာပ၊
 ဒီနေ့ လပြည့်ညပနော”

“ဘာလဲ ကိုခွေပ”

“အိ...အိ ဝါးဖြူတောင်ဘိုးဘိုး
 ကြီးရဲ့ တပည့်တွေ ခြောက်တာပ။
 ဘိုးဘိုးကြီး တောင်ထိပ်မှာ တရားထိုင်
 တာပအေး။ ဒါကြောင့် သူတို့ လွတ်
 လွတ်လပ်လပ် ခြောက်လှန့်တာပဆိုး”

ကိုခွေပကားကြောင့် ကျွန်
 တော် သတိရသွားပါသည်။ ပြောက်ပိုင်း
 ရှမ်းပြည်၊ နောင်ချိုမြို့အနီးရှိ ကျောက်
 ချွန်တောင် ဘိုးဘိုးကြီးတို့သည် လပြည့်
 လကွယ်နေ့များတွင် ဥပုသ်သီလ
 ဆောက်တည်ကြောင်း၊ ထိုနေ့တွင်

တပည့်တွေထံ တင်ပြောက်၍ သား
 ကောင်း တောင်းပါက ချီကန်၊ နာရွက်
 ပဲ သားကောင်တွေ ရ၏။ ထိုအကြောင်း
 ကို နောင်ချိုအောက်ဘက်ရှိ ကျောက်
 ကြမ်းကျောရွာ မုဆိုးကြီးထံမှ သိခဲ့ရပါ
 သည်။

“ဆရာကြီးပ... ကျွန်တော်
 အရက်နဲ့ ကြက်ကြော်ပေးတာပ”

ပြောပြောဆိုဆို ကိုခွေပသည်
 ဝါးဆစ်ဘူးထဲသို့ မိုးကျော်အောင်ထံမှ
 အာမီရစ် နှစ်ပတ်ခန့်ထည့်ပြီး အင်ရွက်
 ပေါ်တွင် ကြက်ကြော်တင်ကာ အရက်
 နှင့် ဆက်သရင်းမှ...

“ရော်... တောင်ပိုင်ကြီး၏
 တပည့်တို့ပ၊ ကြက်ကြော်နဲ့ အရက်
 ဆက်တာပ။ သောက်ကြ စားကြတာပ။
 ကျွန်ုပ်တို့ကို သားကောင်တွေ ပေးတာ
 ပ။ ဟို ချီကန်၊ နာရွက်ပဲ...ဟဲဟဲ...
 ထွားထွားပြောတာပ။ သောက်တာပဆို
 သောက်ပြီးရင် ပေးနော”

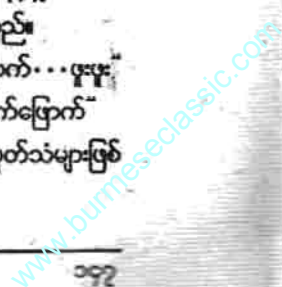
တင်မြတ်က တခွီးခွီးရယ်၏။
 အကြောင်းမှာ ချီကန်၊ နာရွက်ပဲဆိုပြီး
 အကောင်တောင်းရာတွင် ဝဝထွားထွား
 ဟု ဈေးဆစ်နေ၏။ ကျွန်တော် တင်
 မြတ်ပေါင်အား မိကာ သတိပေးရ၏။
 ကျွန်တော်လည်း ပြီးလိုက်မိသည်က
 အမှန်ပါ။

ကျွန်တော်တို့အနေနှင့်ဆိုလျှင်
 ဤသို့ မတောင်းပါ။ သုံးရက်ဆိုသော
 အချိန်တွင် အနည်းဆုံး တောဝက်နှင့်
 ဧရယ်က ကျိန်းသေရနိုင်ပါ၏။ ကျွန်
 တော် နာချီကြည့်လိုက်တာ ဆယ်နာရီ
 ခွဲ၊ နောက် တစ်နာရီခွဲဆိုလျှင် သော
 ကြာနေ့ ကုန်ဆုံးတော့မည်။

“ပြောက်...ပြောက်...ဖူး...”

“ဖူး...ဖူး...ပြောက်ပြောက်”

ဆင်ကြီး၏ နာမူတ်သံများဖြစ်
 သည်။

“ဟော့ဟော့...ဟော့ဟော့”

တောဝက် အောက်မေးရိုက်သံ။
“ဝေါက်...ဝေါက်...ဝေါက်”
ချေဟောက်သံနှင့်အတူ တစ်ဆက်တည်း...

“ကျိကျိ...ကျိကျိ”
ဧရယ်တွေ ကျစ်သံများကြောင့်-
“အားလုံး အသင့်ပြင်ထားကြ”
“ကိုကျော်မြန် ကိုကျော်မေ အသံ”
လာရာကို မီးခိုက်ပြန်ပြန်စိုက်ကြ”
“ဆရာကျော်...တောဝက်...တောဝက်”

“ခိုင်း...ခိုင်း”
“ခိုင်း”
“ခိုင်း...ခိုင်း...ခိုင်း”
“တော်ကြ၊ တော်ကြတော့”
“ဆရာကျော်...ဧရယ် မလဲဘူး၊ ချေတော့ လဲတယ်။ တောက်...ဧရယ်”

မိုးကျော်အောင်တစ်ယောက် မကျေမချမ်းဖြစ်နေ၏။ ကျွန်တော်ပစ်သော ဆတ်ကြီး နှစ်ချက်ဆင့် ထိမှန်ပြီး လဲကျသွားသလို အောက်ဘက်မှ ပြေးတက်လာသော တောဝက်ကြီးကိုတော့ တင်မြတ် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် နှစ်ချက်ဆင့် ပစ်ခတ်ရာ မီးခိုးလျှောက် ပြေးတက်ပေမယ့် ရှေ့မဆက်နိုင်ဘဲ လဲကျသွား၏။

နာရီဝက်ခန့် ကြာသွားပြီမှ သားကောင်တွေ ရှာ၏။ ပထမဆုံး ချေတွေ၏။ နားရွက်တစ်ဖက် ပြတ်နေ၏။ တစ်ဖန် ကျွန်တော်ပစ်သော ဆတ်ထီးကြီးမှာ ဦးချိတ်တွေကွဲပြီ။ နားရွက်ကြီး ဟက်တက်ကွဲနေ၏။ မိုးကျော် ဒုတိယပစ်သော ဧရယ်မှာလည်း နားရွက်ပြတ်၍ ဦးချိတ်တစ်ပိုင်းလည်း မရှိတော့။ နောက်ဆုံး တောဝက်ကြီးမှာကား အစွယ်တစ်ဖက်ကျိုးသလို၊ နားရွက်ပဲ့လျက် သူ၏ကျောတွင် ကြီးမားသော

အရေခွံပြတ်ရှုတ်သည့် အမာရွတ်ကြီး နှင့်။

“ကိုခွေးပု...ကျေးဇူးတင်တယ်ဗျာ။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားပြောသလို ခပ်ဝဝ ခပ်ထွားထွား အကောင်တွေပဲ...ဟဲဟဲ။ ချိုကျိုး နားရွက်ပဲ့တွေကြီးပဲဗျာ။ အံ့စရာပဲနော်”

“ရော်...ကိုမိုးကျော်ကြီးပအေး။ တောမှာ ဒီလိုပဲ တောင်ရတာပဲ။ အေး၊ ဒါပေမယ့် သုဘာကတော့ လေးကောင်လုံး အကျိုးအပဲတွေ၊ အပြတ်ဆွေးပနေရ၊ ဟားဟားဟား...”

ကိုခွေးပု သဘောကျနေ၏။ လေးကောင်စလုံး ဝဝလင်လင်ဖြစ်သော်လည်း သူပြောသလို ချိုကျိုး နားရွက်ပဲ့ ဖြစ်နေကြ၏။

“ကိုခွေးပုရတဲ့ အကောင်တွေက အထီးတွေဆိုတော့ တောထဲမှာ ဗိုလ်လုရင်း ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ ဖြစ်မှာပေါ့နော်”

“ဟုတ်တာပဲ။ ဟုတ်တာပဲ ကိုတင်မြတ်ပ”

ကျွန်တော် အမြန်ဆုံး စီစဉ်လိုက်ပြီး ဆတ်နှင့် ချေကို ရှေ့ဆုံးက လှည်းမှာ တင်ပြီး ဝက်နှင့် ဧရယ်အား နောက်လှည်းမှာ တင်သည်။ ဆယ်နှစ်နာရီ မကျော်လွန်မီ ဝါးဖြူတောင်နှစ် ကွဲသော ခိုင်ခာန်မှ ဆင်ခွံကြသည်။ အကြောင်းမှာ ဝါးဖြူတောင်ဘိုးဘိုး တကယ်ရှိသည်ဆိုပါက မသိစေချင်၍ အမြန်ဆင်းခဲ့ကြရခြင်းဖြစ်သည်။

“ဆရာကျော်...ဒီတစ်ခေါက် တောပစ်ရတာ တော်တော်လွယ်တယ်နော်”

“တင်မြတ်...လွယ်တယ်ပဲထင်နဲ့။ တောက ပထမ ခြောက်တယ်။ နောက်တော့ တောကြီး ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မှောက်တာကွ”

“ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ် ဆရာကျော်ပြောတာ မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာကျော်ရေး...တောခြောက်လို တောမှောက်ပေမယ့် မုဆိုးအတွင်းတော့ တောမပျောက်ပါဘူးနော်”

“အေး၊ ဟုတ်တယ် မိုးကျော်။ သဘောက တောမှောက်ပြီး တိုမှဆိုးတော့ပျောက်မယ်ကိုးနဲ့ပဲ။ တော်တော်ကို ခြောက်တာပဲကွ”

“အင်း... ကျွန်တော်တို့က အရက်သောက်၊ ကြက်ကြောင့် ငါးကင်တွေ စားတော့ ဘိုးဘိုးကြီး မှီတုန်း တပည့်တပန်းတွေ ဒေါသဖြစ်မှာပေါ့။ စားချင်မှာပေါ့။ ဟူး...အံ့စရာပဲဗျာ”

“ကျွန်တော်တော့ မကောင်းဆိုးဝါးတွေ တကယ်ရှိပါလားဆိုတာ မသွားပြီ...ဟဲဟဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သားကောင်တွေ ရလို့ပဲ”

တင်မြတ်တစ်ယောက် မှီရသော မျက်နှာတော့မဟုတ်။ ခြောက်လှန့် အန္တရာယ်ကြားက ရုခိုခဲ့သော ချိုကျိုး နားရွက်ပဲ့ သားကောင်တွေအတွက် ပြီးပျော်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသလို မိုးကျော်အောင်ပြောသလို မှောက်ပေမယ့် တောမပျောက်သော မုဆိုးကလားဟု တွေးရင်း...

မင်းရဲဇော်

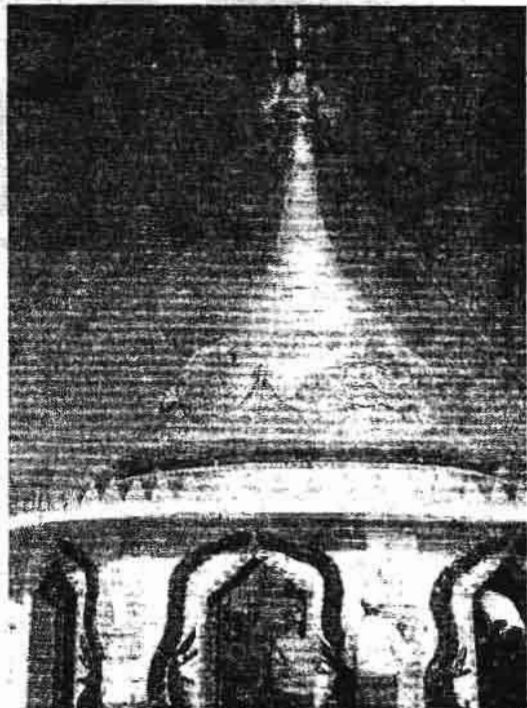

ဣန္ဒြိယပါလသာသနာတောင်တော်မှာ ဓမ္မိရတရားရှိပြီသာ

■ ဗေဒသုတေသီ ဆရာမျိုး ■

စာရေးသူသည် တောင်ကြီးသို့ “အဆင့်မြင့် ရွှေတောင် နိဗ္ဗာနရိုးသည် ပို့ဆောင်ရေးယာဉ်ဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့ပေရာ ထမ်းခရီး စခန်းထောက်ဖြစ်သော ပိုင်ဇွန်နီးယား “ရွှေကျား” စားသောက်ဆိုင်တွင် ခေတ္တဝင်ရောက် ရပ်နားကြပါသည်။ ကျယ်ဝန်းသော ကားဝင်းကို ဖန်တီးလျက် သဘာဝ ရှုမျှော် ခင်သလ္လာန်တို့ အခမ်းအနားပြင်ဆင်စဉ်းမှသာ ခရီးသည် များ၏ မျက်စိ စကျပြသောအကို ဆွဲဆောင်မှု ရှိလွန်းလှသဖြင့် လာရောက်သူအများစုမှာ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းတင်ဖြစ်ကြပါ သည်။

ခရစ်စမတ်နေ့တွင် ခရစ်စမတ်ဘိုးဘိုးအဖြစ်အဆင်၊ ပြည်ထောင်စုနေ့တွင် ဗိုလ်ချုပ်ပုံတူအဖြစ်အဆင်တို့သည် ကာလ၊ ဒေသနှင့် လျော်ညီစွာ အမြင်တင့်တယ်လှပါပေ သည်။ ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး အေးမြသော ဆောင်းရာသီ၏ သဘာဝ အအေးဒဏ်ကို ကာကွယ်ရန် ကော်ဖီပူတစ်ခွက် ကို မှန်တစ်ခုနှင့် ဝမ်းအာဟာရဖြည့်ဆည်းပြီး ပိုလျှံသော အချိန်ကလေးတွင် ရှုခင်းများကို လှည့်ပတ်ငေးမော မှတ်တမ်း

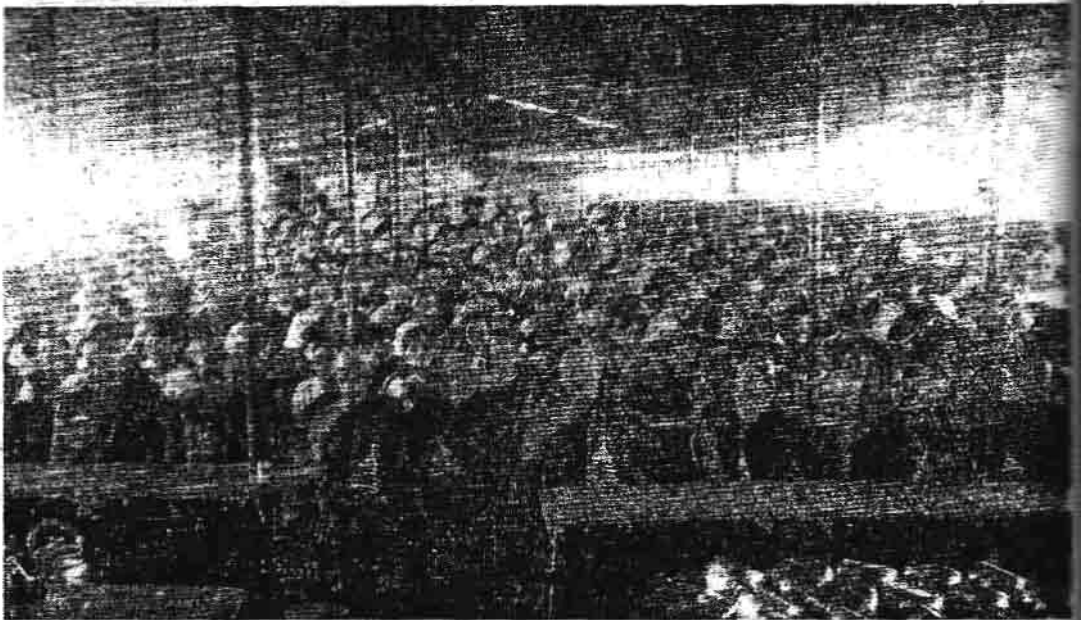

After New Arrived Dhamma, he will and away wills. Going to Construct By 10000 well wishers. (Contributing Per One) (Lakh 55000)

ဝိဇ္ဇာတိယာဇာနည်သာသနာ

ESTABLISHED BY TAUING DAW
ASHIN UDDH PALA MAHTA
SANGHAI MAHARAJA Dhamma
KALIN KALIN Dhamma
KALIN KALIN Dhamma
KALIN KALIN Dhamma
KALIN KALIN Dhamma

Any well wishers, will contact to The Kye Publishing & Distribution House - Ph : 09-73048819, 09-5230622

တင်ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးဆရာတစ်ဦး၏ ဗီဇပါသနာမျိုးစေ့ အရင်းခံအရ လက်ကမ်းကြော်ငြာကလေးတစ်ခုကို ဝမ်း ဖြောက် ဝမ်းသာစွာ ရယူခဲ့ပါသည်။

သို့နှင့် စာရေးသူသည် တောင်ကြီးမြို့၌ စာပေတာဝန် ကို ထမ်းဆောင်ရင်း အားလပ်ချိန်တွင် ရွှေကျားစားသောက် ဆိုင်မှ လက်ကမ်းကြော်ငြာကလေးကို ဖတ်ရှုလေ့လာကြည့် မိပါသည်။ အလှူရှင်ပေါင်း တစ်သောင်းကို စုစည်းလျက် တစ်ဦးလျှင် ငွေကျပ်တစ်သိန်းနှုန်းဖြင့် တည်ဆောက်မည့် အရိယာ ဓမ္မရိပ်သာကျောင်းတော်မြတ်ကြီးနှင့် စကြာဝဠာ လောကချင်သာ ရပ်တော်မှ မြတ်စွာဘုရားရှင်အကြောင်းအား လေ့လာဖတ်ရှုရလေသောအခါ အလွန်တရာ ပီတိဝမ်းမြောက် ပူတို့သည် ကြက်သီးမွေညှင်းထသည်အထိ ဓမ္မနည်း ရှင်ပြု ခြင်း ကပ်ပြီလျက် ဤအကြောင်းအရာကို သဒ္ဒါရှင်အပေါင်း တို့အား စာပေဖြင့် နှီးဆော်ကာ နိဗ္ဗာန်အကျိုးကို ရည်မျှော် လိုသော စိတ်ဆန္ဒဖြစ်ပေါ်လျက် စာစောင်တွင် ပါရှိသော ဖုန်းနံပါတ်သို့ အားချင်ဆက်သွယ် စုံစမ်းမေးမြန်းလေသော အခါ တိုးကြွယ်စာပေတိုက်မှ ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်-နေပြည်တော် အဝေးပြေး အမြန်လမ်းမကြီးပေါ်မှ ဖြူးမြို့နယ် (၁၁၅)မိုင်ရှိ ကားရပ်နားတွင်းအနီး မြေဧက (၂၀၀) ကျယ်ဝန်းသော ဣန္ဒြိယလတောင်တွင် တည်ထားကိုးကွယ် မည်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ရှမ်းပြည်က အပြန်ခရီးတွင် နေပြည်တော်၌ စာပေလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ကာ တောင်ပေါ်သားကားဖြင့်

ဖြူး (၁၁၅)မိုင်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ချိန်မှာ နံနက် ၁နာရီ ၁၀မိနစ် ဖြစ်ပါသည်။ တိုးကြွယ်စာပေ၏ ကြိုတင်အကြောင်းကြား ဆက်သွယ်သတင်းပေးပို့ချက်အရ ဣန္ဒြိယလတောင် ဦးစီး နာယကဆရာတော်မှ စာရေးသူကို “ပိုင်ဇိုးနီးယား” စား သောက်ဆိုင်တွင် လာရောက်ကြိုဆိုရန် ဧကာ ကိုရှမ်းလေး ကို တာဝန်ပေး စေလွှတ်ခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူနှင့် ကိုရှမ်းလေး တို့ တယ်လီဖုန်းအဆက်အသွယ်ရပြီးနောက် ကိုရှမ်းလေး တို့လူငယ်များ စာရေးသူတွင် ပါလာသော အထုပ်အဝတ်များ ကို တစ်ယောက်တစ်လက်ဆွဲ၍ (၁၀၅)မိုင်အကွာအဝေး တွင်ရှိသော မြို့ကြီးသဖွယ် လှုပ်စစ်မီးများ လင်းထိန်နေသော ဣန္ဒြိယလတောင်ပေါ်သို့ ကြိုဆိုရေး ကားလေးဖြင့် ထွက်ခွာ ခဲ့ကြပါသည်။ ဆရာတော် သီတင်းသုံးတော်မူရာ ယာယီ ဝါးနန်းတော်စံကျောင်းသို့ ဝင်ရောက် သတင်းပေးပို့ ဖူးဖြေ လျှောက်ထားကြပါသည်။ ဆရာတော်နှင့် ဝေယျာဝစ္စအကျိုး တော်ဆောင်အဖွဲ့တို့မှလည်း စာရေးသူကို ဝမ်းမြောက်စွာ ကြိုဆိုလျက်...

“ကဲ... ဧကာကြီး ခရီးပန်းလာတယ်၊ အိပ်စက် အနားယူလိုက်ပါဦး၊ နောက်နေ့မှ ဆွေးနွေးကြတာပေါ့”

ကိုရှမ်းလေးတို့ လူငယ်များ စာရေးသူအတွက် အိပ်ရာ အခန်းအနားများ အပြန်ဆုံးပြင်ဆင်ကြပါသည်။ ကိုရှမ်းလေး သည် အင်းသားစစ်စစ်ဖြစ်၍ ညောင်ရွှေ နိဂြောဓာန်ကျောင်း ရှေ့မှ လမ်းတွင် နေထိုင်ခဲ့သူဖြစ်ပေရာ၊ စာရေးသူမှာလည်း နိဂြောဓာန်ဆရာတော်၏ ဧကာရင်းဖြစ်ပေရာ ညောင်ရွှေတွင်

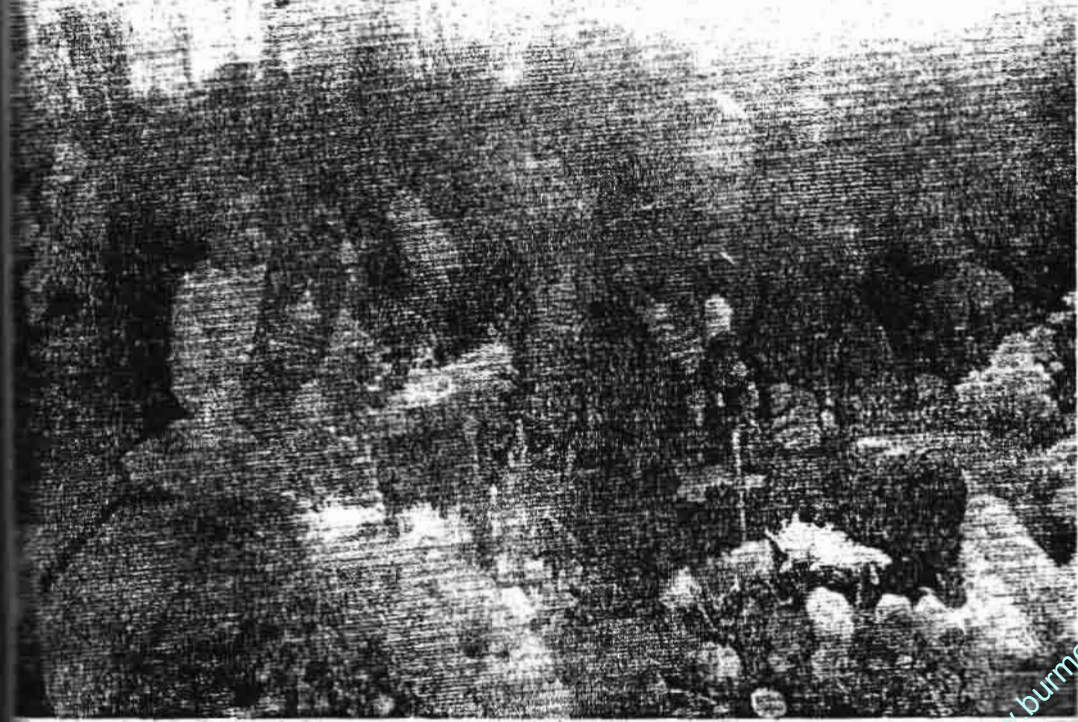
ဆုံးဆည်းဖြစ်ခဲ့ကြတဲ့ ဤတောင်တော်တွင် လာရောက် ဆုံးဆည်းကြခြင်းမှာ ပဌာန်းဆက်တစ်ခုပင်ဖြစ်ပါလေ၏။ ဆရာတော်မှ စိတ်မပျက်သော ဒကာမတစ်ဦးကို ဆိုဆုံးမနေ စဉ် ခရီးမန်းသဖြင့် ဘယ်အချိန် အိပ်ပျော်သွားမှန်း မသိ ထိုက်ပါ။

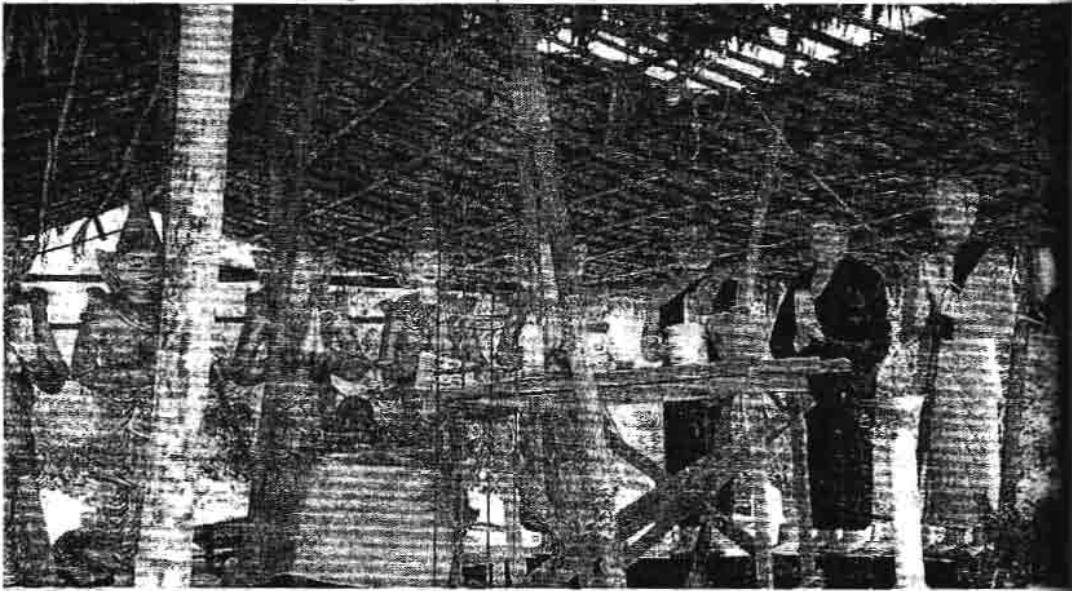
နံနက်အိပ်ရာမှ နိုးထချိန်တွင် ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး အခန်းဖော်ဖြစ်သူ တရာရှင် ယောဂီအဘ ဦးသောင်းရွှေနှင့် မိတ်ဖွဲ့ဖြစ်ပါသည်။ အသက် (၇၀)ရှိပြီဖြစ်သော အဘ ဦးသောင်းရွှေသည် ရန်ကုန်-ပုဇွန်တောင် (၅၆)လမ်းတွင် နေထိုင်ခဲ့ပေရာ၊ ကြက်တန်း သာယာကုန်းလမ်းတွင် နေထိုင်ခဲ့သော ကွယ်လွန်သွားရှာပြီဖြစ်သော စာရေးသူ၏ ဖခင်ကြီးနှင့် မိတ်ဆွေများဖြစ်နေကြသည်မှာလည်း ပဌာန်းဆက်တစ်ခုပင်ဖြစ်ပါသည်။ အဘသည် သူငယ်ချင်း၏သား ငယ်ရွယ်သူ ဖြစ်သော်လည်း တရာရှင်ပိသစ္စာဖြင့် မာန်မာနတို့ လွှမ်းခြုံမှု ချို့တဲ့ "ခင်ဗျား ကျွန်တော်" ဟူ၍ ယဉ်ကျေးစွာ သုံးနှုန်းခဲ့ပါသည်။

နံနက် အရုဏ်ဆွမ်း မောင်းခေါက်သံ ပေါ်လာသော အခါ အဘ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် နံနက်ခင်းအစောစာ ကြာဆံကြာနှင့် ကော်ဖီကို စားသုံးဖြစ်ကြပါသည်။ တရာစခန်း၊ ဘီးတောင်ပြည်စေတီနှင့် ရပ်တော်မှ ရုပ်ပွားတော်တည်မည့် နရာသည် တစ်ဖက် တောင်ကြောပေါ်တွင် ဖြစ်ပါသည်။

ဣန္ဒြိယလတောင်အမြင့်မှာ ပေ (၄၅၀)ခန့်ဟူ၍ ခန့်မှန်းရပြီး သူ့ရဲ့ ပဲခူးရိုးမတောင်တန်း၏ လက်မောင်းတောင်ကြောဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ထိုနောက် ဆရာတော်မှ ခေါ်ယူတွေဆုံ၍ လိုအပ်သည်များကို မိန့်ကြားပါသည်။

"သည်တောင်ရဲ့ သာသနာ မနှစ်ကမှ စ.ပေါ်တာပါ။ ဘုန်းဘုန်းက တောင်တွင်ကြီးသား ဦးဣန္ဒြိယလ၊ သံကတော် (၄၄)နှစ်၊ သီက္ခာတော် (၂၄)ဝါ ဖြစ်ပါတယ်။ အရင်က ထောက်ကြံ့ လေယာသီရိ သံဝေဂဆရာတော် ဦးသောမကျောင်းက ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ဓမ္မကထိက ဆရာတော်ပါ။ ဆရာတော်ဟာ သဲအင်းပူဆရာတော်၊ ဖားအောက်ဆရာတော်၊ မောင်ထောင် မြေငင်တောရဆရာတော်တို့ရဲ့ တပည့်ဖြစ်သည့်အလျောက် ကမ္မဋ္ဌာန်းနည်းများကို ကိုယ်တိုင် ပေါက်မြောက်အောင် အားထုတ်ခဲ့သော ဆရာတော်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ တရာပြသသည့်အခါ၌လည်း သဲအင်းပူနည်း၊ ဖားအောက်နည်း၊ မောင်ထောင်မြေငင် တောရနည်းများကို တရာပြသလျက် ရှိပါတယ်။ ပထမအကြိမ် တရာစခန်းကို ရန်ကင်းမိုးကောင်းဘုရားမှာ ကျင်းပခဲ့ပြီး၊ ဓုတိယအကြိမ် တရာစခန်းပွဲကို ထောက်ကြံ့လေယာသီရိ အရှင်သောမကျောင်းမှာ (၄၅)ရက် ယောဂီ (၃၆၀)ကို တရာစခန်းဖွင့်ပြသခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီမှာက နတ်ပြည်၊ ငရဲပြည် ရှောင်၊ နောက်ဘဝကို တရာထိုင်ရင်းနဲ့ မြင်ရာက သိကြား

မင်းက အမြင်နိမိတ်ပြလို ဒီနေရာရောက်လာတာပါ။

ကသုပဘုရားရှင်လက်ထက်မှာ ဘုန်းဘုန်းဟာ ကိုရင်
ဘုန်း လိုက်ရတာ။ တောထဲမှာ တရားသွားကျင့်တော့
ဘုန်းဘုန်းက ကလေးဆိုတော့ သားကောင်တွေ ပြေးလွှား
နေတာမြင်တော့ ကြောက်လို့ ဘုရားရဲ့ သင်္ကန်းစကို ဆွဲပြီး
လိုက်တဲ့အခါမှာ ဘုရားက “ချစ်သား... မကြောက်နဲ့
ဟောဟိုမှာ မြင်လား တောင်၊ သည်တောင်ဟာ ကုဗ္ဗိပါလ
တောင်ဖြစ်တယ်။ နောင်တစ်ချိန်မှာ ချစ်သား သည်တောင်
မှာ သာသနာပြုရမယ်လို့ ဗုဒ္ဓဝိတ်ပေးခဲ့ဖူးတယ်။ သည်နေရာ
ဟာ အန္တရာယ်လည်း ကင်းတယ်။ ဟိုဘုန်းက ထီးနန်းစိုက်
ခဲ့တဲ့ ဒေသလည်းဖြစ်တယ်။ အရင်ဘုန်းက သည်နေရာ
မရောက်ခင်တုန်းကတော့ဖြင့် လှည့်ပတ်သွားနေတာ။ ဘယ်
နေရာမှာမှ အကြာကြီးနေတာမျိုးမရှိဘူး။ သည်နေရာကို
လည်း ရောက်လာရော ဘယ်မှသွားချင်တော့ဘူး။ သည်မှာ
ပဲ ပျော်သွားတယ်။ ထီးနန်းစိုက်ခဲ့တဲ့ နေရာက သစ်ပင်ကြီး
ရှိတဲ့နေရာပဲ။ ဘုန်းကြီးရဲ့ အရင်ဘဝက မယ်တော်လည်း
ဒီမှာ ရှိတယ်။ အရင်ဘဝက ကြင်ယာတော်လည်း ဒီမှာ
သိုက်နန်းရှင်ဖြစ်နေတယ်။

ပထမအကြိမ်တုန်းက သည်နေရာကို ကြည့်ရုံပဲ ရှိ
သေးတယ်။ မြေကေ (၂၀၀)လျှောက်ထားတယ်။ မြေလွတ်
က (၁၇၅)ကေပဲ အလွတ်ရှိတယ်လို့ ပြောတယ်။ အဲဒီ
(၁၇၅)ကေမှာ (၂၅)ကေကို အပြောင်ရှင်း၊ သာသနာ့မြေ
အဖြစ် သတ်မှတ်ပြီး ကေ (၁၅၀)လောက်၊ သဘာဝတော
ထိန်းဆိုပြီးတော့ သစ်တောရောဝန်ကြီးဌာနက ဆရာတော်

ကို သတ်မှတ်ပေးတယ်။

မြေထိုးနေတုန်း ကောင်းကင်က သည်အခန်းနှစ်ခန်း
စာလောက်ရှိတဲ့ နတ်မြင်းပျံကြီးကျလာတယ်။ အဲဒီတုန်းက
ဘုန်းဘုန်းတို့က ထောက်ကြံ့မှာ တရားစခန်းကျင်းပနေ
အချိန်ဖြစ်တယ်။ မြင်းပျံကြီးကို စက်မောင်းသမားက မြင်း
သလို၊ ထောက်ကြံ့မှာ ရှိတဲ့ ယောဂီ (၃၅၀)ထဲမှာ (၅၀)
လောက်က သမထအာရုံနဲ့ မြင်ကြရတယ်။ နံနက် ၉နာရီ
အချိန်လောက်မှာပဲ ထောက်ကြံ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းရဲ့ ကောင်
ကင်မှာ နေနတ်သားနဲ့ လနတ်သားဟာ နတ်ပန်းရထား
ကောင်းကင်ကနေပြီးတော့ သည်နေရာကို လှမ်းပြီး ဦးဆောင်
တဲ့ ပုံကို ယောဂီ(၇၀)လောက်က မြင်ရတယ်။ အဲဒီအချိန်
မှာ ကောင်းကင်ကနေဟာ လရောင်ကဲ့သို့ ဖွေးပြီး လင်း
တောက်ပနေတယ်။ သာမန်အားဖြင့်တော့ နေရဲ့ အထိ
ရောင်ကို ကြည့်ဖို့ မလွယ်ဘူး။ အခု မြင်ရတဲ့ မြင်ကွင်း
တော့ လင်းနေပေမယ့် စိုက်ကြည့်လို့ ရတယ်။ ယော

(၃၆၀) တရားကျင့်တဲ့ မွှေးရုံကြီးခေါင်မိုးမှာ လိမ္မော်ရောင် အလင်းတန်းအဝိုင်းကြီး ကျလာတယ်။ နောက်တစ်ရက်မှာ အဘောင်ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီ တဘောင်ကို ယောဂီ(၃၆၀) လုံး အလွတ်ကြတယ်။ (၂၂-၃-၂၀၁၄) စနေနေ့ထုတ် ကြေးမုံသတင်းစာ မှာပါတယ်။

ဒီစကြာဝဠာရဲ့ အရှင်သခင်တဘောင်

* သိုက်ပေါများတဲ့ တောင်ကုန်းဝယ်

ဣန္ဒြိယလ ဘုရားတည်

ဖွင့်ချယ်ပေါ် သိုက်တံခါး

ကိုးတောင်ပြည့်စေတီတော်ထံပါး

အရွယ်ငယ်အထင်မသေးနဲ့

စကြာဝဠာတစ်ခွင်အား သိမ်းပိုက်ကာထား။

* စေတီကလေးငယ်ငယ် တန်ခိုးက ကြွယ်

ငယ်သာငယ် ကယ်ဆယ်မယ့်ဘုရား

ဣန္ဒြိယလဘုရား... ငါတို့ဘုရား... ဒို့ဘုရား။

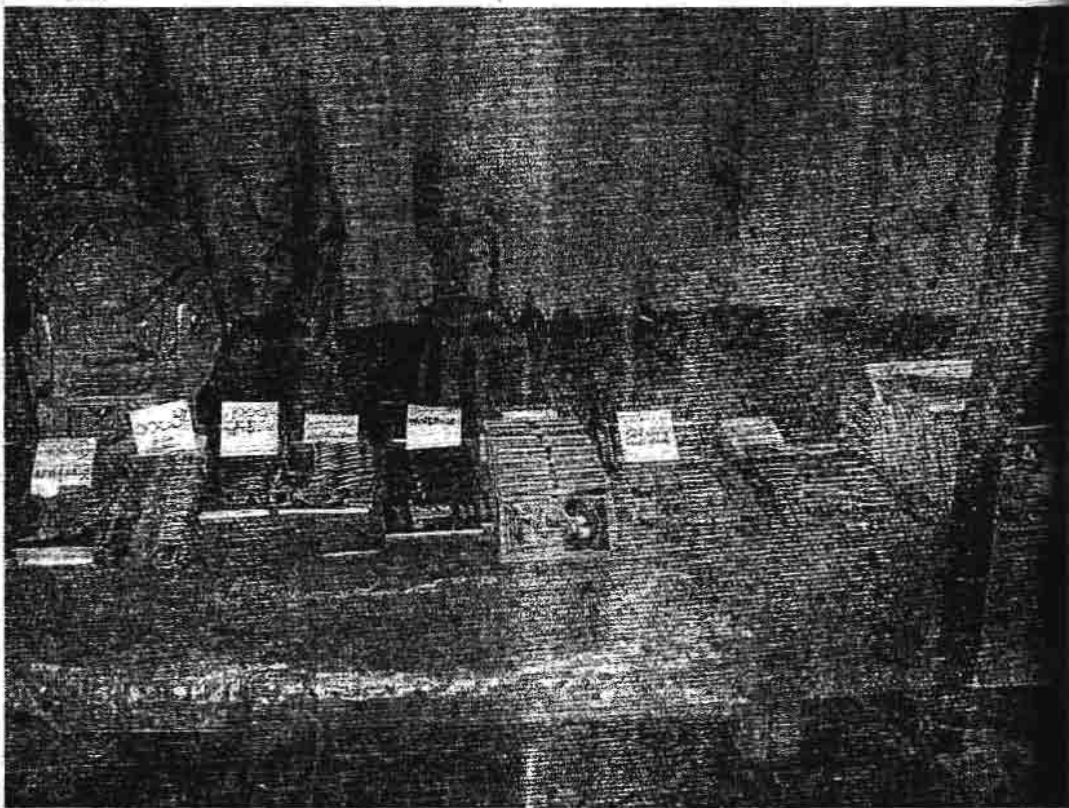
အဲဒီညမှာ တရားထိုင်တဲ့အချိန်မှာ ဘီလူးမင်းက နဂါးမင်းကို စီးပြီးတော့ ကောင်းကင်မှာ လှည့်၍ ဣန္ဒြိယလ သာသနာပြုမည့် ဣန္ဒြိယလတဲ့ဟော့ဆိုပြီးတော့ ကြွေးကြော်နေတဲ့ပုံကို ယောဂီ (၁၀)ဦးမှ သမထ သမာဓိ နိမိတ်နဲ့ မြင်တွေ့ကြရတယ်။

ထောက်ကြံမှာ တရားစခန်းပွဲကျင်းပနေစဉ်မှာပဲ ဖြူး

ကို နေချင်းပြန်အနေနဲ့ တရားထိုင် သမာဓိအားကောင်းတဲ့ ယောဂီ (၄)ဦးကို ခေါ်ပြီးလာခဲ့တယ်။ အဲဒီ ယောဂီတွေက တော့ ဒေါ်မြမြဝင်း၊ ဒေါ်မမလေး၊ ဒေါ်ဥဉ္ဇာနဲ့ ဒေါ်ခန့်နွယ်တို့ ရယ်ပေါ့။ ဒီတောင်မှာ သူတို့ကို တရားထိုင်ခိုင်းတယ်။ အလင်း နိမိတ်နဲ့ ဒီတောင်တစ်ခုလုံးကို ပတ်ကြည့်ခိုင်းတယ်။ ထိုင်စရာ နေရာ အရိပ်မရှိလို့ သူတို့ကို ကားထဲမှာပဲ တရားထိုင်ခိုင်း ရတယ်။ မြေသန့်ရှင်းမှု ရှိမရှိ ကြည့်ခိုင်းတယ်။ တရားထိုင် တဲ့အခါမှာ ကားပတ်ပတ်လည်မှာ မမြင်အပ်တဲ့ ဆွေတော် မျိုးတော်တွေဟာ ဝိုင်းအုံပြီးတော့ ကြည့်နေတာကို မြင်ရ တယ်။ ဘုရားတည်မည့်နေရာ၊ ကျောင်းဆောက်မယ့်နေရာ၊ အဆောက်အအုံဆောက်မယ့်နေရာတွေကို အတိအကျ ကြည့်ခိုင်းတယ်ပေါ့။

ကောင်းကင်ကနေ ဘုန်းကြီးကြွတဲ့ နေရာကို ဆလိုက် လိုက်ထိုးတာကို ကင်မရာထဲမှာ ပေါ်လာတယ်။ ကားသမား က ဘုန်းဘုန်းကို ထီးလိုက်မိပေးတာ ကင်မရာထဲမှာ ကား သမားပုံမပေါ်ဘဲ ထီးနဲ့ ဘုန်းဘုန်းရဲ့ ပုံပဲ ပေါ်တယ်။ နောက် တစ်ချိန် ပြန်လာတဲ့အခါမှာလည်း ထူးခြားဖြစ်စဉ်တစ်ခုကို ကြုံရပြန်တယ်။ ရန်ကုန်ကနေ မြောက်ရွက်လာတာ ဂူနာရီမှာ တိုးဂိတ် ခိုင်တိုင်အမှတ် (၁)ကို ရောက်တယ်။ ကားသမား

က ကိုဝဏ္ဏတံ၊ တိုးဝိတ်ကနေ စ.ထွက်တဲ့အချိန်မှာ ကောင်းကင်ကနေ ဆလိုက်မီးထိုးသလိုမျိုး ကားရှေ့မှာ သက်တန်ချောင်းကြီးပေါ်လာတာ ကားပေါ်က လူတွေပဲ ပြင်ရတယ်။ ဒီသက်တန်ချောင်းကြီးဟာ ကားပြန်ပြန်သွားရင် ပြန်ပြန်သွားတယ်။ ကားနှေးနှေးသွားရင် နှေးနှေးသွားတယ်။ ကားရပ်ပြီးတော့ ဆင်ကြည့်ရင် ပျောက်သွားတယ်။ ကားပေါ် ပြန်တက်ပြီး ကားသွားရင် ပြန်ပေါ်လာတယ်။ ပြေးရောက်တဲ့အချိန်ထိ ဒီသက်တန်ကြီးပါလာတယ်။

ထောက်ကြံ့မှာ ၄၅ရက် တရားစခန်းပြီးတော့ ယောက်(၂၀၀)ကို ဒီတောင်ကို ခေါ်လာတယ်။ ဘုရားတည်မည့်နေရာမှာ တရားထိုင်ပြီးတော့ ကိုးတောင်ပြည့်စေတီကို ရက်(၂၀)နဲ့ စေတီပြီးအောင်တည်တယ်။ ၂၀၁၄ သင်္ကြန်ချိန်ပေါ့။ ဘုရားတည်တဲ့အခါမှာ ထူးခြားဖြစ်စဉ်တွေကတော့ ဘုရားတည်မယ် အုတ်ပုံကြီးကို ဘုန်းကြီးလက်နဲ့ ကိုင်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ စေတီပုံရိပ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ ဘုန်းဘုန်း ဘာလုပ်လုပ်၊ တရားထိုင်တဲ့ ငါးဦးကို အလင်းနိမိတ်ယူဖို့ တောယဲမှာ လွှတ်ထားတယ်။ ကိုးတောင်ပြည့်ဘုရားထီးတင်စဉ်မှာ ထူးခြားဖြစ်စဉ် ဘာတွေရှိမလဲဆိုတာကို ယောဂီတွေကို ကြည့်ခိုင်းတယ်။ ဘုရားထီးတင်တဲ့အချိန်မှာ ကောင်းကင်

က နေက လလိုဖြစ်သွားလိမ့်မတဲ့။ ကောင်းကင်တစ်ခုလည်း ခါးနီပြီးတော့ အေးချမ်းနေတဲ့အသွင်ကို ပြင်ရတယ်။ စိန်ပူတော်စိုက်ပြီးတဲ့အချိန်အခါမှာ ငရဲပီးတွေ ခေတ္တပြီးသွားလိမ့်မယ်။ အမျှစေတဲ့အခါမှာ ငရဲသူ ငရဲသားတွေ ကျွတ်တန်းဝင်ကြလိမ့်မယ်လို့ အာရုံနိမိတ်ပေါ်ပါတယ်။ သိကြားမင်းက ဣန္ဒြိယလဆရာတော်ဘုရားဟာ ဘုရားထီးနှစ်ခါလဲလိမ့်မယ်လို့ ပြောတယ်။ မလဲဘူး တစ်ခါပဲ တင်မလဲဆိုပြီး ရှမ်းထီး(တလိုင်းထီး)ကို တင်တယ်။

ဘုရားက စိတ်ကူးပုံရိပ်ထဲက ဘုရားဆိုတော့ ဉာဏ်တော် ကိုးတောင်ပြည့်ဆိုပေမယ့် အောက်ခြေမှာ စိတ်ကူးအတိုင်းလုပ်ထားတဲ့ ဘုရားဆိုတော့ (၁)ယေရိုတံ ထီးကြည့်မလှတဲ့ သံချွန်ပုံစံဖြစ်နေတော့ ဘုရားထီးကို မကြိုက်တာနဲ့ ပြန်ပြင်ရတယ်။ အခု တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ဘုရားထီးပြန်ပြင်လိုက်တော့ ရှမ်း၊ မွန်၊ မြန်မာ သုံးလိုက်တဲ့ ဘုံသုံးဆင့်ထီးဖြစ်သွားတာပေါ့။ ဒီမှာ ၄၅ရက် တရားစခန်းပြီး ပွင့်ဖို့ ပြင်ဆင်တာ အခု ပွင့်ပြီပေါ့။ တရားစခန်းနားပြီး လူတိုင်းအတွက် အကောင်းဆုံးလမ်း၊ အကောင်းဆုံးကျင့်စဉ်တရားစခန်းပေါ့။ နဂါးက စိတ္တလဘောင်ကို သိကြားမင်းက ဣန္ဒြိယလတောင်၊ နိမိတ်တေး၊ ဗျာဒိတ်တောင်

အမည်ပေးနိုင်ပါသည်။ ဧပြီ ၁ရက်နေ့မှာ ရက် ၆၀ စခန်း ဖြစ်မည်။

ဒီတောင်ရဲ့ ထူးခြားချက်က လာသမျှလူ အကုန်ကျွေး နိုင်တယ်။ လူ (၂၀၀)စာမျက်ထားလည်း လူ (၂၀၀၀) ထောက်လာလည်း ကျွေးလို့ရတယ်။ လာတဲ့သူတွေအား သုံး ထမင်းစားကောင်းကြတယ်။ ရောဂါတွေ ပျောက်ကြ တယ်။”

၄၅ရက် တရားစခန်းပွဲကြီးကို (၂၈-၁၂-၂၀၁၄) မှ ၁၀-၂-၂၀၁၅)ထိ ကျင်းပပြုလုပ်ရာတွင် ယောဂီဦးရေ ၅၀၀)နှင့် ယောဂီသံဃာ(၄၀)ပါး ပါဝင်ပါသည်။ ဤတရား စခန်းပွဲကြီး၏ ထူးခြားဖြစ်စဉ်အကျဉ်းချုပ်မှာ...

- တရားစခန်းဝင်သူ (၇၀%)က အတိတ်ဘဝ၊ နောက်ဘဝ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဖြစ်စဉ်များကို မြင်တွေ့နိုင်ကြသည်။
- အတိတ်ဘဝဖြစ်စဉ်ကို (၅)ဘဝမှ (၁၀)ဘဝထိ ပြန်လည် သိရှိနိုင်ကြသည်။
- နောင်လာမည့်ဘဝတွင် ဘယ်နှစ်ဘဝ၊ ဘာတွေဖြစ်မည် ကို ကြိုတင်သိမြင်နိုင်သည်။
- ထက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမွေးဖွားစဉ်မှ မိမိသေဆုံးမည့်အသက် အရွယ်၊ သေရမည့်ပုံစံ၊ မြှုပ်နှံရမည့် သင်္ချိုင်းတို့ကို မြင် တွေ့နိုင်သည်။
- ၄၅ရက် တရားစခန်းပွဲကြီးမှာ အဲဒီလို အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊

အနာဂတ်ဘဝတွေကို သိမြင်ပြီး နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်၊ ငရဲပြည်၊ နဂါးပြည်ထိကိုပါ တွေ့မြင်သိရှိနိုင်ကြသည်။

- (က) နတ်ပြည်(တာဝတိံသာ)တွင် ရှိတဲ့ စူဠမဏိ စေတီတော်ကို ဖူးမြင်နိုင်ကြခြင်း။
- (ခ) ဗြဟ္မာပြည်ရှိ နုဿစေတီတော်ကို ဖူးမြင်နိုင်ခြင်း။
- (ဂ) ဘောဂဝတီနဂါးပြည်ရှိ ဗြတ်ဗုဒ္ဓစွယ်တော်ကို ဖူးမြင်နိုင်ကြခြင်း။
- (ဃ) ငရဲပြည်ရှစ်ထပ်တွင် ငရဲကျခံနေသူများကို သိရှိ နိုင်ကြခြင်း။

အဲဒီလို အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ်၊ ငရဲပြည်၊ နတ်ပြည်၊ ဗြဟ္မာပြည်၊ နဂါးပြည်နှင့် ဒီစကြဝဠာတစ်ခုလုံးရှိ သာမန်လူများ မမြင်တွေ့နိုင်သည့် ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ရာများ ကို နတ်မျက်စိနှင့်တူသော သမာဓိအလင်းရောင်ဖြင့် တွေ့ မြင်ကြရသောကြောင့် နောင်တစ်ချိန်မှာ ဣဒ္ဓိပါလတောင် တရားစခန်းတွင် ဒီစကြဝဠာရဲ့ နိုင်ငံတကာ သိပ္ပံပညာရှင် များကိုယ်တိုင်လာရောက်ပြီး တရားအားထုတ်ကြလိမ့်မည်ဖြစ် သည်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ နိုင်ငံတကာမှ သိပ္ပံပညာရှင် တွေဟာ ဒီစကြဝဠာကို မြင်နိုင်ဖို့အတွက် အဆင့်မြင့် နည်း ပညာတွေကို တီထွင်အသုံးပြုနေကြသော်လည်း ကျေနပ်အားရ နိုင်ခြင်း မရှိကြပါ။ ဒါကြောင့် သူတို့ဟာ ဒီစကြဝဠာအတွင်း ရှိသူတို့ မြင်တွေ့နိုင်ရန် ခဲယဉ်းတဲ့အရာတွေကို ဒီ ၄၅ရက်

တရားစခန်းမှာ ဝင်ရောက် တရားအားထုတ်ခြင်းဖြင့် နတ်
မျက်စိကဲ့သို့သော ဉာဏ်မျက်စိနှင့် မြင်တွေ့နိုင်ကြသော
ကြောင့် လာရောက် တရားအားထုတ်ကြမည်ဖြစ်သည်။

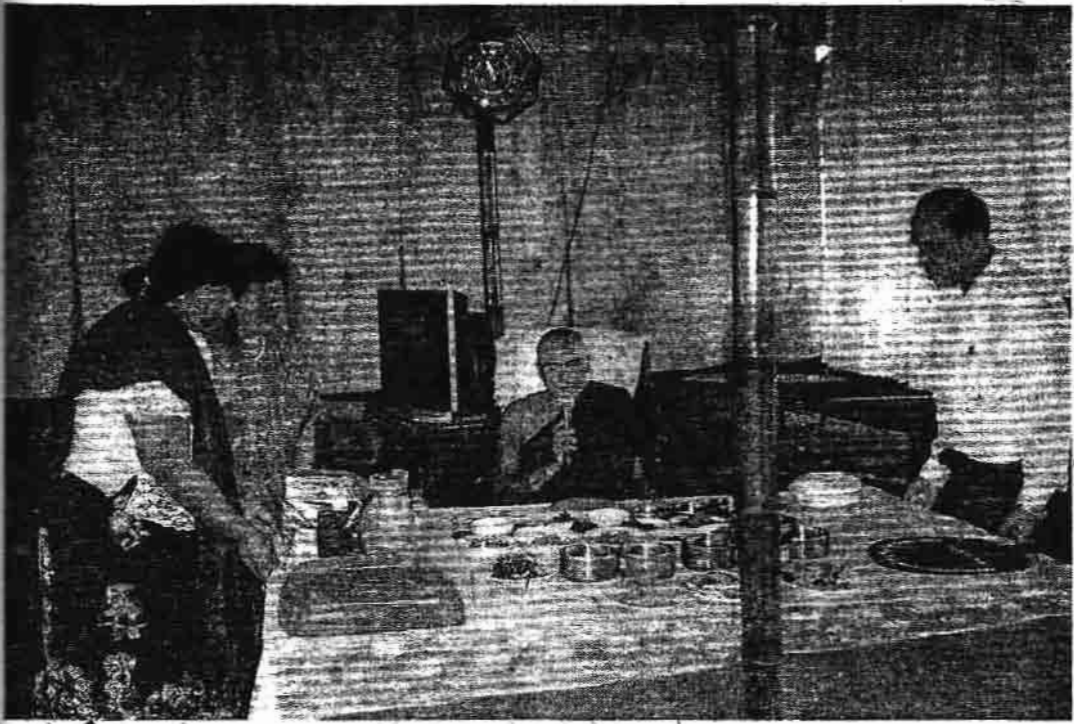
တရားစခန်းသို့ ဝင်ရောက်၍ တရားအားထုတ်ကြသူ
များသည် ၄၅ရက်အတွင်း သမထ၊ သမာဓိ အဖြူရောင်
ကသိုဏ်းဝန်းအလင်းတန်းဖြင့် ဒီစကြဝဠာတစ်ခုလုံးကို ဒီး
ယိုပေါက် စိတ်ကျေနပ်အောင် ကြည့်ရှုကြပြီးနောက် အဖြူ
ရောင် ကသိုဏ်းအလင်းတန်းဖြင့် မိမိခန္ဓာကိုယ်အတွင်းသို့
ဆလိုက်မီးအလင်းဖြင့် ထိုးသကဲ့သို့ အလင်းရောင် စိုက်ချ
လိုက်သည့်အခါ တရားထိုင်နေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးမှာ ရှိတဲ့
(၃၂)ကောမ္မာသ အတွင်းကလိစာများကို တိစွဲဖန်သားပြင်
တွင် ရှုမြင်ရာသကဲ့သို့ ပီပီပြင်ပြင် ပြတ်ပြတ်သားသား တွေ
မြင်နိုင်ပြီး (၃၂)ကောမ္မာသ ကမ္မတ္တန်းကို စီးဖြန်းနိုင်သည်။
ရုပ်ကုဋေ (၅၀၀၀)၊ နာမ်ကုဋေ (၁၀၀၀၀၀)၊ ချုပ်ပျောက်
ဖြစ်ပျက်သည့် ရုပ်ဖြစ်စဉ်၊ နာမ်ဖြစ်စဉ်များကို တွေ့မြင်သိရှိ
နိုင်ပြီး အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ လက္ခဏာရေးသုံးပါးတင်ကာ
ဝိပဿနာရှုပါသည်။

အဲဒီဟာကတော့ ဣဒ္ဓိပါလတောင် တရားစခန်း၏
လူတိုင်းအတွက် အကောင်းဆုံးလမ်း၊ အကောင်းဆုံးကျင့်စဉ်
သမထဝိပဿနာ (၄၅)ရက်တရားစခန်းပွဲကြီး၏ ကျင့်စဉ်
ဖြစ်စဉ်အကျဉ်းချုပ်ဖြစ်ပါသည်။ နိဂုံးချုပ်အနေဖြင့် လူတိုင်းကို

ပြောပြချင်တာကတော့ ယခုတင်ပြခဲ့သမျှအကြောင်းအရာ
များအားလုံးကို ယုံကြည်မှုမရှိ သံသယဖြစ်နေပါက ရဟန်း
ရှင်လူအားလုံး မိမိကိုယ်တိုင် မည်သူ့မဆို လာရောက်တရား
အားထုတ်ကြည့်ပါလို့ ရဲဝံ့စွာ ဖိတ်ခေါ်လိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် စာရေးသူသည် လိုအပ်သော ဓာတ်ပုံရိုက်
ကွင်းများကို မှတ်တမ်းတင်၊ သတင်းရယူပါသည်။ ယောဘီ
ဒိမ်ဆောင်(ယာယီ) ဆွမ်းစားဆောင်(ယာယီ)၊ အဝီစိတွင်း
တူးဖော်ခြင်းလုပ်ငန်း၊ ဘုရားတည်မည်နေရာ ယာယီ ဓမ္မာရုံ
ဘုရားဆောင်၊ တိုးကြွယ်စာပေမှ ခင်းကျင်းပြသထားသော
ဆရာတော်စာအုပ်များ အစရှိသည်များကို မှတ်တမ်းတင်ပြီး
သောအခါ တစ်ဖက်တောင်ကြောမှ ကိုးတောင်ပြည့်စေတီ
တော်ကို သွားရောက်ဖူးမြော်ပါသည်။ စေတီတော်၏ အပြင်
အာရုံခံ လိုဏ်မှန်ပတ်လည်တွင် သီကြာ၊ မြဲဟွာ၊ ဝိဇ္ဇာစောရီ
ရဟန္တာများမှ နဂါးနှစ်ကောင်စီခြံရံလျက် စောင့်ရှောက်
သိတင်းသုံးနေကြကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ စေတီတော်တောင်
ဘက်တွင် တည်ဆောက်ခဲ့ နဂါးရုံဘုရား၊ စေတီတော်
အတွင်းမှ မူလ ထီးတော်၊ စေတီတော်မြောက်ဘက်မှ ထွက်
ရပ်ပေါက် အထက်ဝိဇ္ဇာပုဂ္ဂိုလ်များ ခြံရံထားသော ဆုတောင်း
ပြည့် အောင်မြေတံခွန်တိုင်နေရာ၊ စိုက်ပျိုးထားသော မြေစိမ်း

ဖျီများ ပန်းရံ၊ လက်သမားရုံတို့ကို မှတ်တမ်းတင်ဖြစ်ပါသည်။ တည်ဆောက်ရေးပညာရှင်အဖွဲ့မှာ ဦးသံချောင်း ဦးဆောင်သော လေယူဝတီအဖွဲ့ဖြစ်ပါသည်။

“ဆရာတော်က ကျွန်တော်တို့ရပ်ရွာမှာ လာပြီး သာသနာပြုတာလေ။ ဝိုင်းဝန်းပါရမီဖြည့်ပေးဖို့ ကျွန်တော်တို့မှာ တာဝန်ရှိတာပေါ့။ စေတီပုံစံတော်ကို အဆင့် ၁၅ဆင့်နှင့် တည်ဆောက်ထားပါတယ်။ အောက်ခြေကတော့ ရင်ပြင်အဆင့်ပေါ့။ ရင်ပြင်အထက်မှာမှ ပလ္လင်သုံးဆင့်လို့ ခေါ်တဲ့ ဖွယ် သုံးခုပါ။ အထက်က ကြာလှန်ပန်း အဲဒီကမှ ကလာပ်ကြေးခွေ၊ အဲဒီအထက်ကမှ ရင်ဘွဲ့တော်လို့ခေါ်တဲ့ သပိတ်မှောက်ပေါ့။ အတွင်းမှာ ဌာပနာထည့်ထားပါတယ်။ အများစုကတော့ အာရုံခံခေါ်တာပေါ့။ အဲဒီကနေ အထက်စေတီအဆင့်မှာ ဖောင်းရစ်တော်က စပါတယ်။ ဖောင်းရစ်တော်ဟာ မ-ဂဏန်းဖြစ်ရမယ်။ များသောအားဖြင့်ကတော့ ငါးဖောင်း၊ ခုနစ်ဖောင်း၊ ကိုးဖောင်း အစရှိသဖြင့် တည်ကြပါတယ်။ အဲဒီအထက်ကမှ ရွဲလို့ခေါ်တဲ့ ကြာမှောက် ကြာလှန်၊ အဲဒီအထက်ကမှ ငှက်ပျောဖူး၊ ပြီးမှ ထီးတင်ကလာပ်၊ ပြီးမှ ကြေးခေါင်းလောင်းဆည်းလည်းဖြစ်ပါတယ်။ ကြေးဆည်းလည်းတို့ရဲ့ သဘောက မကြားအပ်သူတွေကိုပါ ကြားစေပါတယ်။ အဲဒီအပေါ်ကမှ ဘုံခုနစ်ဆင့်ပါ။ လူတို့က အလယ်မှာ နေပါတယ်။ ပြီးမှ စိန်ပန်းအိုး၊ အထက်က စိန်ပန်းခိုင်သုံးပွင့်

ပေါ့။ နောက်ပြီး ငှက်ပြတ်နားနဲ့ ထိပ်ဆုံးက စိန်ဖူးတော်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စေတီရဲ့ အလယ်မှာ ဓာတ်တော်ဘုရားတည်မှာပဲ။ ဆင်ကိုးကောင် ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ပွားတော်ကို ရပ်တော်မူဘုရားဘက်မှာ တည်မှာဖြစ်ပါတယ်။”

ဆက်လက်၍ တရားရိပ်သာ(ယာယီ)နှင့် သံဝရိန်များ စိုက်ထူထားသော စကြဝဠာ လောကချမ်းသာရပ်တော်မှ ရုပ်ပွားတော်နေရာကို မှတ်တမ်းတင်ဖြစ်ပါသည်။ ရုပ်ပွားတော်မှာ အလျားပေ (၆၀) အနံပေ (၄၀)ရှိသော နဂါးပလ္လင်ပေါ်တွင် ဉာဏ်တော်အမြင့်ပေ (၁၅၀)အမြင့်ဆောင်သော နဂါးကိုးကောင်ရံ ရပ်တော်မှ ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်တွင် ဖူးတွေ့ဖူးသည်မှာ နဂါးရံဘုရားမည်သည် ထိုင်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်များသာဖြစ်၍ ဤတောင်တွင် ရပ်တော်မှ နဂါးရံရုပ်ပွားတော်တည်ဆောက်မည်မှာ ဆရာတော်၏ ထူးခြားသော စိတ်ကူးပင်ဖြစ်ပါလေ၏။

ဤသာသနာ့နယ်မြေ စည်ပင်ရေးအတွက် တိုးကြွယ်စာပေမှ ဦးစီး၍ သီလရှင်ဆောင်၊ စာကြည့်တိုက်၊ လူဦးရေ (၂၀၀၀၀)ခန့် ဆံသော အရိယာမွှာရုံကြီး၊ အရိယာသိမ်တော်မြတ်ကြီး၊ ရဟန်းဆောင်၊ သမိုင်းမှတ်တမ်းပြတိုက်၊ ဆွမ်းစားဆောင်၊ ဆေးရုံ၊ ရွှေဟင်္သာရုံ အရိယာမွှာရိပ်သာ၊ ကျောင်းတော်မြတ်ကြီး၊ မေတ္တာဝိဟာရဆောင်၊ သာသနာ့မဏ္ဍိုင်

နှင့် ပြန်ကြားရေးဌာန တောင်တက်ကွန်ကရစ်လမ်း အစရှိ သည်တို့ကို အလှူရှင်တစ်ဦးလျှင် တစ်သိန်းနှုန်း မတည်၍ အလှူရှင်ပေါင်းတစ်သောင်းမှ သိန်းပေါင်း တစ်သောင်းဖြင့် မတည် တည်ဆောက်မည်ဖြစ်ပါသည်။

နေ့လယ်စာစားပြီးချိန်တွင် တရားစခန်း သုံးပွဲလုံး၌ ပါဝင်ခဲ့သော ယောဂီနှစ်ဦးကို တွေ့ဆုံမေးမြန်းဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

“ဆရာလေးရဲ့ ဘွဲ့က ဧဝိယုဇနဝတီပါ။ ပဲခူးကပါ။ သက်တော် (၅၉)နှစ်ရှိပါပြီ။ ဆရာတော်က သည်တရား စခန်းကို နည်းသုံးနည်းနဲ့ ပြုပါတယ်။ ဆရာလေး လေလာ တာက သဲအင်းဂူနည်းနဲ့ မောင်းထောင်မြေပင်း တောရနည်း ပါ။ ဆရာလေးကတော့ သဲအင်းဂူနည်းကို အကြိုက်ဆုံးပါ။ သဲအင်းဂူနည်းက ဝေဒနာဖော်ထိုင်တဲ့နည်းပါ။ ဝေဒနာကို အကြိမ်များစွာ ကျော်ဖြတ်၍ ကြာရှည်စွာ တရားထိုင်တဲ့ နည်းစနစ်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ စိတ်ကြမ်း လူကြမ်းတဲ့သူတွေ အတွက် အလွန်ကောင်းမွန်တဲ့ နည်းစနစ်တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ နဂိုက ဆရာလေးက လူဝတ်ကြောင်နဲ့ အားထုတ်ခဲ့တာပါ။ သူများတွေပြောတာများလို့ ဟုတ်မှဟုတ်ရဲ့လားလို့ သံသယ စိတ်နဲ့ အားထုတ်ခဲ့တာပါ။ အမှန်တကယ် ကြိုးစားအားထုတ် လို့ သမာဓိ ရလာတဲ့အချိန်မှာ အရင်က ဆရာလေးရဲ့ ခန္ဓာ ကိုယ်ဘယ်ခြမ်းဟာ လေဖြစ်ချင်သလို့ဖြစ်နေတာ အလိုလို ပျောက်ကင်းသွားခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပြီးတော့ ဆရာလေးဟာ ကွယ်လွန်ရင် ဘယ်လို အသက်ထွက်ရမယ်ဆိုတာကို လက် တွေ့ ကြိုတင် ခံစားခဲ့ရပါတယ်။ ဆရာလေးက အသက် ရှူကျပ်ပြီး အသက်ရှူလမ်းကြောင်းပိတ်ဆို့ အမောဖောက် ပြီး ကွယ်လွန်မှာပါ။ ဝေဒနာကို ကြိုတင်ရှုမြင်ပြီး တရားရှုမှတ် ရင်းခွဲ ခန္ဓာကိုယ်ထဲက ရောဂါတွေကို ဘရဟ္မနဲ့ တိုက်ထုတ် သလိုမျိုးဖြစ်သွားတာပါ။ အဲဒီအတွက် ရောဂါကြိုတင်ခံစား ဖူးသွားပြီဖြစ်လို့ ဆရာလေး အသက်ထွက်မယ်ဆိုရင်လည်း ဝေဒနာတွေကို ခံနိုင်ရည်ရှိပြီး ဝေဒနာကို ဥပါဒါန်လွှတ် အောင် ရှုနိုင်တဲ့ နည်းစနစ်ကို ရရှိခဲ့ပါတယ်။ အဘ ဦးသောင်း ရွှေက ငရဲကျတဲ့ နိမိတ်ပုံကို ဆက်ပြောပြပါလိမ့်မယ်”

“ကျွန်တော် ထောက်ကြံ့မှုမှာကတည်းက အားထုတ် ခဲ့တာပါ။ ဒီတောင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဂတိနိမိတ်ပုံတွေ ထင်ဟပ် ချိန်မှာ ကျွန်တော်ရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်အရင်ဘဝက ငရဲ ပြည်က လာတာပါ။ ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က ထင်ထားခဲ့တာ က ငရဲကျတယ်ဆိုတာ ငရဲသားနှစ်ယောက်က ခေါင်းနဲ့ ခြေထောက်ကို ကိုင်ပြီး ဆီမစိုထဲကို ပစ်ထည့်လိုက်တာလို့ ထင်ခဲ့တာပါ။ တကယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်

သမာဓိဝင်စာချိုး အာရုံ ဂတိနိမိတ်နဲ့ ငရဲပြည်ကို မြင်တဲ့အခါ ဆရာသဘောပေါက်အောင် ပြောရမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အိမ်ရှင်မတွေ ငါးကြော်တဲ့အခါမှာ ငါးကိုဆီစိုးထဲကို ပစ် ထည့်လိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ့်ကို ဆီမစိုအောင် ဆီပူမလောင်အောင် ငါးကို အမြီးကနေ ကိုင်ပြီး ဖယ်စဉ်း နှုတ်ခမ်းဘေးကနေ အသာလေး လျှော့တိုက်ချလိုက်တာပါ။ အဲဒီသဘောအတိုင်းပါ။ အားကောင်းမောင်းသန်တဲ့ ငရဲသား ကြီးဟာ ငရဲကျခံရသူကို ခြေထောက်ကနေ တောက်ထိုးကိုင် မြှောက်ပြီးမှ ဆီပူစဉ်းနှုတ်ခမ်းကနေ အသာလေးလျှော့တိုက် လွှတ်ချလိုက်တာပါ။ အခုဆိုရင် ကျွန်တော်ဟာ ဒီသံသရာ မှာ မလည်ချင်တော့တဲ့အတွက် အချိန်ရှိသရွေ့ တရားကို ဆက်တိုက်အားထုတ်နေပါတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်ပြီးပြောက်ပေမယ့် ဝိပဿနာနဲ့ ပတ်သက်လို့ မရရှိသေးတဲ့အတွက် နောက်ရက် (၆၀)စခန်းမှာ ထပ်မံကြိုးစား အားထုတ်သွားမှာပါ”

ယနေ့ နေ့ဆွမ်းအလှူရှင်မှာ မိခင်ကြီး ဧဝိလှထွေး အသက် (၆၀)ပြည့်မွေးနေ့နှင့် ဓုရဲများ ဦးထွန်းမြတ် မိသားစု ဖြစ်ပါသည်။ ပကာသန မဖက်သော ဒါနသက်သက် ရှိစင် သည် အလှူပွဲကို ဝမ်းမြောက်နမော် သာဓုခေါ်အပ်ပါသည်။ ဆရာတော်သည် နိုင်ငံရတနာစာအုပ်နှင့် မင်းဟာ စကြဝဠာ ရဲ့ အရှင်သခင် (No.1 Millionaire Mind)ဆိုသော စာအုပ် များကို ရေးသားပြုစုခဲ့သော ရဟန်းစာဆိုရှင်တစ်ပါးဖြစ်ပါ သည်။ အဆွေတော် စာစုသူများအနေဖြင့် ဣဒ္ဓိပါလကုန်း တော်၌ အလှူရှင်ပေါင်း တစ်သောင်းသည် အဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး အနေနှင့် ပါဝင်လိုသည်ဖြစ်စေ၊ သီးခြားအလှူဒါနများ ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်လိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း နည်းလမ်း ကောင်းများကို ကြိုးပမ်းအားထုတ်လိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ အောက်ပါ အတိုင်း ဆက်သွယ်နိုင်ကြပါကြောင်းဖြင့် သတင်းကောင်းဖူး အပ်ပါသည်။

- * အရှင်ဣဒ္ဓိပါလ (ပြည်တွင်း၊ ပြည်ပတောင်တန်းသာသနာပြု ကမ္မဋ္ဌာန စရိယ မွေကထိက) (၀၉-၇-၁၀၄၈၁၉)
- * တိုးကြွယ်စာပေတိုက် (ဖုန်း ၀၉-၅၂၀၀၅၂)

နတ်မောက်မှတ်ကျောက် အပူဝင် ရေချိုးမှား ချွေးငုပ်သော်

အပူဝင်၊ ရေချိုးမှား၊ ချွေးငုပ်ခြင်းသည် လူတိုင်းလိုလို ကြုံဖူးသော ဖျားနာခြင်းတစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။

ထိုသို့ ဖျားနာပါက ဆေးနည်းသိလျှင် အလွယ်အသာ နှင့် တစ်နာရီအတွင်း ချွေးပွင့် ကန်ထွက်ပြီး လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

တရုတ်နံနံပင်ကို လူတိုင်းသိပါသည်။ စားသောက်ဆိုင် ခေါက်ဆွဲကြော်၊ ထမင်းကြော်ဆိုင်များတွင် အသုံးများပါသည်။ ၎င်း တရုတ်နံနံပင် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် စိမ်းစိမ်းစိုစိုကို လက်တစ်ဆုပ်ခန့် မတ်ခွက်ထဲထည့်ပါ။ မီးဖိုချောင်သုံးဆား လက်ဖက်စားခွန်းဝက်ခန့်ထည့်ပါ။ ထို့နောက် ဆူပွက်အောင် ကျိုထားသော ရေခွေးဖြူကို မတ်ခွက်၏ သုံးပုံနှစ်ပုံခန့် လောင်းထည့်ပြီး အငွေ့မသေမီ တဖြည်းဖြည်းပူတ်သောက် ပါ။ သောက်နေစဉ်မှာပင် ချွေးပွင့်ထွက်လာပြီး ကျန်းမာသွား ပါမည်။

သို့မဟုတ် အကယ်၍ တရုတ်နံနံပင် မရနိုင်ပါက ခံတက်ပင်မှ ခံတက်ရွက် လက်တစ်ဆုပ်ခွဲယူပြီး ရေနံနှင့် ပြုတ်ကျိုသောက်ပေးနိုင်ပါသည်။

အပူဝင်၊ ရေချိုးမှား၊ ချွေးငုပ်ခြင်းအတွက် အလွယ်ကူဆုံးနှင့် အကောင်းဆုံး ဆေးနည်းဖြစ်ပါသည်။ တိုက်ဆိုင်ကြုံတွေ့ပါက အလွယ်အသာ အသုံးပြုနိုင်ရန် တင်ပြရေးသားအပ်ပါသည်။

ကျန်းမာ ချမ်းသာ လန်းဖြာကြပါစေ...

နတ်မောက်မှတ်ကျောက်

ဗုဒ္ဓရခန်းကြယ် စာအုပ်စင်

သုတအံ့

ပန်းချီ မင်းထက်နိုင်

ဗိုလ်မင်းရောင်

ဗိုလ်ချုပ်ရာပြည့်အတွက် ရည်ရွယ်ထုတ်ဝေခဲ့သော်လည်း ရာပြည့်ပြီးမှ ထွက်ရှိလာသည့် ဗိုလ်မင်းရောင်ရုပ်ပြစာအုပ်ဖြစ်သည်။

ဆရာ ငွေလင်း ရေးသားခဲ့သည့် ဗြိတိသျှလင်မှ ပုန်ကန်ခြင်းဝတ္ထုကို မှီငြမ်းပြုကာ မောင်သစ်နွယ် တတ်ညွှန်းရေးပြီး ပန်းချီ မင်းထက်နိုင်နှင့်အဖွဲ့ သရုပ်ဖော်ထားကြခြင်းဖြစ်သည်။

စီစဉ်ထုတ်ဝေသူမှာ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် သူထူးစံဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မင်းရောင်မှာ ဗြိတိသျှလင်သူကြီး ဦးမင်းရောင်ဖြစ်သည်။ ဦးမင်းရောင်က မင်းကြီးရွှေလရောင်ဘွဲ့ခံယူကာ နယ်ချဲ့ ဗြိတိသျှတို့အား တော်လှန်ပုန်ကန်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံး အင်္ဂလိပ်တို့က လက်ရဖမ်းမိပြီး ခေါင်းဖြတ် ကွပ်မျက်ခံရသူဖြစ်သည်။ ဗိုလ်မင်းရောင်မှာ အခြားမဟုတ်၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အဘိုးတော်သူပင်ဖြစ်သည်။

ဗိုလ်မင်းရောင်ကို ရုပ်ပြအဖြစ်သာမကဘဲ၊ ဗီဒီယိုအဖြစ်ပါ အသက်သွင်းဦးမည်ဟု သိရသည်။ သူထူးစံ စီစဉ်ထုတ်ဝေပြီး ရောင်းချေးမှာ ၄၅၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

ရွှေပုသိမ် ပညာ

ချစ်ခြင်းရယ်ပြိုင် ဘယ်သူနိုင်

စာရေးသူ ရွှေပုသိမ်ပညာမှာ လူပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ ရဟန်းစာဆိုတစ်ပါး ဖြစ်သည်။ ရွှေပုသိမ်ပညာ ကလောင်၏ ရဟန်းအမည်မှာ ဘဒ္ဒန္တပညာသီဟပင် ဖြစ်သည်။

ရွှေပုသိမ်ပညာ၏ ချစ်ခြင်းရယ်ပြိုင် ဘယ်သူနိုင်ဆိုသည့် စာသားကို ဖတ်လိုက်ရုံဖြင့် မိဘနှင့် သားသမီးအကြား ချစ်ခြင်းမေတ္တာစီးဆင်းဆက်သွယ်မှုများဟု တွေးထင်လိုက်မိသည်။ တကယ်တမ်းမှာလည်း မိခင်မေတ္တာ၊ ဖခင်မေတ္တာအကြောင်းများကို စာရေးသူမှ ခြယ်မှုန်းရေးသီပြထားလေ၏။

အဖေနှင့် အမေသည် သားသမီးတို့အပေါ် မည်သည့်အချိန်၌မဆို အဖုန်းမဝင်၊ အရာရာကောင်းစေချင်၊ သာစေချင်သောစိတ် တူညီကြသည်။ ထို့ကြောင့် အဖေနှင့် အမေကို နှစ်ကိုယ်နှိုးသတ်လည်း တစ်စိတ်တည်းမို့ နှစ်ကိုယ်တစ်စိတ်ဟု ခေါ်နိုင်သည်ဟု စာရေးသူ ဦးနိုင်တင်စားပြထားပုံမှာ အလွန်ပင် ချစ်စဖွယ်ကောင်းနေ၏။ ရွှေပုသိမ်ပညာကိုယ်တိုင် စီစဉ်ထုတ်ဝေပြီး ဓမ္မဒါနအဖြစ် ၂၀၁၅၊ ဧပြီလအတွင်း ဖြန့်ချိသည်ဟု သိရသည်။

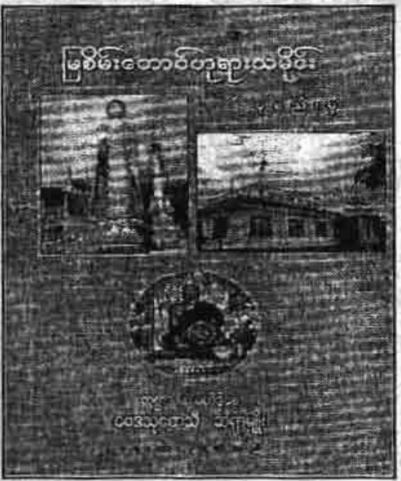
ဗေဒသုတေသီ ဆရာမျိုး

မြစ်မီးတောင်ဘုရားသမိုင်းစုစည်းမှု

ဗေဒသုတေသီ ဆရာမျိုး စီစဉ်ထုတ်ဝေလိုက်သော တတိယမြောက် ဘုရားသမိုင်းစာအုပ်လေးတစ်အုပ်ဖြစ်သည်။ ၎င်းပြည်နယ်တောင်ပိုင်း၊ တောင်ကြီးမြို့ မြစ်မီးတောင်ဘုရားသမိုင်းအကြောင်းကို ခြေရာကောက်ပြီး စာရေးသူက စနစ်တကျ ရေးသားပြုစုထားခြင်းဖြစ်သည်။

တကယ်တော့ မြစ်မီးတောင်မှာ ဂန္ထိရဆန်းကြယ်ပရိသတ်များနှင့် မစိမ်းပေ။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် မြစ်မီးတောင်ဘုရားနှင့် ပတ်သက်သည်ကို မဂ္ဂဇင်းမှာ ရေးသားခဲ့ဖူး၏။ ယခုစာအုပ်တွင် မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်အသီးသီးတွင် ရေးသားခဲ့သည့် မြစ်မီးတောင်ဘုရားနှင့် ပတ်သက်သည်များကို စုစည်းထားခြင်းဖြစ်သည်။

မြစ်မီးတောင်ဆီက ရွှေတိဂုံ မဟာမြတ်မုနိ ဓာတ်ပေါင်းစုစေတီတော်၊ မြစ်မီးတောင်ဂန္ထိရကမ္ဘာ၊ ဘုရားဒကာကြီး ဦးချစ်ထူးအကြောင်း၊ အဘ ဘိုးမင်းခေါင် ဆုံးမစကား၊ ချစ်သူတိုင်း ပေါင်းရပါစေသော၊ ဝိနည်း ဗျာဒိတ်ပေး အောင်တော်မူ ဘုရားကြီးအကြောင်း စသည်ဖြင့် မြစ်မီးတောင်ဘုရားသမိုင်းနှင့် ဆက်စပ်နေသော အကြောင်းအရာများကို ပြည့်စုံစွာ ရေးသားထားသည်။ ဦးမျိုးသက်နိုင် (တောင်ကြီး နဂါးပွက်ကျောင်း) မှ ၂၀၁၅၊ ဧပြီလတွင် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိထားသည်။

သက်နှင်းဆွေ ၊ ပုပ္ဖာ။

နတ်စောင်းတော်သံ

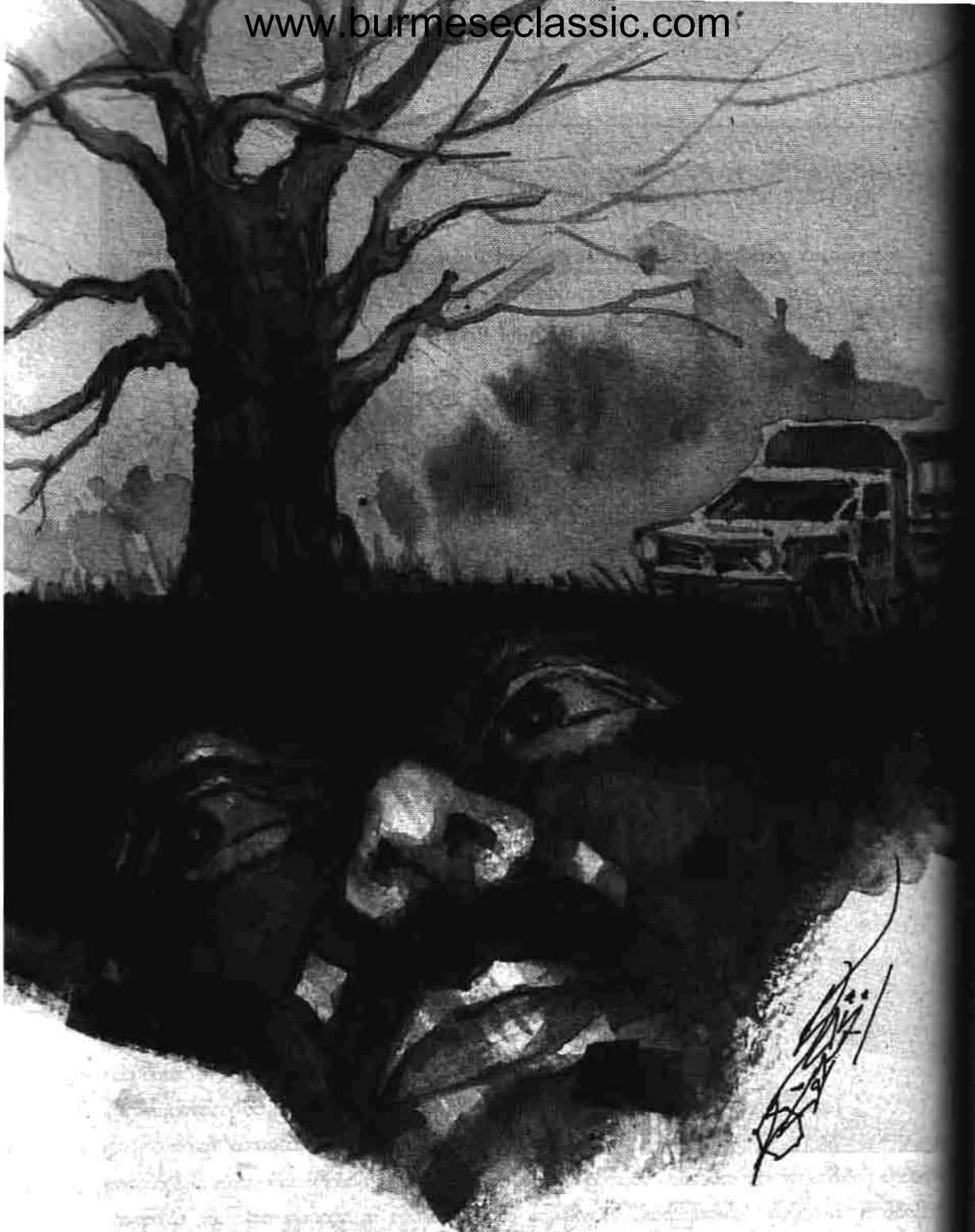
“ချမ်းမြေ့သော” စာပေအနုပညာရပ်ဝန်းမှ ထုတ်ဝေလိုက်သည့် ဆရာ သက်နှင်းဆွေ(ပုပ္ဖာ)၏ စာအုပ်တစ်အုပ်ထွက်ရှိလာသည်။ နတ်စောင်းတော်သံ ဟု အမည်ရပြီး ဂန္ထိရနွယ်သော သုတ ရသ စာစုများပင် ဖြစ်သည်။

နတ်စောင်းတော်သံ၊ ဝဝစား၊ အောင်ထူးဆန်း၊ ဆင်ပေါ်က လူနှင့် တင့်ကားကြီးပေါ်က လူတို့မှာ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာများပင် ဖြစ်သည်။ ဂန္ထိရဆန်းကြယ်ပရိသတ်များအတွက် အဘ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ပတ်သက်ရာများကို အသိပေးထားရုံမက၊ ကျင့်စဉ်၊

ဂုဏ်တော်၊ ပုတီးစိပ်နည်း၊ အဆောင်အစီအရပ်များကိုပါ ဆရာ သက်နှင်းဆွေ (ပုပ္ဖာ)က ဖော်ပြပေးထားသည်။ ဒါတွေသာမက၊ ကုသိုလ်စိတ်၊ အကုသိုလ် စိတ်အကြောင်း၊ အလှူဒါနများ၊ ထိပေါက်စေနည်း၊ အဆောင်များအကြောင်း၊ ယတြာများ၊ အထူးသဖြင့် ယခုနှစ် မဟာသင်္ကြန်အတွက် ရည်ညွှန်းရေးသား ထားသော နှစ်သက်ရာ ကျန်းကျန်းမာမာနှင့် ပျော်ရွှင်ကျန်းမာ နှစ်သက်မင်္ဂလာ ဆောင်းပါးများမှာ စာဖတ်သူများအတွက် အထူးအကျိုးရှိစေမှာ သေချာ၏။

“ချမ်းမြေ့သော”စာပေအနုပညာရပ်ဝန်းက ထုတ်ဝေထားပြီး Union Publishing House က ဖြန့်ချိပေးသည်။ ရောင်းစျေးမှာ ၂၀၀၀ ကျပ်ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဂါဦးနှင်းကို

ဂဏမိတ် ဝင်ပျင်ရက် ပျက်ဝံ့ဝံ့ဝံ့ဝံ့

ယခုရက်ပိုင်း စာရေးသူ၏ အစ်မ ထံမှ ဖြစ်ရပ်မှန် ဇာတ်လမ်းများကို အစဉ်မပြတ် ကြာသီနေရသည်။ ဇာတ်လမ်းများက ဆန်းပြားသည်လည်း ရှိသလို၊ တချို့တလေမှာလည်း ဖန်တစ်ရာတောနေသော အကြောင်းအရာများဖြစ်နေ၍ ရောသင့်သည်ကို ရောင်းပြီး မရေးသင့်သည်များကိုလည်း ပယ်ချခဲ့ရသည်။ သို့သော် အကြောင်းကိစ္စအားလုံးမှာမူ လျှို့ဝှက်နက်နဲပြီး လူတစ်ထောင်လျှင် တစ်ယောက်ကြုံတွေ့ရန် မလွယ်ကူနိုင်သော ဂန္ထိရဆန်ဆန် သိပ်သည်းနက်ရှိုင်းသည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများသာဖြစ်၏။

စာရေးသူ၏ အစ်မက အပေါင်းအသင်းဝင်ဆုံပြီး အေးအေးဆေးဆေးနှင့် ပြီးပြီးရယ်ရယ် နေထိုင်တတ်သူဖြစ်သောကြောင့် ရွယ်တူသာမက လူကြီးများကပါ ချစ်ခင်ကြသည်။ သူမတွင် ဂန္ထိရမဂ္ဂဝင်းများ၌ စာရေးသားနေသော ညီမငယ်တစ်ယောက်ရှိသည်ဟု ကြားသိကြသည့်အခါတွင် အထူးစိတ်ဝင်စားကာ ဖြစ်ရပ်မှန်အကြောင်းအရာများကို လာရောက်ပြောပြကြသည်။ ကုန်ကြမ်းပေးကြသူအများစုက အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်ပြီး နေရာစုံသို့ သွားလာနေထိုင်ဖူးသော လူကြီးဝါကြီးများပင်။

လူငယ်အများစုက အတွေ့အကြုံ မရင့်စုံကြသေး၍ ဤကဲ့သို့ ခက်ခဲသိပ်သည်းသော တစ်ဖက် နယ်ပယ်သားများနှင့် ပတ်သက် ဆက်သွယ်သည့်အကြောင်းကိစ္စများကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ တွေ့မြင်ကြုံကြုံရန် မလွယ်ကူနိုင်သော်လည်း လူကြီးများတွင်ကား လုပ်ငန်းတာဝန်အရသော်

လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးလုပ်ဆောင်ရန် အတွက်သော် လည်းကောင်း၊ လူမှုရေးဝတ္တရားများကြောင့်သော်လည်းကောင်း နေရာစုံ၊ ဒေသစုံသို့ သွားရောက်ကာ လူပေါင်းစုံနှင့် တွေ့ကြုံနေကြသည်သာ များသဖြင့် ဤသို့သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများကို တစ်ကွေ့မဟုတ် တစ်ကွေ့၌ တွေ့ဆုံ ကြုံကြုံကြသည့်ပုံဖြစ်ရာ ပြောစရာ အကြောင်းအရာတို့ ပြည့်နက်နေသည်မှာ အဆန်းမဟုတ်ပါချေ။ ဆန်းပြားထွေလီနေသည်က သူတို့ ကြုံဆုံရင်ဆိုင်ခဲ့ရသော ဖြစ်ရပ်မှန်အကြောင်းအရာများသာဖြစ်ပါတော့၏။

“ဒီလိုကွ၊ ငါရယ်၊ ငါတပည့်တွေရယ် အလုပ်ကိစ္စနဲ့ ချောက်မြို့နယ်ဘက်ကို သွားခဲ့တုန်းကပေါ့။ နင်တို့တွေ ချောက်မြို့နယ်ကို ရောက်ဖူးတယ် မဟုတ်လား။”

ဦးလွင်မင်းက ထူထဲသော မျက်မှန်ကြီးကို ကျော်လွန်ကာ အားလုံး၏ မျက်နှာများကို ဝေဝဲလှမ်းကြည့်ရင်း မေးလိုက်သည်။

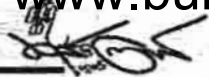
“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ၊ သမီးတို့ Hons: တန်းတန်းက ချောက်ဘက်ကို Field ဆင်းခဲ့ရပါတယ်။”

တပည့်တစ်ယောက်က ဖြေ၏။

လက်နစ်ဖက်က စာသွေပေါ်သို့ ယှက်လျက်တင်ထားပြီး ခြေထောက်များကိုမူ ချဲ့လျက်အနေအထားဖြင့် သက်သောင့်သက်သာ ထိုင်နေသည်။ အသက် (၇၀) နားနီးပြီဖြစ်သော်လည်း နားလေးခြင်၊ ခါးကိုင်ခြင်၊ အသားအရည်ပျော့တွဲခြင်းတို့ မရှိသေးပေ။ လုပ်ငန်းခွင်တွင် ပျော်ဝင်နေပြီး အစဉ်သွက်လက် တက်ကြွနေသော ဦးလွင်မင်းက ကုမ္ပဏီထွက်လည်း အရေးပါလှသော အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး။

ဦးလွင်မင်း လက်တင်ထားသော စာသွေရှေ့တွင်ကား ဦးလွင်မင်းပြောမည့် စကားကို စိတ်ဝင်စား နားထောင်လျက်ရှိသော ကုမ္ပဏီတို့ တပည့်ငါးဦး၊ အားလုံး၏ မျက်နှာများ၌ စိတ်ဝင်စားမှုအရှိပ်အရောင်များ ထင်ဟပ်လျက်ရှိပြီး အထူးသဖြင့် မိမိကို ဦးတည်ပြောကြားခြင်းခံနေရသော မနုဉ်းကမူ တည်ငြိမ်လေးနက်သော မျက်ဝန်းများဖြင့် ဆရာဖြစ်သူ ပြောပြမည့်ဇာတ်ကြောင်းကို သေသေချာချာ မှတ်သား နားဆင်လျက်ရှိ၏။

“အေး၊ ချောက်မြို့နယ် အကြောင်း နင်တို့လည်း နည်းနည်းပါးပါးသိမှာပေါ့။ ပူတယ်မဟုတ်လား၊ ထားပါတော့ကွာ။ ငါတို့က မြို့နယ်ထဲမှာ မဟုတ်ဘူး။ ဟိုး ရွာစွန်ရွာဖျားတစ်ခု ဆီကို သွားရတာ။ လုပ်ငန်းကိစ္စနဲ့ပေါ့။ သွားတာက ငါရယ်၊ ငါတပည့် ခြောက်ယောက်ရယ်၊ စုစုပေါင်း ခုနစ်ယောက်တိတီး၊ အင်း... ရွာနာမည်တောင် မေ့တော့ပြန်နေပြီ၊ နာမည်က သိဆန်းဆန်းရယ်၊ ဩ... ဆွေမိတ်ရွာတဲ့၊ ရွာက နည်းနည်းချောင်ကျတယ်။ လယ်သမား ယာသမားတွေရဲ့ ရွာဆိုတော့ ချမ်းချမ်းသာသာ ရှားပါတယ်ကွာ။ အားလုံးက မရှိမရှားနဲ့ ဆင်းရဲသားပဲ များတယ်။ ဒါပေမယ့် သိပ်သဘောဖြူကြတယ်။ စိတ်ကောင်းလည်း ရှိ၊ ရိုးလည်း ရှိသားကြတယ်။ စေတနာလည်း သိပ်ကောင်း၊ အဲ... ငါပြောတာတွေ ဘေးချော်ကုန်ပြီ၊ ထားတော့၊ အဲဒီရွာကို ငါတို့အုပ်စုက ည ၈ နာရီခွဲလောက်ကြီးမှာ ရောက်သွားကြတာ။ အဲဒီအချိန်မှာ အသက်ဝင် လုပ်ရှားနေတာဆိုလို့ ညဉ့်နက်ချိန်မှာ အော်မြည်တတ်တဲ့ ပုစဉ်းရင်ကွဲတွေပဲ ရှိတော့တယ်။ လျှပ်စစ်မီးမရှိတဲ့ ရွာငယ်

လေးကတော့ ညအမှောင်ထဲမှာ မှေးအိပ်နေတာ ကြာပေါ့။ ငါလည်း ရွာကို သဲသဲကွဲကွဲ လှမ်းမြင်ရလောက်တဲ့ နေရာမှာ မောင်းလာတဲ့ကားကို ရပ်လိုက်ပြီး ရှေ့ခရီးစဉ်အတွက် Plan ချပေးရတာပေါ့။ အဲဒီတုန်းက ငါ့အရွယ်က ၅၀ ကျော်ပဲ ရှိသေးတယ်။ ဒီထက် ပိုပြီး သွက်သွက်လက်လက် မြန်မြန် ဆန်ဆန်ပေါ့ကွာ။

အဲသည်နေရာရောက်တော့ နားဆင်နေသူ တပည့်ပဲ သုံးယောက်နှင့် တပည့် နှစ်ယောက်က မသိသောပြီး သွားကြပြီး နှုတ်သွက် လျှာသွက်သော တပည့်တစ်ဦးက...

“ဆရာက မသွက်မလက်တဲ့ အချိန် ဘယ်တုန်းကများ ရှိလို့လဲဗျ” ဟု ရယ်ရွှန်းပက်ရွှန်းသဘောဖြင့် ကျီစယ်ပြော ပြောလိုက်သည်။ ဦးလွင် မင်းလည်း ထိုစကားကြောင့် ပြုံးရယ်သွားပြီး...

“အဟေးဟေး... မင်းတို့ကတော့ လုပ်ပြီး ဪ... မင်းတို့က လူဖြစ် နောက်ကျလိုပါကွာ။ မင်းတို့ရှေ့က ငါ့ တပည့်တွေကို မေးကြည့်။ ငါ အခု စိတ်မြန်တယ်ဆိုတာ ငယ်ငယ်ကနဲ့စာရင် တစ်ဝက်တောင် မရှိသေးဘူး။ ဒါတောင် ငါ့ခိုင်းရင် မင်းတို့က ကြောက်လန့်နေကြပြီ။ လူဆိုတာ တက်တက်ကြွကြွနဲ့ အမြဲသွက်လက်နေမှ တိုးတက်တာကွ။ ကဲ... ပြောတဲ့အကြောင်းတောင် ဘယ်ရောက်ကုန်ပလဲ မသိ။ ဪ... မြန်မြန်ဆန်ဆန်ဆိုတဲ့ နေရာရောက်နေပြီ။ အေးအေး၊ အဲဒီအရွယ်တုန်းက အသက်လည်း ငယ်တော့ တွေးတာ ခေါ်တာတွေက ပိုပြီးရဲဝံ့တာပေါ့ကွာ။ ဆွေမိတ်ရွာလေးကို သေချာ လှမ်းမြင်နေရတဲ့ နေရာလည်း ရောက်ရော ငါက ကားရပ်လိုက်တယ်။ ငါရပ်

လိုက်တဲ့ နေရာက ရွာပြင်မှာ ရှိတဲ့ ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်မှာ။ ကားရပ်ပြီးတဲ့နောက် တပည့်တွေကို ဆင်းခိုင်းပြီး အဲဒီနေရာမှာပဲ camp တဲထိုးတယ်။ စခန်းချတယ်ဆိုပါတော့။”

“ဟင်... ဆရာကလည်း ရွာပဲ ရောက်တော့မယ်။ ဘာဖြစ်လို့ ရွာပြင်က ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ စခန်းချတာလဲ”

သိလိုစိတ်ပြင်းပြသူ တပည့်မလေးတစ်ဦးက အလျင်အမြန် ထ၊မေးသည်။ ဦးလွင်မင်းက ပြီးသွားပြီး ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ တစ်ချက်ညှိတ်လိုက်ကာ...

“ပြောမှာပေါ့ မိသိမ့်ရယ်။ စောစောက ဆရာ ဆိုခဲ့သေးပဲ။ ရွာက အမှောင်ထဲမှာ အိပ်မောကျနေပြီလို့လေ။ အေး၊ ရိုးရိုးပြောရရင် တစ်ရွာလုံး အိပ်ပျော်နေကြပြီ။ သူတို့က မနက်ဆို ၃နာရီ ၄နာရီလောက် ထကြရတာ။ ပင်ပင်ပန်းပန်းအလုပ်တွေ ဆုံးကြရတာ။ ဆရာတို့က ကိုယ့်အေးအေးစီးပွားအတွက် ရွာကို ရောက်လာတာ။ ဘာလုပ်ဖို့ သူများကို သွားနှောင့်ယှက်မှာလဲ။ ဒီတော့ ရွာအနားက ရွာပြင်တစ်နေရာမှာပဲ စခန်းချလိုက်တာပေါ့။ မနက်ပိုင်း ရွာထဲဝင်ပြီး လူကြီးဖြစ်ဖြစ် သူကြီးဖြစ်ဖြစ် အကြောင်းကြားပြီး လုပ်ငန်းကိစ္စကို စလုပ်ကြမယ်လို့ တွေးထားတာပေါ့ကွာ။ စခန်းချတဲ့ ပုံစံကိုတော့ မင်းတို့ သိပြီးသားပဲ မပြောပြတော့ဘူး။”

ဦးလွင်မင်း၏ စကားကို အားလုံးက ခေါင်းညှိတ် ထောက်ခံလိုက်ကြသည်။ သဘောမှာ စခန်းချသည့်ပုံစံကို သိကြသည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်။ သွားကတည်းက ကားပေါ်တွင် သယ်ဆောင်ယူသွားသော ရွက်ဖျင်တဲမျှ။ စောင်၊

ခြင်ထောင်၊ ခေါင်းအုံးများဖြင့် နေရာတစ်ခုတွင် ခဏအသိုင်းချခြင်းဟူသော သဘောကို လုပ်ငန်းတာဝန်ဖြင့် ထွေလွှာရေးခန်း မကြာခဏထွက်နေရသော သူတို့အားလုံး သိရှိထားပြီးဖြစ်သည်။ ဦးလွင်မင်းက စကားဆက်သေး၏။

“ငါက အသက် ၅၀ ကျော် အရွယ်ဆိုတော့ ငယ်တော့တဲ့ အရွယ်လည်း မဟုတ်တော့ မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အတော်အတန်လည်း အတွေ့အကြုံ နေပြီပို့။ ညောင်ပင်ကြီးကိုလည်း မြင်ရော ငါ တစ်ခုတွေးလိုက်မိတယ်။ ညောင်ပင်ကြီးက သိပ်တော့ အကြံကြံ မဟုတ်ဘူး။ ယောက်ျားကြီးတစ်ဖက်စလောက် ရှိပယ်။ ဗောဓိညောင်ပင်ထိ ပုံစံမျိုး အောက်ခြေမှာ အကိုင်အဆင် အဆွယ်အဖွား ရှင်းလင်းနေပြီး အရွက်ဖားဖားနဲ့ အုပ်အုပ်ဆိုင်ဆိုင်ရှိတယ်။ ရွာဘက်မှာရှိတဲ့အပင်ရဲ့ တစ်ဖက်ခြမ်းမှာ နက်ကွန်းငယ်တစ်လုံးကို တွေ့တယ်။ ရွာသားတွေက ကိုးကွယ်ပသကြပုံပဲ။ ရေချမ်းတစ်ခွက်နဲ့ ပန်းထိပ်ပန်းလို ပန်းတစ်မျိုးတင်ထားတဲ့ ပန်းတစ်လုံးကို တွေ့ရတယ်။ ငါတို့ ညောင်ပင်အောက်မှာ စခန်းချရတာဆိုတော့ သူ့အရိပ်ကို ခိုနေရတာဖြစ်တဲ့ အတွက် အမှားအယွင်းမရှိရအောင် ငါက အရှင်ရုက္ခစိုးနတ်မင်းကြီး... ကွန်တော်တို့က လအေး ပန်ထမ်းတွေမီး လုပ်ငန်းတာဝန်နဲ့ ဤအေသကို ရောက်ရှိလာခဲ့သူတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ အရှင်ရုက္ခစိုးအရိပ်အာဝိသအောက်မှာ ခိုလှုံခွင့်ပြုပါ။ အမှားအယွင်းရှိခဲ့ရင်လည်း သည်းခွင့်လွှတ်ပေးပါလို့ တောင်းဆိုရတာပဲ။”

ဦးလွင်မင်း၏ စကားနားတော့ မျက်မှန်တပ်ထားသော တပည့်တစ်ဦးက ပြီးစိစိအမူအရာဖြင့် ခေါင်းငုံ့သွား

ဆည်ကို တွေ့ရ၍...

“ဘာလဲ မောင်ကျော်၊ မင်းက ဇီဝကားကို လှောင်သလားကွ”

ဟု လှမ်းဟောကပ်လိုက်၏။ ထို အခါတွင် ဆရာကို ကြောက်ရသူ မောင်ကျော်က ဟုဟုသလဲ အမှုအရာ ခြံ့...

“အာ... မဟုတ်ပါဘူး ဆရာရ။ ဆရာပြောတာကို သဘောကျလို့ ပြီး ခိတာပါ”

“အမယ်... မင်းက ငါ ခုလို အကွဲကို တိုင်တည်ပြောဆိုနေတာကို မယုံလို့ ပြီးစိစစ်သွားတာမဟုတ် ထား။ မင်းတို့ အဲဒါ ခက်တာ။ ကိုယ် ကြံတူးတာနဲ့ မဖြစ်နိုင်တာလို့ မတွေး ချားကွ။ ငါတို့က မင်းတို့နဲ့စာရင် အသက်အရွယ်ရော အတွေးအကြံပါ အများကြီးသာတဲ့ လူတွေ။ ဒါမျိုးတွေ ကို အများကြီး ကြံခဲ့ဖူးပြီ။ ဒီလိုကိစ္စ တွေဆိုတာ လောကမှာ တကယ်ရှိနိုင် ထို့ တကယ်ရှိနေလို့လည်း ငါက ခုလို အကွဲကို တောင်းဆိုပြောကြားနေတာ ပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

“အေးပါကွာ၊ ထားတော့ ငါက အဲဒီလို ရုက္ခစိုးကို တိုင်တည်ပြောပြီး စိတ်ထဲမှာ စိတ်မချသေးလို့ ဟို အကောင်တွေ မဟုတ်တာ မလုပ်မိ အောင် အမင်ရဲ့ အောက်ခြေပတ်လည် မှာ တစ်တောင်သာသာ အမြင့်ရှိတဲ့ ဖိချောင်းလေးတွေနဲ့ ဝိုင်းကာခိုင်းထား လိုက်တယ်။ ငါ့တပည့်တွေကတော့ နားမလည်ပါဘူး။ ငါ့ခိုင်းတဲ့အတိုင်း လုပ်ပေးကြတာပါပဲ။ ပြီးတော့ ငါက သူတို့ကို ဟိတ်ကောင်တွေ... မင်းတို့ အပေါ်အလေးစွန့်မယ်၊ ထမင်းကျန် ဟင်းကျန်တွေကို ပစ်မယ်ဆိုရင် ဒီဝါး ချောင်းကာထားတဲ့အနားမှာ လာမပစ်

မိ၊ မစွန့်မိစေနဲ့၊ ဒါနဲ့ ခပ်ဝေးဝေးကို သွားပစ်လို့ မှာထားရတာပေါ့။ နောက် တော့ ငါတို့အိပ်ကြတယ်။ အချိန်က ၁၁ နာရီဝန်းကျင်လောက်ရှိပြီ။ ခဏ အကြာလောက်လိုထင်တယ်။ မှေးခနဲ အိပ်ပျော်သွားတုန်း အသံတွေ တုန်း ဝန်းကြားရတယ်။ လူတစ်အုပ်ကြီး လမ်း လျှောက်လာသလိုမျိုးပေါ့။ တရုပ်ရုပ် တအုန်းအုန်းနဲ့ အိပ်ပျော်မလို့ဖြစ်နေရာ ကနေ လန့်နိုးလာပြီး ရွက်ဖျင်တဲထဲက ထွက်လာတော့ လက တော်တော်သာ နေတယ်။ အသံလာရာဆီကို လှမ်း ကြည့်လိုက်တော့ လရောင်အောက်မှာ တွေ့လိုက်ရတာက ရွာပြင်လမ်းမှာ ဖုန် တထောင်းထောင်းနဲ့ကွာ၊ လူတစ်အုပ် ကြီး ပြေးလာတာ။ လက်ထဲမှာလည်း တုတ်တွေ စားတွေနဲ့၊ ငါလည်း တော် တော်လန့်သွားပြီး တပည့်တွေကို အော် နိုးရတာပေါ့”

“ကျွတ်... ကျွတ်တွေလားဟင်”

ထူးရတီ ဆိုသော မျက်မှန် အကြည်လေးတပ်ထားသည့် တပည့်မ လေးတစ်ဦးက ကြောက်ကြောက်လန့် လန့်ပုံစံဖြင့် မေးလေသည်။ သူမ၏ အတွေးကလည်း ဖြစ်နိုင်ခြေရှိနေ၍ မစွန့်ပင် စိတ်ထဲက ထောက်ခံမိသည်။ အချိန်က ၁၁ နာရီဝန်းကျင်ခန့်ရှိပြီ ဖြစ်ပြီး တစ်ရွာလုံးလည်း မှောင်မဲလျက် ရှိပြီဟု ဆရာ ဦးလွင်မင်းက ပြောကြား ထားခဲ့ရာ၊ ယခုကဲ့သို့ တုတ်၊ စားဆွဲ၍ ပြေးထွက်လာကြခြင်းမှာ ရိုးမှ ရိုးပါ မလား။ ဆွေမိတ်ဟူသော ရွာကလေးမှာ လူဝင်စစ်တို့ နေထိုင်ကျက်စားသော ရွာလေးမှ ဟုတ်ရဲ့လား။ ထူးရတီ၏ အမေးစကားကို ကြားသည့်အခါ ဦးလွင် မင်းက ဟက်ဟက်ပက်ပက် ထရယ် ပြီး...

“အဟတ်ဟတ်... မဟုတ်ပါဘူး

သမီးရယ်။ ဆွေမိတ်ရွာက သူကြီးနဲ့ ကာလသားတွေပါ”

“ဟင်... ဒါဆို သူတို့က ဘာဖြစ် လို့ တုတ်တွေ၊ စားတွေနဲ့ ပြေးထွက် လာရတာလဲ။ ပုဏ္ဏားတိုက်တာလား”

“ဟဲ့... ထူးရတီ၊ နင့်ဦးနောက် ထဲမှာ ဒီကိစ္စတွေပဲ တွေးတတ်သလား။ သူခိုးဝင်လို့ လိုက်ကြတာရော မဖြစ်နိုင် ဘူးလား”

ထူးရတီ၏ အမေးကို ဦးလွင်မင်း က မပြောခင် နားကြားပြင်ကပ်လာဟန် ရှိသော မောင်ကျော်က ထူးရတီကို လှမ်းအော်ငေါက်လိုက်သည်။ အချင်း ချင်းဖြစ်နေ၍ ထူးရတီကလည်း မခံချင်း ပုံမှန်ဆိုလျှင် တစ်ယောက်တစ်ခွန်း ပြန် ပြောနေကျဖြစ်သော်လည်း ယခုမှ ဆရာ သမား၏ ရှေ့တွင်ဖြစ်၍ ထူးရတီက မောင်ကျော်စကားကို ခွန်းတုံ့မပြန်တော့ ဘဲ မျက်စောင်သာ လှမ်းထိုးလိုက် သည်။

“မဟုတ်ဘူး မောင်ကျော်ရ။ သူခိုးဝင်လို့လည်း မဟုတ်ဘူး၊ စားပြ တိုက်လို့လည်း လိုက်ကြတာ မဟုတ် ဘူး။ သူတို့က ဆရာတို့ဆီကို ပြေးလာ ကြတာကွ”

“ဟင်...”

“အမလေး... ကြောက်စရာပါ လား ဆရာရဲ့”

ခန့်ညှိက ဆရာဖြစ်သူ ဦးလွင် မင်း၏ စကားကို နားဆင်ရင်း တွေးတွေး ဆဆဖြင့် မေးလိုက်ရာ ဦးလွင်မင်းက ခေါင်းညှိတ်လိုက်ပြီး...

“ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီသဘောမျိုးပဲ။ ရွာပြင်မှာ သူစိမ်းတွေ စခန်းချနေတယ် လို့ သိရတော့ ဖိုးရိမ်သွားကြတယ်နဲ့ တူပါရဲ့ကွယ်။ ဆရာလည်း လုပ်ငန်း ကိစ္စနဲ့ ရောက်လာတဲ့ လူကောင်းတွေ ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြလိုက်တော့မှ သူတို့

www.burmeseclassic.com

လည်း တော်တော်အားနာသွားကြ
တယ်။ ဆရာတို့ကို ဒီမှာ မနေဘဲ ရွာ
ထဲလိုက်ခဲ့ဖူးလည်း ခေါ်တယ်။ နောက်
ပြီး ကာလသားစာချွန်ကလည်း လောင်
ပင်ကြီးပတ်လည်မှာ ရှိတဲ့ ဝါးချောင်း
တွေကို ဝိုင်းနတ်ပေးကြတယ်။

“ဟင်... သူတို့က ဘာဖြစ်လို့
ဆရာတို့ စိုက်ထားတဲ့ ဝါးချောင်းတွေကို
ဝိုင်းနတ်ပစ်နေတာလဲ”

“အေး၊ အဓိကကတော့ အဲဒါ
ပြောချင်တာ။ ဆရာတို့ ရောက်နေမှန်း
သူတို့ ဘယ်လိုလုပ်သိတယ်လဲ”

“ဆရာတို့ဆီက မီးရောင်တွေ
ဘာတွေ လှမ်းမြင်လို့နေမှာလဲ”

အားလုံးထဲတွင် စပ်အစုဆုံး
မိသိပ်မေ့က ဆရာမေးသမျှကို ခိုင်ခံ
က ထင်ကြေးပေးလျက်ရှိသည်။
နောက်ပြီး သူမကိုယ်တိုင်ကလည်း
အမေးအဖြေသန်သည်ပဲကို။

“မဟုတ်ဘူးကွယ်။ သူတို့ရွာမှာ
ကင်းစောင့်တွေ ဘာတွေ မရှိဘူး။
အားလုံးက အိပ်အိပ်နေနေပဲ။ စံပြရွာ
တွေလို စည်းစနစ်သိပ်မရှိကြဘူး။
နောက်ပြီး ရွာကလည်း သူဌေးရွာ
မဟုတ်တော့ တော်တန်ရုံ ဘယ်စားပြု
ဘယ်သူနိုးမှ မလာဘူးလေ။ ဆရာတို့
ရောက်တဲ့အချိန်မှာ တစ်ရွာလုံး အိပ်နေ
ကြပြီ။ နောက်တစ်ချက်က ဆရာတို့
စခန်းချတဲ့ နေရာက ရွာက လှမ်းမြင်ဖို့
မလွယ်ဘူး။ နည်းနည်းချောင်ထဲရောက်
နေတယ်”

“ဟာ... ဒါဆို သူတို့က ဘယ်လို
လုပ် သိတာလဲ”

“သူတို့ရွာက အသက်အကြီးဆုံး
အဘွားကြီးကို ရုက္ခစိုးက အိပ်မက်ပေး
လို့တဲ့။ အဲဒီအကြောင်းကို ဆရာက
သိချင်စိတ်နဲ့ အဘွားအိုကို တိုက်ရိုက်
သွားမေးလာခဲ့တော့ အဘွားအိုကလည်း

သူမက်ခဲ့တဲ့အတိုင်း သေသေချာချာ
ပြောပြခဲ့တယ်။ တော်တော်လည်း စိတ်
ဝင်စားဖို့ ကောင်းသလို၊ အံ့ဩစရာ
လည်း ကောင်းတယ်။ ဒီလို ညဉ့်ကြက်
နှစ်ခါတွန့်ချိန်လောက်အရောက်မှာ
အဲဒီအိပ်မက်ကို မက်ခဲ့တာ။ အိပ်မက်
ထဲမှာ ရွှေဝါရောင်အဆင်းရှိတဲ့ အချွန်
အံ့တက်တွေပါတဲ့ ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်
ထားတဲ့ ရုပ်ရည်သားသားနားနားနဲ့ လူ
တစ်ယောက်က အဘွား...အဘွား...
ရွာသားတွေကို ပြောပေးပါဦး။ ကျုပ်
ဗီမာန်ကို လာပြီး ခြံခတ်ထားတဲ့ သူစိမ်း
တွေ ရောက်နေတယ်လို့။ အခု သူတို့
တစ်တွေ သောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ
စခန်းလာချနေကြတယ်။ ဘာမှန်း ညာ
မှန်းမသိ။ သွားကြည့်လိုက်ဦး။ နောက်ပြီး
ကျုပ်ဗီမာန်ဘေးက ခြံစည်းရိုးကိုလည်း
ဖြုတ်သိမ်းပေးစမ်းပါ။ ဒီမှာ သွားရလာရ
အဆင်မပြေလှဘူးတဲ့။ အဘွားအိုရဲ့
အိပ်မက်ကိုလည်း ကြားရော၊ ငါလည်း
ပြုံးမိတော့တာပဲ”

“ဟားဟား...”

“ဟိဟိ...”

“ခပ်ခပ်...ခပ်ခပ်”

“ရုက္ခစိုးကလည်း ဒီဝါးချောင်း
လေးတွေတောင် မကျော်နိုင်ဘူးလား၊
ဟားဟား...”

“ဟဲ့... မလောင်ကြနဲ့လေ။ နင်
တို့ကို နတ်တိုင်လိမ့်မယ်”

ဆရာ ဦးလွင်မင်း၏ စကားအဆုံး
တွင် တပည့်လေးယောက်သား တဝေါ
ဝေါ ထ၊ရယ်ကြသည်။ ထူးရတီတစ်
ယောက်သာ ဟိုလူလိုက်အော်၊ သည်
လူလိုက်တားနှင့် မအားနိုင်ရှိတော့၏။
ဦးလွင်မင်းက တပည့်များကို အပြစ်
မဆိုပါ။ သူကိုယ်တိုင်ပင် ထိုစဉ်က
အတွင်းကြိတ်ရယ်မိခဲ့သည်ဟုဟုတ်လား။
တပည့်များက မိမိကို မလေးစား၍

လောင်ပြောင်သောသဘောမဟုတ်ဘဲ
ရုက္ခစိုးဖြစ်ပြီး တစ်တောင်သာသာ ငါး
ချောင်းလေးများကြောင့် သွားလာရက်
နေသည်ဟု ကြားသိရ၍ အဲလည်း
အံ့ဩ၊ စိတ်လည်းပျက်ကာ သဘော
ကုသွားကြသဖြင့် ယခုလို ရယ်မောနေ
ကြခြင်းဖြစ်မှန်း ဦးလွင်မင်း သိမှားလည်
၏။ နောက်ပြီး တချို့အကြောင်းအရာ
များက သူတို့လို လူငယ်အသိမျှဖြင့်
မှန်းဆ တွေးမြင်ရန် မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ။
သည်တော့ ဦးလွင်မင်း ရှင်ပြရဦး၏။
အားလုံး ရယ်၍ဝမှ ဦးလွင်မင်းက
စကားဆက်သည်။

“အေးအေး၊ ငါတုန်းက ပြော
ပြီတော့။ မင်းတို့ကျမှပဲ မပြဘဲ ငါးထု
ကဲ့သို့တာမျိုးဖြစ်နေပြီ”

“မနေနိုင်တော့လို့ပါ၊ ဆရာရယ်။
ဘယ်နည်း...ရုက္ခစိုးက တန်ခိုးကူညီ
ပတ်ရှိတယ်ဆို ဒီဝါးချောင်းလေးတောင်
မကျော်နိုင်ဘူးလား”

“ငါလည်း အဲဒါပဲ မင်းတို့လို
ရှင်ပြချင်နေတာ။ မင်းတို့က အခုလို
ကြားလိုက်တော့ ရုက္ခစိုးဆိုတာ
အလကားပဲ။ မူလတန်းကျောင်းသား
ခွကျော်နိုင်တဲ့ အရာကိုတောင် သူက
မဖယ်ရှား - မကျော်လွှားနိုင်ဘဲတိုင်း
ဘယ်လိုလုပ် လူတွေကို ဒုက္ခပေးနိုင်မှာ
လဲ၊ ဘယ်လိုလုပ် တန်ခိုးရှိမှာလဲလို့
မင်းတို့ တွေးမိသွားတယ်မဟုတ်လား”

အားလုံးက စကားတစ်ခွန်းမျှ
မဆိုကြဘဲ တည်ငြိမ် လေးနက်သော
မျက်ဝန်းများဖြင့် ဦးလွင်မင်းကို စိုက်
ကြည့်နေကြသည်။

“တကယ်တော့ အဲဒီလိုမဟုတ်
ဘူး။ ငါလည်း အခုအရွယ်မှပဲ လေးစား
တွေးမိလာတာ။ တကယ်တမ်းက
ဘီလူးစည်း၊ လူစည်းဆိုတာမျိုးပေါ့။ သူ
မှာ တန်ခိုးအစွမ်းလေးက ရှိတာအမှန်ပဲ။

အိပ်မယ် ငါက သူ့ကို တောင်းပန်ပြီး
 ဆည်းထားထားတာဖြစ်တဲ့အတွက် အဲဒီ
 ဆည်းက သူ့အတွက် အဆောင်အယှက်
 ဖြစ်သွားစေတယ်။ အဟန့်အတား
 သဘောမျိုး သက်ရောက်သွားတယ်လို့
 ဆက်လက်လို့ သူ့သာ မကျေနပ်ရင်၊
 ဆက်ပြီး ငါ့ကိုယ်တိုင်လည်း ကံနိမ့်
 နေရင် လူတွေ ခေါ်ကြတဲ့ နတ်ကိုင်
 ဆယ်ဆိုတာမျိုးလည်း ဖြစ်လာနိုင်တာ
 ဆို။ ဒီတော့ မယုံမချီကြနဲ့ မောင်တို့
 ဒါ့ကိုယ်တွေပဲ။

အဲ... ဒီဖြစ်ရပ်ထက် ပိုရယ်ရတဲ့
 ဖြစ်ရပ်တစ်ခုလည်း ရှိသေးတယ်။ မင်း
 တို့အရွယ်တွေအတွက်တော့ ရယ်စရာ
 ဖြစ်ချင်ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ။ အိပ်မယ် ငါ
 တို့အရွယ်ကျတော့ သံဝေဂယူချင်စရာ
 ပေါ့။

“ပြောပြပါဦး ဆရာ၊ စိတ်ဝင်စား
 ရောကောင်းလို့ပေါ့”

ယခုအချိန်ထိ စကားတစ်ခွန်းမျှ
 မဆိုသေးသော မရမ္မာက စကား
 ထောက်မေးလိုက်၍ နံဘေးမှ
 မောင်ကျော်က...

“သူညီမအတွက် ကုန်ကြမ်းရာ
 နေပြီဟေ့”

ဟု ခပ်တိုးတိုးနောက်လိုက်
 သည်။ ဆရာက စကားဆက်ပြန်သည်။

“အဲဒီအကြောင်းကတော့ ခု
 လောက် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မပြောတော့
 ဘူး။ အချိန်လည်း သိပ်မရတော့ဘူး
 လေ။ ဒီလို။

အဲဒါက ယောနယ်ဘက်ကို
 သွားတုန်းက ထင်တယ်။ သိပ်တော့
 မမှတ်မိတော့ဘူး။ အိပ်မယ် အဲဒီအသံ
 က တော်တော်ဆောင်ကျတာကွ။ ခေါင်
 တာမှ ကားတောင် မမြင်ဖူးကြဘူး။ ငါ
 တို့က ခိုင်နာကားကြီးနဲ့ သွားကြတာ။
 ငါ့ရယ် တပည့် ဂုယောက်လောက်ရယ်

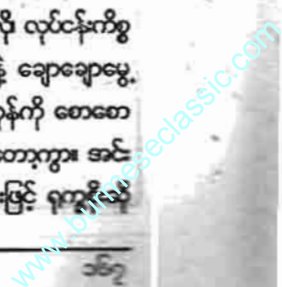
နဲ့ ထုခံအတိုင်း ကုမ္ပဏီက လွှတ်တဲ့
 ကိစ္စပဲ ဆိုပါတော့ကွာ။ ခုနက ဖြစ်ရပ်
 နဲ့ သိပ်မကွာဘူး။ နှစ်/ ခုနစ်ပဲ ခြားဦး
 မယ်။ ရွာသားတွေက တော်တော်ရှိကြ
 တာ။ ကလေးတွေဆို ကားကြီးကို ပတ်
 ပြီး ဝိုင်းကြည့်နေကြတယ်။ သူတို့မှ
 မမြင်ဘူးဘဲကိုး။ မြို့နဲ့လည်း အလှမ်း
 ထေပြီး ကားလမ်းလည်း မပေါက်တော့
 ရွာကို ကား မလာဖူးဘူးတဲ့။ မြို့ရောက်
 ဖူးသူလောက်ပဲ ကားကို မြင်ဖူးကြတာ
 တဲ့လေ။ ထားတော့ ပြောချင်တာက
 ရွာသားတွေအကြောင်းမဟုတ်ဘူး။ ငါ
 တို့က ရွာမှာ တည်းပြီး ရွာနဲ့ ၅မိုင်
 လောက်ကွာတဲ့ ကွင်းတွေဘက်မှာ
 အလုပ်ကိစ္စနဲ့ နေတိုင်းသွားရတာ။
 မနက်ဆို ၅နာရီလောက်ထွက်ပြီး ညဆို
 ၁၀နာရီလောက်မှ ရွာကို ပြန်ရောက်ကြ
 တယ်။ တစ်နေ့ကုန် လုပ်ငန်းခွင်ထဲမှာ
 ချည်းပဲ။ အဲ... သုံးရက်လောက်လည်း
 နေရော၊ ရွာထဲက အဘိုးကြီးတစ်
 ယောက်ကို ရွာထိပ် ညောင်ပင်မှာ နေ
 တဲ့ ရုက္ခစိုးက အိပ်မက်ပေးပါရောလား။
 ဟားဟား... သူ့အိပ်မက်က ဘာတဲ့၊
 ဟို... မီးဝင်းဝင်းတောက်နေတဲ့ မျက်လုံး
 ကြီးနှစ်လုံးနဲ့ အကောင်ကြီးကို ငါ့ကိုင်
 လိုက်ရမလားတဲ့။ ကြည့်ရတာ ရုက္ခစိုး
 ကိုယ်တိုင်လည်း ကားဆိုတဲ့ အရာကို
 မြင်ဖူးပဲ မရဘူးကွာ။ တကယ်လို့ သူ့သာ
 ကားကို မြင်ဖူးတယ်ဆိုရင် ငိုမိမာန်ဘေး
 က ဖြတ်ဖြတ်မောင်းနေတဲ့ ကားပေါ်က
 လူတွေကို ပြောလိုက်စမ်းပါ။ နားညည်း
 တယ်။ သည်းမခံနိုင်ရင် ငါ့ကိုင်ရလိမ့်
 မယ်လို့ အိပ်မက်ပေးမှာပေါ့။ ခုတော့
 အဲဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ အဘိုးကြီး အိပ်မက်
 မက်ပုံက ဒီလို။

အိပ်မက်ထဲမှာ ရပ်တော့ မမြင်ရ
 ဘူး။ အသံပဲ ကြားရတယ်။ ရုက္ခစိုးက
 ပြောတယ်။ ငိုမိမာန်ဘေးမှာ ခုရက်ပိုင်း

မည်းမည်းအကောင်ကြီးတစ်ကောင်
 ဖြတ်ဖြတ်ပြေးနေတယ်။ - အသံက
 လည်း တကယ့်နဲ့ အကျယ်ကြီးပဲ။ ငါ့ဖြင့်
 သူ ဖြတ်ပြေးတိုင်း လန့်လန့်သွားရ
 တယ်။ မျက်လုံးကြီးတွေကလည်း မီး
 ဝင်းဝင်းတောက်နေတာပဲ။ ငါတော့
 တော်တော်စိတ်အဆောင့်အယှက်ဖြစ်နေ
 ပြီ။ သည်းမခံနိုင်တော့ဘူးဟေ့။ ရွာသား
 တွေကို ပြောလိုက်စမ်းပါ။ ငါ အဲဒီ မီး
 ဝင်းဝင်းတောက်နေတဲ့ မျက်လုံးကြီး
 နှစ်လုံးနဲ့ အကောင်ကြီးကို ကိုင်လိုက်
 ရမလားတဲ့။ အဘိုးကြီးရဲ့ အိပ်မက်ကို
 လည်း ကြားရော၊ ငါတို့လည်း မရယ်ဘဲ
 မနေနိုင်အောင်ပဲ။ ဘယ်နှယ့်... ရုက္ခစိုး
 က ကားကို ခေါ်ပုံက မီးဝင်းဝင်းတောက်
 နေတဲ့ မျက်လုံးကြီးနဲ့ အကောင်တဲ့”

ဦးလွင်မင်း စကားသောရပ်တော့
 နားဆင်နေသော တပည့် ၅ဦးက ခပ်
 တိုးတိုးရယ်ပွဲပွဲ ကြသည်။ ဦးလွင်မင်း
 ကိုယ်တိုင်လည်း ပြီးလျက်ရှိသည်။

“အဲဒါနဲ့ ငါကပဲ ဦးစီးပြီး ညောင်
 ပင်ကြီးက ရုက္ခစိုးကို သွားတောင်းပန်ရ
 တယ်။ အရှင် ရုက္ခစိုးမင်းကြီးခင်ဗျာ၊
 သည်းခံတော်မူပါ။ ခါက အကောင်ကြီး
 မဟုတ်ပါဘူး။ ကားလို့ ခေါ်ပါတယ်။
 စီးတော်ယာဉ်ပါ။ ဒါကြီးနဲ့ပဲ ဟိုဟိုဒီဒီ
 ကို ခရီးပေါက်အောင် သွားလာနေရလို့
 မကိုင်လိုက်ပါနဲ့ခင်ဗျာ။ အမွှေးနံ့သာတွေ
 နဲ့ပဲ သပါတယ်။ အမျှအတန်းလည်း
 ပေးဝေပါတယ် အရှင်ရုက္ခစိုးနတ်မင်း
 ကြီးခင်ဗျာဆိုပြီး အမွှေးတိုင်တွေနဲ့
 သွားတောင်းပန်လိုက်ရတယ်။ အဲဒီ
 နောက်ပိုင်းတော့ အိပ်မက်ပေးတယ်
 လည်း မကြားတော့သလို လုပ်ငန်းကိစ္စ
 လည်း အဆင်ပြေပြေနဲ့ ချောချောမွေ့
 မွေ ပြီးစီးသွားလို့ ရန်ကုန်ကို စောစော
 ပြန်လာခဲ့ရတယ် ဆိုပါတော့ကွာ။ အင်
 ...ဒါကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရုက္ခစိုးဆို

တာဟာလည်း နတ်သားဖြစ်ပေမယ့် အဆင်ပြေလှပဲ မရဘူး။ ဒါကြောင့် နောင်ဘဝတွေအတွက် ဆုတောင်း တတ်တဲ့ လူတွေကို နတ်ဖြစ်ပါစေလို့ သာမန်ကာလို့ကာ ဆုမတောင်းဘဲ တန်ခိုးကြီးမားတဲ့ နတ်ဖြစ်ပါစေ အဆင့် မြင့်နတ်ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းကြဖို့ တိုက်တွန်းရမလို့ပဲကွာ။ နောက်ပြီး မင်း တို့ လူငယ်တွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြော ချင်တာကတော့ ရုက္ခစိုးတို့၊ ဘုမ္မစိုးတို့ ဆိုတာ တကယ်ရှိတယ်။ မရှိမသေ မလုပ်ရဘူး။ ရှေ့လျှောက် မင်းတို့တွေ က ငါတို့တာဝန်တွေကို အမွေဆက်ခံ ရတာမှာ။ ငါတို့တုန်းကလိုပဲ နေရာရုံ၊ ဒေသရုံကို လျှောက်သွားရတဲ့အခါ ဒီလို ပြဿနာမျိုးတွေကို တစ်ကွေ့မဟုတ် တစ်ကွေ့ ကြုံလာရနိုင်လို့ ဒီအကြောင်း တွေကို သိနားလည်ထားရအောင် ပြော ပြတာ။ ကဲ...ကော်သီသောက်ချိန်လည်း

ကုန်ပြီ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ကြတော့” ဆရာ ဦးလွင်မင်းက ကော်သီခွက် လေးကို စားပွဲပေါ်သို့ ချကာ ထွက်သွား သည်။ အားလုံးလည်း စောစောက အကြောင်းအရာများကို စားမြုံ့ ပြန် ဆွေးနွေးလိုပေမယ့် ဆရာကိုယ်တိုင် ထွက်သွားပြီဖြစ်၍ ဆက်မနေသင့်တော့ သဖြင့် ကိုယ်စီကိုယ်ငှ လုပ်ငန်းဌာန အသီးသီးသို့ ထွက်ခွာသွားကြလေပြီ။

◆◆◆

ရုံးတိုင်း ရုံးတိုင်းတွင် ဤကဲ့သို့ ကော်သီသောက်ချိန်လေး ထားရှိနိုင်ပါက ယခုကဲ့သို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ဗဟုသုတ အကြောင်းအရာများ ဆွေးနွေးပြောဆို ရင်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပို၍ခင်မင်ရင်းနှီး နိုင်မည်ဖြစ်၍ ဌာနတိုင်း၊ ဒေသတိုင်း၌ ကော်သီချိန် ၁၅မိနစ်ခန့်ဖြစ်ဖြစ် သတ် သတ်မှတ်မှတ် ထားရှိသင့်ပေသည်။

ယခုလို အိုင်တီဆော်ကြည့် ကွန်

ပစ္စတာနှင့် မျက်နှာ၊ ဟင်း(င်း)ဖုန်းနှင့် မျက်နှာမခွာဖြစ်ကြသည်သာ များ၍ နှလုံးသားအာဟာရအတွက် လူကြီးသူား များ၏ ပြောစကားများ၊ ရှေးဟောင်း နှောင်းမြဲကိစ္စများကို နားထောင် ဆွေးနွေးရန်၊ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မျက်နှာ ချင်းဆိုင် စကားပြော တိုင်ပင်ရန် နေရာ ဒေသနှင့် အချိန် သတ်မှတ်ပေးထားချိန် ပါက သာ၍ကောင်းပေလိမ့်မည်ဟု မေ့ မှန် တွေးတောရင်း တရွေ့ရွေ့ထွက် သွားသော ယုံကြည်မှု၊ သွက်လက် တက်ကြွမှုတို့ဖြင့် ပြည့်နက်နေဆဲဖြစ် သည့် လက်ပြင်ကုန်းစပ်နေပြီဖြစ်သော ဆံဖြူ အဘိုးအိုတစ်ဦး၏ ကျော့ပြင်ကို လေးစားအားကျစွာ ငေးကြည့်နေမိမိ တော့သည်။

စေတနာရှေ့ထားလျက်...

* * *

ဂါဦးခွန်းဆို

အိမ်ထောင်ရေးဒုက္ခ / သောကမုန်သမ္မု

ကင်းဝေးရအောင်

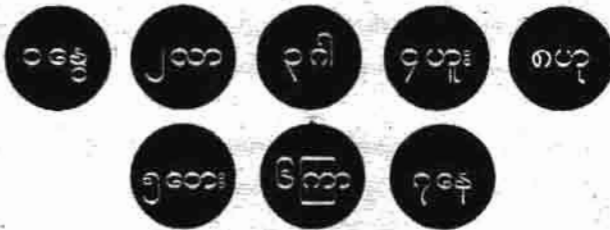
- ▶ အိမ်ထောင်ရေးရှုပ်ထွေးဟောက်ပြန်နေသူနဲ့ မကြည့်ချင်လောက်အောင် အမြန်ဆုံး မုန်းတီးပြတ်စဲ အဆက်အသွယ် ပြတ်စေဖို့
- ▶ အိမ်မှ ထွက်သွားသော အိမ်ထောင်ဖက်ကို အိမ်ကို အမြန်ဆုံး ပြန်လာဖို့
- ▶ မိမိတစ်ဦးတည်းကိုသာ ချစ်ခင် စွဲလမ်း ယုယအလိုလိုက်၊ သစ္စာရှိပြီး အိမ်ထောင်ရေးသာယာပျော်ရွှင်ခိုင်မြဲနေစေဖို့
- ▶ မိမိပြောစကား အောင်မြင်ပြီး သူရှာဖွေရသမျှ မိမိထံ အကုန်ပြန်အပ်နှံစေဖို့
- ▶ ကွဲကွာနေသော အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် အမြန်ဆုံး ပြန်ပေါင်းရစေဖို့အပါအဝင် အိမ်ထောင်ရေးဆိုင်ရာ အဆင်မပြေမှုများအတွက်

(ဝန္တိရပညာ ယတြာအစီအရင်ခြင် ဝံပိုးကုညီမူကို လုံကြည်အားကိုးလျှင် လာခဲ့ပါ)

သရာကြီး ဦးပိုင်ဇအောင် (ပိဇ္ဇာဘွဲ့)(လက္ခဏာပေဒင်ပညာသုတေသီ)

ဟောခန်းလိပ်စာ - တိုက်(၄၀)၊ (B-1)-မြေညီထပ်၊ မဟာမြိုင်အိမ်ရာထိပ်၊ ဦးစိစာရလမ်း၊ (၄၁)ရပ်ကွက်၊
 ပြောက်ဒဂုံ၊ ရန်ကုန်မြို့။

☎ - ၀၉-၂၅၀ ၇၇၃၆၃၆၊ ၀၉-၇၃၁၄၅၀၂၄၊ ၀၉-၅၀၉၃၇၉၁

ဂန္ထီရ ဆန် : ကြယ်

ရန်ကုန်ရက်သားသမီးများအတွက်

၂၀၁၅-၈၆၆

အောင်အောင်အောင် အောင်အောင်အောင်

ထံကြွေးစားစားစား

သက်တမ်းအဆုံးပုဒ်။

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

ဤလအတွင်း သင်ကြည်စိတ်ကူးထားသည့်လုပ်ငန်းများကို စတင်ပြုလုပ်ရတတ်၏။ ခန့်တစ်ခုသွားမည်ဟု ကြံစည်ထားသူ ပျက်သွားတတ်၏။ အလုပ်အတွက် စိတ်ညစ်စရာ အနည်းငယ်ကြုံမည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးတစ်ခု သွားရောက်ရတတ်၏။ သွားသွားချင်းများနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲစရာပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်နေတတ်၏။ အမှုအခင်းနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသူဖြစ်ပါ။ အမှုမပြုပြတ်ဘဲ လိုလားတန်းလန်းဖြစ်ပေါ်နေလိမ့်မည်။

ငယ်ရွယ်သူများ သင်၏ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတစ်ဦးလေးမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုရရှိလိမ့်မည်။ ထိုလက်ဆောင်ရပြီးနောက် သင့်တွင် အောင်မြင်မှုတွေ မလွဲမသွေရရှိလာစေလိမ့်မည်။

သင့်အား အထူးအကြားလိုသည့်အချက်မှာ သင်၏စိတ်ကို လျော့၍ အနားယူပါ။ သင့်အတွက် ကံတောအနည်းငယ် ဖြစ်တတ်ပါသည်။ စွပ်စွဲပုတ်ခတ်ပြောဆိုခံရတတ်သည်။ ဘာပြဿနာမှ မဖြစ်အောင်နေပါ။ ငွေသုံးတာ၊ ချေးကမ်းတာ၊ အာမခံတာ၊ စားတာသိုတာ ဂရုစိုက်ပါ။ ဆင်ခြင်ပါ။

အကြား ။ မိမိမွေးနေ့တစ်ရက်တွင် (သို့မဟုတ်) ဘုရားတစ်ဆူဆူသို့သွားပြီး တံမြက်စည်းထုတ်ပါ။ သုံးကြိမ်တိတ်လိုက်ပါ။ အညွှန်းများပြေပျောက်၍ လိုအပ်ဆန္ဒများ ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။

အိပ်စမ်းရန် ။ ကြုံတဲ့ ဂဏန်းကို (ရွေးချယ်မနေဘဲ) ထိုးပါ။ အရဟံဂုဏ်တော်ကို စွဲမြဲစွာ စိပ်ပါ။ ကုသိုလ်ကံဖွင့်ပေးပါ။ နေ့စဉ် အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၇)ပတ်စိပ်ပါ။ ပုချ ဆူးပါလိမ့်မည်။

➤ တနင်္လာသားသမီးများ

ဤလအတွင်း သင် ကြံစည်စိတ်ကူးထားသည့်လုပ်ငန်းများကို စတင်ပြုလုပ်ရတတ်၏။ ခရီးတစ်ခုသွားမည်ဟု ကြံစည်ထားပြီးမှ ပျက်သုန်းတတ်၏။ စပ်တူရုပ်ယာလုပ်ငန်း အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းလုပ်သူများအဖို့ စိတ်ညစ်စရာ အနည်းငယ် တွေ့မြင်နေရတတ်၏။ နိဗ္ဗာန်ရပ်ခြားခရီး (သို့မဟုတ်) ပညာတော်သင်(ပြည်တွင်းသင်တန်း) ခရီးတစ်ခုသွားရောက်သင်ကြားလုပ်ကိုင်တတ်၏။ ဆွေမျိုးသားချင်းများနှင့် စိတ်ဝမ်းကွဲစရာပြဿနာများဖြစ်ပေါ်နေတတ်၏။ ကျန်းမာရေးတွင် တစ်ခါတစ်ရံ နှလုံးဆွဲအားနည်းသောဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်နေလိမ့်မည်။

ငယ်ရွယ်သူများ သင်၏ အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်းတစ်ဦးထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းတစ်ခုရရှိလိမ့်မည်။ ထိုလက်ဆောင်ရ၍ နောက် သင်စိုးရိမ်ပူပန်နေသောအလုပ်များ မလွဲမသွေ အောင်မြင်မှုရရှိလာလိမ့်မည်။

သင့်အား အထူးမှာကြားလိုသည့်အချက်မှာ သင်၏စိတ်ကို လျော့၍ အနားယူပါ။ သင့်အတွက် ကံတောအနည်းငယ် မှေးမှိန်နေတတ်ပါသည်။ စွပ်စွဲပုတ်ခတ်ပြောဆိုခံရလျှင် ဘာပြဿနာမှမဖြစ်အောင်နေပါ။ ငွေသုံးတာ၊ ချေးကူးတာ၊ အာမခံထားတာသို့တာဂရုစိုက်ပါ။ ဆင်ခြင်ပါ။

ယတြာ။ ။ မိမိမွေးနေ့တစ်ရက်တွင် သီလရှင်တို့ကို ဆန်နီဆီဘူး (၉)လုံး လှူဒါန်းလိုက်ပါလေ။ ထို့အပြင် ဘုရားတစ်ဆူဆူသို့သွားပြီး တံမြက်စည်းလှည်းပါ။ သုံးကြိမ်တိတိလုပ်ပါ။ အညှစ်များ ပြေပျောက်၍ လိုအပ်သမျှမှာ ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ ကြုံတဲ့ ဂဏန်းကို (ရွေးချယ်မနေဘဲ) ထိုးပါ။ အရဟံဂုဏ်တော်ကို စွဲမြဲစွာစိပ်၍ ကုသိုလ်ကံဖွင့်ပေး။ နေ့စဉ် ပုတီး(၇)ပတ်စိတ်ပါ။ ထူးပါလိမ့်မည်။

➤ အင်္ဂါသားသမီးများ

ဤလတွင် ဘဝအတွက် ကံကြမ္မာရေစီးမှ အခွင့်ကောင်းကြုံနေပါပြီ။ တိုးတက်သော ပြောင်းလဲမှုကြုံမည်။ ဘဝအတွက် စိမ့်ကိန်းအသစ်တွေချပြီး လုပ်ဖြစ်မည်။ အပြိုင်အဆိုင်၊ ရန်တွေတော့ရှိသည်။ ရဲရဲလုပ်ပါ။ အခွင့်ထူးတွေ ရမည်။

အလုပ်တိုးတက်မည်။ အခွင့်ထူးတွေရမည်။ မှချတိုးတက်မည်။ ငွေဝင်မည်။ ငွေကြေးပေါများစွာ သုံးရမည်။ အခဲအခဲတွေ ပြေပျောက်သွားမည်။ ဆုံးရှုံးထားသောငွေတွေ ဝင်လာမည်။ သူတစ်ပါးကို ငွေမချေးမိဖို့တဲ သတိထားပါ။ ငွေအာမခံထားရောင်ပါ။

အိမ်ထောင်ရှင်များအဖို့တော့ အနှောင့်အယှက်ရှိသည်။ ဘေးစကားတွေ ကြုံမည်။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေကြောစကားဝင်မည်။ ချစ်သူအပေါ် သစ္စာရှိပါ။ ဤလတွင် ချစ်သူအပေါ် စိတ်မကောက်မိပါစေနဲ့။ စိတ်ကောက်မိက ပြတ်ခွဲသွားတတ်တယ်။ လွမ်း၍မဆုံးဖြစ်သွားတတ်သည်။ သို့အတွက် ချစ်သူအပေါ် မေတ္တာစစ် မေတ္တာမှန်ဖြင့် သစ္စာရှိပါ။

ဤလတွင် တိုးတက်ပါမည်။ အလုပ်ကို စိတ်ပါဝင်စားစွာလုပ်ပါ။ စက်ပစ္စည်းတစ်ခုဝင်မည်။ ထိက်လည်း ပွင့်သည်။ (၄)များများပါသော ထိလက်မှတ်ကို ထိုးပါ။ ဤကာလတွင် ဘာပြဿနာမှ မဖြစ်အောင်နေပါ။ ပြဿနာဖြစ်က ကြီးမားသွားတတ်၏။ ကျန်းမာရေးကိုလည်း ဂရုစိုက်ပါ။ ဤလတစ်လလုံး အနက်ရောင် လုံးဝ မသုံးမိပါစေနဲ့။

ယတြာ။ ။ နင်းဆီအနီသုံးပွင့်ဝယ်ပြီး လမ်းမှချပြီး နင်းချေပစ်လိုက်ပါ။ ငါ့ဒဏ် နင်ခံဟုလည်း ပြောခဲ့ပါ။ ထို့အပြင် ယခုတစ်လလုံး မေတ္တာ ဘာဝနာ များများပွားပါ။ မနက်-ည အိပ်ရာဝင်၊ အိပ်ရာထ မေတ္တာပို့သော

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၁၊ ၆)ဂဏန်းတွေနှင့် ထိကံစမ်းပါ။

➤ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ

ယခုလတွင် စိတ်ဒွိဟဖြစ်စရာတွေ ကြုံမည်။ ဆုံးဖြတ်ရခက်တာတွေ ကြုံမည်။ သူတစ်ပါးစကားတွေ နားယောင်မိမယကွယ်ပိုင်စိတ်ကူးနှင့်ပဲ ဆုံးဖြတ်ပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်အကိုင်ကောင်းမွန်သည်။ ဘုရားကျောင်းကန်အလှူအတန်းတစ်ခုခု သွားရင်း (သို့မဟုတ်) မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်နှင့် စကားပြောရင်း အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေ ပွင့်မည်။ ရပ်ဝေးအဆက်အသွယ်တွေ ရမည်။

အလုပ်အကိုင်တိုးတက်သလို ငွေဝင်လမ်းဖြောင့်မည်။ သူတစ်ပါးကို ကူညီရင်း ငွေဝင်မည်။ ထို့အတူ သူတစ်ပါးကို ချွေးကြေးထောက်ပံ့သည့်အတွက်လည်း စေတနာအကျိုးပေး ခံစားရမည်။ တစ်ခုတော့ရှိသည် အလွန်ရှိသော ကိစ္စနဲ့သောဟန်ပြပြီး ဖြောင့်ကော ငွေလိမ်မည့်သူကို တွေ့မည်။ ရှောင်ပါ။ လာဘ်ရှင်မည်။ အဖိုးတန်ပစ္စည်းဝင်မည်။ ရုတ်တရက် ခရီးထွက်ရမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးတွင် ကြားလူအနောင်အယုက်ပေါ်မည်။ ကိုယ်က အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ပေးရပါမည်။ ဆံရွယ်သူများ ချစ်သူနှစ်ဦးကြား ဗျာများရမည်။ ယခင်က ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသော ချစ်သူဟောင်း၊ အဆက်ဟောင်းနှင့် ဆင်မှတ်ဘဲ ပြန်ဆုံမည်။

ကျန်းမာရေးကတော့ ကောင်းပါမည်။ သွားကိုက်၊ သွားနာ၊ ခေါင်းကိုက်တာမျိုးလောက်ပဲ ကြုံမည်။

ဆကြာ။ ။ သင့်အိမ်မှ အပျက်အဟောင်းကုန်အိတ်၊ စွန့်ထုတ်လိုက်ပါ။ ဘုရားပုံတော်၊ စေတီပုံတော်တွေ ရရှိပါလိမ့်မည်။ စနစ်တကျ ပူဇော်ပေးပါ။ အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေး ချက်ချင်းသာယာသွားပါလိမ့်မည်။ အလုပ်ကိစ္စ အတွက် အရေးကြီး ဆောင်ရွက်ရန်ရှိသူများ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကို စာအုပ် (၃)အုပ်လှူလိုက်ပါ။

ဆီကံစမ်းရန်။ ။ မွေးနေ့တွင် (၅)ထိပ်စီး (၅)များများပါသော ထီလက်မှတ်ရှာပြီးထိုးပါ။

ဆီဇွန်ကျင့်စဉ်။ ပဋ္ဌာန်းရွတ်ပါ။ တစ်လလုံး ပဋ္ဌာန်း(၂၄)ပစ္စည်းဥဒ္ဓေသတော်ကြီးကို နံနက်၊ ည တစ်ခေါက်စီ ပွားထုတ်ခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုးထူးပါအံ့။

➤ **ကြာသပတေးသားသမီးများ**

ဤလအတွင်း စိတ်ညစ်စရာများ ပြဿနာတချို့ ဖြေရှင်းပေးရတတ်၏။ မိသားစုတွင် မြေဝယ်ခြင်း၊ နေရာသစ်တစ်ခု ထပ်မံတိုးတက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်၏။ မိမိလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်ဆက်သွယ်သော သင်တန်းတစ်ခုတက်ရောက် သင်ကြားခွင့် ရရှိတတ်၏။

ငယ်ရွယ်သူများ မိမိချစ်သူ၏အသိုင်းအဝိုင်းမှ မိမိအပေါ် အထင်အမြင်လွဲမှားစွာဖြင့် ဆက်ဆံလာတတ်၏။ ပညာရေးတွင် နိရိပ်ပူပန်မှုများ ဖြစ်ပေါ်နေသော်လည်း အကူအညီပေးမည့်သူတစ်ဦးဦး သင့်ထံသို့ ရောက်ရှိလာလိမ့်မည်။

သင့်အား အထူးမှာကြားလိုသည့်အချက်မှာ မည်သို့ပင် စိတ်ညစ်စရာတွေဖြစ်ပေါ်နေပါစေ၊ သင်၏ စေတနာတရားက သင့်အား အကူအညီပေးလိမ့်မည်မှာ မှချမလွဲဖြစ်ပေ၏။ သို့သော် အစစသည်းခံ စိတ်ရှည်ပေးရမည်ကာလပါ။ အတတ်နိုင်ဆုံး သိသန့်နေသင့်သည်။ တန်ခိုးကြီးဘုရားစေတီတော်များသို့ မကြာခဏသွားပြီး ဘုရားဖူးကာ ကုသိုလ်ကံဆက်ပြုပေးသင့်သည်။ ကျန်းမာရေးဂရုစိုက်ပါ။ ဘာသာရေး ဦးစားပေးပါ။

ဆကြာ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသို့ တံမြက်ဇဉ်းနှစ်ချောင်းလှူဒါန်းလိုက်ပါ။ အညွှန်းများ ပြေပျောက်၍ လိုအင်ဆန္ဒ များ ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။ အရဟံဂုဏ်တော်ကို နေ့စဉ်ပုတီး (၇)ပတ်ပွားထုတ်သင့်သည်။

ဆီကံစမ်းရန်။ ။ (၁) ၆) ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။

➤ **သောကြာသားသမီးများ**

ဤလအတွင်း မြေဝယ်ခြင်း၊ နေရာသစ်တစ်ခု ထပ်မံတိုးတက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်၏။ မိမိလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက် ဆက်သွယ်သော သင်တန်းတစ်ခုတက်ရောက် သင်ကြားခွင့်ရရှိတတ်၏။

ငယ်ရွယ်သူများ မိမိချစ်သူ၏အသိုင်းအဝိုင်းမှ မိမိအပေါ် အထင်အမြင်လွဲမှားစွာဖြင့် ဆက်ဆံလာတတ်၏။ ပညာရေးတွင် နိရိပ်ပူပန်မှုများ ဖြစ်ပေါ်နေသော်လည်း အကူအညီပေးမည့်သူတစ်ဦးဦး သင့်ထံသို့ ရောက်ရှိလာလိမ့်မည်။

သင့်အား အထူးမှာကြားလိုသည့်အချက်မှာ မည်သို့ပင် စိတ်ညစ်စရာများ ဖြစ်ပေါ်နေပါစေ၊ သင်၏ ကံတရားက သင့်အား အကူအညီပေးလိမ့်မည်မှာ မှချမလွဲဖြစ်ပေ၏။ သို့သော် အစစသည်းခံ စိတ်ရှည်ပေးရမည်ကာလပါ။ အတတ်နိုင်ဆုံး သိသန့်နေသင့်သည်။ တန်ခိုးကြီးဘုရားစေတီတော်များသို့ မကြာခဏသွားပြီး ဘုရားဖူးကာ ကုသိုလ်ကံဆက်ပြုပေးသင့်သည်။ ကျန်းမာရေး ဂရုစိုက်ပါ။ ကုသိုလ်ကံ မွေးဖွန်းနေသည်။ ဘာသာရေးဖိလုပ်ပါလေ။

ယတြာ။ ။ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းကို တံမြက်စည်းနှစ်ချောင်းလှူဒါန်းလိုက်ပါ။ အညွှန်းများ ပြောပျောက်၍ လိုအပ်ဆန္ဒများ ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မည်။ အရဟံဂုဏ်တော်ကို နေ့စဉ်ပုတီး (၇)ပတ်ပွားထုသင့်သည်။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၁၊ ၆)ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။

➤ စနေသားသမီးများ

ဤလတွင် ကောင်းတာတွေ ဘယ်လောက်ပဲလုပ်လုပ် သူတစ်ပါးရဲ့ မကောင်းပြောခြင်း အကြောင်းမဲ့ ခံရတတ်ပါသည်။ အလုပ်အကိုင်မှာလည်း ထိခိုက်တတ်သည်။ ငွေကတော့ ဝင်မည်။ စည်းနှင့် ကမ်းနှင့် သုံးပါး။ ခရီးတိုလေးတွေ သွားရမည်။ ခရီးသွားလျှင် နှစ်ဆင့်ခရီးဖြစ်လိမ့်မည်။ ယခုလ သင့်ကံဇာတာ အနည်းငယ်ပေးမိနေသည်။

အိမ်နားတွင်လည်း သူခိုးအခိုးခံရခြင်းသတင်းကြားရတတ်သည်။ ငွေတွေ ဘယ်လောက်ရလဲ အကုန်အကျများနေပြီး အချိန်ပါ။ ငယ်ရွယ်သူများ ယခုလအချစ်ရေးတွင် စိတ်သောက ကြုံတွေ့ရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် သဘောထား ကွဲလွဲနေတတ်သည်။

အိမ်တွင် အနေအထားပြောင်းလဲ ပြင်ဆင်ပေးသင့်သည်။ ဘုရားဖူးထွက်လိုက်ပါ။ စိတ်ချမ်းသာမှုများ ရရှိပါလိမ့်မည်။ ယခုလသည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ များများလုပ်သင့်သည်လပါ။ ဘာသာရေးမိလုပ်ပါ။

ယတြာ။ ။ သင်္ဃန်း (၇)ညွှန်းကို တန်ခိုးကြီးဘုရား၏ တနင်္ဂနွေဘေးတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နံနက်စောစော သွားလှူဒါန်းပါလေ။ ပြီးလျှင် သရဏဂုံသုံးပါးကို ပုတီး (၇)ပတ်စီပါ။ အညွှန်းများ ပြောပျောက်၍ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ များရရှိလာပါလိမ့်မည်။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ (၆၊ ၀၊ ၁) ဂဏန်းများဖြင့် ထိကံစမ်းပါ။ ထိလက်မှတ်တွေကို သေတ္တာထဲထည့်ထားပါ။

➤ ရာဟုသားသမီးများ

ယခုလတွင် စိတ်ဒွိဟဖြစ်စရာတွေ ကြုံမည်။ ဆုံးဖြတ်ရခက်တာတွေ ကြုံမည်။ သူတစ်ပါးစကားတွေ နားယောင်မိမည်။ ကိုယ်ပိုင်စိတ်ကူးနှင့်ပဲ ဆုံးဖြတ်ပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်အကိုင်ကောင်းမွန်သည်။ ဘုရားကျောင်းကန်အလှူအတန်းတစ်ခု သို့သွားရင်း (သို့မဟုတ်) မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်နှင့် စကားပြောရင်း အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေ ပွင့်မည်။ ရပ်ဝေးအဆက်အသွယ် တွေ့ရမည်။

အလုပ်အကိုင်တိုးတက်သလို ငွေဝင် လမ်းမြှောင်မည်။ သူတစ်ပါးကိုကူညီရင်း ငွေဝင်မည်။ ထိုအတူ သူတစ်ပါး ငွေကြေးထောက်ပံ့သည့်အတွက်လည်း စေတနာအကျိုးပေးခံစားရမည်။ တစ်ခုတော့ရှိသည် အလွန်ရှိသောကျိုးနွယ်သောဟန်ဖြင့် ပြောဆိုကာငွေလိမ့်မည်သူကိုတွေ့မည်။ ရှောင်ပါ။ လာဘ်ရှင်မည်။ အဖိုးတန်ပစ္စည်းဝင်မည်။ ရုတ်တရက် ခရီးထွက်ရမည်။

အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးတွင် ကြားလူအနှောင့်အယှက်ပေါ်မည်။ ကိုယ်က အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ပေးရပါမည်။ ငယ်ရွယ်သူများ ချစ်သူနှစ်ဦးကြား ဗျာများရမည်။ ယခင်က ပတ်သက်ခဲ့ဖူးသော ချစ်သူဟောင်း၊ အဆက်ဟောင်း မထင်မှတ်ဘဲ ပြန်ဆုံမည်။

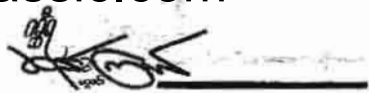
ကျန်းမာရေးကတော့ ကောင်းပါမည်။ သွားကိုက်၊ သွားနာ၊ ခေါင်းကိုက်တာမျိုးလောက်ပဲ ကြုံမည်။

ယတြာ။ ။ သင်အိမ်မှ အပျက်အဟောင်းတချို့ကို စွန့်ထုတ်လိုက်ပါ။ ဘုရားပုံတော်၊ စေတီပုံတော်တွေ ရရှိပါလိမ့်မည်။ စနစ်တကျ ပူဇော်ပေးပါ။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ချက်ချင်းသာသာသွားပါလိမ့်မည်။ အလုပ်က အတွက် အရေးတကြီးဆောင်ရွက်ရန်ရှိသူများ ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကို စာအုပ် (၃)အုပ်လှူလိုက်ပါ။

ထိကံစမ်းရန်။ ။ မွေးနေ့တွင် (၅)ထိပ်စီး (၅)များများပါသော ထိလက်မှတ်ရာပြီးထိုးပါ။

အမိတ္တန်ကျင့်စဉ်။ ပဋ္ဌာန်ရွတ်ပါ။ တစ်လလုံး ပဋ္ဌာန် (၂၄)ပစ္စည်းဥဒ္ဓေသတော်ကြီးကို နံနက်-ည တစ်ခေါက်စီ ပွားထုခြင်းကို ကောင်းကျိုးထူးပါအံ့။

ဆရာ ဦးရွှေထွန်းငံ (ရွှေလှော်ကား)

မန်ကျည်းဝင်

နှင့်

ဆေးအသုံး

မြန်မာတိုင်းရင်းသားများ အလွန်နှစ်သက်ကြသော မန်ကျည်းသည် ဆေးအသုံးတွင် လည်းကောင်း၊ ဟင်းချက် အတွင်း လည်းကောင်း၊ အစားအသောက်အသုံးတို့တွင် လည်းကောင်း အသုံးများသည်ကို တွေ့ရှိရ၏။

မန်ကျည်းပင်သည် မြန်မာနိုင်ငံ အပူပိုင်းဒေသတို့၌ မြေများစွာတွေ့ရှိပြီး မြန်မာပြည်အနှံ့အပြားတွင်လည်း သဘာဝအလျောက် ပေါက်ရောက်သည်ကို တွေ့ရ၏။

ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုရာတွင် မန်ကျည်းပင်၏ ပဉ္စဝါးပါး တို့ ခေါ်သော အပွင့်၊ အသီး၊ အရွက်၊ အခေါက်၊ အမြစ်တို့ ကို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

မန်ကျည်းသီးစိမ်းသည် ချဉ်းနံ့၊ ပူနံ့၊ ဝိတာဂဉ္ဇ (ဝမ်းမီး ချက်ပြီး) ချဉ်းနံ့။

အသီးစိမ်းအနုသည် အဖန်အရသာများ၏ သည်းခြေ နှင့် သလိပ်ကို ဖြစ်စေ၏။ လေနှင့် သွေး ဝမ်းတို့ကို ချုပ်စေ ၏။

အသီးပျဉ်သည် ချဉ်း ချိုရသာရှိ၏။ ဝမ်းမီးကို တောက် စေ၏။ ဝမ်း၊ လေ၊ ဆီးတို့ကို သက်စေတတ်၏။ အေးစေ သော သတ္တိရှိခြင်းကြောင့် အပူကို ငြိမ်းစေ၏။ အပုပ်ကို လည်း ကြေစေတတ်၏။ အာဟာရသတ္တိ၊ စွမ်းရည်သတ္တိ၊ စားနိုးခေါ်သော စွမ်းရည်သတ္တိ၊ ထိုသုံးမျိုးစလုံးသော စွမ်း ရည်တို့သည် မန်ကျည်းသီးပျဉ်တွင် ရှိ၏။

မန်ကျည်းရွက်နုသည် အေး၊ ချဉ်း ဖန် အရသာရှိ၍ သည်းခြေကို တိုးပွားစေ၏။ နှုတ်ကို ပြန်စေ၏။ အစာကြေ စေ၏။ ဓာတ်လေးပါးတို့၏ အနိုးအကင်းကို လည်းကောင်း၊ သွေး၊ လေတို့ကို လည်းကောင်း ကြေစေ၏။ ဖိုးနား၊ အဆိပ် သင့်နာတို့ကို နိုင်၏။

မန်ကျည်းပွင့်သည် အနည်ငယ် ဖန်၏။ ချဉ်းနံ့၊ သလိပ် ကို နိုင်၏။ ကြေလွယ်စေတတ်၏။ ဝမ်းမီးကို တောက်စေ၏။

မန်ကျည်း၏ ရသကို ပေါင်းစုလိုက်သောအခါ ချို၊ ချဉ်း ဖန် အရသာရှိ၏။ ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုရာတွင် လွန်စွာ စွမ်းဆောင်နိုင်သော ရသဖြစ်သည်။

မန်ကျည်းကို ရိုးရိုးမန်ကျည်းနှင့် မန်ကျည်းပင်နီကို သာ လူသိများ၍ အသုံးတွင်ကျယ်၏။ တရုတ်မန်ကျည်း (ခေါ်) ဆေးမန်ကျည်းကို လူသိရည်း၏။ အသုံးလည်း နည်း ၏။

မန်ကျည်းကို ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုနည်း

* အမျိုးသမီးများ မီးယပ်ဖြူဆင်းခြင်း၊ ဆီးလွန်ခြင်းဖြစ် သော မန်ကျည်းလေးအတွင်းဆံကို အပွန်ပြုလုပ်ပြီး နှာနှိပ် ဖျပ်ဖျပ်ဖျော်သောက်ပါက ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

* ဝမ်းသွားခြင်း၊ သွေးဝမ်းသွားခြင်း၊ ပိတ်ဝမ်းကိုက် ခြင်းဖြစ်ပါက မန်ကျည်းစေ့အခွံကို လှော်၍ အပွန်ပြုလုပ်ပြီး

လျှင် တစ်ခါသောက် နှစ်သားခန့် တစ်နေ့ သုံးကြိမ်သောက် သုံးခြင်းဖြင့် သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်။

* ဝမ်းဗိုက်အတွင်း သွေးလုံး၊ လေလုံးဖြစ်တည်သော် မန်ကျည်း ပဉ္စငါးပါးကို ပြာချ၍ ရုက္ခမုဆားချက်ပြီး နံနက် တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ်၊ တစ်ခါသောက် ဆေးနှစ်ရွေးခန့် သောက်ပေးပါက ကြေပျက် ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

* အစာမကြေခြင်း၊ လေချဉ်တက်ခြင်း၊ အန်ခြင်း၊ ဗိုက်အောင့် ဗိုက်နာခြင်း၊ ခံတွင်းပျက်ခြင်းတို့ကို မန်ကျည်း ခေါက်ကို ပြာချပြီး ပျားရည်နှင့်ရော၍ လျက်ပေးပါ။ ၎င်း မန်ကျည်းခေါက်ပြာကိုပင် အုန်းစိမ်းရည်နှင့် သောက်ပေးပါက ဆီးလွန်ရောဂါကို သက်သာစေပါသည်။

* သွေးပူ၊ သွေးယား၊ မိတ်ဖု၊ အနာဖုများနှင့် အဆိပ် ရှိသတ္တဝါများ ကိုက်သောအထိရက်စွဲလိမ်းပေးပါက သက်သာ ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

* ရာသီဥတုအကျိုးအပြောင်းတွင် မျက်စိနာသော်၊ ရှေ့ယုန်ပေါက်သော်၊ မန်ကျည်းပန်ခေါက်ကို သိန္ဓောဆား အနည်းငယ်ထည့်သွေးပြီး ညအိပ်ရာဝင် မျက်ခွံနှင့် မျက်စိ တို့ကို ကွင်းပြီး လိမ်းပေးပါက ပျောက်ကင်းစေပါသည်။

* ကိုယ်တွင်းကိုယ်ပြင် အပူလွန်ခြင်း၊ နှလုံးသည်းခြေ ပူလောင်ခြင်း၊ အပူလွန်ခြင်းကြောင့် စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်း၊ သတိ မေ့လျော့ခြင်းတို့ ဖြစ်ခဲ့သော် မန်ကျည်းမှည့်နှစ်နှင့် သကြား ခဲ ဆတူရော၍ လည်းကောင်း၊ မန်ကျည်းပွင့်နှင့် သကြားခဲ ဆတူရော၍ တစ်ရက် နေလှန်ပြီး လည်းကောင်း၊ မန်ကျည်း မှည့်နှင့် ထန်းလျက်တွင် ဆားလှော် အနေတော်ထည့်၍ မကြာခဏ စားသောက်ပေးပါက ပျောက်ကင်းစေပြီး ခွန်အား ကို ဖြစ်စေပါသည်။

* မန်ကျည်းသီးအမှည့်နှစ်၊ ဆီဖြူသီး၊ ငှက်သီး၊ ထိုသုံး မျိုးကို တစ်ဆယ်သားစီ၊ ပေါင်း သုံးဆယ်သားနှင့် ဆားလှော် ငါးကျပ်သားကို သမအောင် နယ်၍ နေ့စဉ် ဆီသီးခန့် စား ပေးပါက ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ၊ ဓာတ်လေးပါးကို မှန်စေ သည်။

* အခိုးပိတ်၍ ကိုယ်တွင်းပူနာ၊ ထုံကျင်ကိုက်ခဲ၊ ကိုက်လက်လေးလံ၊ ထုံနုနီနာအတွက် မန်ကျည်းမှည့်၊ ထန်း လျက်၊ တရုတ်စကားနီခြစ် ၁၅ကျပ်သားစီ၊ စမုန်မျိုးငါးပါး လေးသားစီ၊ ဇာတိပျိုလ်သီးတစ်လုံး၊ ကြွေပုတ်၊ အလိုကျ။

လေးသားစီ ထည့်ကျို၍ သုံးပုံတစ်ပုံကျန်သောအခါ အိုး၊ ခွ၊ အအေးခဲ၊ ရေစစ်နှင့် စစ်၊ လေလုံးလင်းမှာ ထည့်ထား၍ နံနက်၊ ည လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်တစ်လုံးခန့် သောက်ပေး ပါက သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မန်ကျည်းမှည့်ချက်ဆေး

မန်ကျည်းမှည့် ၂၅ကျပ်သား၊ ထန်းလျက် ၂၅ကျပ် သား၊ စမုန်မျိုးငါးပါး၊ ငှက်သားစီ၊ ပွေးကိုင်း ၅ကျပ်သား၊ ဆား လှော် ၅ကျပ်သားနှင့် မတွးမခြစ်အောင် ချက်၍ နံနက် ည ကြွေခွန်းတစ်ခွန်းစီ စားပေးပါ။

အညောင်းအညာ အကိုက်အခဲ၊ ယောက်ျားခုလား မိန်းမ မီးယပ်မှစ၍ အလွန်ကောင်းသောဆေးဖြစ်ပါသည်။ လေကို အောက်သို့ စုန်စေ၏။ လေပုပ်ကို ထုတ်စေ၏။ ဝမ်းကို မှန်စေ၏။

မန်ကျည်းဖျော်ရည်

မန်ကျည်းသီး၊ မဟောင်းမသစ် ၂ကျပ်ခွဲသား၊ ထန်း လျက်အညို ၅ကျပ်သား၊ ဆားလှော် သင့်ရုံထည့်၍ အရည် ကျဲကျဲဖျော်ပြီး တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ်ခန့် သောက်ပေးက မန်ကျည်း ဖျော်ရည်သည် အာဟာရကို ဖြစ်စေ၏။ ကိုယ်တွင်းအပူထိ ငြိမ်းစေ၏။ ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေတို့ကို မှန်စေ၊ သက်စေ၏။ ရေငတ် ဝမ်းကျရောဂါ၊ ဝမ်းပုပ်သူ၊ ဝမ်းညို့ညို့ပုပ်ပုပ်သွားသူ ရေကို သောက်လေ သောက်လေ ငတ်မပြေသူများ၊ မန် ကျည်းဖျော်ရည်ကို သောက်က နာရီဝက်အတွင်း ပျောက် ကင်းစေပါသည်။

မိမိတို့၏ မီးဖိုချောင်အတွင်းမှ ဆေးစွမ်းကောင်းများကို ထုတ်နုတ်သုံးစွဲတတ်လျှင် "အစာလည်း ဆေး၊ ဆေးလည်း အစာ ဖြစ်၍ ရောဂါများ ပျောက်ကင်းစေနိုင်ကြောင်း ရေသာ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆရာ ဦးရွှေထွန်းခဲ (ရွှေလွှော်ကား)

အရူး အောင်ရှိန်

ဖိုးသက်နိုင် (ရွှေပြည်သာ)

ကျွန်ုပ်သည် တစ်နေ့တွင် နေပြည်တော် တပ်ကုန်းမြို့နယ်၊ ကင်း သာအထက် ရွှေဟင်္သာတောင်တန်း တွင် ပါဝင်သော နတ်ရေကန်ကျောင်း သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပါလေ၏။ နတ်ရေကန် ကျောင်းသို့ရောက်တော် ဦးကမ္ဘာနုမှ စာရေး သူအား ၎င်း၏ ဦးရီးတော်သူ အဘ ဦးအောင်ရှိန်အကြောင်းကို ပြောပြခဲ့ပါ သည်။

“ဦးအောင်ရှိန်ကို ကျွန်ုပ်တို့ရွာက အရူး အောင်ရှိန်လို့ ခေါ်ကြတယ်။ ဒါ မဟုတ်ဘူး။ သူက တကယ်စိတ်ဆရာဖြစ် နေတဲ့ အရူးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ရွာတံတိုင်းနောက်နေတတ်လို့၊ သူ ထုပ်ချင်တာကို စွတ်ပြော စွတ်လုပ် ဆတ်လို့ ရပ်ရွာက သက်သက်မဲ့ ပေး ထားတဲ့ နာမည်ပါ။ တကယ်တော့ သူနောက် လူပြောင်ကြီးပေါ့”

အဘ ဦးအောင်ရှိန်အကြောင်း သည် မှတ်သားဖွယ်၊ ဗဟုသုတရဖွယ်၊ ပျော်ရွှင်ဖွယ်ရာများ ဖွဲ့စည်းပါဝင်နေ သဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်အပေါင်းအား ပြန်လည်မျှဝေပေးလိုက်ရပါသည်။

တစ်နေ့တွင် အဘ ဦးအောင်ရှိန် နေထိုင်သော ပုဏ္ဏားမာရွာကလေးသို့ ပုဏ္ဏားဗေဒင်ဆရာတစ်ဦးရောက်ရှိလို့

လာလေ၏။ အဘ ဦးအောင်ရှိန် လယ် ထဲမှအပြန်တွင် ရွယ်လယ်အိမ်တစ်လုံး ဌ် ရွာသူရွာသားများ စည်ကားနေသည် ကို တွေ့သဖြင့် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာသူ တစ်ဦးအား မေးမြန်းမိလေ၏။

“ဟေ့...ဟိုအိမ်က ဘာဖြစ်နေ ကြတာလဲ”

“မန္တလေးက ပုဏ္ဏားဗေဒင်ဆရာ တစ်ယောက် ရောက်လာလို့ ဗေဒင် ဝိုင်းမေးနေကြတာ ဦးလေးရဲ့”

“တော်တော်မှန်သလားကွ”

“သိပ်မှန်တယ် ဦးလေးရဲ့၊ ဒါ ကြောင့် လူစည်နေတာပေါ့”

ဦးအောင်ရှိန် အိမ်ပေါ်သို့ တက် သွားပြီး ဗေဒင်မေးသူများ ပြီးသွား အောင် စောင့်ဆိုင်း၍ အလှည့်ကျလေ သောအခါ...

“ဆရာ...ကျွန်တော် ရှေ့ဖြစ် နောက်ဖြစ်ကလေး ကြည့်ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုလို လူကြားထဲမှာတော့ မမေးချင်ဘူး။ ကျွန်တော့်အိမ်ကို ကြွ ပေးနိုင်မလား။ ဇီနားလေးက လမ်းထိပ် တင်ပါပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ရပါတယ် ဦးလေး”

“အဲဒါဆိုရင် ကျွန်တော် အိမ် ခဏပြန်ပြီး ဆရာအတွက် လက်ဖက် ရည်ကလေး၊ အမြည်းကလေး၊ နေရာ

ထိုင်ခင်းကလေး ပြန်စီစဉ်လိုက်ဦးမယ်။ ဦးရင် ဆရာကို လာခေါ်ပါမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကောင်းပါပြီ ဦးလေး”

ဦးအောင်ရှိန်သည် အိမ်ပြန်၍ အိမ်ပေါ်တက်သော မူလလှေကားကို ဖယ်၍ ခနောင်နီ ခနောင်နီ ဝါးလှေကား ကို အိမ်ပေါက်ဝတွင် တေ့ရုံကလေး တေ့ထောင်ထားလိုက်သည်။ လှေကား အလယ်ထစ်ကို ကြိုးသပ်လျော့လျော့ ချည်လိုက်သည်။ ထိုနောက် ရွာလယ် အိမ်သို့ ပြန်လျှောက်လာခဲ့သည်။

“ဆရာ...ကျွန်တော့်အိမ်မှာ အဆင်သင့် ပြင်ထားပြီပါပြီ၊ ကျွန်တော့် အိမ်ကို ကြွပါ”

ပုဏ္ဏားဗေဒင်ဆရာက နောက် က လိုက်လာသည်။ ဦးအောင်ရှိန်က ရှေ့မှ ဦးဆောင်၍ ခေါ်လာသည်။ လှေ ကားရင်းရောက်လျှင် ရုတ်တရက် ရပ်၍ လမ်းဖယ်ပေးလိုက်သည်။

“ဆရာ...အိမ်ပေါ်ကို ကြွပါ ခင်ဗျာ”

ပုဏ္ဏားဗေဒင်ဆရာက လှေကား ပေါ် တက်လိုက်သည်။ အလယ်ထစ် ကို နင်းမိလေသောအခါ မခိုင်သော လှေကားက လူဝိတ်နှင့် ဝန်းခနဲ ကျိုး ကျပြီး ဗေဒင်ဆရာ မြေကြီးပေါ်သို့ မှောက်ရက် ပစ်လဲရာ အနည်းငယ်

ပွန်းပဲ့ခက်ရာရသွားလေတော့သည်။

“အင်... ခင်... ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲဗျာ၊ အား... ကျွတ်... ကျွတ်”

“မင်း အတတ်ဟော ဗေဒင်ဆရာဆိုကွ။ ဒီအိမ်ကို လိုက်လာရင် ဒီလို ပြတ်ကျလိပ်မယ်ဆိုတာ ကြိုမတွက်ထားဘူးလား”

ဗေဒင်ဆရာ ဘာပြန်ပြောရမှန်း မသိ ဖြစ်သွားသည်။ ထိုအချိန်မှ စ၍ “ပုဏ္ဏားမာရွာကို ပုဏ္ဏား မလာပါ” ဆိုသော တဘောင်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့လေ၏။

ဦးအောင်ရှိန်သည် စားကစားရာတွင် အလွန်ကျွမ်းကျင်သည်။ မျက်လှည့်ပွဲ ဆက်ကပ်ပွဲများတွင် စားကစားသည်။ ဘယ်လက်က စားကို မိုးပေါ်မြှောက်ပစ်၍ ညာလက်က ဖမ်းခြင်း၊ ညာလက်မှ ပေါင်ခွက်မှ မိုးပေါ်မြှောက်ပစ်၍ ဘယ်လက်မှ ပြန်ဖမ်းခြင်းများကို ကျင်လည်စွာ ပြုလုပ်နိုင်သည်။

တစ်နေ့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်၏အိမ်တွင် ထန်ရည်ကိုင်းစွဲရင်း မူးလာချိန်၌ သူငယ်ချင်းများက စားကစားပြရန် မြှောက်ပေးကြသည်။

“အေး၊ ငါ ကစားပြမယ်။ မင်းသာ အိမ်ပေါ်က အမြည်းကောင်းကောင်း သွားလုပ်လာခဲ့”

အိမ်ရှင်မှ အိမ်ပေါ်တက်ပြီး အမြည်းသွားယူနေစဉ် ဦးအောင်ရှိန်က အိမ်ရှေ့ ကွင်းပြင်တွင် စားရေပြုလုပ်နေသည်။ တစ်ချီတွင် မူးမူးနှင့် ပြန်ကျလာသော စားကို ဖမ်းလိုက်ရာ အရိုးကို မဖမ်းမီဘဲ အသွားကို ဖမ်းမိသဖြင့် မြဲနေသောစားက ဦးအောင်ရှိန်လက်ကို ဟက်တက်ကွဲသွားစေသည်။

“ဟေ့... သူငယ်ချင်း၊ မင်း အမြည်းယူလာရင်း ဓာတ်ဆီပုလင်းပါ

ဆွဲခဲ့ကွာ။ ဒီမှာ ငါ့လက် စားထိသွားလို့ ဓာတ်ဆီထည့်ရအောင်”

အိမ်ရှင်က အမြည်းပန်းကန်ကို စားပွဲခုံပေါ်ချ၍ ဦးအောင်ရှိန်၏ ဟက်တက်ကွဲသွားသော ဘယ်လက်ကို ဆွဲစိ၍ အပေါ်က ဓာတ်ဆီလောင်းချပေးသည်။ သာမန်လူဆိုလျှင် စပ်၍ခံနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ ဦးအောင်ရှိန်က သူငယ်ချင်း ပြုရပေးနေသောသူ၏ ဘယ်လက်ကို လှည့်ပင်မကြည့်ဘဲ လွတ်နေသော ညာလက်ဖြင့် စားပွဲပေါ်မှ အမြည်းပန်းကန်ကို ကောက်ယူ၍ နှိုက်စားနေသည်။ တစ်ချက်ကလေးမှ တွန်ခြင်း၊ နာကျင်၍ မဲသွားခြင်းမျိုး အလျဉ်းမရှိပေ။ အာကသတ္တိမဲ့ ဦးအောင်ရှိန်ပင်တကား။

အထက်မှ စီးဆင်းလာသော တောင်ကျရေသည် နောင်သင်္ခါရွာသစ်၊ ပိန်းတောလမ်းအတိုင်း ကြိုကုန်းရွာမှ တစ်ဆင့် ပုဏ္ဏားမာရွာဘက်သို့ ဖြတ်သန်းစီးဆင်းသည်။ ၎င်းအထက်ချောင်းကို နဝင်းချောင်းဟု ခေါ်တွင်သည်။ အဆိုပါ ပုဏ္ဏားမာနဝင်းချောင်းရေသည် သပြေကုန်းရွာ၊ ရွာတော်ကုန်းရွာ၊ အဆုံရွာများကို ဖြတ်သန်းစီးဆင်းပြီးလျှင် ဆင်သေချောင်းနှင့် သွားရောက်ပေါင်းဆုံသည်။ တောင်ကျရေ စီးဆင်းသော အချိန်တွင် ရေစီးအလွန်သန်လှသည်။ ဆင်သေချောင်းအတွင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပါက ခန္ဓာကိုယ်အင်အားကြီးမားသော ဆင်သတ္တဝါသည်ပင်လျှင် မျောပါသေဆုံရသည်အထိ ရေစီးသန်လှသဖြင့် ဆင်သေချောင်းဟူ၍ အမည်တွင်ပေသည်။ တောင်ကျရေဆင်းချိန်တွင် နွယ်ရစ်၊ သူဌေးကုန်း၊ အဆုံသပြေချောင်း၊ ရွှေမြို့ ခေတ်အေး၊ မရင်းကြီး၊ နန်းဩ အစရှိသော ကျေးရွာများအတွင်း ရေ

ကျော် ရေစီးဝင်တတ်သည်။ အခန့်မသင့်ပါက ရေမျော၍ လူသေသည် ဖြစ်စဉ်များ မကြာခဏ ဖြစ်ပွားလေ့ရှိသည်။

ဦးအောင်ရှိန်သည် တောင်ကျရေစီးဆင်းချိန်တွင် သိပ်အတွင်း သောက်ရေခပ်ရန် ရေအိုးဖြင့် ပုဏ္ဏားမာချောင်းတွင်းသို့ ဆင်းခပ်ရာ ရေစီးအားအရှိန်ကို တောင့်မခံနိုင်ဘဲ ရေစီးကြောင်းအတွင်း မျောပါသွားရာ ရေကို ဆန့်ပြီး ကူးခတ်ရန် ကြိုးစားသော်လည်း မအောင်မြင်ဘဲ ခြေကုန်လက်ပန်းကုန် မျောပါသဖြင့် ရေအိုးကို ရေပေါ်ဘောကွင်းသဘောမျိုး အသုံးချလျက် ရေမနှစ်စေရန် ကိုယ်အော့၍ လိုက်ပါသွားသည်။ သပြေကုန်းရွာသို့ အမြတ်တွင် ကမ်းပေါ်က အိမ်များကို အော်ဟစ်အကူအညီတောင်းခံရာ လူအများ ထွက်ကြည့်ကြသော်လည်း...

“အလကားပါကွာ၊ အရှေ့အောင်ရှိန် ရေဆော့နေတာပါ။ ဒီလူ နောက်စရာရှားလို့”

ရေစီးက သပြေကုန်းရွာကို ကျော်လွန်၍ ရွာတော်ကုန်းရွာသို့ ဦးအောင်ရှိန်အား သယ်ဆောင်လာပေသည်။

“ဟေ့... ကမ်းနားအိမ်က လူတွေ၊ ငါ့ကို ကူညီကြပါဦးဟ။ နောက်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တကယ်မျှောလာတာပါ”

ရွာတော်ကုန်းရွာမှ လူများလည်း အော်သံကြား၍ ထွက်ကြည့်ကြပြီးလျှင် ဦးအောင်ရှိန်ကို တွေ့ရာ မကူညီဘဲ ရယ်မောနေကြလေ၏။

“အရှေ့အောင်ရှိန်ကတော့ အဖူးထပြန်ပြီကွာ။ လူတွေကို သက်သက်ခေါ်နောက်နေတာပါ”

ဤသို့ဖြင့် အဆုံရွာသို့ မျောပါ

လာသည်။ အဆုံရွာတွင် ကယ်မည်သူ မရှိပါက ရှေ့တွင် ရွာမရှိတော့ပါ။ ဆင် သေချောင်းအတွင်းသို့ မျောပါသွားပါက ပြန်လမ်းမရှိနိုင်တော့ပေ။

“ဟေ့... အဆုံက လူတွေ၊ လုပ်ကြံပါဦး။ ကယ်ကြပါဦးဟ။ ဒီမှာ တကယ် ရေမျောလာတာပါ”

အဆုံရွာမှ ဦးဘီဇန်သည် နွားနို့ အိုးများထမ်း၍ ကမ်းနားလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာရာတွင်...

“ဟာ... အခု အောင်ရှိန်ပါလား။ ဒီကောင် နောက်နေတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ တကယ်မျောနေတာဖြစ်မယ်။ နောက် နေတာဆိုရင် အခုလောက်ဆို ကမ်းစပ် တို့ ပြန်တက်လာရမှာ။ ရှေ့မှာ ရွာမရှိ တော့ဘဲ ဆင်သေချောင်းထဲ ရောက် သွားရင် နွားရိပ် ရှိတော့တယ်။ ငါ ကယ်မဖြစ်မယ်”

ဦးဘီဇန်သည် နွားနို့အိုးများကို ခြောက်ပေါ်သို့ ချလိုက်ပြီးလျှင် ထမ်းပြီး နှင့် ရရာ ဝါးလုံးရှည်ကို ပူးတွဲချည် နောင်လျက် အဆုံချောင်းရေတိမ်ရာ အစပ်သို့ ဖြတ်လမ်းမှ ကြိုတင်ပြေးသွား ထိုက်ပြီး ဦးအောင်ရှိန်မျောပါလာသည် ကို ရှေ့မှ ဝါးလုံးနှင့် ဖြတ်တား၍ ကြို တင် စောင့်ဆိုင်းနေလေသည်။ ဦးအောင် ရှိန်သည် ဝါးလုံးကို ခြုံငုံစွာ အားပြုကိုင် ခင်း ကမ်းစပ်သို့ ရှိသမျှ ခွန်အားကုန် သာ၍ ကူးခတ်လေတော့သည်။ ဦးဘီဇန် လည်း ကမ်းပေါ်မှ ဝါးလုံးကို ခြုံ ခိုင်း အားပိုက်ကာ ဆွဲတင်လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဦးအောင်ရှိန် ကုန်းပေါ်သို့ ပြန်ရောက်လာလေသည်။

“ဟာ... သူငယ်ချင်း ဘီဇန်ရာ၊ မင်းပေးတဲ့ အသက်ပဲ ရှိတော့တယ်။ ဒီအမေမွေးတဲ့ အသက်မရှိတော့ဘူး။ ဒီအသက်ကို မင်း ကယ်လိုက်တာပါ တွာ။ မင်းကို တကယ်ကျေးဇူးတင်ပါ

တယ်။ လိုက်လိုက်လဲ့လဲ့ ကျေးဇူးတင် တယ်ကွာ။ မင်းကျေးဇူးကို ငါ ဒီတစ် သက် ဘယ်လိုဆပ်ရမယ်မှန်းကို မသိ တော့ဘူး။ အရမ်းကျေးဇူးတင်တာပဲ”

ဦးအောင်ရှိန်သည် ဦးဘီဇန်အား ကျေးဇူးတင်ကြောင်းဖြင့် တစ်လမ်းလုံး တဖွဖွ တတွတ်တွတ်ပြောဆိုလက် နံဘေးမှ လိုက်ပါလာခဲ့ရာ ရွာသို့ ပြန် ရောက်လာခဲ့ကြလေသည်။

ဦးအောင်ရှိန်၏ ဇနီး ဒေါ်ဝင်းစိန် သည် နတ်ကတော်ဖြစ်သည်။ ရပ်ရွာ အတွင်း၌ နေမကောင်းသည့် လူမမာ ကလေးငယ်များကို ရွာစာချပေးခြင်းဖြင့် ကူညီကယ်တင် စောင့်ရှောက်ပေးလေ့ ရှိသည်။

ဒေါ်ဝင်းစိန်က အရှေ့မှ ရွာနတ် စင်တွင် ရွာစာချပြီး ပြန်သွားလျှင် ဦးအောင်ရှိန်က နောက်မှ ရောက်လာ ပြီး ရွာစာချထားသော ထမင်းနှင့် မုန့်ပဲ သံရေစာများကို ယူငင်စားသောက်လေ့ ရှိပါသည်။ တွေ့မြင်သူများက ဘားမြစ် သော်လည်း နားထောင်လေ့မရှိပါ။

“သူတို့က မတတ်လို့ နတ်တင် တား။ ငါက နတ်ထက် လူက မြတ် တယ်ထင်လို့ ယူစားတာ။ ဘာမှမဖြစ် ဘူး”

တစ်နေ့တွင် ဒေါ်ဝင်းစိန်က ရှေ့မှ ခေါ်စာပစ်သည်ကို ဦးအောင်ရှိန်က နောက်မှ ယူစားပြီးလျှင် တောလမ်း အဆုံး အိမ်သို့ ပြန်လာရာ လမ်းတွင် ချုံနတ်တစ်ခုကို ခလုတ်တိုက်မိရာမှ -

“အံ့ဟ... ငါ့ကို စမ်းတာလား။ ကဲကွာ... ကဲကွာ”

ချုံနတ်ကို ဖြောင့်နှင့် ပေါက်ရာ ချုံနတ်တွင်းမှ ငှက်က ခြေထောက်ကို ထိုးဖောက်မိလေ၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဦးအောင်ရှိန်သည် ခြေတစ်ဖက်

ထောင့်နှင့် ထောင့်ဖြစ်ရာ မသန်တော့ သဖြင့် မည်သည့်အလုပ်မျှ မည်မည်ရရ မလုပ်နိုင်တော့ချေ။

◆◆◆

ဦးအောင်ရှိန်သည် ယခင်က စီးပွားရေးအဆင်ပြေသော်လည်း ခြေ တစ်ဖက် မသန်ချိန်မှစ၍ အလုပ်မလုပ် နိုင်တော့သဖြင့် တဖြည်းဖြည်းချွတ်ခြံ ကျကာ စီးပွားရေးယိုင်နဲ့လာခဲ့သည်။ သို့ပါ၍ ကျန်းမာရေးကုန်ကျစရိတ်၊ ဆေးဝါးဝါးခများမှာလည်း ဝန်ပိလျက် ရှိသည်။

တစ်နေ့သောအခါ ဦးအောင်ရှိန် ရွာဦးကျောင်းမှ ပြန်လာစဉ် ရွာသား တစ်ယောက် အပြေအလွှာလာရောက် ခေါ်ငင်လေ၏။

“ဦးအောင်ရှိန်... ခင်ဗျားသမီး လင်မယားချင်း ရန်ဖြစ်လို့ အဆိပ် သောက်လိုက်တယ်ဗျာ။ အမြန်လိုက် ခဲ့ပါ”

“ဟင်... ဟုတ်လား။ ကျွန်တော့် သမီးသေပြီလား”

“မသေသေးဘူး။ ခင်ဗျားကို စောင့်နေတာ။ အမြန်လိုက်ခဲ့ဦး”

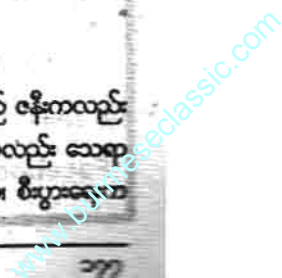
“သူ့သောက်တဲ့ အဆိပ်ပုလင်းထဲ မှာ အဆိပ်ကျန်သေးသလားဗျာ”

“ခင်ဗျားက ဘာလုပ်မလို့ မေး တာလဲ”

“အဆိပ်သောက်ရင် သေမယ် မှန်း သိရက်သားမို့ သူ့သေချင်လို့ သောက်တာဗျာ။ မသေမရှင်ဖြစ်နေရင် မကောင်းဘူး။ ကျွန်တို့ အဆိပ်ကို ကုန် အောင် ထပ်တိုက်လိုက်ဗျာ။ ဒါမှ သူ့ ဆန္ဒပြည့်သွားမှာ”

◆◆◆

ဦးအောင်ရှိန်သည် ဇနီးကလည်း နာတာရှည် မမာ သူကလည်း သေရာ ပါ ခြေထောက်အင်ရာ၊ စီးပွားရေး

လည်း ကုန် သားသမီး မိသားစုများက
လည်း အဆင်မပြေသဖြင့် သူကိုယ်တိုင်
သေချင်လောက်အောင် စိတ်ဆန္ဒဖြစ်
လာပေ၏။ ထိုအခါ စိတ်ညစ်ညစ်နှင့်
ကမ်းနားအတိုင်း တဖြည်းဖြည်း ထောင့်
ထောင့်နှင့် လမ်းလျှောက်လာလေ
သည်။ ချောင်းရေထဲ ခုန်ချသေရအောင်
ကလည်း အရင်တစ်ခါလို တောင်ကျ
ရေစီးဆင်းချိန်မဟုတ်သဖြင့် ချောင်းရေ
မှာ တိမ်လျက်ရှိပေသည်။ လျှောက်ရင်း
လျှောက်ရင်းနှင့် အဆုံရွာထိပ်ရှိ အရင်
သေဘေးမှ လွတ်ကင်းခဲ့သော ရေဆိပ်
သို့ ရောက်ရှိလာလေ၏။ တိုက်တိုက်
ဆိုင်ဆိုင်ပင် ယခင် ရေပျောစဉ်က
ကယ်ခဲ့ဖူးသော ဦးဘီအန်သည် နီအိုး
များ ထမ်းလျက် လျှောက်လာသည်ကို
မြင်သောအခါ...

“ခွေးမသား ဘီအန်၊ အရင် ငါ

ရေပျောလာတုန်းက မင်းဆယ်ခဲလို ငါ
အခုလို မသေဘဲ ဒုက္ခတွေ ခံစားနေရ
တာကွ။ အဲဒီတုန်းက မင်းသာ မကယ်
ဘဲ ဒီအတိုင်းလွှတ်ထားလိုက်ရင် ဆင်
သေချောင်းထဲ ပျော်ပြီး ငါသေသွားရင်
အခုလို ဒုက္ခရောက်စရာ အကြောင်းမရှိ
ဘူး။ ငါ့ကို ဒုက္ခရောက်အောင်လုပ်တဲ့
ကောင် ခွေးမသား”

ယခင်က ဤနေရာတွင်ပင်
ဦးအောင်ရှိန်၏ ကျေးဇူးတင်စကားကို
ပါးစပ်က အမြှုပ်ထွက်လုမခန်း ပြော
သည်ကို ကြားခဲ့ရသော ဦးဘီအန်မှာ
ယခု ဤနေရာတွင်ပင် ဦးအောင်ရှိန်၏
ပက်ပက်စက်စက် ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်း
ကို ခံခဲ့ရပေသည်။ ဤသည်ပင်လျှင်
ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းပေလော။

ကျွန်ုပ်၏ အရူးအောင်ရှိန် တတ်

လမ်းကို ဤနေရာတွင် တစ်ခန်းရပ်
နိဂုံးချုပ်ပါတော့မည်။ အဘ ဦးအောင်
ရှိန်နှင့် အဘွား ဒေါ်ခိုင်စိန်၊ ဦးဘီအန်တို့
မှာ ယခုအချိန်အထိ အသက်ရှင်သန်
ရပ်တည်လျက်ရှိကြပြီးလျှင် အသက်
(၈၀)ကျော်များဖြစ်ကြကြောင်းဖြင့် တူ
တော်မောင်ဖြစ်သူ နတ်ရောက်ကျောင်း
ဆရာတော် ဦးကဉ္စန၏ မိန့်ကြားချက်
အရ သိရှိရပါသည်။

အဘ ဦးအောင်ရှိန်အကြောင်း
သည် မှတ်သားဖွယ်၊ ဗဟုသုတဖွယ်
ပျော်ရွှင်ဖွယ်များနှင့် ဖွဲ့စည်းပါဝင်နေ
သဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်အပေါင်းအား
ပြန်လည် မျှဝေပေးလိုက်ရပါသည်။

ဪ... လိုတာ မရ၊ ရတာ
မလိုဘဲ သံသရာလည်နေသော လူ့ဘဝ
ကြီးပါတကား။

မျိုးသက်နိုင်(ရွှေမြည်သာ)

အတိတ်ကံဘဝတစ်ခုမှာ
သင်နှင့် ကျွန်ုပ် ဆုံတွေ့ခဲ့ဖူးတယ်ဆိုရင်တော့ ...
ဒီဘဝမှာလည်း ပြန်ပြီးရေစက်ဆုံကြဦးမှာပါ။

ဆရာမြတ်ထွဋ်ခေါင်

(မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒင်ပညာရှင်)
ဂန္ထီရဆန်းကြယ်မဂ္ဂဇင်း ပင်တိုင်ဆောင်းပါးရှင်

ဟောကြားချိန် - နေ့စဉ် မနက်(၉)နာရီမှ ညနေ(၄)နာရီထိ။
(တနင်္လာနေ့တိုင်း ဟောခန်းပိတ်သည်)

ဟောခန်းလိပ်စာ - ကျိုက္ကစံဘုရားအနောက်ဘက်မုခ်၊ ဘီလူးညီနောင်ဓာတ်ခန်းအနီး
သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၇၃၀ ၂၅၉၉၄

E-mail - www.ummyathtutkaung.blog.spot.com

Facebook Account - ဆရာမြတ်ထွဋ်ခေါင်

သင်တန်းသား လက်ခံပြီ။

တစ်ယောက်လို ထင်နေကြပြီ စိမ်းရယ်။ ကိုယ် ဘာကိုပဲ ပြောပြော၊ ဘယ်လိုပဲ ရှင်းပြပြ ဒီအချိန်မှာ ကိုယ့်စကားတွေ အရာမဝင်တော့ဘူး။ ကံကောင်းခြင်းတွေ ကိုယ့်ဘက်မှာ ရှိမနေတော့ဘူး။ ကိုယ့်ကို လူတွေ ဘာကြောင့် နားမလည်ကြတာလဲ။ ကိုယ် အားငယ်နေမိတယ်။ အများနဲ့ တစ်ယောက်မို့ တစ်ယောက်သမား ကိုယ့်ဘက်မှာ စိမ်းတစ်ယောက်ရှိနေမယ်လို့ ကိုယ် မျှော်လင့်နေမိတာ နောက်ဆုံး ဆန္ဒတစ်ခုပါ။ စိမ်းရှိတဲ့နေရာ ကိုယ်မသွားနိုင်အောင် ကိုယ့်ကို ကြိုးတွေ ရစ်ပတ်ပြီး ချုပ်နှောင်ထားကြတယ်။

ကိုယ်ရင်ထဲမှာ ကြေကွဲစိတ်နဲ့ ယိုင်နဲ့နဲ့ ခန္ဓာဟာ လဲပြိုကျမတတ်ဘဲ။ ကိုယ် မရှားဘူးဆိုတာ စိမ်း သိတယ် မဟုတ်လားဟင်။ ကိုယ့်ဘက်က မှန်ကန်တယ်ဆိုတာ သက်သေပြစရာ မင်းတစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတယ်။ စိမ်းရောက်လာရင် ရှင်းလင်းသွားမယ် ပြဿနာတစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ပေးဖို့ မင်း ရောက်မလာခဲ့ဘူးနော်။ ကြည်လင် အေးမြတဲ့ အင်းရေပြင်စပ်မှာ ကိုယ်ရှိနေတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ကိုယ့်ဘဝက ဝင့်ကြွေးမကင်းတဲ့ လူသားတစ်ယောက်ပါ။

အင်းရေပြင်တစ်ဖက်ကမ်း ကိုင်းတောကြီးရဲ့ တစ်ဖက်မှာ တောအုပ်ညှို့ညှို့နဲ့ အုပ်ဆိုင်းနေတဲ့ မြဝါးရုံစိမ်းစိမ်းဘက် ကိုယ်မျှော်ငေးနေမိတယ်။ မင်းအလာကို မျှော်နေမိတယ်ဆိုရင် ပိုပြီး မှန်ပါလိမ့်မယ်။ ကိုယ့်ဆီ မင်းရောက်ဖို့ ဘဝတစ်ခုမျှား ခြားနေသလား စိမ်းရယ်။ စိမ်းရဲ့ ခေါင်းတစ်ချက်အညိုတ်၊ စိမ်းရဲ့ ဖြေရှင်းချက်တွေဟာ ကိုယ့်အတွက် အရေးတကြီး လိုအပ်နေတယ်။ စိမ်းလာခဲ့ပါနော်။ တရားခံ ကိုယ့်ဘက်က

မှန်ကန်တဲ့ အဖြေထွက်နိုင်ဖို့ စိမ်းဟာ အဓိက သက်သေတစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ်။ ကံကြမ္မာရဲ့ ဒဏ်တော်ခြင်း ခံနေရတဲ့ ဘဝခုံရုံးပေါ်က ချစ်ခြင်းရဲ့ ပြစ်ဒဏ်။ ကိုယ်ဟာ တရားခံတစ်ယောက်ပါ။ စိမ်းရေ...သစ္စာကို တိုင်တည်ပြီး ပြောချင်တဲ့ စကားတွေ ရင်နဲ့အပြည့်ပါ။ ဟော...ကိုယ်ကို သူတို့ လာခေါ်နေကြပြီ လာခေါ်နေကြပြီ။ စိမ်းရေ...စိမ်း

သာယာအေးချမ်းသော ကန်တော်ဦးရွာလေးနှင့် လိုက်ဖက်မညီသော အကျည်းတန် မြင်ကွင်းတစ်ခုက ကန်တော်ဦးစေတီတည်ရာ တောင်ကုန်း

၏ အခြေတွင် ရှိနေပါသည်။ ပြင်အစပ်ရှိ ကျီးပင်ကြီးအေးကြီးဖြင့် တုပ်နှောင်ထားခြင်း လူငယ်တစ်ဦးရှိနေပါသည်။ က ဝတ္ထု။ အသက်အားဖြင့် ၁၈ နှစ်ခန့်ရှိပြီး နုနယ်ချောမူရပ်သွင်နှင့် သူငယ်လေးတစ်ယောက် ဖြစ်လေသည်။ ယခင်က

၆၀၈

(၈ ၇ ၀ တိ)

ကြီးချစ် သစ္စာ

တစ်ကြိမ် သူ့ဟန်ပန်လေးများ
ပျောက်ဆုံးလျက်ရှိပြီး ပြီတော့မည် ခိုး
လို ညှိနှိုင်းလျက်ရှိလေသည်။

ကြေကွဲခြင်းအနက်ကို ဆောင်
သော မျက်ဝန်ညှိညှိတို့က ဟိုးထေးထေး
သို့ ငေးချီနေပြီး နှုတ်ဖျားလည်း တီးတိုး
စကားလေးများ ရေရွတ်လျက်ရှိသည်။
အင်းရေပြင်ထက် လွတ်လပ်စွာ ပျော်

မြူးနေသော ဘဲတစ်အုပ်နှင့် အယက် အကန်ခံ ဗေဒါတို့ကို ကြည့်၍ သူ့ဘာ နှင့် ယှဉ်ကာ မျက်စိလှည့်နေရလေ၏။ အင်းရေပြင်ပေါ်မှ ဖြတ်သန်း ပျံနေကြ သော ငှက်တို့၏ ဘဝကို အားကျရင်း လွတ်လပ်ခြင်းအရသာကို သူလိုချင်မိ ပြန်သည်။ တစ်ချို့က ထိုငှက်ကလေး များကို လေးခွတစ်လက်ဖြင့် လက် ဖြောင့်သည်ဟူသော ဂုဏ်ပုဒ်ကို မက် မော၍ များစွာပစ်ခဲ သတ်ခဲ့ဖူးလေ သည်။

ရက်စက်ခဲ့ဖူးသော ထိုအပြစ်များ အတွက် ဒီဘဝမှာပင် သူ ဝင့်ကြေး အဖြစ် တန်ပြန်သက်ရောက်မှုဒုက္ခကို ခံစားနေရခြင်းဟု နားလည်နေမိရသည်။ သူ့အနား စောင့်ကြည့်နေသော သူငယ် ချမ်းများကလည်း စိတ်မချမ်းသာနိုင်ကြ ပေ။ သူ့ကို တစ်ရွာလုံးက အရှုံးဟု သတ်မှတ်နေကြ၍ မိဘနှစ်ပါးမှာ သောကရောက်နေရ၏။ ပယောဂဆရာ နှင့် ကုရန် စီစဉ်ကြသည်။ အချို့ရှိ သရွေ အင်းတစ်ဖက်ကမ်း ကိုင်းတော စပ်ရှိ ရွာပျက်ကုန်းသို့သာ သွားလို သောသူကို တချို့က ရွာသူဖမ်းစား သည် ပြော၍ တချို့က ပယောဂကုရန် အကြံပေးသည်။ ဝတ္ထု၏ သူငယ်ချင်း ကိုထွေးတို့လူစုက ဥစ္စာစောင့်နှင့် တွေ့ နေတာဟု အခိုင်အမာ သက်သေပြ ကြသည်။

ဝတ္ထုမှာ တစ်ရွာလုံးနှင့် တစ် ယောက်ဖြစ်၍ သူသာလျှင် အရှုံးဖြစ်ခဲ့ ရလေ၏။ သူ့အပြောကို ဘယ်သူမှ လက်မခံ။ ဝတ္ထုနှင့် ပတ်သက်၍ တစ်ရွာလုံး တီးတိုးတီးတိုး သဖန်းပိုး ထိုးနေခြင်းကို ဟုတ်၊မဟုတ်၊ မှန်၊မမှန် ဝေဖန်နိုင်စွမ်းသော ဆရာတော်ကြီးက လည်း ရွာမှ ခုတ်ထွက်နေချိန်ဖြစ်သည်။ အသိဉာဏ်ပြည့်စုံ၍ အသက်ကြီးသည်

နှင့်အမျှ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်သော တစ်ရွာလုံးမှ လေးစားရသူ အဘမဲ့မှာ လည်း ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပါသွား၍ သူတစ်ပါးက ကိုယ်တစ်ပါးက ဝေဖန် ကြပေမယ့် လမ်းမှန်ပြပေးနိုင်သူ မရှိ။ ရွာပျက်ကုန်းနှင့် ပတ်သက်နေ၍ ရွာ သားများ ထိတ်လန့်နေခြင်းကိုလည်း အပြစ်မဆိုသာပြီ။ ကြောက်ရွံ့ဖွယ် ရွာပျက်ကုန်းရာဝင်ကလည်း ရှိခဲ့လေ သည်။

ကုန်းမြင့်ပေါ်တွင် တည်ထားသော ရွာဦးစေတီသည် ဆည်းလည်းသံတန္ဆာ ချွင်နှင့် တောက်ပသော နေရောင် အောက်တွင် ရွာ၏ ကျက်သရေဖြစ် သလို ကန်တော်ဦး အင်းရေပြင်အလှ မှာလည်း သဘာဝအလှများဖြင့် တင့် တယ်လျက်ရှိသည်။ ဘုရားဝင်းအတွင်း ရှိ အင်းဖြစ်၍ စီးပွားဖြစ် တံငါသည် လည်း မရှိပေ။ တစ်ဝမ်းတစ်ခါ ရှာဖွေ စားသောက်ခြင်းဖြင့်တော့ မကင်းကြ ပေ။ အင်းရေကို သွယ်ယူ၍ သီးနှံစိုက် ခင်းများဖြင့် ရိုးသားစွာ အသက်မွေး ကြသည်။

ကန်တော်ဦးရွာမှာ စည်ကား လျက်ရှိသော်လည်း အင်းတစ်ဖက်ကမ်း တစ်ခေါ်လောက်တွင် အုပ်အုပ်ဆိုင် ဆိုင်းနှင့် နှစ်ချို့ သစ်ပင်ကြီးများ တော အုပ်သဖွယ်ရှိနေပြီး တောအုပ်အလယ် တွင် ရွာပျက်ကုန်းရှိလေသည်။ တော အုပ် တောတန်းသို့ ဝင်ရန် နှစ်ပရိစ္ဆေဒ ကြာမြင့်စွာ ရှိနေသော ဝါးရုကြီးများက အကာအရံသဖွယ်ရှိနေ၏။ ရွာတည်ရာ သည် ယခုအခါ ဘုရားပျက်၊ ရေတွင်း ပျက်၊ အုတ်လင်းအကျိုးအပဲ့များမှာ တစ်ရံတစ်ခါဆိုက ရွာဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်ဟု သာဓကတစ်ခုအဖြစ် ကျန်ရှိနေသေး သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ထင်းရှု၊ ဟင်း

ရွက်ခူးသူများ ဖောက်လုပ်ထားသော လမ်းကျဉ်းသာ ရှိတော့ပြီ။ ချုံဖွယ်များ အုပ်ဆိုင်းနေကြပြီဖြစ်သည်။

မိမိတို့ ခြံဝန်းကို ခင်တွယ်သူ တစ်ဦးစ နှစ်ဦးစလောက်သာ ခြံစိုက် ရင်း နေကြပြီး ရေတွင်းပျက်နှင့် မနီး မဝေးတွင် နေကြသည်။ ထိုရှမ်းတော ရွာ၊ ရွာပျက်ကုန်းသည် ယခုအခါ တစ်စပြင်ကဲ့သို့ တိတ်ဆိတ်လျက်ရှိပြီး လူသူကင်းဝေးနေခြင်းမှာ တစ္ဆေသင်္ချာ အခြောက်ကြမ်းမှုကြောင့်ဖြစ်သည်။ ညအခါ ခြံလုပ်ငန်းလုပ်သူများ အခြောက်ခံကြရသည်။ ရွာပျက်ကုန်း ရေတွင်းပျက်တွင် ညအခါ ဆံပင်ဖား လျားနှင့် မိန်းမများ ခေါင်းလျှော်နေကြ သည်ကို တွေ့ရတတ်သည်။ ရွာသူများ ထင်၍ သွားကြည့်လျှင် ကြောက်စရာ အသွင်များ ပြောင်းသွားပြီး ကြောက် လန့်လျက် ထွက်ပြေးကြရသည်။

နေအခါ ဖြတ်သွားမိလျှင်ပင် နန္ဒင်းနံပေးခြင်းနှင့် ကလေးငိုသံများ လည်း ကြားရလေသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ဝက်၊ အမဲပေါ်သူများ ရွာပျက်ကုန်း ဝါးရံနံဘေးတွင် ဟင်းလျာများ လုပ်ကိုင် နေစဉ် ဝါးရံမှ ဝါးကိုင်းကြီး ကိုင်းကျလာ ပြီး ဟင်းအတွဲလိုက် ချိတ်ဆွဲယူသွား ခြင်း ကြုံရသည်။ ထိုအဖြစ်များကြောင့် နေ့လယ်နေခင်းပင် လူသံသူသံကင်းနေ ရလေသည်။ မည်သူမျှ မသွားဝံ့သော ရှမ်းတော ရွာပျက်ကုန်းသို့ ကန်တော်ဦး ရွာမှ လူငယ်တချို့ ငှက်ပစ်ရင်း ရောက် လာကြသည်။ ရွာထဲမှ ကြက်များထိ ခိုးယူပြီး ဝါးရံနံဘေးတွင် မီးဖွေး၍ ကင် ကြပြီး ထန်းရည်နှင့် သောက်စားကြ သည်။ တော်ရုံလူ မလာရဲ၊ လူငယ် မိုက်ရွှေရဲများသာ တစောက်တနားစိတ် နှင့် လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုလူငယ်လူထဲတွင် ဝတ္ထုတစ်

ယောက် အပါအဝင်ဖြစ်လေသည်။
 ဝတ္ထုက လေးလှပေ လက်တည်သည်။
 ငှက်ပစ်လျှင် မရသည် မရှိ၊ လှသူဝေး
 သော ရွာပျက်ကုန်းတွင် ငှက်များ
 ထွက်လပ်စွာ အုပ်လိုက်ဖွဲ့နေကြသည်
 ဖြစ်၍ ငှက်ပစ်ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ဝတ္ထု
 ထိုထွေး နီမို သက်ဦးနှင့် သာခင်တို့
 ဦးယောက် ပုဆိုးလုံကွင်းထဲ ကြက်
 ခပ်ကောင် နီးထည့်လာပြီး ရွာပျက်
 ကုန်းသို့ ထွက်ခဲ့ကြသည်။ ဝါးရုံနံဘေး
 သို့ ရောက်ပြီး ကြက်ကိုင်သူက ကိုင်၊
 နီမွှေသူက မွှေနေစဉ် ဝတ္ထုက လေးလှ
 ခပ်လက်နှင့် ဝါးရုံစပ်သို့ ရောက်ခဲ့
 သည်။

မိန်းမိုသော ဝါးရုံတောမှာ နေ
 ခြောက်ပင် မထိုး အခိုက်က၍ အေးစိမ့်
 နေရသည်။ လေတိုက်၍ ဝါးရွက်တို့
 ခါခတ်သံ၊ ဝါခက် ဝါးကိုင်များ ပွတ်
 ချက်သံ တဖျစ်ဖျစ်မြည်နေ၏။ လေ
 ချဉ်သံ တရှဲရှဲက လှသူကင်းဝေးရာဖြစ်
 ၍ ကျောစီမိုချင်စရာဖြစ်သော်လည်း
 အော်မြည်ရင်း မြူးတူးပျော်ပါးနေသော
 ငှက်နီနီကြောင့် ဝတ္ထုမှာ ကြောက်စိတ်
 မူး ကင်းနေရ၏။ ဝါးရုံအတွင်း လူသွား
 သမ်းကျဉ်းကလေးတွေ့၍ လျှောက်
 ခင်လာခဲ့သည်။ ငှက်များ ပစ်ခတ်လို
 အာဖြင့် မြဝါးရုံ၏ အထီးကျန်မှုနှင့်
 ဣပျက်ကုန်း၏ ချောက်ချားဖွယ်အသိ
 တို့ မေ့လျော့နေရလေသည်။

ဥစ္စာစောင့်ရှိသည်ဟု သတင်း
 ြီးသော မြဝါးရုံစိမ်းစိမ်းက တိတ်ဆိတ်
 သော်လည်း အေးချမ်းမှုကို ဆောင်၍
 နေချင်စဖွယ်ပင်။ ဝတ္ထုမှာ ငှက်ပစ်ရန်မှ
 သွ၍ အရာအားလုံးကို မေ့မေ့လျော့
 လျော့၊ ငှက်တစ်ကောင်ကို အနီးကပ်
 နီးလိုက်သည်။ ဘာသာဘာဝ ပျော်မြူး
 ရင်း တေးသီနေသော ငှက်ကလေးမှာ
 အနွှာယိုက် မသိ၊ ဝတ္ထုမှာ လေးစွဲကို

တည်တည်ချိန်ပြီး စိတ်တိုင်းကျတော့
 မှ လေးသီးလွှတ်ဖို့အပြင် နောက်မှ
 လက်ကို တုံ့ခနဲဆွဲခြင်း ခံလိုက်ရ၍
 စိတ်တိုစွာ လှည့်ကြည့်လိုက်စဉ် မမျှော်
 လင့်ထားသည့် မြင်ကွင်းမို့ ဝိုင်းတွေသွား
 ရ၏။

ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်
 မိန်းကလေးငယ်တစ်ယောက် ဖွေးနု
 သော အသားအရေနှင့် လှပသော
 မျက်နှာသွင်ပြင်၊ အချို့အဆစ်ကျ ခန္ဓာ
 အလှနှင့် ဖြောင့်စင်းသော ဆံဖွယ်တို့
 ဖြင့် စွဲမက်ဖွယ် အလှတစ်ခုကို အနီး
 ကပ် မြင်လိုက်ရသည်။ ရွာထဲမှ မိန်း
 ကလေးများနှင့်မတူ၊ တမူထူးနေရပြီး
 မိန်းကလေးက သူ့ကို ပြန်ပြနေ၍ သူ
 အံ့ဩနေရလေသည်။

“မင်း...မင်း ဘယ်သူလဲဟင်၊
 ဘယ်ကလဲ”

သူမက ခွန်းတုံ့မပြန်၊ ဝါးရုံတော
 အတွင်း ဟိုမှသည်မှ ကူးသန်းနေသော
 ငှက်ကလေးများကို လက်ညှိုးထိုးပြ၊
 လက်ကလေး ကာပြနေသည်မို့ သူ့ကို
 ငှက်မပစ်စေချင်သည့်သဘောဟု နား
 လည်လိုက်သည်။

“မင်း စကားမပြောတတ်ဘူးလား
 ဟင်”

သူ့အမေးကို မိန်းကလေးက
 ခေါင်းကလေးညှိတ်ပြသည်။ မျက်ဝန်း
 တောက်တောက်များ ရီဝေသွားပြီး
 “အားငယ်ရိပ် လွှမ်းသွားတာ တွေ့ရ၍
 ဝတ္ထု သူ့မေးခွန်းအတွက် အားနာသွား
 ရသည်။ သူမဘဝကို စာနာစိတ်နှင့်
 နားလည်သွားမိရပြီး အလှကျက်သရေ
 ရွှန်းတင့်လျက်ရှိသော မျက်နှာလေးကို
 ငေးကြည့်နေမိသည်။

“မင်း အရမ်းလှတယ်။ မင်း
 ဘယ်ကလဲဟင်။ မင်းနာမည် ပြောပြပါ
 လား”

သူမ ပါးကလေး နီပြန်းသွား
 အောင် ရှက်သွားပြာသွားပုံကို မြင်ရ၍
 သဘောတကုန်ဖြစ်ရသေးသည်။ ရိုးစင်း
 သော ဟန်ပန်လေးနှင့် သူမက မျက်
 လွှာလေးချ၍ ငြိမ်ငြိမ်လေးရပ်နေသည်
 မို့ သူ့ရင်မှာ မချင်မရဲဖြစ်သွားမိကာ
 သူမလက်အစုံကို ဆုပ်ကိုင်မိသွားရ
 သည်။ ရှက်သွားပြာသော မျက်နှာလေး
 နှင့် သူမမှာ လက်အစုံကို သူ့လက်တွင်း
 မှ ရန်းထွက်လိုက်ပြီး မြေပြင်တွင်
 ထိုင်ချလိုက်၏။ ပြီးနောက် မြေပြင်တွင်
 တုတ်ချောင်းနှင့် စာရေခြစ်နေသည်။

“မင်းမြေခြစ်မင်း”

နာမည်လေးကို အသံထွက်
 အောင် ရွက်မိစဉ် ရင်မှာ အေးမြသော
 ခံစားမှုနှင့်အတူ လိုက်ခနဲ ခုန်သွားရ
 သည်။ စွဲမက်ဖွယ် သူမအလှနှင့် လိုက်
 ဖက်သော နာမည်လေးကို သူ့စိတ်
 အသိဝယ် ပုတ်တမ်းတင်ပြီးချိန်၊ သမု
 ဒယန္တယ်သော အကြည့်လေးများစွာ
 နှလုံးအိမ်မှာ ပုံရိပ်ထင်စေခဲ့ပြီးနောက်
 အချစ်ဟူသော ဝေဒနာတစ်ခုက ငြိ
 တွယ်ခဲ့ပြီမှန်း သူ နားလည်လိုက်မိ
 သည်။

ဝတ္ထုမှာ မိဘများက ငှက်မပစ်
 ရန် ပြောဆိုတားမြစ်သော်လည်း နား
 မဝင်ခဲ့။ ယခုမူ သူမ၏ နှည့်သိမ်မွေ့
 စွာ ပညာပေးနေမှုကြောင့် ငှက်
 တစ်ကောင်မှ မပစ်ခဲ့ရ။ သူတစ်ပါး
 အသက်ကို သတ်ဖြတ်ချင်သော စိတ်
 ရိုင်းတွေ ပျောက်ကွယ်နေသည်မှာ သူ့
 အတွက်တော့ အံ့အားသင့်စရာ။

“ဝတ္ထုရေ...ဝတ္ထု၊ ငှက်ရပြီလား၊
 လာဖို့ဟေ့၊ ငှက်ကင်ရအောင်”

အုပ်ဆိုင်းသော ဝါးရုံ၏ ထူထဲ
 သော အကာအရံများကြောင့် သူတို့
 နှစ်ဦးကို သူငယ်ချင်းများ မမြင်နိုင်၊
 “အေး လာပြီ”ဟု အသံပြုလိုက်သော်

လည်း သူ့ခြေလှမ်းတွေက မရွေ့ချင်း။ သူမနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရပ်လျက်နှင့် သူ့အသွင်က ကျောက်ရုပ်တစ်ရုပ်လို။ သူမ၏ ညှိုးနွမ်းလေးများက သူ့ရင်ကို သမုဒယနောင်ကြီးများနှင့် အထပ်ထပ် ရပ်ပတ်နေသလိုရှိသည်။ ဝဏ္ဏတစ်ယောက် စပါးကြီးမြို့ အညှိုးရသုပမာ သူမရေမှာ ငေးရုံနေမိဆဲ။ သူမက ဝါးရုံအပြင်ဘက်သို့ လက်ညှိုးညှိတ်ပြနေသည်။

သူငယ်ချင်းတစ်စု၏ ဆူညံသော စကားသံတွေကို ကြားနေရသော သူမမှာ မျက်လုံးအဝိုင်းသားနှင့် ထိတ်လန့်နေရာသည်။ ကျောခိုင်းလှည့်ထွက်ရန် သူမ ပြင်လိုက်စဉ် ဝဏ္ဏ သူမရေမှာ ပိတ်လျက် ရပ်လိုက်မိသည်။ သူမကို မြင်နေတဲ့ ခွင်ပရတော့မှာ သူ ဖိုရိုင်းလိုက်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်၏။ သူ့ရင်ကို တုန်လှုပ်နိုင်စွမ်းသော မိန်းကလေးဖို့ တစ်ခဏချင်းမှာပင် သူမကို စွဲလမ်းစိတ်ဖြင့် ဝေဒနာတစ်ခုဖြစ်တည်ခဲ့ရသည်။ ဖြစ်လိုသော ဆန္ဒကို ချုပ်တည်းနိုင်စွမ်း မရှိတော့ပြီ။

“မင်း ဘယ်ကလဲဟင် ငါ မင်းကို နောက်ထပ် တွေ့ခွင့်ရချင်တယ်”

သူမက ခေါင်းကို အသာညှိတ်ပြရင်းမှ ရုတ်တရက် ပြေးထွက်သွားသည်မှာ မြန်ဆန်လွန်းနေသည်။ တောကျွန်းသည် သားရဲတစ်ကောင်လို လှစ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့၏။ ဝဏ္ဏမှာ လိုက်ကြည့်လိုသော်လည်း လမ်းဟူ၍ သီးခြားမရှိ။ ရွာပျက်ကုန်းမြေကို သူမကျွန်းကွင်သည်ဖို့ ဝါးရုံတွင်းမှ ထွက်ခဲ့သည်။

ငှက်တစ်ကောင်မှ ပါမလာသော သူ့ကို ကိုထွေးတို့ ဝိုင်းဆုံကြသည်။ သူ့ငှက်မရဆိုခြင်းကို မယုံကြပါ။

“ဟေ့ကောင် ဝဏ္ဏ မင်း လေးခွ

လက်ပြောင်တာ ငါတို့သိတယ်။ ငှက်မရတာ မင်း ပမစ်လို့ပေါ့။ ဘာလဲ မင်း ဝါးရုံထဲမှာ သွားအိပ်နေတာလား”

“ဝဏ္ဏ... မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဒီမှာ ကြောက်ကွက်တော့မယ်။ အဘယ့် ထန်းတော့ကို နီးက ထန်းရည်သွားဝယ်”

“အမလေး... အဘယ့် ထန်းတော့ကို ရောက်ဖို့ ရွာပျက်ကုန်းက ဖြတ်ရမှာ။ မသွားရဲဘူးကွာ”

“ဟုတ်သားပဲ ကိုထွေးနဲ့ ဘုရားပျက်နဲ့ ရေတွင်းပျက်နဲ့ဘေးက ဖြတ်ရမှာ။ တခြားလမ်းမှ မရှိတာ။ ကိုင်းတောထဲ ဖြတ်လို့မှ မရဘူး”

“မင်းတို့ကွာ... အဘယ့် ထန်းတော့ထဲမှာ နေတဲ့ ဟိုအညာသား ထန်းသမား မောင်ယဉ်ကျေးဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ သူ့မှာ နေတိုင်း ရွာပျက်ကုန်းဘေးနားက ဖြတ်ပြီး ရွာထဲ ထန်းရည်ဖို့ရတာ”

“ဟ... သူက ရွာခံသွားမဟုတ်တော့ ရွာပျက်ကုန်းအကြောင်း မသိလို့ပေါ့။ အဲဒီလူက သူတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူး။ မကျန်းမာတဲ့ အပေါက်ကြီးတစ်ယောက်ရှိတယ်ကွ”

“ကဲပါကွာ၊ ထန်းရည်ဆိုင် ပြန်ကြတာ ကောင်းပါတယ်”

တစ်ယောက် တစ်ပေါက် ဝိုင်းဖွဲ့ပြောနေရာမှ သားခင်စကားကို အတည်ယူလိုက်ကြသည်။ ထန်းရည်ဆိုင်တွင် ပျော်ပျော်ပါးပါးသောက်နေကြစဉ် ဝဏ္ဏမှာ စကားတစ်ခွန်းမှ မဆို။ လေးနက်သော အတွေးတစ်ခု ခေါင်းထဲထည့်ထားသော ကမ္ဘာ့အတွေးအခေါ်ပညာရှင်ကြီးတစ်ယောက်လို တည်ငြိမ်လွန်းနေသည်။ ယခင်က အသောက်အစားမက်သော ဝဏ္ဏအသွင်မှာ အရေခွံခွာပစ်လိုက်သလို ပြောင်းလဲနေ၏။

“ဟေ့ကောင်... မူမနေနဲ့ ထန်းရည်နဲ့ ကြက်ကြက်က မင်းအကြိုက်လေ။ သောက်... သောက်”

အားလုံးက သောက်ရင်း စာရင်းမှန်းကြည့်ကြသည်။ မသောက်မသော ဝဏ္ဏမှာ စိမ်းမည်သော မိန်းကလေးကြောင့် အချစ်ပျော်နေကြသည်။ ခြေထိုးရုံအတွင်း မိန်းကလေးတစ်ယောက် တွေ့ခဲ့တဲ့ ပြောပြတော့ဘယ်သူမှ မယုံ။ ဇာတ်ဝင်္ကန်းတွင်သည် ဟု ပြောကြသည်။ ဒီလိုလှပပျိုမှု၊ ဒီလိုနာမည်မျိုး ဒီနယ်တွင် မရှိ။ ရှိလျှင်လည်း သိကြမည်။ ကန်တော်ဦးရွာမပြောနှင့်၊ ဝဏ္ဏတို့ မြို့လေးမှာ စာကယ်တော့ မြို့ငယ်လေးသား အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာမှ ကွယ်ဝှက်၍ မရသည်ဖို့ သူငယ်ချင်းများက သူ့စကားကို လက်မခံကြပေ။ တက်ကြွပျော်ရွှင်သော မူလစရိုက် ပျောက်ဆုံးနေသော ဝဏ္ဏမှာလည်း...

“ငါ အမှန်ပြောတာပါကွာ၊ သူက အရမ်းကို လှတာ”

ဝဏ္ဏ၏ ဟန်ပန်းများက အမှန်ကို ပြောနေပုံမျိုးဖို့ ယုံကြည်လိုက်ရသော်လည်း ရွာပျက်ကုန်းနှင့် မိန်းမလွှာတစ်ယောက် အဆက်အစပ်မရှိသလို စိမ်းမည်သော ဝဏ္ဏ၏ မိန်းကလေးကို အားလုံးက ဥစ္စာစောင့်ဟု သတ်မှတ်လိုက်ကြလေသည်။

ဝဏ္ဏတစ်ယောက် ထိုသို့ တွေ့ကြုံခဲ့ရသည်မှ စ၍ မြဝါးရုံတည်ရာ ရွာပျက်ကုန်းသို့သာ သွားနေခဲ့လေသည်။ သူနှင့် စိမ်း ချစ်သူဖြစ်နေပြီဟု သူငယ်ချင်းများကို ပြောပြလျှင် ဘယ်သူမှ မယုံ။ သူ့အား သနားစရာ သတ္တဝါတစ်ကောင်လို ကြည့်ကြသည်။

တစ်နေ့ ကိုထွေးနှင့် သားခင်

မင်းခွေသွားရင်း မြဝါးရံအစပ်တွင်
 နှစ်နှင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ထိုင်
 ချစ် စကားပြောနေသည်ကို တွေ့
 သည်။ ကျောခိုင်းအနေအထားနှင့်ပို
 ကြည်ဖြူ အပြည့် ဖုံးအုပ်နေသော ဆံ
 ညာတို့ကိုသာ မြင်ခဲ့ရသည်။ ရွာပျက်
 နှစ်သမိုင်းမှ တစ္ဆေသရဲဇာတ်လမ်းများ
 ရွာသားများအသိမှာ စွဲထင်ပြီးသား
 မြဝါးရံမှ သိုက်နန်းရှင်ဟူသော ထင်
 ကြောက်စရာသည် အတည်ဖြစ်ခဲ့လေ၏။
 ရွာပျက်ကုန်းမှ ဥစ္စာစောင့်မလေး
 နှင့် ဝတ္ထု၏ ဇာတ်လမ်းက မဟော်ဘဲ
 နှောင့်ခဲ့လေသည်။ တချို့က ဝတ္ထု
 အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ကြသည်။
 ဥစ္စာစောင့်က လိပ်ပြာနတ်၍ ခေါ်လိမ့်
 ညီဟု ရပ်စကား ရွာစကားဖြစ်သည်။
 အနုစကားများကြောင့် ဝတ္ထု၏ ဖခင်
 ဦးလုံး မိခင် ဒေါ်ခင်ထွေးတို့ ဒုက္ခများ
 စောင့်သည်။ ဝတ္ထုအား ရွာပျက်ကုန်း
 သို့ မသွားရန် ပိတ်ပင်ကြသည်။ နေ့
 အချိန် မသွားရလျှင် ညအချိန် နီးထွက်
 သည့် ဝတ္ထု တစ္ဆေ သရဲကိုလည်း
 မှု ရေတွင်းပျက်တွင် ညအချိန် ခေါင်း
 ထွက်တတ်သော နာနာဘာဝတို့ကို
 သည်း မကြောက်။ အချစ်စိတ်က
 အရာရာကို ဖုံးလွှမ်းထားသည်ဖြစ်၍
 ညအရေး လကလေးသာသာ မြဝါးရံမှ
 နှစ်သုတ်သို့သာ ဦးတည်မိတော့၏။
 ညအချိန်မို့ မည်သူမှ မလိုက်ရဲ။
 မိခင် ဒေါ်ခင်ထွေးမှာ သောကစိတ်ဖြင့်
 အိပ်မပျော်။ မနက်လင်း၍ ဝတ္ထုပြန်လာ
 မှ မှီသက်ချရသည်။ နောက် ကြာလာ
 သော ဝတ္ထုမှာ နေ့ရော ညပါ ပျောက်
 သွားတတ်၍ မိဘများမှာ ရင်နာနာနှင့်
 ဦးချည်နောင်ထားရသောအခြေသို့
 ဆုတ်လာသည်။ တချို့က အရူးဟု
 သမုတ်သည်။ သူ့အား အရူးသဖွယ်
 သတ်မှတ်ခြင်းခံရသောအခါ ဝတ္ထုမှာ

ဒေါသဖြင့် ပေါက်ကွဲလေတော့၏။
 “ငါ့ကို ခု လွှတ်ပေး။ ဘာလို
 ချစ်ထားကြတာလဲ။ ငါ မရူးဘူး။ မင်းတို့
 သာ စဉ်းစားဉာဏ်ကင်းတဲ့ အရူးတွေ။
 ငါချစ်သူက ဥစ္စာစောင့်မဟုတ်ဘူး။ ဒါ
 တွေ ရှင်းပြဖို့ စိမ်းလာလိမ့်မယ်။ စိမ်း
 ရေ... ကူလှည့်ပါဦးကွယ်”
 သူငယ်ချင်းများမှာ ဝတ္ထုအား
 ထိန်းနေရသော်လည်း စိတ်လက်မချမ်း
 သာပေ။ ဥစ္စာစောင့် သိုက်ဆက်အယူ
 အဆများနှင့် ရွာပျက်ကုန်း ရာဇဝင်
 ပေါင်းစည်းပြီး ရောဂါရနေပြီဟု သတ်
 မှတ်၍ ဦးဒီလုံးက ပယောဂဆရာများ
 နှင့် တိုင်ဝင်တော့သည်။
 ◆◆◆
 ဦးဒီလုံး ဘိုးတော်ပင်ရန် ခရီး
 ထွက်ချိန်၌ ဝတ္ထုမှာ မိခင်ကို အသနား
 ခံရသည်။ မိခင်က မယုံသော်လည်း
 မျက်ရည်တစ်စင်းစင်းဖြင့် သားစကားများ
 ကို နားထောင်ပေးသည်။
 “အမေ... သားကို လွှတ်ပေးပါ
 အမေရယ်။ သား စိမ်းကို ခေါ်လာပါ
 မယ်။ စိမ်းပါလာခဲ့ရင် အမေတို့ ယုံသွား
 မှာပါ။ သားကို သနားရင် ကြိုမြည်ပေး
 ပါ အမေ”
 ဒေါ်ခင်ထွေးမှာ မိခင်မေတ္တာနှင့်
 သားဆန္ဒအား လိုက်လျောပေးရသည်။
 မောင်ထွေးတို့အား အဖော်ထည့်ပေး
 လိုက်သည်။
 ဝတ္ထုမှာ လျောင်းအိမ်မှ လွတ်
 သော ငှက်တစ်ကောင်အလား။ အင်း
 ရေပြင်ထက် လေကလေးလှော်၍
 မြဝါးရံဘက်သို့ မျှော်ငှင်းရင်း လွတ်
 လပ်ခြင်းအရသာကြောင့် ကြည်နူးနေ
 သည်။
 အဖော်ပါလာသော ကိုထွေးတို့
 မှာ ထိတ်လန့်စိတ်များနှင့် လိုက်လာရ
 ခြင်းကြောင့် ဝါးရံအစပ်တွင် ထိုင်စောင့်

နေကြရသည်။ ညနေစောင်းသော်လည်း
 ဝတ္ထုပေါ်မလာ၍ စိတ်ပူလာပြီး ဝါးရံ
 တွင်သို့ တိုးဝှေ့၍ ရွာပျက်ကုန်းသို့ အရဲ
 စွန်ပြီး လိုက်ရတော့သည်။
 ရေတွင်းပျက်ကို မှီ၍ ခြေဟန်
 လက်ဟန်နှင့် စကားပြောနေသော
 ဝတ္ထုကို မြင်လိုက်ရသည်။ ရေတွင်း
 ကွယ်နေ၍ တစ်ဖက်တွင် မိန်းကလေး
 ရှိမရှိ မသိရ။ ဥစ္စာစောင့်ပို ကိုယ်ရောင်
 ဖျောက်သည်ဟု တွေးမိကြပြီး အဝေး
 မှ လှမ်းခေါ်ကြသည်။ ခဏအကြာ
 ဝတ္ထုပြန်ထွက်လာသည်။
 “စိမ်းက သူလာခဲ့မယ်လို့ ကတိ
 ပေးတယ်။ မင်းတို့က ငါပြောတာ မယုံ
 ကြဘဲကို။ စိမ်းက လူပါဆို။ စိမ်းရောက်
 လာရင် မင်းတို့ ယုံမယ်မဟုတ်လား”
 “ဒါဆိုကွာ။ စိမ်းက ဘယ်ရွာသူ
 လဲ။ ဘယ်သူသားသမီးလဲ။ ကဲ”
 “အဲ... အဲဒါ စိမ်းက မေးလို့
 မဖြေဘူးကွာ။ သူ့ကို တွေ့ချင် ခဲ့ မြဝါး
 ရံကို လာခဲ့ပါ။ သူလာတွေ့မှာပါတဲ့”
 မရောသော ဝတ္ထုစကားကြောင့်
 သက်ထွေးတို့ အရူးဟူသော စကားနှင့်
 လိုက်ဖက်သော သူငယ်ချင်းကို စိတ်
 မသက်မသာနှင့် ကြည့်မိကြသည်။
 နောက်တစ်နေ့တူးသော်လည်း
 စိမ်းရောက်မလာခဲ့။
 မကြာမီ ဘိုးတော်တစ်ဦးနှင့်
 အတူ ဦးဒီလုံး ပြန်ခဲ့သည်။ အညှိဝတ်
 စုံနှင့် ဘိုးတော်ဖြူ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့်
 ဝတ္ထုအား ပယောဂကုန် ပြန်ကြသည်။
 ဆရာတော်ကြီး ရွာတွင် မရှိ၍ ဘိုးတော်
 ဖြူဆိုသူအား လေ့လာဝေဖန်မည်သူ
 မရှိ။ သိုက်စွဲချွတ်မည် ဘိုးတော်၏
 ရုပ်သွင်က အညှိရောင်ဝတ်ထားသော်
 လည်း သူတော်စင်ရုပ်မပေါ်။ ရုပ်ဆင်း
 အင်္ဂါ ကြမ်းတမ်းပြီး လူဆိုးပုံပေါက်နေ
 သည်ဟု ဝတ္ထုအကဲဖြတ်၍ရသည်။

ဝတ္ထုတိုအိမ်တွင် ပွဲစုံထိုးထားပြီး အလင်းတိုင်း အမွှေးတိုင်းဖြင့် လင်း ထိန်မွှေးအိမ်ဖြင့် နတ်ပွဲအလား တတ် ပွဲအလား ပွဲကြည့်ပရိသတ်မှာ ရွာထုံး ကျွတ်။ အိမ်ရှေ့တွင် တိုးချီပင်ပေါက်။ လူသံ ခွေသံတို့ဖြင့် ညံ့စီနေ၏။ ပရိသတ်အလယ်၌ ဘိုးတော်ပွဲများ၏ ရှေ့တွင် ဝတ္ထုအား နှုတ်တိုင်စေပြီး လက်နှစ်ဖက် နောက်ပစ်လျက် ကြိုး ဖြင့် တုပ်ထား၏။ ရာဇဝတ်သားတစ်ဦး ပမာနှင့် တူနေရသော ဝတ္ထုမှာ ပစ္စက္ခ အခြေအနေကြောင့် အိမ်ဖြင့် သွေး များ ဆူဝေထားပြီး အမေတို့ ပြဿနာ သူ နားမလည်နိုင်ဖြစ်ရသေးသည်။

“ကိုဒီလုံးရယ်...ရှင်ဘိုးတော်က ငွေအတောင်းကြမ်းလှသည်လား။ ဒီပုံ ဆို ဒီနှစ် ရတဲ့ စပါးလေးကုန်ရုံမက၊ အကြွေးပါ တင်ရောပေါ့။ အေးလေး ဘာတတ်နိုင်လဲ။ ကျွန်သားလေး ဥစ္စာ စောင့်မခေါ်ရင် တော်ပါပြီရှင်။ တစ်ခါ တည်းသာ သိုက်ကြီးဖြတ်ဖို့ ပြောနော် ကိုဒီလုံး”

ဖခင် ဦးဒီလုံးက ဘိုးတော်ဖြူ အား ငွေများ ပုံပေးနေသည်ကို တွေ့ရ ၍ ဝတ္ထု ပေါက်ကွဲစိတ်နှင့် ဝန်းနိုင်ကြ တော့သည်။

“ဘာဘိုးတော်လဲ။ ကျွန်ကို မကု နဲ့။ ကျုပ် မရူးဘူး။ ခင်ဗျားတို့သာ ဥပါ အိမ်ကြောင့် ဥပါအိမ်ဖြစ်နေကြတာ။ ခင်ဗျား တို့အရူးတွေ။ အယုလူတို့ အစွဲတွေနဲ့ ရူးနေကြတာ”

“ဘာပြောတယ်၊ အင်းအင်း... ဒီမိစ္ဆာမက တယ်လာပါလား။ နင်နဲ့ ငါ အဆင့်ချင်းတူလို့ ခံပြောတာလား။ ဟားဟားဟား...ဘိုးတော်ဖြူအကြောင်း သိရမပေါ့။ ကဲဟာ...ကဲ။ ရွမ်း...ရွမ်း ရွမ်း...”

“အေး...အမေရေ အဖေရေ...”

သားကို ကယ်ပါ”

စရိုက်ကြမ်းကြမ်းနှင့် ကမ်းကုန် အောင် ရက်စက်လိုသော လူဆိုး လှိုက်သဏ္ဌာန် ပီပြင်သော ဘိုးတော် ဖြူ၏ ရိုက်ချက်တွင် ဝတ္ထု ကျော့ကျော့ အောင် ခံရချက် ပြင်းထန်လွန်းတော့ သည်။

အိမ်ခင်ထွေးက ငိုရင်း သားကို ခြေဖက်သည်။

“မရိုက်ကြပါနဲ့၊ ကျွန်မသားလေး ကို မရိုက်ကြပါနဲ့ ဘိုးတော်ကြီးရယ်၊ အင်း...အေး...”

“မခင်ထွေးရယ်...ဒါ နင့်သား ကို ရိုက်နေတာမဟုတ်ဘူး။ မိစ္ဆာမကို ရိုက်တာ။ နင့်သား မနာဘူး။ မိစ္ဆာမ၊ မကောင်းဆိုဝါးမ နာတာ။ လာပါကွာ၊ ဆရာကုနေတာ။ လာ၊ ဖယ်နေပါနော်- နော်”

အရိုးကွဲကြေမတတ် အသည်း ခိုက်အောင် နာကျင်နေရသော ဝတ္ထုမှာ ဖခင်စကားကြောင့် ဆွဲအသွားရသည်။ ဝမ်းနည်းစိတ်ဖြင့် မျက်ရည်တွေတွေကျ ရင်း အကြိတ်၍ တင်းခံနေရသည်။ ဝင့် ကြေးဆပ်ဖို့အချိန် ရောက်ပြီထင်။ လူ ကို ကြိုးတုပ်၍ ညှင်းဆဲနေသော ဘိုးတော်ဖြူအား ဂျပန်ခေတ်က ကြွင်း ကျန်ခဲ့သည့် မာစတာကြီးတစ်ယောက် ပမာ ရွံ့မှန်းစွာ ကြည့်၍ မိမိကိုယ်ကို အညှင်းဆဲခံ တော်လှန်နေတယ်သား တစ်ဦးပမာ ထင်လိုက်မိပြီး ဗမာသွေး က ရဲခနဲ တောက်လာရသည်။

“ခင်ဗျား ခွေးပဲ။ ကျွန်ကို ကြိုး တုပ်ပြီး ရိုက်တယ်။ ကြိုးဖြည်ပေးစမ်း ပါ။ ခင်ဗျားကို ကျွန်သတ်မယ်...သတ် မယ်”

“ဘာကွ၊ ဟားဟားဟား...မင်း ကများ၊ အဲလေး...သိုက်နန်းရှင်မကများ ငါ့ကို သတ်မလေး ဘာလေးနဲ့၊ အာခံ

တဲ့ ကောင်းမ၊ ကဲဟာ...ကဲဟာ... ရွမ်း...ရွမ်း...ဗန်း...အုံး...”

ဘိုးတော်ဖြူ၏ အိမ်မှာ မွှေး ရိုက်ကြိမ်ဖြင့် မဲရွှံ့ရိုက်နေရာမှ အာမရ နိုင်ဘဲ ဖနောင့်နှင့် ဆင့်ကာဆင့်ကာ ပေါက်နေသည်။

“အမလေး...ငါ့သားလေးကို ရက်စက်လိုက်တာတော့”

“ဟေ့...ပယောဂကုတာလား လူသတ်နေတာလားဟေ့”

“ဒီလိုပုံဆို ဥစ္စာစောင့်ခေါ်ဖို့ မသေဘဲ၊ ဘိုးတော်သတ်မှ သေလိမ့် မယ်”

သည်းကို ကြည့်နေသူများ အုန်း အုန်းကျွက်ကျွက်ဖြစ်သွားပြီး စုတ်သစ် သူက သစ်၊ ငိုသူက ငိုနှင့် ဆူညံသွားရ ၍ ကြမ်းပြင်ပေါ် မှောက်လျက်လဲနေ သော ဝတ္ထုအဖြစ်က ကြည့်ရက်စရာ မရှိ။ အသည်းမာသူ ဦးဒီလုံးပင် မျက် ရည်ဝဲနေပြီး အိမ်ခင်ထွေးမှာ လူလို၍ ငိုနေလေပြီ။ အခြေအနေမဟန်မှန် သိ၍ ကိုထွေးတို့သူငယ်ချင်းတစ်သိုက် ဝတ္ထုကို ပြေးပွေ့ကြသည်။ ဝတ္ထုမှာ အသက်ကို ခဲယဉ်းစွာ ရှူနေပြီး လေသံသဲသဲဖြင့် စကားတစ်ခွန်းကို အားယူပြောနေရ၏။

“ကိုထွေး...ငါ့မှာသွားပြီကွာ။ စိမ်း...စိမ်း...သူ မစာဘူး။ သူ... သူ ဥစ္စာစောင့်မလေးဆိုတာ ငါ...ငါ ယုံလိုက်ပါပြီကွာ”

အချိုးရာအထပ်ထပ် သွေး အလိမ်းလိမ်းဖြင့် ဝတ္ထုတစ်ယောက် ငြိမ်သက်သွားခဲ့ပြီ။

အိမ်ခင်ထွေး၏ ငိုသံ၊ ဆွေမျိုးများ ၏ ရိုက်သံတို့ဖြင့် ဆူညံသွားရချိန်ကို အခွင့်ကောင်းယူ၍ ဘိုးတော်ဖြူ ပျောက်သွားသည်။ လူအားလုံး သတ် ထားမိချိန်တွင် ဘိုးတော်ဖြူကို ရှာ

တောကြီးတော၊ မြေလျှိုး ဝိုင်းပျံ့သွားပြီး
ဖိုသတ်ထဲမှ စကားသံသဲ့သဲ့ကြား
နိုင်ရလေ၏။

◆◆◆

“ဘာဖြစ်နေကြတာလဲဟေ့၊ လူ
မကြီး ဝိုင်းလိုပါလား”

ဖောင်းကားနေသော လွယ်အိတ်
တို့ကို လွယ်ထားသော အဘမဲ့က
အံ့တည့်မေးရင်း ဝိုင်းအုံနေသော
အုပ်ကြီးကြား တိုးဝှေ့ဝင်လာသည်။
အဘမဲ့ကို တွေ့လိုက်ရသော အိမ်ခံ
အဖေမှာ နတ်သီကြားကို မြင်လိုက်ရ
သလို အားရှိသွားရပြီး ခြေအစုံကို
ခြေဖက်လိုက်လေသည်။

“အဘမဲ့... ကျွန်မသားလေးကို
သိပ်ပါဦး၊ ဝတ္ထုကို ကြည့်ပါဦး အဘ

“ဟာ... ဝတ္ထု... ဝတ္ထု၊ သွေး
သိမ်းလိမ်းနဲ့ပါလား။ ဘာဖြစ်တာလဲ
ခင်ထွေး။ ဟာ... ဒီလုံး ငိုမနေနဲ့၊ ငါ့ကို
ခံပြကြပါဦးဟဲ့”

ရွာသားများက ဝိုင်း၍ ရှင်းပြကြ
သဖြင့် အဘမဲ့ ဇာတ်စုံသီလိုက်ရပြီး
အဖေအား ထွက်သက် ဝင်သက်ရှိမရှိ
သိသပ်နေ၏။ အဘမဲ့၏ သက်မအချ
ဆင်းအခါကို စောင့်ကြည့်နေသူများ
အခြေအနေမှန်ကို သိသွားကြသည်။
အိမ်ခံထွေးခမျာ ဖြေဆေးမရှိသော
အဖေအတွက် ငိုရင်း တက်၍ပင်သွား
သည်။ ဦးဒီလုံးစာပေယောက် ယူ
ဆွဲမရစ်တဖြင့် အိမ်တိုင်ကို ခေါင်းဖြင့်
ပြုဆောင်၍ ဝမ်းနည်းဟက်လက် ခံစား
နေရတော့သည်။

မကြာမီ ဆရာတော်ကြီး ရောက်
သည်။

“ဟဲ့... ငါကြားရသလောက်
အဘ ပယောဂကုဆရာ သိုးတော်ဖြူ
တော ဘာသမားတော်မှ မဟုတ်ဘူး။

တတ်ယောင်ကားနဲ့ လုပ်စားနေတာ။
သူကတော့ လူနာတွေ ရောဂါမပျောက်ဘဲ
စီးပွားပျက်၊ ဖြူးကာပြာကာကျသွားကြ
တာမို့၊ ဘိုးတော်ဖြူလို့ ခေါ်ကြတာ။
အသိဉာဏ်နည်းပါးလို့ ဒီအဖြစ်တွေ
ကြုံကြရတာပဲ”

“ဝတ္ထုက သူဆုံးခါနီး စကား
တစ်ခွန်းပြောသွားတယ် ဘုရား။ သူ
ချစ်သူကို သူက လူသားလို့ ထင်မှတ်
နေတာ။ နောက်မှ သူထဲ မလာနိုင်တဲ့
ဘဝခြားက ဥစ္စာစောင့်လို့ သူ ယုံကြည်
လိုက်ပါပြီတဲ့ အရှင်ဘုရား”

“စိတ်မကောင်းစရာအဖြစ်တွေ
ပေါ့ကွယ်။ ဒါမျိုးတွေ ဖြစ်တတ်ပါ
တယ်”

“ဝတ္ထုချစ်သူ ဥစ္စာစောင့်မရဲ့၊
နာမည်က စိမ်းတဲ့၊ စိမ်းမြမြစိမ်း ဆို
လား”

“ဘာ... စိမ်း၊ ဟုတ်လား၊ စိမ်း
မြမြစိမ်းတဲ့လား။ ဟား... မားကုန်ကြ
ပေါ့၊ အရပ်ကူတို့ရေ”

အဘမဲ့တစ်ယောက် ပြောပြော
ဆိုဆို ခြေစီးမလှည့်သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်
သော ထန်းတောသို့ ခြေလှမ်းကျွဲကြီး
များဖြင့် ထွက်သွားလေသည်။

◆◆◆

ဝတ္ထု၏ ရုပ်အလောင်း မြေချ
သည့်နေ့ တစ်ပြင် သုသာန်တွင် ရွာလုံး
ကျွတ်နီးပါး ရောက်နေကြ၏။ မမည်
ကားအပ်သော စည်ကားခြင်းမို့ ကြော့ကွဲ
ခြင်း ဇာတ်ရုပ်နှင့် ပူဆွေးခြင်း သောက
ကို မှုဝေခံစား သတိသံဝေဂရသူ ရနှင့်
ဖြစ်ရပ်ဆန်းလေးတစ်ခုဖြစ်ခဲ့သည်။

ဝတ္ထုအား မြေမြှုပ်သင်္ဂြိုဟ်စဉ်
ရွာပျက်ကုန်းဘက်ဆီမှ မည်းနက်သော
မီးခိုးလုံးကြီး တက်လာသည်ကို တွေ့
ကြရသည်။ အတန်ကြာအောင် တွေ့
မြင်ကြရပြီး မီးခိုးငွေ့များ ပျံ့လွင့်နေ၏။

ဝတ္ထု၏ စာပနပြီးမြောက်သွားပြီး
ဦးဒီလုံးတို့အိမ်တွင် လူစုမိကြသည်။

အဘမဲ့မှာ ငြိမ့်ငယ်သော သွင်
ပြင်နှင့် အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာသည်။
ဆရာတော်ဘုရားအား ဝတ်ဖြည့်ပြီး -

“ဆရာတော်ဘုရား... အဖြစ်မှန်
ကို တပည့်တော် ပြောပါမယ် ဘုရား။
မှားခဲ့ပြီ၊ လွန်ခဲ့ပါပြီ ဘုရား၊ ဒီကလေး
တွေရဲ့ ဘဝ ဝင့်ကြွေးလိပ် မှတ်ယူရ
တော့မှာပါ။ အဘမဲ့တို့ ဒီရွာကို ရောက်
လာရတဲ့ အကြောင်းက စ.ရပါမယ်။
အဘမဲ့တို့က အထက်အညာကပါ။
အဘမဲ့မှာ သားတစ်ယောက်ရှိခဲ့တယ်။
မှန်တိုင်းတဲ့၊ နာမည်နဲ့ လိုက်အောင်
မှန်တိုင်းလို တိုက်၊ လေပွေလို ပွေတဲ့
သားဆိုးပေါ့။ အရက်၊ လောင်းကစား
မိန်းမ ခံတယ်။ ပြဿနာပေါင်းစုံ ရှင်းရ
တယ်။ နောက်တော့ ခြေငြိမ်အောင်
ရွာထဲက နှင်းမို့ ဆိုတဲ့ မိန်းကလေးနဲ့
ပေးစားလိုက်တယ်။ သားတစ်ယောက်၊
သမီးတစ်ယောက်ရလည်း အချိုးက
မပြောဘူး၊ နှင်းမို့လည်း ဆုံးရှာတယ်။
အဘမဲ့တို့လည်း သားကြောင့်
စီးပွားပျက်ပြီး ဒီရွာကို ရောက်ခဲ့တာ။
အဘလုပ်တတ်တာ ထန်းအလုပ်ဆို
တော့ ထန်းတောမှာ အိမ်လုပ်နေရတာ
ပေါ့။ အဘဇနီး မယ်သုံ ဆုံပြီးမှ အဘ
ရဲ့ မြေး မောင်ယဉ်ကျေး ရောက်လာခဲ့
တယ်။ မှန်တိုင်းက အရှင်လို မဆိုး
တော့ဘူးတဲ့။ သူ ဘာကြောင့် လိမ္မာ
သွားရလဲဆိုတော့ သူ့ရွာပဲ၊ ပွေခဲ့တဲ့
ရလဒ်က အလွန်ဆိုးဝါးတဲ့၊ လူအများ
ကြောက်လန့်တဲ့ ရောဂါပိုး သူ့မှာ ဖြစ်
တည်နေလို့ပဲ။

ဒီရောဂါမျိုးကလည်း လူတိုင်း
ကြောက်ရွံ့ကြတော့ သူတို့သားအဖ
တွေ ရွာက အနှင်ခံရတယ်လေ။ အဘ
မဲ့လည်း သားသမီးသံယောဇဉ်နဲ့ ရွာရဲ့

လှမ်းပြီး လူနေထေးတဲ့ ထန်းတောထဲမှာ ထားခဲ့တယ်။ အဘကို အပြစ်တင်ပါ။ ခံပါမယ်။ သားသမီးဆိုကို မပစ်နိုင်တဲ့ မိဘမေတ္တာက အဘမှာ ရှိနေတာ။ ခုတော့ အပြစ်တစ်ခုဖြစ်ခဲ့ရပါပြီကွယ်။ မောင်ယဉ်ကျေးခဲ့မှုလည်း မိဘဆိုတော့ မပစ်နိုင်ဘဲ ဆေးလည်း ကု၊ ရှာဖွေကျွေးမွေးပေါ့။ ညီမငယ်လေးကိုလည်း စောင့်ရှောက်ပေါ့။ မြေးမလေးက ဘဝနဲ့ မလိုက်အောင် လှတယ်။ ချောတယ်။ အဲ...မွေးရာပါ ဆွံ့အနေ သူလေးပေါ့။

မောင်ယဉ်ကျေးတာ ဆွံ့အရာဂါသည် နှမလေးကို သူ့အဖေလို လူဆိုးမို့နဲ့ တွေ့ပြီး ဘဝပျက်မှာမို့လို့ ထန်းတောထဲမှာ လူမတွေ့အောင် နေစေတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ လူမတွေ့အောင် လျှို့ဝှက်ထားလို့ ရချင်ရမယ်။ ဘယ်လိုပင် တားဆီးထားပါစေ၊ အချိန်တန်ရင် ပွင့်အန်ထွက်လာတတ်တာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာပဲ။

ကိလေသာမကင်းတဲ့ ဝဏ္ဏနဲ့ စိမ်း တွေ့ကြတယ်။ ချစ်ကြတယ်။ ဒါမဆန်းဘူး။ ဆန်းတာက မောင်ယဉ်ကျေးပဲ။ ဖခင်အတွက် ရတဲ့ စိတ်ဒုက္ခ၊ ညီမငယ်အတွက် ပုန်ခံစိတ်နဲ့ တစ်ယူသန်လွန်ပြီး သူ့စိတ်က စိတ္တဆန်သွားရတယ်။ စိမ်းမှာ ဝဏ္ဏရှိရာ လာဖို့ အစ်ကိုဖြစ်သူရဲ့ ခွင့်ပြုချက်ရော...

"မိစိမ်း၊ နှင့်အကောင်ဆီ သွားဖို့ မလိုတော့ဘူး။ နှင့်ကောင် သေပြီ။ ကောင်းတယ်။ ဟားဟားဟား..."

မောင်ယဉ်ကျေးရဲ့ ကရုဏာဒေသစကားက စိမ်းလေးကို ပိညာဉ်နဲ့ ခန္ဓာခွဲခြားလိုက်သလိုပဲ။ မြေးမလေးက သူ့ချစ်သူ ဝဏ္ဏရဲ့ နောက်ကို လိုက်သွားခဲ့တာပေါ့။ နေလယ်က မြင်ကြရတဲ့ မီးခိုးလုံးဟာ စိမ်းကို သင်္ဂြိုဟ်တာပေါ့။

ကွယ်"

အဘမဲ့၏ စကားများကို ကြားရသူအပေါင်း စိတ်မချမ်းမြေ့နိုင်။ ကိုယ့်ချစ်သူမှာ လူသားစင်စစ်ဖြစ်ပါလျက်နှင့် ဥစ္စာစောင့်ဟု အသိများနှင့် တမလွန်မှ ဝဏ္ဏတစ်ယောက် အယူလွဲနေမည်လား။ ဝဏ္ဏစိတ်နှင့် ဆုံးပါးရသူ စိမ်းမှာလည်း ဝေဒနာနှင့် အဆုံးသတ်ရ၍ လားရာ ကောင်းနိုင်ပါမည်လားဟု တွေးတောမိကြရင်း အသိတရားကိုယ်စီ ရခဲ့ကြလေ၏။ ဆရာတော်ကြီးမှာလည်း ကိစ္စယကြီး ဦးစွာအား နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးခဲ့ပါ၏။

"အင်း...သံသရာမှာ ကျင်လည်ကြရဦးမှာပေါ့လေ။ ကိလေသာမှ မကင်းနိုင်ကြဘဲ။ သားသမီးမကောင်း မိဘခေါင်းတဲ့။ မိဘရဲ့ မကောင်းမှုအရိုက်က သားသမီးကို ခိုးသွားကြတဲ့အခါ ဘယ်လို ဆိုရိုရှိရမှာလဲ။ လောကမှာ ရတနာသုံးပါးသာ အမွန်မြတ်ဆုံးပို့ ဆည်းကပ်ကြပါ။ ပူဇော်ကြပါ။ ရတနာသုံးပါးမပေတဲ့သူ ဘယ်လို ပယောဂမှ မဝင်နိုင်ဘူး။ တစ္ဆေ သရဲ နာနာဘဝ ဆိုတာ မရှိမဟုတ်ဘူး။ ရှိပါတယ်။ အပါယ်လေးဘုံ သားတွေပေါ့။ ဘုရားဟောဖို့ လက်ခံရမယ်။ ဥစ္စာစောင့်၊ သိုက်စောင့်၊ သိုက်နန်းရှင် ဒါတွေဟာ ကိုယ်ပြုတဲ့ ကံကြောင့် ဖြစ်တည်ရတဲ့ လောကသားတွေပေါ့။

ဒါကြောင့် မြင်မြတ်တဲ့ လူ့ဘဝကို ရပြီးမှ အပါယ်ကို မလားအောင် တရားအသိနဲ့ အသိတရားတွေ ရှိကြပါ။ ဒီအပါယ်လေးဘုံသားတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကြောက်လန့်စိတ်တွေ မွေးအမြင်တွေ စောင့်၊ အထင်တွေ လွဲမှန်နဲ့ ဝဏ္ဏဆုံးခဲ့ရပြီ။ မောင်ယဉ်ကျေးဘက်မှာလည်း လူဆိုတာ အပေါင်းအသင်း၊ အသင်းအဖွဲ့နဲ့ နေရတယ်။ သူညီမ

လေးကို ချစ်လွန်းလို့ အရာရာကို ပိတ်ပင်တားဆီးပြီး လွဲမှားမှုနဲ့ သင်းကွဲအပ်ကြောင့် စိမ်းကို ဆုံးရှုံးရတယ်။ အခုတော့ ဒီကလေးနှစ်ယောက် ကောင်ဆွံ့ဘုံရောက်ဖို့ ကုသိုလ်ပြုပေးဖို့ပဲ တတ်နိုင်တော့တယ်"

ဒီအဖြစ်ကြောင့် နောင်လူတို့ အသိတရားရခဲ့ကြသည်။ အရူးဟု သမုတ်ခံရသော ဝဏ္ဏမှာ နှလုံးသားခံစားချက်ဖြစ်သော အချစ်ရသောဖြစ်၍ ဥစ္စာစောင့်ဟု ထင်ကြေးပေးကြသော စိမ်းမည်သော မိန်းကလေးမှာ သိုက်နန်းရှင်မဟုတ်ဘဲ ချစ်သူအတွက် ဆေးပွဲဝင်ရသော မြဝါးရုံမှ သစ္စာရှင်တစ်ဦးသာဖြစ်ကြောင်း ပြော၍မဆုံးအောင်ပဲ ဖြစ်ခဲ့ရပါတော့သည်။

(မှတ်ချက်။ ဘကြီး ဦးသိန်းမောင်(ရွှေပန်းတိမ်) ပြောပြသော ထွန်းခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၆၀ ကျော်ကာလမှ ဦးဝဏ္ဏ၏ ဖြစ်ရပ်အား အခြေခံ၍ ဆွဲဖွဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။)

ပြောပြပေးသော ဘကြီးအား ဤစာမူဖြင့် ရိုသေစွာ ကန်တော့အပ်ပါသည်။)

* * *

ဝေး(ခရစ်သီ)

သမ္မတကြီးဦးသိန်းစိန် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုမှု ပြုတ်နုကွတ်ရပ်တည်ချက်များ

ဦးသမ္မတကြီး(နုကွတ်သိပ္ပံ)

မြန်မာတို့၏ သမိုင်းကြောင်းတစ်လျှောက်တွင် မင်းဧကရာဇ်များလက်မှတ် ယနေ့အချိန်ထိ တိုင်ပြည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ခဲ့ကြသော ခေါင်းဆောင်အကြီးအကဲများသည် မိမိတို့၏ ထီးနန်းရယူချိန် (သို့မဟုတ်) တာဝန် စတင်ထမ်းရွက်ချိန်များအား မိမိတို့ ယုံကြည်တိုင်ပင်ရာ နုကွတ်ပညာရှိ ပရောဟိတ်တို့၏ မင်္ဂလာအခါတော်များဖြင့် ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြပါသည်။ မင်းဧကရာဇ်များလက်ထက်၌ ထီးနန်းစိုးစံမှုနှင့် ထီးနန်းတည်တံ့ခိုင်မြဲရေးအကျိုးတရားများအတွက် မင်းအဖြစ် တင်မြှောက်ခြင်း ဖြစ်ပေါ်သိက်၊ နန်းသိမ်းမင်္ဂလာ ခွင့်ကောက်သိက်၊ ထီးဆောင်းမင်္ဂလာအတွက် သီရိပဝေသနာဘိသိက်၊ ဘုန်းရောင်ပွင့်မင်္ဂလာ အတွက် သီရိယာဘိသိက်၊ ရန်အောင်မြင်ရေးအတွက် ဝေယျာဘိသိက်၊ ဘုန်းတန်ခိုးတိုးတက်၍ အကျိုးစီးပွားများပြားရေး အတွက် မဟာဘိတ်သိက်များကို ဆောင်ရွက်လေ့ရှိကြပါသည်။

မင်းဧကရာဇ်ခေတ်နောက်ပိုင်း တိုင်ပြည်နိုင်ငံအုပ်ချုပ်သော အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများခေတ်တွင်ကား နိုင်ငံတော်တာဝန် ထမ်းရွက်မှုအတွက် အစိုးရသစ်အကြီးအကဲနှင့် အစိုးရအဖွဲ့ဝင်များ၏ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုမှုကိုသာ အခြားသော ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများ မိမိတို့ ဆောင်ရွက်လာကြပါသည်။ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုရာတွင် အမေရိကန်သမ္မတများ၏ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုမှုမှာ များစွာ စိတ်ဝင်စားမှုကောင်းလှပေသည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် သမ္မတ ဂျွန်ဆင်၏ ဇုတ်ယသမ္မတသက်တမ်း ၁၉၆၅ခုနှစ် ၌ စတင်၍ ယနေ့အချိန်ထိ ဇန်နဝါရီလ ၂၀ရက်နေ့၏ နေ့မှန်းမတည်မီ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုရန်နှင့် ဇန်နဝါရီ ၂၀ရက်နေ့သည် အနက်ခွေနေ့ဖြင့် တိုက်ဆိုင်နေပါက ဇန်နဝါရီ ၂၁ရက် နေ့မှန်းမတည်မီ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုရန် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေ၌ ဆဋ္ဌာန်းဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုသို့ အမေရိကန်သမ္မတများအား နေ့မှန်းတည်အနီး၌ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုခြင်းမှာ နုကွတ်သိပ္ပံ သွားရုံထောင်အမြင်မှ ကြည့်ရှုပါက အထူးကောင်းမွန်သင်လျော်သော အယူအဆဖြစ်ပါသည်။

နေ့မှန်းတည်ချိန်ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ၏ မွန်းတည့်ကောင်းကင် (သို့မဟုတ်) နိုင်ငံရေး အုပ်ချုပ်ရေးအကောင်အထည် ဖြစ်ပေါ်မှုနှင့် နေမင်းရောက်ရှိသော အချိန်ကာလဖြစ်ပါသည်။ နုကွတ်သိပ္ပံပညာရပ်အရ ဆယ်တန်ဘာထသို့ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ် နေမင်းရောက်ရှိချိန်ဖြစ်သည်အတွက် နေမင်း၏ စွမ်းအားအပြည့်အဝရရှိသော အချိန်ကာလဖြစ်သည်။ အမေရိကန်သမ္မတ များအနေဖြင့် ထိုအချိန်အတွင်း သမ္မတတာဝန်ထမ်းရွက်ရခြင်းကြောင့် ကြီးလေးသော သမ္မတရာထူးဆုံးရှုံးမှုအန္တရာယ် အတော်များများကို အကာအကွယ်ပေးနိုင်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ သို့အတွက်ကြောင့် အမေရိကန်အစိုးရအဖွဲ့အစည်း

အတွင်း သမ္မတများအနေဖြင့် သတ်တမ်းစေ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရမှု များပြားသည်ကို ပေးကြရလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လွတ်လပ်ရေးရယူချိန်မှ စတင်ပြီး တိုင်းပြည်ကို ဦးဆောင်လာသည့် အကြီးအကဲ ပုဂ္ဂိုလ်များသည် နက္ခတ်အချိန်အခါကောင်းများဖြင့် မိမိတို့၏ ရာထူးတာဝန်များကို ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြပြီး ပါဝင်၍၊ ဒီမိုကရေစီ တွင် ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနု၏ နောက်ဆုံးတာဝန်ယူမှုတွင် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုသော မင်္ဂလာအချိန်အခါလွှဲများနေမှုကြောင့် ထော်လှန်ရေးကောင်စီအစိုးရ၏ အာဏာသိမ်းမှုဖြစ်စဉ် ပေါ်ပေါက်ပြီး ရာထူးအာဏာ လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ရပါသည်။ ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနုအနေဖြင့် နံနက်ပိုင်းနှင့် နေ့လယ်ပိုင်း၌ ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာအချိန်အခါများရှိပါလျက် မဆောင်ရွက်သင့်သော ညနေ နေဝင်ချိန်တွင် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုခဲ့မှုကြောင့် တိုင်းပြည်နှင့် ပြည်သူအတွက်ပါ ကြီးမားစွာ ဆုံးရှုံးနစ်နာခဲ့ရပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ အနာဂတ် တိုင်းပြည်နိုင်ငံအား အုပ်ချုပ်စီမံကွပ်ကဲမည့် နိုင်ငံအကြီးအကဲခေါင်းဆောင်များသည် မိမိတို့၏ အနာဂတ် ရာထူးဩဇာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေးနှင့် နိုင်ငံရေးအောင်ပွဲများ ရွှေရောင်လွှမ်းခြုံနိုင်ရန်အတွက် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုမှု မင်္ဂလာအချိန်အခါမှာ ကောင်းမြတ်သော နက္ခတ်နေ့ရက်အချိန်များဖြင့် ကိုက်ညီရန် လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။

ယနေ့ ဒီမိုကရေစီအစိုးရသစ်လက်ထက်၌ အကြီးအကဲအုပ်ချုပ်သူ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီးအား နက္ခတ်ပညာရပ်များအပေါ် သိပ္ပံနည်းကျ လက်ခံ ယုံကြည်သူတစ်ဦးအဖြစ် လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ သမ္မတကြီးအနေဖြင့် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုခဲ့ရာတွင် ယုံကြည်စိတ်ချရသည့် နက္ခတ်ပညာရှင်တစ်ဦး၏ ရွေးချယ်တွက်ချက်ပေးထားသော ကောင်းမြတ်သည့် မင်္ဂလာအချိန်အခါ တော်ဖြင့် တိုင်းပြည်တာဝန်အား စတင်ထမ်းရွက်ခဲ့ပါသည်။ သမ္မတကြီးအနေဖြင့် ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၃၀ရက်နေ့ နေ့လယ် ၁၁နာရီ ၁၆မိနစ်၌ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုခဲ့ရာ နက္ခတ်အချိန်ကောင်းများဖြင့် တိုက်ဆိုင်ညီညွတ်ခဲ့ပြီး ကြီးတန်ဆီ လမ်းလျှောက်ရသော ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံရေးခရီးလမ်းမများ အခက်အခဲပြဿနာပေါင်းစုံကြားမှ အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပေသည်။ နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး၏ မူလဇာတာ နိုင်ငံကောင်းမွန်နေခြင်းကြောင့် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုရာတွင် နက္ခတ်အချိန်အခါကောင်းများဖြင့် လာရောက်တိုက်ဆိုင် ညီညွတ်သည်ဟုလည်း မှတ်ချက်ပြုနိုင်ပါသည်။ တိုင်းပြည်နိုင်ငံ အစိုးရအဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်အတွက် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုသော အချိန်အခါဇာတာခွင်မှာ အဆိုပါ အစိုးရ၏ မွေးဖွားမြင်တည်ရှိ အသက်သွေးကြောတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ အဆိုပါ ဇာတာခွင်ဖြင့် တာဝန်ထမ်းရွက်သော အစိုးရအဖွဲ့အစည်း၏ အနာဂတ် ကံကြမ္မာအခြေအနေများအား ကြိုတင်ပုံဖော် တွက်ချက်နိုင်ပြီး ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုသော ဇာတာခွင်ကို တွက်ချက်၍ တာဝန်ထမ်းရွက်သော နိုင်ငံအကြီးအကဲ၏ ဇာတာစန်းလက် ကောင်း၊ မကောင်းကိုလည်း မှန်းဆခန့်မှန်း သုံးသပ်နိုင်ပါသည်။ မြန်မာဒီမိုကရေစီအစိုးရသစ်လက်ထက် နိုင်ငံတော်သမ္မတကြီး ဦးသိန်းစိန်၏ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုမှု ဇာတာခွင်နှင့် အဆိုပါ အချိန်အခါ ဂြိုဟ်နက္ခတ်ရပ်တည်မှုများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာမည့် အစိုးရအဖွဲ့အစည်း၏ ကံကြမ္မာအား နက္ခတ်သိပ္ပံပညာအမြင်မှ အောက်ပါအတိုင်း သုံးသပ်တင်ပြအပ်ပါသည်။

ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုရာတွင် မိမိမွေးနံ့မှ အောင်မြင်မှုများ ရရှိစေမည့် ဆယ့်တန်ခေတ် ဗုဒ္ဓဟူး၊ ရက်ရာဇာအချိန်ကာလ နေမွန်းတည့်ချိန်အနီး နေ့လယ် ၁၁နာရီ ၁၆ မိနစ်ဖြစ်နေသည့်အတွက် အမေရိကန်သမ္မတများ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုသကဲ့သို့ အမြင့်မားဆုံး မွန်းတည့် မိုးကောင်းကင်တွင် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်အား ကောင်းစွာ တည်ရှိနေချိန်ဖြစ်ပါသည်။ မေထုန်ရာသီ၏ ပေါ်ထွက်အပြီး ၉ ဒီဂရီရောက်ရှိချိန်တွင် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုခဲ့မှုကြောင့် စနေနှင့် ရာဟု၊ ကီတိဂြိုဟ်များမှလွဲ၍ ကျန်သည့် ဂြိုဟ်များ အမြင့်မားဆုံး မွန်းတည့်ကောင်းကင်၌ ရောက်ရှိနေသည်။ အားကောင်းသော တနင်္ဂနွေ ဥတ္တရားဒြပ်မိနက္ခတ်ဖြစ် ဒီဂရီအတိအကျ ပူးယှဉ်ထားသည်။ နိုင်ငံရေးအောင်မြင်မှုများကို ဖန်တီးပုံဖော်နိုင်မည့် ကြာသပတေးဂြိုဟ် အားကောင်းစွာဖြင့် ခန့်ခန့်ညားညားတည်ရှိနေပြီး နိုင်ငံခြားအထောက်အပံ့ အကူအညီနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုလုပ်ငန်းများတွင် အကျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်သော ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ဖြစ်သော နဝင်စီနှင့်မူကြောင့် သမ္မတကြီးလက်ထက် နိုင်ငံတကာဆက်ဆံရေးတက်မြင့်မားကောင်းမွန်မှုမှာ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ထူးခြားဆန်းသစ်လှပေသည်။ ယူရေးနပ်စ်ဂြိုဟ် မွန်းတည့် မိုးကောင်းကင်ရပ်တည် အကျိုးဖြစ်ထွန်းပြီး ပူးယှဉ်နေမှုကြောင့် နိုင်ငံရေး၊ အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်း၌ ကြီးမားပြင်းထန်သည့် အတိုက်အခံ ပဋိပက္ခဖြစ်စဉ်များ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းခဲ့ရသော်လည်း အဆုံးသတ်၌ အောင်မြင်မှုများ သိမ်းပိုက်ရယူနိုင်ခဲ့ပေသည်။ မိမိနှင့် အစိုးရအဖွဲ့အစည်း၏ ရာထူးဘုန်းကံ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေးကို ကိုယ်စားပြုသော စနေဂြိုဟ်အားကောင်းစွာ တည်ရှိနေပြီး နိုင်ငံရေးအုပ်ချုပ်ရေးဂြိုဟ် ကြာသပတေးဖြင့် အပြန်အလှန် (၁၈၀) ဒီဂရီအမြင်ရှိနေမှုကြောင့် ပထမဇာန်စား ရာဇယုဂ်ရံ

Myanmar President U Thein Sein inauguration Hor...

Natal Chart
30 Mar 2011 11:16:00(+06:30)
Yangon
16° 12' 30"S, 96° 47' 10"E
Sideraŋ (Lahiri)
Geocentric
Vedic Bhava
True Nodes
Modern

3A13

5A31

6A26 5S50

8S06

9A44 3S29 2A10 6S35

1S38 1A27

6S15 3S23

Single Wheel with Aspetarian

ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုချိန်တော့ခွင့်၌ ရာဟုနှင့် ကိတ်ပြုဟ်များ အားနည်းလျက်ရှိသည့်အတွက် သမ္မတကြီးအနေဖြင့် အများပြည်သူလူထု၏ လိုအပ်ချက်များအား မိမိဆောင်ရွက်နိုင်သော အခွင့်အာဏာမှ အတတ်နိုင်ဆုံး လုပ်ဆောင် ပေးခဲ့သော်လည်း သမ္မတသက်တမ်းကုန်ဆုံးချိန် နီးကပ်လာသည်နှင့်အမျှ ပြည်သူလူထု၏ အထင်အမြင်လွှမ်းမူအခြေ အနေများကို ဆင့်ကာ ဆင့်ကာ ရင်ဆိုင်နေရပေသည်။ မိမိ၏ ရာထူးအရှိန်အဝါအား ထိခိုက်နှစ်နာလာနိုင်သည့် စနေဂြိုဟ် နာလည်း လက်ရှိ မိုးကောင်းကင်၌ အတိုက်အခံနေရာဌာန ခြုံစွာရာသီသို့ ရောက်ရှိနေပေရာ ရှေ့ဆက် လျှောက်လှမ်းမည့် အနာဂတ် နိုင်ငံရေးလမ်းခရီးအတွက် ရွှေရောင်လက်ခုပ်သံများ ပြန်လည်ရရှိရေး မျှော်လင့်ချက်များ ဝေးကွာနေချိန်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ လာမည့် ၂၀၁၅-ခုလိုင်လအထိ တရုတ်နိုင်ငံသို့ ရပ်တည်နေသည့် ကော့လာ ကြာသပတေးမှ အတိုက်အခံ ခြုံစွာနေအား ၁၂၀ ဒီဂရီအကွာအဝေးဖြင့် ဆက်သွယ်ထိန်းသိမ်းထားပေရာ ဘုန်းကံဩဇာအရှိန်အဝါ ဆက်လက်တည်တံ့ နေမည့် အချိန်ကာလဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ သို့သော် ဩဂုတ်လ ကျော်လွန်သွားပြီးနောက် ကော့လာ ကြာသပတေး ဂြိုဟ်သည် သိဟ်ရာသီသို့ ရောက်ရှိ၍ အတိုက်အခံ ခြုံစွာနေအား ၉၀ ဒီဂရီအကွာအဝေးဖြင့် ဆက်သွယ်နေမည်ဖြစ်ပေ ရာ ရရှိထားသော ရာထူးဘုန်းကံအပေါ် အကာအကွယ်ပေးနိုင်မှု လျော့နည်းကျဆင်းလာချိန်ဖြစ်ပေသည်။ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုချိန် ငွေကြေးလစာပိုင်းဆိုင်ရာ အင်္ဂါဂြိုဟ်၏ အစိုးရအမှုထမ်းများအပေါ် လွှမ်းခြုံထားမှုကြောင့် အစိုးရသက်တမ်း (၄)နှစ်တာ ကာလအတွင်း နိုင်ငံဝန်ထမ်းများ၏ လစာအကျိုးခံစားခွင့်များအား သူမတူအောင် တိုးမြှင့်ပေးနိုင်သူအဖြစ် တွေ့ရှိရပါသည်။ အင်္ဂါဂြိုဟ်၏ အနေကောင်းမှုကြောင့်ပင် ပြန်မဟုတ်မတော်အဖွဲ့အစည်းဖြင့် နားလည်ယုံကြည်မှု ခိုင်ခိုင်မာမာတည်ဆောက်၍ အနာဂတ် ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်မှုတွင် တပ်မတော်၏ အထောက်အပံ့ အကူအညီ အားအင်များစွာ ရရှိထားပေသည်။

မကာရရာသီရှိ တနင်္လာစနေအား ဘာဝတတာတွင် သုဘဘာဝသို့ ပို့ဆောင်ပေးထားခြင်းကြောင့် စန်းအား အသင့် တင့် ကောင်းမွန်လျက်ရှိနေသည်။ သို့သော် မကာရစနေသည် အားနည်းသော စန်းဖြစ်ပြီး နှုတ်ထွက်စကား၊ နှုတ်ထွက် မိန့်ခွန်းများအပေါ် လွှမ်းမိုးနေပေရာ လစဉ် ပြောဆိုနေသည့် မိန့်ခွန်းများအတွက် ကိုယ် မျှော်မှန်းထားသလောက် အောင်မြင် မှုအကျိုးရလဒ် မရရှိခဲ့သည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ဂြိုဟ်နက္ခတ်တို့၏ ကာလအပိုင်းအခြား တွက်ချက် ဆုံးဖြတ်မှုအရ တာဝန်ထမ်းရွက်သော ၂၀၁၁-မတ်လ ၃၀ ရက်နေ့မှ ၂၀၁၆-ဧပြီလ ၈ရက်နေ့အထိ အစိုးရသက်တမ်း တည်တံ့ခိုင်မြဲနိုင်ရန် အခါပေးပညာရှိမှ တွက်ချက်ပုံဖော်ပေးထားပေရာ သမ္မတသက်တမ်း သက်တမ်းစေ့ ထမ်းရွက်နိုင်ရန် အခွင့်အရေးများ ရှိနေ ပေသည်။ သို့သော်လည်း ၂၀၁၅-ဩဂုတ်နောက်ပိုင်းကာလ၌ ကြီးမားပြီးထန်လွန်းသော နိုင်ငံရေးအတိုက်အခံ ပုဂ္ဂိုလ်က ပြဿနာများကို မလွှဲမသွေ ကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရပေလိမ့်မည်။ ဒီမိုကရေစီ တာလွတ်ချိန်တွင် အချိန်ပြည့်ပြည့် ကြိုးစားခဲ့သည့် စေတနာ မေတ္တာစွမ်းအား အားမာန်များအား ပန်းတိုင်ရောက်လုနီးမှ သွတ်မချွေလိုက်သင့်သလို၊ ကြားကာလ ပုံမှန်သာ ရွေ့လျားစီးဆင်းစေခဲ့သည့် ဒီမိုကရေစီကြောင်းအား တစ်ဖန်ပြန်လည် နှိပ်ကွပ်သက်ဝင်ပြီး အင်တိုက်အားတိုက် လမ်းဖွင့်ပေး ရန် လိုအပ်နေချိန်ဖြစ်ပေသည်။ သမ္မတကြီးအနေဖြင့် နောက်ထပ်သမ္မတသက်တမ်း ပြန်လည်အရွေးခံခြင်းရှိ မရှိထက် လက်ရှိ သမ္မတသက်တမ်း (၅)နှစ်တာကာလအား အောင်မြင်စွာ ထမ်းရွက်သွားနိုင်ရေးမှာ ပိုမို၍ အရေးကြီးလှပေသည်။

သမ္မတကြီးအနေဖြင့် စိတ်နလုံးသား ဖြူစင်၊ သဘောထား သိမ်မွေ့ညွှတ်၍ ပေးအပ်သည့် အမိန့်နှင့် တာဝန်များကို အဆင်ပြေချောမွေ့ ပြုပြင်ညင်သာစွာ ထမ်းဆောင်နိုင်သူဖြစ်သည်အတွက် တစ်ချိန်တစ်ခါက ရရှိခဲ့သော ရွှေရောင်လက်ဝတ် သံများမှာ မိဘပြည်သူတို့၏ နှလုံးသားရင်တွင်းမှ အမှန်တကယ် ထွက်ပေါ်လာသည့် အောင်မြင်မှု ရွှေလက်ဆောင်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုသို့ တပ်မတော်၏ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင် အသွင်ပြောင်း နိုင်ငံတော်သမ္မတတစ်ဦးအတွက် ကျမ်းသစ္စာ ကျိန်ဆိုချိန် နက္ခတ်အချိန်အခါကောင်းများဖြင့် တိုက်ဆိုင်ညီညွတ်ခဲ့မှုမှာ အနာဂတ် မြန်မာပြည်လျှောက်လှမ်းလိုသည့် ဒီမိုကရေစီအိမ်မက်များကို အပြည့်အဝ မဟုတ်သော်ငြားလည်း ပြောင်းလဲမှုအခန်းကဏ္ဍသစ်တစ်ရပ်အဖြစ် ဖန်တီးပုံဖော် ပေးခဲ့ကြောင်း တွေ့နိုင်ပေလိမ့်မည်။ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ခါးခါးသီးသီးများ ဖြတ်ကျော်ရသော်လည်း သမ္မတကြီးအပါအဝင် အစိုးရအဖွဲ့ အစည်းတစ်ရပ်လုံး၏ ဩဇာဘုန်းကံအရှိန်အဝါ မကုန်ဆုံးသေးချိန်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုစဉ် ကောင်းမွန် သည့် ဂြိုဟ်နက္ခတ်များမှ ဟန့်တားကာကွယ် တားဆီးထားလျက် ရှိနေပေသည်။ ၂၀၁၅- ရွေးကောက်ပွဲအပြီး ထပ်မံ ပေါ်ထွန်းလာမည့် ဒီမိုကရေစီအစိုးရသစ်အနေဖြင့်လည်း မိမိတို့ စိတ်ချယုံကြည်ရာ နက္ခတ်ပညာရှင်တို့၏ မင်္ဂလာအချိန်အခါ ကောင်းများဖြင့် ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုပြီး တိုင်းပြည်နိုင်ငံတာဝန်များကို ထမ်းရွက်လာကြပေလိမ့်ဦးမည်။ မည်သည့် ပါတီအဖွဲ့ အစည်းမှ မည်သည့် အကြီးအကဲခေါင်းဆောင်မျိုးပင်ဖြစ်ပါစေ၊ တိုင်းပြည်၏ အမြင့်မားဆုံး သမ္မတတာဝန်ထမ်းရွက်မှုတွင် ဝန်ကြီးချုပ်ဟောင်း ဦးနုကဲ့သို့ ညနေနေဝင်ချိန်၌ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆိုပြီး တိုင်းပြည်ကို အုပ်ချုပ်စံလိမ့်မည်ဟု မထင်မိပါ။ ဂြိုဟ်နက္ခတ်များအပေါ် ယုံကြည်ခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းထက် မိမိတို့ ထမ်းရွက်ရမည့် နိုင်ငံတော်၏ အမြင့်မားဆုံး တာဝန်နှင့် တိုင်းပြည်နှင့် ပြည်သူအပေါ် အကောင်အထည် ပေးဆပ်လိုသော စေတနာ မေတ္တာတရားများကို ထောက်ရှု၍ ကျမ်းသစ္စာကျိန်ဆို ရန် ကောင်းမြတ် သင့်လျော်သည့် မင်္ဂလာနေ့ရက်အချိန်အခါများကို မလွှဲမကုန် ရွေးချယ်တွက်ချက်လာနိုင်ပါကြောင်း...

နက္ခတ်သိပ္ပံပိုင်းဆိုင်ရာ ပညာပေး ဆောင်းပါးများနှင့် ပတ်သက်၍ ဝေဖန်အကြံပြုလိုပါက...
ဦးဇေယျာကို (၀၉၅၃ ၉၃၃၄၄)

အောင် (ရေကြောင်းအင်ဂျင်နီယာ)

တိုင်းတစ်ပါးမှ

ဗရဟေဓာဓာား

သင်္ဘောပေါ်တွင် ဘုန်းတော်ကြီးများ ပရိတ်ရွတ်ဖတ်နေပုံ

သင်္ဘောကုမ္ပဏီရုံးခန်းထဲတွင် အပ္ပတိန် သိန်းလွင်၊ ချိမ်အင်ဂျင်နီယာ ကျွန်တော်၊ Bosun လှကျော်နှင့် Fitch ညွှန်သန်းတို့ လေးဦး သင်္ဘောပိုင် ရင် ဦးအုန်းသန်းပြောမည့် စကားကို စာဖွင့်နေကြပါသည်။

ဦးအုန်းသန်းက...

“ခင်ဗျားတို့ကို ဖုန်းဆက်ခေါ် ချက်ရတာက အခု ခင်ဗျားတို့ တက် နယ် သင်္ဘောက စင်ကာပူကနေ ဆုတ် နှစ်နာရီကြာရင် ရန်ကုန် ဗိုလ် အထောင်ကို ရောက်မယ်လို့ E.T.A (Estimate time of Arrival) ရတယ်။ သင်္ဘောကို ဖိလစ်ပိုင်လူမျိုး

တွေကို ဝားပြီး ယူလာခိုင်းတာ။ သူတို့ ဆီကနေ လက်လွှဲယူရမယ်။ ခင်ဗျားတို့ လေးယောက် သင်္ဘောကို အရင်သွား နှင့်ကြ။ ကျန် အရာရှိနှင့် သင်္ဘောသား တွေကို ကျွန်တော်ခေါ်လာခဲ့မယ်။ အခု ဝဲ ဗိုလ်တထောင်ဆိပ်ကမ်းကို သွားကြ တော့”

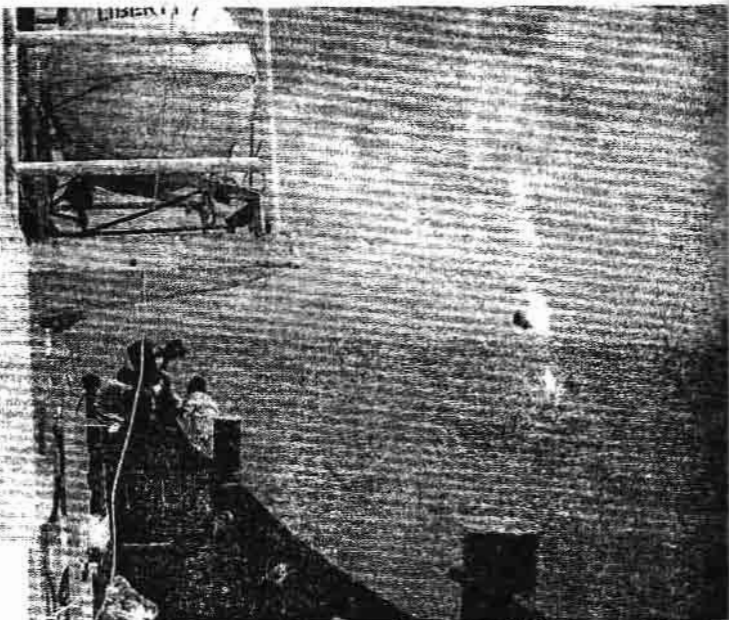
လို့ ပြောပါသည်။ ဒါနဲ့ ကျွန် တော်ကလဲ “သင်္ဘောနာမည်က ဘာလဲ” လို့ မေးလိုက်တော့ သူက Glacier Ace တဲ့။ သင်္ဘောနာမည်သိတာနှင့် တစ်ပြိုင်တည်း ထွက်လာကြပါ သည်။

ကုမ္ပဏီက ကားနှင့် ဗိုလ်

တထောင်ဆိပ်ကမ်းရောက်တော့ Glacier Ace သင်္ဘောက ဝင်လာပါပြီ။ သင်္ဘောကျောက်ချတော့ ကျွန်တော်တို့ လေးယောက်က စက်သမ္ဗန်ပေါ်မှာပါ။ စက်သမ္ဗန်မောင်းတဲ့ လူကို အခု ကျောက်ချလိုက်တဲ့ သင်္ဘောဆီ ပို့ပေး ကွာလို့ ပြောလိုက်ပါသည်။

◆◆◆

အထေးက ကြည့်တော့ သင်္ဘော ပုံက ကြားလှပါသည်။ ဆွဲသင်္ဘောဖြစ် သလို၊ တွန်းသင်္ဘောလည်း ဖြစ်တာ ကြောင့် တော်တော်ကြည့်ကောင်းပါ သည်။ သင်္ဘောပေါ် ရောက်ကြတော့ ကျွန်တော်နှင့် ညွှန်သန်းက တင်လွှဲ

သဘောတရားနေရာအနှံ့ ပရိတ်ရေ၊ ပရိတ်သံ၊ ပရိတ်ကြီးများ၊ လိုက်ဖျန်း လိုက်ချီနေပုံ

သိန်းလွင်နှင့် လှကျော်က တစ်တွဲ ခွဲပြီး သူတို့က ပဲ့စင်ပေါ် တက်၊ ကျွန်တော် တို့က စက်ခန်းထဲ ဆင်း။ ဖိလစ်ပိုင် ချိမ်အင်ဂျင်နီယာနှင့် တွေ့ရပါသည်။ စာရင်းဇယားတွေ စက်ပစ္စည်းတွေ၊ ဆီ တွေကို စစ်ပြီး လက်လွှဲယူလိုက်ပါ သည်။ သဘောတရားကိုလည်း နှိုးစမ်း ကြည့်ပြီး စက်အခြေအနေကို စစ်ဆေး ကြည့်ပါသည်။ ဂီယာအသွင်းအထုတ် လုပ်ကြည့်၊ အဖျိုးဖျိုးစမ်းသပ်ကြည့်တာ စက်အခြေအနေက ထင်တာထက် တော်တော်ကောင်းပါသည်။ စိတ်ကြိုက် စမ်းပြီးတော့မှ ရပ်လိုက်ပါသည်။ ဖိလစ် ပိုင်တွေကလည်း ရေခိုးချီ၊ အဝတ်စား လဲပြီး သူတို့ကို ဧကကြည့်သည့် အေးကွင့် နှင့် လိုက်သွားကြပါသည်။ တော်တော် ကြာတော့ အံ့နာနှင့် ကျွန် သဘောသား များ ရောက်လာကြပါသည်။

အံ့နာက...

“ခင်ဗျားတို့ သဘောကို ဒီမှာပဲ ကျောက်ချထားမလား၊ ဟားကရာမှာ ကျောက်ချမလား”

လို မေးတော့ သိန်းလွင်က...

“ရေကျစ ပြုနေပြီ။ မနက်ဖြန် မနက်ကျမှပဲ ရေတက်နဲ့ လိုက်သွားပြီး ကျောက်ချတော့မယ်”

လို ပြောပါသည်။ အံ့နာက...

“ဒါဖြင့်ရင် မနက်ဖြန်မနက်စော စော သဘောကို ဗိုလ်တထောင်ကမ်း နားကပ်ပြီး ဘုန်းကြီးငါးပါးပင်၊ ပရိတ် တရားနာ ဆွမ်းကျွေးမယ်။ ဘယ်လို သဘောရလဲ”

တွဲ။ ကျွန်တော်တို့အားလုံးက

“ကောင်းပါတယ်၊ လုပ်ပါ” ဆိုတော့...

“မနက်ဖြန်မနက် နေရာရိမှာ ဗိုလ်တထောင်ဆိပ်ကမ်းကို ကပ်ထားပါ။ ကျွန်တော် ဘုန်းကြီးငါးပါးပင်လာခဲ့မယ်။ အဲဒီမတိုင်ခင်တော့ ဆွမ်းနဲ့ ဆွမ်းဟင်း တွေ ဆိုင်က လာပို့လိမ့်မယ်”

လို ပြောပြီး သဘောပေါ်က စက် သမ္ပန်ပေါ် ဆင်ပြီး ပြန်သွားပါသည်။

အံ့နာပြန်သွားတော့ ကျွန်တော် တို့တစ်တွေလည်း ဘေးနားမှာ ရှိတဲ့

သဘောတွေဆီကနေ ဆွမ်းကပ်ရင် လိုမယ် စားပွဲခုံတွေကို လိုက်ထား လိုက် ရှာရပါတယ်။ စားပွဲခင်း၊ လက်သုတ် ပဝါ၊ ဂွန်း၊ ဖန်ခွက်၊ အချိုပွဲကအေး ရေစချက် ခရားနှင့် လေ့ပါမကျန် ဆင် ယယ်ရပါတော့သည်။

ပစ္စည်းတွေ ပြည့်စုံပြီး အဆင် သင့်ဖြစ်တော့မှ သဘောပေါ်မှာ နားကြ ရပါတော့သည်။ ဒါပေမယ့် အေးအေး ဆေးဆေး မနားရပါ။ ဘေးသဘောတရား ခရီးသည်နှင့် သဘောသားများက ထု လာကြပြီး နိုင်ငံခြားက လာတဲ့ သဘော ဆိုပြီး တက်ကြည့်ကြပါသည်။

သဘောပေါ် တက်လာတဲ့ သဘောတွေထဲမှာ ထူးထူးခြားခြား ဆွမ်း တစောင်းနှင့် အသက် (၇၀)ကျော် လောက်ရှိမယ် ယောက်ဝတ် အတိုင်း တစ်ဦးပါလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ သဘောပေါ် လိုက်ကြည့်ပြီး ကျွန်တော် တို့ ထိုင်နေရာသို့ လျှောက်လာတာ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်နေလိုက်ပါသည်။ ပြီးမှ...

“သားက ဒီသင်္ဘောက အရာရှိ

သား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“သားတို့သင်္ဘောက ကြည့်
အောင်းလှပါတယ်။ ဒီပေမယ် သိပ်
အော့ မသန်ဘူး”

“ခင်ဗျာ၊ ဘာဘာ ဘာကို ဆိုလိုပါ
သလဲခင်ဗျာ”

“အဘဆိုလိုတာက ဒီသင်္ဘော
အိမ်မှာ မမြင်ရတဲ့ ပရလောကသား
အစောင့်ရှိတယ်ထင်တယ်”

“အဲဒါတော့ ကျွန်တော် မသိပါ
ဘူး အဘ။ သင်္ဘောက ဇီနွေ စင်ကာပူ
အနေ ရောက်လာတာ။ ဟိုနိုင်ငံမှာ
အာဂျက်ချထားတဲ့ သင်္ဘောတွေပေါ့။
သင်္ဘောမှာလည်း အစောင့်တွေတောင်
ထားကြဘူး”

“အေးပါကွာ၊ ဘာလည်း ထင်
တာကို ပြောတာပါ။ ဟုတ်ချင်မှလည်း
ဟုတ်မှာပါ။ ဘာဘာက ဟိုတက် သင်္ဘော
က ခရီးသည်ပါ”

ဆိုပြီး ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ နေရာက
ထပြီး ပြန်သွားပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ Glacier Ace
သင်္ဘောသားတွေလည်း လူနဲ့ပြီး ဂျာတီ
တာဝန်ယေးဆွဲရပါတော့သည်။ ကုန်း
တက်က တက်မကိုင် သုံးယောက်ကို
တစ်ယောက်လျှင် ၄ နာရီဆီ တာဝန်
ချရပါသည်။ ထို ၄ နာရီဆိုတာက
ဥပမာ- မနက် ၄ နာရီကနေ ၈ နာရီထိ
တစ်ယောက်၊ မနက် ၈ နာရီကနေ
နေ့လယ် ၁၂ နာရီအထိ တစ်ယောက်၊
နေ့လယ် ၁၂ နာရီကနေ ညနေ ၁၆ နာရီ
ထိ တစ်ယောက်၊ အဲဒီအတိုင်း ၂၄ နာရီ
ထဲ၌ တာဝန်ချထားလိုက်ပါသည်။

ကုန်းပတ်အဖွဲ့မှာ တာဝန်ချ
သလို စက်ခန်းအဖွဲ့မှာလည်း ထိုအတူ
တာဝန်တူချထားရပါသည်။

ည ၁၂ နာရီမှ ည ၂၄ နာရီအထိ
ကုန်းပတ်မှ တက်မကိုင် လှဝင်းနှင့်
စက်ခန်းမှ ဆီလောင်း သိန်းအောင်တို့
တာဝန်ကျပါသည်။ ကုန်းပတ်တာဝန်ကျ
သူက သင်္ဘောဦး၊ သင်္ဘောပဲ့ပိုင်း၊
သင်္ဘောပဲ့စင် စသဖြင့် နေရာအနှံ့
သင်္ဘောကြီးများ၊ သင်္ဘောဆေးပုံးများ၊
သင်္ဘောပစ္စည်းများ မပျောက်ရှုရအောင်
လှည့်စစ်ဆေးနေရသလို စက်ခန်းတာ
ဝန်ကျမှာလည်း စက်ခန်းထဲမှ ပစ္စည်း
များ မပျောက်အောင်၊ ဆီများ မခိုးနိုင်
အောင် စောင့်ရှောက်ရပါသည်။

ည ၂၄ နာရီမှ ည ၂၄ နာရီ တာဝန်
ကျ တက်မကိုင် လှဝင်းနှင့် စက်ခန်းမှ
ဆီလောင်း သိန်းအောင်တို့ တာဝန်ချိန်
ပြီးလို့ မနက် ၄ နာရီသမားများဖြစ်သော
တာဝန်ကျ တက်မကိုင် ကျော်ထွန်းနှင့်
စက်ခန်းမှ ဆီလောင်း ရွှေဝင်းတို့အား
တာဝန်လွှဲပြီး ဆီလောင်း သိန်းအောင်
က ၎င်းအိပ်ရာ သင်္ဘောဝမ်းခြမ်းရှိ
သင်္ဘောသားများ အိပ်ခန်းသို့ ပြန်သွား
သည်။ တက်မကိုင် လှဝင်းက အိပ်ခန်း
ဆီ မပြန်သေးဘဲ ပဲ့စင်ရှိ Railing

တန်းတွင် အသင့်တွေ့ရသော ကြိုး
ပုခက်အား တွေ့သွားပြီး ၎င်းကြိုးပုခက်
အား သေသေချာချာချုပ်ပြီး ပုခက်ထဲ
ဝင်၍ ဝိမ်ယူနေလိုက်သည်။ လေက
လည်း တဖြုတ်ဖြုတ် ဟန်ကျလိုပါ။

မကြာလှပါ။ လှဝင်းတစ်ယောက်
ကြိုးပုခက်ထဲမှ အောက်သို့ ပြုတ်ကျ
ပြီး “အောင်မလေးဗျ” ဟု ကျယ်လောင်
စွာ အော်သံကြားလိုက်ရ၍ သင်္ဘော
သားအားလုံး သူ့အား အပြေးရောက်
သွားပါသည်။ သူ့အဖွဲ့ ခါးကညွတ်၊ ခါး
ပွတ်နှင့် ခြေပွတ် လက်ပွတ်များ တော်
တော်နာသွားပုံရပါသည်။

“ကြိုးပုခက်လည်း ကြိုးမပြတ်ဘဲ
ဘယ်လိုပြုတ်ကျတာလဲ”

လို့ မေးတော့ သူက...

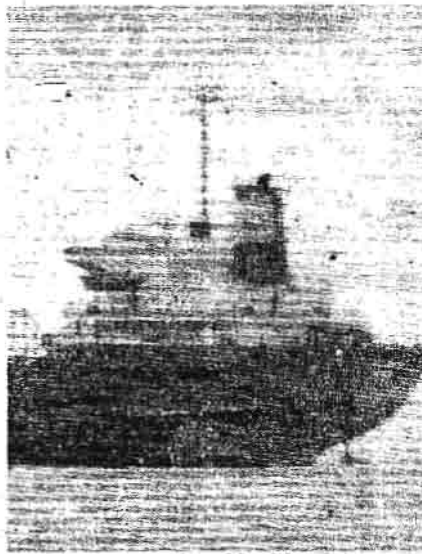
“ဘယ်လိုပြုတ်ကျမှန်း မသိပါ
ဘူး။ မေးခနဲဖြစ်သွားတုန်း ကြိုးပုခက်
ကို လှန်ချလိုက်သလိုဖြစ်ပြီး ကျတာပဲ”

လို့ ပြောပါသည်။ ကပ္ပတိန်က
လည်း...

“ကဲ...ကဲ၊ မင်းအိပ်ရာ မင်းပြန်
အိပ်၊ ဒီမှာ မအိပ်နဲ့တော့”

သင်္ဘောများ ရုပြီး ကျောက်ချထားသည့်နေရာ ကျောက်ချ၍ကြိုးချီနေပုံ

သင်္ဘောခေါင်းတိုင်ပုံ

ဆိုပြီး အားလုံး ပြန်အိပ်ကြရန် ခြောက် ကိုယ့်နေရာကိုယ် ပြန်အိပ်ကြ ပါသည်။ အချိန်မှာ မနက် တစ်နာရီခွဲ လောက်ရှိသည်။

မကြာပါဘူး။

နာရီဝက်၊ လေးဆယ့်ငါးမိနစ် လောက် ရှိတော့ ကုန်းပတ်တာဝန်မှ တက်မကိုင် ကျော်ထွန်းက...

“အမလေးဗျ...သရဲ...သရဲ”

ဆိုပြီး သင်္ဘောဦးမှ ပြန်ပြေးလာ တာ တွေ့ရသည်။ အားလုံး စုရောက် လာကြပြီး ဝိုင်းမေးကြတော့...

“သင်္ဘောဦးမှာ လူရိပ်တွေမိလို့ ကြီးသူခိုးအောက်မေ့ပြီး သင်္ဘောဦးကို သွားခဲ့တာ။ ဟိုရောက်တော့ မျက်လုံး ပြူးပြူးကြီးနဲ့ ငုတ်တုတ်ကြီးထိုင်ပြီး ကျွန်တော်ကို ကြည့်နေတာ တွေ့ရ တယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်လည်း ကြောက် လန့်ပြီး အော်ပြေးလာတာ”

လို့ တုန်တုန်ယင်ယင်နှင့် ပြော ပါသည်။

ဒါနဲ့ အားလုံးက “သွားကြည့်ကြ မယ်”ဆိုပြီး အစုလိုက်သွားကြည့်ကြ

တော့ ဘာမှမတွေ့ရပါဘူး။

ထိုအချိန် ဒီဘက်သင်္ဘောက ဆူရောညံ့အသံတွေ ကြားလို့ ဟိုဘက် သင်္ဘောက လူတွေက ရောက်လာကြ ပြီး “ဘာဖြစ်တာလဲ”လို့ ဝိုင်းမေးကြလို့ အားလုံးကို တစ်ခါထပ်ရှင်းပြရသေး သည်။

သျှောင်တစောင်းနှင့် အဘိုးကြီး လည်း ရောက်လာပြီး ဖြစ်ပျက်ပုံတွေ ကို သိသွားတော့...

“အဘယ်တော့အတိုင်းပဲ။ မကျွတ် မလွတ်သေးတဲ့ ပရလောကသား တစ် ယောက်ရှိနေတယ်။” တို့လူမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး။ တိုင်းတစ်ပါးထဲကပဲ။ မေတ္တာပို့ အမျှဝေပေးလိုက်ပါကွာ။ ဟို ကြီးပိုက်ပုခက်ကိုလည်း ဖြုတ်ပြီး ရေ ထဲ မျှောလိုက်ပါ”

လို့ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ဟိုဘက် သင်္ဘောပေါ် ပြန်သွားပါသည်။

အဲဒီညက မနက်လင်းသည် အထိ ဘာမှထပ်မဖြစ်တော့ပါ။ မနက် ရောက်တော့ ဘုန်းကြီးများ ကြွလာပြီး ဆွမ်းဘုဉ်းပေး ပရိတ်ရွတ်၊ တရားပေး

ပြီး ပြန်သွားတော့ ပရိတ်ရေနှင့် ပရိတ်သံများကို သင်္ဘောဦးကနေ သင်္ဘောပဲ့အထိ လိုက်လောင်း။ လိုက် ပတ်ကြပါသည်။ ပရိတ်ရွတ်ဖတ်ပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း ဘာအနှောင့်အယှက်၊ ဘာ ခြောက်လှန့်ခြင်းမျိုးမှ မတွေ့ရတော့ပါ ဘူး။ သို့သော် ယောဂီ အဘကတော့ ပြောပါသည်။

“သားတို့သင်္ဘောက ပရလောက သားက မရှိတော့တာ မဟုတ်ဘူး။ သင်္ဘောဦး၊ သင်္ဘောပဲ့စင်၊ စက်ခန်း ဘယ်မှာမှ မနေရတော့ အခု ဘယ်မှာ လဲဆိုတော့ ခေါင်တိုင်ပေါ် ရောက်နေ ပြီ”

“ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ အဘ”

“သားတို့က သင်္ဘောအရှုပ်၊ ဘာ နဲ့ လုပ်ထားတဲ့ အရှုပ်ဖြစ်ဖြစ် ဝယ်ခဲ ပြီး ခေါင်တိုင်ခြေရင်းမှာ ထား။ ပြီးရင် ခေါင်တိုင်အပေါ်ဆုံးကနေ ပရိတ်ဆွတ် ပရိတ်သံ ဟက်လာခဲ့။ သင်္ဘောအရှုပ်မှာ ရောက်တော့ ပရိတ်ရေ ပရိတ်သံ ဟက် တာ ရပ်ပြီး သင်္ဘောအရှုပ်ကို ရေထဲ မျှောလိုက်။ ဒါဆိုရင် သားတို့သင်္ဘော အနှောင့်အယှက်ကင်းသွားလိမ့်မယ်”

လို့ ပြောတဲ့အတိုင်း လိုက်လုပ် တာ သင်္ဘောမှာ ဘာအနှောင့်အယှက် မှ မရှိတော့ဘဲ အေးချမ်းသွားပါတော့ သည်။

အောင်(စေတနာကြောင်းအင်ဂျင်နီယာ)

အောင်ကောင်းမြ (သာကေတ)

ပါပဂြိုဟ် အဆိုးအညံ့ဖြစ်နေ ဂြိုဟ်ပြေ နံပြေ ယတြာချေ

လောကကြီးတွင် အကောင်းနှင့် အဆိုး ခွန်တွဲဖြစ်ပေါ်
သွက်ရှိသည်။ အဆိုးနှင့် အကောင်း၊ အလင်းနှင့် အမှောင်၊
အတတ်အကျ၊ အဖြူအမည်းတို့သည် လောကဓမ္မတာ
ဇာတိနိမိတ်တရားဖြစ်သည်။ လောကီနှင့် ဆိုင်သော
ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်ဗေဒင်တွင်လည်း အဆိုး-အကောင်း ခွန်တွဲနေ
သည်။ ရှေးဆရာကြီးများကတော့ ပါပနှင့် သောမ ဟူ၍
ခြုံငုံသတ်မှတ်ထားသည်။ ပါပ ဆိုသည်မှာ အပူ(အနိစ္စ)ဟု
သတ်မှတ်ပြီး သောမ(က္ကဋ္ဌ)အအေးဂြိုဟ်ဖြစ်သည်။ လောကဓ
နစ်ပါးအရ အကောင်းလေးပါး၊ အဆိုးလေးပါး ခွဲခြားထား
သည်။ ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်တွင် ထောင့်ဂြိုဟ်များကို ပါပဂြိုဟ်ဟု
သတ်မှတ်သည်။ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟုဂြိုဟ် (သ
ို့ ၇၊ ၈)တို့ ဖြစ်သည်။

မကောင်းမှုဟူသမျှ ပါပဂြိုဟ်သဘောတရားဟု သတ်
မှတ်သော်လည်း မည်သည့်ဂြိုဟ်မဆို အကောင်းနှင့် အဆိုး
ခွန်တွဲလျက်ရှိပါသည်။ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သည် မီးဓာတ်၊ စနေ
ဂြိုဟ်သည် မီး(တေဇော)ဓာတ်ဟု သတ်မှတ်သည်။ မီးခဲ၊
မီးတောက်ခွဲခြားကြသည်။ မီးသည် ပူသော်လည်း သူ့နေရာ
နှင့် သူ အသုံးဝင်သည်။ သုံးတတ်လျှင် မိတ်ဆွေ၊ မသုံးတတ်
လျှင် ရန်သူဖြစ်သည်။ တနင်္ဂနွေ+စနေသည်(အန္တော)မိတ်
ဆက်ဖြစ်သွားသည်။

မွေးနံ	၁	၂	၃
			၄
			၅

ဂြိုဟ်ရှစ်ခွင်သဘောတရားအရ ထောင်လေးထောင့်
ဂြိုဟ် သက်ရောက်နေပါက ပါပဂြိုဟ်ရောက်နေသည်ဟု
သတ်မှတ်နိုင်သည်။ မိမိရောက်ဆဲ အသက်ကို (၈)ဖြင့်
စားကာ အကြွင်းကို လက်ယာရစ်လှည့်ပတ် ရေတွက်ရ
သည်။

ဥပမာ - အသက် ၄၅နှစ်၊ တနင်္ဂနွေသား

$$၄၅ + ၈ = ၅၃$$

တနင်္ဂနွေသား အသက်(၄၅)နှစ်သည် စနေဂြိုဟ်သက်
ရောက်ဖြစ်နေသည်။ ဂြိုဟ်အိပ်တွက်နည်းလည်း ရှိသည်။
သက်ရောက် အဓိကဖြစ်သည်။

ခုနစ်နေ့သားသမီးများမည်သူမဆို ကံဇာတာသည်။ ပါပ
ဂြိုဟ်သက်ရောက်၊ အဆိုးအညံ့ကြုံတွေ့နေရပါက ဂြိုဟ်ပြေ
နံပြေ ယတြာချေလျှင် အဆိုးသက်သာမည်။ မကောင်းကျိုး
ပျောက်၊ ကောင်းကျိုးရောက်မည်။ နဝင်းစီး ယတြာချေနိုင်
လျှင် ပိုကောင်းပါသည်။

ပါပဂြိုဟ်ရောက်၍ အဆိုးအညံ့ဖြစ်နေသူများ

ဂြိုဟ်ပြေ နံပြေ ယတြာချေနည်း

အနည်းဆုံး တစ်လမှာ ခုနစ်ရက် ပုံမှန်လုပ်သွား
အောင်ရွက်ပါက ဂြိုဟ်ပြေနံပြေ ယတြာကျေမည်အပြင်
ကုသိုလ်လည်း ရနိုင်ပါသည်။ ဤနည်းကို သစ်တံခါးဆရာ
တော် ချီးမြှင့်သည်။ သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံထား
ဆရာတော်၊ ဆရာကြီး ရန်ကြီးအောင်တို့ နည်းပေးသော
မိတ်ဆက်ယတြာ၊ သသေတ်ချေနည်း ယတြာနှင့် သဘော
တရားတူပါသည်။

နေအလိုက် ဆောင်ရွက်ပုံ

တနင်္ဂနွေနေ့မှာ စနေထောင့်ဂြိုဟ်တိုင်မှာ အုန်းညွှန်
(၆)ညွှန်လှပြီး သရဏဂုံပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဣတ္ထမိ
ဓမ္မံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
သံဃံ သရဏံ ဣတ္ထမိ
(ပုတီးတစ်လုံးချပြီး ၉-ပတ်စိပ်ပါ။)
ပုတီးစိပ်ပြီး လိုရာဆန္ဒ ဆုတောင်း၊ မေတ္တာရှိ အမျှဝေ

ပါ။

တနင်္ဂနွေ	တနင်္လာ	အင်္ဂါ
၁	၂	၃
ဆောကြာ		ဗုဒ္ဓဟူး
၆		၇
ရာဟု	ကြာသပတေး	စနေ
၈	၅	၄

တနင်္လာနေ့မှာ ကြာသပတေးထောင့်ဂြိုဟ်တိုင်တွင်
ကံ့ကော် (၁၅)ညွှန် ကန်စွန်ညွှန် (၁၅)ညွှန်လှပြီး သရဏဂုံ
ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

အင်္ဂါနေ့မှာ ရာဟုထောင့် ဂြိုဟ်တိုင်မှာ ဇွန်ညွှန်၊
ဆီးညွှန်၊ ဇော်စိမ်းညွှန် တစ်မျိုးမျိုး (၈)ညွှန်လှပြီး သရဏဂုံ
ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးနေ့မှာ ဆောကြာထောင့် ဂြိုဟ်တိုင်မှာ ရွက်လှ
(၁၇)ညွှန်လှပြီး သရဏဂုံပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။ ရေသက်စေ
လည်း သပ္ပာယ်ပါ။

ကြာသပတေးနေ့မှာ တနင်္လာထောင့်ဂြိုဟ်တိုင်မှာ
မေမြို့ပန်း (၁၉)ပွင့် (သို့မဟုတ်) ပျဉ်းမ (၁၉)ရွက်လှပြီး
သရဏဂုံပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

သောကြာနေ့တွင် ဗုဒ္ဓဟူးထောင့် ဂြိုဟ်တိုင်မှာ
သီဟိုဠ် (၂၁)ညွှန်လှပြီး သရဏဂုံပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
သောကြာနံ သီး သီဟိုဠ်၊ သံသတ်တစ်မျိုးမျိုး သစ်သီးလည်း
ကပ်လှဆုတောင်းပါ။

စနေနေ့တွင် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တိုင်ထောင့်မှာ ဒါန်းညွှန်
(၁၀)ညွှန်၊ ထီးနီ (၁၀)လက်လှ၊ ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။

ဤအစီအစဉ်ကို လေ့လာကြည့်ပါက ၁၇(အတ္ထေ၊
၂၇(ဂမ္ဘေ)၊ ၃၈(ခရေ)၊ ၄၆(ဝံသေ)ဓာတ်မိတ်လည်းဖြစ်သည်။

တနင်္ဂနွေနေ့ကိစ္စအညွှန်း ကြုံတွေ့နေရပါက စနေ
ထောင့်တွင် အုန်းညွှန်၊ အုန်းသီး၊ အင်ကြင်းပန်း၊ အုန်းပု
အုန်းပန်း စသည်တို့ လှူဒါန်းဒါနပြု၊ ပုတီးစိပ်၊ မေတ္တာရှိ
ဆုတောင်းမှု ပြုရသည်။

ဆန်းကျမ်းပညာ၊ သုံးတန်ပေါ်နှစ်ပညာအရ ပွေးနဲ့
နေခြင်း၊ ဂြိုဟ်တစ်ခုခုညွှန်နေပါက ထိုဂြိုဟ်၏ သမသတ်မှာ
ယတြာချေရ၏။ ဥပမာ - ငှက်ပျား(ပွေးနံဂြိုဟ်) ညွှန်နေပါက
ဗုဒ္ဓဟူးနှင့် သမသတ် သောကြာထောင့်မှာ ရေလှူ၊ ရေတော်
ရွှေပန်း၊ ရွက်လှညွှန်၊ ဝါးညွှန်၊ ရွှေယပ် စသည်တို့ လှူဒါန်း
ဆုတောင်းပေးပါ။

အထက်ပါ ယတြာချေနည်း ခုနစ်နေ့၊ ခုနစ်နံ့သည်
ထူးခြားစွာ မကောင်းသော ပါပဂြိုဟ်များ ပြေပျောက်
ချမ်းသာမှု၊ အောင်မြင်မှု ရောက်ကာ စီးပွားတက်မှာ သေဆု
သည်။ လွယ်ကူထိရောက်သည်။ ဆောင်ရွက်ကြည့်စေလို
သည်။ အောင်မြင်မှုရ၍ ချမ်းသာသုခတိုးပွားနိုင်ကြပါ
တစ်လ ခုနစ်ရက်ပြုလုပ်ရုံဖြင့် သိသာထင်ရှားလာမည်
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာလာမည်။ နံတူများ လှူ
ပါ။ ဥပမာ - ဇွန်ပန်ညွှန် (၈)ညွှန်ဟု ဆိုထားသောကြောင့်
ဇွန်ပန်း၊ ဆီညွှန်၊ ဇော်လုံး၊ ဇော်စိမ်း၊ ဆီးသီး၊ ဆီးဖျော်ရည်၊
ဆီမီး စသည်တို့ကို ဒါနပြု လှူပေးနိုင်ပါသည်။

အောင်ကောင်းမြဲ (သောတေး

- * နက္ခတ္တဗေဒသည် ကျယ်ပြန့်၍ အကျိုးအကြောင်း ဆက်နွယ်နိုင်လှသော အကြောင်းအရာများပေါ်တွင် အခြေခံထားသည်။
- * ပြိုဟ်၊ နက္ခတ်၊ ကြယ်၊ တာရာများအကြားတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော ဥပဒေသများသည် ကျွန်ုပ်တို့ကမ္ဘာ၊ လူသတ္တဝါများအကြားတွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော အင်အားများပင်ဖြစ်သည်။
- * နက္ခတ္တဗေဒ သိပ္ပံပညာရပ်သည် လူသားတို့၏ အတိတ်ကံနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာ ဗဟုသုတကို ရှာဖွေသိရှိနိုင်ပြီး အတိတ်ကံကို ကြံ့ကြံ့ခံ၍ အသစ်အသစ်သော ကံများကို မည်ကဲ့သို့ ပြုလုပ်ရမည်ဆိုသည်ကို နည်းပေးလမ်းပြပြုလုပ်ထားခြင်းဖြင့် ကံကြမ္မာဘီးအဝန်းအဝိုင်းမှ လွတ်မြောက်စေနိုင်သည်။ (ဗြိဟဇ်ဇာတကကျမ်း)

အတွက် ဟောစာတမ်း

မှာယူနိုင်ပါသည်။

(ဘဏ်မှ ငွေကြိုပို့ရန်လိုပါသည်။ ဟောစာတမ်း အိမ်အရောက်ပို့ပေးမည်။
စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ ငွေရေးကြေးရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ အမှုအခင်းပြဿနာ၊
သင်္ကြာအနံ့ပါမည်။ ကလေးအမည်ပေး၊ လှုပ်ငန်းနာမည်ပေး၊ မင်္ဂလာရက်ရွေး၊
ခွဲစိတ်ကလေးမွေးရက်ရွေး မှာယူနိုင်သည်။)

ခေတ္တရာဆရာကျော်

(အာကာသနက္ခတ္တဗေဒ ကျွမ်းကျင်ပညာရှင်)

ချင်းကုန်းလမ်းဆုံ၌ ကားရပ်လိုက်သည်နှင့် ကျောပိုးအိတ်ကို ထု
လက်တစ်ဖက်မှ လက်ဆွဲအိတ်ကိုဆွဲကာ ကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။
နာရီကို ကြည့်လိုက်တော့ ညနေ ၅နာရီထိုးလျှင်ဖြစ်သည်။ ဆောင်
နေတာတို၍ နေရောင်ပင် မမြင်ရတော့။ ရန်ကုန်-ငါးသိုင်
အဝေးပြေးကားကြီးကတော့ ချင်းကုန်းလမ်းဆုံ၌ ခပ်
တချို့ကို ချပြီး ထွက်ခွာသွားချေပြီ။

ကျွန်တော့်ခရီးက ဒီနေ့
မဆုံးသေး။ ဒီလမ်းဆုံမှ
ငါးရွာဖြတ်၍ ဆို
ခြေလျှင်ခပ်

ရွာအုပ်

လင်းပြည့်မောင်

လည်း လမ်းမှာ ကားက ဖျက်တာနှင့်
အတော်လင့်သွား၏။ ဗိုက်ထဲ
သည်း ဆာလာတာနှင့် လမ်းဆုံ
က အသုပ်ဆိုင်လေးမှာ အသုပ်
ဝတ်စားရင်း ခဏနားလိုက်သည်။
ဆက်ရမည်ခရီးက ခြေလျင်ခရီးဆို
ဗိုက်ပြည့်နေဖို့ လိုသည်။
တကယ်ဆို ငါးသိုင်းချောင်းထိ
ဆုံစီးသွားပြီး ဟိုမှာ တစ်ညအိပ်၊
ဆက်တစ်နေ့မှာ ရွာသို့ အေးအေး
ဆေးပြန်၍ရသော်လည်း အလုပ်
ဆက်နှင့်မို့ အချိန်က မရ၊ မိမိကိုယ်
တော်လည်း ရွာသို့ပဲ အရင်ရောက်
အောင် သွားချင်မိသည်။ မတွေ့ရတာ
ပြုပြင်သော အဖေ၊ အမေနှင့်
ကြီးတို့ကို တွေ့ချင်လှပြန်သည်။

◆◆◆
ဂျာနီခွဲကျော်လောက်မှစပြီး
နန်းရွာလမ်းမအတိုင်း ခပ်သုတ်
သုတ်လေး ခရီးစဉ်တော့သည်။ ဘွယ်နစ်
သွက်သွက်လေး လျှောက်လိုက်
သောအခါ ချင်းကုန်းရွာအပြင်ဘက်
ရောက်လာ၏။ လယ်ကွင်းပြင်ကို ဖြတ်
၍ ဝေဝေတိုက်ခတ်လာသော ဆောင်း
လေအေးလေးများကြောင့် စိတ်သည်
ခါးပါးလန်းဆန်းသွား၏။ ကျွန်တော်
သည် လမ်းလက်စ ခြေလှမ်းကို ရပ်
ကာ မောင်ရိုးစ ကျေးလက်၏ ညနေ
ခင်း ရှုခင်းကို တစ်ခဏ ငေးမောကြည့်ရှု
နေမိသည်။ စပါးရိတ်သိမ်းချိန်ဖြစ်၍
အချို့ လယ်ကွက်များရှိ တလင်းထဲ
တွင် စပါးပုကြီးများ တွေ့ရသည်။ မရိတ်
သိမ်းရသေးသော စပါးခင်းများမှ ရင်းညည်
နေသော စပါးနံ့များသည် ဝင်လှဆဲဆဲ
နေရောင်အောက်တွင် ရွှေရောင်တောက်
နေသည် ထင်ရ၏။ ကျေးလက်၏
သဘာဝရှုခင်းများကား တန်ဖိုးဖြတ်မရ
သည့် ပန်းချီကားတစ်ချပ်နယ် အရွက်

အထင်းများနှင့် လယ်ထဲမှ အလုပ်သိမ်း
၍ ပြန်လာသူတချို့ကလည်း ထိုပန်းချီ
ကားကို ပိုပြီးအသက်ဝင်အောင် ဖန်တီး
ပေးနေသလိုပင်။
ဒီလိုနှင့် ရွာနှင့် အတန်းငယ်လှမ်း
လာသည်။ လူနေအိမ်ခြေနည်းပါးပြီး
အမှောင်ရိပ်ကလည်း အတော်ပင် လွှမ်း
မိုးလာ၏။ ဖြတ်သွားဖြတ်လာ ဆိုင်ကယ်
တချို့မှလွဲ၍ လူအသွားအလာလည်း
ကျဲလာ၏။ အိပ်တန်းပြန် ငှက်တို့သည်
တစာစာအော်မြည်ရင်း ကောင်းကင်၌
အုပ်စုလိုက် ပျံသန်းလာကြသည်။
ကျွန်တော်လည်း စလျှောက်စ
ကတော့ ခပ်သုတ်သုတ် လှမ်းနိုင်သော်
လည်း တဖြည်းဖြည်းနှင့် မောပန်းစ
ပြုလာ၏။
လက်ဆွဲအိတ်ကိုလည်း လက်
တစ်ဖက်ချင်း ပြောင်းကိုင်ရင်း ညောင်း
ညာလာသည်။ ယခုမှပဲ မိမိကိုယ်ကို
မြို့ကြီးသားတစ်ယောက်လိုဖြစ်နေမုန်း
သတိပြုမိတော့သည်။ မြို့ပြမှာ နေတာ
ကြာလာတော့ ဟိုမှာ ဘယ်သွားသွား
ဘတ်စ်ကားနှင့်ပဲ ခရီးဆက်နေရတော့
လမ်းလျှောက်ခြင်း အလေ့အထက
သိပ်မရှိတော့သည်မို့ လမ်းကြာကြာ
မလျှောက်နိုင်တော့တာဖြစ်မည်။
ရှေးနားမှာ လင်သတ်ကွင်းရွာကို
လှမ်းမြင်နေရ၏။
ရွာထိပ်အဝင်ဝနားတွင် သစ်ပင်
ကြီးတစ်ပင်အောက်မှာ ခေတ္တ အမော
ဖြေရင်း ငယ်သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ မောင်ဦး
ကို သွားသတိရမိသည်။ မောင်ဦးတို့
အိမ်ကို ခဏဝင်ရင် ကောင်းမယ်ဟု
စဉ်းစားမိတာနှင့် ရွာမြောက်ပိုင်းသို့
ခြေလှမ်းကို ဦးတည်လိုက်သည်။
◆◆◆
မောင်ဦးတို့အိမ်ရှေ့ရောက်တော့
ခြံထဲမှာ ဝါးပက်လက်ကုလားထိုင်

တစ်လုံးနှင့် ထိုင်နေသော မောင်ဦးကို
အဆင်သင့်ပင် တွေ့ရသည်။
“ဟေ့ကောင်...မောင်ဦး ဗိမံကျ
နေတယ်ပေါ့”
ဟု ကျွန်တော် နှုတ်ဆက်လိုက်
တော့...
“ဟာ...ဝင်းထွန်း၊ မင်း ဘယ်
ကနေ ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲကွ။
အကြောင်းမကြား ဘာမကြားနဲ့”
ဆိုကာ ကျွန်တော်ပုခုံးကို ဖက်၍
အိမ်ထဲသို့ အတင်းခေါ်၏။
“လာ...၊ အိမ်ပေါ်မှာ နားဦး
ဟေ့ကောင်။ ဒီညတော့ အိမ်မှာ အိပ်ပြီ
မနက်မှ ရွာသွားတော့ကွ။
မိန်းမရေ...ရန်ကုန်က ဝင်းထွန်း
ကြီးလာတယ်ကွ။ ဒီမှာ ထမင်းပွဲပြင်
ကွ။ ထမင်းစားလိုက်ဦး”
မောင်ဦးက ဝမ်းသာအားရနှင့်
ထမင်းပွဲတွေ ပြင်ခိုင်းနေ၍ ကျွန်တော်
အတင်းတားရသည်။
“ငါ မစားနိုင်တော့ဘူး ဟေ့
ကောင်၊ နုနုလေးပဲ အသုပ်စားခဲ့တယ်။
ပြီးတော့လည်း မင်းကို သတိရလို့သာ
ဝင်လာတာကွ။ ငါ ရွာကို ခုည ရောက်
အောင် ပြန်ရမယ်”
ဟုဆိုကာ ခွင့်နှင့်လာရ၍ အချိန်
မရကြောင်း၊ ဒီနေ့လာမည်ဆို၍ အမေ
တို့ မျှော်နေမည်အကြောင်းများ ပြော
ဆို ငြင်းလိုက်တော့မှ...
“မိဆိုလည်း ငပီဆိပ်ရောက်
အောင် ငါလိုက်ပို့မယ်”
ဟု ဆို၍ သူ့ဆိုင်ကယ်ကို ဆွဲ
ထုတ်ကာ လိုက်ပို့တော့၏။ ကျွန်တော်
လည်း မောင်ဦးဆီ ဝင်လိုက်တာ
အဆင်ပြေသွားတယ်ဟု တွေးရင်း
ဆိုက်ကယ်နောက်မှ လိုက်လာ၏။
◆◆◆
ည ဂျာနီကျော်ပြီး လမ်းခရီးလာ

www.burmeseclassic.com

တော့ မောင်မိုက်နေပေပြီ။ မောင်ဦးက ဆိုင်ကယ်မီးကို အားပြုပြီး မောင်းနှင်နေ၏။ ရွာလယ်လမ်းမှာ ကျောက်သားများနှင့် ရောခင်းထားသည်မို့ တချို့နေရာတွေ လမ်းကြမ်း၏။ လမ်းဘေးပြတ်ခင်းကြာရှိ ဆိုင်ကယ်သွား လမ်းလေးများမှ မောင်းရင်း ဂျီချောင်းရွာ၊ ကွင်းသီးချောင်းရွာတို့ကို ဖြတ်ကျော်၍ ချောင်းဖျားထဲ ဝင်လာ၏။ ဆိုင်ကယ် မောင်းရင်းနှင့် သူ့အိမ်မှာ တစ်ညမအိပ်၍ တဖျစ်တောက်တောက်ပြောလာ၏။ ငယ်သူငယ်ချင်းများ၏ တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦးထားသော ခင်မင်မှုသံယောဇဉ်ကို တွေးရင်းနှင့် ကျွန်တော် ဝီတိဖြစ်ရပါသည်။

“မင်းဆီကို တစ်ရက်သတ်သတ် လာပါ့မယ်ကွာ။ အမေတို့က ဒီနေ့ လာမယ်ဆိုလို့ မျှော်နေမှာစိုးလို့ပါ”

ဟု ကတိပေးရင်း သူ့မိသားစု အကြောင်းနှင့် အခြား သူငယ်ချင်းများ အကြောင်းကို မေးမြန်းရသည်။

ဆောင်းရာသီသို့ ဝင်ရောက်စ အချိန်မှ အအေးဓာတ်က လွှမ်းမိုးလာ၏။ ရွာလမ်းမကြီး ဘေးတစ်ဖက် တစ်ချက်ရှိ လူနေအိမ်များမှ မီးရောင်လင်းလဲ့လဲ့လေးများကို ကြည့်ရင်း ရောင်စုံမီးအလင်းရောင်အောက်မှ မြို့ကြီးပြကြီး၏ သဘာဝနှင့် ကွာခြားပုံကို စဉ်းစားမိသည်။

ဖြတ်သွားဖြတ်လာသူ တချို့နှင့် ကွင်းပြင်အလွတ်တွင် ကစားနေသော ကလေးငယ်တစ်စုကို ငေးမောရင်း ငယ်စဉ်က ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော ကလေးဘဝကို ပြန်ပြောင်းသတိရမိသည်မို့ မောင်ဦးကို လက်တိုကာ...

“ငယ်ငယ်တုန်းက အချိန်တွေကို သတိရတယ်ကွာ”

ဟု ဆိုသည်မိသည်။ မောင်ဦးက

ရယ်မော၍...

“အေး၊ မင်းရောက်တုန်း ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ ဆုံချင်တယ်ကွာ”

ဟု ဆိုလေသည်။

ငယ်ဆိပ်ရွာထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသောအခါ တချို့အိမ်တွေက မီးရောင်ပင် မပြင်ရတော့။ ရွာလယ် လမ်းဆုံထောင့်ရှိ မီးယိုရံရံတွေတွင်တော့ မီးစက်သံ ဆူဆူညံညံနှင့် လင်းထိန်နေတာတွေ့ရသည်။ မီးယိုရံရံ ကွမ်းယာဆိုင်လေးဘေးတွင် ဆိုင်ကယ်ကို ရပ်လိုက်ပြီး မောင်ဦးက ကွမ်းယာမှာလိုက်သည်။ ရှေ့မှာ ရွာလမ်းမကြီးကို ကန်လန်ဖြတ် ဝိတ်ထားသော တာရီးကြီးကို ဖြင်နေရပြီဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ရွာက တာရီး၏ တစ်ဖက်ခြမ်းမှာရှိသည်မို့ ဆိုင်ကယ်ခရီးပြီးဆုံးသွားသော်လည်း ခြေလျင်ခရီးဆက်ရဦးမည်။ မောင်ဦး လှမ်းပေးသော ကွမ်းယာကို ဝါးရင်း...

“အချိန်ရှိတုန်း ဆက်လစ်တော့မယ် မောင်ဦးရေ မင်းလိုက်ပို့လို့ အတော်ခရီးရောက်သွားတာ။ ကျေနူးတင်ပါတယ် သူငယ်ချင်းရယ်။ နောက်မှ တွေ့ကြမယ်”

ဟု မောင်ဦးကို နှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

“ဖြစ်နိုင်ရင် ရွာအထိ လိုက်ပို့ပေးချင်တာ။ တာရီးပေါ် ဆိုင်ကယ်တင်ဖို့ မလွယ်ဘူး။ အပြန်လည်း ခက်မှာမို့။ မနက်ဆိုရင် လိုက်ပို့လို့ ရတယ်။ ဒါကြောင့် မင်းကို ပြောတာ ညအိပ်သွားပါဆိုတာ”

ဟု မောင်ဦးက ဆိုနေပြန်သေးသည်။

မောင်ဦးက ဆိုင်ကယ်ထားချိုးတာရိုးမကြီးပေါ် လိုက်ပို့၏။

ကျွန်တော်သည် မောင်ဦးကို နှုတ်ဆက်ပြီး တာရီး၏ အပြင်ဘက်တွင်ရှိသော ငယ်ဆိပ်ရွာလမ်းမအတိုင်း ခပ်သွက်သွက်ကလေးလျှောက်လိုက်၏။ အချိန်မှာ ည ဓနာရီခွဲခန့်ရှိပြီဖြစ်၍ ကျေးလက်တောရွာတို့၏ ထုံးစံအတိုင်း စောစောအိပ်ရာဝင်ကြပြီဖြစ်သောကြောင့် အိမ်တချို့မှ ဆီမီးတိုင် အလင်းရောင်မှလွဲ၍ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးသည် မောင်မိုက်လို့နေ၏။ ဤနှစ်ခန့် လျှောက်လိုက်တာနှင့် ငယ်ဆိပ်ရွာလှေဆိပ်သို့ ရောက်လာသည်။

မြင်မြင်ကျယ်ကြီးကို ဖြတ်တိုက်လာသော ဆောင်လေအေးလေးများကို ရင်ထဲထိ တစ်ဝကြီး ရှာသွင်းလိုက်ရင်း လှေဆိပ်၌ ခဏရပ်ကာ ပတ်ဝန်းကျင်ရှုမျှော်ခင်းများကို ကြည့်နေမိသည်။ လပြည့်နားနီးသည်ရက်မို့ လမ်းကြီး၏ အလင်းရောင်က မြင်မြင်ကျယ်ပေါ်သို့ ဖြန့်ကျနေသည်။ မီးဖိုလှေငယ်လေး

တစ်စင်း နှစ်စင်းသာ ဖြစ်ထဲတွင် တွေ့ရပြီး လှိုင်းပုတ်သံ တဖျပ်ဖျပ်မှလွဲ၍ ညသည် တိတ်ဆိတ်လို့နေ၏။ ကျွန်တော်သည် ဖြစ်ပြင်ကျယ်ကြီးကို ငေးမောကြည့်နေရင်း ငယ်စဉ်က ဖခင် ဘကြီး ဖြစ်သူတို့နှင့် ဖြစ်ထဲမှာ လေလိုက်စီရင်း ငါးဖမ်းပိုက်ချတာတွေ၊ သူငယ်ချင်းများနှင့် တစ်ဖက်ကမ်းသို့ကူး၍ ကိုင်းခင်းထဲ ပြောင်းဖူးချီ၍ မီးဖုတ်စားကြ ပြေးလွှားဆော့ကစားခဲ့ကြတာတွေကို မျက်လုံးထဲ ပြန်ပြင်ယောင်လာမိ၏။

စဉ်းစားတွေးတောရင်းနှင့်ပင် ရွာသို့ အပြန်ရောက်ချင်လာသည်။ ဗြိမ္မာ အနေကြပေမယ့် တောသုတောင်သားစိတ်က ရင်ထဲမှာ အမြဲရှိသည်။ ကျွန်တော်သည် အားလပ်တာနှင့် အချိန်ရအားနှင့် ရွာသို့ ပြန်ဖို့သာ စိတ်ကူးနေမိတတ်သူဖြစ်သည်။ လူမရောက်ပေမယ့် စိတ်ကတော့ အမြဲရောက်နေသည်ဟု ဆိုရမည်။ အစားအသောက်ကအစ ဆာလက်တောရွာအစားအစာတွေကို ခံမဲသည်။ ခုရက်ထဲ လာမည်ဟု အကြောင်းကြားထား၍ အမေကတော့ ကျွန်တော်ကြိုက်တတ်သည်တို့ကို ပြင်ဆင်ထားပေးလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်သည် အတွေးများရွာနှင့် ဖြစ်ကမ်းနဖူးဘေး လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာ၏။ ရှေ့တွင် သစ်ပင်တန်းအုပ်အုပ်ကလေးနှင့် ကျွန်တော်တို့ရွာသို့ လမ်းပြင်နေရသည်။ ဖြစ်ထဲမှ လေတစ်စင်းဖြတ်သွားပြီး စကားပြောသံများသို့ ကမ်းနဖူးပေါ်မှ ကြားနေရသည်။ ဆရာနှင့် ဖြူနေသော လူသွားလမ်းဆေး၏ တစ်ဖက်တွင် ပြောင်းဖူးစိုက်ခင်း ဖြေပဲစိုက်ခင်းနှင့် ဖြေပဲခင်းများ၏ လေတို့၍ ပြောင်းဖူးပင်များ ယိမ်းညီကာ တရံရဲပြည်နေ၏။

ပြောင်းဖူးင်းများအဆုံး၌ အုတ်

ဂုတချို့တစ်ဝက်၊ ဖြေပဲခိုခိုများနှင့် ရွာ၏ သင်္ချိုင်းကို လှမ်းမြင်နေရသည်။ သင်္ချိုင်းနံဘေးရှိ ခြေတံရည် ဘုန်းကြီးကျောင်းအိုကြီးကိုလည်း လရောင်အောက်တွင် ထီးထီးကြီးတွေ့ရသည်။ ထိုစဉ်မှာပဲ ဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းဆီမှ ခွေးတစ်ကောင်၏ ဆွဲဆွဲငင်ငင်အူသံကို ကြားရသည်။ သွားနေကျလမ်းတွေဆို ပေမယ့် မရောက်တာကလည်း ကြာ၊ လူသွားလူလာကလည်း ပြတ်လပ်ချိန်ရှိကြောက်တတ်သည်မဟုတ်သော်လည်း စိတ်ထဲတွင် မသိမသိဖြစ်လာသည်။ ခြေလှမ်းကို ပို၍သွက်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ဖြစ်ကမ်းပါးရှိ အရင်ရေချိုးဆိပ်ဟောင်းဘက်မှ မီးရောင်လေးတစ်ခု တစ်စတစ်စ မြင့်တက်လာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုနေရာသည် ကျွန်တော်တို့ရွာ၏ ရေချိုးဆိပ်ဟောင်းဖြစ်သည်။ ယခုအခါတွင်တော့ ရွာလယ်ပိုင်းက သောင်ထွန်းနေသော နေရာတွင်ပဲ ရေချိုးကြတော့သည်။ ကျွန်တော်သည် ရွာထဲမှ တစ်ယောက်ယောက် ငါးဖမ်းပိုက်ချပြီး ပြန်လာသည်ထင်၍ ရပ်စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။ ထင်သည်အတိုင်းပင် မီးအုပ်ဆောင်းကို ကိုင်ဆောင်ထားသော လူတစ်ယောက် ကမ်းပါးထက်သို့ တဖြည်းဖြည်းတက်လာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

အနားသို့ ရောက်သောအခါ မီးအုပ်ဆောင်းနှင့် လူက ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ၍ ရှေ့မှ လျှောက်သွား၏။ ကျွန်တော်လည်း နှုတ်ဆက်မည် ဟန်ပြင်ပြီးမှ ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ထိုသူ၏ နောက်မှပဲ လိုက်သွားလိုက်သည်။ ခမောက်ဆောင်းထား၍ ထိုသူ မည်သူမည်ဝါန်း ကျွန်တော် မသိ။ ငါးပုပ်နဲ့လို အနံ့ပျိုးဆိုးရွားသော အနံ့အသက်တစ်ခုက

ကျွန်တော်နှာခေါင်းထဲ ရောက်လာ၏။

“ဟား...နံလိုက်တာ...ဖို့”

ရှေ့မှ သွားနေသူဆိုမိလား ထင်၍ လှမ်းကြည့်လိုက်တော့လည်း ထိုသူ၏ လက်ထဲတွင် ဘာမှတော့ မတွေ့။ ရွာထိပ်ရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးများအရောက်တွင် ရွာထဲမှ ခွေးများ၏ ဆွဲဆွဲငင်ငင်အူလိုက်ကြသံမှာ ကြက်သီးများပင်ထ၏။ လေပြင်းတစ်ချက်ကလည်း ကသုတ်ကရက် တိုက်လိုက်သောအခါ ကုက္ကိုပင်ကြီးသည် လိုသည်ထက်ပို၍ ယိမ်းထိုးလှုပ်ရှားသွားသကဲ့သို့ ထင်မိသည်။

ရွာရောက်ခါနီးမှ ဘာဖြစ်တာပါလိမ့်ဟု ကျွန်တော်စဉ်းစားမိသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှေ့မှာ လူတစ်ယောက် ဂိုသဖြင့် အစောန်သည်။ သူ့လက်မှ မီးအုပ်ဆောင်းအလင်းရောင်ကြောင့် ရွာအဝင်လမ်းကို လှမ်းမြင်နေသည်။ ကုက္ကိုပင်ကြီးကို ကျော်ပြီး ညဘက်ချိန်လိုက်တာနှင့် ဘုန်းကြီးကျောင်းခြံဝင်းနှင့် ထိပ်နေသော ရွာဝင်လမ်းပေါက်သို့ ရောက်ပြီဖြစ်သည်။

ထိုစဉ် ရှေ့မှ သွားနေသူသည် ရှေ့ဆက်မသွားဘဲ ရုတ်တရက် ရပ်လိုက်၏။ ပြီးလျှင် ကျွန်တော်လာရာ လမ်းဘက်သို့ မျက်နှာမူ၍ ရပ်စောင့်နေတာ တွေ့ရသည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းထဲမှ ခွေးအူသံကိုလည်း ထပ်မံကြားရပြန်သည်။ ရွာထဲဝင်ခါနီးမှ ညသည် ပို၍တိတ်ဆိတ်နေသည် ထင်မိ၏။

ထိုသူသည် ဘုန်းကြီးကျောင်းခြံဝင်းအစပ်မှာတွင် မီးအုပ်ဆောင်းကို ငြိုးငြိုးကြိုးကြိုးရပ်နေသည်။ ထိုသူ၏ ရှေ့နားသို့အရောက်တွင် ပုပ်အက်အက်အနံ့သည် နှာခေါင်းထဲသို့ စူးစူးရှရှင်လာ၏။ ကျွန်တော်ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးသည်လည်း အဖျားတက်သကဲ့သို့

www.burmeseclassic.com

ယောက်လို ချမ်းတုန်၍တက်လာ၏။ ရင်ထဲ အသည်းထဲမှ အူလိုက် သည်း လိုက် အေးလာ၍ ကြက်သီးမွေးညင်း များ ထလာ၏။ ဘယ်လိုခံစားချက်မျိုး ဟု ကျွန်တော်ဖော်ပြရမုန်းမသိပါ။

စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်လာတာ နှင့် အနွေးထည် ဂျာကင်ကို ဆွဲစေပြီး လက်မှ ဆွဲလာသောအထုပ်ကို ပိုက် ကာ ထိုသူအား မကြည့်တော့ဘဲ ရွာထဲ သို့ အသော့နှင့်ပို့ ဟန်ပြင်လိုက်တော့ သည်။

ထိုအချိန်တွင်...

“လူလေး”

ရပ်နေသူထဲမှ ခေါ်သံကြား၍ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

မီးအုပ်ဆောင်အရောင်နှင့် မျက် နှုတ်တို့ တွေ့လိုက်ရတော့ ကျွန်တော် အံ့သြသွားသည်။

“ဟာ...ဘကြီး”

ဟု တစ်ခွန်သော ခေါ်လိုက်နိုင်ပြီး ကျွန်တော် ရွာဆီသို့သာ သုတ်ခြေတင် ၍ ပြေးခဲ့တော့သည်။

◆◆◆

အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ခွေး တံရွဲနှင့် မောကြီးပန်းကြိုးဖြစ်နေသော ကျွန်တော်ကို မျှော်နေကြသော အမေ နှင့် အဖေတို့က တအံ့တဩနှင့် ဆီး ကြိုကြရသည်။

ကျွန်တော့်အား လူလေးဟု ခေါ် လိုက်သော အသံသြသံကြီးနှင့် သွေး မရှိသော ဘကြီး၏ မျက်နှာဖြူဖပ်ဖြူ ရော်ကြီးကို မျက်လုံးထဲ ပြန်မြင်ယောင် မိရင်း...

“ဘကြီးနဲ့ တွေ့ခဲ့တယ် အမေ”

ဟု ဆို၍ ညီမလေး သံပေးသော ရေတစ်ခွက်ကို သောက်ပြီး တွေ့ခဲ့ရ သော အဖြစ်အပျက်အလုံးစုံကို အမေ တို့အား ပြန်ပြောပြလိုက်သည်။

ကျွန်တော် စကားဆုံးသောအခါ အမေသည် မျက်ရည်များ ကျလာ၏။

“ဪ...သံယောဇဉ်ကြီးရှာတဲ့ ငါ့အစ်ကိုရယ်၊ သူတူလေး ပြန်လာမယ် ဆိုလို့ လာကြိရာတာ”

ဟု မျက်ရည်များကို သုတ်ရင်း တဖွဖွပြောနေတော့သည်။ အမေကို ကြည့်၍ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိသလို၊ လွန်ခဲ့သော ၂နှစ်ခန့်က ဆုံးပါးသွားခဲ့ ပေမယ့် ယခုအချိန်ထိ မကျွတ်လွတ် ရှိနေသေးသည်။ ကျွန်တော်အပေါ် ငယ်စဉ်ကတည်းက သံယောဇဉ်ကြီးရှာ သော ဘကြီးဖြစ်သူအတွက်လည်း ဝမ်းနည်းမိပါသည်။

တကယ်တမ်းကျတော့ ကျွန် တော်တို့ ဘယ်လောက်ပင် ချစ်ခင်ခဲ့ရ သူတွေ ဖြစ်ပါစေ၊ ဘဝတစ်ပါးသို့ ပြောင်းပြီးမှ ယခုလိုပုံစံမျိုးနှင့် ပြန်တွေ့ ရသည့်အခါ ကြောက်စိတ်များကသာ ကျွန်တော်တို့ကို လွှမ်းမိုးနေလေ့ရှိ

သည်။

ဘဝခြားသွားသည့်တိုင် သံယော ဇဉ်တွေ မကုန်နိုင်သေး၊ မပြတ်နိုင်သေး ကြ၍ သူတို့တွေက အသံခံစား ပေး အရိပ်အယောင်တွေ ပြသည့်တိုင် ကျွန်တော်တို့က ကြောက်စိတ်တစ်မျိုး ဖြင့်သာ တုံ့ပြန်တတ်ကြပါသည်။ တရားကျစရာလည်း ကောင်းပါသည်။ တကယ်တော့ သူတို့ဘဝတွေက တကယ်ပင် သနားစရာကောင်းသော ဘဝတွေဖြစ်သည်။

ကျွန်တော် တတ်နိုင်တာတစ်ခု ကတော့ ကျွန်တော် မပြန်ခင်မှာ ဘကြီးအတွက် ရည်မှန်းပြီး ရွှေဦး ကျောင်းဆရာတော်ကြီးထံမှာ အကျိုး အကြောင်းပြောပြ၍ ကောင်းမှုဒါနထေး တစ်ခုပြုလုပ်ပေးမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက် သည်။ ရင်ထဲမှာ မကောင်း၍ အမေ လက်ရာ ထမင်းကိုပင် ကောင်းကောင်း မစားနိုင်တော့၊ စိတ်မော ယူမောနဲ့ပဲ စောစောအိပ်ရာဝင်ခဲ့တော့သည်။

အပြင်ဘက်မှာတော့ ညသည် တိတ်ဆိတ်မှုတို့ဖြင့် လွှမ်းမိုးခဲ့။

တစ်ချက် တစ်ချက်တော့ ဇွာ ကျောင်းဘက်ဆီမှ ခွေးအူသံတို့ကို ကြားနေရသည်ထင်၏။

* * *

လင်းမြည့်မောင်မြန်မာစာ

လိူာ်ဗြဲးစုံ ဂါထာထုံ

လူစွမ်းမြင့်(နတ်မောက်)

ရုံးအားရက်ဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်သည် အိမ်ရှေ့
မန်ကျည်းပင်ရိပ်တွင် ပက်လက်ကုလားထိုင်နှင့် စားပွဲချကာ
ရေခွေးကြမ်းသောက်၊ ဆေးလိပ်ဖွာရင်း မဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့
စာမူရေးဖို့ရန် တွေးတောကြံစည် စိတ်ကူးစဉ် အမျှင်တန်းနေ
မိပါသည်။

“သူငယ်ချင်း...ငါလာချင်လို့ဟေ့၊ ဝင်ခဲ့ပြီ။ ကိုက်
တတ်တဲ့ ခွေးရှိရင်လည်း လွှတ်ကွာ၊ ဟဲဟဲဟဲ...”

ဟောဟောခိုင်းခိုင်း ခင်မင်ရင်းနှီးစွာ ပြောပြောဆိုဆို
ဝင်လာသူကို ကြည့်လိုက်ရာ ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း
မင်းမြစ်နေသဖြင့် အံ့သြသွားရသည်။

“ဘယ်သူလဲလို့ကွာ၊ ထိုင်...စိုးမင်း၊ ဘယ်က လှည့်
ဝင်လာတာလဲ”

“မင်းဆီ တမင်သက်သက်လာခဲ့တာကွာ၊ မင်းတို့လမ်း
က ကားဝင်မရလို့ လမ်းထိပ်မှာ ငါ့အရိပ်ဘာနဲ့ ရပ်ထားခဲ့ရ
တယ်”

“အေးပေါ့ကွာ၊ မင်းလို စီးပွားရေးသမားမဟုတ်ဘဲ
ဝန်ထမ်းဆိုတော့ ချောင်ကျကျ၊ လမ်းကျဉ်းထဲမှာပဲ နေနိုင်
တယ်ဟေ့။ မင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ အကုန်အောင်မြင်
နေတာ သိပါတယ်။ ကြားပါတယ်ကွာ၊ မုဒိတာပွားပါတယ်။
ဝမ်းသာပါတယ်ကွာ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သူငယ်ချင်းရာ၊ မင်းလည်း
အောင်မြင်တဲ့သူတစ်ယောက်ပါပဲကွာ”

“ဟင်...ငါက ဘာတွေများ ထူးထူးချွန်ချွန်အောင်မြင်
လို့လဲကွာ၊ ရုရုစားစား ဝန်ထမ်းသမားပါ။ သားတွေ သမီးတွေ
ဘွဲ့ရ ပညာတတ်၊ အရာရှိဖြစ်အောင် တအားကို ရုန်းကန်ခဲ့
ရတာပါ။ အခု အငယ်ဆုံးသား ကျောင်းပြီးအောင် ရုန်းကန်
ချွေတာရတုန်းပါကွာ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ကျေနပ်
ပါတယ် သူငယ်ချင်းရာ”

“ဟုတ်ပါပြီ၊ ငါပြောချင်တာက မင်းမှာ စီးပွားရေးအရာ
တိုက်နဲ့ ကားနဲ့ မဟုတ်ပေမယ့် မင်း စာရေးဆရာဖြစ်နေတာ

ကို ပြောချင်တာပါ။ နတ်မောက်ပါတဲ့ ကလောင်တွေ ငါ
ဂရုစိုက်ဖတ်ပါတယ်။ ကိုယ့်မြို့က စာရေးဆရာဆိုပြီးပေါ့။
အဲဒီမှာ ငါ သဘောကျတဲ့ ကလောင်ငါးမျိုးလောက် မှတ်ထား
တာ။ စုံစမ်းကြည့်လိုက်မှ အဲဒီကလောင်ငါးမျိုးဟာ မင်း
တစ်ယောက်တည်းပဲဆိုပြီး သိခဲ့ရလို့ မင်းဆီ လာရုတ်ပြတာ။
ငါ ဝမ်းသာမဆုံးဘူးကွာ။ မင်း အောင်မြင်မှုမျိုးက ငွေနဲ့
ရွှေနဲ့ ဝယ်လို့၊ လဲလိုရတဲ့ အရာမဟုတ်ဘူးလေကွာ”

“သူငယ်ချင်းပြောတာနဲ့ ဘဝင်တောင် မြင့်သွားပြီကွာ”

“မြင့်ရမယ် သူငယ်ချင်း။ စာရေးဆရာဆိုတာ ဘဝင်
မြင့်ကို နေရမယ်။ ဘဝင်နိမ့်နေရင် ဘယ်မှာ စာဖတ်ပရိသတ်
ကို မြင့်နိုင်တဲ့ စာတွေ ရေးပေးနိုင်တော့မလဲကွာ။ ငါကတော့
အဲလိုပဲ ယူဆတယ်”

“လွတ်လပ်စွာ ယုံကြည်ခွင့်ရှိပါတယ်ကွာ။ ဟဲဟဲဟဲ”

“ဒါနဲ့ နေဦးကွာ။ ငါတို့ ကျောင်းနေဖက်တွေထဲက
ကိုစောအောင်နဲ့ ကိုအောင်ငွေသိန်းလည်း စာရေးဆရာ၊
ကဗျာဆရာတွေဖြစ်နေပြီဆိုကွာ”

“ဟုတ်တယ် သူငယ်ချင်း။ ဇာနည်မြေ စောအောင်နဲ့
အောင်ရဲ(၁)တို့ဟာ ကိုယ်တို့ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း
တွေပဲလေ”

“အေးကွာ။ ရှားရှားပါးပါး ငါတို့ နတ်မောက်က မျိုး
ဆက်သစ် စာရေးဆရာတွေပေါ့နော်။ ဂုဏ်ယူမိပါတယ်ကွာ”

“သူငယ်ချင်း... ကိုယ့်ကို တမင်တွေ့ရအောင် လာတာ
ပဲလား။ အခြား အကြောင်းထူးရော ပါသေးလား။ ပြောလေ။
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွားရအောင်။ ကိုယ်က ဧည့်သည်ကို
ဧည့်ဝတ်လိုက်ပြပါရစေ။ ဟဲဟဲဟဲ”

“ဧည့်သည်တွေ ဘာတွေ လုပ်နေပြန်ပြီကွာ။ မလိုပါ
ဘူးကွာ။ ဘယ်မှ သွားမနေပါနဲ့။ လက်ဖက်ရည်လည်း
မသောက်ချင်ပါဘူး။ ကိုယ့်အိမ်မှာပဲ ဖျော်သောက်တတ်
အောင် ကျင့်ခဲ့တာ လေးငါးနှစ်ရှိပြီ။ တစ်ခါတစ်ရံသာ အပေါင်း
အသင်းမိတ်ဆွေနဲ့ မဖြစ်မနေဆိုရင် လိုက်တယ်။ အခု ငါ
လာခဲ့တာက သူငယ်ချင်းဆီ တမင်သက်သက်လာတာပါ။
သူငယ်ချင်းရေတဲ့ သရဏဂုံဂါထာတော်ကြီးဖတ်ပြီး အေးချင်း
ပြည့်စုံသွားသူအကြောင်းဖတ်ရတာ အားရပီတိဖြစ်မိလို့ပါ။
ပြီးတော့ ငါ့ဘဝမှာလည်း ထုံခဲ့တဲ့ ဂါထာတစ်မျိုးရှိနေလို့
ပြောပြချင်လို့ပါ။

“ဟ... လုပ်ပါဟ အဲလိုဆိုလည်း။ ကိုယ်လည်း
အခုပဲ ထိုင်ပြီး ဘာရေးရမလဲ တွေးနေတာ။ ပြောကွာ
သူငယ်ချင်း”

ဤသို့ဖြင့် ငယ်ပေါင်း ကျောင်းနေဖက် သူငယ်ချင်း
ကိုစိုးမင်းမှ သူ့ဘဝတွင် အထုံရခဲ့ပြီး စီးပွားရေးလောကတွင်
အောင်မြင်မှုရ အေးချင်းခဲ့ရသည့် အာဇာနည်အကြောင်း
ပြောပြသဖြင့် စာစီပြုရေးခြယ် တင်ပြလိုက်ပါသည်။

“ငါနဲ့ ခင်ခင်နဲ့ရတော့ ငါကလည်း ကျောင်းပြီးစ။ ဘွဲ့
လက်မှတ်တောင် မယူရသေးဘူး။ ခင်ခင်ကလည်း နောက်
ဆုံးနှစ်ဖြေပြီးစ။ ဖိုက်ခဲ့တယ်လို့ဆိုရမှာပေါ့ကွာ။ ခင်ခင်က
ငါ့မိဘက မိုက်တဲ့ ကလေးတွေဆိုပြီး မခေါ်မပြော၊ လက်မ
ကြဘူး။ ငါ့လည်ပင်းမှာ ပါလာတဲ့ ငါးမူးသား ဆွဲကြီးလေးကို
ထုခွဲရောင်းချပြီး အိမ်ကလေးတူးနေရတယ်။ ငါ့မိဘ
မိတ်ဆွေ ဦးအောင်ကြီးက ကိုယ်တို့ကို သနားပြီး သူ့ပွဲရုံမှာ
တာလီစာရေးအဖြစ် ခေါ်ပြီးအလုပ်ပေးတယ်။ ခင်ကိုလည်း
ကုန်ပစ္စည်းအဝင်အထွက်နေရာမှာ အလုပ်ပေးတယ်။ မိမိ
အိမ်ပေါ်မှာတုန်းက ဘာမှသိပ်မသိ၊ နားမလည်တဲ့ ငါ့
ခင်တို့ဟာ တစ်နှစ်အတွင်းမှာ လောကဓံရဲ့ အထူးအထောင်
နဲ့ ဘဝပေးအခြေအနေအရ လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံတွေနဲ့
အရာရာကို သိသင့်သလောက် သိခဲ့၊ တတ်ခဲ့၊ အရေထူးခဲ့
တယ် သူငယ်ချင်း။ ခင်နဲ့ ငါတို့ဟာ သုံးနှစ်အတွင်း သားသမီး
မယူဘူးလို့လည်း ဆုံးဖြတ်တိုင်ပင် သဘောတူခဲ့တယ်လေ။

တစ်နှစ်လောက် လုပ်ငန်းအတွေ့အကြုံရှိတော့
ဦးအောင်ကြီးက နယ်မှာ ခွဲထားတဲ့ ပွဲရုံလေးကို ငါနဲ့ ခင်တို့
ဦးစီးလုပ်ဖို့ လွှတ်တယ်ကွာ။ ဆီထွက်သီးနှံနဲ့ ပဲမျိုးစုံ အလွန်
ထွက်တဲ့ နယ်မြို့လေးပေါ့ကွာ။ နေ့စဉ်လိုပဲ အရောင်းအဝယ်
ဖြစ်ထွန်းပါတယ်။ အလုပ်သမားနှစ်ယောက်နဲ့ လက်မလည်
အောင်ပါပဲကွာ။ တစ်ခါတလေ ငါရော ခင်ပါ ပဲအိတ်၊ နှမ်း
အိတ်တွေကို ဝင်ပြီး မ၊ရ၊ ထမ်းရတယ်ဟေ့။ နောက်ပြီး
နယ်မြို့ဆိုတော့ ရေမီးက မစုံဘူး။ တော်တော်လေး အခက်
အခဲတွေရတယ်ကွာ။ ဆင်းဆင်းရဲရဲ နေရတိုင်ရ၊ စားရတာ
ပေါ့ကွာ။

သုံးနှစ်လောက်ရှိတော့ နေတတ်ထိုင်တတ်၊ မြို့ခံ
ကုန်သည်ပွဲစားတိုင်းနဲ့လည်း မိတ်ရင်းဆွေရင်းတွေ ဖြစ်ခဲ့ရ
တယ်။ ကိုယ်ပိုင်အရင်းအနှီးလည်း အတော်လေးစုမီခဲ့ပြီ။
ကျေးဇူးရှင်ကတော့ ဦးအောင်ကြီးပေါ့ကွာ။ အဲဒီအချိန်မှာ
ခင်ကလည်း သားဦးကိုယ်ဝန်သုံးလရှိချိန်။

တစ်နေ့မှာ သင်္ကန်းခပ်မွန်းမွန်းနဲ့ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး
သက်တော် ခုနစ်ဆယ်လောက်ရှိမယ်၊ ဆွမ်းဘုရပ်တယ်ကွာ။
ငါတို့ကလည်း ပြီးစလွယ် ငွေငါးရာတန်သစ်ရွက်ကို သပိတ်

ပေါ်တင်လှူတော့ ဆရာတော်ကြီးက လက်ကာပြတယ်။ ပြီးတော့ “ရဟန်းဆိုတာ အသံပြောငွေ မကိုင်ရဘူး ဒကာကြီး။ ဒကာကြီးက ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုရင် ဒီအခြေခံ သိထားပါ” လို့ မိန့်တော့ ငါလည်း အတော့်ကို ဝမ်းနည်း နောင်တရသွားပြီး ချက်ချင်းဆွမ်းကွမ်းကိစ္စအတွက် စီစဉ်ပြီး အိမ်ထဲ ပင်ခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ကြီးကိုလည်း ခြေဖမ်း ဦးတိုက်ပြီး တောင်းပန် လျှောက်ထားမိတယ်။ ဆရာတော်ကြီးက “မသိလို့ တစ်ကြိမ် မှားတာ ခွင့်လွှတ်ပါတယ် ဒကာကြီး။ နောက်ထပ် မမှားဖို့ပဲ လိုပါတယ်။ ဒကာကြီးမှာ အလိုမပြည့်တဲ့ ဆန္ဒတွေ၊ အလုပ် လောဘတွေကြောင့် အခုလို အမှတ်တရမှားတာပါ။ နောက် နောင် မမှားဖို့နဲ့ ဒကာကြီး လိုအပ်မှုနဲ့အညီ အေးချမ်းပြည့်ဝ ဖို့အတွက် ဒီဂါထာကို နေ့စဉ် မနက်၊ နေ့၊ ည ကိုးခေါက် ရွတ်ပွားပေးပါ ဒကာကြီး” ဆိုပြီး ခဲတံနဲ့ ရေးထားတဲ့ ဂါထာ စာရွက်လေး ချီးမြှင့်ပြီး ပြန်ကြွသွားခဲ့တယ်။

အဲဒီ ဆရာတော်ကြီးက အာဂန္တုထင်ပါတယ်။ နောက် နေ့တွေ ဆွမ်းပွဲအသင့်ပြင်ပြီး လောင်းလျှိုး စောင့်ပေမယ့် ဒီနေ့အထိ ကြွမလာတော့ဘူး။ ငါတို့ ဇနီးမောင်နှံလည်း ကြံကြိုက်ဒီဒီအဖြစ် သံယာဇုံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်စွဲ မထားတော့ဘဲ ကြွလာတဲ့ ရဟန်း၊ ကိုရင်တွေကို ဆွမ်းလောင်းလျှိုးခဲ့တယ်။ ဆရာတော်ကြီး ချီးမြှင့်တဲ့ ဂါထာကိုလည်း ခင်ရော ငါပါ မပြတ်ရွတ်ပွားခဲ့တယ်။

ထူးခြားတယ်ဟေ့၊ သုံးလလောက်ရှိတော့ ဦးအောင် ကြီးဆီကတစ်ဆင့် ငါ့မိဘရော၊ ခင်မိဘရော ငါတို့နယ်မြို့၊ ခွဲနဲ့လေးဆီ လိုက်လာကြတယ်။ ခွင့်လွှတ်ပြီး ပြန်ခေါ်ကြ တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ခင်က ကိုယ်ဝန် ငါးလ ခြောက်လ လောက်ဖြစ်နေတော့ ငါ့မိဘရော၊ ခင်မိဘရောက သူတို့နဲ့ ဆိုက်နေရမယ်ဆိုပြီး လှူနေကြလို့ ရယ်ရမလို့၊ ငိုရမလို့ တောင် ဖြစ်ခဲ့ရသေးတယ်။ ငါ့ရော၊ ခင်ရော “အင်း... ဂါထာတန်ခိုးပြီ” ဆိုပြီး ကျေနပ်ပီတိဖြစ်ခဲ့ရတာ အမှန်ပဲ ဟွာ။

ငါနဲ့ ခင် ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ဘယ်မိဘနဲ့မှ လိုက် မနေဘူး။ မိဘအနီးပြန်ဝင်မိရင် အရင်ကလို အလွယ်အသာ ဝတ်စားနေထိုင်ပြီး ရိုရင်းစွဲ အရည်အချင်းတွေ ယုတ်လျော့ သွားမှာစိုးလို့ မိဘကို ပုန်ကန်မိလာပြတာတော့ မဟုတ်ပါ ဘူး။

ဒီလိုနဲ့ သားကြီး ငါးနှစ်သားအရွယ်မှာ ဒုတိယ သမီး လေးကို မွေးဖွားပြီး ကိုယ်ပိုင်ပွဲရုံလုပ်ငန်းနဲ့ အဝေးပြေး ကုန်တင်ကား သုံးစီးကို ပိုင်ခဲ့တယ်။

သားကို ရှင်ပြုအလှူနဲ့အတူ သိမ်း၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်၊ ရေတွင်းလည်း ရေစက်ချလှူခဲ့ပြီး သာသနာ့ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမအဖြစ် ခံယူခဲ့တယ်။ ဒီဂါထာကိုလည်း အရွက် ရေ ငါးထောင်ရှိက်နိမ့်ပြီး ဓမ္မမိတ်ဆွေတွေကို မှုဝေခဲ့ပါတယ်။ အခုဆိုရင် သားကြီးက ဂျပ်နဲ့မှာ အင်ဂျင်နီယာလုပ်နေတယ်။ သမီးက ကွန်ပျူတာနဲ့ ကျောင်းပြီးလို့ စင်ကာပူမှာ အလုပ် လုပ်နေတယ်။ အငယ်ဆုံး သားလေးက ဆေးတက္ကသိုလ် နောက်ဆုံးနှစ် အပိုင်း(ခ) တက်နေပြီ သူငယ်ချင်း။

ငါ့သာသနာတွေကိုလည်း ဒီဂါထာကို ငယ်စဉ်ကတည်း က သင်ပေးပြီး နေ့စဉ်ရွတ်ဖို့ သွန်သင်ညွှန်ပြခဲ့တယ်။ ငါနဲ့ ခင်ဘဝမှာ ဘယ်ကမ္မန်းလည်း မသိ၊ ဘယ်အရပ်ဒေသက ကြွလာမှန်းလည်း မသိ၊ အခု ဘယ်မှာလဲဆိုတာလည်း မသိ ရတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ချီးမြှင့်ခဲ့တဲ့ ဒီဂါထာဟာ မိဘ များက ခွင့်လွှတ်ပြီး ဘဝအခြေမြှင့် အေးချမ်းသာယာ ပြည့်စုံ ခဲ့လို့ အထုံရအောင် ထာဝရ ရွတ်ပွားနေတာပါပဲ သူငယ်ချင်း။

သူငယ်ချင်း စိုးမင်းက ရေခွေးကြမ်းနှစ်ခွက်မျှ ဆင့် သောက်လိုက်သည်။ ဆေးလိပ်ပေးရာ သူ ဆေးကွမ်း အရပ် ပြတ်သည်မှာ (၁၀)နှစ်ခန့်ရှိပြီဟု ပြောပြပါသည်။

သူတို့မိသားစု အမြဲရွတ်ပွားသည့် “လိုရာ ပြည့်စုံ အထုံဂါထာ” မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

ပူရိသ ဓမ္မသာရထိ၊ ပူရေန္တော ဒါနပါရမီ၊
ပူရေတိ သဗ္ဗလောကဿ၊ ပူရေတိ ဟရဝိဇ္ဇယော။
သာရထိ သာရထိဒေဝ၊ သာရထိနာမ လောကသ္မိံ၊
သာရထိ ပူရိသံသေဠံ၊ သာရထိနာမထေ နမော။
ဆယ်ခေါက်မျှ ကြည့်ရွတ်လျှင် အလွတ်ရွတ်ပွားနိုင်ပါ သည်။ ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်း ကိုစိုးမင်းမိသားစု လက်တွေ့ ရွတ်ပွား အကျိုးထူးများခဲ့သော ဂါထာတော်အစစ်အမှန်ဖြစ် ၍ ဂါထာမန္တန်ရွတ်ဖတ်ရန် ဝိသနာထုံသူတိုင်း ဝိသနာတူများ သို့ တစ်ဆင့်ရယူ လက်ဆင့်ကမ်း မှုဝေတင်ပြ ရေးသားအပ် ပါသည်။

တိုးတက်ကြီးပွားကြပါစေ

လွှဲစွမ်းမြင့်(နတ်မောက်)

ထူးဆန်းထွေလာ ဥကမ္ဘာ

မောင်လင်းအောင်

ကျားကျောင်း

ထိုင်းနိုင်ငံတွင်ရှိပါသည်။ မျိုးတုံးပျောက်ကွယ်တော့မည့်ဘေးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော ကျားများကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပေးနေသော ဘုန်းကြီးကျောင်းဖြစ်ပါသည်။ ရဟန်းတော်များကိုယ်တိုင် ကျားများကို ထိန်းကျောင်းပေးနေမှုကို မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။

ခွေးချစ်သူ

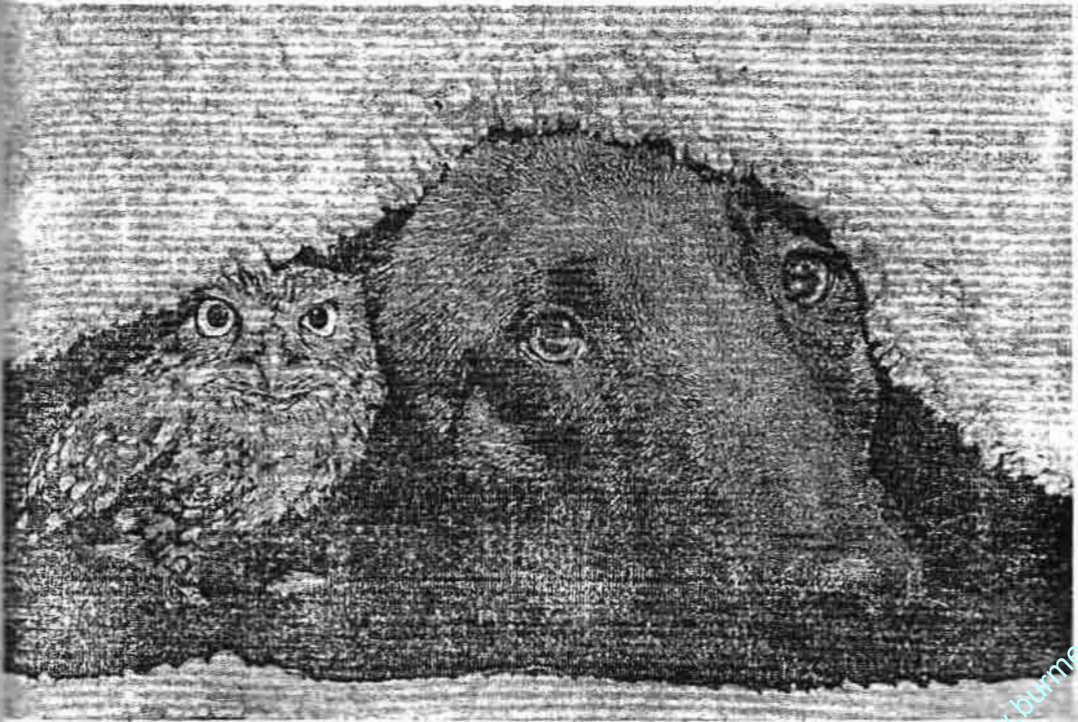
တရုတ်နိုင်ငံတွင် ခွေးချစ်သူ အမည်ရှိသည့် နေ့စဉ် နံနက်စောစော ငှက်ကတည်းက အိပ်ရာမှထကာ ခွေးကောင်ပေါင်း (၁၃၀၀)ကျော်အတွက် အစာကျွေးရန် စီစဉ်ရသည်။ အခြေအနေအထားသည် လေလွင့်ခွေး ထောင်ကျော်အထိ ရှိပြီး ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားကာ ခွေးချစ်သူ ကျန်းမာရေးကိုလည်း ဂရုစိုက်ပေးသည့် အလွန်ပင် မွန်မြတ်သော စိတ်ထားမျိုး ဖြစ်သည်။

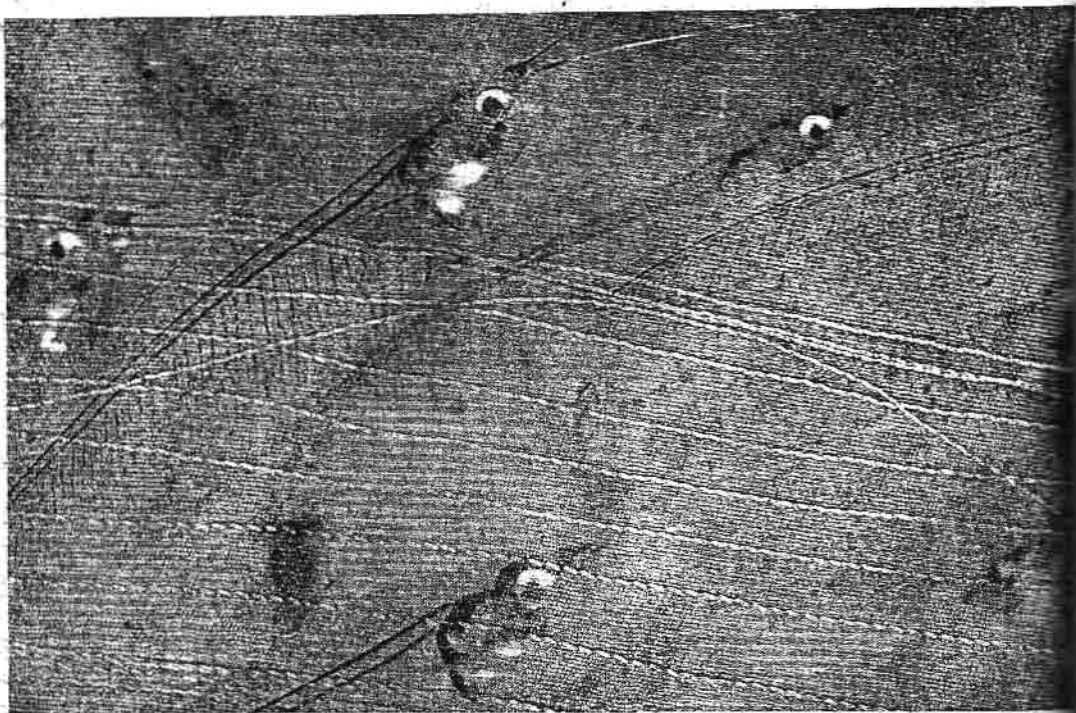

ရုပ်သေးရုပ်လေးနှင့် အစာကျွေးသူ
ပုံတွင် အဘွားအိုသည် ရုပ်သေးရုပ်လေးကို အသုံးပြု
၍ ရှဉ့်ငယ်လေးများကို အစာကျွေးနေသည်ကို ထူးခြားစွာ
ပြောဆိုသည်။

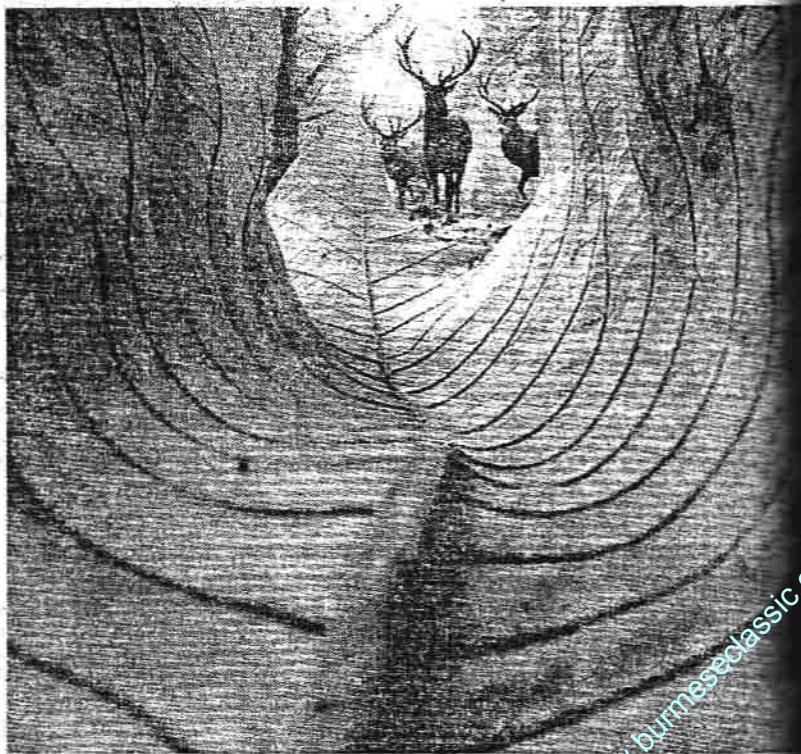
ဦးကွက်နှင့် ခွေးတို့၏ သံယောဇဉ်
ဦးကွက်တစ်ကောင်နှင့် ခွေးတစ်ကောင် အတူတကွ
မိတ်ဆွေအဖြစ် နေထိုင်ကြသည်ဟု ပြောလျှင် မည်သူမျှ
ယုံမည်မဟုတ်ပေ။ သို့သော် ယုံရတော့မည်။ ပုံတွင် ဦးကွက်
နှင့် ခွေး အကျွမ်းဝင်၍ မိတ်ဆွေအဖြစ် အတူတကွ ခင်မင်
ရင်းနှီးစွာ နေထိုင်ကြသည်ကို အံ့အားသင့်ဖွယ် ပြင်တွေ့ရ
သည်။

ဖောက်ထွင်းမြင်ရသော ငါး
တစ်ကိုယ်လုံး ထုတ်ချင်းပေါက် ဖောက်ထွင်းမြင်ရ
သော ရှားပါးငါးမျိုးစိတ်တစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။

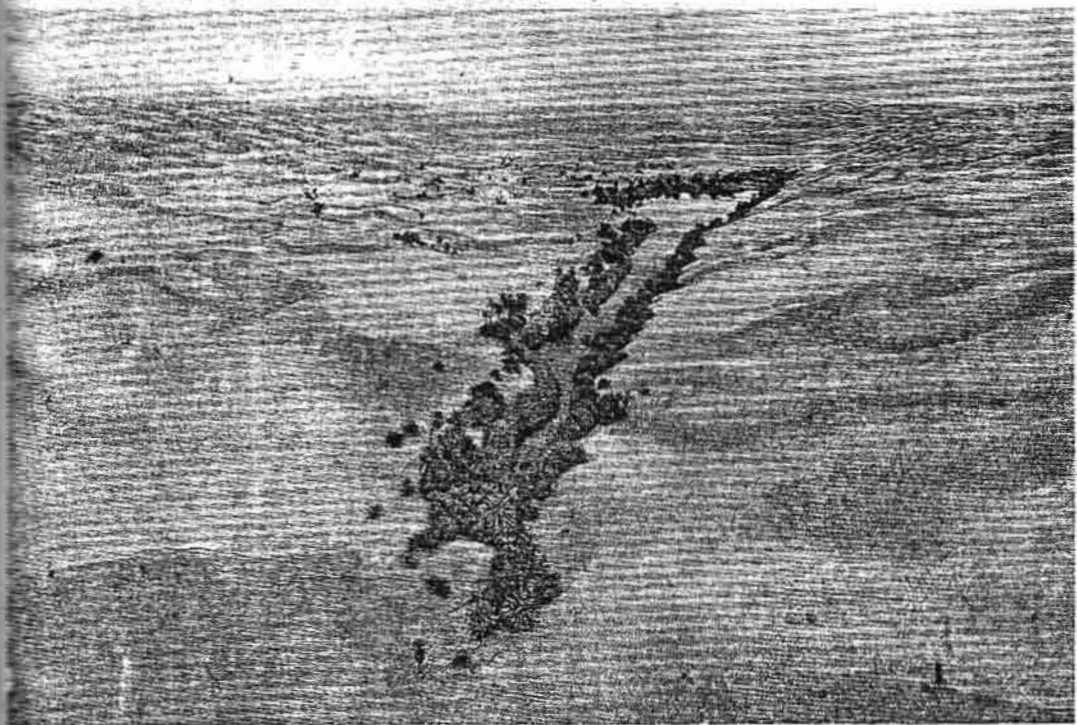
ဆန်းသစ်သော
ဓာတ်ပုံပညာ
တတ်ပုံဆရာ၏ ဆန်း
သစ်သော စိတ်ကူးဖြင့်
ရိုက်ကူးထားသော အနု
ပညာ လက်ရာမြောက်
ပုံတစ်ပုံကို ခံစားမြင်တွေ့
ရနိုင်ပါသည်။

စိုးပြုချို လမင်း

၂၀၁၀ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၆ရက်နေ့တွင် လ၊ ဗီးနပ်ဂျီဟ် (သောကြာဂျီဟ်) နှင့် ဂျူပီတာဂျီဟ် (ကြာသပတေးဂျီဟ်) တို့ နီးကပ်စွာ တည်ရှိပြီး ပြေးနေသော လမင်းကြီးသတ္တန် ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ၂၀၁၀ ခုနှစ်အတွင်း၌ ဤကဲ့သို့ ပြေးနေသော လမင်းကြီးကို မြန်မာပြည်သူ့ပြည်သားများသည်လည်း မြင်တွေ့ခဲ့ဖူးကြပေမည်။

အိုအေစစ်

သဲကန္တာရအတွင်းမှ အိုအေစစ်တစ်ခုပုံဖြစ်ပါသည်။ သဲအတိပြီးသော ခြောက်သွေ့ပသည့် ကန္တာရထဲတွင် ထိုကဲ့သို့ အမောပြေ အိုအေစစ်များ ရှိသကဲ့သို့ ခုက္ခအတိပြီးသော ဂူဘုံကျင်လည်ဘဝတွင်လည်း ဘဝအမောပြေ အရိပ်စစ် အိုအေစစ်လေးများကို အထောက်အကူပြု၍ လွတ်မြောက်ရာ လမ်းကြောင်းနိဗ္ဗာန်ကို ရှာဖွေတွေ့နိုင်ကြပါစေ။ ထိုဘဝအမောပြေ အိုအေစစ်မှာ ရတနာသုံးပါးမှလွဲ၍ အခြား မရှိတော့ပေ။

မွန်မြတ်သော စိတ်ထားရှိသူ

အသက်တစ်ရာရှိပြီဖြစ်သော ဘူဂေးရီးယားအဘိုးအို Dobri Dobrev ကြီးသည် နေ့စဉ် တောင်းစားကာ၊ သူ တောင်းစား၍ ရသမျှ ငွေကြေးအားလုံးကို မိဘမဲ့ ကလေးများ ကို ပြန်လည်လှူဒါန်းသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ အစိုးရက ပေးသော ပင်စင်လစာ ယူရို (၈၀)ဖြင့် လောက်ငုစားသုံးစွဲ နေထိုင်သည်။ အလွန်မွန်မြတ်သော စိတ်ထားရှိသူ အဘိုး အိုပင်တည်း။

100 year old Dobri Dobrev, a Bulgarian, donates all the money he gets from begging to orphanages that can't pay their bills. He himself lives on 80 euro pension by the government.

There's a tiny heart shaped Island in Fiji.

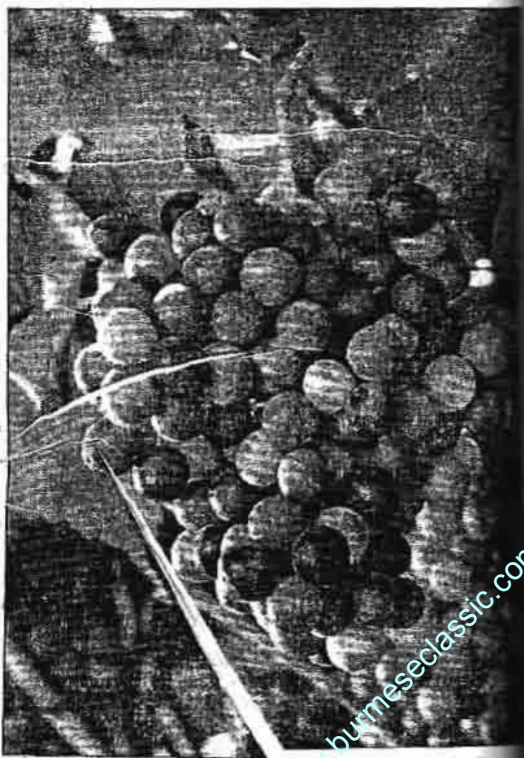

အသည်းပုံကျွန်း

ဖီဂျီနိုင်ငံရှိ အသည်းပုံသဏ္ဌာန် ကျွန်းတစ်ကျွန်း၏ ပုံဖြစ်ပါသည်။

ရောင်စုံ စပျစ်သီးများ

တစ်ခိုင်းထဲတွင် အရောင်အသွေးစုံလင်စွာဖြင့် ဖြစ် သိပ်သီးနေသော ရောင်စုံ စပျစ်သီးများကို ထူးခြားစွာ ဖြစ် တွေ့ရသည်။

Japan, they have an indoor
man-made beach.

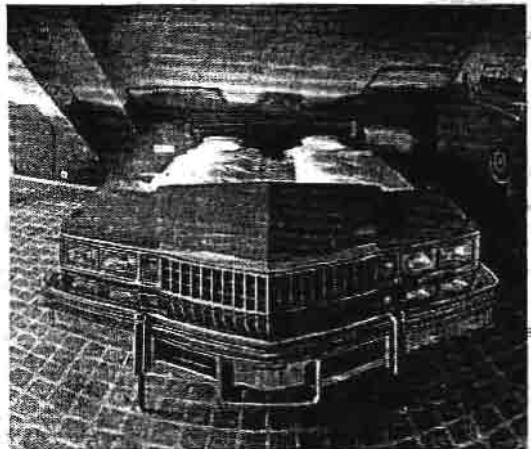

မိုးလို လေလို ကမ်းခြေ

ဂျပန်နိုင်ငံတွင် လူတို့ ဖန်တီးထားသော မိုးလုံလေလုံ ကမ်းခြေအတူကြီးတစ်ခုရှိသည်။ ရေပတ်လည်ဝန်းရံနေသော ကျွန်းနိုင်ငံဖြစ်သည်။ ဂျပန်တွင် ထိုကဲ့သို့ အမိုးအောက် လူလုပ်ကမ်းခြေတစ်ခုရှိနေသည်မှာ အံ့အားသင့်ဖွယ်ကောင်း လှသည်။

ကားဟောင်းများမှသည်

အိုဟောင်းသွားသော ကားများကို ခံစည်မကျိတ် ခြားသော အသုံးတည်သည့် နေရာများတွင် အဝင်ခွင့်ကျ အသုံးပြုထားသည်ကို ဆန်းသစ်ဖွယ် မြင်တွေ့ရသည်။

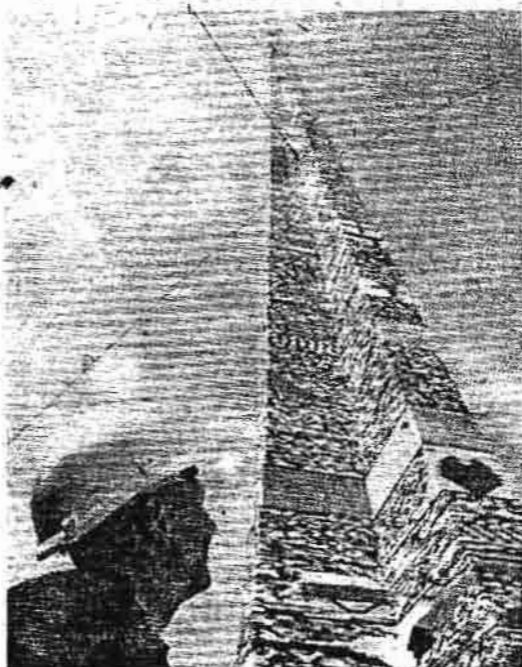

လက်ရာမြောက်သော ရဲတိုက်များ

ပင်လယ်ကမ်းခြေတွင် သဲများဖြင့် ဆော့ကစားရလှစွာ ကလေးများသာမက၊ လူကြီးများပါ ပျော်ကြသည်။ ဤတွင် သဲများဖြင့် ဖန်တီးထားသော လက်ရာမြောက်လှသည့် ရဲတိုက်ကြီးများကို မြင်တွေ့ရသည်။

In Istanbul, there's a vending machine that feeds stray dogs in exchange for recycled bottles.

LEGO

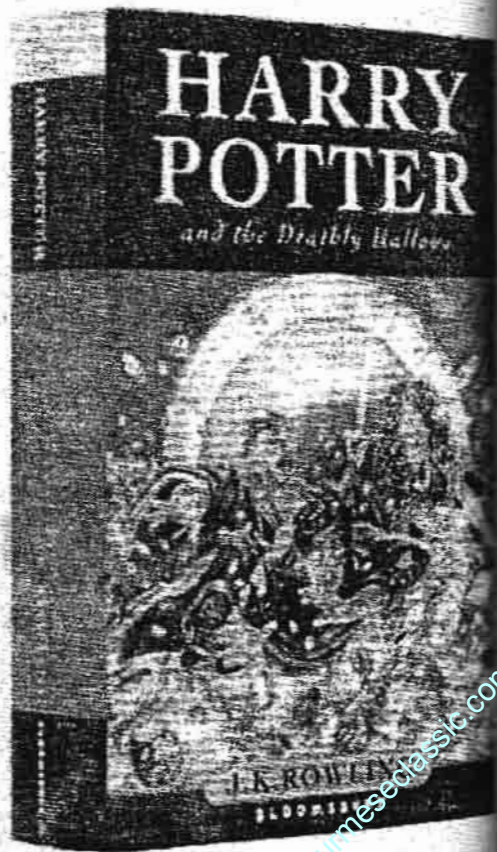
ကမ္ဘာကျော် LEGO ကုမ္ပဏီသည် ဘလော့(က်)တုံးလေးများကို တီထွင်ထုတ်လုပ်ပြီး ထိုဘလော့(က်)တုံးလေးများကို ဆက်၍ အရာဝတ္ထု(သဏ္ဌာန်)အမျိုးမျိုးရရှိနိုင်သည်။ LEGO ကုမ္ပဏီသည် ၁၉၄၀ ခုနှစ်ကတည်းက ဘလော့(က်)တုံးပေါင်း ဘီလျံ (၄၀၀)ကျော် ထုတ်လုပ်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ထိုဘီလျံ (၄၀၀)ကျော်သော ဘလော့(က်)တုံးလေးများကို ထပ်၍ဆက်လိုက်လျှင် ကမ္ဘာနှင့် လအကွာအဝေးထက် (၁၀)ဆပို၍ မြင့်မာသွားပေလိမ့်မည်။

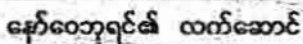
ခွေးများအတွက် အစာကျွေးစက်

တူရကီနိုင်ငံ အစ္စတန်ဘူလ်(Istanbul) မြို့တွင် ခွေးများအတွက် အစာကျွေးစက်များ တပ်ဆင်ပေးထားသည်။ ထိုစက်ထဲသို့ အသုံးပြုထားပြီးသော ဘူးခွံ၊ ပုလင်းခွံဟောင်းများ ထည့်လိုက်ပါက ခွေးစာထွက်လာသည်။ သဘောတရားက ဘူးခွံ၊ ပုလင်းခွံဟောင်းများနှင့် ခွေးစာလဲလှယ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

အရောင်းအသွက်ဆုံး စာအုပ်

ကမ္ဘာကျော် Harry Potter (ဟယ်ရီပေါ့တာ) သူ့စီးရီးစာအုပ်တွင် သတ္တမမြောက်နှင့် နောက်ဆုံးတွဲဖြစ်သော Harry Potter and The Deathly Hallows စာအုပ်သည် ဗြိတိန်နှင့် အမေရိကန်တို့တွင် အရောင်းအသွက်ဆုံး စာအုပ်စာရင်းတွင် ထိပ်ဆုံးမှ ရပ်တည်ခဲ့သည်။ စာအုပ်ထွက်ပြီးချင်း ၂၄ နာရီအတွင်းတွင် စာအုပ်ပေါင်း (၈.၃) သန်းခန့် ရောင်းချခဲ့ရပြီး ဆယ်ရက်အကြာတွင် (၁၁.၅) သန်းရောင်းချခဲ့ရသည်။

ဆောင်ဖို့နှင့် ဘာဂါဆိုင်ထက်
ပိုများသော ပြတိုက်များ

There are more museums in the
U.S. than *Starbucks and McDonalds*
combined.

ရှူးချင်ယောင်ဆောင်သူ
 ရှူးချင်ယောင်ဆောင်ခြင်း (တစ်နည်းအားဖြင့်) စိတ်ရောဂါဝေဒနာခံစားနေရသည်ဟု ဟန်ဆောင်ခြင်းသည်ပင်လျှင် ရှူးနေခြင်း (စိတ်ရောဂါဝေဒနာရှိနေခြင်း)၏ လက္ခဏာဖြစ်သည်။

source is mentioned in our blog: www.unbelievablefactsblog.com

Pretending to have a mental disorder, is a mental disorder.

source is mentioned in our blog: www.unbelievablefactsblog.com

The Dalai Lama was on the CIA's payroll from the late 1950s until 1974, reportedly receiving US\$180,000 a year.

CIA ၏ လစာ:

တိဗက်ဘုန်းတော်ကြီး
 ဒေလိုင်းလားမား (Dalai Lama) သည် ၁၉၅၀ခုနှစ်
 ၁၉၇၄ခုနှစ်အထိ CIA အကြီးမှ
 ထောက်ပံ့ကြေးအဖြစ် အပေါ့ကန်ဒေါ်လာ ၁၈၀,၀၀၀
 ကို နှစ်စဉ် ရရှိခဲ့သည်။

မောင်လင်းဇော်

တောင်ကွင်း ကိုရင်ဖြူ
ငေါင်းဖြေတစ်ချောင်း

ခုံနိမ်ရွာက
လေးကို ဟိုး . . . ခပ်
လှမ်းလှမ်းကပင် မြင်နိုင်ပါ
တယ်။ ပဲခူးရိုးမ တောင်တန်းကြီး
ရဲ့အခြေ တောင်ကြောတစ်နေရာမှာ
တည်ထားတဲ့ ရွာကလေးပါ။ အတော်
လေးလေးက ကြောင်ကောင်ကောင်၊ ခိုးခိုး

ဘာသာအား ခုန့်မြင့်မြင့် ကာထား
ခုံနိမ့်ဆိုတဲ့ ရွာကလေးက အ
သားသား။

နေပြောက်မထိုးနိုင်အောင်
တိုင်ချင်းယှက်၊ အရွက်ချင်းဆက်နေ
တဲ့ ဖိုမတောနဲ့ အနီးဆုံး ကပ်နေတဲ့
အလေးဆိုတော့ ငြိမ်သက်အေးချမ်း
တခြားရွာတွေနဲ့တော့ လုံးဝ မတူ
အဝေးက လှမ်းကြည့်လိုက်ရင်
အတိ ငြိမ်သက်နေတဲ့ ပန်းချီကား
ခုံနိမ့်လိုပဲ။

ရွာရဲ့ အရှောက်မှာ တောင်ကျ
ချင်းလေး၊ ရွာရဲ့ ပြောက်ဘက်မှ ရပ်
ချဉ်း အနောက်ဘက်ကို ဆက်စီးနေ
တဲ့ ခုံနိမ့်ရွာနဲ့ ရိုးမကို စည်းခြားထား
လိုပေါ့။

တစ်ရွာလုံးက ရွာသူရွာသားတွေ
အားထားရာကတော့ ရိုးမတောကြီး။
သာသနာ့ သစ်တောထွက်ပစ္စည်းတွေ
ဆိုတဲ့ မျှစ်၊ ဝါး၊ ကြိုး၊ ကြိမ်း၊ ချိတ်၊
ချည်၊ သစ်မြစ်၊ သစ်ဖုတ်တာတွေကို
အချောဆောင်းလို့ ဝမ်းရေကို တစ်ဖက်
တစ်လမ်းက ဖြေရှင်းကြရတယ်။
အိမ်ကလုပ်ငန်းကတော့ စိုက်ပျိုးရေး။
အောင်ပေါ် ကွက်လပ်တချို့နဲ့ နေရာ
အတိအကျမှာ အဆင်ပြေသလို စိုက်ပျိုး
ကြတယ်။ မြေပြန့်အားလုံးကတော့
အင်းတွေ အပြည့်။

အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ ငြိမ်သက်
နေတဲ့ ခုံနိမ့်ရွာကလေး။

◆◆◆

“ဟာ...ငါတို့ စပါးခင်း ဆည်
တံတားတာကို ဘယ်သူလာချီးသွား
ဆဲ မသိဘူးကွာ။ ဝင်းမြင့်ရေ...လာ
လာ၊ ပြန်ပြန်ပြန်ပိတ်ရအောင်”

ပဲခူးရိုးမတောင်ကြောအတွင်းမှာ
နေတဲ့ ဖိုမနောက်ဆိုင် ကုန်းသုံးကုန်း
အလယ်က မြေကွက်လပ်မှာ စောဝင်း

နဲ့ ဝင်းမြင့်တို့ ညီအစ်ကိုရဲ့ စပါးခင်းရှိပါ
တယ်။ ချောင်းရေကို သွယ်ပြီး စပါးစိုက်
ခဲ့တာ။ အခု ရေမလိုတော့လို့ ဆည်ကို
ပိတ်ထားတာ။ ဘယ်သူကလေး လာပြီး
ဖျက်ဆီးနေတယ် မသိဘူး။ နှစ်ခါရှိပြီ
ဆည်ကုန်နေတာ။

“ဟုတ်ပဲ အစ်ကိုလေးရာ။ ဖျက်
လို ဖျက်ဆီးနဲ့ ဘယ်ကောင်များ လက်
ကမြင်းတယ် မဆိုနိုင်ဘူး”

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် မကျေ
မနပ်နဲ့ ဆည်ကို ပြန်ပိတ်နေရတယ်။

“ဝင်းမြင့်ရေ...ဒီမှာ ခြေရာတွေ
တွေ့လား။ လူခြေရာကွ။ ဘယ်ကောင်
များလဲ မသိဘူး။ တွေ့လို့ကတော့ကွာ၊
ဟင်း...”

“စပါးခင်းကလည်း သိပ်ကောင်း
နေတာကိုး အစ်ကိုလေးရဲ့ မနာလို
တာများလား မသိဘူးနော်”

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် စကား
တပြောပြောနဲ့ ဆည်ကို ပြန်ဖို့၊
ကတွက်ပေါက်တွေပိတ်နဲ့ အလုပ်များ
နေကြပါတယ်။

တရားခံကိုတော့ မိအောင် ဖမ်း
မယ်ဆိုတာ နှစ်ဦးလုံးရဲ့ အတွေးထဲမှာ
တစ်ထပ်စာည်း။

◆◆◆

“ဟယ်...သားတို့ရယ်၊ ဥစ္စာ
ပျောက် ငရဲရောက်ဆိုသလိုပဲ။ အမေ
တော့ ဘယ်သူကိုမှ မထင်ရက်ဘူး။
တစ်ရွာလုံးက တစ်ယောက်ကို တစ်
ယောက် ကူညီစောင့်ရှောက်နေကြ
တာလေ”

“ကျွန်တော်တို့လည်း ထင်တော့
မထင်ပါဘူး။ ဒီပေမယ် ခြေရာလက်ရာ
တွေနဲ့ဆိုတော့ ဒီနားမှာ ဒီတစ်ရွာပဲ ရှိ
တာလေ”

“စဉ်းစားရတော့ ကျွပ်ပါတယ်
ကွယ်”

“အမေ ဘယ်သူကိုမှ မပြောနဲ့
ဦးနော်။ လက်ပူးလက်ကြပ်မိအောင်
သားတို့ စောင့်ဖမ်းမလို့”

“ဟဲ့...ဟဲ့...တွေ့ရင်လည်း
ကိုယ်ရွာသားချင်း ရန်တွေဘာတွေ
မဖြစ်နဲ့နော်”

“စိတ်ချပါ အမေရယ်။ သားတို့
က လူပိုက်တွေမှ မဟုတ်တာ”

သူတို့လယ်ကို လာရောက်
ဖျက်ဆီးနေသူကို ဖမ်းဆီးဖို့အတွက်
ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ညတိုင်း ပုန်း
အောင်းလို့ အပင်ပန်းခံ စောင့်ဆိုင်းနေ
ကြပါတယ်။ သုံးညတိုင်တိုင် စောင့်ခဲ့
ပေမယ့် အကြောင်းကတော့ မထူးခဲ့။

“အစ်ကိုလေး...ကျွန်တော်တို့
စောင့်မှန်းသလိုထင်တယ်။ ဘာမှ လာ
မလုပ်ပြန်ဘူး”

“အေးကွာ၊ ကဲ...မထူးတော့ဘူး။
စပါးတွေ ရင်လာရင် သမင်တို့၊ တော
ဝက်တို့ရန်ကလည်း ကြောက်ရသေး
တယ်။ တဲ့ တဲ့ထိုးပြီး စပါးခင်းစောင့်ရ
အောင်လား။ ပိုလုံခြုံသွားတာပေါ့”

“ကောင်းတယ် အစ်ကိုလေး။
ရွာမပြန်တော့ဘဲ တဲထိုးနေလိုက်ရင်
အားတဲ့အချိန် တောထဲဝင်ပြီး ချိတ်
လည်း ခူးနိုင်တယ်။ ကြိမ်လည်း ရှာနိုင်
တယ်။ ဝင်ငွေတောင် ပိုကောင်းဦးမှာ
မဟုတ်လား”

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ဝါးခတ်ပြီး
တဲတစ်လုံး အမြန်တိုဆိုက်ကြပါတယ်။
ဒီလိုနဲ့ စောဝင်းနဲ့ ဝင်းမြင့်တို့ ညီအစ်ကို
ရွာမှာ မနေတော့ဘဲ သူတို့လယ်ကို
စောင့်ဖို့ ရိုးမတောထဲမှာ တဲတစ်လုံးနဲ့။

◆◆◆

ပဲခူးရိုးမဆိုတာ တကယ်ကို
နက်နဲတဲ့ တောကြီးပါ။ ပျဉ်းမနားနဲ့
တောင်တွင်း (ကျောက်ပတောင်အထိ
ပေါ့) ဆွဲတဲ့ ရထားဆို မင်းပြင်ယဲ့

www.burmeseclassic.com

အလွန်ချွန်တို ဘူတာတွေက တောင်
တွေကြားထဲမှာ။ နွေရာသီမှာတောင်
အေးလွန်းလို့ အနွေးအကျိုဝတ်နေရ
တာ။

သားရဲတိရစ္ဆာန်ကလည်း ပေါ့မူ
ပေါ့။ ဘယ်လောက် ပေါ့လဲဆို စောဝင်း
တို့ရဲ့ ခုံနိမ့်ရွာနားအထိ သမင်တွေ၊
တောဝက်တွေ စပါးခင်း ဝင်စားတတ်
လို့ ဒူးလေးနဲ့ စောင့်ရတယ်လေ။

ကျောက်ပန်းတောင်း ရထားရဲ့
ဂါတ်ဗိုလ်က ရထားတွဲနောက်ဆုံးက
ဂါတ်ဗိုလ်တွဲမှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ငေး
မောရင်း လိုက်လာတာ။ ရထားလမ်း
ဘေး တောင်ကြောပေါ်က ကျားသစ်
ရထားပေါ် ခုန်တက်ပြီး ပုတ်သွားတာ
ကံကြီးလို့ မသေတယ်။ တောင်တွင်း
ဆေးရုံတင်ရပါရောလား။ အဲဒီလောက်
ကို ရိုးမတောကြီးက ထူထပ်တာ။

ကျွန်း၊ ဖျဉ်းကတိုး၊ သစ်ရာ၊
အင်ကြင်းဆိုတဲ့ အပင်ကြီးတွေက
လည်း ဖြောင့်ပြီး မြင့်လိုက်တာ။
ကညင်ပင်ထိပ်ဖျားက ကြက်တူရွှေကို
ဝွန်း ပစ်လိုက်တော့ လောက်စာက
မရောက်ဘူး။ တောတက်တဲ့ ရွာက
လူတွေဆို ကျားရန်၊ ဆင်ရန်က
ကြောက်ရသေးတယ်။ တောက
အဲသလောက် နက်ခဲ့တာ။

မနက်စောစော နေရောင်ခြည်က
ပဲခူးရိုးမတောကြီးကို ပက်ဖျန်းထားပါ
တယ်။ ကျေးငှက်သာရကာတို့ရဲ့ အော်
မြည်တွန်ကျူသံက ရိုးမရဲ့ တေးဂီတ
တစ်ပုဒ်လိုပါပဲ။

“အောက်...အီးအီး...အွတ်”
ခပ်လှမ်းလှမ်းတစ်နေရာက
တောကြက်ဖတစ်ကောင်ရဲ့ တွန်သံကို
ကြားလိုက်မိတယ်။
“အစ်ကို...အစ်ကို...ဟိုမှာ

ဘာကြီးလဲ”
“လူကွ...လူ... တို့ ဆည်ပိတ်
ထားတာလည်း ကျိုးနေပြန်ပြီ လေးခွ
နဲ့ ပစ်ကွာ”

သစ်ပင်တစ်ပင်ကို ကျောမှီပြီး
ရပ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်။ ချိုးဖောက်
ထားတဲ့ ဆည်နားမှာ။ သစ်ပင်ကို
ကျောမှီပြီး ရပ်နေတာ။ ဆံပင်တိုတိုနဲ့
ရုတ်တရက်ကြည့်လိုက်တော့ မိန်းမ
မျက်နှာမျိုး။

“ဟ...လူလည်း မဟုတ်ဘူး”
စောဝင်းက လေးခွနဲ့ ပစ်ခိုင်းလို့
ဝင်းမြင့် လေးခွနဲ့ ပစ်လိုက်ပါတယ်။
“ဝိုး...ဖောက်”

လေးခွကိုင်နေကျမို့ ရင်ဘတ်ကို
တည့်တည့်ထိပါပြီ။

“ကွီ...ကွီ”
“အောင်မလေး...သေပါပြီဗျ”
“ဟာ...ဘာကောင်ကြီးလဲ”
လေးခွနဲ့ ပစ်လိုက်တဲ့ ဝင်းမြင့်
ဆီကို တစ်ရှိန်တိုး ဝင်တိုက်လိုက်ပါ

တယ်။ ဝါးသုံးပြန်လောက် ဝေးတာကို
နှစ်ခုနဲ့ သုံးခုနဲ့ ရောက်လာပြီး ဝင်
တိုက်သွားတာ။ အံ့ရောကောင်းတာထဲ
ခြေထောက်တစ်ချောင်းတည်း ပိုပြီး
လက်နှစ်ဖက် ကားလို့ ခြေတပေါင်ကနဲ့
ခုန်သွားတာ မြန်လိုက်တဲ့ ဖြစ်ခြင်း။

စောဝင်းတစ်ယောက် အံ့သြ
လွန်းလို့ ကြက်ဆသ၊ သေသွားမိတယ်။
ချောင်းဝမ်းမှာ သတ္တဝါကြီးဝင်တိုက်ပြီး
လဲကျနေတဲ့ ဝင်းမြင့်ကိုတောင် ထူ
မပေးမိဘူး။ လေလို လျင်မြန်တဲ့
အဟုန်နဲ့ သတ္တဝါကြီးက ရိုးမတောထဲ
ပြေးဝင်သွားပါရော။

“ညီလေး ဝင်းမြင့်”
လဲကျနေတဲ့ ဝင်းမြင့်ကို ပြောထူ
လိုက်ပါတယ်။

“ဘာဖြစ်သွားသေးလဲ”
အမောတကော မေးလိုက်တော့
“ခါး နည်းနည်းနာသွားတယ်
အစ်ကို။ ကျန်တာ ဘာမှမဖြစ်ဘူး”

ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် တဲဆီ
ရောက်တော့မှ ရေသောက်ပြီး အမော
ဖြေရတော့တယ်။

“အစ်ကို...ဘာကောင်ကြီးလဲ
သိလား။ ကျွန်တော် ရိုးမတောထဲမှာ
တစ်ခါမှ မမြင်ဖူးဘူး”

“ငါလည်း မတွေ့ဖူးဘူး။ ခြေ
ထောက်ကလည်း တစ်ချောင်းတည်း
မင်း သတိထားမိလား။ ခြေဖောက်စဉ်က
အရှေ့မှာ။ ခြေချောင်းတွေက နောက်
ရောက်လို့”

“အဲဒါတော့ မမြင်လိုက်ဘူး။ ခြေ
တစ်ချောင်းမှန်းတော့ သိတယ်။ လူကို
ဝင်တိုက်လိုက်တာ သတိလစ်မတတ်
လေ”

“အေးကွာ၊ တော်တော်ငှားဆန်
တဲ့ အကောင်ကြီး”
“အစ်ကို ဒီနေ့ ဖွာပြန်ရအောင်

ဒီမှာ မနေချင်တော့ဘူး”

“အေးအေး၊ ဆန်လည်း ကုန်
တော့မယ်၊ ပြန်လေ”

စဉ်းစားမရတဲ့ သတ္တဝါဆန်းကြီး
အကြောင်းကို ပြောကြရင်း ညီအစ်ကို
နှစ်ယောက် ရွာပြန်ခဲ့ကြပါတော့တယ်။

◆◆◆

“ဟားဟားဟား... မင်းတို့ နှစ်
ယောက် တောခြောက်ခံရတာ ဖြစ်မယ်။
ငါတို့ ရိုးမတောကြီးထဲမှာ အမြဲ အမဲ
လိုက်နေတာ။ ဒီလို သတ္တဝါ တစ်ခါမှ
မမြင်ဖူးဘူး”

စောဝင်းနဲ့ ဝင်းမြင့်က ရွာမှာ
ပြန်ပြောပြတော့ ရွာခံ မုဆိုးတွေက
ဝိုင်းရယ်ကြတယ်လေ။

ဖိုးလုံးတို့က မုဆိုးအလုပ် လုပ်
ကြတာ။ ရိုးမတောနက်ထဲမှာ သား
ကောင်ကို ဘိနဲ့လည်း ထောင်ကြတယ်။
ဒူးလေးနဲ့လည်း ပစ်တယ်။ ရွာရဲ့
စာကယ်မုဆိုးတွေ။ သိပ်မကြာသေးခင်
ကပဲ ဝံတစ်ကောင်ကို ဘိနဲ့ မိလိုက်
သေးတယ်။ အခုတော့ သူတို့ကိုယ်
တိုင် မမြင်ဘူးတဲ့ အကောင်ဆိုတော့
စောဝင်းနဲ့ ဝင်းမြင့်တို့ အရှုံးဖြစ်ရော။

“စဉ်းစားလည်း ကြည့်ဦး။ ခြေ
တစ်ချောင်းတည်းနဲ့ ခုန်ဆွဲ ခုန်ဆွဲသွား
ဘယ်တဲ့။ နောက်ပြီး ခြေဖနောင့်က
အရှေ့မှာ။ ခြေချောင်းလေးတွေက
အနောက်မှာတဲ့။ ဘယ်သတ္တဝါများ
အဲဒါနဲ့ ရှိဖူးလို့လဲ။ ဟားဟားဟား...”

တဝါးဝါး တဟားဟားနဲ့ ဝိုင်းရယ်
နေကြတော့ စောဝင်းတို့ ညီအစ်ကို
နှစ်ယောက် ဘာပြန်ပြောရမယ်မုန်း
မသိဘူး။

တစ်ရွာလုံးမှာ အသက်အကြီး
ဆုံး အဘပန်းကလည်း စောဝင်းတို့
ပြောတဲ့ သတ္တဝါကို မမြင်ဖူး။ မကြာဖူး
ပါဘူး။

“နာနာဘာဝ ဝိနာဘာဝတွေလား
မှ မသိတာ။ ရိုးမထဲမှာ ဒါမျိုး အထူး
အဆန်းတွေကလည်း ရှိသေးတယ်”

အဘပြောတာလည်း ဟုတ်နိုင်
တာပါပဲ။ ခုံနိမ့်ရွာသားတွေက ရိုးမ
တောကို အိပ်လို့ လုပ်နေရတော့
နေရာအနှံ့ရောက်ဖူးကြတယ်။ အံ့ဩ
စရာပေါင်းစုံ တွေ့ဖူးကြတယ်လေ။

“ဟုတ်မယ်နော် အဘ။ လယ်
ဝေးဘက်မှာ မြန်မာသမားတော်ကြီးဆို
ကို ကျွတ်တွေ ဆေးလာကုတယ်လို့
ကြားဖူးတယ်”

“အေးလေကွာ။ ဒီလို ရိုးမနဲ့ နီး
တဲ့ အရပ်တွေမှာ ဒီလိုဖြစ်တတ်တာ
ဆန်းတာမှတ်လို့”

“အင်း... ကျွတ်တွေ ဘာတွေ
ထင်ပါရဲ့၊ လူနဲ့တော့ အတော်တူတာပဲ။
ဒါပေမယ့် ထူးဆန်းတာက ခြေထောက်
တစ်ချောင်းတည်းရှိနေပြီး ခုန်ဆွဲ ခုန်ဆွဲ
နဲ့ တော်တော်ကို မြန်အောင် ပြေးနိုင်
တာ”

“နာနာဘာဝပို့ ထင်ပါရဲ့ကွာ”

ခုံနိမ့်ရွာလေးမှာ စောဝင်းနဲ့ ဝင်း
မြင့်တို့ ပြောပြတဲ့ အကောင်ကြီးက
အမျိုးအမည် မခွဲခြားတတ်တဲ့အဆုံး
တော့ မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်ဖြစ်
လာခဲ့ပါရော။

◆◆◆

ရိုးမတောစိမ်းစိမ်းစိုစိုအတွင်းမှာ
ရွှေဝါရောင် ရိုးပြတ်တောတွေက ဟို
တစ်ကွက် ဒီတစ်ကွက်။ ရိုးမသဘာဝ
ပန်းချီကားရဲ့ အလှကို ရွှေဝါရောင်တွေ
က အားဖြည့်ပေးထားတဲ့အလား။

နွေလယ်ကာလပို ရိုးမတော
အတွင်းမှာ ထင်းရှု၊ ဝါးရှု၊ မျှစ်ချိုးနဲ့
ခုံနိမ့်တစ်ရွာလုံးနီးပါး တောထဲမှာပါ။

“စောဝင်းရေ... ဝင်းမောင်ရေ
ခွေးကြည့်ပါဦး”

အိမ်ရှေ့က ခေါ်သံကြောင့် နွားစာ
စဉ်းနေတဲ့ စောဝင်း အိမ်ရှေ့သို့ ထွက်
ကြည့်လိုက်ပါတယ်။

“ဟ... ဖိုးလုံး၊ ညှဉ်သည်တွေ
ရောပါလား၊ ဝင်ပါ၊ ထိုင်ကြပါဦး”

ရွာထုံးအတိုင်း အိမ်အောက်က
နွားတင်းကုပ်ရှေ့မှာ ကွပ်ပုစ်နဲ့ စားပွဲ
တစ်လုံးက အိမ်တိုင်းလိုလိုပါပဲ။ ညှဉ်
သည် ညှဉ်ခံစရာနေရာလေ။

“ဆရာတို့ တွေ့ချင်နေတဲ့
စောဝင်းဆိုတာ သူပဲ။ စောဝင်းရေ...
ဝင်းမြင့်ရော ဘယ်မှာတုန်း”

“အရှေ့ပိုင်း ခဏသွားတယ်။
လာပါလိမ့်မယ်”

“သူတို့က ဟုမ္မလင်းနယ်က
မုဆိုးတွေ၊ သူကတော့ မန္တလေးက မင်း
တွေဖူးခဲ့တဲ့ ခြေတစ်ချောင်းနဲ့ သတ္တဝါ
အကြောင်း မေးချင်လို့တဲ့ကွ”

ဖိုးလုံးက အားလုံးနဲ့ မိတ်ဆက်
ပေးပါတယ်။

“ငါတို့တွေ ဗြူးပေါ်မှာ စကားစပ်
မိလို့ မင်းအကြောင်းပြောရင်း သူတို့က
စိတ်ဝင်စားပြီး လိုက်လာတာ”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဦးလေးက
မန္တလေးက။ ဖြစ်နိုင်ရင် မင်းပြောတဲ့
အကောင်ကြီးကို ဖမ်းချင်လို့၊ သူတို့က
ဟုမ္မလင်းက မုဆိုးတွေ၊ ကံ... ကံ...
တွေပုံလေး ပြောပါဦး”

“ကျွန်တော်တို့ စပါးခင်း ဆည်
ပိတ်ထားတာကို တစ်ယောက်ယောက်
က လာလာချိန်နေတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့
ညအိပ်စောင့်ဖမ်းတာ မမိဘူး။ တစ်နေ့
တော့ လယ်နားမှာ သစ်ပင်ကို ဝှိုပြီး
မတ်တတ်ရပ်နေတာ တွေ့ရတာ”

“အဲဒါ အိပ်နေတာဗျ၊ သူတို့ရဲ့
နောက်စေ့မှာ ကြံချိန်နဲ့ တုတ် ခြစ်
တစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါနဲ့ သစ်ပင်ကို ခြစ်
ထားပြီး အိပ်တတ်ကြတယ်”

ဟုလင်းနယ်သား မုဆိုးက ဝင်
ပြောလိုက်ပါတယ်။

“ပြောပါဦး၊ ပုံသဏ္ဌာန်ကို”

“လူနဲ့ တူတယ်။ ဆံပင်တိုတိုနဲ့
မိန်းမပုံမျိုး၊ ခြေထောက်က တစ်ချောင်း
တည်း။ သွားတော့ ခုန့်၊ ခုန့်သွားတာ
သိပ်ကို မြန်တာပဲ။ ကျွန်တော့်ညီကို
ဝင်တိုက်သွားတာ လွင့်သွားတယ်ဗျာ။
အာသန်ပုံရတယ်။ ထူးခြားတာကတော့
ခြေထောက်က လူနဲ့တူပေမယ့် ခြေ
ချောင်းတွေက နောက်မှာ။ ဖနောင်က
ရှေ့ရောက်လို့”

“ဟုတ်ပါတယ်။ သေချာတယ်။
အဲဒီအကောင်တွေရဲ့ ခြေထောက်က
လူခြေထောက်ပုံနဲ့ ပြောင်းပြန်”

“ကဲကွာ၊ အဲဒီအကောင်ကို တို့
ဖမ်းချင်တယ်။ မောင်စောဝင်းတို့
ညီအစ်ကို ကူညီပါဦးနော်။ မိသည့်ဖြစ်
စေ၊ မမိသည့်ဖြစ်စေ မောင်စောဝင်းတို့
ကို လမ်းပြခဲ ထိုက်သင့်သလို ဖြစ်စေ
ရပါမယ်”

ခုံနိမ့်ရွာမှာ မိလိ မုဆိုးလမ်းပြ
လာခေါ်တာတွေ၊ ဘောခြောက်ပေးရ
တာတွေလည်း ရှိသေးရဲ့

◆◆◆

နှစ်တွေက ကြာခဲ့ပါပြီ။

ရိုးမတောင်ခြေက ခုံနိမ့်ရွာ
ကလေးလည်း ရွာဖျက်လို့ ဖုန်းဆိုးပြေ
အဖြစ် ပြောင်းခဲ့ပါပြီ။ ရိုးမတောကြီး
လည်း တောင်ကတုံးအဖြစ် ပြောင်းခဲ့
ပြီပေါ့။ အင်းလေး၊ စောဝင်းတို့တောင်
အဘစောဝင်းအရွယ်ကို ရောက်ခဲ့ပြီပဲ။

“အဘ...အဘတို့ လိုက်ဖမ်းတဲ့
လူလိုအကောင်ကြီး မိခင်လားဟင်”

“မမိပါဘူးကွာ။ မိဖိုနေနေသာ
သာ နောက်တစ်ခါတောင် အဘ
မတွေ့ဘူးတော့ဘူး”

“အဲဒါ ဘာကောင်လဲဟင်၊

တကယ် မကောင်းဆိုးဝါးလား အဘရဲ့”

“အင်း...အဘက အဲဒီအကောင်
အကြောင်းကို ဟုမ္မလင်း မုဆိုးအဖွဲ့
ပြောပြလို့ သိရတာ။ လူတွေ ထင်နေ
သလို မကောင်းဆိုးဝါးဆိုတာ မဟုတ်
ပါဘူးကွာ”

“အဘသိခဲ့သမျှ ပြောတို့ကို ပြန်
ပြောပြပါနော်။ ပြေးတို့ ဗဟုသုတ
ရတာပေါ့”

“အေး၊ ဒီလိုကွဲ့၊ အဲဒီ သတ္တဝါရဲ့
နာမည်ကို ငေါင်း လို့ ခေါ်ကြတယ်။
ဟိုး ရှေးပဝေသဏီကတည်းက ရှိခဲ့တဲ့
သတ္တဝါတစ်မျိုးပေါ့။ ခြေထောက်တစ်
ချောင်းပဲ ပါပြီး ခြေတစ်ချောင်းနဲ့ ခုန်
ပေါက်ပြေးတာတော့ အတော့်ကို မြန်
တယ်။ လူခြေထောက်နဲ့ တူပေမယ့်
ဒူးကွေးလို့ မရဘူး။ ဒူးခေါင်းမပါတာပေါ့။
အမြဲမတ်တတ်နေရတယ်။ အိပ်ရင်
လည်း သစ်ပင်ကို ပိုပြီး ဦးခေါင်းနောက်
ဘက်မှာ ပါတဲ့ ချိတ်နဲ့ သစ်ပင်ကို ချိတ်
ပြီး အိပ်ရတယ်။ ကိုယ်အင်္ဂါက ပြား

ချပ်ချပ်။ လက်နှစ်ဖက်က သိပ်ထုံ
သန်ဟတယ်။ လက်နှစ်ဖက် ဘေးကာ
ပြီး သစ်ပင်တွေကို ဆွဲဆွဲပြေးတာ
အတော်မြန်တယ်။

ငေါင်းကို ဖမ်းချင်ရင် လက်နှစ်
ကိရိယာမလိုဘူး။ ငှက်ပျောရွက်ကိုသာ
သုတို့ ကျက်စားသွားလာတတ်တဲ့
နေရာမှာ ခင်းထားလိုက်။ ခြေတစ်ပေါင်
ကျိုးနဲ့ အပြေးမှာ ပြေးလဲရင် မထနိုင်
တော့ဘူး။ မိရောတဲ့”

“ပြေးတို့ကတော့ ငုံးခြေတစ်
ချောင်း မစားကောင်းလို့ ကြားဖူးတာ”

“ငုံဆိုတာ ခြေနှစ်ချောင်းနဲ့ ထု
တိုင်း တွေ့ဖူးသားပဲ။ တစ်ချောင်းကွေး
ထားတာ။ ခြေတစ်ချောင်းလိုလိုပေါ့။
ငေါင်းခြေတစ်ချောင်း မစားကောင်းလို့
ဆိုခဲ့ကြတာနေမှာ။ ကာလရွေ့လျော့လို့
ငုံဖြစ်သွားတယ်ထင်ပါရဲ့”

ငေါင်းသတ္တဝါဟာ မကောင်းဆိုး
ဝါးမဟုတ်ပါဘူး။ ဂေဟစနစ် ပျက်စီးတာ
ရှိစဉ်ကတည်းက အသက်ရှင်ဖို့ ခက်
တော့ လူတွေ တွေ့ဖူးခဲ့ပါတယ်။ အ
လို ဂေဟစနစ်ပျက်စီးနေချိန်မှာတော့
မျိုးသုဉ်းနေပြီဖြစ်တဲ့ ရှားပါး သတ္တဝါ
တစ်မျိုးသာ ဖြစ်ပါကြောင်း။

တောင်တွင်းကဲ့ရဲ့ရင်ခြေ

၂၀၁၅ ခုနှစ် ခုနှစ် ၀၂-ရက်သို့ခွင့်နှင့် သင့်ကံတရား

တက္ကသိုလ် စိုးမိုးနိုင်

မိသားစု

ARIES

(မတ်လ (၂၁) ရက်မှ ဧပြီလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ခယောင်းလမ်းကို ဖြတ်ကျော်မှ စမ်းချောင်းကို ရောက်ရှိမယ့်ကာလ။ စီးပွားရေးကိစ္စရပ်များမှာ ပြိုင်ဘက် တို့၏ခြေလှမ်း(လုပ်ဆောင်ချက်)များကို သိအောင် လေ့လာပါ။ ပြိုင်ဘက်တို့ထက် အကွက်ကျော်၍ ကြည့်မြင်သုံးသပ်လုပ်ကိုင်မှုသာ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်မှု ကြံ့ရပါလိမ့်မည်။ မိသားစုအတွင်း အမွေကိစ္စ၊ မြေကိစ္စ၊ ငွေကိစ္စအတွက် စကားပြောဆိုမှုများ ပြုလုပ်ရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးအိုင်အိုင်မြည် ကောင်းနေလိမ့်မည်။ ချစ်သူနှင့် အငြင်းအခုံပြုရတတ်၏။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၉)အစ (၃)အဆုံး (၆)အစ (၆)အဆုံး။
- ယတြာ - ဘုရားတည်၊ ကျောင်းဆောက်၊ ပြုပြင်ခြင်းများသို့ မိမိတတ်နိုင်သရွေ့ ငွေ (သို့မဟုတ်) လုပ်အားပေးလှူဒါန်းပါ။

ပြိသားစု

TAURUS

(ဧပြီလ (၂၁) ရက်မှ မေလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

မင်္ဂလာသတင်းကြားသိရမည့်ကာလ။ စီးပွားရေးကိစ္စရပ်များတွင် သင့်စွမ်းရည်သတ္တိကို အပြည့်အဝ အသုံးပြုခွင့်ကြံ့ရပါလိမ့်မည်။ အင်္ဂါနိပစ္စည်းရောင်းဝယ်မှုမှ ထူးထူးခြားခြား အကျိုးအမြတ်ကောင်းများ ရရှိတတ်ပါသည်။ လတ်တလော ဆောင်ရွက်နေသောကိစ္စရပ်များတွင် ပြိုင်ဘက်တို့ထက် သင့်ဘက်က ခြေတစ်လှမ်းသာနေပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ပန်းတိုင်မရောက်မီ တက်မမြောက်သင့်ပေ။ တကယ်အောင်မှ အောင်ပြီမှတ်ယူပါ။ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်နေပါလိမ့်မည်။ အချစ်ရေးမှာ လိုက်ဖက်ညီသူလေးနှင့် ကြုံမည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၀)အဆုံး (၉)အစ (၀)အဆုံး။
- ယတြာ - ကူညီသင့်သူကို တတ်နိုင်သရွေ့ကူညီပါ။

ဗေတုန်ရာသီ

GEMINI

(မေလ (၂၁) ရက်မှ ဇွန်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

အောင်မြင်ခြင်းကြယ် ထွန်းလင်းတောက်ပနေသောကာလ။ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ သစ်လွင်သော အတွေး စိတ်ကူးဆန်းတို့ကို အကောင်အထည်ဖော်ခွင့်ရရှိပါလိမ့်မည်။ ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ ပြောင်းလဲခြင်းတို့နှင့် အဆင်ပြေစွာ အကျိုးရှိတတ်ပါသည်။ မိသားစုဝင်တစ်ဦး၏ အောင်မြင်မှုအတွက် ပီတိသုခဖြစ်စရာ ကြံ့ရပါလိမ့်မည်။ လူအများ အားကျလောက်စရာ သိရှိရေဟာလေး တည်ဆောက်နိုင်မည်။ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ်ညံ့တတ်သည်။ စိုးရိမ်စိတ်၊ အလုပ်ကို လောဘကြီးစိတ်တို့အား လျော့ပါ။ အချစ်ရေးမှာ ဆင်ကန်းတောတိုး ငွတ်မလုပ်သင့်ပေ။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ကြာသပတေး၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၇)အစ (၄)အဆုံး (၁)အစ (၂)အဆုံး။
- ယတြာ - သစ်သီး(၉)မျိုး၊ ပန်း(၉)မျိုးလှူဒါန်းကာ ကုသိုလ်ပြုပါ။

(ဇွန်လ (၂၁) ရက်မှ ဇူလိုင်လ (၂၁) ရက်အတွင်း)

ဘာသာတရားကို ပိုမိုလုပ်ဆောင်နေမည့် ကာလ။ မည်သည့်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိုမှ လျော့ရဲရဲမလုပ်ဆောင်တတ်ပေ။ စိတ်ကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ထားလျက် ဆင်ခြင်တုံတရားရှိခြင်းကြောင့် စွန့်စားမှုအောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ အတွေ့အကြုံဟောင်းကို အခြေခံပြီး မိမိကိုယ်မိမိ ယုံကြည်စွာ လုပ်ကိုင်မှုအောင်မြင်တတ်၏။ ကုသိုလ်ကံ ထူးခြားချိန်ဖြစ်၍ မည်သည့်အချိန်အခါကမှ အခွင့်အရေးမပေးခဲ့သော အောင်မြင်မှုများကို ယခုကာလမှာ ရရှိပါလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေး ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲတတ်သည့် အအေးမိမခံပါနှင့်။ ရေချိုး ခေါင်းလျှော် သတိပြုပါ။ အချစ်ရေးမှာ လှပသော အချစ်လိပ်ပြာပေးစေ့ဝဲလာလိမ့်မည်။

- ထီးထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၇)အစ (၄)အဆုံး (၅)အစ (၅)အဆုံး။
- ယတြာ - ဘုရား ကျောင်း ကန်၊ ဇရပ်မှာ သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ကာ ကုသိုလ်ယူပါ။

(ဇူလိုင်လ (၂၂) ရက်မှ ဩဂုတ်လ (၂၁) ရက်အတွင်း)

အချိန်ဆိုသော ရွှေတုံးကို ကောင်းစွာ အသုံးချရမည့်ကာလ။ အလွန်ရှေ့ဆန်သော အတွေးသစ်တစ်ခု၊ တိတိတွင်တွင်ကလေး ပြုလုပ်မိတတ်ပါသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ်များ မလုပ်သင့်သော ကာလဖြစ်၏။ လုပ်မည်ဆိုပါက အထူးပင် ကြိုးစားရပါလိမ့်မည်။ အမြော်အမြင်နည်းလျှင် လည်းကောင်း၊ သည်းခံနိုင်မှု အားနည်းလျှင် လည်းကောင်း၊ အောင်မြင်မှုနှင့် ဝေးရတတ်သည်ကို သတိပြု။ ကျန်းမာရေးမှာ တွေ့ရာမြင်ရာကို စားချင်သောကံချင်သော ရသတဏှာကို ပယ်မှု အစားအသောက်ကြောင့်ဖြစ်လာမည့် ရောဂါဝေဒနာများကို ဟန့်တားနိုင်ပါလိမ့်မည်။ အချစ်ရေးမှာ လှပသော အချစ်ပန်းကလေး ပွင့်လန်းလာပါလိမ့်မည်။

- ထီးထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၉)အစ (၃)အဆုံး (၁)အစ (၂)အဆုံး။
- ယတြာ - ကျောင်းသားများကို စာအုပ်နှင့် စာရေးကိရိယာလှူပါ။

(ဩဂုတ်လ (၂၂) ရက်မှ စက်တင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

လုံထမ်းလာသည်ကို မြင်ရ၊ ကံထမ်းလာသည်ကို မမြင်ရသော ကာလ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အောင်မြင်မှုရစီးကြောင်းမှာ အလိုက်သင့် မျှောပါသွားခွင့်ရပါလိမ့်မည်။ ငါးရနွှစ်ကောင်း၊ သုံးကောင်တစ်ပြိုင်တည်း ဖမ်းခွင့်ရတတ်၏။ အောင်မြင်မှု၊ အဆင်ပြေမှုများ ပိုမိုစေရန် လောဘတကြီးလုပ်ကိုင်မှု တစ်ခါတစ်ရံ ကြုံရပါလိမ့်မည်။ မငြိမ်သက်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းအချို့ကို စွန့်စွန့်စားစားလုပ်တတ်ပါသည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် ကြေခဲသောအစာကို မစားသင့်ပေ။ အပူအစပ်အခါး အစားအစာမျိုးကို မျှတအောင် ချင့်ချိန်စားသောက်သင့်၏။ အချစ်ရေးမှာ ယှဉ်ပြိုင်မှု အနိုင်ရမည့်ကာလပင်ဖြစ်သည်။

- ထီးထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ သောကြာ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၄)အစ (၇)အဆုံး (၅)အစ (၈)အဆုံး။
- ယတြာ - မေတ္တာသုတ်ရွတ်ဖတ်ပူဇော် ဆင်ခြင်ပွားများပါ။ မေတ္တာနှင့် ယှဉ်သောစိတ် ကို မွေးမြူပါ။

တူရာသီ

LIBRA

(စက်တင်ဘာလ (၂၃) ရက်မှ အောက်တိုဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

ဘဝမိုးသည်းနေမည်ကာလ။ စိန်ခေါ်နေမှုများ ကြုံရမည်။ အခက်အခဲကြားမှ တိုးတက်မှုကို ရှာဖွေနေလိမ့်မည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတိုင်းလိုလိုမှာ တိကျပြတ်သားစွာ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နေလိမ့်မည်။ အကြံသစ်၊ ဉာဏ်သစ်၊ အတွေးသစ်ကို ကူညီပံ့ပိုး လမ်းညွှန်သူများ ကြုံတတ်ပါသည်။ ငါးများချိတ်နှင့် ငါးဖမ်းသူတစ်ဦး ပိုက်ကွန်ဖြင့် ငါးဖမ်းခွင့်ရသကဲ့သို့ အမြင်ကျယ်ကျယ်လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ခွင့် ကြုံရပါလိမ့်မည်။ ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်စေရန် ရာသီဥတုနှင့်အညီ လိုက်လျောညီထွေစွာ နေထိုင်သင့်သည်။ အချစ်ရေးမှာ အသစ်ကလေးကို မျက်စပစ်နေလိမ့်မည်။

- ဆီထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊
 ချွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၉)အဆုံး (၈)အစ (၀)အဆုံး၊
 ဆကြာ - စံပယ်ပန်း (သို့မဟုတ်) ရွှေပန်း၊ ငွေပန်းလှူပါ။

ပြိစ္ဆာရာသီ

SCORPIS

(အောက်တိုဘာလ (၂၃) ရက်မှ နိုဝင်ဘာလ (၂၂) ရက်အတွင်း)

အသီးကောင်းကောင်းစားရန် အပင်ကောင်းကောင်းစိုက်ပျိုးရမည်ကာလ။ စီးပွားဥစ္စာ စာရိပ်ရိပ်တိုးတက်မှု ရှိစေသော ကာလမျိုးဖြစ်သည်။ လုပ်ချင်သည့်စီးပွားရေးထက် လုပ်သင့်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမျိုးကိုသာ ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်သွားပါ။ မည်သည့်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိုမဆို မျက်လှည့်ပြသည်ပမာ ငွေကြေးဥစ္စာများ တိုးတက်မှု၊ ဆုံးရှုံးမှု ကြုံရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးအတွက် တစ်ကိုယ်ရေသန့်ရှင်းရေး ပတ်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းရေးကို ဂရုပြုပါ။ အချစ်ရေးမှာ ရိုးရိုးကျင့်၊ မြင့်မြင့်ကြံသူလေးနှင့် ကြုံရတတ်သည်။

- ဆီထိုးသင့်သောနေ့ - အင်္ဂါ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊
 ချွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၆)အဆုံး (၂)အစ (၀)အဆုံး၊
 ဆကြာ - အောင်သပြေလှူပါ။ အောင်သင့်အောင်ထိုက်သော မင်္ဂလာများ အောင် မြင်ရရှိစေရန် ဆုတောင်းပါ။

နေရာသီ

SAGITTARIUS

(နိုဝင်ဘာလ (၂၃) ရက်မှ ဒီဇင်ဘာလ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ဘဝလေပြည်လေညှင်းတိုက်ခိုက်မည်ကာလ။ စီးပွားရေးကတိရားသစ်များ ပွင့်လန်း ကောင်းမွန်မှုများနှင့် ကြုံရပါလိမ့်မည်။ လုပ်ငန်းရည်ရွယ်ချက်တို့ ဆန္ဒတို့ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ လူချစ်လူခင်များပြီး လူအများ၏ ယုံကြည်အားကိုးမှု ခံရတတ်သည်။ ရပ်ဝေးပြည်ပဆက်သွယ်ရေးကိစ္စရပ်တို့တွင် အဆက်အသွယ်ကောင်းများ ရရှိတတ်ပါသည်။ ကျန်းမာစေရန် အတူနေသူ မိသားစုနှင့် ဘုရားဖူးထွက်ပါ။ ချစ်သူနှင့် ဆွေစွာအသေ ခွဲခွာရတတ်သည်။ မျက်ရည်စက်လက်နှင့် ဝမ်းနည်းရတတ်သည်။

- ဆီထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ၊
 ချွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၁)အစ (၇)အဆုံး (၂)အစ (၅)အဆုံး၊
 ဆကြာ - သစ်သီးလှူဒါန်းပါ။

မကာရရာသီ

CAPRICORN

(ဒီဇင်ဘာလ (၁၀) ရက်မှ ဇန်နဝါရီလ (၁၉) ရက်အတွင်း)

လောဘာကင်းမှ သောကရင်းတတ်သော ကာလဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိစ္စရပ်တို့တွင် ထူးခြားသော ပြောင်းလဲမှုများ မကြုံရတတ်ပေ။ မပြေမလည်ဖြစ်ရတတ်သည်က များ၏။ ဝင်ငွေနည်းပါးမှု အရောင်းအဝယ်ပါးမှု ကြုံရတတ်သည်။ စိတ်ညစ်စိတ်ပျက်၊ စိတ်ဓာတ်ကျမှုများ ကြုံရတတ်သည်။ စိတ်ဓာတ်မကျပါချွင်း လက်ရှိ မူလလုပ်ငန်းကိုသာ ပြန်လည်ဝေဖန်လေ့လာပြီး ဖိစီးစီးလုပ်ကိုင်ကြည့်ပါ။ မကြာမီကာလအတောအတွင်းမှာ အံ့သြစရာကောင်းလောက်သော ပြောင်းလဲမှုများ ကြုံရတတ်သည်။ ကျန်းမာစေရန် ကိုးကွယ်ယုံကြည်ရာ ဘာသာတရားအဆုံးအမနှင့်အညီ နေထိုင်ပါ။ လောဘနှင့် ခေါသကို လျှော့ပါးအချစ်ရေးမှာ စိတ်ကြိုက်ချစ်သူရရန် အခက်ကြုံရတတ်သည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၃)အစ (၅)အဆုံး (၇)အစ (၉)အဆုံး။
- ယတြာ - လူကြီးမိဘနှင့် သက်ကြီးဝါကြီးကို ငွေနှင့် မုန့် ပေးလှူပါ။

ကွပ်ရာသီ

AQUARIUS

(ဇန်နဝါရီလ (၂၀) ရက်မှ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၈) ရက်အတွင်း)

ဘဝ တာဝေးပြေးပွဲမှာ အနိုင်ရအောင် ကြိုးစားရမည့်ကာလ။ ဇွန်လုပ်မှသာ အောင်မြင်မှုရပါလိမ့်မည်။ မည်သည့်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကိုမဆို ဥစ္စာရင်လို ဥစ္စာရင်ခဲ ကြိုးစားနေလိမ့်မည်။ မျှော်လင့်မထားသော စီးပွားရေးအောင်မြင်မှုများ ကြုံရဆံ့ရတတ်ပါသည်။ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်စေမည့် အတွေးသစ်၊ အမြင်သစ်များ ရရှိပါလိမ့်မည်။ ယခင်က အသုံးမချဘဲထားသည့် ကိုယ်ပိုင်စွမ်းအင် အရည်အချင်းအချို့ကို ထုတ်သုံးခွင့်ရပါလိမ့်မည်။ ကျန်းမာစေရန် တရားနာပါ။ တရားထိုင်ပါ။ ဆေးလှူပါ။ အချစ်ရေးမှာ ပြီးရမလိုလို ငိုရမလိုလိုဖြစ်ရတတ်သည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - ကြာသပတေး၊ သောကြာ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၅)အဆုံး (၅)အစ (၂)အဆုံး။
- ယတြာ - နေ့စဉ် သီလစင်ကြယ်အောင်လုပ်ပါ။

မိန့်ရာသီ

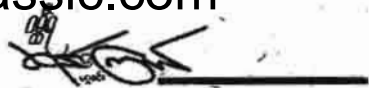

PISCES

(ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၉) ရက်မှ မတ်လ (၂၀) ရက်အတွင်း)

ကိုယ်ကြံမြှာကို ဖန်တီးရန် အလွန်ပင် ခက်ခဲနေတတ်သော ကာလ။ ကိုယ်ခွာကိုယ်ချွန်ပါ။ စီးပွားရေးနှင့် ပတ်သက်၍ စကားပြောစရာ၊ ဆွေးနွေးစရာများ ကြုံရတတ်ပါသည်။ အခြားသူတို့ လက်မခံသဘောမတူသည့်ကိစ္စ၊ စကားတို့ကို ဂွတ်မပြောသင့်ပေ။ သူတို့ သဘောတူနိုင်သည့်ကိစ္စ၊ စကားတို့ကြားမှ သဘောမတူသောကိစ္စ(ဆွေးနွေးရခက်ခဲနေသောကိစ္စ) စကားကို မသိမသာလေ့ညှပ်ပြီး လိမ္မာပါးနပ်စွာ ပြောဆိုလုပ်ကိုင်ကြည့်ပါ။ ကျန်းမာကောင်းမွန်စေရန် နည်းလမ်းကောင်းများကို ရှာဖွေတွေ့ရှိပါလိမ့်မည်။ အချစ်ရေးမှာ ထိပေါက်ပြီး ထိလက်မှတ်ပျောက်သလိုအဖြစ်မျိုး ကြုံရတတ်သည်။

- ထိထိုးသင့်သောနေ့ - တနင်္လာ၊ စနေ။
- ရွေးချယ်ရမည့်ဂဏန်း - (၂)အစ (၄)အဆုံး (၆)အစ (၈)အဆုံး။
- ယတြာ - လပြည့်နေ့မှာ ဓမ္မစကြာဒေသနာတော်ကို ရွတ်ဖတ်ဆင်ခြင် ပွားများပါ။

ရဲရဲထွန်း (တသံဘတ)

လက်တွေ့ ပျောက်ကင်းချမ်းသာ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါ

တစ်နေ့သောအခါ စာရေးသူနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသော မြန်မာ့လက်တွေ့ပညာရှင် မင်းရဲထွန်း အိမ်သို့ ရောက်လာသည်။ ၎င်း၏ လက်ထဲတွင် စာရွက်တစ်ရွက်လည်း ပါလာသည်။

“ဆရာရေ...အိမ်က ဘုရားစင်ရှင်းတာ ကျွန်တော် တို့ အဘိုးလက်ရေးနဲ့ ဆီးချို သွေးချိုရောဂါပျောက်တဲ့ဆေး အညွှန်းစာရွက်လေးတစ်ရွက်တွေလို့ ဆရာကို လာပေးတာ”

စာရေးသူက အဆိုပါ စာရွက်လေးကို ယူပြီး ဖတ်ကြည့်မိသည်။ စာရွက်မှာ ဝါကျင်လျက် စာလုံးများမှာ မှေးမှိန်နေသည့်အတွက် မနည်းဖတ်ယူရသည်။ ထိုစာရွက်တွင် ရေးထိုးထားသော ဆေးနည်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

ပခုက္ကူဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆီးချို သွေးချိုပျောက်ကင်းချမ်းသာသော ရှေးမြန်မာကြီးတို့၏ ဆေးနည်း။ ဘဲဥတစ်လုံးကို ယူ၍ ထိပ်ချွန်သောဘက်မှ အပေါက်ဖောက်ပြီး ကြွေပန်းကန်စစ်စစ်တစ်လုံးထဲရှိ ရေထဲသို့ သွန်ထည့်လိုက်ပါ။ ထိုဘဲဥသို့ ပျားရည်စစ်စစ် (အမှန်တကယ်စစ်ရပါမည်)

ကို ပြည့်သည်အထိ လောင်းထည့်ပါ။ ထိုနောက် ဘဲဥထဲမှ ပျားရည်များကို ဘဲဥဖောက်ထည့်ထားသည်က ကြွေပန်းကန်ထဲသို့ လောင်းထည့်ပါ။ ကြွေခွန်းဖြင့် အတန်ကြာအောင် မွှေပေးရပါမည်။ ထိုအရည်များကို ဗုဒ္ဓ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ (ဘုရားဆေး၊ တရားဆေး၊ သံဃာဆေး)ဟု ရွတ်ဆိုပြီးသကာလ ထိုကြွေခွန်းဖြင့် ကုန်စင်အောင် သောက်သုံးရပါမည်။ အနည်းဆုံး တစ်ပတ် တစ်ကြိမ် သောက်သုံးရပါမည်။ သုံးလသောက်သုံးပြီးနောက် ဆီးချို သွေးချိုရောဂါဟူသမျှ ပျောက်ကင်းချမ်းသာပါလိမ့်မည်။

စာရေးသူမှ ထိုစာကို ဖတ်ပြီး “ကျေးဇူးပါ။ ကိုမင်းရဲထွန်း။ ကျွန်တော့်စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးအတွက် ဆေးနည်းကို ရေးသားဖြန့်ဖြူးလိုက်ပါမယ်။ ခင်ဗျားလည်း ကုသိုလ်ရတာ ပေါ့ဗျာ” ■

ရဲရဲထွန်း (တသံဘတ)

မျိုးမောင်မောင် (ကပစ) သူငယ်နာ မြင်းသရိုက်ရောဂါ ကုရန် မခက်ပါ

သူငယ်နာ မြင်းသရိုက်ရောဂါသည် ကလေးသူငယ်များတွင် အဖြစ်များပါသည်။ မွေးဖွားပြီး တစ်နှစ်မှ သုံးနှစ်အရွယ် ကလေးများတွင် ဖြစ်တတ်ပါသည်။ လူကြီးဆိုလျှင်တော့ ခုလာသွေးဝမ်းပေါ့။ ကလေးသားများကတော့ သူငယ်နာနှင့် ယှဉ်၍ဖြစ်တတ်သော သွေးဝမ်းသွားခြင်းဖြစ်သည်။ လူကြီးများဖြစ်လျှင် အင်္ဂလိပ်ဆေး၊ မြန်မာဘာယဆေးနှင့် ကျွေးလက်ဆေးပြီးတိုများနှင့် ပျောက်ပါသည်။

ကလေးများမှာ ထိုရောဂါအဖြစ်နည်းပါသည်။ ရောဂါဖြစ်သော ကလေးများမှာ မည်သည့်ဆေးနှင့်မျှ မပျောက်ပါ။ ဆေးမျိုးစုံနှင့် ကုသသော်လည်း မသက်သာပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော်၏ သမီးလေးမှာ ထိုရောဂါဖြစ်ဖူးပါသည်။ ထိုအချိန်က ကျွန်တော့်သမီးအသက်မှာ တစ်နှစ်ခြောက်လရှိပါသေးသည်။ ဆေးစုံနေ၍ ကလေးမှာ ဆေးသောက်ရန် ကြောက်နေပြီး ငို၍သာနေပါတော့သည်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစုက ချွန်၍ ဆေးတိုက်သော်လည်း ပြန်အန်တွက်နေပါသဖြင့် စိတ်ညစ်နေရသည်။ တစ်နေ့လျှင် အကြိမ်ရေ ခြောက်ကြိမ်လောက် ဝမ်းသွားနေ၍ ကလေးမှာ ပိန်လာပါသည်။ သွေးဝမ်းများဖြစ်နေ၍ ကလေးမှာ အသားအရေဖြူချတ်ချတ်ဖြစ်လာပါသည်။ ကလေးမှာ ပျော့ခွေ၍ နေတော့သည်။

တစ်နေ့သောအခါ မည်သို့ ကုသရမည်ကို စဉ်းစားနေစဉ် ကျွန်တော်တို့နှင့် ခင်မင်သော အေမြင့် ဆိုသော အဘွားကြီးရောက်လာပါသည်။ ထိုအဘွားကြီးသည် ကျွန်တော်တို့နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဝန်ထမ်းတစ်ဦး၏ ယောက္ခမဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့ ရံဖန်ရံခါ အလည်လာတတ်ပါသည်။ ထိုအဘွားကြီးက ကျွန်တော့်သမီးလေးကို ကြည့်ပြီး ကလေးက နေမကောင်းဘူးလားလို့ မေး၏။ ကျွန်တော်လည်း ရောဂါအကြောင်း ပြောပြလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ အဘွားကြီးမှ ဒီရောဂါက ဘာမှမခက်ပါဘူးဟယ်။ နှင်တို့ ဘာဆေးမှ မတိုက်နဲ့။ မပျောက်ဘူး။ ကလေးဆိုတော့ သူငယ်နာ မြင်း

သရိုက်ရောဂါလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒါ နှင်တို့ မြင်းထီးရဲ့ ခွာ (သံခွာမဟုတ်ပါ)ကို တစ်လက်မလောက် ရှေ့ကောက်ပြီး ကျောက်ပျဉ်မှာ သွေးတိုက်လိုက်နဲ့ သုံးဆီပ်တိုက်နဲ့ တစ်ခါတည်း ပျောက်သွားလိမ့်မယ်။ အိပ်လေ့ ကျောက်ပျဉ်မှာ မသွေးဆင် မြင်းခွာကို ရေစင်အောင်ဆေးနော်။ အဲဒါ ဟုပြော၍ ပြန်သွားပါသည်။

ဦးပျိုမြင့် နောက်တစ်နေ့ ကျွန်တော် မြင်းလည်းမသွေး ခိုရာသို့သွားပြီး မြင်းလည်းသမားများထံ အကူအညီတောင်းရပါတော့သည်။

အလွယ်တကူ အဆင်ပြေစွာ ရခဲ့ပါသည်။ မြင်းလည်း ဆရာကြီးအား လက်ဖက်ရည်တိုက်၊ မုန့်ကျွေးပြီး ကျေးဇူးတင်စကားပြောကာ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

ဒီလိုပြန်ရောက်လျှင် ရောက်ချင်း မြင်းခွာအား ရေခဲကြယ်စွာ ဆေးကြောပြီး ကျောက်ပျဉ်မှာ သွေး၍ ရလာသော အနှစ်အား ထမင်းစားခွန်းဖြင့် တစ်ခွန်းတိုက်လိုက်ပါသည်။ နောက် နှစ်နာရီကြာသောအခါ တစ်ခါထပ်တိုက်ပါသည်။ နှစ်ကြိမ် နှစ်ခါတိုက်ပြီးချိန်တွင် ကလေးသည် သွေးဝမ်းမသွားတော့ပါ။ ညအိပ်ချိန် တစ်ခါထပ်တိုက်ပြီး တစ်ညအိပ်လိုက်ပါသည်။

နံနက်မိုးလင်းသောအခါ ကလေးဝမ်းသွားပါသည်။ အရိအခွေနှင့် သွေးများ မပါတော့ပါ။ ဝမ်းအားလုံးကောင်းသွားပါသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကလေးအား ဆေးများ တိုက်ကျွေးပါသည်။

ယခုအခါမှာတော့ ကျွန်တော့်သမီးလေးမှာ တက္ကသိုလ်ပင် တက်နေပါပြီ။ ထိုရောဂါမှာလည်း နောက်ထပ် ဖြစ်လာခြင်း မရှိတော့ပါ။

ခံစားနေရသော ကလေးမိဘများ သိရှိနိုင်ရန် တင်လိုက်ရပါသည်။

...

မျိုးမောင်မောင်(ကပစ)

အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ) ကျန်းမာအသက်ရှည် ယတြာ

လူနှင့် ကျန်းမာရေး

သက်ရှိ လောကထဲတွင် သတ္တဝါတစ်ခုအဖြစ် အသက်
ခွေကိုယ်ရရှိလာသည်ဆိုလျှင် အိုခြင်း နာခြင်းအဆင့် သေ
ခြင်းဟူသော အတားအဆီးများကို ရှောင်လွှဲနိုင်ကြမည်မဟုတ်
ပါ။

သို့ဖြစ်၍ အသိဉာဏ်ကျယ်သော လူသားတို့သည်
ကျန်းမာ အသက်ရှည်ရေးအတွက် နည်းပေါင်းစုံတို့ဖြင့်
ကြိုးစားအားထုတ်လာခဲ့ကြသည်မှာ နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာညောင်း
ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ကြိုးစားနေဆဲလည်း ဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ကျန်းမာ အသက်ရှည်စွာ နေထိုင်သွားနိုင်ရေး
အတွက် နည်းလမ်းပေါင်းများစွာဖြင့် စမ်းသပ်စောင့်ရှောက်
လာခဲ့ကြရ၍...

- (၁) ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံနေထိုင်နည်း၊
- (၂) ကောင်းစွာ စီမံစားသောက်နည်း၊
- (၃) ဆေးဝါးစာတ်စာတို့ဖြင့် ကုသမှီဝဲနည်း၊
- (၄) ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်၍ ကာ
ကွယ်နည်း၊
- (၅) စိတ်နှင့် ရုပ်တို့ကို ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နည်း၊
- (၆) ဘုရားယတြာကောင်းမှုကုသိုလ်ပြု၍ ကာကွယ်
စောင့်ရှောက်နည်း စသည်ဖြင့် လက်လှမ်းမီရာ နည်းအမျိုး
မျိုးသုံး၍ စောင့်ရှောက်ကြရ၏။ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ အသက်
ကြီးသူများဦးရေ တစ်နေ့တခြား တိုးပွားလျက်ရှိနေပါသည်။
အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ရောဂါရလာလျှင်လည်း
သမားတော်များက ရောဂါပေါင်းစုံတို့ကို ခေတ်မီ ဆေးကောင်း
ဝါးကောင်းများဖြင့် ကုသပျောက်ကင်းစေနိုင်ချည်းဖြစ်သည်။
ထို့ပြင် ရောဂါလွန် ရောဂါကျွမ်း၍ မျှော်လင့်ချက် မရှိတော့
သော ရောဂါများနှင့် ကင်ဆာရောဂါ၊ အေအိုင်ဒီအက်စ်
ရောဂါများအတွက်လည်း အခွံမပေးဘဲ ဆက်လက်ကြိုးစား

နေကြဆဲဖြစ်ပါသည်။ နောင်အခါ လူ့သက်တမ်းသည် (၁၀၀)
မှ (၁၅၀)ထိ ရှည်လာနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ကျန်းမာ သန်စွမ်းနေကြသူများသည် ကျန်းမာအသက်
ရှည်စွာဖြင့် လူ့သက်တမ်းစေ နေထိုင်သွားနိုင်ရေးအတွက်
ကြိုတင် သတိထားမိသူဟူ၍ အလွန်နည်းပါးလှပါသည်။
ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းပျက်ပြားလာသည့်အခါမျိုးနှင့် ကြုံလာရ
မှသာ အသက်တစ်ချောင်းအတွက် ဘဝတစ်ခုတွင် ကျန်းမာ
ရေးသည် အရာရာတိုင်းထက် လွန်စွာ အရေးကြီးကြောင်း
သိလာရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ကျန်းမာရေးနိဿယများ

ရှေးသမားတော်ပညာရှင်များက လောကီ ယူသား
အပေါင်းတို့ ကျန်းမာအသက်ရှည်စေကြောင်း နည်းနိဿယ
ကောင်းများစွာကို လက်တွေ့ ကြံဆ ဆိုဆုံးမနည်းပေးခဲ့သည်
မှာ များပြားစုံလင်စွာရှိခဲ့ပေ၏။ အချို့ကို ကောက်နုတ်တင်ပြ
ရလျှင် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။ လူတိုင်း သိပြီးသားဖြစ်
သော်လည်း သတိမမူ ဂုဏ်မြင်မြင်တတ်ပါသည်။ ယင်းတို့
မှာ -

- (၁) သင့်တင့်လျောက်ပတ်အောင် သတိတရားနှင့်
နေထိုင်တတ်ရမည်။
- (၂) အစာအာဟာရကို မျှတအောင် ဆင်ခြင်စားသုံး
ရမည်။
- (၃) သင့်မြတ်အကျိုးဖြစ်စေမည့် ဆေးဝါးများကို
သောက်သုံးမှီဝဲရမည်။
- (၄) အစာဟောင်းကြေမှု အစာသစ်ကို စားသောက်
ပေးရမည်။
- (၅) ကျင့်ကြံကျင့်ငယ်သွားလာမှုကို မတားဆီး မချုပ်
တည်းရ။
- (၆) ကောင်းမွန်လတ်ဆတ်သော အစားအသောက်
များကို ရွေးချယ်စားသောက်တတ်ရမည်။

- (၇) အစားအသောက်များကို အလွန်အကျွံစားသောက်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည်။
- (၈) အရက်သေစာ မူးယစ်ဆေးဝါးများကို ဆေးဖြစ်ဝါးဖြစ်မှအပင် ရှင်းရှင်းရှောင်ရမည်။
- (၉) အကျိုးဖြစ်စေမည့် ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားလေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ပေးရမည်။
- (၁၀) ဝိသားစုအပါအဝင် ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် သင့်မြတ်ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်တတ်ရမည်။
- (၁၁) အရာရာတိုင်း၌ အဆိုးမြင်ဝါဒကို ရှောင်ရှားပြီး အများနှင့် အဝင်ခွင့်ကျဖြစ်စေမည့် အကောင်းမြင်ဝါဒကို ကျင့်သုံးနိုင်ရမည်။
- (၁၂) စိတ်နှင့် ရုပ်ကို ဖိစီးစေမည့် အပြုအမူများကို ရှောင်ကြဉ်ရမည်။
- (၁၃) ကျန်းမာရေးမကောင်းဖြစ်လာလျှင် ရောဂါနစဉ် တတ်ကျွမ်းသော သမားတော်များနှင့် အချိန်မီ ကုသမှုခံယူရမည်။
- (၁၄) ကျန်းမာရေးကို တစ်နည်းနည်းဖြင့် ထိခိုက်စေမည့် အရာမှန်သမျှကို ရှောင်ရှားကြပြီး ကျန်းမာရေးကို အထောက်အကူဖြစ်စေမည့် နည်းလမ်းမှန်သမျှတို့ကို လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်ရမည်ဟူသောအချက်များဖြစ်လေသည်။ ထို့ပြင် ကျန်းမာရေးဗဟုသုတများကိုလည်း သိရှိထားသင့်ပါသည်။

ကံဆယ် ကံကယ်ခြင်း

ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းများမှ လက်လျှော့လိုက်သော ဝေဒနာရှင် လူမမာများကို အသက်ရှင်လိုရှင်ငြား ယုံကြည်မှုဖြင့် ကံဆယ် ကံကယ်နည်းဖြင့် အသက်လု ကျကြရာတွင် ရေအရှင်တွင် ငါးသက်စေ့လွှတ်ခြင်း၊ လူနာ၏ နေ့နံတူ သတ္တဝါတစ်မျိုးမျိုးကို ဘေးမဲ့လွှတ်ပေးခြင်း၊ အညွန့်ပင်၊ အညွန့်ပန်းများကို စိုက်ပျိုးပေးခြင်း၊ ညောင်ထောက်ပေးခြင်း၊ တံတားပြုပြင်ခင်းကျင်း လမ်းရှင်းပေးခြင်း၊ လူနာ၏ လက်သည်း ခြေသည်း ဆံပင်များကို လှီးဖြတ်စွန့်ပေးခြင်း၊ လူနာ၏ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို မရှိဆင်းရဲသူများထံ ပေးစွန့်ခြင်း၊ မရှိနွမ်းပါးသော ဘီဘွားများကို လမ်းစရိတ်၊ ဆေးစရိတ် ထောက်ပံ့ပေးခြင်း၊ ဗေဒင်ကိန်းခန်းအရ ဓာတ်စာကျွေးခြင်း၊ ဆီမီးထွန်းခြင်း၊ ယတြာပစ္စည်းများကို ဆောင်စေ၊ ဝတ်စေခြင်း၊ အဝင်ဓာတ်၊ အထွက်ဓာတ်စီမံပေးခြင်း၊ အင်းစမဆောင်ရွက်ပေးခြင်းများကို ပြုလုပ်ပေးရတတ်သည်။ ထို့ပြင် ဘာသာရေး

အရ ဘုရားငါးဆူ၊ ဘုရားကိုဆူ ပူဇော် ဆုတောင်းပြုပေးခြင်း၊ ဘုရား၊ သိမ်၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ရေပ်များကို တည်ဆောက်ပြုပြင်မွမ်းမံပေးခြင်း၊ ရဟန်း သံဃာတော်မြတ်တို့အား ဆေးဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း အစရှိသော ပစ္စည်းလေးပါး လှူဒါန်းပူဇော် ဆုတောင်းပတ္တနာ အမျှအတန်းဝေပေးခြင်း၊ ပန်းဆီမီး၊ ရွှေချမ်းကပ်လှူပေးခြင်း၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်အလှူအတန်းအမျိုးမျိုးလုပ်ဆောင်ပေးခြင်းများကို ပြုလုပ်ပေးကြရသည်။

အဆုံး၌ မိမိတို့၏ ဘီဘွားများနှင့် မကင်းရာ မကင်းကြောင်း ဆိုင်ရာပိုင်ရာ ရိုးရာပုဂ္ဂိုလ်များကို ပင့်ဖိတ်ပူဇော် ပသပေးခြင်း၊ စသည့်ဖြင့် မျှော်လင့်ချက် ကုန်ဆုံးနေသော လူနာများအတွက် အသက်ပြန်လည်ရရှိအောင် ကံဆယ်အသက်လှေ့ ကုသနည်းပေါင်းစုံဖြင့် ကြိုးစားကုသကြရသည်။ အချို့၌ ထူးထူးခြားခြား ဓာတ်ဆင် ဓာတ်ရိုက်ပြု၍ ကုသမှုများလည်း ရှိကြသည်။

ဤသို့ နည်းပေါင်းစုံဖြင့် ကုသခြင်းကို ကံဆယ် ကံကယ်ကုသခြင်းဟု ခေါ်ကြ၏။ ကံဆယ်ကုသနည်းဖြင့် ကုသ၍ အသက်မကယ်နိုင်သူများ ရှိကြသလို၊ တစ်ခါတစ်ရံ ကံကောင်း၍ ကျန်းမာ အသက်ရှည်လာကြသူကိုလည်း တွေ့ရတတ်ပါသည်။

ဘုရားက ကျခြင်း

လူတစ်ဦးတစ်ယောက်သည် အကုသိုလ်ရောဂါတစ်မျိုးမျိုးက နှိပ်စက်ဖိစီးခံရခြင်းသည် ကံကုန်၊ ကံပေါက်၊ ကံနိမ့်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်ဟူ၏။ ထိုသို့ ကံကုန်၊ ကံပေါက်၊ ကံနိမ့်၍ မကောင်းသော ရောဂါဝေဒနာများ စွဲကပ်ဖိစီးခံရလျှင် ကောင်းမှုကုသိုလ် အကျိုးပြုလုပ်ငန်းများဖြင့် ကံဆယ် ကံကယ် ကံမြှင့်ပေးရမည်ဖြစ်သည်။

ရှေးအခါက သီဟိုဠ်(သီရိလင်္ကာ)နိုင်ငံတွင် မင်းရာဇပြစ်ဒဏ်အသက်ဘေးမှ လွတ်မြောက်၍ မင်းဖြစ်လာသော ဝသဘမင်းသည် အနုရာဇမြို့တော်ကို သိမ်းပိုက် ဗဟိုပြု၍ နိုင်ငံတော်ကို မင်းလုပ် အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်ဟူ၏။ မင်းဖြစ်ပြီးလျှင် နိုင်ငံတော်ကို နိုင်ငံနေ့စွဲစွာ မှူးကြီးမတ်ရာ စစ်သည်ဗိုလ်ပါများကို နိုင်ငံလုံခြုံ ပြည့်စုံအောင် တည်ဆောက်အုပ်ချုပ်လေ၏။

ထို့နောက် မှူးမတ်ပုဂ္ဂိုလ်များ ပုရောဟိတ်တို့ကို ဘိတ်တခိတ်ခေါ်ယူ၍ မင်းစည်းစိမ် မည်မျှကြာအောင် ခံစားနိုင်မည်ကို တွက်ချက်ဟောကြားစေသည်ဟူ၏။ ယှဉ်းရှိတ်သည် ဝသဘမင်း၏ မွေးဇာတာကို အစင်အကြယ်တွက်ချက်ပြီး

လျှင် မင်းစည်းစိမ်ကို ၁၂နှစ်သက်တမ်းအထိ ခံစားနိုင်မည် ဖြစ်ကြောင်း တူညီလျှောက်ထားကြလေသည်။

ထိုအခါ မင်းကြီးသည် အဟောစကားအတိုအရှည် မပေါက်ကြားစေရန် နှုတ်ပိတ်အမိန့်တော်ချမှတ်ပြီးလျှင် တစ်ဖန် သံဃာတော်မြတ်တို့ထံ လှူဒါန်းဝတ္ထုပစ္စည်းများနှင့် အတူ သွားရောက် ရှိခိုးပူဇော် လျှောက်ထားလေ၏။

“အရှင်မြတ်တို့ဘုရား... ဤလောက၌ အသက်ရှည် ဖာ ရှည်ကြောင်း မည်သို့ကျင့်ကြံရပါသနည်း”

ဟူ၍ မေးမြန်းလျှောက်ထားလေသောအခါ သံဃာ တော်မြတ်များက အောက်ပါအတိုင်း ဆိုဆုံးမ မိန့်ကြား ဩဝါဒပေးကြလေ၏။ ထိုဩဝါဒများသည် ကောင်းသောအမှု ပြုရန်၊ ကောင်းသော လှူဒါန်းမှုပြုရန်၊ ကောင်းစွာ ကျင့်ကြံ နေထိုင်ရန်ဟူ၍ဖြစ်လေသည်။

“မြတ်သောမင်းကြီး... ကျန်းမာအသက်ရှည် အနာမဲ့ စွာ နေထိုင်သွားနိုင်ရေးအတွက် ဘုရား၊ သိမ်၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်အလှူ၊ လူနာ သံဃာတော်များအတွက် ဆေးဝါး အလှူ၊ သံဃာထုများအတွက် ဆေး၊ ဆွမ်း၊ ကွမ်း၊ သင်္ကန်း၊ ဖရိုကွရာ အစရှိသော အလှူများကို လှူဒါန်းပေးရမည်။ လူအများအတွက်လည်း ကောင်းကျိုးချမ်းသာများကို ဆောင် ရွက်ပေးရမည်။ ဘုရား၊ သိမ်၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်ဟောင်းများကို ပြုပြင်ပေးရမည်။ မိမိကိုယ်၌လည်း ငါးပါးပစ္စသီကို ခါးဝတ် ပုဆိုးပမာ စောင့်ထိန်းလျက် ဥပုသ်သီလဆောက်တည်ပါ။ ထိုသို့ ကျင့်ကြံနေထိုင်သွားခြင်းဖြင့် ကျန်းမာ အသက်ရှည် ခြင်း၊ အန္တရာယ်ဘေးရန်အပေါင်းတို့မှ ကင်းဝေးခြင်းအကျိုးကို ရရှိနိုင်လိမ့်မည်”

ဟု မိန့်ကြားတော်မူကြ၏။

ထိုနေ့မှစ၍ မင်းကြီးသည် သံဃာတော်များ မိန့်ကြား သည့်အတိုင်း ကျန်းမာအသက်ရှည် အနာမဲ့စွာ နေထိုင်နိုင် ရေးအတွက် ဘုရား၊ သိမ်၊ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဇရပ်များကို တည်ဆောက်လှူဒါန်းခြင်း၊ အဟောင်းအပျက်များကို ပြန် လည် ပြုပြင်ခြင်း၊ ပစ္စသီငါးပါးကို ဆောက်တည်ခြင်း၊ ဥပါ သထသီလကိုလည်း စောင့်ထိန်းကျင့်ကြံခြင်း ပြုလေ၏။

သံဃာတော်မြတ်တို့အား ပစ္စည်းလေးပါး ထောက်ပံ့ လှူဒါန်းသည့်ပြင် သုံးနှစ် တစ်ကြိမ် တိစိဝရိတ်သင်္ကန်းတော် ကိုလည်း လှူဒါန်းလေ၏။ မကြာရောက်မှီသော သံဃာတော် များကို ကျောင်းသို့ အရောက်ပို့စေ၏။ စေတီယံတောင်၊ ထူပါရုံစေတီ၊ မဟာစေတီ၊ မဟာဗောဓိဌာန၊ ဤမည်သော လေးဌာနတို့၌ ယုံကြည် သွားရောက်ဖူးမြော်၍ ဆုတောင်း

အဓိဌာန်ပြုခြင်း၊ အကျိုးပြုလုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဆီမီး တစ်ထောင်ဖြင့် ထွန်းညှိပူဇော်ခြင်းများ ပြုလုပ်လေ၏။

ထို့ပြင် နိုင်ငံတော်၏အကျိုး၊ ပြည်သူပြည်သားများ၏ အကျိုး၊ သာသနာတော်၏ ကောင်းကျိုးများကို စင်ကြယ်စွာ ပြုလုပ်လေ၏။ သက်ကြီးဝါကြီး အဘိုးအဘွားများနှင့် မရှိ နှမ်းပါး အထောက်အကူမဲ့သူများကို ဆေးဝါးထောက်ပံ့ခြင်း၊ ပေးကမ်းစွန့်ကြဲခြင်း ပြုလေ၏။ ပြည်သူအများ အကျိုးရှိစေ မည် ဥပဒေများကိုလည်း ပြဋ္ဌာန်းပေးလေ၏။

ဝသဘာမင်းကြီးသည် ဤသို့ မွန်မြတ်သော လောကုတ္တရာအကျိုးနှင့် လောကီရေးရာကောင်းကျိုးများကို စိတ်ထက်သန်စွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့သော ကုသိုလ်ကံ ပါရမီ အကျိုးများကြောင့် မကောင်းသော အကုသိုလ်ကံများနှင့် ရောဂါဘေးဘယများမှ ကင်းလွတ်နိုင်ပြီး စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ် ကျန်းမာစွာဖြင့် ထီးနန်းစည်းစိမ်များကို နှစ်ပေါင်း ၄၄နှစ်ထိ ခံစား စံစားသွားလေ၏။ ဤသည်ကား ကောင်းမှုပြု၍ ဘုရား ကု၊ကျခြင်း၏ အကျိုးဖြစ်လေသည်။ ပြန်မတုန်၊ ကုသိုလ်ကံ အကျိုးနှင့် ပတ်သက်၍ ယုံကြည်မှုသည် ပြဋ္ဌာန်းခံ ဝိဒေယျနှင့် မတူဘဲ တမူထူးခြားလေ၏။ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာအယူအဆ ဖြစ်သည့် ကံ၊ကံ၏ အကျိုးတရားများနှင့် ဆက်စပ် ခံယူထား သော ကံကို ပြုပြင်ယူနိုင်သော ယုံကြည်မှုများကြောင့်ဖြစ် လေသည်။

ပန်းလှို စမ်းလှို လမင်းလှို သာယာချမ်းမြေ့ကြပါစေ

အောင်ဘုန်းမြင့်(တဈင်ခမြ)

ခေတ္တရာ ဆရာကျော် ၂၀၁၅ - ငွန်လအတွက် ကံကောင်းစေမည့် အကြံပြုစာမျက်နှာ

ဒီစာမျက်နှာဟာ သင့်အတွက် ကံကောင်းစေမည့် အကြံပြု စာမျက်နှာဖြစ်ပါတယ်။
ပင်လယ်ပြင်မှာ မုန်တိုင်းထဲတွဲအခါ သံလိုက်အိမ်မြှောင်က တောင်-မြောက် လမ်းညွှန်ပြသလို၊ ဘဝကပွင့်လန်း
ဒီစာမျက်နှာက သင့်ကို အထောက်အကူပြုမှာ ဖြစ်ပါတယ်။
“ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်၏ အကြီးကျယ်ဆုံး တွေ့ရှိချက်ကား လူသည် အတွေးအကြံကို ပြောင်းလဲခြင်းဖြင့် မိမိဘဝ
ပြောင်းလဲပစ်နိုင်သည်ဟူသောအချက်ပင် ဖြစ်သည်။”

(ပီယွန်နို)

၂၀၁၅၊ ငွန်လ စန်းပွင့်ရက်များ

၁၊ ၂၊ ၁၀၊ ၁၁၊ ၁၉၊ ၂၀၊ ၂၈၊ ၂၉၊ ၃၀ ရက်များ	မြောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၃၊ ၄၊ ၅၊ ၁၂၊ ၁၃၊ ၂၁၊ ၂၂ ရက်များ	အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၆၊ ၇၊ ၁၄၊ ၁၅၊ ၂၃၊ ၂၄၊ ၂၅ ရက်များ	တောင်အရပ် စန်းပွင့်သည်။
၈၊ ၉၊ ၁၆၊ ၁၇၊ ၁၈၊ ၂၆၊ ၂၇ ရက်များ	အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ဇယားအတွင်းရှိ ရက်များမှာ ဆိုင်ရာ စန်းပွင့်ရက်များကို ဖော်ပြထားခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုရက်များတွင်
စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ ခရီးသွားလာမှုနှင့် အကြံအစည်များကို ဉာဏ်ရှိသလို သုံးစွဲနိုင်သည်။

စန်းသည် မိဿ၊ သိဟ၊ နေရာသီများတွင် ရှိပါက အရှေ့အရပ် စန်းပွင့်သည်။ မကာရ၊ ပြိဿ၊ ကန်ရာသီများတွင်
ရှိပါက တောင်အရပ် စန်းပွင့်သည်။ တူ၊ ကုမ်၊ မေထုန်ရာသီများတွင် ရှိပါက အနောက်အရပ် စန်းပွင့်သည်။ ကရကဏ်
ဗြစ္စ၊ မိန်ရာသီတွင် ရှိပါက မြောက်အရပ် စန်းပွင့်၏။ စန်းပွင့်အရပ်ကို မျက်နှာမူ၍ အကြံအစည်ပြုပါက ကံရှိသရွေ့
ပွင့်လန်းလာပါမည်။

နေ့စဉ် မနက်တိုင်း စန်းပွင့်အရပ်ကို မျက်နှာမူကာ မေတ္တာသုတ်တစ်ခေါက်ရွတ်ပါ။ “ဒိဗ္ဗိတပတိ” အစချီ ဂါထာတော်
ကို (၇)ခေါက်ရွတ်ပါ။ ငွေကြေးလာဘ်လာဘအတွက် ဆုတောင်းပါ။ ရက်မပျက်လုပ်ပါ။ ကေနံ ထူးခြားပါမည်။

အကြံအစည်ပြုလိုသူများ စန်းပွင့်အရပ်ကို မျက်နှာမူ၍ ထိုင်ပါ။ မျက်လုံးကို ခဏတာ ခိတ်ထားလိုက်ပါ။ မိမိအကြံ
အစည်ကို အာရုံတွင် ဖော်လိုက်ပါ။ “အောင်ရမည်...အောင်ရမည်...အောင်ရမည်” ဟူ၍ သုံးကြိမ်ဆိုကာ ပြန်ထပါ။
ချစ်သူသမီးချင်းစားများ စန်းပွင့်အရပ်ဘက်သို့ ခရီးထွက်နိုင်ပါသည်။ အခြားကိစ္စများတွင်လည်း ဉာဏ်ရှိသလို သုံးပါ။

ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ

(၁၆-၆-၂၀၁၅)နေ့ထိအတွင်း ထိမ်းမြားမင်္ဂလာပြုကောင်းပါသည်။ မြန်မာလမှာ နယုန်လသည် ထိုရက်တွင် အပြီးသတ် ဖြစ်ပျက်ရာ၊ ထိုကာလကျော်သော ပထမဝါဆိုလထဲသို့ ရောက်ပါသည်။ ရှေးကျမ်းအလိုအရ "တန်ခူး ကဆုန်၊ ထိမ်းမြားတုံ့မှု၊ ကဆုန်ကြယ်ဝ၊ နယုန်လသော် အပေါ်အရွှင်၊ ကြည့်လင်သဒ္ဓါ၊ ယဉ်ကျေးရာ၏" ဟူ၍ မိန့်ဆိုသောကြောင့် ထိမ်းမြားကောင်းပါ သည်။

အဆောင်ရတနာ

ကျောက်စိမ်းကို ဆောင်ပါ။ သို့မဟုတ် အစိမ်းရောင်၊ ရေညိုရောင်၊ စိမ်းနုရောင်၊ ဖက်ဖူးရောင်များရှိသော ကျောက် စိမ်းမျိုး၊ သတ္တုတစ်မျိုးမျိုးကို ဆောင်ပါ။

ကျန်းမာရေး

(၁၆-၆-၂၀၁၅) မှ (၁၇-၆-၂၀၁၅) အတွင်း အခါးပါသော အစားအစာများ ရှောင်ပါ။ ဥပမာ - ခွေးတောက်၊ တမား၊ ဆက်၊ လက်ဖက်၊ ကြက်ဟင်းခါး၊ ကော်ဖီခါး စသဖြင့်။ အသားများကိုလည်း ဆိပ်နေအောင် ချက်မစားပါနှင့်။ ခံပေါက်၊ ဆောက်ညှင်း၊ ဆီထမင်း၊ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ၊ ပုစွန်ထုပ်၊ ထောပတ်၊ နို့၊ ဥမျိုးစုံ၊ အကြော်အရော်များ ရှောင်ပါ။ ဝမ်းချုပ်မခံပါ။ ဝမ်းအလွန်ချုပ်လျှင် ဝမ်းနုတ်ပေးပါ။ (ဓာတ်စာပညာများ)

အိမ်ထောင်ရေး

အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စိတ်အခန့်မသင့်ဖြစ်၍ စကားမပြောမဆို၊ ရန်အမြဲလိုနေပါလျှင် ဦးချမ်းရေးလိုသူက သူ၏ ခေါင်းအုံးကို နေလှန်းပြီး ညရိုင်းတွင် ထိုခေါင်းအုံးတစ်လုံးတည်းဖြင့် နှစ်ယောက်အတူအိပ် ၍ မိမိခေါင်းအုံးကို ခဏဖျောက်ထားပါ။ မနက်မိုးမလင်းခင်ပင် အခြေအနေသာယာသွားပါမည်။

အကြံပြုချက်

အစစအရာရာ လုပ်သမျှ လွဲချော်နေသူများအားလုံး စနေ၊ တနင်္ဂနွေ အင်္ဂါနေ့များတွင် တရော်ကင်ပွန်းဖြင့် ခေါင်းလှော် ၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို တတ်အားသရွေ့ အဓိပ္ပာယ်ထား ပူဇော်ဆပ်ပါ။

ဆွေစာ ဆရာကျော်

၁ မည်း လို တာ တဲ့

ဝသုန်ဟိန်းထက်

“ဟဲ့...အောင်လွင်၊ အလုပ်မသွားဘူးလား”
အကြော်သည် အိပ်မက် စကားကို ကိုအောင်လွင်က
ခေါင်းယမ်းပြလိုက်ပြီး...

“သမီးလေး...နေမကောင်းလို့ဗျာ”

ဟု ခပ်ညည်းညည်းဖြေလိုက်၏။

“ဟေ...နင့်သမီးက အခုတစ်လော ချူချာနေပါလား
ဟဲ့”

“ဟုတ်တယ် အိပ်မက်ရေ၊ ဝမ်းလျှောလိုက်၊ ဗိုက်အောင့်
လိုက်၊ ဖျားလိုက်နဲ့။ အခုတစ်လောမှာတောင် မနည်းတော့
ဘူး။ ရှိစုမဲ့စုလေးတွေလည်း ကုန်ပြီ”

ကိုအောင်လွင်က ဆန်ကိုခေါင်တစ်ခုမှ အငယ်တန်း
စာရေးတစ်ဦး သူ့မိန်းမ ညီညီအေးက ရှေးထဲမှာ ရာသီပေါ်
အသီးအနှံတွေ ရောင်း၏။ ဆိုင်ခန်းနှင့် ရောင်းသည်တော့
ပီဟုတ်၊ ဆန်ကောတွေထဲ ထည့်ရောင်းရခြင်းဖြစ်သည်။ သမီး
လေးက အဦးလေး၊ အခုမှ တစ်နှစ်စွန်းစွန်းရှိမည်။ အခု
တစ်လော ချူချာနေ၍ သူတို့လင်မယားမှာ ဆေးခန်းစရိတ်
နဲ့ ရှိစုမဲ့စုလေးတွေ ကုန်ပြီဖြစ်၏။

“အင်း... နေဦး၊ ငါပြောဦးမယ်။ နင်တို့တစ်တွေ
ဆရာဝန်နဲ့ ပြတာလည်း ပြပေါ့ကွယ်။ ဒါပေမယ့် ရှေးထုံး
လည်း မပယ်နဲ့။ အနီးက ခမည်းလိုတာလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။
ဒီအရွယ်ကလေးတွေမှာ ခမည်းလိုတယ်ဆိုတာ ရှိတယ်။
မယ့်လို မရဘူး”

“ဗျာ၊ ဒီ...ဒီတော့ 'ဘာလုပ်ရမှာလဲဗျာ’

ခေတ်လူငယ်တွေဆိုတော့လည်း ဒါမျိုးကိစ္စတွေကို
သိပ်မယုံချင်း၊ ဒါပေမယ့် မိမိအရေးဆိုတော့လည်း ပစ်ပယ်
အရေးမထားလိုက် မဖြစ်။

“ဒီလိုကွဲ့၊ ဒါဟာ သက်ကြီးစကား၊ သက်ငယ်ကြားဆို
သလို တို့မိသားစုအတီးအဘွားတွေလက်ထက်ကတည်းက
လက်ဆင့်ကမ်းလာတဲ့ ရှေးထုံးတွေပေါ့။ ဒီလိုလုပ်။ အခု
ငါ ဒီအကြော်လက်ကျန်တွေ လှည့်ရောင်းလိုက်မယ်။ နေ့
လယ် ထမင်းစားပြီးခိုလောက်ကျရင် ငါ့အိမ်ဝင်နဲ့။ စာရွက်
နဲ့ ကူးသွားလိုက်။ အယန်းမကြီးတာကို လုပ်ကြည့်ဖို့ ဝန်မလေး
နဲ့ ကြားလား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အဒေါ်၊ ကျွန်တော် ဆက်ဆက်လာခဲ့ပါ
မယ်”

ဤသို့ဖြင့် နေ့လယ်စာ စားသောက်ပြီးသည်နှင့်

ကိုအောင်လွင်တစ်ယောက် အိပ်မက်အိမ်သို့ ရောက်သွား၏။
ထိုရှေးရိုးရာအစဉ်အဆက် ကျင့်သုံးလာခဲ့သော ကလေး
သူငယ်များ ကျန်းမာရေးချူချာလျှင် ခမည်းပေးရန် နည်း
စနစ်များကို ခုနစ်ရာကသာသမီးတို့ပါ အကျိုးရှိ သုံးစွဲနိုင်ရန်
ရည်ရွယ်၍ တင်ပြလိုက်ပါ၏။

* ကလေးအသက်ကို မွေးနံနှင့်ပေါင်း၍ ခုနစ်ဖြင့်
စားပါ။ အကြွင်းကို ကြည့်၍ အောက်ပါအတိုင်း ခမည်းပေး
ရန်ဖြစ်သည်။

၁-ကြွင်းလျှင် ဖခင်ဖြစ်သူမှ ပေးရမည်။ အနီရောင်
လက်ဆောင်တစ်ခုခုပေးရမည်။

၂-ကြွင်းလျှင် မိခင်ဖြစ်သူမှ ပေးရမည်။ အဖြူရောင်
လက်ဆောင်တစ်ခုခုပေးရမည်။

၃-ကြွင်းလျှင် အစ်မကြီးဖြစ်သူမှ ပေးရမည်။ အစိမ်း
ရောင်လက်ဆောင်တစ်ခုခုပေးရမည်။

၄-ကြွင်းလျှင် ရဟန်းတစ်ပါးပါးမှ ပေးရမည်။ အဖြူ
ရောင်လက်ဆောင်တစ်ခုခုပေးရမည်။

၅-ကြွင်းလျှင် ကလေးသူငယ်တစ်ဦးမှ ပေးရမည်။
အဝါရောင်လက်ဆောင်တစ်ခုခုပေးရမည်။

၆-ကြွင်းလျှင် အဒေါ်ဖြစ်သူမှ ပေးရမည်။ မီးခိုးရောင်
လက်ဆောင်တစ်ခုခုပေးရမည်။

၇-၀-ကြွင်းလျှင် ဦးလေးဖြစ်သူမှ ပေးရမည်။ အနီ
ရောင်လက်ဆောင်တစ်ခုခုပေးရမည်။

သာဓကအားဖြင့် အသက်တစ်နှစ်အရွယ် ကြာသပတေး
သာသမီးဖြစ်ပါက -

$$\begin{array}{r}
 \text{ကလေးအသက်} = ၁ \\
 \text{မွေးနံ} = ၅ \\
 \hline
 ၇) ၆ (၀ \\
 \hline
 ၀ \\
 \hline
 ၆ \text{ ကြွင်း}
 \end{array}$$

၆-ကြွင်းသဖြင့် ခမည်းကို ကလေး၏ အဒေါ်ဖြစ်သူ
မီးခိုးရောင်လက်ဆောင်တစ်ခုခုပေးရန်ပင်ဖြစ်သည်။ အ
ကြိုက အသုံးတည့်ရန်အတွက် ရှာဖွေ တင်ပြလိုက်
သည်။

ဝသုန်ဟိန်းထက်

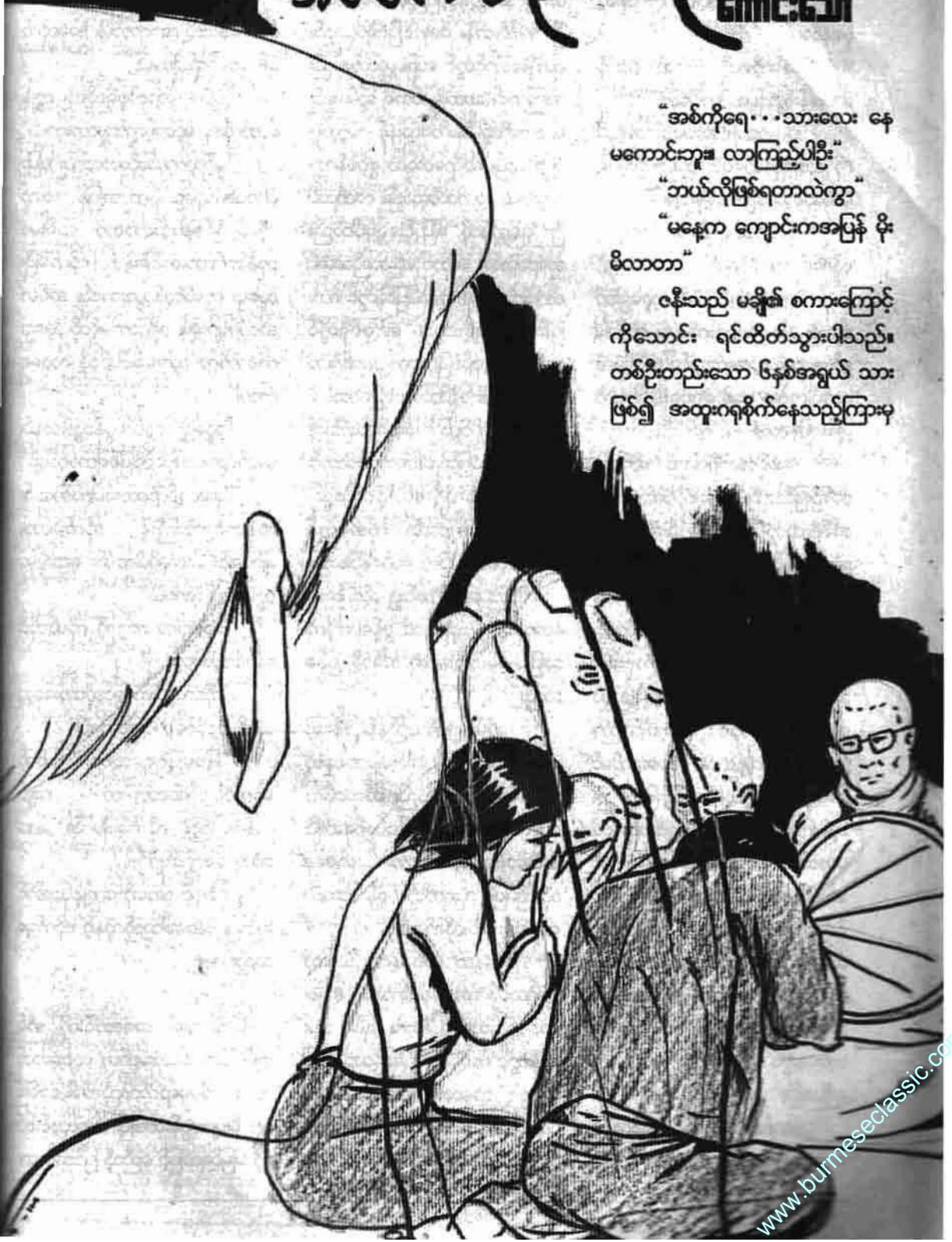
အိမ်မက်ဝိညာဉ် ကောင်းသော်

“အစ်ကို့ရေ...သားလေး နေ
မကောင်ဘူး။ လာကြည့်ပါဦး”

“ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲကွာ”

“မနေ့က ကျောင်းကအပြန် မိုး
မိလာတာ”

ဇနီးသည် မချို၏ စကားကြောင့်
ကိုသောင်း ရင်ထိတ်သွားပါသည်။
တစ်ဦးတည်းသော ငှက်အရွယ် သား
ဖြစ်၍ အထူးကုရုစိုက်နေသည်ကြားမှ

ဖျားရသဖြင့် ကိုသောင်း စိတ်ပူပြီး သား
၏ နဖူးကို စမ်းကြည့်လိုက်သည်။

“ဟာ...ဟုတ်ပါရဲ့ ကိုယ်တွေ
ပူနေတယ်”

“အစ်ကိုရယ်...သားလေးကို
ဆေးခန်းသွားပြရအောင်နော်”

“ပြရမှာပေါ့။ ဒါပေမယ့် အလုပ်
ကို သွားရမှာဆိုတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရ
မယ်ဆိုတာ စဉ်းစားနေတာပါ”

“ဒီနေ့တစ်ရက်တော့ ခွင့်ယူ
လိုက်ပါ အစ်ကိုရယ်”

“အေးလေ၊ ဒါဆို သူဌေးဆီ
သွားပြီး ခွင့်တောင်းလိုက်မယ်။ တစ်ခါမှ
ခွင့်မတောင်းဘူးတော့ ခွင့်ပေးလိမ့်မယ်
ထင်ပါတယ်။ ဒါဆို ခဏစောင့်၊ ချက်
ချင်း ပြန်လာခဲ့မယ်”

မောင်သောင်းသည် ဒဂုံဘာ
တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် သူဌေး
တစ်ဦးထံတွင် ကားမောင်းခဲ့သည်မှာ
သုံးနှစ်ခန့်ရှိခဲ့ပြီ။ လုပ်ငန်းခွင် တာဝန်
ကျေအောင်လုပ်ခဲ့ပြီး ခွင့်တစ်ခါမှ မယူ
ခဲ့ဘူးပါ။ အလုပ်များပြားသော်လည်း
သူဌေးက လစာကောင်းကောင်းပေး
သဖြင့် အလုပ်ရှိပါက နေနေညည
တာဝန် ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။
မောင်သောင်းသည် ရှန်ကုန်မရောက်ခင်
က ဘုန်းကြီးလူထွက်တစ်ဦးဖြစ်သည်။
ဘုန်းကြီးလူထွက်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
မဟုတ်သော ဘာသာခြားတစ်ဦးထံတွင်
အလုပ်လုပ်၍ ဖြစ်ပါမလားဟု သံသယ
ရှိခဲ့သော်လည်း အလုပ်လုပ်ကြည့်မှ
သူဌေး ဦးခပ်မောင်ညွန့်နှင့် သူဌေး
ကတော် ဒေါ်မေမေသော်တို့မှာ
သဘောကောင်းသူများဖြစ်၍ အလုပ်
လုပ်ရာတွင် အဆင်ပြေပြီး စိတ်ချမ်းသာ
ရပါသည်။

မောင်သောင်းမှာ ငယ်စဉ်ကပင်
မိဘများ ကွယ်လွန်သဖြင့် ဘကြီး

ဘုန်းကြီးက မွေးစားကာ ကျောင်းတွင်
ခေါ်ထားခဲ့သည်။ ရဟန်းဘဝတွင်
အကျင့်သိက္ခာနှင့် ပြည့်စုံအောင် နေခဲ့
ပြီး အကြီးတန်း အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။
ရဟန်းဘောင်တွင် ပျော်မွေ့သော်လည်း
ကံကြမ္မာ၏ စေစားချက်အရ ဆွမ်းခံရင်း
မသူတဆိုသူ မိန်းကလေးနှင့် မေတ္တာမျှ
ခဲ့ကြသည်။ ဆရာတော်ထံ ခွင့်ပန်ကာ
မသူတနှင့် လက်ထပ်ခဲ့သည်။ လက်ထပ်
ပြီး ရန်ကုန်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပါသည်။
ဆရာတော်၏ ဒကာတစ်ဦးတည်ထောင်
ထားသော ကားအလုပ်ပြင်ရုံတွင် ကား
ပြင်အလုပ်ရခဲ့သည်။ အလုပ်ရုံတွင်
တစ်နှစ်ခန့်လုပ်ခဲ့ပြီး သူဌေးတစ်ဦးက
အလုပ်ရုံတွင် ဒဂုံဘာတစ်ဦးတောင်းခံ
ရာ အလုပ်ရုံပိုင်ရှင်က မောင်သောင်းကို
သဘောကျသဖြင့် လစာကောင်းကောင်း
ဖြင့် အလုပ်ကို ပေးလိုက်သည်။
မောင်သောင်းကလည်း ထိုအိမ်တွင်
အလုပ်လုပ်ရသည်ကို ပျော်နေပါသည်။

သား နေမကောင်း၍ ခွင့်တစ်ရက်
တောင်းခံရာ သူဌေးက ခွင့်ပေးလိုက်
သဖြင့် ဝမ်းသာအားရ အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့
သည်။

အိမ်ရောက်သည်နှင့် ဇနီးနှင့်
သားကို ခေါ်ကာ ဆေးခန်းတစ်ခုသို့
သွားရောက်ပြသခဲ့သည်။ ဆရာဝန်က
ကလေးကို သေချာစစ်သပ်စစ်ဆေးပြီး
ဆေးတစ်လုံးထိုးပေးကာ တစ်နေ့
သုံးကြိမ်ဖြင့် သုံးရက်တိုက်ရန် သောက်
ဆေးများ ပေးလိုက်သည်။

ထိုနေ့က တစ်နေ့လုံး သားကို
ပြုစုခဲ့သည်။ သား နေမကောင်းမှ အနား
ရသဖြင့် သားကို အားပေးရင်း သား
အနီးတွင် တစ်နေ့ကုန် နေခဲ့သည်။ ည
နေတွင် ကလေးမှာ အဖျားကျသွား
သဖြင့် လန်းလန်းဆန်းဆန်းဖြစ်လာခဲ့
သည်။ ညစာစားပြီး သားကို ဆေးတိုက်

နေစဉ် သူဌေးအိမ်က အလုပ်သမား
တစ်ဦးရောက်လာပါသည်။

“ကိုသောင်းကို သူဌေးကတော်
က ခေါ်ခိုင်းလို့ လာရတာပါ။ အခုလိုက်
ခဲ့ဖို့ မှာလိုက်ပါတယ်”

“ဗျာ...ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ၊ ကျွန်
တော် ဒီနေ့ ခွင့်တစ်ရက်ယူထားတယ်”

“ခွင့်ယူထားဆိုတာလည်း ပြော
ပါတယ်။ သူဌေး ရုံးက အပြန် ကားကို
ကိုယ်တိုင်မောင်းလာတာ လမ်းမှာ
ကုန်တင်ကားတစ်စီးနဲ့ တိုက်မိပြီး
သူဌေး ကွယ်လွန်သွားတယ်။ အိမ်မှာ
အလုပ်များချိန် ဒဂုံဘာမရှိလို့ သူဌေး
ကတော်က သွားခေါ်ပါဆိုလို့ လာခဲ့ရ
တာပါ”

“သူဌေး ကွယ်လွန်သွားတယ်
ဟုတ်လား၊ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲဗျာ”

“ခုံးကျော်တံတားပေါ်ကအဆင်း
ကုန်တင်ကားကြီးနဲ့ တိုက်မိတာ၊
ချက်ချင်း ဆေးရုံပို့ပါတယ်။ ဆေးရုံမှာ
ကွယ်လွန်ခဲ့တာပါ”

“သူဌေးက ကားကို ကိုယ်တိုင်
မောင်းတာလား”

“ကိုသောင်းက ခွင့်ယူထားတော့
သူ့ကိုယ်တိုင်မောင်းရတာပေါ့”

“ဖြစ်မှဖြစ်ရလေဗျာ။ စိတ်
မကောင်းလိုက်တာ။ ကဲ... ကျွန်
တစ်ခါတည်း လိုက်ခဲ့ပါ့မယ်။ ခဏ
တော့ စောင့်ပါဗျာ”

ဇနီးနှင့် သားကို ကျေနပ်အောင်
ပြောပြီး လာခေါ်သည့်လူနှင့် လိုက်ခဲ့ရ
သည်။

သူဌေး၏ အလောင်းကို အိမ်
တွင် ပြင်ဆင်ထားမည်ဟု ထင်ခဲ့သော
လည်း အိမ်ရောက်သည့်အခါ တစ်ခြံ
လုံး မီးများထွန်းထားပြီး အလောင်းစင်
ကို မမြင်ရသဖြင့် ပြည်သို့ ပြင်ဆင်ထား

သည်ကို မေးရာ အိမ်က အလုပ်သမား တစ်ဦးက ပြောပါသည်။

“သူတို့အယူဝါဒအရ ချက်ချင်း မီးသင်္ဂြိုဟ်လိုက်ရတယ်”

ကိုသောင်းသည် သူ ခွင့်ယူမိ သည့်အတွက် အပြစ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သူဌေးကတော်ကို မျက်နှာပူနှင့် သွား တွေ့ရသည်။ စိတ်မကောင်းကြောင်း ဝမ်းနည်းစကားပြောရသည်။ သူဌေး ကတော်က ကိုသောင်းကို စိတ်ဆိုးပုံ မရ။

“ကိုသောင်းရေ...ညရေညတာ အတွက် ကိုသောင်းရှိမှ ဖြစ်မှာမို့ ည ဘက် စောင့်ပေးပါနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ သူဌေးကတော်၊ ကျွန်တော်နေပေးပါမယ်”

သူဌေးကတော်၏ တောင်းပန်မှု ကို ငြင်းပယ်၍ မရနိုင်သဖြင့် အသုဘ အိမ်တွင် နေပေးရန် တာဝန်ယူလိုက်ရ သည်။ မိမိသားမှာလည်း နေကောင်းနေ ပြီဖြစ်၍ အလုပ်ရှင် ကျေနပ်စေရန် နေပေးရတော့မည်။ ညနေတွင် အိမ်သို့ ဆုတ်ပြန်ပြီး ညစာစားပြီးမှ အသုဘအိမ် ကို ပြန်ခဲ့သည်။ ညဘက်တွင် အံ့ထွေ အထူးအလုပ်မရှိဘဲ သူဌေးမိသားစု အတွက် အဖော်အဖြစ် နေပေးရုံသာ ဖြစ်ပါသည်။ ညတိုင်း ထူးခြားသည့် အကြောင်းများ မရှိ၍ အိမ်ပြန်ချင်သော် ဆည်း ရက်လည်သည်အထိ နေပေး ရန် ပိုင်းဖြတ်ပြီး ညစဉ် နေပေးခဲ့ပါ သည်။

◆◆◆

ရက်လည်ပြီးသည်နှင့် အိမ်ပြန် နှစ်တောင်းရတော့သည်။ သူဌေးကတော် က သူ့ကို ပြန်ပြီး တောင်းပန်နေသဖြင့် သူ အံ့ထွေရတော့သည်။

“ခဏစောင့်ပေးပါ ဦးသောင်း၊ ညည ကိုညွန့်ကို အိပ်မက်ချည်း

မက်နေလို့ ကြောက်ပြီး အိပ်မပျော်ပါ ဘူး”

“သူဌေးကတော်က ဘယ်လို မက်လို့လဲ”

“အိပ်မက်ထဲမှာ မြင်ရတာက စိတ်မကောင်းစရာပဲ။ ကိုညွန့်ကို မြင် လိုက်ရလို့ ကြောက်ပေမယ့် သူ့ကို သိပ်သနားတယ်ကွယ်။ သူက ပြော တယ်။ သူ့မှာ နေစရာမရှိဘူး။ စားစရာ လည်း မရှိဘူး။ အငတ်ငတ်အပြတ်ပြတ် နေရတယ်လို့ ပြောတယ်။ သူ့အဝတ် အစားတွေကလည်း စုတ်ပြတ်နေတာ ပဲ”

“ဒါဆို ဆရာအတွက် ဘာမှ လုပ်မပေးကြဘူးလား”

“လုပ်တာပေါ့ကွယ်။ ဆရာကြီး တွေ့ရဲ့ ဩဝါဒအတိုင်း ကျောင်းတော် ကို အလှူပေးရမယ်ဆိုလို့ နေတိုင်းသွား ပြီး လှူနေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် အိပ်မက် က မပြောင်းလဲဘဲ အရင်ပုံစံအတိုင်း ညတိုင်း မက်နေတုန်းပဲ”

ဗုဒ္ဓဘာသာအယူအရ ဆိုပါက ဆွမ်းသွတ် အမျှပေးဝေလိုက်ပါက မကျွတ်မလွတ်ဘဲ ပြိတ္တာဘုံရောက်နေ သည့် ကွယ်လွန်သူမှ သာဓုခေါ်လိုက် ပါလျှင် ကျွတ်လွတ်သွားပါသည်။ ကိုသောင်းမှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် နေခဲ့ဖူးသူဖြစ်၍ မကျွတ်ဘဲ ရှိသူများ အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိပါသည်။ သို့သော် သူဌေးနှင့် သူဌေးကတော်တို့ မှာ ဘာသာအယူဝါဒကွဲပြားသဖြင့် ဆွမ်း ကျွေးခြင်း မရှိ၊ အမျှအတန်းပေးဝေခြင်း မရှိပါ။ သူက ပြောပြလိုသော်လည်း လက်မခံပါက သူ့အပေါ် တစ်မျိုးထင် မည်စိုး၍ မပြောဝံ့ခဲ့ပါ။

◆◆◆

နောက်ထပ် သုံးလေးရက်အကြာ တွင် တိုးတက်မှု ရှိမရှိ မေးကြည့်ရာ

သူဌေးကတော်မှာ အလွန်စိတ်မချမ်း မသာဖြစ်နေကြောင်း သိရပါသည်။

“သိပ် စိတ်ညစ်စရာကောင်းပါ တယ်။ ညတိုင်း အိပ်မက်မက်တယ်။ အိပ်မက်မက်တိုင်း ဝမ်းနည်းပြီး ပြန်အိပ် မပျော်နိုင်အောင် ခံစားရတယ်။ ကိုညွန့် ကို သိပ်သနားရပါတယ်။ သူ့ကို မြင်ရ တာ စားစရာမရှိ၊ နေစရာမရှိ ဒုက္ခ ရောက်ကြောင်းချည်း ပြောနေပါတယ်။ ကိုယ်ကလည်း ဘာမှ လုပ်မပေးနိုင် တော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရတယ်။ ကြာ ရင် ရူးတောင် ရူးသွားနိုင်တယ်။ ဗေဒင် ဆရာတွေတိုင်း မေးပါတယ်။ ယတြာ ချေပါဆိုရင် ချေလိုက်တာပဲ။ နတ်ဝင် သည်တွေရင်လည်း မေးတာပဲ။ သူတို့ နိုင်သမျှ အကုန်လုပ်ခဲ့တာပါပဲ။ ဒါပေ မယ့် သူဒုက္ခတွေက ပျောက်မသွားပါ ဘူး။ အိပ်မက်မက်တိုင်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေရတာပဲ”

ကိုသောင်းမှာ ကြားရသည်များ အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။ သူ့ကိုယ်တိုင် ဘုန်းကြီး လူထွက်ဖြစ်၍ မကျွတ်မလွတ်သူများကို ကျွတ်လွတ် သွားအောင် လုပ်ပေးနိုင်ကြောင်း သိ ထားသော်လည်း အယူဝါဒချင်း မတူ၊ ဘာသာရေးကွဲပြားသဖြင့် ပြောပြနိုင်ခြင်း မရှိပါ။ မိမိက စေတနာနှင့် အကြံပေး သော်လည်း သူတို့က လက်မခံပါက မိမိနှင့် ဆက်ဆံရေးပါ ထိခိုက်နိုင်သဖြင့် အကြံခက်နေပါသည်။

နောက်ဆုံးတွင် မပြောမဖြစ် ပြောမှ ဖြစ်တော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်၍ အရဲစွန့်၍ ပြောလိုက်ရသည်။

“သူဌေးကတော်ကို တစ်ခုတော့ တင်ပြချင်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဗုဒ္ဓ ဘာသာနည်းအရ ကွယ်လွန်သူအတွက် ရက်လည်တဲ့နေ့မှာ ဆွမ်းကျွေးခြင်း အလှူပေးရပါတယ်။ အဲဒီတော့

အတွက် ရေစက်ချ အမျှဝေရမိတယ်။ ကွယ်လွန်သူက အမျှပေးဝေရမိတယ်။ ကွယ်လွန်သူက အမျှပေးချိန်မှာ သာဓု ခေါ်နိုင်ခဲ့ရင် သူရောက်ရှိနေတဲ့ ပြိတ္တာ ဘဝက ကျွတ်လွတ်ပြီး သူ့အတွက် စားစရာရမယ်၊ နေစရာရမယ်၊ အဝတ် အထည်ရမယ်။ သူ လိုအပ်ချက်တွေ ရနိုင်တယ်။ သူ့ရဲ့ သက်ရှိစဉ်က ပြုခဲ့တဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်အရ ကောင်းရာ ဘုံကို ရောက်နိုင်တယ်။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာနည်း လမ်းအရ လုပ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒရှိရင် ကျွန်တော် ကူညီနိုင်ပါတယ်။ သူဌေး အခုလို ခံစားနေရတာ ကျွန်တော် မကြည့်ရက်လို့ ကူညီချင်ပါတယ်။”

ခေါ်ပေးသော်လည်း ကိုသောင်း ၏ စကားများကို နားထောင်ပြီး စဉ်းစား နေပါသည်။ စဉ်းစားပြီး ကိုသောင်း၏ စကားကို လက်ခံရန် သဘောတူလိုက် သည်။

“ဗုဒ္ဓဘာသာအရ လုပ်နည်းလုပ် ဟန်ကို မသိပေမယ့် ကိုညွန့်ဘဝကို ကယ်တင်နိုင်မယ်ဆိုရင် ကိုသောင်း ပြောတဲ့ အခါအခါကို လုပ်ချင်ပါတယ်။ ကိုသောင်း ကူညီပါ။ ဘာက စပြီး လုပ်ရမယ်ဆိုတာသာ ပြောပါ။ လိုအပ် တာမှန်သမျှ လုပ်ပါတော့မယ်”

“မနက်ဖြန်နံနက် အရုဏ်ဆွမ်း ကပ်ဖို့ စီစဉ်ရမယ်။ ဘုန်းကြီးငါးပါးပင် မယ်။ ဒီည လိုအပ်တာတွေ ဝယ်ပြီး ဆွမ်းချက်ဖို့ ပြင်ရမယ်။ လှူဖွယ်ပစ္စည်း အတွက် သင်္ကန်း၊ ထီး၊ ဖိနပ်၊ ယပ်နဲ့ အလှူငွေ ကပ်လှူရမယ်”

“ကိုသောင်းက ကြည့်ပြီး စီစဉ်ပေး ပါ။ ကုန်ကျစရိတ်ပေးပါမယ်”

မောင်သောင်းသည် ဆွမ်းချက် မည့် အခေါ်ကြီးကို လိုအပ်ချက်များ ပြုကြားပြီး ရေနယ်ဖို့ သူဌေးကတော်

နှင့် အတူသွားရန် ပြောလိုက်သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ အရင်သွား၍ ဘုန်း ကြီးပင်ပါသည်။ ထိုနားထိုင်ဆင် ဘုန်းကြီး အတွက် လှူဖွယ်ပစ္စည်းများကို နှစ် ယောက်အတူ သွားရောက်ဝယ်ယူပါ သည်။ ချက်ပြုတ်ရန် ပစ္စည်းများ၊ လှူ ဖွယ် ပစ္စည်းများ အစုံအလင်ဝယ်ယူပြီး သောအခါ ချက်ပြုတ်ရေတာဝန်ယူသူ များက သန်းခေါင်ကျော်လွှင့် ချက် ပြုတ်ရန် စီစဉ်နေကြပါသည်။

ည ၉နာရီခန့်တွင် သူဌေးကတော် ပြောရသည်။

“မနက်ဖြန် သူဌေးကြီး အလှူပွဲ ကို လာနိုင်အောင် ဒီည ဖိတ်ကြားရ မယ်။ အုပ်ချုပ်သူများထံ ခွင့်ပြုချက် တောင်းခံရမယ်”

“ဘယ်လို ဖိတ်ရမယ်ဆိုတာ ပြောပြပါ”

“ကျွန်တော် နှုတ်က တိုင်ပေး မယ်။ သူဌေးကတော်က လိုက်ဆိုရုံပါ ပဲ။ ကဲ...ဆိုဖို့ အသင့်ပြင်မိ ခဉ်းနော်”

ကိုသောင်းက ဖိတ်ကြားခြင်းကို စတင်ပြောရာ သူဌေးကတော်က နောက်က လိုက်ဆိုပါသည်။

“ဦးခင်မောင်ညွန့်...မနက်ဖြန် အရုဏ်အချိန် ဤအိမ်ဂေဟာတွင် ဦးခင်မောင်ညွန့်အတွက် မိသားစုမှ အလှူပေးမည်ဖြစ် မပျက်မကွက် လာ ရောက်ပါရန် ဖိတ်ကြားပါသည်”

ကိုသောင်းက သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုရာ သူဌေးကတော်က လိုက်ဆို ဖိတ်ကြား ခဲ့ပါသည်။

“ကဲ...ဒီတစ်ခါ နယ်မြေပိုင်များ နှင့် စောင့်ရှောက်နေသော နတ်ဓေဝါ အပေါင်းကို ဖိတ်ကြားပါမယ်။ သုံးကြိမ် လိုက်ဆိုပါ”

ကိုသောင်း ဆိုပြသလို သူဌေး ကတော်က လိုက်ဆိုပါသည်။

“နယ်မြေ ဘိုးဘိုးကြီးနှင့်တကွ အိမ်စောင့်နတ်၊ မြစောင့်နတ်၊ မြစောင့် နတ်၊ ရပ်ကွက်စောင့်နတ်၊ ကွင်းပိုင် နယ်ပိုင်အားလုံးကို ကျွန်ုပ်တို့ ယခင်က ပြုခဲ့သမျှသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုအရာ အတွက် အားလုံးကို အမျှပေးပါတယ်။ အမျှ...အမျှ...အမျှ ယူတော်မူကြ ပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ပေးသော အမျှပေးပစ္စည်းကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်ကြပါ။ အားလုံး သာဓုခေါ်ဆိုပြီးပါက ကျွန်ုပ်တို့ မှ ကွယ်လွန်သူ ဦးခင်မောင်ညွန့်အား မနက်ဖြန် အလှူပွဲသို့ တက်ရောက်ဖို့ ရန် အကြောင်းကြားပေးစေလိုပါတယ်။ သူ လာရောက်မိင်အောင် စေလွှတ်ပေး ပါ။ သူလာစဉ် လမ်းမှာ အနောင် အယုဂမရှိစေဖို့ ကူညီပေးရှားပေးပါ ရန်။ သူ တရားနာခွင့်ရပြီး သာဓုခေါ် ခွင့်ရသည်အထိ ကူညီကြပါရန် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။”

သူဌေးကတော်က ကိုသောင်း ဆိုသလို သုံးကြိမ်လိုက်ဆိုပါသည်။

“ကဲ...နောက်ဆုံး ဖိတ်ကြား တောင်းပန်ခြင်းကိုလည်း သုံးကြိမ် လိုက်ကြရအောင်”

“ကျွန်ုပ်တို့ကို ထိန်းသိမ်းစောင့် ရှောက်ကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ် မြတ်များနှင့်တကွ နတ်မြတ် နတ် ကောင်း နတ်အပေါင်းတို့အား ရည်စူး ၍ ကျွန်ုပ်တို့ ပြုခဲ့ဖူးသော ကုသိုလ် ကောင်းမှုအရာအတွက် အမျှပေးပေးဖို့ပါတယ်။ ကြားကြားသမျှ အမျှ...အမျှ...အမျှယူတော်မူကြပါ။ သာ ဓုခေါ်ကြပါ။ ကျွန်ုပ်တို့ပေးသော ပေးပစ္စည်း အမျှ ကုသိုလ်၏ အဖိုဘာဂတို့ ဝမ်းမြောက်နတ် သာဓုခေါ်ကြပါ။ ကွယ်လွန်သွားသော ဦးခင်မောင်ညွန့် အတွက် ရည်စူး၍ မနက်ဖြန်နံနက် ကုသိုလ်ပြုပွဲသို့ ဦးခင်မောင်ညွန့်အ

အတွတ်ပေးပါရန် ယုံကြည်အပ်ပါသည်။ သူ့ ချောချောမောမော လာနိုင်ရန် အမှောင်အယုဂ၊ အဟန့်အတား၊ အခက်အခဲများ ရှိပါက ဖယ်ရှားပေးပါရန် အနားအညွတ် တောင်းပန်အပ်ပါသည်။

သုံးကြိမ်ပြောဆို၍ တောင်းဆိုလိုက်ပါသည်။

နောက်နေ့ အရုဏ်တက်တွင် ဘုန်းကြီးငါးပါး ကြွလာသောအခါ အသင့်ပြင်ဆင်ထားသော ဆွမ်းပွဲများ ဆက်ကပ်ကျွေးမွေးပါသည်။ လှူဖွယ်ပစ္စည်းများနှင့် ဝတ္ထုငွေများ ကပ်လှူပါသည်။ အားလုံးလှူဒါန်းပြီးသည်နှင့် ဆရာတော်က ရေစက်ချက် တရားဟောပါသည်။ ကိုသောင်းက ကြိုတင်လျှောက်ထားသဖြင့် ဆရာတော်က ဦးခင်မောင်ညွန့်အတွက် လိုအပ်သည်များပါ ထည့်၍ဟောပါသည်။

“ယခုကဲ့သို့ ဆွမ်းခွယ်ဘောဇဉ်များနှင့် သင်္ကန်း၊ စသည်လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ၊ ဝတ္ထုငွေများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသော အကျိုးကြောင့် ကွယ်လွန်သူ ဦးခင်မောင်ညွန့်သည် ရောက်ရာအရပ်တွင် အစာရေစာပေါများခြင်း၊ အဝတ်အထည်လုံလောက်စွာ ရရှိခြင်း၊ စီးရာယာဉ်များရရှိစေခြင်း၊ နေရာ ဘုံဗိမာန်များ ရရှိစေခြင်းတို့ ဖြစ်လာပါတော့မယ်။ ကဲ...ရေစက်ချယ်၊ ဦးခင်မောင်ညွန့်နှင့်တကွ အားလုံးကြားကြားသမျှ အမျှ...အမျှ...အမျှ ယူတော်မူကြပါ။”

ဘုန်းကြီးက တိုင်ပေးသဖြင့် အိမ်မေမေသော်က သုံးကြိမ် အမျှပေးအိုက်ရာ ဧည့်ပရိသတ်များက သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်လိုက်ကြပါသည်။ သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်လိုက်သည်နှင့် အိမ်ရှေ့နံရံကွယ်ပင်ကြီးပေါ်က မန်ကွယ်ရွက်များမှာ လေမတိုက်ဘဲ တသဲသဲကြွေကျလာသည်ကို အားလုံးမြင်လိုက်ကြရသည်။ အားလုံး အောင်မြင်စွာ ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်၍ ကိုသောင်းက ပြောလိုက်သည်။

“ကဲ...သူဌေးကတော်၊ အားလုံးအောင်မြင်သွားပါပြီ။ သူဌေးအတွက် စိတ်ချနိုင်ပါပြီ။”

အလှူကိစ္စတစ်ခု ပြီးဆုံးပြီဖြစ်သော်လည်း ပစ္စည်းများ သိမ်းနေရာသဖြင့် ကိုသောင်းမှာ အိမ်မပြန်နိုင်သေးဘဲ ထိုအိမ်တွင် ညဘက် နေခဲ့ရပါသည်။

နောက်နေ့မနက် မိုးမလင်းမီ အိမ်မေမေသော် ကိုသောင်းဆီသို့ ရောက်လာသည်။ အိမ်မေမေသော်မှာ ယခင်နေ့များကဲ့သို့ ကြောက်လန့်နေသည့် အမှုအရာမျိုးမရှိတော့ဘဲ ပြုံးပြီး ရွှင်ရွှင်နှင့် ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ကိုသောင်းရယ်။ ကိုသောင်းကူညီလိုအစစအောင်မြင်သွားပြီ။ ကိုညွန့်နောက် မလာတော့ပါဘူး။ သူ ကောင်းရာ ဘုံဘဝကို ရောက်သွားပါပြီ။”

“သူဌေးကတော် ဘယ်လိုသိသလဲ”

“ညက အိမ်မက်မှာ ဦးခင်မောင်ညွန့် ရောက်လာတယ်။ ခါတိုင်းလိုညီညွတ်နွမ်းနွမ်း မဟုတ်တော့ဘူး။ ပြုံးပြီးရွှင်ရွှင်နဲ့ အဝတ်အစားတွေကလည်း ခါတိုင်းလို ဟောင်းပျောင်းနွမ်းနွမ်း မဟုတ်တော့ဘူး။ သစ်လွင် တောက်ပနေတယ်။ နောက်ပြီး အထက်ဘုံဆင့်ကို သွားတော့မယ့်အကြောင်း လက်ပြ နှုတ်ဆက်ရင်း နှုတ်က ပြောသွားသေးတယ်။”

“မင်းတို့ ကုသိုလ်လုပ်ပေးလို့ ငါ့မှာ အစားအသောက်တွေ ရတယ်။”

အဝတ်အစားအသစ်တွေလည်း ရတယ်။ နောက်ပြီး နေရာ ဘုံဗိမာန်လည်း ရတယ်။ အခု ဘုံအသစ်ကို သွားတော့မှာမို့ လာနှုတ်ဆက်တာ။ နောက် တွေ့ရတော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ နောက်ဆုံးမှာခဲ့ရတာက ဗုဒ္ဓဘာသာအယူဝါဒက အလွန်ကောင်းတယ်ဆိုတာပါပဲ။”

“အဲဒီလို နှုတ်ဆက်ပြီး ပျောက်သွားတယ်။ ဝမ်းသာလွန်းလို့ ကိုသောင်းကို လာပြောပြတာပါ။”

“သူဌေးအတွက် ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ”

ကိုသောင်းက တကယ်ဝမ်းသာအားရ ပြန်ပြောလိုက်ပါသည်။

“ကိုသောင်းကို သိပ်ကျေနူးတင်ပါတယ်”

“ကျွန်တော်ကလည်း သူဌေးကတော် ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်လာလို့ ကျေနူးတင်ပါတယ်။”

“ဗုဒ္ဓဘာသာကို ယုံကြည်ရုံသာမက၊ ဗုဒ္ဓဘာသာကို ပြောင်းဖို့ပါ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ။ မိသားစုတွေကိုရော၊ ဆွေမျိုးတွေကိုပါ ဘာသာပြောင်းကြဖို့ ပြောရတော့မယ်။”

“ဝမ်းသာလှပါပြီဗျာ”

မောင်သောင်းသည် ကျေနူးရှင်သူဌေးအတွက် အပင်ပန်းခံရကျနပ်ပြီဖြစ်၍ ကျေနပ်နေပါသည်။ ပိန္နဲကျေနပ်မိသည်မှာ သူ၏ ကူညီမှုကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ တိုးပွားလာခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တောင်းခံသော်

၂၀၁၅-၅၄ နှစ် ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု

(၁၂) ကုသိလင်ပိုင်ရှင်တို့၏ နက္ခတ်ဗေဒနက္ခတ်ပုံများနှင့် နက္ခတ်ဗေဒနက္ခတ်ပုံများ

ဦးဇေယျာကို B.Sc.D.S.
မြန်မာနိုင်ငံနက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့
နိုင်ငံတကာရေးရာနက္ခတ်သိပ္ပံသင်တန်းကျောင်း

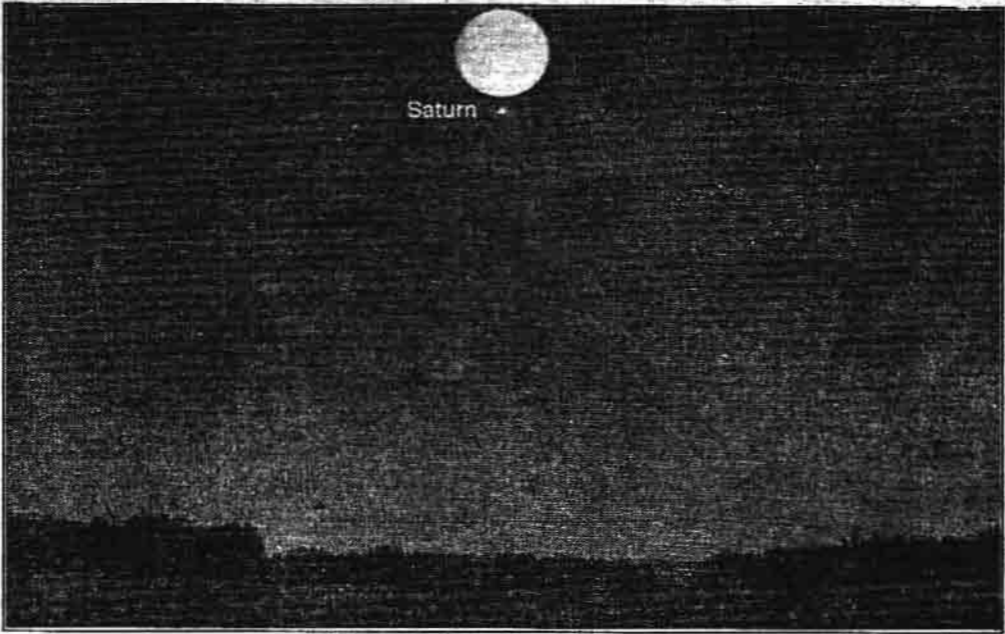
၂၀၁၅-၅၄ နှစ် ကောင်းကင်ဂြိုဟ်ရပ်တည်မှု

၂၀၁၅ - ၅၄ နှစ် ကောင်းကင်ထက်၌ ပြဿရာသီရောက် တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နှင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်များ ၅၄ နှစ်ရက်တွင် မေထုန်ရာသီသို့ ပြောင်းရွှေ့ဝင်ရောက်မည်ဖြစ်ပြီး ပြဿရာသီမှ ဖောက်ပြန်နေသော ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ် ၅၄ နှစ်ရက်တွင် ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းအတွင်း အတည်ပြန်သွားပါလိမ့်မည်။ ကြာသပတေးဂြိုဟ် ကရကင်ရာသီ၌ ရပ်တည်နေပြီး စနေဂြိုဟ် ဗြိစ္ဆရာသီတွင် ဖောက်ပြန်သွားလာနေပါလိမ့်မည်။ ရာဟုနှင့် ကိတ်ဂြိုဟ်များ ကန်နှင့် မိနရာသီများအတွင်း တည်ရှိနေ၍ ယူရေနပ်စ်ဂြိုဟ် မိနရာသီ နက်ပတ္တန်ဂြိုဟ် ကုန်ရာသီနှင့် ပလူတိုဂြိုဟ် နေရာသီအတွင်း ဖောက်ပြန်ရပ်တည်နေပါလိမ့်မည်။

၅၄ နှစ်ရက်၊ မြန်မာစံတော်ချိန် နံနက် ၂ နာရီ ၆ မိနစ်၌ အလင်းရောင်အား ၉ ရာခိုင်နှုန်းခန့်ရှိသော လပြည့် လဝန်းနှင့် စနေဂြိုဟ် နီးကပ်စွာ ပူးယှဉ်သောဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်ပါလိမ့်မည်။ အရှေ့လောင်ဂျီတွဒ် ၅၆ ဒီဂရီ ၅၇ မိနစ်နှင့် တောင်လတ္တီတွဒ် ၁၈ ဒီဂရီ ၁၂ မိနစ်၊ မာဇေးစကားကျွန်းအနီး အိန္ဒိယသမုဒ္ဒရာအတွင်း ဖြစ်စဉ်ဖြစ်ပေါ်ပါမည်။ ဖြစ်စဉ်အား မြန်မာနိုင်ငံ၏ အနောက်ဘက် မိုးကောင်းကင်တွင် မြင်တွေ့လေ့လာနိုင်ပြီး လပြည့် လဝန်း၏ အောက်ဘက်အနီးနား၌ စနေဂြိုဟ်အား အဝါနုရောင် ကြယ်ပွင့်သဏ္ဌာန်ဖြင့် တွေ့မြင်ရပါမည်။ ယင်းဖြစ်စဉ်ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ၌ လူမျိုးရေး၊ ဘာသာရေးပဋိပက္ခ ဖြစ်စဉ်အချို့ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။ အိန္ဒိယနှင့် အရှေ့အာလယ်ပိုင်းနိုင်ငံအချို့၌ အင်အားပြင်း ငလျင်လှုပ်ခတ်မှုဖြစ်စဉ်များ ဖြစ်ပေါ်လာလိမ့်မည်။ ၅၄ နှစ်ရက်၊ မြန်မာစံတော်ချိန် ၂ နာရီ ၃၈ မိနစ်တွင် အင်္ဂါဂြိုဟ် နေ၏အနောက်ဘက် ဂြိုဟ်ပတ်လမ်းကြောင်းထဲ ရောက်ရှိပြီး ကမ္ဘာမြေ တိုက်ရိုက် ဖာစ်တန်းတည်းကျရောက်သောဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်ပါလိမ့်မည်။ ယင်းဖြစ်စဉ်အား အင်္ဂါဂြိုဟ် အတ္ထမိသောဖြစ်စဉ်ဟု ခေါ်ဆိုပြီး အင်္ဂါဂြိုဟ်မှပေးသည့် အစွမ်းသတ္တိများ လျော့နည်းချိန်ဖြစ်သည်။

နက္ခတ် လက္ခဏာချိန်ဖြစ်သော ၅၄ နှစ်ရက်၊ ၂ နာရီ ၃၇ မိနစ်၌ စနေဂြိုဟ် မြန်မာနိုင်ငံ၏ မွန်းတည့် မိုးကောင်းကင်သို့ ရောက်ရှိသောဖြစ်စဉ် ဖြစ်ပေါ်ပါမည်။ ယင်းအချိန်၌ မိမိတို့ ဦးခေါင်းထိပ်တည့်တည့်သို့ ကြည့်ရှုပါက စနေဂြိုဟ်၏ အဝါနုရောင် ကြယ်ပွင့်အသွင်သဏ္ဌာန်ဖြင့် တွေ့မြင်ရပါမည်။ စနေဂြိုဟ် ဖောက်ပြန်ချိန်ဖြစ်သည့်အတွက် သာမန်ထက် ပို၍ တောက်ပနေချိန်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ဖြစ်စဉ်အရ နိုင်ငံ၏ အနောက်ဘက်ဒေသများ၌ မတည်ငြိမ်မှုများ၊ ပဋိပက္ခပြဿနာများ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သည်။ အလုပ်သမား၊ လယ်သမားများ၏ တောင်ဆွဲ ဆန္ဒပြမှု၊ ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မည်။

Handwritten signature or mark.

လနှင့် စနေဂြိုဟ်များ နီးကပ်စွာ ပူးယှဉ်နေပုံ

နက္ခတ်လက္ခဏာများနှင့် စနေဂြိုဟ် ပြန်မာနိုင်ငံ၏ မွန်တဂျူ မိုးကောင်းကင်ပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေပုံ

ARIES

မိသလင်

အတိုက်အခံအချို့ ရှိနေသော်လည်း ကံကောင်းကြီးပွား၊ တိုးတက်မှုများ ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။ စီးပွားရေးနှင့် အခွင့်အရေးကောင်းများ ရရှိမည်။ လုပ်ငန်းတာဝန်များ၌ ဘုန်းကံဩဇာအရှိန်အဝါ မြင့်မားသောကာလ။ ဂုဏ်သိက္ခာ မြင့်မားတိုးတက်၍ အကြံဉာဏ်ကောင်းများ ဖွဲ့စည်းဖြစ်တည်လာမည်။ မထင်မှတ်ဘဲ ငွေကြေးအများအပြားရရှိတတ်ပြီး လုပ်ငန်းတွင် အကျိုးအမြတ်ကောင်းများ ရယူပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိမည်။ စနေနေ့တွင် စပ်တူစပ်ဖက် ထိက်စမ်းပေးပါ။ မတော်တဆ အသေးအမွှာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိမှုများ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ လူမှုရေးပဋိပက္ခများ တွေ့ကြုံဖြစ်ပွားတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ငွေကြေးအကျိုးပေးကံ မြင့်မားတိုးတက်သောကာလဖြစ်သည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ အဖက်ဖက်မှ အောင်မြင်မှုများ ဆီကြံနေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်တွင်းရေးကိစ္စများ၌ နားလည်မှု လွှဲချော်နေချိန် ချစ်သူများ စိတ်ကူးဆွဲထပ်တူကုန်၍ သံယောဇဉ်နှောင်ကြီး ခိုင်မြဲနေမည်။

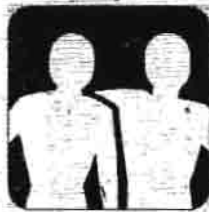
TAURUS

ပြီသလင်

ကောင်းမွန်သော ကံကြမ္မာမှ သင့်အား ဆက်လက်ပြီး အခွင့်အရေးသစ်များ ဖန်တီးပေးဖွယ်ရှိနေမည်။ ငွေကြေးအကျိုးပေးကံ အထူးကောင်းမွန်ပြီး ထိရောက်မှုများ ပေါက်တတ်နိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓဟူး ကြာသပတေးနှင့် သောကြာနေ့များ၌ ထိက်စမ်းပေးပါ။ အလုပ်အတွက် အခွင့်အလမ်းကောင်းများ စောင့်ကြည့်နေမည်။ စီးပွားတိုးတက်ဖြစ်ထွန်းမှု အရှိန်အဟုန်ပြင်းထန်ချိန်ဖြစ်ပြီး ရွှေရတနာပစ္စည်းအသစ်အဆန်းများ လက်ဆောင်ရရှိတတ်မည်။ တင့်တယ်သော စကားလုံးများဖြင့် လှပသော ကောင်းကင်ပြာအောက် ဘဝ၏ ဆန္ဒများကို အကောင်းဆုံး ဆေးခြယ်ခွင့်ရှိမည်။ မိသားစု၌ အိမ်ခြံမြေယာဉ်ကိစ္စများအတွက် ကံကောင်း အကျိုးရှိနိုင်ခြင်းဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကြိုးစားသလောက် အရာထင်မည်ပညာသင်ကြားနေသူများ အပြိုင်အဆိုင်များ အပေါ် အမှိုက်ရရှိချိန်၊ အိမ်ထောင်ရှင်များ ကောင်းသော မင်္ဂလာခရီးများသွားလာရပြီး လှပသော မိသားစုဘဝဖန်တီးခွင့်ရရှိမည်။ အချစ်ရောက်မြင့်မားပြီး ငြိမ်းချမ်းသော ရွှေရောင်နေ့ရက်များဆီ ခရီးဆက် ရွက်တွင် နိုင်မည်။

GEMINI

မေထုန်လင်

ပြင်းထန်သော အခက်အခဲများ ရင်ဆိုင်ဖြတ်ကျော်ရမည်။ လွဲမှားသည် ဆုံးဖြတ်ယူဆချက်များကြောင့် လုပ်ငန်းပိုင်း ဆုံးရှုံးနစ်နာမှုများ တွေ့ကြုံနိုင်သည်။ မတော်တဆ ဘေးဒုပါဒ်အန္တရာယ်များ အထူးသတိပြုမည်။ လူမှုရေး အပျော်အပါးကိစ္စများအတွက် ဂုဏ်သတင်ညှိနှိုင်းတတ်သော အချိန်ကာလ။ အဆင်မပြေမှုများကြောင့် စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ ပေါက်ပွားရှင်သန်လာတတ်သည်။ နှိုက်ရန်ဖြစ်ပွားမှုနှင့် ဒေါသတရား ပေါက်ကွဲမှုများအား အထူးသတိပြု၍ ထိန်းချုပ်ပါ။ လုပ်ငန်းရှင်များ မိမိလုပ်ငန်းပိုင်းတွင် ကြိုးစားသော ဆုံးရှုံးမှုများ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက်တတ်သည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပင်ပန်းခက်ခဲမှုများကြောင့် မိမိရည်မှန်းချက်များ လွဲချော်သွားတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ဖက်၏ အားပေးနှစ်သိမ့်မှုများကြောင့် နေ့သစ်များထံ ခရီးဆက်နိုင်မည်။ ချစ်သူ၏ ခွန်အားများကြောင့် အခက်အခဲဒဏ်ရာများ ပြေပျောက်၍ စိတ်ဓာတ်သစ်များ နိုးထရင်သန်လာမည်။

CANCER

ကရကဋ်လင်

ငွေကြေးအရလိုက် အပိုလိုက်ရရှိမှုများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံတတ်ပြီး ကံတော ဆက်လက်မြင့်မားချိန်၊ လူမှုရေးနယ်ပယ်တွင် ဂုဏ်သိက္ခာထင်ရှားမြင့်မားပြီး စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက်မိမိ ကံမြင့်မားသော ကာလဖြစ်သည်။ အလုပ်တွင် စိတ်ပင်ပန်းမှုများ တွေ့ကြုံရသော်လည်း အောင်မြင်စွာ ကျော်ဖြတ်နိုင်မည်။ အတိုက်အခံဖြင့် ဆောင်ရွက်ရသော လုပ်ငန်းကိစ္စရပ်များ ထူးခြားစွာ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်ရန် အခွင့်အရေးသစ်များ ပေါ်ပေါက်လာမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းတွင် မိမိမျှော်မှန်းထားသလောက် အကျိုးရှိ ကြီးပွားမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ကျန်းမာရေးအတွက် ပညာရေးပိုင်း ထိခိုက်တတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အေးချမ်းတည်ငြိမ်သည့် မိသားစုဘဝနေ့ရက်များ ဖန်တီးတည်ဆောက်ခွင့်ရရှိမည်။ ချစ်သူများ ကံကောင်း အောင်မြင်မှုများ လွှမ်းမိုး၍ ရွေးချယ် အနာဂတ်ကို ဖန်တီးပုံဖော်နိုင်မည်။

LEO

သိဟ်လင်

ကံကောင်းကြီးပွားမည် အခွင့်အရေးကောင်းများ လက်ဝယ်ရောက်ရှိ၍ မိမိ၏ဘုန်းကံအချို့အင်္ဂါ တိုးတက် ဖြင့်ပေးသော ကာလဖြစ်သည်။ မိမိနှင့် မိသားစုအတွင်း စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်ကြီးပွားမည် ကာလဖြစ်သည်။ ရွှေရတနာနှင့် အသုံးအဆောင် ဗစ္စည်းအသစ်အဆန်းများ စိတ်တိုင်းကျ ရရှိနိုင်ဆိုင်သုံးစွဲရမည်။ အိမ်ခြံ မြေယာဥ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ကံကောင်း အကျိုးရှိမည်။ ကောင်းသော အဆက်အသွယ်ကောင်းများ ရရှိ၍ တိုးတက်အောင်မြင်မည်။ အဆင်ပြေ ကုမ္ပဏီအဖွဲ့အစည်းများနှင့် ပတ်သက်၍ ငွေကြေးရရှိမှုကံ ကောင်းမွန်ချိန်၊ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ငွေကုန်ကျမှု များပြားနေမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကြီးပွားအောင် မြင်တိုးတက်မှုများ အလွယ်တကူတည်ဆောက်နိုင်မည်။ ပညာသင်ကြားသူများ ကံတော အထွတ်မြင့်များ သည်ကာလဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ငွေကြေးကိစ္စများကြောင့် ပင်ပန်းကြုံရမည်။ ချစ်သူများ အချစ်အတွက် အရာရာ၌ စိတ်တူကိုယ်တူ ဆန္ဒသဘောထားများ ထပ်တူညီချိန်။

VIRGO

ကန်လင်

ကံကောင်းမှု ဆုလက်ဆောင်များ မိမိထံ ဦးခိုက်ရောက်ရှိလာမည်။ ပြည့်စုံကြွယ်ဝ ကြီးပွားအောင်မြင်မှုများ စိတ်တိုင်းကျ ဖန်တီးခွင့်ရရှိချိန်။ တိမ်ပြာပြာ မိုးကောင်းကင်အောက် ဘဝစည်းချက်ကာလများ လုပ်ချိန်၊ ထိခိုက်သလို ငွေကြေးအမြောက်အမြားရရှိတတ်ပြီး ဘာပဲလုပ်လုပ် ငွေကံကောင်းမည်။ မိမိဂုဏ်သိက္ခာ နှင့် ရာထူးဘုန်းကံအချို့အင်္ဂါ မြင့်မားတိုးတက်သော ကာလဖြစ်သည်။ အိမ်ခြံမြေယာဥ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်ပင်ပန်းရမည်။ လုပ်ငန်းတွင် ကြီးမားသော ပြောင်းလဲတိုးတက်မှုများ တွေ့ကြုံ၍ လုပ်ငန်းတွင် အတိုက်အခံများကြားမှ ကံကောင်း အောင်မြင်ချိန်။ လုပ်ငန်းရှင်များ ကံတော အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်ရှိချိန်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ရွှေရောင်အောင်မြင်မှုများ ဆီးကြိုနေချိန်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ စီးပွားဥစ္စာ ပြည့်စုံကြွယ်ဝပြီး တည်ငြိမ်အေးချမ်းသည့် မိသားစုဘဝရရှိမည်။ ချစ်သူများ အရာရာ၌ အဆင်ပြေ အိုကေမည်။

LIBRA

တူလင်

အတိုက်အခံများပြားပြီး လုပ်ငန်းတွင် ဆုံးရှုံးနှစ်နာမှုများ ပေါ်ပေါက်တွေ့ကြုံရတတ်သည်။ အလုပ်အတွက် အထင်ကြီးခံရသော်လည်း မိမိအတွက် အကျိုးမရှိသော ကာလဖြစ်သည်။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုများ ကြုံနိုင်သည်။ မိမိ၏ ကောင်းမွန်သော စိတ်ကူးသမ္မုများအတွက် ဖန်တီးပုံဖော်ရန် ကံကြမ္မာမှ ပိတ်ဆို့တာဆီး ထားချိန်ဖြစ်သည်။ ခရီးဝေးများသွား၍ လုပ်ငန်းကိစ္စများ အကျိုးရှိတတ်မည်။ ငွေကြေးအကျိုးပေးကံ သင့်တင့်သော်လည်း ငွေကြေးကုန်ကျမှု ကြီးမြင့်နေချိန်ဖြစ်သည်။ ခွဲလုံလ ဝိဇ္ဇာ အားပေးမှုကြောင့် အခွင့်အရေးကောင်းများ ဆုံးရှုံးမည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ မိမိလုပ်ငန်းတွင် အတိုက်အခံများပြားပြီး မျှော်မှန်း သလောက် အကျိုးမရှိတတ်ပါ။ ပညာသင်ကြားသူများ အတိုက်အခံများပြားပြီး ကံတော မေးခိုက်ချိန်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ လူမှုရေးပြဿနာအမှောင်အယုက်များကြောင့် အထင်အမြင်လွဲချော်နေမည်။ ချစ်သူများ နားလည်မှု လွဲချော်နေချိန်ဖြစ်ပြီး အမှန်းအရိပ်ဆိုးများကြား တိုက်ပွဲများ ပေါ်ပေါက်ချိန်။

SCORPIO

ဗြိစ္ဆာလင်

လူမှုရေးကိစ္စအများအပြား ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ရပြီး ငွေကုန်ကြေးကုန်များပြားသော ကာလဖြစ်သည်။ ခရီးသွားလိုစိတ် များပြားနေတတ်ပြီး နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးစဉ်နှင့် ခရီးဝေးသွားလာမှုများ တွေ့ကြုံပေါ်ပေါက် နိုင်သည်။ ကြံစည်တွေးခေါ် ဆုံးဖြတ်မှုများ တည်မတ်မှန်ကန်နေသည့်အတွက် တိုးတက်အောင်မြင်သည့် လမ်းကြောင်းထက် ရပ်တည်နိုင်မည်။ မိသားစု၌ အိမ်ခြံမြေယာဥ်ကိစ္စရပ်များ တွေ့ကြုံတတ်သည်။ လုပ်ငန်းနေရာဌာန အပြောင်းအလဲဖြစ်စဉ်များ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်။ လူမှုရေးပိုင်း၌ ထူးခြားစွာ မျက်နှာပွင့်လန်းသော ကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များအတွက် လုပ်ငန်း၌ အခွင့်အရေးသစ်များ ပေါ်ပေါက်လာမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပညာရေးအတွက် ပင်ပန်းမှုများပြားသော်လည်း အကျိုးရှိ အောင်မြင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မိမိအိမ်ထောင်ဖက်၏ သံသယစက်ကွင်းများကြား ပြန်လည်ဖြေရှင်း ရန် အခက်ကြုံနေတတ်သည်။ ချစ်သူများ ပင်ပန်းပြဿနာများ ပြင်းထန်၍ ခွဲခွာနေတိုင်ရမည်။

www.burmeseclassic.com

SAGITTA

RIUS

ဓနုလင်

စိတ်ပန်းမှုများကြား ငြီးငွေ့စိတ်ပျက်သော စိတ်ဓာတ်ပြုလဲမှုများအတွက် စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်ရန် လိုအပ်သည်။ မိမိဆောင်ရွက်ကြိုးပမ်းမှုများတွင် ခင်မင်ရင်းနှီးသူများ၏ အတိုက်အခံပြုခြင်း ခံရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးအညံ့နှင့် ထိခိုက်ဒဏ်ရာရရှိမှုများ ခွဲစိတ်မှုများ ခံယူရတတ်သော ကာလဖြစ်သည်။ မိမိကြံစည်ဆုံးဖြတ် သုံးသပ်ချက်များ လွဲချော်များယွင်းနေတတ်ပြီး လုပ်ငန်းပိုင်း ဆုံးရှုံးပျက်စီးမှုများ ရင်ဆိုင်ရတတ်သည်။ လူမှုရေးထိခိုက်မှုများအောက် မိမိဂုဏ်သတင်းပိုင်း ထိခိုက်ကျဆင်းတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လူမှုရေးပြဿနာများကြောင့် လုပ်ငန်းပိုင်း ကြီးမားသည့် ဆုံးရှုံးမှုများ တွေ့ကြုံနိုင်သည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ပညာရေးတွင် စိတ်ပါဝင်စားမှု အားနည်းမှုကြောင့် ရည်မှန်းချက်များ လွဲချော်နေမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်တွင်းရေးအခက်အခဲများကြောင့် သောကများရမည်။ ချစ်သူဖြင့် ငွေကြေးပိုင်းဆိုင်ရာ ပဋိပက္ခပြဿနာများ တွေ့ကြုံချိန်။

CAPRI

CORN

မကာရလင်

ကံဇာတာ မြင့်မားသောကာလဖြစ်သည်။ လူမှုရေးပိုင်း ထင်ပေါ် ကျော်စော၍ အဆင့်မြင့်လုပ်ငန်းတာဝန်များမှ အကျိုးရှိမည်။ လုပ်ငန်းသစ်များ တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်ရန် အခြေအနေကောင်းများ ဖန်တီးခွင့်ရှိမည်။ မိမိဆောင်ရွက်သော လုပ်ငန်းကိစ္စများ၌ ငွေကြေးအကျိုးရှိမှုက အထူးကောင်းမွန်မည်။ ပြဿနာအနှောင့်အယှက်မကင်းသည့် ငွေကြေးများ ရရှိသုံးစွဲရမည်။ မိမိကြံစည် ကြိုးပမ်းမှုများ အလွယ်တကူ ပြည့်ဝအောင်မြင်၍ ကံကောင်းကြီးပွားမှုများ ရယူပိုင်ခွင့်ခွင့်ရှိမည်။ အသုံးအဆောင် ဖွဲ့စည်းကောင်းများ လက်ဆောင်ရရှိတတ်ပြီး ဆီး ကျောက်ကပ်နှင့် ခါးနာဝေဒနာများ ဖြစ်ပွားနိုင်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ပြီး မိမိရည်ရွယ်ချက်များ အောင်မြင် ပြည့်ဝမည်။ ပညာသင်ယူနေသူများ အတိုက်အခံကြားမှ အောင်မြင်တိုးတက်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးတည်ငြိမ်မည်။ ချစ်သူများ စန်းထသည့် ကာလဖြစ်သည့်အတွက် ပြဿနာများကြား၌ သောကများပြားမည်။

AQUARIUS

ကုမ်လင်

လူမှုရေးပြဿနာများ ဆက်လက်တွေ့ကြုံရပြီး စိတ်ပင်ပန်း မွန်ကြပ်မည်။ မိမိအထက် အကြီးအကဲများဖြင့် စကားပြော အဆင်မပြေမှုများ တွေ့ကြုံရနိုင်သည်။ တရားမဝင် ငွေကြေးအကျိုးရှိမှုများ တွေ့ကြုံလာမည်။ ထိပါက်သက်သို့ ငွေကြေးအများအပြားရရှိနိုင်ပြီး စနေနေ့များ ထိက်စမ်းပေးမီ မိသားစု၏ အကူအညီပေးမှုကြောင့် မိမိအကြံအစည် ရည်မှန်းချက်များ လုပ်ငန်းတာဝန်များ အောင်မြင်မှုများ တွေ့ကြုံမည်။ ဝမ်းကိုက်မှုနှင့် အစာအိမ်၊ အူနှင့် ပတ်သက်သော ကျန်းမာရေးအညံ့ ကိစ္စများ တွေ့ကြုံဖြစ်ပွားတတ်သည်။ လူမှုရေးအကူအညီပေးမှုများ သတိပြု ရှောင်ကြဉ်ပါ။ တောနာမှ ဝေဒနာဖြစ်ပွားတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ လုပ်ငန်းတွင် ပင်ပန်းပြီး ငွေကြေးပိုင်း အကျိုးရှိမည်။ ပညာသင်ကြားနေသူများ ဂွေလုံလအားနည်းချိန်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ ညှိနှိုင်းရန် ကြန့်ကြာမည်။ အိမ်ထောင်ရေးတိုက်ပွဲများ ဆင်နွှဲနေရမည်။ ချစ်သူများ သံသယအသေးအရွယ်ပြဿနာများ မကြာခဏ ကြုံတတ်သည်။

PISCES

မိန်လင်

စီးပွားရေးပိုင်းအကျိုးရှိ အဆင်ပြေ၍ ငွေကြေးရရှိမှုက ကောင်းမွန်နေမည်။ မိသားစုအရေးကိစ္စများအတွက် ငွေကြေးသုံးစွဲကုန်ကျမှု များပြားသော ကာလဖြစ်သည်။ လုပ်ငန်းကိစ္စများနှင့် ပတ်သက်၍ မောင်နှမသားချင်းများဖြင့် အတိုက်အခံတွေ့ကြုံတတ်သည်။ လုပ်ငန်းအတွက် ပင်ပန်းမှုများပြားပြီး အကျိုးခံစားခွင့် နည်းပါးနေသည့်ကာလဖြစ်သည်။ မျက်စိ၊ ခံတွင်းပိုင်းဆိုင်ရာရောဂါများနှင့် အစားအသောက်များယွင်းမှုကြောင့် ကျန်းမာရေးအညံ့ကြုံတတ်သည်။ စ.ရွေးချယ် ဆုံးဖြတ်ရန် ခက်ခဲမှု၊ အခွင့်အရေးနှစ်ဖျိုးနှစ်ဖွဲ တွေ့ကြုံပေါက်လာတတ်သည်။ အခြားသူတို့၏ လူမှုရေးပြဿနာများကြား ဝင်ရောက်ဖြေရှင်းရပြီး အကျိုးမရှိဖြစ်ရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းရှင်များ သာမန်တိုးတက်မှုများ တွေ့ကြုံသော်လည်း စိတ်ပိစိတ်ပင်ပန်းမည်။ ပညာသင်ယူသူများ လုံ့လ၏ အကျိုးကျေးဇူးခံစားရမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်များ မောင်နှမသားချင်းပြဿနာများကြောင့် သဘောထားကွဲလွဲမည်။ ချစ်သူများ အချစ်အတွက် ရဲရဲစွန့်စားလိုသော အချိန်ကာလ။

၂၀၁၅၊ ဇွန်လ၊ မွန်းတည့်နက္ခတ်ဝင်ထွက်ချိန်များ

ကမ္ဘာကြီးပေါ်၌ လက် (၁၂)လက်ဖြင့် လူတန်းစား (၁၂)ပိုင်းခွဲခြားပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန် ကောင်းကင်မွန်းတည့်အရ အလင်းအား ထွန်းတောက်သော နက္ခတ် (၁၂)လုံးဖြင့် မိမိတို့၏ အရေးကြီးကိစ္စများ စီရင်ဆောင်ရွက်လျှင် ထူးခြားစွာ အကျိုးဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု အကြွင်းမဲ့ ယုံကြည်ချက်ကြောင့် နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့မှ လက်တွေ့ သုတေသနပြုလုပ်ပြီး အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ ဓနသိဒ္ဓိနက္ခတ်တစ်လုံးတည်းအား လူသားအားလုံးမှ အသုံးပြု ဆောင်ရွက် နေခြင်းသည် အခြားသော နက္ခတ်များကို လွန်လွှာထားသည်နှင့် တူနေပါသည်။ အဘိဇိနက္ခတ်အပါအဝင် နက္ခတ် အသီးသီးတို့သည် ကောင်းကျိုးများ ဖန်တီးပေးနိုင်ပြီး မိမိတို့မွေးဖွားချိန်အတိအကျဖြင့် စစ်ဆေးတွက်ချက်ပါက လူအသီးသီး အတွက် နက္ခတ် (၂၈)လုံးအား တန်ဖိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ယခုဖော်ပြချက်တွင် မွေးဖွားချိန် ၂နာရီကို လက်တစ်လက် အဖြစ် သတ်မှတ်၍ လက် (၁၂)လက်အတွက် နက္ခတ် (၁၂)လုံးဖြင့် တွက်ကိန်းဆင်ထားပါသည်။ နက္ခတ် (၁၂)လုံးသည် လက်တစ်ခုချင်းအလိုက် စွမ်းအားအမြင့်မားဆုံး မွန်းတည့်နက္ခတ်များသာဖြစ်ပြီး သိပ္ပံနည်းကျ (Modern Astrology) နက္ခတ်ပညာရပ်စနစ်တွင် ဖော်ပြထားသော နက္ခတ္တသိပ္ပံပညာရှင်များ၏ စံနှုန်းပြုထားသည့် အလင်းအားကို ဖော်ပြထားပါသည်။ နက္ခတ်တစ်လုံးပိုင်ဆိုင်မှုကို ၁၃ ဒီဂရီ ၂၀မိနစ် သတ်မှတ်ထားသော်လည်း ခြွင်းချက်အနေဖြင့် အဆိုပါ နက္ခတ်၏ ရှေ့ နောက် ၄ ဒီဂရီအတွင်း ကျရောက်မည့်အချိန်များကို မွန်းတည့် နက္ခတ်၏ ဝင်ချိန်၊ ထွက်ချိန်များအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပါသည်။

မိမိတို့မွေးဖွားချိန်လက် အလွယ်တကူရှာဖွေနိုင်ရန်အတွက် လက်ရာ ဖွေနည်းလေးအား ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးထားပြီး လအလိုက်အလိုက် ပျမ်းမျှ နေထွက်ချိန်များအပေါ် မူတည်၍ နှစ်နာရီလျှင် လက်တစ်လက် နှုတ်ပြီး လက် (၁၂)လက်အတွက် အလွယ်တကူ ကောက်ယူနိုင်ပါသည်။ ဥပမာ- ပြီ ၁၃ မှ မေ ၁၃ အတွင်း နံနက် (၅:၄၅)နာရီမှ (၇:၄၅)နာရီ အတွင်း မွေးဖွားသူတစ်ဦးသည် မိသုလက်ပိုင်ရှင်ဖြစ်ပြီး ယင်းနေ့နံနက် (၉:၄၅)နာရီမှ (၁၁:၄၅)နာရီအတွင်း မွေးဖွားပါက မေထုန်လက်ပိုင်ရှင်ဖြစ် သွားပါလိမ့်မည်။ လက်သတ်မှတ်ရာတွင် ၁၂ရာသီစက်ဝန်းအတွင်း မိသုမှ မိန့်အထိ အစဉ်အတိုင်း သတ်မှတ်ထားပါသည်။

မိမိတို့၏ မွေးဖွားချိန်လက်များအား လက်ကောက်ယူမှု လေးတွင် ဦးစွာရှာဖွေ၍ မွန်းတည့် နက္ခတ်တို့၏ နေ့စဉ် မွန်းတည့်မတ်ချိန်များတွင် လောက်၊ လောကုတ္တရာအရေးကိစ္စများ ကြံစည်ဆောင်ရွက် လုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးများ ရရှိလာပါလိမ့်မည်။ လစဉ် မွန်းတည့်နက္ခတ်များအပေါ် စန်း(တနင်္လာ) ဖြတ်သန်းသည့်နေ့များအား မျဉ်းသားပေးထားပြီး အဆိုပါ နေ့ရက်တို့သည် လတစ်လအတွင်း အနည်းဆုံး တစ်ရက်မှ အများဆုံး နှစ်ရက်ထိ ကြုံတွေ့နိုင်ပါသည်။ လက်အသီးသီး အတွက် မွန်းတည့်နက္ခတ်များ မွန်းတည့်ချိန်နှင့် စန်း(တနင်္လာ) မွန်းတည့်ချိန်များ ထပ်တူဖြစ်သည်ရက်များသည် လတစ်လအတွက် အကောင်းဆုံး နေ့ရက်အချိန်အခါများဖြစ်ကြသည်။ အဆိုပါ နေ့ရက်အချိန်အခါများ၌ ထိကံစမ်းခြင်း လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ခြင်း၊ အရေးကြီးကိစ္စ စီမံဆောင်ရွက်ခြင်း၊ အိမ်ခြံမြေယာဉ်ကား ဝယ်ယူရန် စာချုပ်များ ချုပ်ဆို ခြင်းတို့အား ဉာဏ်ရှိသလို အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ဦးယောဂကို (B.Sc)(D.S.A)
နက္ခတ်သိပ္ပံအဖွဲ့

အပိုဒဂရုတ်မှ မေဉာဉာဉ်အထွင်း		
ဗျဉ်းချိန်	လက်	
၅:၄၅	၇:၄၅	မိဿ
၇:၄၅	၉:၄၅	မြိဿ
၉:၄၅	၁၁:၄၅	မေထုန်
၁၁:၄၅	၁၃:၄၅	အရကကန်
၁၃:၄၅	၁၅:၄၅	ဆိတ်
၁၅:၄၅	၁၇:၄၅	ကန်
၁၇:၄၅	၁၉:၄၅	ထု
၁၉:၄၅	၂၁:၄၅	မြိဉာ
၂၁:၄၅	၂၃:၄၅	ဓန
၂၃:၄၅	၂၅:၄၅	မကဉာ
၂၅:၄၅	၂၇:၄၅	ကုန်
၂၇:၄၅	၂၉:၄၅	မိန်

[illegible]

စုစုံသွရက်မှစုလိုင်သွရက်အထိပီး		
ပေးသွန်း	လက်	
၅:၂၀၄ ၇:၂၀	မေထွန်း	
၇:၂၀၄ ၉:၂၀	ကရုဏာ	
၉:၂၀၄ ၁၁:၂၀	သီဟ	
၁၁:၂၀၄ ၁၃:၂၀	ကန်း	
၁၃:၂၀၄ ၁၅:၂၀	ဟ	
၁၅:၂၀၄ ၁၇:၂၁	ဦးစွာ	
၁၇:၂၀၄ ၁၉:၂၀	ဝန်း	
၁၉:၂၀၄ ၂၁:၂၀	အောင်	
၂၁:၂၀၄ ၂၃:၂၁	သန်း	
၂၃:၂၀၄ ၂၅:၂၀	မိုး	
၂၅:၂၀၄ ၂၇:၂၁	စိန်	
၂၇:၂၀၄ ၂၉:၂၁	ဦး	

အဆိုပါစံချက်ဖြင့်ကွယ်သိရသောတွဲများ		
ဓမ္မအမျိုး	လက်	
ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကုသုဒ္ဓမ္မ	အရကဏ္ဍ
ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကုသုဒ္ဓမ္မ	သီဟို
ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကန်
ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကုသုဒ္ဓမ္မ	တု
ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကုသုဒ္ဓမ္မ	မြို့
ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကုသုဒ္ဓမ္မ	စု
ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကုသုဒ္ဓမ္မ	မကော
ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကုသုဒ္ဓမ္မ	ထွန်
ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကုသုဒ္ဓမ္မ	မိန်
ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကုသုဒ္ဓမ္မ	မိသ
ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကုသုဒ္ဓမ္မ	မြို့သ
ကုသုဒ္ဓမ္မ	ကုသုဒ္ဓမ္မ	မေထုန်

မြတ်ဘုရင်နာမအရ်ခံဆွမ်း	
ဈေးမျိုး	လက်
၅၄၀နမ ၇၄၀	သီဟ်
၇၄၀နမ ၅၄၀	ကနီ
၅၄၀နမ ၁၁၄၀	တု
၁၁၄၀နမ ၁၁၄၀	မြို့
၁၁၄၀နမ ၁၅၄၀	ခနု
၁၅၄၀နမ ၁၇၄၀	မကာရ
၁၇၄၀နမ ၁၉၄၀	ကုန်
၁၉၄၀နမ ၂၁၄၀	မိန့်
၂၁၄၀နမ ၂၃၄၀	မိဿ
၂၃၄၀နမ ၁၄၀	ငြိဿ
၁၄၀နမ ၃၄၀	လေထွန်
၃၄၀နမ ၅၄၀	ကရကန်

စတင်ဘုရင်စံသောလဲဝါရင်စံအတွင်း	
မွေးချိန်	လက်
စွဲးစွဲဝေ ၇၂၅၀	ကန်
၇၂၅၀မ ၉၂၅၀	တု
စွဲးစွဲဝေ ၁၁၂၅၀	မြို့စွာ
၁၁၂၅၀မ ၁၁၃၅၀	မနု
၁၁၂၅၀မ ၁၁၃၅၀	မကောရ
၁၅၅၅၀မ ၁၇၂၅၀	ကုမ
၁၇၂၅၀မ ၁၉၅၅၀	မိန့်
၁၉၅၅၀မ ၂၁၂၅၀	မိဿ
၂၁၂၅၀မ ၂၃၂၅၀	မြိဿ
၂၃၂၅၀မ ၁၅၅၀	မေထုန်
၁၅၅၀မ ၁၅၅၀	ကရကဏ်
၁၅၅၀မ ၅၅၅၀	သီဟ်

[illegible]

နိမိတ်တော်စဉ်ကိစ္စများစာရင်း	
သွေးချိန်	သက်
၁၁၀၀မှ ၁၁၁၀	၁၆၅၀
၁၁၁၀မှ ၁၁၂၀	၁၆၆၀
၁၁၂၀မှ ၁၁၃၀	၁၆၇၀
၁၁၃၀မှ ၁၁၄၀	၁၆၈၀
၁၁၄၀မှ ၁၁၅၀	၁၆၉၀
၁၁၅၀မှ ၁၁၆၀	၁၇၀၀
၁၁၆၀မှ ၁၁၇၀	၁၇၁၀
၁၁၇၀မှ ၁၁၈၀	၁၇၂၀
၁၁၈၀မှ ၁၁၉၀	၁၇၃၀
၁၁၉၀မှ ၁၂၀၀	၁၇၄၀
၁၂၀၀မှ ၁၂၁၀	၁၇၅၀
၁၂၁၀မှ ၁၂၂၀	၁၇၆၀
၁၂၂၀မှ ၁၂၃၀	၁၇၇၀
၁၂၃၀မှ ၁၂၄၀	၁၇၈၀
၁၂၄၀မှ ၁၂၅၀	၁၇၉၀
၁၂၅၀မှ ၁၂၆၀	၁၈၀၀
၁၂၆၀မှ ၁၂၇၀	၁၈၁၀
၁၂၇၀မှ ၁၂၈၀	၁၈၂၀
၁၂၈၀မှ ၁၂၉၀	၁၈၃၀
၁၂၉၀မှ ၁၃၀၀	၁၈၄၀

[illegible]

စနစ်သရဖိုင် စာသရဖိုင်အစဉ်		
မှူးချိန်	လက်	
၆:၄၀မ	၈:၄၀	မကဘရ
၈:၄၀မ	၁၀:၄၀	ကျမ်
၁၀:၄၀မ	၁၂:၄၀	မိန့်
၁၂:၄၀မ	၁:၄၀	မိသွယ်
၁:၄၀မ	၁၆:၄၀	မိသွယ်
၁၆:၄၀မ	၁၈:၄၀	မေထွန်
၁၈:၄၀မ	၂၀:၄၀	ကရကုဉ်
၂၀:၄၀မ	၂၂:၄၀	သီဟီ
၂၂:၄၀မ	၂၄:၄၀	ဆန်
၂၄:၄၀မ	၂:၄၀	ဆု
၂:၄၀မ	၄:၄၀	မိစ္ဆာ
၄:၄၀မ	၆:၄၀	မနု

စောသုမ္ပ နတ်ဘုရားအား	
ဗျူးချိန်	လဂ်
၆:၃၀မ ၈:၃၀	ကုန်
၈:၃၀မ ၁၀:၃၀	မိန့်
၁၀:၃၀မ ၁၂:၃၀	မိဿ
၁၂:၃၀မ ၁၄:၃၀	ဗြိဿ
၁၄:၃၀မ ၁၆:၃၀	ဓေထုန်
၁၆:၃၀မ ၁၈:၃၀	ကရကုဋ်
၁၈:၃၀မ ၂၀:၃၀	သိဟိ
၂၀:၃၀မ ၂၂:၃၀	ကန်
၂၂:၃၀မ ၂၄:၃၀	ကျ
၂၄:၃၀မ ၂:၃၀	ဗြိစ္ဆ
၂:၃၀မ ၄:၃၀	ဓန
၄:၃၀မ ၆:၃၀	မကဘရ

[illegible]

၁	၁
၂	၂
၃	၃
၄	၄
၅	၅
၆	၆
၇	၇
၈	၈
၉	၉
၁၀	၁၀
၁၁	၁၁
၁၂	၁၂
၁၃	၁၃
၁၄	၁၄
၁၅	၁၅
၁၆	၁၆
၁၇	၁၇
၁၈	၁၈
၁၉	၁၉
၂၀	၂၀
၂၁	၂၁
၂၂	၂၂
၂၃	၂၃
၂၄	၂၄
၂၅	၂၅
၂၆	၂၆
၂၇	၂၇
၂၈	၂၈
၂၉	၂၉
၃၀	၃၀
၃၁	၃၁
၃၂	၃၂
၃၃	၃၃
၃၄	၃၄
၃၅	၃၅
၃၆	၃၆
၃၇	၃၇
၃၈	၃၈
၃၉	၃၉
၄၀	၄၀
၄၁	၄၁
၄၂	၄၂
၄၃	၄၃
၄၄	၄၄
၄၅	၄၅
၄၆	၄၆
၄၇	၄၇
၄၈	၄၈
၄၉	၄၉
၅၀	၅၀
၅၁	၅၁
၅၂	၅၂
၅၃	၅၃
၅၄	၅၄
၅၅	၅၅
၅၆	၅၆
၅၇	၅၇
၅၈	၅၈
၅၉	၅၉
၆၀	၆၀
၆၁	၆၁
၆၂	၆၂
၆၃	၆၃
၆၄	၆၄
၆၅	၆၅
၆၆	၆၆
၆၇	၆၇
၆၈	၆၈
၆၉	၆၉
၇၀	၇၀
၇၁	၇၁
၇၂	၇၂
၇၃	၇၃
၇၄	၇၄
၇၅	၇၅
၇၆	၇၆
၇၇	၇၇
၇၈	၇၈
၇၉	၇၉
၈၀	၈၀
၈၁	၈၁
၈၂	၈၂
၈၃	၈၃
၈၄	၈၄
၈၅	၈၅
၈၆	၈၆
၈၇	၈၇
၈၈	၈၈
၈၉	၈၉
၉၀	၉၀
၉၁	၉၁
၉၂	၉၂
၉၃	၉၃
၉၄	၉၄
၉၅	၉၅
၉၆	၉၆
၉၇	၉၇
၉၈	၉၈
၉၉	၉၉
၁၀၀	၁၀၀

[illegible]

ကျော်လင်းထွန်း (ရွှေသင်း)

မြိုင်ဒယ်၊ မမြိုင်ဒယ်
နှစ်ရပ်မျှားစွာ

■

မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ မေတ္တာသုတ် ပရိတ်တော်မူလာသည့် မေတ္တာပွားနည်း မေတ္တာပို့နည်း (၁၁)နည်းထဲတွင် “မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် နှစ်ရပ်များစွာ သတ္တဝါ ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ၊ ဥပါဒ်ရန် ဘေး ကင်းစင်စေ၊ ငြိမ်းအေးကြပါစေ” ဟူသော မေတ္တာဘာဝနာပွားများထား သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် မြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ပူးတွဲ အလုပ်လုပ်ရင်း မမြင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ် များပါ ပတ်သက် ဆက်နွယ်ခဲ့ရသည့် မမေ့နိုင်စရာ အတွေ့အကြုံလေးကို ပြန်သတိရနေမိပါသည်။

◆◆◆

ကျွန်တော်ဟာ လွန်ခဲ့သော နှစ် ပေါင်းများစွာက တပ်မ (၃၃) လက် အောက်ခံ ခြေမြန်တပ်ရင်းတစ်ရင်းနှင့် အတူ ကရင်ပြည်နယ်အတွင်း စစ်ဆင် ရေတာဝန်ထမ်းဆောင်ရပါသည်။ ကျွန် တော်တို့ ဆက်သွယ်ရေးတပ်ဖွဲ့ စစ်ကိုင်း စစ်သည်(ရေဒီယို အော်ပရေတာ)နှစ်ဦး ဟာ တပ်ရင်းမှူးရှိသော ရွှေတန်း စစ် ကြောင်း(၁)နှင့် ပူးတွဲ တာဝန်ထမ်း ဆောင်ရပါသည်။

ရန်သူနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသော စစ်ဆင်ရေးနယ်မြေဖြစ်တာကြောင့် ဆက်သွယ်ရေးစက်နှင့် ကျွန်တော်တို့ အား အိုဗာဟက်မြေကျင်းအတွင်း၌ ထားပါသည်။ မြေကြီးကို တွင်းတူးပြီး အပေါ်မှ သစ်တုံးကြီးများဖြင့် လက်နက် ကြိုးဒဏ်ခံနိုင်ရန် ဖုံးအုပ်ထား၏။ ထို အပေါ်မှာ မြေကြီးများဖြင့် ထပ်မံဖုံးအုပ် ထားပြီး ခိုးရှာလျှင် ရေစိမ့်မဝနိုင် အောင် သက်ငယ်များဖြင့် ထပ်မံအုပ် ဖုံးထားပါသည်။

လူဝင်ပေါက်၊ ထွက်ပေါက် တစ်ပေါက်သာ ထားပြီး လေကားထစ် လေးများ ပြုလုပ်၍ အတက်အဆင်းပြု ရပါသည်။ စခန်းပတ်ပတ်လည် ဆက် သွယ်ရေးမြောင်းတူး၊ ပစ်ကျွန်းများ တူး ခြံစည်းရိုးနှစ်ထပ်ကာ၊ ဖြောင့်ကျင်းများ တူး၊ ဖြောင့်အချွန်များ စိုက်ကာ မဆုတ် တမ်း ခံစစ်အခိုင်အမာတည်ဆောက် ထားပါသည်။

တစ်နေ့ နေ့ခင်းတွင် ကျွန်တော် သည် အထက်ဌာနများဖြစ်ကြသည့် တပ်မ၊ ဗျူဟာ၊ လက်အောက်ခံ စက် ဆွယ်များဖြစ်သည့် စစ်ကြောင်း(၂)၊ ကျန် တပ်ခွဲ၊ တပ်ဖွဲ့များနှင့် စက်ဆက် သွယ်မှု ရယူပြီး ပိုစရာရှိသည့် ကြေး နန်း၊ ဖမ်းစရာရှိသည့် ကြေးနန်းတို့ကို ပို့၊ ဖမ်းပြုလုပ်ပြီးနောက် အိုဗာဟက် အတွင်းမှ အပြင်သို့ တက်လာခဲ့သည်။

မိုင်းညှို့နေသော ကရင်ပြည်နယ် ၏ ဒေါနတောင်တန်းကြီးနှင့် စိမ်းစိုနေ သော တောင်ကျန်း တောင်တန်းများကို ကြည့်ကာ အသက်ကို တစ်စကြီးရှူ သွင်းလိုက်သည်။ ထိုစဉ် လူနာစစ်သည် တစ်ဦးကို စောင့်ကြား ပုခက်ပြုလုပ်ပြီး ဝါးလုံးတစ်လုံးဖြင့် လျှို့ဝှက်ထားကာ ဆေး တပ်စုရှိရာ တဲဘက်သို့ ထမ်းသွားကြ သည်ကို မြင်လိုက်ရသည်။ ကျွန်တော် က...

“ဘယ်က လူနာလဲကွ”

ဟု အနီးတွင် ရှိနေသော လက် ဖြောင့် တပ်စိတ်က ရဲဘော်အား လှမ်း မေးလိုက်သည်။

“ဝေါလေရွာပျက်ထိပ်မှာ ထား တဲ့ ဆရာ မင်းလွင်တပ်စိတ်ကလို ပြော တယ်။ ဘာဖြစ်လဲ မသိဘူး။ မိုင်းကွဲသံ ဘာတွေလည်း မကြားပါဘူး”

လက်ဖြောင့် ရဲဘော်၏ ပြန်ဖြေ သံကို နားထောင်ပြီးနောက် လူနာအခြေ

အနေကို သိလို၍ ကျွန်တော် ဆေး တပ်စုရှိရာ တဲဘက်သို့ နောက်က လိုက်သွားမိသည်။

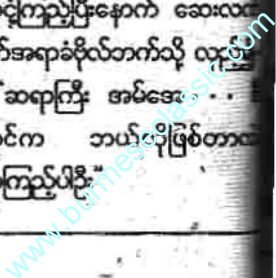
စစ်ကြောင်း (၁)မှ လုံခြုံရေး အတွက် ပတ်ပတ်လည် တောင်ကျန်း များတွင် ပျိုင့်ကျန်း လေးကျန်းထားကာ တပ်စိတ်လေးစိတ် ထုတ်ထားပါသည်။ ဝေါလေရွာမှာ အိမ်ခြေ ၅၀ ကျော် ၆၀ နီးပါးရှိသည်။ သစ်၊ ဝါး ပေါသော အရပ်ပို့ အိမ်ကြီး အိမ်ကောင်းများ နှ့် ပြီး အနီးဝန်းကျင် တောထဲတွင် သစ်ခွဲ စက်များပင် တွေ့ရသည်။ သို့သော် လည်း စစ်ဆင်ရေးနယ်မြေဖြစ်ပြီး တစ်ဖက်ရန်သူ၏ ဆွေးနွေးသားချင်းများ နှင့် အမာခံရွာတစ်ရွာဖြစ်သောကြောင့် ရွာသူရွာသားများမရှိဘဲ ရွာပျက်ကြီး ပမာဖြစ်နေသည်။ ယင်းရွာထိပ်၌ တောင်ကျန်းပေါ်တွင် ပျိုင့်တပ်စိတ်တင် ထားခြင်းဖြစ်သည်။

◆◆◆

ဆေးတပ်စုထဲသို့ ရောက်သော် ဝါးဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော လူနာကု ခုတင်ပေါ်တွင် ရဲဘော် လူနာကို တွေ့ ရသည်။ လူနာရဲဘော်မှာ ပါးစပ်မှ အမြွှပ်များ ထွက်လျက် မလှုပ်မယှဉ် ငြိမ်သက်နေသည်။ ဆေးတပ်သားနှင့် ဆေးလက်ထောက်အရာခံဗိုလ် (ဆေး M:A)တို့ အလုပ်ရှုပ်နေကြသည့် လူနာစစ်သည်မှာ ဆရာ မင်းလွင်တပ် စိတ်မှ အားကိုးရသော ဒုတိယတပ် ကြပ် လှမောင်ဖြစ်နေသည်။ ဆရာကြီး သောအခါ တံးရင်းမှူးကြီး ရောက်လာ သည်။ တပ်ရင်းမှူးသည် လူနာအား သေချာ၍ကြည့်ပြီးနောက် ဆေးလက် ထောက်အရာခံဗိုလ်ဘက်သို့ လှူ၍

“ဆရာကြီး အိမ်အေး...

လှမောင်က ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ သေချာကြည့်ပါဦး”

“ကျွန်တော်လည်း အဲဒါ စဉ်းစား
နတာပဲ တပ်ရင်းမှူ”

“ငှက်ဖျားပိုးများ ဦးနှောက်ထဲ
ရောက်လို့လား”

တပ်ရင်းမှူက စကားဆက်
ဆိုက်သဖြင့်...

“မဖြစ်နိုင်ဘူး တပ်ရင်းမှူ။ ပို
အဆိပ်သင့်သလားဆိုပြီး ခု ပါလာတဲ့
ရဲဘော်တွေကို မေးကြည့်တော့လည်း
နုခင်းက ထမင်းအတူစားကြတယ်။
အာဂိုဟင်းမ ပါဘူးလို့ ပြောတယ်”

တပ်ရင်းမှူသည် လူနာလာပို့
သော ရဲဘော်များဘက်သို့ လှည့်ကာ-
“ကဲ...မင်းတို့သိတာ ပြောပါဦး”

“ကျွန်တော်တို့ နေ့လယ်စာစား
တော့ ဆရာ လှမောင် ကင်းကျွမ်း
တယ်။ သူ့ကို ကျွန်တော် ကင်းချိန်းပေး
တယ်။ ကင်းချိန်းပြီးတော့ သူ့နေတဲ့
အိမ်ကို အိမ်ကွပ်မင်တွေ၊ သေနတ်တွေ
သွားထားတယ်။ ခဏနေတော့ ပြန်
ထွက်လာပြီး အိမ်သာသွားတာ တွေ
သိက်တယ်”

တပ်ရင်းမှူကြီးနှင့် ကျွန်တော်တို့
စိတ်ဝင်တစား ဆက်လက်နားထောင်
နေသည်။

“အင်း...ဆက်ပြောပါဦး”

“သူ အိမ်သာဘက်က ပြန်လာ
တော့ ဒယီးဒယိုင်ဖြစ်လာတယ်။
ဘက် လှဲလိုက်၊ ဒီဘက် လှဲလိုက်
ဖြစ်တာကို လှမ်းမြင်နေရပါတယ်။
ဆက်သီးလက်မောင်းတန်း တွန်းတိုး
ဆက်နံ့ဖြစ်နေရာကနေ ခုလို လဲကျ
ဆိတ်လစ်သွားတာပါပဲ အဘ”

တပ်ရင်းမှူ။ ဆေးအပ်အေနှင့်
ကျွန်တော်တို့သည် ရဲဘော်လေး ပြော
သော စကားများကို နားထောင်နေ
ပြီး ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိ။ ခေတ္တ
နည်းသက်သွားကြသည်။ တပ်ရင်းမှူ

ကြီးက...

“နည်းနည်းကြီးစားပြီး ကကြည့်
ပါဦး ဆရာကြီး အပ်အေ၊ မရရင်တော့
ဗျူဟာဆေးခန်းပဲ ပိုရမှာပေါ့ဗျာ”

“မင်းတို့လူနာ အဲဒီပိုရင်တော့
သေမှာပဲ”

သတိလစ်နေသော လူနာ
ရဲဘော်မှ ရုတ်တရက် ပြောလိုက်သော
စကားသံကြောင့် အနားဝန်းကျင်မှ လူ
နာများအားလုံး မှုတ်လှုပ်ပြီး အံ့အားသင့်
သွားကြသည်။ တစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက်ကြည့်ပြီးနောက် လူနာ
ရဲဘော်ဆီသို့ မျက်လုံးအားလုံးရောက်
သွားကြသည်။ တပ်ရင်းမှူက လူနာ
ရဲဘော်အား...

“မင်းက ဘယ်သူလဲ၊ ဘာဖြစ်
တာလဲ-ပြော”

“မင်းတို့ ငါ့ပြောစကားမှ နား
မထောင်ဘဲ၊ နေချင်သလို နေတော့
ခုလိုဖြစ်တာပေါ့”

လူနာ ရဲဘော်၏ အသံသည်
ပုံမှန်အသံမဟုတ်ဘဲ အဲဒါဖြစ်နေလှည့်
ပုံမှန်ဖြစ်ကာ တစ်လုံးချင်း လေးလေး
ကြီး ထွက်လာနေသည်။

“ဘာတွေ နားမထောင်တာလဲ၊
ဘာတွေ လုပ်ပေးရမလဲ၊ ပြောစရာရှိ
တာ ပြောပါ”

“ပြောလည်း အဲဒီပဲကွ။ ပြော
စကားမှ နားမထောင်ဘဲ”

“ပြောစရာရှိတာသာ ပြောပါ။
ကျွန်က တပ်ရင်းမှူပါ။ ဒီနေရာမှာ
တာဝန်အရှိဆုံး၊ ရာထူးအကြီးဆုံး၊ လူ
တစ်ယောက်ပါ”

“အေး၊ အဲဒီရင် ပြောမယ်။ ငါတို့
နေတဲ့ နေရာမှာ အပေါ်အလေးသွား
တာ လုံးဝ မကြိုက်ဘူးကွာ”

“ကောင်းပါပြီ၊ တားပေးပါမယ်”

“အေး၊ အဲဒီကအချက်ကတော့

အဲဒီပဲကွ”

ထိုသို့ပြောပြီးနောက် လူနာ
ရဲဘော်သည် “ရေဆာတယ်၊ ရေ...
ရေ” ဟု ပါးစပ်က ရေရွတ်လျက် ပြန်
သတိလည်လာသည်။

တပ်ရင်းမှူကြီးသည် လူနာ ရဲ
ဘော်ကို အားပေးစကားပြောပြီးနောက်-
“ဆရာကြီး အပ်အေ၊ ခုတော့
လှမောင် နားပါစေဦး၊ ညဘက် သက်
သာရင် ကျွန်တော့် စစ်ကြောင်းရုံးကို
ခေါ်ခိုရာ၊ နည်းနည်းပါးပါး ထပ်မံကြည့်
ရအောင်”

ဟု ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဆေးတပ်
စုထဲမှ ပြန်ထွက်သွားသည်။

ကျွန်တော်တို့ စစ်ကြောင်း(၁)
နေရာယူထားတဲ့ တောင်ကုန်းပေါ်မှာ
တော့ တပ်ရင်းမှူတို့ လက်ပြောင့် တပ်
စိတ်တံ၊ ဆေးတပ်စုတံနှင့် စစ်ကြောင်း
ရုံးတံတို့ကို မနီးမဝေးတည် ဆောက်
ထားပါသည်။ လက်နက်ကြီးတပ်စုကို
တော့ ခပ်လှမ်းလှမ်းက တောင်စောင်း
မှာ နေရာချထားပေးပါသည်။

ညဘက်သို့ ရောက်လာသည်။
ကျွန်တော်လည်း နေခင်းက အမြစ်
အနှုတ်ကို စိတ်ဝင်စားတာကြောင့် စစ်
ကြောင်းရုံးဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။
တပ်ရင်းမှူ၊ အိုင်အို၊ ဆေးအပ်အေနှင့်
လူနာ ရဲဘော် ခုတပ်ကြပ် လှမောင်တို့
စစ်ကြောင်းရုံးတံအတွင်း ရောက်နေကြ
ပြီး တပ်ရင်းမှူ မေးသည်များကို ဖြေ
နေကြပါသည်။

“ဟိုတစ်နေ့ နေခင်း ကျွန်တော်
တံမှာ နားနေတဲ့အချိန် အိပ်ပျော်သလို
မပျော်သလို ပေးခနဲဖြစ်သွားပြီး သျှောင်
တစောင်းနဲ့ အပေါ်ဖြူ အောက်ဖြူ
ထားတဲ့ အင်္ကျီတစ်စုံနဲ့ပေါ့လာတယ်။
လည်ပင်းမှာလည်း ပုတီးကြီးဆွဲ

လူလေး...အဘတို့နေတဲ့ နေရာမှာ အပေါ့၊ အလေး မစွန့်ပါနဲ့ကွာ လို့ ပြောပြီး ပျောက်သွားတယ်။ ကျွန်တော် က စိတ်ထဲမှာ မထားဘဲ မေ့မေ့ပျောက် ပျောက်ပဲ နေမိတယ်။ နောက်တစ်ရက် နှစ်ရက် ညဘက် အိပ်ပျော်စအချိန် တွေမှာလည်း အဲဒီလိုပဲ လာလာပြီး ပြောတယ်”

“အေး၊ ဆက်ပြောကွာ”

ဆေးအပ်အေးကြီးက ဝင်ပြီး ထောက်လိုက်သည်။

“မနေ့က နေ့ခင်းဘက် အဲဒီ သစ် ပင်ကြီးနား အပေါ်သွားပြီး ပြန်လာတော့ ခေါင်းမှာ သျှောင်ထုံးကြီးနဲ့ အပေါ်ပိုင်း ဗလာ ပေါ်မှာ ထိုးကွင်းမင်ကြောင်တွေ နဲ့ ခါးတောင်ကျိတ်ထားတဲ့ အသားညှိ ညှိ အဘိုးကြီးနှစ်ယောက်ပေါ်လာပြီး ကျွန်တော်ကို ဝိုင်းထိုးကြတာပါ။ ပါးစပ်ကလည်း ပူတ်ပလား...မှတ် ပလား နဲ့ မေးမေးပြီး ဝိုင်းထိုးကြလို့ ကျွန်တော်လည်း ပြန်ရုန်းကန်တွန်းထိုး ရင်းကနေ ဘာမှမသိတော့ဘူးဖြစ်သွား ပါတယ်”

ဒုတိယကြိမ် လူမောင် ပြောသော စကားများကို နားထောင်ပြီးနောက် တပ်ရင်းမှူးသည် ဆရာကြီး အပ်အေး နှင့် လက်ဖြောင့် တပ်စိတ် တပ်ကြပ် ကြီးတို့ကို ကြည့်၍...

“မနက်ဖြန် ကျွန်တော်တို့ အဲဒီ ပွိုင့်ကုန်းသွားကြည့်ကြမယ်ဗျာ။ ဆရာ လူမောင်လည်း သက်သာရင် ပြန်လိုက် ခဲ့။ ဆက်သွယ်ရေဆရာလည်း လိုက်ခဲ့”

◆◆◆

နောက်တစ်နေ့နံနက် မိုးလင်း သည်နှင့် တပ်ရင်းမှူးအပါအဝင် ကျွန် တော်တို့အဖွဲ့ ဝေါလေရွာပျက်အထက် ရှိ ပွိုင့်ကုန်းသို့ ရောက်သွားကြပါသည်။ အပင်ကြီးမှာ ယောက်ျားကြီးနှစ်ယောက်

ဖက်ခန့် ကြီးသော သစ်ဆိမ့်ပင်ကြီးဖြစ် သည်။ သစ်ပင်ကြီးပတ်လည်ခြေရင်း တွင် ပေါင်းပင်၊ မြက်ပင်များကို အပြောင်ရှင်းခိုင်းသည်။ ဝေါလေရွာသို့ ဆင်း၍ သစ်၊ ဝါးများရှာခိုင်းပြီး နေ့ချင်း ပင် နတ်ကွန်းစင်တစ်ခု အပြီးဆောက် ခိုင်းသည်။ တပ်စိတ်မှူးကို ခေါ်၍ လိုအပ်သည်များ ဆောင်ရန် ရှောင်ရန် များကို အသေအချာမှာကြားခဲ့သည်။ အိမ်နီးချင်း တစ်ဖက်နိုင်သည့် အကြံဖြင့် အမွှေးနံ့သာတိုင်များ မှာကြားပြီး နေ့စဉ် ထွန်းပေးရန်လည်း ပြောခဲ့သည်။

သစ်ဆိမ့်ပင်ကြီးခြေရင်းတွင် ရုက္ခစိုးနတ်ကွန်းစင် ဆောက်ပေးပြီး နောက် ငါးရက်ခန့်ကြာသောအခါ ယင်း တပ်စိတ်သည် တိုက်ကင်းလှည့်ရင်း ရွာပျက်ရှိ သီးပင်စားပင်များကို သွား ရောက်ရှာဖွေသောအခါ နှင်းမိုင်းလာ ထောင်သော ရန်သူသုံးယောက်နှင့် ထိပ် တိုက် တိုက်ပွဲဖြစ်တော့သည်။

ကျွန်တော်တို့ဘက်မှ အဆီ အခိုက် ကျရုံးမှ မရှိဘဲ ရန်သူဘက်မှ အမ်-၂၂ သေနတ်တစ်လက်နှင့် အလောင်းတစ်လောင်းကို ရရှိလိုက်ပါ သည်။

မကောင်းသော အပြုအမူ မကောင်းသော အနံ့အသက်များထဲ သည် မြင်ရသော၊ မမြင်ရသော ပုဂ္ဂိုလ် များကို အနှောင့်အယှက်ဖြစ်စေသည် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး အသိအမှတ်ပြုခြင်း အရေးတယူရှိခြင်း၊ ရိုသေသမှု ရှိခြင်း တို့သည်လည်း မြင်အပ်၊ မမြင်အပ် ပုဂ္ဂိုလ်များအထိပင် အကျိုးသက်ရောက် ပွဲ ရှိစေသည်ဟူသော အသိ သတိကို ရရှိလိုက်ပါတော့သည်။

* * *

ကျော်လင်းထွန်း၊ ရွှေသင်း

ညီလော့ဟယ်

သံတိုက်ကုန်းက

လော့ဟယ်ကဏ္ဍာ

သာယာအေးရွှေလေးသည် ရှမ်း ရိုးမတောင်တန်းကြီး၏ အောက်ခြေ မြေပိုဒ်နေရာတွင် တည်ရှိပြီး နာမည် နှင့် လိုက်အောင် အေးချမ်းသာယာ သည်ရွှေလေးဖြစ်သည်။ ဒီမိုခေါ် (၇၀) ကျော်မျှသာရှိသော်လည်း ရိုးမတောင် တန်းပေါ်က ကွေ့ပတ်စီဆင်းလာသော “နတ်ချောင်း”က ရွှေအလယ်တည့် တည့်ကို ဖြတ်ကာ စီးဆင်းထားသဖြင့် ရွှေမှာ တောင်ရွာနှင့် ပြောက်ရွာ ဟူ၍ နှစ်ခြမ်းကွဲလို့နေ၏။

ရွာကို ဖြတ်သန်းစီးဆင်းနေသော ချောင်းအား “နတ်ချောင်း”ဟု ခေါ်ခြင်း မှာ ထိုချောင်းရေသည် စတင်စီးဆင်းရာ ဖန်မြစ်နေရာမရှိဘဲ အလိုအလျောက် စီးဆင်းနေသောကြောင့်ဖြစ်၏။ တောင် ၏မှ ကျောက်ကြိုကျောက်ကြားများ အကြားမှ ထွက်၍ စီးဆင်းနေသည်ဟု ဆိုရသော်ငြားလည်း မည်သည့်နေရာက ထွက်ကြောင်း မည်သူမှ အရှင်းမသိ ပေ။ ထို့ကြောင့် ထိုရေထွက်နေရာအား တောင်စောင့်နတ်က ဂုဏ်ထားသည်ဟု ယူဆ၍ ထိုချောင်းကိုလည်း “နတ် ချောင်း”ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။

ချောင်းရေမှာ ဆယ်နှစ်ရာသီ ကြည်လင် အေးမြနေပြီး ချောင်းရေ လျှောသွားခြင်း များလာခြင်း အလျဉ်း မရှိ။ အမြဲတမ်း နဂိုရှိရင်းစွဲ ရေပမာဏ အတိုင်းသာ စီးဆင်းနေတတ်ပါသည်။

သာယာအေးရွှေလေးသည်ကား အေးချမ်းသာယာမှု ရှိသော်လည်း ရွာ နေ လူများမှာ ရှေးဆန်၍ ခေတ်နောက် ကျကြလေသည်။ မြို့နှင့် လွန်စွာ အလှမ်းကွာဝေးသည့်အပြင် ဘေး၌ လည်း ရွာနီးချင်းဟူ၍ မရှိ။ အနီးဆုံး ရွာသည်ကား သုံးမိုင်ကျော်လောက် ဝေး၏။

ရွာ၏ ဘေးပတ်လည်တွင် တော

တောင်များဖြင့် ကာဆီးထားပြီး တော ၏ အလယ်တည့်တည့်တွင် ရွာတည် ထားခြင်းဖြစ်လေသည်။ တောရိပ် တောင်ရိပ်များကြောင့် ရာသီဥတုမှာ အမြဲတမ်း အေးစိမ်းနေတတ်ပြီး တောင် ခြေအောက်တွင် တည်ရှိမှုကြောင့် ည နေ ၅နာရီလောက်ဆိုလျှင်ပင် နေမင်း ကြီးကို တောင်ရိပ်ကွယ်မှုကြောင့် မိုး စုန်းစုန်းချုပ်တတ်၏။

ညအခါများ၌ တောငှက်ဆို အော်သံများ၊ တောရိပ် တောင်ရိပ် လေ တိုက်သံများက ကြောက်တတ်သူများ အဖို့ အသည်းငယ်ချင်စရာ။ တစ်ခါ တစ်ခါတွင်မူ တောနက်ထဲမှ ညအခါ ကျားဟိန်းသံများပါ ကြားရတတ်ပြီး ထိုသို့ ကျားဟိန်းသံညီအခါ သာယာ အေးတစ်ရွာလုံး သဲသဲမျှ တုန်ခါသွား တတ်လေသည်။

ပျင်းစရာကောင်းပြီး တောရိပ် တောင်ရိပ်များနှင့် ချောက်ချားစရာ ကောင်းလှသော ထိုရွာတွင် ရှမ်းတိုင်း ရင်းသားများ နေထိုင်ကြပါသည်။ တောင်သူလုပ်ခြင်း၊ အမဲပစ်ခြင်း၊ သစ် ခုတ် ဝါးခုတ်ခြင်းဖြင့် အသက်မွေးကြ ပြီး တောထဲတွင် ကြီးပြင်းကာ၊ တော ထဲမှာပင် အသက်ဆိတ်သုဉ်သွားတတ် ကြသော်လည်း သာယာအေးရွှေသားများ အဖို့ သူတို့အရပ်ဒေသတွင် အပျော် ကြီး ပျော်နေကြလေ၏။

ညနေ ၄နာရီ၊
ခွားရိုင်းသွင်းချိန်သို့ ရောက်ပြီ။
နေမဝင်သေးသော်လည်း တောင် ရိပ်ကွယ်မှုကြောင့် မကြာခင် မှောင် တောမည်ဖြစ်သဖြင့် တောထဲတွင် လှန်ထားသော ခွားများကို ခွားခြံထဲသို့ အသီးသီးသွင်းကုန်ကြလေပြီ။

ထိုအချိန်၌ ရွာမြောက်ဘက်ပိုင်း

မှ ဖိုးတာ ခေါင်းဆောင်သောအဖွဲ့နှင့် ရွာတောင်ပိုင်းမှ ငါးကြီး ခေါင်းဆောင် သော အဖွဲ့တို့မှာ နတ်ချောင်းနံဘေးရှိ ဦးသာဝ အရက်ဖြူဆိုင်သို့ ချီတက်ခဲ့ ကြလေသည်။

သူဌေးသားစတိုင်အပြည့်ဖြင့် ဘက်တော်သားများနှင့် ကြွကြွရွရွ လျှောက်၍ လာနေသော ဖိုးတာတို့ ငါးယောက်အဖွဲ့ကို ငါးကြီးတို့အဖွဲ့ မျက်စိနောက်စရာ အဝေးမှ လှမ်းမြင် နေရ၏။

ထိုအတူ သူကြီးသား ဟိတ်ဟန် အပြည့်နှင့် ဟန်ပါပါလျှောက်လာနေ သော ငါးကြီးတို့ ငါးယောက်အဖွဲ့ကို လည်း ဖိုးတာ အမြင်ကတ်စွာ လှမ်း တွေ့နေရလေသည်။ သူတို့နှစ်ဖွဲ့စလုံး အရက်ဆိုင်သို့ ဦးတည်နေကြသော ရည်ရွယ်ချက်ကား တူညီနေ၏။

ဖိုးတာအဖွဲ့ကို အဝေးက လှမ်း တွေ့နေရသော သူကြီးသား ငါးကြီး က စိတ်ပျက်သလိုလုပ်ကာ မှောက် လိုက် သူငယ်ချင်းများကို ခပ်ကျယ် ကျယ် လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“တောက်...ဒီနေ့တော့ လာဘ် ပိတ်တာပဲဟေ့၊ မတွေ့ချင်တဲ့ ကောင် နှင့်မှ အရက်ဆိုင်မှာ တွေ့ရဦးမယ်၊ အရက်သောက်ချင်စိတ်တောင် မရှိပီ ဘူးကွာ”

“ဟာ...ကိုငါကြီး၊ ကျွန်တော် တို့ အရက်မသောက်ဘဲ လှည့်ပြန်လို့ တော့ မဖြစ်ဘူးနော်၊ ဖိုးတာကို အနှံ့ ပေးရာကျသွားမှာပေါ့။ သူတို့ကို ကြောက်လို့ ရှောင်ပြေးတယ် ဆိုပြီး ဖိုးတာ ဂုဏ်ယူနေပါဦးမယ်ဗျာ”

အဖွဲ့ထဲမှ မောင်ကြံက အဖျား မသောက်ရမည်ဖိုးသောကြောင့် သူကြီး သား ငါးကြီးကို ခြောက်ပင့်သလို ပြောလိုက်၏။

“ဟုတ်တယ် ကိုညကြီး။ အစ်ကိုပြောတာ မှန်တယ်။ ကိုညကြီးက ဖိုးတာကို မတွေ့ချင်လို့ဆိုပြီး လှည့်ပြန်လို့တော့ မဖြစ်ဘူးနော်”

“ဟုတ်တယ် ကိုညကြီး”

“ဟုတ်တယ်”

ကျန်အဖွဲ့သားများပါ ဝိုင်းပြောကြသောအခါ ကိုညကြီးမဟုတ် မခံမရပ်နိုင်အောင်ဖြစ်သွား၏။

“ဦးပဲ၊ မင်းတို့ကို ငါက အရက်သောက်ဘဲ လှည့်ပြန်မယ်လို့ ပြောမိသို့လားကွ။ သွားမယ်၊ သောက်မယ်။ မင်းတို့ ဖိုးတာကြီးသောက်ဖို့ အရက်တွေနဲ့အောင်ကို သောက်ပြမယ်။ လာကြ၊ သွားမယ်”

ငါ့ကြီးက ပြောပြောဆိုဆိုပင် အရက်ဆိုင်ကို အမြန်ရောက်ဖို့အရေးကြီးလှမ်းများကို ခပ်သွက်သွက် အားစင်းကာ လျှောက်လိုက်၏။

တစ်ဖက်က ဖိုးတာကလည်း ငါ့ကြီးတို့အဖွဲ့ကို မြင်လိုက်သည်နှင့်-

“ဪ... ငါ့ကြီးတို့လည်း အရက်လာသောက်ကြတာကိုး။ ဒီညနေတော့ ငါ့ကြီးနှင့် ငါ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ကွာ။ ဟားဟားဟား။ လာကြပြန်၊ သွားကြမယ်”

ပြောကုန်သွား ဖိုးတာကလည်း ပြောပြောဆိုဆိုပင် အဖွဲ့ကို ခေါ်ပြီး အရက်ဆိုင်သို့ သုတ်ခြေတင်ခဲ့ကြလေသည်။

သာယာအေးရွာလေးသည် အေးချမ်းသာယာမှု ရှိသော်လည်း ဖိုးတာနှင့် ငါ့ကြီးတို့၏ ရန်ပွဲသံကိုမူ ကြာခဏဆိုသလို ကြားရတတ်၏။

ဖိုးတာနှင့် ငါ့ကြီးတို့ နှစ်ယောက်မှာ စနေနေ နေတက် ရောက်အချိန်တွင် တစ်နေ့တည်း တစ်ချိန်

တည်း ပြင်တူမွေးခဲ့ကြလေသည်။

ဖိုးတာက ရွာတွင် အချမ်းသာဆုံး ရွာမျက်နှာပုံဖြစ်သည့် ဦးအိုက်ခင်း၏ သားဖြစ်ပြီး ငါ့ကြီးကမူ သာယာအေးတစ်ရွာလုံး သွက်သွက်ခါအောင် ကြောက်ရသည့် ရွာသူကြီး ဦးမောင်ကြီး၏ သားဖြစ်လေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးလုံးမှာ မည်သည့်နက္ခတ်ဖြင့် မွေးလာသည်မသိ။ လုံးဝ ကမ္ဘာ့ရန်ဘက်များ ဖြစ်လေသည်။ ကျောင်းနေအရွယ် ကလေးဘဝကတည်း မကြာခဏ နှုတ်လုံး ရန်ဖြစ်ကြပြီး အထက်ရပ်ကွက်များလည်း ဖြစ်ကြသည်။ တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး တွေ့ကြလျှင် ရန်ပွဲက အမြဲဖြစ်တတ်၏။ သူတို့နှစ်ဦး မည်သည့်အငြိုးအတေး အကြီးမားများ မရှိကြလော့ ဤမျှ မှန်းတီးနေကြခြင်းအတွက် လူတိုင်းက အံ့သြခံခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ဦး၏ ရန်ပွဲသည် အမြဲ

တမ်း ပြင်းထန်တတ်သောကြောင့် ရွာသားများအားလုံး သူတို့နှစ်ဦးနှင့် ဆုံတွေ့ပါက ပြဿနာထဲ ပေါ်အောင် ဝေးဝေးက ရှောင်တတ်ကြလေသည်။

သူတို့နှစ်ဦးစလုံးမှာ အပေါင်းသင်း အခြွေအရံများဖြင့် နေထိုင်တတ်ပြီး အမြဲတမ်း တစ်ဦးအပေါ် တစ်ဦးအနိုင်ရဖို့အရေသာ ကြိုးစားနေတတ်၏။ သူတို့၏ ရန်ပွဲတွင် မည်သူမျှ အရှုံးအနိုင်မရှိပေ။ နှစ်ဦးစလုံး အထိရပ်ရပ် ခံရသည်ချည်းသာဖြစ်၏။

မိဘများက ရန်မဖြစ်ဖို့ အတန်တန် တားမြစ်ကြသော်လည်း နှစ်ဦးစလုံးမှာ စနေသားများဟု ခေါင်းမာကြ၏။ မည်သည့်အခါမျှ မိဘစကား နားမထောင်ပေ။ လူမှုနယ်တတ်စကတည်းက နှစ်ဦးသား တွေ့သည်နှင့် ရန်ဖြစ်ခဲ့ကြရာ ယခု အသက် ၃၀နီးပါးအရွယ်ထိ ရန်ပွဲက မပြီးဆုံးနိုင်သေးပေ။

“ဘယ်တော့မှ အသိတရားရကြမယ်”

ဟု မိဘများက မကြာခဏ ညည်းညူပြောဆိုတတ်ကြလေ၏။ ခဏခဏ ရန်ဖြစ်ကာ အထိရပ်ရလွန်းသောကြောင့် ကြာတော့လည်း မိဘများက ရိုးအိသွားကြလေပြီ။ တားနေလည်း အပိုသာဖြစ်သောကြောင့် မည်သည့်အခါမှ မတားကြတော့ဘဲ လက်လျှော့၍သာ လွှတ်ထားကြရလေတော့သည်။

ရန်ဖြစ်ကာ အထိရပ်ရလွန်းသောကြောင့် သူတို့၏ ခေါင်းနှင့် မျက်နှာတစ်ဝိုက်တို့မှာ ခြစ်ရာ၊ ထွင်းရာများဖြင့် ဗရမဖြစ်လို့နေ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့နှစ်ဦးမှာ စိတ်ပျက်ခြင်း အလျဉ်းမရှိဘဲ ထိုသို့ယဉ်ပြိုင်ရခြင်းကို အဖော်ကြီး ပျော်နေသူများသာ ဖြစ်လေသည်။

တစ်ခါအတွက်မူ နှစ်ဦးသားဘောလုံးကန်ရင်း ရန်ဖြစ်ရာ ခိုက်

သဖြင့် နှစ်ဦးစလုံး အထိရောက်စွာ အထိရောက် ပြင်းထန်လွန်းသောကြောင့် နှစ်ဦးစလုံး အလှမ်းဝေးသည့် ဗြိတိန် ဆေးရုံသို့ သွားရောက် ဆေးကုခံခဲ့ရလေသည်။ သို့သော်လည်း ဆေးရုံက ဆင်းလာ သည့်အခါ ပြီးသွားခြင်းမရှိ၊ အရင်လို ရန်ဖြစ်ခဲ့။ ဆိုးဆဲပင် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့နှစ်ဦးအား ရွာ သားများက...

“ဖိုးတာနဲ့ ငါ့ကြီးတို့ကတော့ တစ်အိမ်နဲ့ တစ်အိမ် ရွာလယ်က နတ် ချောင်း ခြားနေလို့ တော်သေးတာပေါ့။ နို့ခိုဆိုရင်တော့ မလွယ်ဘူးဟေ့၊ ဆယ် နှစ်ရာသီ ရန်ပွဲတွေပဲ ဖြစ်နေမှာ”

ဟု မကြာခဏ ပြောတတ်ကြ

၏။ ယခုတစ်လော ဖိုးတာနှင့် ငါ့ ကြီးတို့ မကျေမချမ်းဖြစ်နေရသည့် အကြောင်းရင်းမှာ လူမျိုးတို့၏ သဘာဝ ကောင်းမလေးတစ်ယောက်အား အပြစ် ကြိုက်နေကြခြင်းကြောင့်ဖြစ်လေသည်။ သာယာအေးရွာတွင် အပျိုချောချော လေးများ များသော်လည်း သူတို့နှစ်ဦး စလုံးမှာ ရွာတောင်ပိုင်းက အင်္ဂိုရတ် ဆရာကြီး၏ သမီး နန်းစောင်းငယ်ကို သဘောကျနေကြ၏။ ထိုကိစ္စကြောင့် ပင် သူတို့နှစ်ဦး ခုတစ်လော မကြာ ခဏ ရန်ဖြစ်ကြရလေသည်။

သူတို့နှစ်ဦး၏ ချစ်ခြင်းကို ခံရ သော နန်းစောင်းငယ်မဟုတ် လွန်စွာ ခုကွရောက်ရလေ၏။ မည်သူ့ကိုမှ ချစ် သည်စုံ အခြေမပေးရသည့်အပြင် တခြားယောက်ျားလေးတစ်ဦးနှင့်လည်း မချစ်ကြိုက်ရဲပေ။ သူမကြောင့် ဖိုးတာ တို့နှစ်ယောက် ခဏခဏ ရန်ဖြစ်ကြ ရသောကြောင့် နန်းစောင်းငယ်မဟုတ် မကြာခဏဆိုသလို အရှက်ကွဲခဲ့ရလေ သည်။

ဖိုးတာနှင့် ငါ့ကြီးတို့ ဖြစ်လိုက် သည့် ရန်ပွဲတိုင်းသည် အသေးအမွှာ ဖြစ် မရှိ၊ သွေးထွက်သံယိုပျက်များစွာ သာ ဖြစ်၏။ ရန်ပွဲတွင် ဖိုးတာနှင့် ငါ့ ကြီးတို့နှစ်ယောက်တင် မဟုတ်၊ နောက် ပါ အပေါင်းအသင်းများပါ သတ်ပတ် တတ်ကြသောကြောင့် စီးလောင်ရာ လေပင်ဆိုသလို ရန်ပွဲမှာ ကြီးမာထက် ကြီးသွား၏။

ယခုအခါ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အလုံး အရင်းဖြင့် ချီတက်လာကာ ကျားနှင့် ဆင် လယ်ပြင်မှာ တွေ့ဆုံသင်္ချေ ဖြစ် နေသောကြောင့် နတ်ချောင်းသေးမှ အရက်ဆိုင်ပိုင်ရှင် ဦးသာဝအဖို့ မျက် ခမ်းပင် ခပ်လှုပ်လှုပ်ဖြစ်၏။ သူ့သား အငယ်ကောင်းအား ဆိုင်ထဲမှ ကွဲတတ် သည့် တန်ဖိုးကြီး ပစ္စည်းများကို အိပ် ခန်းထဲ မြန်မြန်သိမ်းထားခိုင်းလိုက်ရ၏။

ရန်ဖြစ်မည်စိုးသောကြောင့် အရက်မရောင်းဟု လုပ်၍ကလည်း မဖြစ်၊ နှစ်ဖွဲ့လုံးက ဦးသာဝ၏ ပင်တိုင် ဖောက်သည်များ ဖြစ်ကြလေသည်။ ထို့ပြင် ရွာ၏ မျက်နှာဖုံး သူဌေးသားနှင့် ရွာသူကြီး၏ သားများဖြစ်နေသော ကြောင့် မရှိမသေ ဆက်ဆံ၍က မဖြစ် ပေ။ အခြေအနေအကြောင်းကြောင်းကို ကြည့်ပြီး ဆိုင်ရှင် ဦးသာဝအဖို့ ရန်ပွဲ မကြီးဖို့သာ ဆုတောင်းရမည်သာဖြစ်၏။

ဖိုးတာနှင့် ငါ့ကြီးတို့ နှစ်ဖွဲ့လုံး ဆိုင်ထဲသို့ ပြိုင်တူရောက်ရှိခဲ့ကြလေ သည်။ ဖိုးတာက ရောက်ရောက်ချင်း ငါ့ကြီးကို ခက်ထန်စွာ ကြည့်လိုက် စဉ် ငါ့ကြီးကလည်း ဖိုးတာကို အမုန်း မီးတောက်နေသော မျက်လုံးဖြင့် ကြည့် နေလေ၏။ ကျန်အဖွဲ့သားများက လည်း ရန်လိုသည့် မျက်နှာထားများ ဖြင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ကြည့်နေကြလေ

သည်။

နှစ်ဖွဲ့စလုံး နှစ်နိုင်ငံ စစ်ဖြစ် တော့မည် စစ်သူကြီးများအလား တင်းမာခက်ထန်စွာ ကြည့်နေသော မျက်လုံးများကြောင့် ဆိုင်ရှင် ဦးသာဝ ခေမာ ဒုတိယဆတ်ဆတ်တုန်အောင်ပင် ကြောက်လန့်နေမိ၏။

အတန်ငယ်ကြာမှ ငါ့ကြီးထံ က အသံထွက်လာသည်။ ငါ့ကြီးက ဖိုးတာနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ပြီး ခေါင်းကို တသွင်သွင်ညှိတ်ကာ ဆို၏။

“ဖိုးတာ...ဖိုးတာ...မင်းနဲ့ ငါ ဆုံချင်နေတာ ကြာပြီကွာ၊ ခုတော့ တွေ့ ကြပြီပေါ့ကွာ၊ ဟားဟားဟား...”

“သိပ်ပျော်မနေနဲ့ ငါ့ကြီး၊ ငါ လည်း မင်းနဲ့ တွေ့ဖို့ကို ဆုတောင်းနေ တာကွာ၊ အရင်ပွဲတွေလို လက်ရည်မျိုး နဲ့တော့ မင်း ငါ့ကို လာယှဉ်လို မရဘူး နော်၊ ဟားဟားဟား...”

“မင်း အပြောကြီးလှသည်လား အေး၊ ငါလည်း အဲဒီလို အပြောကြီးတဲ့ သူကိုမှ မှတ်လောက်သားလောက် အောင် ပညာပေးချင်တာ”

“လာထား၊ စိန်လိုက်လေ ဖိုးတာ ကွ၊ တစ်တာတည်း ရှိတာ”

ဖိုးတာက လက်သီးလက်မောင်း တန်းသောအခါ ကျန်အဖွဲ့သားများက လည်း ချရန် ဟန်ပြင်ကြလေ၏။ ထို့ ကြောင့် ဆိုင်ရှင် ဦးသာဝခေမာ နှစ်ဖွဲ့ ကြားဝင်၍ ကြောက်ကြောက်ဖြင့် တား ရလေတော့သည်။

“မ...မလုပ်ကြပါနဲ့ ငါ့တို့ ရယ်၊ ရန်ဖြစ်တယ်ဆိုတာ မကောင်းပါ ဘူး၊ အေးအေးဆေးဆေးသောက်ပြီး ပြန်ကြပါကွာ-နော်၊ ဦးလေး တောင်းမိ ပါတယ်”

“ခင်ဗျားတားနေသည် အပိုပဲ ဦးသာဝ၊ ကျုပ်တို့နဲ့ ဘယ်သူက တား

သို့ ရူးလို့လဲ။ ခင်ဗျား ဝေးဝေးသွား
နေစမ်းပါ။

“မင်းအဖေ သူကြီးဆိုတိုင်း
အာဏာသုံးပြီး ဦးသာဝကို ပိတ်
ပောက်မနေနဲ့ ငါ့ သတ္တိရှိရင် ငါနဲ့
မိ ရှင်း”

“ရှင်းမယ်...ရှင်းမယ်၊ ငါလည်း
မင်းနဲ့ ရန်ဖြစ်ရတာ ရှိအိနေလို့ မင်းကို
ဒီနေ့ပဲ အသေသတ်ပစ်လိုက်မှာ သိ
ထား၊ ဖိုးတာ-ခွေးကောင်”

ငါ့ကြီးစကားကို ဖိုးတာက
ဟန်ပါပါရယ်ပြီး ပြန်ပြော၏။

“ဟားဟားဟား...ဟုတ်တယ်၊
မင်းပြောတာ မှန်တယ် ငါ့ကြီး။ ငါ
လည်း မင်းနဲ့ ရန်ဖြစ်ရတာ ရှိသွားပြီ။
ဒီအတိုင်းပဲ ရန်ဖြစ်နေကျဆိုတော့လည်း
ကြာတော့ ပျင်းလာပြီကွ”

“အဲဒီတော့ မင်းက ဘာလုပ်ချင်
လဲ၊ ဘယ်လိုလုပ်ချင်လဲ၊ ကဲ...ပြော၊
စားချင်းယှဉ်ခတ်မလား”

“လက်နက်အားကိုးတာဟာ
လည်း သတ္တိရှင်တွေရဲ့ အလုပ်မဟုတ်
ဘူး ငါ့ကြီး။ မင်း ယောက်ျားပီပီ တွေး
စမ်းပါ”

“မင်း ဘာဖြစ်ချင်တာလဲ ဖိုးတာ။
မင်းကို ငါ သတ်မိတော့မယ်၊ မင်း...”

ငါ့ကြီးက ဖိုးတာ၏ ခန့်ပြန်ပြီး
၍ ပြောသော စကားများကြောင့် ဒေါသ
များ ငယ်ထိပ်ရောက်ကာ ဘေးမှ
အရက်ပုလင်းကို ယူ၍ ဖိုးတာအား
ရိုက်မည်အပြုတွင် ဦးသာဝက လိုက်
ဆွဲထား၏။

“ဦးသာဝ...ခင်ဗျား ကျုပ်ကို
မဆွဲနဲ့။ ခင်ဗျားပါ သေချင်လိုလား”

“မလုပ်ပါနဲ့ ငါ့တို့ရယ်။ ဦးလေး
အနားအညှတ်တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ”

ဦးသာဝက ပြောရင်း ငိုသံစွက်
လာ၏။ ထိုနေ့က ဖိုးတာမှပင် ဟန်

မပျက် ဆိုပြန်သည်။

“ငါ့...မင်းဒေါသကို လျော့
...လျော့...လျော့လိုက်၊ ငါ မင်းနဲ့
ယှဉ်ဖို့ စီစဉ်ထားတာ ရှိပါတယ်ကွ...
ဟားဟားဟား...”

ဖိုးတာက ဇာတ်လမ်းထဲက
မင်းသားအလား ဆံပင်ကို သပ်တင်၍
လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် အိုက်တင်ဖမ်း
ကာ ဟန်ပါပါပြောနေသောကြောင့်
ငါ့ကြီးခမျာ ဒေါသအမျက် ချောင်း
ချောင်းထွက်လိုနေ၏။ ဖိုးတာအား
စိတ်မရှည်သော်လည်း ဖိုးတာ ဆက်
ပြောလာမည့် စကားများကို နားစွင့်လို
နေမိလေသည်။ ငါ့ကြီးကဲ့သို့ပင်
အဖွဲ့ထဲမှ လူများအားလုံး ဦးသာဝအပါ
အဝင် ဖိုးတာအား ဝိုင်းကြည့်ကာ
ဖိုးတာ၏ စကားကို နားစွင့်နေကြလေ
၏။

ဖိုးတာက သူ့စကားကို နားစွင့်
နေကြသည့် လူများအား အသေအချာ

ထွက်ညွှန်မှု ဆိုလာသည်။

“မင်း တကယ်သတ္တိရှိတယ်
ဆိုရင် ရွာနောက်တက် ရိုးမတောင်ခြေ
အောက်က သင်္ချိုင်းပျက်မှာ ည ၁၂ နာရီ
တိတိအချိန်ကျရင် ငါ့ကို စောင့်နေ၊
ငါလာခဲ့မယ်။ အဲဒီကျမှ မင်းနဲ့ ငါ
တိုက်ခိုက်ကြတာပေါ့”

ဖိုးတာ၏ စကားကြောင့် ဦးသာဝ
အပါအဝင် အဖွဲ့သားများအားလုံး
တုန်လှုပ်သွား၏။ ရွာအနောက်တက်က
သင်္ချိုင်းပျက်သည်ကား သရဲ တစ္ဆေများ
လွန်စွာ သောင်းကျန်းနေသော သင်္ချိုင်း
ဖြစ်၏။ ရိုးမတောင်ခြေအောက်မှ
တောင်ကုန်းလေးပေါ်တွင် တည်ရှိပြီး
ရွာမတည်ခင်ကတည်းက ရှိနေသော
သင်္ချိုင်းဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းများစွာက
ထိုနေရာတွင် ရွာကြီးတစ်ရွာရှိခဲ့ပြီး
ကပ်ရောဂါ ဆိုက်ရောက်မှုကြောင့်
တစ်ရွာလုံး သေခဲ့ကြ၏။ အမှုအတန်း
ပေးစေခြင်း မခံခဲ့ရဘဲ သေခဲ့ကြသော
ထိုသူတို့မှာ ယခုထက်ထိ မကျွတ်
မလွတ်ဘဲ ရှိနေကြသေး၏။

သာယာအေးရွာ၏ အနောက်
ဘက် မိုင်ဝက်ကျော်ကျော်လောက်တွင်
တည်ရှိပြီး မည်သူမှ မလိုအပ်ဘဲ
မသွားကြပေ။ နေ့ခင်းကြောင်တောင်ပင်
ပုံအမျိုးမျိုးပြကာ ခြောက်လှန့်တတ်
ကြသောကြောင့် မည်သူမျှ အနားပင်
မကပ်ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်၏။

တစ်ခါတွင်မူ သာယာအေးရွာ
သားတစ်ယောက်မှာ ထင်းခွေရင်း
မျက်စိလည်ကာ ထိုသင်္ချိုင်းပျက်ကြီးသို့
သို့ ရောက်ရှိခဲ့စဉ် နေ့ခင်းကြောင်တောင်
သင်္ချိုင်းပျက် တောကြီးထဲမှ ကိုယ်ထင်
ပြ ခြောက်လှန့်မှုကြောင့် ကြောက်လန့်
ကာ အိပ်ပြန်ရောက်ပြီး တစ်ညပင်
မလင်းဘဲ သေသွားခဲ့လေသည်။

ထိုအကြောင်းအား သာယာအေး တစ်ရွာလုံးသိပြီး သင်္ချိုင်းပျက်ကြီးထဲ မည်သူမျှ မသွားရကြခင်ဖြစ်လေသည်။

ထိုသင်္ချိုင်းပျက်ကြီးတွင် နတ်ဂူ ပျက်များ၊ လူရိုးခေါင်းများ များစွာရှိပြီး လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသော ကြောင့် အံ့ဆိုင်လို့နေ၏။ နေ့ခင်း ကြောင်တောင်ပင် စိမ်းနေအောင် အေး၍ အသည်းငယ်ချင်စရာဖြစ်လေသည်။

ဤမျှပင် နာမည်ကြီးပြီး ကြောက်စရာကောင်းလှသော သင်္ချိုင်း တောထဲသို့ ဖိုးတာ ချိန်းသောကြောင့် အားလုံး အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုနောက် ဖိုးတာမှပင် ဆက်၍...

“တစ်ယောက်တည်း လာရမယ် နော်၊ တစ်ယောက်တည်း။ အဖော်တွေ ခေါ်လာလိုကတော့ မင်း ယောက်ျား မဟုတ်လို့ပဲ ငါ့မင်းရောက်ပြီး သိပ် မကြာခင်မှာပဲ ငါ အရောက်လာခဲ့မယ်။ ဘယ်လိုလဲ ငါ့မင်း ကြောက်နေပြီ လား၊ ဟားဟားဟား...”

“ခွီးမှ... မကြောက်ဘူး ဖိုးတာ ခွေးကောင်း ငါ စောင့်နေမယ်။ မင်း ရောက်လာရင် မင်းကို စားနဲ့ အပိုင်း ပိုင်းခုတ်ပြီး အဲဒီသင်္ချိုင်းပျက်မှာ မြေ မြှုပ်ခဲ့မယ်။ နားလည်လား”

“အေးလေ၊ မင်းသေမလား။ ငါ သေမလား ကြည့်ကြသေးတာပေါ့ ငါ့ဗျာ။ ဒီနေ့ည လပြည့်ညပါ။ မင်း အရမ်းတော့ မကြောက်နဲ့။ ငါလာတာ နောက်ကျရင်လည်း စိတ်ရှည်ရှည် စောင့်ပေါ့ကွာ။ ငါရောက်လာလို့ မင်း မရှိရင်တော့ မင်းရုံးပြီနော် ငါ့မင်း”

ဖိုးတာနှင့် ငါ့မင်းတို့၏ အမှန် တကယ်လုပ်တော့မည့် ပုံစံကြောင့် ဦးသာဝမှာ မနေသာတော့ပေ။ လူကြီး ပီပီ မဖြစ်သင့်တာတွေ မဖြစ်အောင်

တားရလေ၏။

“မလုပ်ကြပါနဲ့ ငါတို့တို့ရယ်။ အဲဒီလို လောင်းကစားမျိုး မလုပ် ကောင်းပါဘူး။ မလုပ်ကြနဲ့နော်။ ဒုက္ခ တွေ ရောက်ကုန်လိမ့်မယ်။ သင်္ချိုင်းပျက် အကြောင်းလည်း မင်းတို့ သိသာနဲ့ ကွာ”

“ကျုပ်တို့ကို မတားနဲ့ ဦးသာဝ။ ကျုပ်ကလည်း အဲဒီလို သူများကြောက် တဲ့ နေရာမှာမှ ပိုလုပ်ချင်တယ်”

“ငါ့မင်းကြီး သတ္တိကောင်းနေပါ လား၊ အေးလေ၊ အပြောလား၊ အဟုတ် လားဆိုတာတော့ စောင့်ကြည့်ရတာ ပေါ့”

“စကားကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မပြောနဲ့ ဖိုးတာ။ မင်းသာ ရောက်အောင် လာခဲ့”

“စိတ်ချပါ ငါ့မင်း ငါလာခဲ့ပါမယ်”

ထိုသို့ အကျေအလည် စိန်ခေါ် ကြပြီးသော် ဆက်လက် ရန်မထောင် ကြတော့ဘဲ အရက်များ ကိုယ်စီဝယ် ၍ ဖိုးတာနှင့် ငါ့မင်းတို့ လမ်းခွဲခွဲကြ လေတော့သည်။

လသည် ကောင်းကင်အလယ် တည့်တည့်တွင် ထိန်ထိန်သာလို့နေ၏။ ဘေးပတ်လည် တောထဲမှ ညှက်ဆိုး အော်သံများက အသည်းငယ်ချင်စရာ၊ ပြာသိုဆောင်းလ၏ အအေးဓာတ်က တောရိပ် တောင်ရိပ်များကြောင့် ပိုမို လွန်ကဲလို့နေ၏။

မည်သူမျှ အိပ်ရာထဲက မထွက် နိုင်သည့် ထိုအချိန်၌ ငါ့မင်းကြီးမှာ လက်တစ်ဖက်က ငှက်ကြီးတောင်မေး၊ တစ်ဖက်က အရက်ပုလင်းကို ကိုင် လျက် သင်္ချိုင်းပျက်ရှိရာ ရွာအနောက် တောကြီးထဲသို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။ အရက်ပုလင်းကို မော့ကွာ မော့ကွာ

တဝှတ်တဝှတ်မြည်အောင် သောက်၍ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လာ၏။

စိတ်ထဲတွင် ညနေက ဖိုးတာ ပြောသည့် စကားများနှင့် ဖိုးတာ၏ အပြောအမူစုံများကို ပြန်လည်မြင်ယောင် ရင်း ဒေါသများက တဟုန်းဟုန်းထွက် လို့နေ၏။ သင်္ချိုင်းပျက်ရောက်လို့ ဖိုးတာ လာလျှင် ဓားဖြင့် အစိတ်စိတ် အဖြွဲဖြွဲဖြစ်အောင် ခုတ်စင်းလိုက်မည် ဟု အားခဲကာ ငါ့မင်းကြီးသည် ညှာ ဘက်လက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်ထားသော ဓားရိုးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ညှစ် လိုက်လေ၏။

အချိန်ကား ည ၁၂နာရီထိုးစေ တော့မည်။ တောထဲမှ တောခွေးတို့၏ ဆွဲဆွဲငင်ငင် အသံများနှင့် ညှက်ဆိုး အော်သံများက တိတ်ဆိတ်သော ပတ်ဝန်းကျင်ဝယ် ဆူညံလို့နေလေ သည်။ ညမှာ လရောင်ရှိနေသော်လည်း အမင်္ဂလာညသဖွယ် အကျည်းတန် ဆန်လှလေ၏။ အေးချမ်းခြင်း၊ တိတ် ဆိတ်ခြင်း၊ ချောက်ချားခြင်း၊ မှုန်ဝါခြင်း ဖြင့် ထိုညသည် ချောက်ချားစရာ ကောင်းလှပေသည်။

ဤသို့လျှင် ငါ့မင်းကြီး၏ ယောက် ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လာ ရင်း ရွာအလွန် အနောက်တောကြီးထဲ သို့ ရောက်လာ၏။ တောထဲသို့ ထဲ လိုက်သည်နှင့် တစ်ကိုယ်လုံး နွေးနွေး ဖြစ်သွားပြီး ကြက်သီးဖြုန်းဖြုန်းထသွား ၏။ သို့သော် အရက်သောက်၍ မဆေးတင်လာသည်ဖြစ်သောကြောင့် ကြောက်စိတ်က ဖိုးစဉ်းငယ်မျှ မရှိ။

တောနက်ထဲတွင် ခွေးအသံများ တိတ်သွားပြီး ညှက်ဆိုးအော်သံများ ကိုသာ ဝေးဝေးတစ်ခါကြားရ၍ တိတ် ဆိတ် ငြိမ်သက်လို့နေ၏။ ကောင်းကင် ထက်ဝယ် လမင်းကြီးက ထိန်ထိန်သာ

နေသော်လည်း အံ့ဆိုင်းနေသော သစ်ပင်များကြောင့် တောမှာ မောင်မည်းလိုနေ၏။ အမှောင်အောက်ဝယ် တချို့နေရာများတွင် လရိပ်က ကျိုးတိုက်တဲ့ထိုးလိုနေပါသည်။ လူသူအရောက်အပေါက်နည်းသောလမ်းတွင် ချုံနွယ်များ ပိတ်နေသောကြောင့် ပါလာသော ဓားဖြင့် ရှင်း၍ ရှင်း၍ ငါကြီး လာခဲ့ရလေသည်။

စိတ်ထဲတွင် အရက်ရှိနေကြောင်း သွေးငိုရာက ဖိုတာကို သတ်ချင်သည် စိတ်က ကြီးစိုးနေသောကြောင့် မည်သည့်အရာကိုမှ ဂရုမစိုက်အားပေး။ ချုံနွယ်များကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းရင်း သင်္ချိုင်းဆီသို့ အမြန်ရောက်ဖို့အရေးသာ ကြိုးစားနေပေလေ၏။ မောင်မည်းသော ညအချိန် တောနက်ကြီးထဲတွင် ခြေသီလုံးများအား ဆူးများ ခြစ်မိသော်လည်း ဂရုမစိုက်ဖို့ အချိန်မရ။

ပါးစပ်က ဖိုတာကို ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းပြီး အရက်ကိုသာ မော့သောက်နေလေ၏။ သောက်ရင်း လက်ထဲမှ ပုလင်းကုန်သွားသောအခါ ပုလင်းခွံအား အဝေးသို့ လွှင့်ပစ်ပြီး ခါးကြားတွင် ထိုးလာသော ပုလင်းအား ယူ၍ အဖုံးခွင့်လျက် မော့လိုက်ပြန်ပါသည်။

ဤသို့လျှင် တဖြည်းဖြည်းနှင့် သင်္ချိုင်းပျက်သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။ သင်္ချိုင်းပျက်ကြီးတွင်ကား ချောက်ချားစရာ။ သစ်ပင်များကြားမှ လရောင်က ပြီးတိုးပြက်တတ် တိုးဝင်နေသောကြောင့် ချော့အလိပ်လိပ်တက်၍ ပျက်စီးနေသော အုတ်ဂူအညိုကြီးများကို မှန်ဝါးဝါးမြင်တွေ့နေရလေသည်။

ငါကြီးတစ်ယောက် ဒယ်မ်းဒယ်ိုင် ခြေလှမ်းများဖြင့် လျှောက်လာရင်း တစ်နေရာအရောက်တွင် အရာဝတ္ထုတစ်ခုဖြင့် ခလုတ်တိုက်မိကာ

လဲလှမတတ်ဖြစ်သွား၏။ နဂိုကတည်းက ဒေါသဖြစ်နေသောကြောင့် ငါကြီး ဆဲမိဆဲရာ ဆဲလိုက်မိလေသည်။

“ခွီးပဲကွာ...”

ပြောပြောဆိုဆို ထိုအရာအား ခြေထောက်နှင့် ကန်လိုက်၏။ ထိုအရာမှာ လူဦးခေါင်းခွံအရိုးဖြစ်ပြီး ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန်ချက်ကြောင့် ငါကြီး၏ ခြေမထိပ်မှာ ကွဲသွားပြီး သွေးများ ပန်းထွက်လို့လာ၏။ သို့သော်လည်း ထိုအထိရောက်တော့ ငါကြီးအတွက် အပျော့သာဖြစ်၏။

သင်္ချိုင်းပျက်ထဲဝင်၍ အုတ်ဂူဟောင်းတစ်ခုပေါ်တွင် တက်ထိုင်ကာ ငှက်ကြီးတောင် ဓားရိုးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်၍ ဖိုတာအလာကို ဒေါသများဖြင့် စောင့်လိုနေ၏။

အတန်ကြာသည်အထိ ဖိုတာရောက်မလာသေး။ ငါကြီးမှာ ထိုင်စောင့်ရင်း အသစ်ဖောက်ထားသော

အရက်ပုလင်းပင် တစ်ဝက်ကျိုး၍လာလေသည်။ ဖိုတာမှာ ယခုထိ ရောက်မလာသေးသဖြင့် ငါကြီး ဒေါသများစီကန့်မြင့်ကာ လာ၏။ ထိုစဉ်...

“ရှပ်...ရှပ်...ရှပ်”

ခြေသံကြားရ၏။ အသံလာရာ ငါကြီး လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ မည်းမည်သတ္တန်အရာတစ်ခု သူ့ထံလာနေသည်ကို ငါကြီး သိလိုက်၏။ ဖိုတာပင် ဖြစ်ပါလိမ့်မည်ဟု ငါကြီးတွေးလိုက်၏။

“ဟားဟားဟား...မင်းရောက်လာပြီလား ဖိုတာ။ ငါစောင့်နေတာကြာပြီကွ။ ဒီညတော့ မင်းသေရမယ့်ညပဲ”

ငါကြီးက ပြောပြောဆိုဆို ဓားကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်၍ မည်းမည်သတ္တန်အား အသေအချာကြည့်လိုက်သောအခါ ထိုအရာသည် ရုတ်ခြည်း ပျောက်ကွယ်သွား၏။ တရှပ်ရှပ် ဖိနပ်သံလည်း မကြားရတော့။ တောမှာ ညဥှန်ဆိုးအော်သံများမှလွဲ၍ ပကတိ ဆိတ်ငြိမ်လျက်ရှိ၏။

ငါကြီး စိတ်တိုကာ ဓားကို ဘယ်ညာရမ်း၍...

“ဖိုတာ...သွေးမရှိတဲ့ ကောင်၊ ငါကြောက်၊ ထွက်ခဲ့လေကွာ၊ ထွက်ခဲ့စမ်းပါ။ မင်း ပုန်းမနေနဲ့။ ချိန်းတုန်းက ချိန်းပြီးတော့ ခုမှ မင်းကြောက်နေပြီလို့လား”

တောကြီးတစ်ခုလုံး ငါကြီး၏ အသံက ဟိန်းထွက်သွား၏။

“ထွက်ခဲ့လေကွာ။ မင်း ငါ့ကို ကြောက်လို့ ပုန်းနေတာမဟုတ်လား။ ထွက်ခဲ့၊ ထွက်ခဲ့စမ်းပါ။ ခွီးပဲကွာ၊ သောက်ရေမပါတဲ့ ကောင်”

ငါကြီးမှာ တစ်ယောက်တည်း အော်ကာ ဆဲဆိုနေသော်လည်း

ပတ်ဝန်းကျင်၌ မည်သည့် တုံ့ပြန်မှု အသံမျှ ထွက်မလာ။ ငြိမ်ငြိမ် စိတ် တိုတိုဖြင့် လက်ထဲတွင် ကိုင်ထားသော အရက်ပုလင်းအား အုတ်ဂူဟောင်း တစ်ခုပေါ်သို့ ခွမ်းခနဲ ပစ်ခွဲလိုက်၏။

ထိုစဉ် အရပ်လေးမျက်နှာ၌ ခြေသံများ တရုတ်ရုပ်ထွက်ပေါ်လာခဲ့လေ သည်။ ထို့နောက် မည်းမည်းသဏ္ဌာန် အရာများက ကုန်းကွ ကုန်းကွဖြင့် သူ့ခံ ဦးတည်ကာ လာနေ၏။

“ဪ... ဖိုးတာ၊ မင်းက ငါ့ကို တော့ တစ်ယောက်တည်းလာဆိုပြီး မင်းကတော့ မင်းလူတွေ ခေါ်လာတာ ပေါ့လေ။ ဟုတ်လား။ ရတယ်... ဟေ့ ကောင် မင်းတို့တစ်ဖွဲ့လုံး တမလွန်ကို ပို့ပေးရတာပေါ့။ လာခဲ့ကြ၊ လာ”

ငြိမ်ငြိမ်က ပြောပြောဆိုဆို စားဖြင့် လေးမျက်နှာကို ချိန်ရှယ်လိုက် ၏။ မည်းမည်းသဏ္ဌာန် လူကဲ့သို့ ကုန်းကုန်းကွကွဖြင့် သူ့ထံ လာနေသည် မှာ အတော်ပင် များပါသည်။ ထို အကောင်များမှာ လူလိုလို၊ တိရစ္ဆာန် လိုလိုဖြစ်ပြီး သူ့ထံသို့ တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာခဲ့လေသည်။

ထိုအချိန်၌ ငြိမ်ငြိမ်မှာ တစ် ကိုယ်လုံး ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထကာ အရက်ရှိန်ပင် ပြေမလိုဖြစ်သွား၏။ ထို အရာများသည် လူမဟုတ်နိုင်ကြောင်း ငြိမ်ငြိမ် သိလိုက်လေသည်။

“ဘာတွေလဲကွာ၊ ဘာတွေလဲ။ လာ... လာကြ၊ မကြောက်ဘူးကွ။ လာထား။ ငြိမ်ငြိမ်က မကြောက်တတ် ဘူးကွ။ လာခဲ့ကြ... လာကြ”

ထိုစဉ် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ရယ်သံသဏ္ဌာန်များ ဆူညံစွာ ထွက် ပေါ်လာခဲ့လေသည်။

“ဟားဟားဟား...”
ရယ်သံများမှာ တောတစ်ခုလုံး

ပဲ့တင်ထပ်သွားလေ၏။ ထို့နောက် လူ များကဲ့သို့ မည်းမည်းသဏ္ဌာန်အကောင် များသည် ငြိမ်ငြိမ်အား ဝိုင်းလုံးကာ သတ်ပုတ်ကြလေသည်။ ငြိမ်ငြိမ်က ပါလာသော ငှက်ကြီးတောင်စားဖြင့် ဝှေ့ယမ်း၍ ခုတ်၏။ သို့သော်လည်း လေကို ခုတ်နေရာသည်အလား။ ဘာကို မှ သိသိသာသာ မခတ်မိပေ။

သူ့အား လုံးထွေးသတ်ပုတ်နေ စဉ် ခဏခဏ အရိုက်ခမိပြီး နာကျင် နေ၏။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်သို့ ရိုက်ချက် များ အချက်ပေါင်းများစွာ ကျရောက်၍ နေလေသည်။ ငြိမ်ငြိမ်မှာ လက်ထဲမှ စားဖြင့် အားတင်းကာ တိုက်ခိုက် ခုခံ သော်လည်း အချည်းနှီးသာဖြစ်၏။ စား ဖြင့် ဖိစီးအား ဝိုင်း၍ သတ်ပုတ်နေသူများ ကို ဝှေ့ယမ်းကာ ခုတ်လိုက်သော်လည်း လေကို ခုတ်လိုက်သည်နယ်သာ ဖြစ် နေ၏။

ထိုအချိန်မှ ငြိမ်ငြိမ်မှာ သူ့အား မကောင်းဆိုးဝါးများ နှိပ်စက်သတ်ပုတ် ကြခြင်းဖြစ်မည်ဟု သိလိုက်၏။ ထို့ နောက် မောပန်း နာကျင်နေသည့်ကြား က တဖြည်းဖြည်းကြောက်ရွံ့လာခဲ့မိ လေသည်။

သို့သော် ထိုသတ်ပုတ်မှုကြားက သူ ရုန်းထွက်၍ မရပေ။ သူ့အား အလွန်တရာ သန်မာထွေးကြွင်းသော ထိုမကောင်းဆိုးဝါးကောင်များက ရုန်း ထွက်မရအောင် ဖမ်းချုပ်ထားလေ သည်။ ထို့နောက် ငြိမ်ငြိမ်မှာ တဖြည်း ဖြည်းအသက်ရှူကျပ်လာ၏။ မောပန်း လွန်းသည့်ဒဏ်ကြောင့် တစ်ကိုယ်လုံး နှုံးချည်လိုလာလေသည်။

အမွေသဏ္ဌာန် ထိုမကောင်းဆိုး ဝါး ပရလောက ခန္ဓာကိုယ်မှ အရာများ နှင့် သူတစ်ကိုယ်လုံးနှင့် နေရာလပ်မရှိ အောင် ထိတွေ့လိုနေ၏။

သို့သော် ငြိမ်ငြိမ် အားမလျော့ ပေ။ စနေသားပီဝီ ခေါင်းမာကာ၊ ထို သတ်ပုတ်နေမှုကြားက သူ ထွတ် ချောက်အောင် ကြိုးစား၍နေလေသည်။

ရာသီဥတုက အေးချမ်းလှသော် လည်း ဦးသာဝရင်ထဲဝယ် ပူလောင်လို နေ၏။ ဖိုးတာနှင့် ငြိမ်ငြိမ်တို့၏ ညနေ က ချိန်းဆိုခဲ့သော သင်္ချိုင်းပျက်က လောင်းကစားအကြောင်းကို စဉ်းစားမိ တိုင်း သက်ပြင်းအခါခါချစ်လေ၏။ ဟိုမှ သည်မှ လူးလိပ်ရင်း သန်းခေါင်ကျော် အချိန်ထိ အိပ်မပျော်နိုင်။ ဖိုးတာနှင့် ငြိမ်ငြိမ်တို့ ထိုသင်္ချိုင်းပျက်သို့ ရောက် လျှင် ခုကွရောက်တော့မည့်အရေးကို စဉ်းစားရင်း လူကြီးပီဝီ စိတ်ပူပေးနေမိ ၏။

ဖိုးတာနှင့် ငြိမ်ငြိမ်က လူပေ လူတေများပီဝီ ထိုနေရာကို သွားမည် မှာ သေချာ၏။ ထိုသို့ စဉ်းစားရင် ဦးသာဝမှာ ဆက်လက် အိပ်မနေနိုင် တော့ဘဲ ဖိုးတာနှင့် ငြိမ်ငြိမ်အား အချိန်မီ တားနိုင်ရန် ငြိမ်ငြိမ်၏ အဖေ သူကြီးအိမ်သို့ ညအချိန်မတော် ထ သွားခဲ့၏။

အချိန်ကား ည ၁၂ နာရီခွဲနေထေ ပြီ။ ဦးသာဝသည် ဖိုးတာနှင့် ငြိမ်ငြိမ် အား အချိန်မီ တားနိုင်ရန်အတွက် သူကြီးအိမ်သို့ မပြောရုံတမယ် လျှောက် လာခဲ့သည်။ သူကြီးအိမ်သို့ ရောက် သော် သူကြီးအိမ် မီးလင်းနေသေး၍ ဦးသာဝ ဝမ်းသာသွားခဲ့၏။ ထိုအတိုင်း ဆို သူကြီးအိပ်ဟန် မတူသေး။ ထို ကြောင့် ဦးသာဝသည် ခပ်ကျယ်ကျယ် ပင် သူကြီးအား လှမ်းအော်ခေါ်လိုက် လေသည်။

“သူကြီး... သူကြီးရေ၊ ဗျီး... သူကြီး”

“အေး၊ ညကြီးမင်းကြီး ဘယ်သူ
လဲကွ။ ဘာလို့ ဒီလောက် အော်နေရ
တာလဲ”

သူကြီးက ပြောပြောဆိုဆို တံခါး
ပေါက်ကို ဖွင့်ပြီး ဦးသာဝအား ဓာတ်မီး
ဖြင့် ထိုးကြည့်လေသည်။

“ဪ... ဦးသာဝကို။ ဘာကိစ္စ
လဲ ဦးသာဝ”

“ဟဲ့... ငါ့ကြီးရိုလား သူကြီး”

“မရှိဘူးကွ။ ဒီကောင် ဒီအချိန်ထိ
ပြန်မအိပ်သေးဘူး။ ဘယ်သွားလဲ မသိ
ဘူး။ ငါလည်း သူ ပြန်မလာသေးလို့
အိပ်မပျော်တော့ ထိုင်စောင့်နေတာ”

“သေချာပြီ သူကြီး။ သူနဲ့ ဖိုးတာ
ဒီနေ့ည ၁၂နာရီ ရွာအနောက် တော
ထဲက သင်္ချိုင်းပျက်ကြီးဆီမှာ ချိန်
ထားကြတယ်။ သူ အခု အဲဒီ သင်္ချိုင်း
ပျက်ကြီးဆီ သွားတာပဲ ဖြစ်ရမယ်”

“ဘာ... သင်္ချိုင်းပျက်ဆီကို
ဟုတ်လား ဦးသာဝ”

“ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ သူကြီး”

“ဟာ... ဒီကောင်တွေတော့
ခုကွရောက်ကုန်တော့မှာပဲ။ မဖြစ်ဘူး
မဖြစ်ဘူး။ သင်္ချိုင်းပျက်ကြီးဆီကိုဆို
အန္တရာယ်များတယ်။ အချိန်မီ လိုက်
သွားမှ ရမယ်။ ကဲ... ကဲ... ဦးသာဝ
က ရွာဦးကျောင်း ဘုန်းကြီးကို သွား
ပင့်၊ ကျွန်က လူစုထားမယ်”

“ဟုတ်... ဟုတ်ကဲ့ သူကြီး”

ဦးသာဝက ပြောပြောဆိုဆိုပင်
ရွာဦးကျောင်းသို့ သုတ်ခြေတင်၏။
သူကြီးကတော့ လူစု မောင်းကြီးကို
တစ်စုတီး၍ ရွာသားများအား စုလိုက်
လေသည်။

ခဏအကြာ၌ ရွာသား ကာလ
သားများ သူကြီးအိပ်သို့ အလျှိုလျှို
ရောက်ရှိလာကြလေသည်။ ထိုရွာ
ကာလသားများထဲတွင် ဖိုးတာပါ ပါ

လာ၏။ ထို့ကြောင့် သူကြီးက ဖိုးတာ
အား...

“ဟေ့ကောင် ဖိုးတာ။ မင်း ငါ့
နဲ့ သင်္ချိုင်းပျက်မှာ ချိန်းထားတာဆို”

“ဟဲ့... ဟုတ်... ဟုတ်ပါတယ်
သူကြီး။ ငါ့သွားခဲ့လား။ ကျွန်တော်က
သူ မသွားလောက်ဘူးထင်လို့ ချိန်းလိုက်
တာပါဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ မသွား
ရဲလို့ မသွားဘူး။ ငါ့လည်း မသွားရဲ
လောက်ဘူးလို့ ကျွန်တော်ထင်ခဲ့တာ”

“တောက်... မင်းတို့ကွ။ ချိန်း
စရာရှားလို့ သင်္ချိုင်းပျက်ဆီမှ ချိန်းရ
တယ်လို့။ သင်္ချိုင်းပျက်က မင်းတို့
အပျော်အပျက် လောင်းကစားလုပ်ဖို့
နေရာမဟုတ်ဘူးကွ။ ခု ငါ့ အိမ်မှာ
မရှိဘူး။ အဲဒီဆီ သွားခဲ့တာပဲ ဖြစ်မယ်”

“ဟာ... ဒါ... ဒါဆို ကျွန်တော်
တို့ အမြန်လိုက်သွားမှဖြစ်မယ် သူကြီး။
ဒီအတိုင်းဆို ငါ့ကြီး ခုကွရောက်လိမ့်
မယ်ဗျ”

“အေး၊ လိုက်သွားကြမယ်ကွာ။
သွားကြမယ်။ သွားမယ်”

ဤသို့လျှင် ဦးသာဝနှင့် ရွာဦး
ကျောင်းဆရာတော်သည် ရောက်လာ
ပြီဖြစ်သောကြောင့် ရွာသားများအလုံး
အရင်းဖြင့် သင်္ချိုင်းပျက်ကြီးဆီသို့ ည
အချိန်မတော် ချီတက်ခဲ့ကြလေတော့
သည်။

သင်္ချိုင်းပျက်ဆီသို့ ရောက်သော်
အားလုံးကိုယ်စီ ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုး၍
ငါ့ကြီးကို ရှာကြလေသည်။ ထို
အခိုက် တိတ်ဆိတ်သော တောကြီးထဲ
ဝယ် ညညညသံတစ်ခုကို သူကြီးနှင့်
တကွ ရွာသားများအားလုံး သဲသဲမျှ
ကြားကြရလေ၏။ ထို့နောက် အသံလာ
ရာနောက်သို့ ဓာတ်မီးကိုယ်စီဖြင့် ပြိုင်
တူ ထိုးကြည့်မိကြသောအခါ သင်္ချိုင်း
ပျက်ကြီး၏အလယ် အုတ်ဂူဟောင်း
တစ်ခုပေါ်တွင် ခွေခွေလေးလဲကာ ခြေ
များ လက်များ ရှုန်းကန်နေသော ငါ့ကြီး
ကို အားလုံးတွေ့ကြရလေသည်။

ငါ့ကြီးမှာ ခွေခွေလေး လဲနေ
ရာမှ သူ့အား တစ်စုံတစ်ယောက်က
ဖမ်းချုပ်ထားသည့်နှယ် အတင်ရုန်းကန်
နေ၏။ ပါးစပ်မှလည်း တအားအားဖြင့်
ညည်းညူနေသည်။

ဖိုးတာက ကြည့်နေရင်း ငါ့ကြီး
အား သနားလာကာ ငါ့ကြီးထံ
အပြေးသွား၍ ဆွဲထူမည်အပြုတွင်
တစ်စုံတစ်ယောက်က ကန်ထုတ်လာ
သည့်နှယ် လွင့်စဉ်ထွက်လာ၏။

“ဟာ... ငါ့ကြီးနားမှာ တစ်ခုခု
ရှိနေတယ်ထင်တယ်။ တစ်ခုခု
လား မသိဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ကန်
ထုတ်လာတယ်”

ဖိုးတာ၏ စကားကြောင့် ရွာသား
များအားလုံး တွန့်ဆုတ်သွားကြ၏။

အခါ ရွာဦးကျောင်းဆရာတော်မှ မည်သူ့ကိုမှ အနာသို့ မကပ်စေဘဲ အသင့် ပါလာသော ရေဘူးမှ ရေများကို မန်းမှတ်ကာ ထိုရေများဖြင့် ငြေကြီးအား လှမ်းပက်လိုက်၏။

ထိုအခါမှ ငြေကြီးမှာ အချုပ်အနှောင်မှ လွတ်မြောက်ပြီး ခြေကုန်လက်ပန်းကျသွားသည့်နယ် ပျော့ခွေကာ သတိလစ်သွားလေ၏။ ရွာသားများက အပြေးတစ်ပိုင်း ငြေကြီးအား ဆွဲထုကြသောအခါ ငြေကြီး၏ နားနှင့် နှာခေါင်းများထဲတွင် သွေးများ ယိုစီးကျနေ၏။ ထိုနောက် ရှည်ရှည်ဝေးဝေး စဉ်းစားမနေကြဘဲ ငြေကြီးအား ထမ်းပိုးကာ ရွာသို့ ပြန်ခဲ့ကြလေသည်။

ရွာသို့ ရောက်သော် ရွာဦးကျောင်း၌ စုဝေးကြပြီး ဆရာတော်မှ ငြေကြီး သတိရလာဖို့အရေး ကုသပေး၏။ ငြေကြီးမှာ ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံး ကွမ်းသီးလုံးလောက်အရွယ် အညှိကွက်များ နေရာလပ်မကျန်အောင် ပျံ့နှံ့နေ၏။ နားနှင့် နှာခေါင်းမှ သွေးယိုစီးမှုမှာလည်း မရပ်သေးပါ။

ဖိုးတာက ရန်ဘက် ငြေကြီးကို ကြည့်ပြီး လွန်စွာ သနားသွားမိလေသည်။ ငြေကြီး ထိုသို့ဖြစ်အောင် အစပျိုး ဖန်တီးခဲ့သူက မိမိကိုယ်တိုင်

ပို ယူကျုံးမရဖြစ်ကာ ငြေကြီး၏ လက်ကို ကိုင်၍ ဖိုးတာ အော်ဟစ် ငိုကြွေးမိလေ၏။

“ငြေကြီး...ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ သူငယ်ချင်းရာ။ မင်း အခုလိုဖြစ်ရတာ ငါ့ကြောင့်ကွာ ငါ့ကြောင့်။ မင်း အရမ်း သတ္တိရှိပါတယ်။ မင်းကို ငါ အနွှဲပေးပါ တယ်ကွာ။ ဇိဗွဲမှာ မင်းနိုင်ပါတယ် ငြေရာ”

ဖိုးတာက ပြောရင်း အသံတိမ် ဝင်သွား၏။ ထိုအခါမှ ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်က...

“အင်း...ဒကာ ဖိုးတာ၊ မင်းတို့ လိမ္မာသင့်ပြီ။ တကယ်တော့ လူ့ဘဝဆိုတာ ခဏလေးပါ။ လူတွေအားလုံးက ညှော်သည်တွေပါပဲ။ ခဏတွေရတဲ့ လူ့ဘဝမှာ အားလုံးဟာ သေကြရမှာ ချည်းပါပဲ။ ဒါကြောင့် တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အငြိုးအတေး အာယာတတွေ ထားပြီး ရန်သူလို မသတ်မှတ်ကြ ပါနဲ့ကွယ်။ တကယ်တော့ အငြိုးအတေး အာယာတ မီးတောက်ဟာ ကိုယ်တိုင်ရော၊ တခြားသူတွေကိုပါ ပူလောင်စေတယ်။ လောင်မြိုက်စေပါတယ်။ နောက်ဆုံး ရလဒ်တွေဟာ မကောင်းကြပါဘူးကွာ”

“မှန်ပါ ဘုရား။ တပည့်တော် နားလည်ပါပြီ ဘုရား။ ငြေကြီး သတိရ

လာရင် သူ့ကို တပည့်တော် တောင်းပန်ပါမယ်။ ငြေကြီးအပေါ်ကိုလည်း ရန်ငြိုးမထားတော့ပါဘူး။ ဘယ်တော့မှ ရန်မဖြစ်တော့ဘူးလို့လည်း တပည့်တော် ကတိပေးပါတယ် ဘုရား”

“အေးကွယ်၊ သာဓု...သာဓု... သာဓု။ ဒကာလေး ငြေကြီးလည်း ပင်ပန်းလွန်းတဲ့ ဒဏ်ကြောင့် ခဏ သတိမေ့နေတာပါ။ သူ ပြန်ကောင်းလာမှာပါ။ ဒီလောက်တော့ ဘုန်းဘုန်း ကောင်းကောင်းကုနိုင်ပါတယ်။ ဒကာလည်း ငြေလည်း ခုလောက်ဆို နောင်တရလောက်ပါပြီ။ သူလည်း ဒကာလေး ဖိုးတာလိုပဲ ဆိုးမိုက်တော့မှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ဘုန်းဘုန်း ယုံကြည်ပါတယ်”

ဆရာတော်၏ စကားအဆုံး၌ ဖိုးတာနှင့်တကွ ရွာသားများအားလုံး ပြုံးရွှင်သွားကြလေသည်။

ကြမ်းတမ်းလှသော သင်္ချိုင်းပျက်ကြီးအကြောင်းကို ငြေကြီးက ထပ်မံ သက်သေပြသွားပြီဖြစ်သောကြောင့် ထိုသင်္ချိုင်းပျက်ကြီးဆီသို့ မသွားမိကြစေရန် အားလုံး သတိပြု ရှောင်ကြဉ်ကြရဦးမည်သာ ဖြစ်လေတော့သည်။

ညီလေးငယ်(လယ်တော်)

အယ်ဒီတာအဖွဲ့၊ ရုံးခန်းနှင့် ပြန့်ချိရေး
အမှတ်-၁၇၉၊ တတိယထပ်(၇) (၃၁)လမ်း(အလက်)
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၇၃၀၅၀၄၇၁။

နေမှာ

ဝါဆို

ည

ပြာသို

ရွှေတလေး (လွယ်လင်)

ကျွန်တော်သည် မိမိ တာဝန်ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသော အလုပ် သစ်တောဝန်းထဲရှိ ပရိဘောဂစက်ရုံမှ သက်ပြည် ဖင်စင်အနားယူသည့်အချိန်မှ စ၍ နံနက်စောစော အလုပ် အောင်လေ့ရှိသောအခါ အိမ်ရာဘက်သို့ လမ်းလျှောက်ထွက် လေ့ရှိ၏။ လမ်းလျှောက်ထွက်သည်ဆိုရာ၌ ကျွန်တော် တစ် ယောက်တည်း မဟုတ်။ အိမ်သူ မဟေသီပါ ဈေးဝယ်ထွက် ရင်း လိုက်ပါလာလေ့ရှိသည်။

ကျွန်တော် လမ်းလျှောက်ထွက်ရာ အောင်လေ့ရှိပုံ ဆာမွန်အိမ်ရာဘက်သို့ ရောက်လျှင် ဇနီးဖြစ်သူ မဟေသီ သိပ္ပံဈေး(ယခင် ဆင်မင်းဈေး)ဘက်သို့ ဈေးဝယ်ရန် ဆက်လက်ထွက်ခွာသွားသဖြင့် ကျွန်တော်သည် အလုပ် အနားအားလမ်းနှင့် ဆင်မင်းလမ်းထောင့်တွင် ဖွင့်လှစ် ထားသော "ကာကာမင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်"တွင် စာပေ အပေါင်းအသင်းများနှင့် လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း ကျွန်ရစ် ခဲ့တတ်၏။

စာပေအပေါင်းအသင်းများဟု ဆိုရာ၌ စာရေးဆရာများ နည်း၍ ကာတွန်းဆရာများ အများဆုံး ပါဝင်လေသည်။ အနည်းအားဖြင့်ဆိုရသော် ကာတွန်းဆရာများဖြစ်ကြသော ဦးသိန်းဦး (ကာတွန်း-ဗြူး-သိန်းဦး) ဦးတင်မောင်ဝင်း(ကာတွန်း- နေမင်းလှလင်/လေမိုးကြမ်း)၊ ဦးဟန်မျိုးအောင်(ကာတွန်း- ဟန်)၊ ကိုမျိုးမင်းဦး (ကာတွန်း တပသီ) စသော ကာတွန်း ဆရာများနှင့် ရောက်တတ်ရာရာ ထွေရာလေးပါး စကားဖောင် ဖြစ်ကြသည်ဟု ဆိုရပေမည်။

ယင်းသို့အားဖြင့် တစ်ခါသော် နံနက်ပိုင်း ဈေးဝယ်ထွက် သော မဟေသီနှင့်အတူ လမ်းလျှောက်ထွက်လာရာမှ ထုံးစံ အတိုင်း "ကာကာမင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်"တွင် ကျွန်ရစ် တာ ကာတွန်းဆရာများနှင့်အတူ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း အစ်ယောက်တစ်ယောက် မရှိနိုင်လောက်အောင် စကားကောင်း နှစ်ကြစဉ် ဦးသိန်းဦး (ကာတွန်း-ဗြူး-သိန်းဦး)က ကျွန်တော် အား...

"ဆရာ ရွှေတလေးက ဂန္ထီရမဂ္ဂဇင်းတွေမှာ ရေးတဲ့ ဂန္ထီရမဂ္ဂဆရာဆိုတော့ ကျွန်တော် သိချင်တာလေးတစ်ခု အချင်တယ်ဗျာ"

ဟု ဆိုင်းမဆင် ဗူးဆင်ဆိုလာ၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော် က...

"မေးပါ ကာတွန်းဆရာကြီးရယ်၊ တစ်ခုမဟုတ်ဘူး၊ နှစ်ခုလည်း မေးနိုင်တယ်၊ သုံးခုလည်း မေးနိုင်တယ်။ ကျွန်တော်သိတာဆိုရင် ဖြေပါမယ်။ မသိရင်လည်း မဖြေနိုင် ဘူးပေါ့ဗျာ"

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ဦးသိန်းဦးက...

"ဆရာ ရွှေတလေး ဖြေနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ်။ တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ တစ်ဆယ့် နှစ်လရာသီမှာ ဘယ်လဟာ နေတာအရှည်ဆုံးလဲ၊ ဘယ်လ ဟာ ညတာအရှည်ဆုံးလဲဆိုတာ သိလား"

ဟု မေးနေပြန်သဖြင့် ကျွန်တော်က...

"ရှေးပညာရှိတွေရဲ့ စာဆိုရှိတာပဲ ဆရာရယ်။ 'နေမှာ ဝါဆို၊ ည ပြာသိုဆိုတာလေး၊ တစ်ဆယ့်နှစ်လရာသီထဲမှာ ဝါဆိုလဟာ နေတာအရှည်ဆုံးလဲဖြစ်ပြီး ပြာသိုလဟာ ညတာ အရှည်ဆုံးလဲလို့ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုခဲ့တာပဲ"

ဟု ဖြေဆိုလိုက်ရသည်။

ကျွန်တော်၏ အဖြေစကားကြောင့် ဦးသိန်းဦးသည် ၎င်း၏ မျက်မှန်အောက်မှ မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားပြီး

"နေမှာ၊ ဝါဆို၊ ည ပြာသိုဆိုတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ဝါဆိုနဲ့ ပြာသိုတို့အပြင်၊ တခြားလတွေအတွက် ဥပမာ- တန်ခူးတို့၊ ကဆုန်တို့၊ နယုန်လတွေရဲ့ နေတာ၊ ညတာ အတိုအရှည်ရော မသိရဘူးလား"

"သိရပါတယ် ဆရာရယ်။ သိရအောင်လည်း ရှေးပညာ ရှိတွေက လအလိုက် တွက်နည်းပါ ထားခဲ့တယ်"

"ကျွန်တော်တော့ ဆရာတို့ ပြောနေတာတွေကို နား ထောင်ရင်း စိတ်ဝင်စားလာပြီ။ ဆရာ ရွှေတလေး အဲဒီတွက် နည်းလေးတွေကို သိရင် ရှင်းပြပါဦး။ ကျွန်တော်တို့အတွက် ပညာဗဟုသုတ ရတာပေါ့"

ကျွန်တော့်အနားတွင် လက်ဖက်ရည်သောက်နေသော ဦးတင်မောင်ဝင်း (ကာတွန်း-နေမင်းလှလင်)က တောင်ဆို စကားဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ကျွန်တော်က ဦးဟန် မျိုးအောင်(ကာတွန်း-ဟန်)ထံမှ စာရွက်အတွက်တစ်စောင်

တောင်းလိုက်ပြီး ရှေ့ပြန်မှာတိုင် စံတော်ချိန်နာရီနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သံပေါက် ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို အောက်ပါအတိုင်း ရွတ်ဆိုပြလိုက်လေသည်။

“ပတ်သတ်ရှည်၊ ဝါးသံပြည့်၊ လက်ဆည်ကန်စာရေး
တစ်ဆယ်လောင်းသည်၊ ထမ်းစိုးချည်၊ ယင်းသည်နာရီမေး
ဆယ်နှစ်လသည်၊ မှုတ်ရှည်၊ ညဉ့်သည် အကြွင်းအေး”

ထိုသို့ သံပေါက် ကဗျာကို ရွတ်ဆို၍ ဦးဟန်မျိုးအောင် ထံမှ A4-ဆိန် စာရွက်အလွတ်တစ်ရွက်ကို ယူကာ...

“ကဗျာရဲ့ ပထမအပိုဒ်မှာ အက္ခရာ တစ်ဆယ်နှစ်လုံး ပါရှိတယ်။ အဲဒီ တစ်ဆယ်နှစ်လုံးကို တစ်လလျှင် တစ်လုံးကျ တန်ခူးလမှ အစပြုပြီးတော့ ပြန်မှာတစ်ဆယ်နှစ်လကို တွက်ထားရတယ်။ ပြီးတော့ အက္ခရာတစ်လုံးစီရဲ့ နံသင့်ဂဏန်းကိုလည်း မှတ်သားထားရတယ်။ ဥပမာအားဖြင့်ဆိုရင်တော့ “ပတ်”ဟူသော အက္ခရာတစ်လုံးအရ လ-အားဖြင့် တန်ခူးလလို့ သတ်မှတ်ပြီး အက္ခရာနံသင့်ဂဏန်းအားဖြင့် “၅”လို့ဆိုလိုတယ်။ အဲဒီလို ကျရောက်တဲ့ စာလုံးကို မှတ်ပြီးတော့ လစဉ် နံသင့်ဂဏန်းကို ကောက်ယူမယ်ဆိုရင် ဒီလိုတွေခိုင်တယ်”ဟူ၍ ရှည်လျားစွာ ပြောဆိုရှင်းပြပြီး ဆယ်နှစ်လရာသီ နံသင့်ဂဏန်းကောက်ယူပုံကို ရေးဆွဲပြလိုက်လေတော့သည်။

တစ်ဆယ်နှစ်လ နံသင့်ဂဏန်းကောက်ယူပုံ

- (၁) ပတ် - ကြာသပတေးနံ၊ ၅-ဂဏန်း (တန်ခူးလ)
- (၂) သာ - သောကြာနံ၊ ၆-ဂဏန်း (ကဆုန်လ)
- (၃) တံ - စနေနံ၊ ၇-ဂဏန်း (နယုန်လ)
- (၄) ရွှည် - ရာဟုနံ၊ ၈-ဂဏန်း (ဝါခေါင်လ)
- (၅) တီး - စနေနံ၊ ၇-ဂဏန်း (ဝါခေါင်လ)
- (၆) သံ - သောကြာနံ၊ ၆-ဂဏန်း (တော်သလင်းလ)
- (၇) မြည် - ကြာသပတေးနံ၊ ၅-ဂဏန်း (သီတင်းကျွတ်လ)
- (၈) ထက် - ဗုဒ္ဓဟူးနံ၊ ၄-ဂဏန်း (တန်ဆောင်မုန်းလ)
- (၉) ဆည် - အင်္ဂါနံ၊ ၃-ဂဏန်း (နတ်တော်လ)
- (၁၀) ကန် - တနင်္လာနံ၊ ၂-ဂဏန်း (ပြာသိုလ)
- (၁၁) စာ - အင်္ဂါနံ၊ ၃-ဂဏန်း (တပို့တွဲလ)
- (၁၂) ရေး - ဗုဒ္ဓဟူးနံ၊ ၄-ဂဏန်း (တပေါင်းလ)

ပြီးတော့ ရှိသေးတယ်။ ကျွန်တော်တို့ မြန်မာစံတော်ချိန်နာရီကို နေ ၁၂နာရီ၊ ည ၁၂နာရီ ပေါင်း ၂၄နာရီတစ်ရက်လို့ သတ်မှတ်ခေါ်ဆိုကြပေမယ့် ရှေ့ပြန်မှာတွေ့က တစ်ရက်ကို မြန်မာစံတော်ချိန် နာရီပေါင်း (၆၀) သတ်မှတ်သုံးစွဲခဲ့ကြတယ်”

“ဟာ...ဆရာ ရွှေတလေးကလည်း မဖြစ်နိုင်တာ။

ကျွန်တော်တို့ ကြားဖူးတာက ၂၄နာရီမှာ တစ်ရက်လို့သာ ကြားဖူးတာ။ ၆၀ နာရီမှာ တစ်ရက်ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး”

“မင်းဟာလေ ဘာမှန်းမလည်တဲ့နဲ့ ဝင်ပြောနေပြန်ပြီ ဆရာ ရွှေတလေး ရှင်းပြတာကိုလည်း သေသေချာချာ အပ်ကျမတ်ကျ နားမထောင်ဘူး။ တစ်ရက်ကို နာရီ ၆၀ ဆိုတာ ရှေ့ပြန်မှာတွေ့ရဲ့ စံတော်ချိန်သတ်မှတ်ချက်လို့ ရှင်းပြသွားတာ မကြားဘူးလား။ ကလေးက ကလေးဘာသာနေနော်၊ လူကြီးကောင်းဝိုင်းထဲ ဝင်ဝင်မရှုပ်နဲ့”

ကျွန်တော်ပြောဆို ရှင်းပြနေသည်ကို ကိုးနွဲ့မင်းဦး (ကာတွန်း-တပသီ)က ဝင်ရောက် နောဇကဘက်နေပြန်သဖြင့် ဦးတင်မောင်ဝင်းက ဝင်ရောက် ဟန်တားစကားဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းနောက် ကျွန်တော်ကပင်...

“ကျွန်တော်ပြောတဲ့ နာရီပေါင်း ၆၀ မှာ တစ်ရက်ဆိုတာ ရှေ့ပြန်မှာတွေ့ရဲ့ နာရီစံတော်ချိန်ကို ပြောတာ။ အဲဒီ နာရီနဲ့ တွက်မှ တစ်ဆယ်နှစ်လရဲ့ နေ့တာ၊ ညတာအတိုအရှည်ကို သိရမှာ”

ဟဲ့ ထပ်မံ ရှင်းပြနေရာ ဦးသိမ်းဦးက စိတ်မရှည်စွာ ဖြင့်...

“ဆရာ ရွှေတလေး...ကျွန်တော်ကတော့ နားလည်သဘောပေါက်တယ်။ ဘယ်လိုတွက်ရမယ်ဆိုတာကိုသာ ဆက်ပြောပါ”

ဟု တောင်းဆိုနေလေ၏။

“ကဗျာကတော့ရဲ့ ဒုတိယပိုဒ်မှာ “တစ်ဆယ်လောင်း” လို့ ညွှန်းဆိုထားပြန်တယ်။ အဲဒါကြောင့် တစ်လလျှင် တစ်ဆယ်စီတိုးကာ ပေါင်းရပါမယ်။ ဥပမာ - တန်ခူးလရဲ့ နံသင့်ဂဏန်းက ၅ ဆိုတော့ ၁၀ နဲ့ ပေါင်းလိုက်ရင် ၁၅ ရရှိသွားလိမ့်မယ်။ အဲဒီလို ၁၀ တိုးပေါင်းပြီးရင် “ထမ်းစိုးရှည်”လို့ ဆိုထားတဲ့အတိုင်း ၁၅ ကို တစ်ဆယ့်တိုးလိုက်တော့ ၃၀ ရရှိသွားလိမ့်မယ်။ အဲဒီ ၃၀ ဟာ တန်ခူးလရဲ့ နေ့စံတော်ချိန်ဖြစ်တယ်။ “ညဉ့်သည် အကြွင်းအေး”ဆိုတဲ့ စာပိုဒ်အရ တန်ခူးလ နာရီပေါင်း ၆၀ ထဲက ၃၀ နာရီကို နတ်ပယ်လိုက်ရင် ၃၀ နာရီပဲ ရတယ်။ အဲဒါကြောင့် တန်ခူးလမှာ နေ့စံတော်ချိန်နာရီ ၃၀၊ ညစံတော်ချိန်နာရီ ၃၀ ဖြစ်နေတဲ့အတွက် နေ့တာ-ညတာ အတိုအရှည်အတူတူပဲဆိုတာ သိနိုင်တယ်”

ဦးသိမ်းဦးသည် ကျွန်တော်၏ ရှည်လျားစွာ ပြောဆိုရှင်းပြနေသော စကားများကို နားထောင်နေရာမှ...

“ဆရာ ရွှေတလေး... ကျွန်တော်တော့ နားလည်သလိုလို၊ မလည်သလိုလိုနဲ့ နည်းနည်းရှုပ်နေသလားလို့

ဟို ကဆုန်လနဲ့ နယုန်လတို့ကို တွက်ပြရင်း ရှင်းပြပါဦး။”

ဟု တောင်းဆိုနေပြန်သဖြင့် ကဆုန်လနှင့် နယုန်လ တို့အတွက် ဆက်တွက်ပြလိုက်ရသည်။

“ကဆုန်လနဲ့ နယုန်လတို့ကိုလည်း တန်ခူးလလိုပဲ တွက်ရတာပဲ ဆရာရဲ့ ကဆုန်လရဲ့ “သာ” ဟူသော အက္ခရာ စာလုံးအရ နံသင်ဂဏန်းဟာ ၆၅ ဖြစ်တယ်။ ၁၀ နဲ့ တိုးပေါင်း လိုက်တော့ ၁၆ ရတယ်။ တစ်ဆတိုးတော့ ၃၂ ဖြစ်ပြီး တစ်ရက် စံတော်ချိန်နာရီ ၆၀ ထဲကနေ ၃၂ နာရီကို ဖယ်နုတ် တော့ ၂၈ နာရီဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကဆုန်လမှာ နေ ၃၂ နာရီ၊ ည ၂၈ နာရီဖြစ်တဲ့အတွက် နေတာရှည်ပြီး ညတာတို တယ်လို့ ပြောလိုရတာပေါ့။

အဲဒီလိုပဲ နယုန်လရဲ့ “တ” ဟူသော အက္ခရာစာလုံး အရ နံသင်ဂဏန်းဟာ ၇ ဖြစ်တယ်။ ၁၀ တိုးပြီး ပေါင်းလိုက် တော့ ၁၇ ရတယ်။ တစ်ဆထပ်တိုးလိုက်တော့ ၃၄ ရတယ်။ ကဆုန်လရဲ့ တစ်ရက်၊ ဖြန်မာနာရီ စံတော်ချိန် ၆၀ နာရီထဲ ကနေ ၃၄ နာရီကို နုတ်ပယ်လိုက်ပြန်ရင် ၂၆ နာရီရလိမ့်မယ်။ အဲဒီတော့ ကဆုန်လမှာ နေ ၃၄ နာရီ၊ ည ၂၆ နာရီဖြစ်နေတဲ့ အတွက် နေတာရှည်ပြီး ညတာတိုတဲ့ လလို့ ပြောလိုရတယ်။ ကဲပါ... ပိုရှင်းသွားအောင်လို့ လစဉ် နေတာ၊ ညတာ အတိုအရှည်ကို အလွယ်တကူ သိရအောင်လို့ ယေးတစ်ခု ဆွဲပြပါမယ်။ ဟောဒီမှာကြည့်”

ကျွန်တော်သည် ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် လစဉ် နေတာ၊ ညတာ အတိုအရှည်ကို လွယ်လင့်တကူ သိမှတ်ဖွယ်ရာ ယေးတစ်ခုကို စာရွက်အလွတ်ပေါ်၌ အောက်ပါအတိုင်း ဆွဲပြလိုက်လေ၏။

လ	နေ့နာရီပေါင်း	ညနာရီ	တစ်ရက်နာရီ
တန်ခူး	၃၀	၃၀	၆၀
ကဆုန်	၃၂	၂၈	၆၀
နယုန်	၃၄	၂၆	၆၀
ဝါဆို	၃၆	၂၄	၆၀
ဝါခေါင်	၃၄	၂၆	၆၀
တော်သလင်း	၃၂	၂၈	၆၀
သီတင်းကျွတ်	၃၀	၃၀	၆၀
တန်ဆောင်မုန်း	၂၈	၃၂	၆၀
နတ်တော်	၂၆	၃၄	၆၀
ပြာသို	၂၄	၃၆	၆၀
တပို့တွဲ	၂၆	၃၄	၆၀
တပေါင်း	၂၈	၃၂	၆၀

“အဲဗျ...ဆရာ ရွှေတလေးက အခုလို လအလိုက် ယေးဆွဲပြီး ချပြလိုက်ပြန်တော့လည်း ချက်ချင်း သဘော ပေါက်ပြီး ရှင်းသွားသလိုပဲ”

ကျွန်တော် ချဆွဲပြသော ယေးကွက်ကို ကြည့်ကာ ဦးဟန်မျိုးအောင်(ကာတွန်းဟန်)က ထောက်ခံပြောဆိုလိုက် ခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းနောက် ကျွန်တော်ကပင် ဆက်၍...

“လအလိုက် မော်ပြတာတဲ့ ယေးကို သေသေချာချာ ကြည့်ရင် ဝါဆိုလရဲ့ နေ့စံတော်ချိန်နာရီ ၃၆နာရီ၊ ည ၂၄နာရီ ဖြစ်နေတာကို တွေ့ရလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ဝါဆိုလဟာ နေတာ အရှည်ဆုံး လလို့ ပြောလိုရတာပေါ့။ အဲဒီလိုပဲ ပြာသိုလရဲ့ နေ့စံတော်ချိန်နာရီဟာ ၂၄နာရီပဲရှိပြီး ည ၃၆နာရီဖြစ်နေတဲ့ အတွက် ပြာသိုလဟာ ညတာ အရှည်ဆုံးလဆိုတာ သိနိုင် တာပဲလေ။ ဒါကြောင့်မို့ ရှေးပညာရှိတွေက “နေမှာ ဝါဆို၊ ည ပြာသို” လို့ အဆိုရှိခဲ့ကြတာပေါ့ဗျာ”

ဟု ပြောဆိုရှင်းပြလိုက်ရာ ဦးသိန်းဦး၏ မျက်နှာတစ်ပြင် လုံး ပြုံးရိပ်များ သမ်းသွားပြီး...

“ရှင်းပါပြီဗျာ။ ခုမှ ဘယ်လတွေမှာ နေတာ၊ ညတာ တိုမယ်၊ ရှည်မယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရတဲ့အပြင် တစ်နှစ်ပတ် လုံး တစ်ဆယ်နှစ်လထဲမှာ နေမှာ ဝါဆို၊ ည ပြာသိုလို့ ဆို တဲ့အတိုင်း ဝါဆိုလဟာ နေတာအရှည်ဆုံးလ၊ ပြာ သိုလဟာ ညတာအရှည်ဆုံးလများဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်တို့ ဗဟုသုတ ပညာတစ်ခုရလိုက်တာပေါ့ဗျာ။ ဆရာ ရွှေတလေးကိုလည်း ခုလို ပုံစံယေးတွေနဲ့ စိတ်ရှည် လက်ရှည် ရှင်းပြတဲ့အတွက် အားလုံးရဲ့ ကိုယ်စား ကျွန်တော်ကပဲ ကျေးဇူးဥပါကာရ တင်ရှိပါကြောင်း ပြောကြားပါရစေဗျာ”

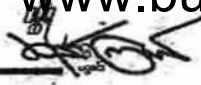
ဟု ဆိုလိုက်လေရာ အခြားသော ကာတွန်းဆရာများ ဖြစ်ကြသော ဦးတင်မောင်ဝင်း၊ ဦးဟန်မျိုးအောင် ကိုမျိုးမင်းဦး တို့ကပါ လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးကာ ကျွန်တော်အား ဝိုင်း၍ ချီးမွမ်းထောပနာပြုကြလေတော့သတည်း။

ပညာဗဟုသုတ တိုးပွားကြပါစေ

ရွှေတလေး(လွယ်လင်း)

ကျမ်းကိုး

- ဆရာကြီး ဒဂုန် ဦးစန်းမွေ၏ “ကဗျာက ပေးသော ဗဟုသုတ များ” စာအုပ် ပထမအကြိမ်၊ ၁၉၆၈ ခုနှစ်ထုတ်။

ရောမြေ ကျော်ဝေ

ဒန့်သလွန်ပွင့်ခြောက် သွေးတိုးပျောက်၏

စာရေးသူသည် ဝါဆိုလပြည့်နေ့တစ်နေ့တွင် တစ်ရပ် ကွက်တည်းနေ ပင်စင်စားများဖြစ်သော ဦးစိန်သန်းတို့ နီး မောင်နှံအိမ်သို့ ဝါဆိုသင်္ကန်းအလှူပိတ်ထားသဖြင့် စာရေးသူ ၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နှင့်အတူ သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။

• စာရေးသူသည် မှန်ဟင်းခါးကို အလွန်ကြိုက်ပါသော် လည်း တစ်ပွဲသာ စားပါသည်။ ဦးစိန်သန်းက...

“စာရေးဆရာ ကျွန်တော်တို့ကျွေးတာ အဝနော်၊ အဝ စားမှ ကြိုက်တာ။ အလှူကျွေးတာ မဟုတ်ဘူး”

ဟု ဆိုသောအခါ စာရေးသူကလည်း...

“ကျွန်တော် စားပါတယ်ဗျာ။ ဟင်းလည်း ကောင်းပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့အသက်အရွယ်တွေက သွေး တိုး ခေတ်စားနေတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချင်ချိန်ပြီး အသက် မွေးနေရတာပေါ့ဗျာ”

ဟု ဆိုသောအခါ ဦးစိန်သန်းက...

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ။ စာရေးဆရာပြောတာ မှန်ပါတယ်။ ဆေးလေးဘာလေးလည်း ခြောက်ထားပေါ့ဗျာ။ ကဲ...လက် ဖက်ရည်အချိန် မှန်အချိန်လေးတွေလည်း သုံးဆောင်ပါဦးဗျာ”

ဟုပြောပြီး နောက်ရောက်လာသော ညဉ့်သည်များ ဘက်သို့ လှည့်ထွက်သွားလေတော့သည်။

စာရေးသူနှင့် ဦးတင်ဦးတို့သည် ဦးစိန်သန်းတို့အား နှုတ်ဆက်ပြီး...

“ကဲ...ကိုတင်ဦး၊ ခင်ဗျား ပြန်နှင့်ဗျာ၊ ကျွန်တော် မြို့ထဲဘက်ကို ဆေးဝယ်သွားဦးမယ်”

ဟု ပြောဆိုပြီး စာရေးသူ လမ်းလျှောက်ထွက်လာခဲ့ရာ မိုးကလေးတဖွဲဖွဲရွာလာသဖြင့် ထီးဖွင့်ဆောင်ပြီး ရပ်ကွက် ကလေးတချို့က ဒန့်သလွန်ပင်အောက်တွင် ကြွေကျသော ဒန့်သလွန်ပွင့်များ ကောက်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့်...

“ကလေးတို့...မင်းတို့ ကောက်နေတဲ့ ဒန့်သလွန်ပွင့် တွေက ဘာများ အသုံးပြုမလို့တုန်း”

ဟု မေးသောအခါ ဝဝနစ်အရွယ်ခန့် ကလေးမလေး တစ်ယောက်က...

“လေတိုက်လို့ ကြွေကျတဲ့ ဒန့်သလွန်ပွင့်တွေက ဆေးအသုံးဝင်တယ်လေ ဘာ။ ရေစင်စင်ဆေးပြီး အပွင့် လေးတွေကို ဟင်းချိုချက်သောက်ရင်လည်း သွေးတိုးရောဂါ ပျောက်တယ်။ ကျွန်မအဘွားက ကောက်ခိုင်းတာပါ။ ဆောင်း ရာသီမှာ ပွင့်တဲ့ ဒန့်သလွန်ပွင့်တွေကို ကောက်ယူပြီး နေ လှန်း ခြောက်လျှင် လက်ဖက်ခြောက်နဲ့ ဆတူရောပြီး ရေမွှေး ကြမ်းအဖြစ် သောက်ရင်လည်း သွေးတိုးရောဂါပျောက်ပါ တယ်။ ငွေမကုန်ဘဲ ပျောက်တဲ့ ဆေးနည်းလို့ သမီးတို့ အဘွားက ပြောပါတယ် ဘာ”

ဟု ထိုကလေးမက သေချာစွာ ရှင်းပြသောအခါ စာရေးသူကလည်း သေချာစွာ မှတ်ထားလိုက်ရပါလေတော့ သည်။

ရောမြေကျော်ဝေ

သက်နှင်းဆွ
လွမ်း၊
နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးသွား

(၁)

ပြီးခဲ့သည့် ဖိုရာသီသည် ကျွန်တော် စာရေးအား အလွန်နည်းသွားခဲ့ချိန်ဖြစ်သည်။

အမှန်တော့ အလုပ်တွေသိပ်များနေ၍ စာမရေး ဖြစ်တာတော့မဟုတ်။ ကျန်းမာရေးကလည်း တော်တော်ညံ့ သွားခဲ့သည်။ အခြားလူမှုရေးကိစ္စလေးတွေလည်း ရှိနေခဲ့သည်။ ဇိတ်ပအားသဖြင့် စာမရေးဖြစ်ခြင်းဖြစ်တာဟု ဆိုရမည်ထင်၏။

အမှန်ကိုရန်ခံရလျှင် ဘဝတွင် စာရေးသည့်အလုပ် တစ်ခုမှအပ မည်သည့်အလုပ်ကိုမျှ ကျွန်တော်ဝါသနာ မပါဟုပင် ဆိုနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော့်အတွက်မှာ စာရေးသည့်အလုပ်လောက် ခက်ခဲတဲ့အလုပ်၊ ပင်ပန်းတဲ့ အလုပ်မရှိဟုလည်း ဆိုချင်ပါသည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်၌က ခင်ကိုယ်အရည်အသွေး ညံ့ဖျင်းလွန်း၍ပဲလား မသိ။ ကျွန်တော့်အတွက်မူ စာတစ်ပုဒ်၊ စာတစ်အုပ် ရေးရတာ အလွန်ခက်ခဲပင်ပန်းလှသည်။

စာကိုရေးပြီးလျှင် ပြီးရောဟု မရေးချင်သည့် စိတ်ကြောင့်လည်းဖြစ်မည်။ စာတစ်ပုဒ်ရေးတိုင်း စကားပြေ

အရေးအသားတွင် အတတ်နိုင်ဆုံး လှပသန့်ပြန့်နေချင်တာ ကြောင့်လည်းဖြစ်မည်။ တတ်နိုင်သမျှ အတွေးအခေါ်လေး တွေ၊ ရသလေးတွေနှင့် တည်ငြိမ်လှပနေအောင် ရေးချင်တာ ကြောင့်လည်းဖြစ်မည်။ အမြဲလိုလို ကျွန်တော်မှာ စာတစ်ပုဒ် ရေးပြီးမှ အတော်အပင်ပန်းခံပြီး အားထုတ်နေရတတ်ပါသည်။

ထိုသို့တပင်တပန်းရေးနေရသော်ငြား ရေးဖြစ်ခဲ့သမျှ ဆောင်းပါးအတို အစလေးတွေအပေါ်မှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် အားရကျေနပ်မှု သိပ်မရှိလှပါ။ အမှန်တော့ ဂမ္ဘီရစာတွေ ကိုပင် သိပ်မရေးချင်လှပါ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် အတွေးအခေါ်ကောင်း ကောင်းနှင့် ရသစာပေတွေ၊ ရသကဗျာတွေ ရသစာအုပ်တွေ ကိုများများ ရေးချင်လှပါသည်။ သို့သော်လည်း လူဆိုတာက ကိုယ့်မှာ ရှိတာလေးတွေနှင့် ကိုယ်သိထားတာလေးတွေ လောက်ကိုပဲ ပြန်ပြောပြ ပြန်ရေးနိုင်တာမျိုး မဟုတ်ပါလား။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အလွန်ကျယ်ပြန့်လှသည့် စာပေ နယ်၏ အလွန်သေးငယ်လှသည့် ထောင့်လေးတစ်ထောင့် နေရာလေးတစ်နေရာမှနေပြီး ကိုယ်စွမ်းနိုင်သမျှလေးနှင့် ရေးသားတင်ပြနေဖြစ်တာကိုပင် ကျေနပ်စွာ ကြည့်မိ၏။

ပြန်တာကိုလည်း ဝန်ခံရမည်ပင်။

(၂)

ထိုသို့ ဘာမှကြီးကျယ်ခန်းနားမှု မရှိလှသည့် ကျွန်တော်ဆောင်းပါးလေးတွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး ပရိသတ်ထံမှ တုံ့ပြန်သံလေးတွေကို အကြိမ်ကြိမ်ကြားခဲ့ရသည့်အတွက် လည်း လွန်စွာကြည်နူးမိကြောင်း ရိုးသားစွာဝန်ခံလိုပါ သေးသည်။ ဥပမာ-တစ်ခါတုန်းက ဂျာနယ်တစ်စောင်မှာ ရေးရေးဖြစ်ခဲ့သည့် “ကိုးတိုင်းကိုး ဌာနကျင့်စဉ်” ဆောင်းပါး ဆိုလျှင် စာဖတ်ပရိသတ်တော်တော်များများက ဖုံးဆက် ခဲ့ကြဖူးသည်။ လူကြီးပိုင်းမှပုဂ္ဂိုလ်များပါဝင်သလို လူငယ် ပိုင်းမှလည်း ဖုံးဆက်ကြသည်။ လူကိုယ်တိုင် တကူတက လာတွေ့လာပြီး ၎င်းဆောင်းပါးကိုစွဲကိုဆွေးနွေးသူတွေ ပင်ရှိခဲ့သည်။ ထိုဆောင်းပါးလိုမျိုး စိတ်ဝင်စားသူတွေ တော်တော်များသည့် အခြားဆောင်းပါးလေးတွေလည်း များစွာရှိခဲ့ပါသည်။ ၂၀၀၃ လောက်ကတည်းက ရေးဖြစ်ခဲ့ သည့် ဆောင်းပါးတွေကိုစုစည်းကာ ဂန္ထီရသုစာရသ လုံးချင်း စာအုပ်တွေ ထုတ်ခဲ့တာပင် ဆယ်အုပ်တိတိရှိခဲ့လေပြီ။ ယခု ၂၀၁၅ ခုနှစ်ထဲမှာပင် “သပြေကိုးသိန်း ငွေကိုးသိန်း” နှင့် “နတ်စောင်းတော်သံ” နှစ်အုပ်ထွက်ခဲ့သည်။

ကိုးတိုင်းကိုးဌာန ဆောင်းပါးက ၂၀၀၉ ခုနှစ် လောက်က ဂျာနယ်တစ်စောင်မှာရေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။နောက် တော့ “နေထွက်လထွက် စီးပွားတက်” စာအုပ်ထဲမှာ ထည့် ပြီးထုတ်ဝေဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်ကတည်းက စာဖတ် ပရိသတ်အတွက် ရာထူးတိုးကိစ္စ၊ နေရာအပြောင်း အရွှေ့ ကိစ္စနှင့် နိုင်ငံခြားခရီးကိစ္စတို့အတွက် ရေးဖို့ရည်စူးထားသည့် ကျင့်စဉ်ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်ရှိပါသည်။

“နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးသွား” ဆိုသည့် ခေါင်းစဉ်နှင့်ရေး ဖို့ တွေးထားဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

(၃)

လွန်ခဲ့သည့် ခုနှစ်နှစ်ကျော်လောက်ကဖြစ်သည်။ ဂျပန်သို့သွားပြီး ကျောင်းတက်ရင်း အလုပ်လုပ်ဖို့ ကြိုးစား နေသည့် နယ်မြေတစ်မြို့လူငယ်တစ်ယောက်နှင့် ဆုံဖူးသည်။ ဆော်ပညာတတ်မြတ်ပြီး ဂိုဏာကြီးစားသော ထိုလူငယ်လေး သည် ရန်ကုန်တွင် အေးကျင့်တစ်ခုနှင့် ခရီးကိစ္စဆောင်ရွက် နေရင်း ငွေသိန်းပေါင်လေးဆယ်ကျော် ကုန်သွားခဲ့လေသည်။ ခရီးကိစ္စကအဆင်ပြေမလာခဲ့။ ငွေကုန်လှပန်းဖြစ်ရုံသာမက

အချိန်များစွာ ကုန်လွန်သွားခဲ့ပြီမှ အလိမ်ခံခဲ့ရတာကို ရင်ရှင် လင်းလင်း သိသွားခဲ့ရှာလေသည်။ ကျွန်တော်သည် သူ့အတွက် ကျွန်တော်တတ်ကျွမ်းသည့် လောကီပညာဖြင့် (မေတ္တာဖြင့်) ကူညီပံ့ပိုးပေးဖြစ်ခဲ့သည်။ ယခုတော့ ထိုလူငယ် လည်း ဂျပန်နိုင်ငံတွင် အဆင်ပြေစွာ ကျောင်းတက်ရင်း နှင့် အလုပ်လုပ်နေရှာလေပြီ။

ထို့နောက် ရှစ်လလောက်အကြာတွင် ကျွန်တော် ရပ်ဆွေရပ်မျိုး မိန်းကလေးတစ်ယောက်လည်း ထိုအဖြစ်နဲ့ ကြုံရပြန်သည်။ ထိုမိန်းကလေးကတော့ အင်္ဂလန်မှာ ဒီပိုင်း ပညာ သင်သွားဖို့ကြိုးစားရင်း ငွေသိန်းပေါင်းရာနှင့်ချီ အလဟဿ ကုန်သွားခဲ့လေသည်။ ငွေကုန်ပြီး ဘာမှ အရာ မထင်ခဲ့။ ထိုမိန်းကလေးက မကွေးနယ်ဘက်မှဖြစ်ပြီး မီး တွေ့ ရှိရိုးကုတ်ကုတ် ရှာဖွေစုဆောင်းထားသည့် ငွေတွေ ဆုံးရှုံးသွားခြင်းလည်းဖြစ်၏။ ကျွန်တော်နှင့်တွေ့၍ အကျိုး အကြောင်းသိရတော့မှ ရတနာသုံးပါးနှင့် ပတ်သက်သည့် ကျင့်စဉ်တချို့ဆောင်ရွက်ခိုင်းရသည်။ ယခုတော့ ထိုမိန်း ကလေးလည်း လန်ဒန်မှာ ကျောင်းတက်နေလေပြီ။ သူ့ မိဘတွေလည်း စိတ်လက်အေးချမ်းစွာဖြင့် နယ်သို့ ပြန်သွား နိုင်ခဲ့ပြီ။

ထိုသို့သော ဖြစ်စဉ်လေးတွေကို ထိုနှစ်တွေတန် က တော်တော်များများ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ကျွန်တော်သည် တတ်နိုင်သမျှ ညွှန်ပြကူညီဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ တချို့ကနိုင်ငံခြား သဘောတက်ကြသူတွေဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ပံ့ပိုးမှုကြီး အားလုံးလိုလို အချိန်တိုတိုအတွင်း ထူးခြားစွာအဆင်ပြေ သွားကြတာ တွေတွေရတော့ သူတို့အတွက် ပီတိဖြစ် ပြန်သည်။

(၄)

အမှန်တော့ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ရိပ်ကို နိုး သည့် အဓိဋ္ဌာန်ကျင့်စဉ်တွေထဲတွင် နိုင်ငံခြားခရီးကိစ္စ အထူး အပြောင်းအရွှေ့ကိစ္စ၊ ရာထူးတိုးကိစ္စ၊ နေအိမ်အပြောင်း အရွှေ့ကိစ္စတို့တွက် အကျိုးသက်ရောက်မှုရှိသည့် ကျင့်စဉ် တွေ များစွာရှိမည်ထင်ပါသည်။ ထိုအတူ လောကီပညာ အစီအမံတွေလည်း များစွာရှိနိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းများစွာ စာလေးတွေ၊ ကဗျာလေးတွေကို ကြိုးစားပြီး ရေးသားနေရာ ဆရာတချို့ထံတွင် လောကီပညာတွေ သင်ယူခဲ့ဖူး။ ထိုစဉ်က ဂါထာမန္တန်အတတ်၊ နက္ခတ်အတတ်၊ အဗ္ဗိဇ္ဇာ

အတတ်မှအစ ဝိဇ္ဇာရေတိုင်းရင်းဆေး အတတ်တို့ကိုပါ ကြိုးစားပန်းစား သင်ယူနေခဲ့ဖူးပါသည်။ ထိုပညာတွေထဲတွင် ယခုတင်ပြလိုသည့် ခရီးသွားကိစ္စ နှင့်ဆိုင်သော ဂီတ တော်ကြီးတစ်ပုဒ် ပါဝင်နေ၏။ ထို့အပြင် "စကြာစမ" အစီအရင်တစ်ခုလည်း ပါဝင်နေလေသည်။

ထို"စကြာစမ"ပညာကို သင်ယူစဉ်က "စကြာ အမီ"၊ "စကြာအမ" ကိစ္စတို့ကို အကျယ်တဝင့် သင်ယူခဲ့ရ တာကိုပါ ယခုပြန်လည် သတိရနေပါသေးသည်။ ထိုစဉ်က စကြာစမတစ်ခုမှ ဂီတ စာသားတို့ကို အကြောင်းပြုပြီး ဂီတတော်ကြီး တစ်ပုဒ်ကိုပါ ကျွန်တော်ဆရာက သင်ပေးခဲ့ လေသည်။

"ဒီဂီတတော်ကြီးက တိပိဋကရေ မင်းကွန်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ ချီးမြှင့်ခဲ့တယ် ထို မှတ်သားရူးတယ်ကွဲ့။ ခရီးကိစ္စတွေမှာ အန္တရာယ် ရောက်ဘဲ ကိစ္စပြီးမြောက်ခရီးရောက်စေတဲ့ ဂီတတော်လို ဆိုတယ်။ ခရီးသွားတဲ့အခါ ရေလမ်းခရီး၊ လေလမ်းခရီး၊ ထားလမ်းခရီးတွေမှာ သဘာဝ ဘေးအန္တရာယ်ကအစ သူခိုးမီးပြဲအန္တရာယ်တွေကပါ လွတ်ကင်းစေနိုင်တယ်။ သက်တွေ့သာကတွေလည်း အများကြီးရှိခဲ့တယ်။ အဲဒါ တင်မကသေးဘူး။ ခရီးသွားကိစ္စတွေမှာ ပတ်စ်ပို့၊ ဗီဇာ တဲ့အဟန့်အတားအခက်အခဲမျိုးစုံကအစပြုလို့ တခြား သူပူရေ အမီအနိပ်အချွပ် အချွယ်၊ အနှောင်အဖွဲ့ အကျဉ်း အကြပ်တွေကလည်း လွတ်မြောက်စေနိုင်တယ်။ ရောဂါ ဆိုးတွေက လွတ်မြောက်စေနိုင်တယ်။ ရာထူးတက်ဖို့ ကြံ ကြာနေတာမျိုးတွေ၊ အပြောင်းအရွှေ့ကိစ္စ ကြံကြာနေတာ မျိုးတွေမှာလည်း အဆင်ပြေပွားစေနိုင်တယ်။ ဂီတတော်က ရတနာသုံးပါးနဲ့ တိုက်ရိုက်ပတ်သက်တဲ့ ရတနာသုံးပါးကို ပူဇော်တဲ့ ဂီတတော်ဖြစ်လို့ မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တိုင်လည်း ပူဇော်သုံးစွဲခဲ့တာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်ကွယ်"

ထိုသို့ ဆရာက ပြောပြခဲ့ပါသည်။ နောက်တော့ စာပေတွေထဲတွင် ထိုဂီတတော်ကြီးကိုအကြိမ်ကြိမ်တွေ ဖြန့်နှံ့ ဆရာ "စန်းသမိန်"၏ ဗုဒ္ဓဂုဏ်တော်ပွားနည်း ထူးမီးစာအုပ်တွင်လည်းပါရှိနေသည်။ အထူးသဖြင့် အဆို တော်၊ ရုပ်ရှင်ပင်သား၊ စာရေးဆရာ ဦးသုမောင်"က ထို ဂီတတော်ကြီး၏ အစွမ်းအာနိသင်ကြီးမားပုံကို ကလျာ ဂွင်းတွင် တခမ်းတနားရေးသားခဲ့တာကို ဖတ်ရပြန်သည်။ ၁၉၅၅ ဝန်းကျင်ကဟု ထင်ပါသည်။

ထို့အပြင် ထိုဂီတတော်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓစာပေ

ကျမ်းဂန်တို့တွင် အတိအကျပါရှိသော ဂီတတော်တစ်ပုဒ် အဖြစ်လည်း မှတ်သားရဖူးသည်။

(၅)

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း ရွတ်ပွားပူဇော် သုံးစွဲ နေသည့် ထိုဂီတတော်ကြီးကိုပင် ကျွန်တော် စာဖတ် ပရိသတ်အတွက် လက်ဆင့်ကမ်း၍ လက်ဆောင်ပေးလိုက် ပါသည်။

သို့သော် "စကြာစမ"မှာမူ မင်းကွန်းဆရာတော် ကြီးနှင့် မည်သို့မျှ မပတ်သက်ကြောင်း အထူးပြောလိုပါသည်။ မင်းကွန်းဆရာတော်ကြီး ညွှန်ပြတော်မူခဲ့သည် ဆိုတာက ရတနာသုံးပါး ဂီတတော်သက်သက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

"စကြာစမ"သည် ကျွန်တော်ဆရာထံမှ သင်ယူထားခဲ့သည့် လောကီပညာ အစီအမံ သက်သက်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဂီတမှ ပထမပိုဒ်ကို စကြာစမမှာ သုံးထားတာကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။

"စကြာစမ" အစအမံ မပါဘဲလျက် ဂီတတော် သက်သက်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီး ပွားထုံပူဇော်ပေးရုံမျှနှင့်ပင် ခရီးကိစ္စနှင့် အပြောင်းအရွှေ့ကိစ္စတို့မှာအဆင်ပြေ အောင် မြင်နိုင်ပါသည်။ ရှိသောရွာ ရွတ်ပွားပူဇော်သွားဖို့သာလိုပါသည်။

စကြာစမပုံကိုပါ ပူးတွဲသုံးစွဲလိုပါက ဤပုံကို မိတ္တူကူးပြီး မီးထွန်းရပါမည်။ စတီးလင်ဗန်းငယ်လေး တဲမှာကပ်ပြီး မီးထွန်းရပါမည်။ စကြာစမ၏ အလယ်တည့် တည့်မှာ ထွန်းရပါမည်။ ဖယောင်းတိုင်အရွယ်အစားမှာ အနေအထား သင့်တော်ရုံနှင့်ထွန်းရပါမည်။ နေ့စဉ် နံနက် တစ်တိုင်၊ ညတစ်တိုင် ထွန်းရပါမည်။ မီးထွန်းပြီးပါက ဂီတတော်ကို ၃၇ ခေါက်ပူဇော်ရပါမည်။ ၁၀ ရက်စီ အဓိဋ္ဌာန် တင်ပြီး ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်း မီးထွန်းခြင်းပြုရပါမည်။ အကယ်၍ လင်ဗန်းထဲမှ စကြာစမပုံစက္ကူကို မီးလောင်သွားပါက အသစ်ထပ်ကပ်ပြီး ပူဇော်ရပါမည်။ စကြာပုံစက္ကူကို မီးစွဲ သွား၍လည်း အဓိဋ္ဌာန်မပျက်ပါ။ အသစ်ထပ်ကပ်ပြီး ဆက် ထွန်းရမည်သာဖြစ်သည်။ ပထမ ၁၀ ရက်နှင့် အဆင်မပြေ သေးပါက နောက်ထပ် ၁၀ ရက်ထပ်ဆောင်ရွက်ပါ။

နိုင်ငံရပ်ခြားခရီးကိစ္စ၊ ရာထူးတိုးကိစ္စ၊ အပြောင်း ရွှေ့ကိစ္စတို့သာမက အမှုအခင်းပြဿနာမှ လွတ်မြောက်ဖို့ ကိစ္စ၊ လုပ်ငန်းသစ်လိုအပ်သည့်ကိစ္စ၊ အလုပ်သစ်လျှောက် ထားလိုသည့် ကိစ္စတို့အတွက်လည်း ဤအတိုင်း ကျင့်သုံး နိုင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

(၆)

မင်းကွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး
ချီးမြှင့်တော်မူခဲ့သည့် အန္တရာယ်မရောက်
ကိစ္စပြီးမြောက်စေသည့် ဂါထာတော်

(ဂါထာတော် ပါဠိ)

၁။ ဘဝသောတံ ဟဝေဗုဒ္ဓေါ

တိဏ္ဍော လောကန္တဂူဝိဇ္ဇု။

တောနသစ္စဝဋ္ဋေန၊

ဂမနံမေ သမိဇ္ဈတု။

၂။ ယဒိသန္တိ ဂမောမဂ္ဂေါ

မောက္ခော အစ္စန္တကံသုခံ။

တောနသစ္စဝဋ္ဋေန၊

ဂမနံမေ သမိဇ္ဈတု။

၃။ သံယောဓေတိဏ္ဍကန္တရော၊

ပုညက္ခေတ္တောအနတ္တရော။

တောနသစ္စဝဋ္ဋေန၊

ဂမနံမေသမိဇ္ဈတု။

(ဂါထာတော်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်)

ဗုဒ္ဓေါ သံလောကထွတ်ထား သဗ္ဗညုတ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ ဟဝေ၊ စင်စစ်ကောန်အမှန်ပင်။ ဘဝသောတံ၊ ဘဝသုခသွယ် ရေပြင်ကျယ်ကိုတိဏ္ဍော၊ နိဗ္ဗာန်ထုတ်ချောက် မှတ်ဖို့လ်ရောက်အောင် ကူးပြောက်နိုင်တော်မူခဲ့လေပြီ။ လောကန္တဂူ၊ လောက၏အဆုံးသို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူခဲ့ လေပြီ။ ဝိဇ္ဇု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို ပိုင်းခြားထင်ထင် သိမြင်တော်မူလေပြီ။ တောနသစ္စဝဋ္ဋေန၊ ဤမှန်သော

သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဂမနံ၊ ယခုခရီးသွား ခြင်းကိစ္စသည်။ သမိဇ္ဈတု၊ အန္တရာယ်ကင်းရန်စွယ်ရှင်းလျှက် ပြီးမြောက်အောင်မြင် ဖြည့်စုံရပါစေသတည်း။

မဂ္ဂေါ၊ လောကုတ္တရာအရိယာဓမ္မမဂ္ဂင် တရားတို့ သည်။ ယဒိဇာတု၊ စင်စစ်ကောန် အမှန်ပင်၊ သန္တိဂမော၊ မြတ်နိုးဗျာန်သို့ရောက်စေနိုင်၏။ မောက္ခော၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် ရောက်အပ်သော နိဗ္ဗာန်တရားမြတ်သည်လည်း။ အစ္စန္တကံ သုခံ၊ ချမ်းသာစင်စစ် ကောက်ဖြစ်ပေ၏။ တောနသစ္စဝဋ္ဋေန၊ ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဂမနံ၊ ယခုခရီးသွားခြင်းကိစ္စသည်။ သမိဇ္ဈတု၊ အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်းကာ ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခြင်းနှင့် ဖြည့်စုံရပါစေ သတည်း။

သံယော၊ မရမတ္တ အရိယာ သံယာတော် အရှင် မြတ်တို့သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်ကောန်အမှန်ပင်၊ တိဏ္ဍ ကန္တရော၊ သံသရာခရီး၏တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ရောက်အောင် ကူးပြောက် ပြီးဖြစ်တော်မူပေ၏။ အနတ္တရော၊ အတုမရှိ အလွန်မြတ် ဘိသော၊ ပုညက္ခေတ္တော၊ ကောင်းမှုမျိုးစေတို့ကို စိုက်ပျိုး ကြသူရာ လယ်ယာမြေကောင်းအစစ်သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော် မူကြပါပေ၏။ တောနသစ္စဝဋ္ဋေန၊ ဤမှန်သော သစ္စာ စကားကြောင့်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဂမနံ၊ ယခုခရီးသွား ခြင်းကိစ္စသည်။ သမိဇ္ဈတု၊ အန္တရာယ်ကင်း ရန်စွယ်ရှင်းလျှက် ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခြင်းနှင့် ဖြည့်စုံပါစေသတည်း။

(၇)

ဤဂါထာတော်ကြီး၏ ဂါထာပါဠိကို နေ့စဉ် နံနက် တရိတသေ ပူဇော်ရွတ်ပွားပါ။ ထိုအပြင် ခရီးသွားတိုင်း လေယာဉ်စီးနေစဉ်၊ ရထား ကား သင်္ဘောစီးနေစဉ် ရွတ်ပွားပူဇော်နေခြင်းဖြင့် ဘေးရန်ကင်းပျောက်နိုင်ပါ၏။ ဘဝတစ်လျှောက် သုံးစွဲ ပွားများ ဆောင်ထားသင့်သည့် ရတနာသုံးပါး ဂါထာတော် အစစ်ဖြစ်ကြောင်း ရေးသားတင်ပြ လိုက်ပါသည်။

ထိုနည်းတူစွာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မကြာခဏ သုံးစွဲဖြစ်သည့် "စကြာစမ" ပုံလေးကိုလည်း လောကီပညာ အဖြစ် ရိုးရှင်းစွာ သုံးစွဲနိုင်ကြောင်း ပူးတွဲတင်ပြလိုက်ပါ သတည်း။

အားလုံးသတ္တဝါချမ်းသာပါစေ

လက်နှင်းဆွေ(ဗုဒ္ဓဦး)

ပြည်လမ်းတစ်လျှောက်ကား
ရထားလမ်း၏ ဝဲယာရို မြို့ကျေးရွာတို့
သည် ဗိုလ်မှူးနှင့် အမြင်ခိုက် အလွန်
မှ နီးသည်။ တောတန်းနှင့် တောင်စွယ်
သစ်ပင်အုပ်အုပ် ညှို့ညှို့၊ မိုင်းမိုင်းတို့က
တစ်ခေါ်လောက်လိုလို လက်တစ်ကမ်း
လိုလိုပင်။ ဒါပေမယ့် ပေါင်းတည်မြို့မှ
ဆိုလျှင်ပင် ၁၄မိုင်ကျော်ကျော်ကွာဝေး

စိုးယဉ်ထွန်း
ဂန္တီရတောနှင့်
လူသားအမှား

သည်။ ဒါတောင်မှ တောထဲကို အရောက် မဟုတ်သေးပါ။ တောစပ် တောဝင်မျှပင် ရှိသည်။

ဟိုးရှေးယခင်ကပင် မြန်မာတိုင်း ရင်းသမားတော်များ ဆေးပညာရှင်များ အစွဲရတ်သမား လူပုဂ္ဂိုလ်ရော၊ ရဟန်း ပုဂ္ဂိုလ်တို့ပါ ဆေးသုံးရန် ဆေးပင် ဆေးမြစ်၊ အခေါက်အသီးအပွင့် အပူး အရွက်နှင့် ဂမုန်းပင်တို့ကို လိုချင်လျှင် ပဲခူးရိုးမထဲကို ဝင်ရောက်ရှာဖွေရသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျက်ထိအိုတောင်နှင့် ရခိုင်ရိုးမ၊ ကချင်ပြည်နယ်၊ ရှမ်းပြည် နယ်၊ ချင်းပြည်နယ်တို့တွင်လည်း တောတောင်တွေ ရှိပေမယ့် အများအား ဖြင့် အရှေ့ ပဲခူးရိုးမထဲတွင်သာ ဝင် ရောက်ရှာဖွေမှု များကြသည်။ ပဲခူးရိုးမ ကြီးထဲတွင် သားငှက်တိရစ္ဆာန်များလည်း ပေါများသည်။ သစ်ကောင်း၊ ဝါးကောင်း များလည်း ပေါများသည်။ တိုင်းရင်း သမားတော်ကြီး မှော်ဘီ ဆရာဝိုင်းက ပဲခူးရိုးမထဲကို မကြာမကြာရောက်သည်။ ဆေးအတွက် ဆေးဖက်ဝင် ပစ္စည်းရှာ ခြင်း၊ ရှားပါး ဂမုန်းပင် ရှာခြင်းအတွက် ဖြစ်သည်။

ယခုလည်း မုဆိုးကြီး ဦးကျန် မောင်၏ နေအိမ်ကို ရောက်ရှိနေပြီး တောတက်ရန်အတွက် ရေနွေးကြမ်း ဝိုင်းတွင် စကားစလိုက်သည်။

“ကိုကျန်ရေ... ကျုပ် ရိုးမထဲ ဝင်ရဦးမယ်။ အသုံးလိုတဲ့ ဆေးအမည် လေးတွေ ရှာရဦးမယ်”

“ဆရာကြီးရယ်... ကျွန်တော် အသင့်ပါ။ ရွာထဲက လူငယ် ဘယ်န ယောက်လိုမလဲ၊ မောင်မြင့်လွင်တော့ ပါအောင် ခေါ်မယ်”

“အေးပါဗျာ၊ မောင်မြင့်လွင်တစ် ယောက်နဲ့ ကျန် လူသုံးလေးယောက် လောက်ပါပဲဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး”

မှော်ဘီ ဆရာဝိုင်းက မြန်မာတိုင်း ရင်းဆေးကုဆရာဖြစ်သလို၊ မြန်မာရိုး ရာနည်းများကိုလည်း ပြန့်ပွားအောင် ကြိုးစားသည်။ ရောက်သည့်အရပ်ဒေသ တွင် လူကို ကြည့်၍ ဆေးပညာကို သင်ကြားပေးသည်။ ငွေအသပြာထက် စေတနာပညာကို တန်ဖိုးထားသည်။ ဒါကြောင့်လည်း ပညာကို တန်ဖိုးထား တတ်သူကို ရွေး၍ ပညာအမွေပေးခြင်း ဖြစ်သည်။

အနောက်နိုမကို သွားရောက်စဉ် အခါက ရွာကလေးတစ်ရွာမှ နွဲ့ခေါင် ဆိုသူတစ်ယောက်ကို အကြောင်းတစ်ခု နှင့် ဆက်စပ်ရင်းနှီးပြီး မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးပညာကို သင်ကြားပေးသည်။ သမားတော်၏ ကျင့်ဝတ်၊ ထားအပ် သည့် စိတ်ထား၊ ငွေအသပြာကို အဓိက မထားရေးများပါ ပြောပြသွန်သင်ဆုံးမ သည်။

ဆရာကြီးတပည့် နွဲ့ခေါင်က ဆေးဝါးကုလျှင် အသပြာရမူ။ တတ် သည့်ပညာထက် အပြောပိုသည်။ လူ နာတစ်ယောက်ကို မျက်စိအောက်တွင် မြင်နေပါလျက် ဆေးဝါးတိုက်ကျွေး ကုသခြင်း မပြုသူ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဟု မေးကြည့်ရာ “ဆရာရယ်...ဆေးကုပေး ပါလို့ မအပ်နဲ့”ဟု ဖြေသည်။ အဲဒါဆို လျှင်လည်း ကျုပ်က ဆေးဆရာပဲဟု ပြောပါလားဆိုတော့ အဲဒီလိုလည်း ဖွင့် မပြောဘူးဟု ပြောပြန်သည်။ နောက် တော့ ဆေးဆရာပဲ ဖြစ်လေသလား၊ ဘာပဲဖြစ်လေသလားတော့ မသိပါ။ ရွာမှတော့ ထွက်သွားသည်။ မှော်ဘီ ဆရာဝိုင်းက တပည့်တိုင်းကို ထိုအဖြစ် အပျက်ပြောပြသည်။

ယခု ပေါင်းတည်တွင် ပဲခူးရိုးမ ကို လာတိုင်း ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးသော

မောင်မြင့်လွင်ဆိုသည့် လူငယ်ကလေး ကို ဆေးပညာများ သင်ကြားပေးနေ သည်။

မုဆိုးကြီး ဦးကျန်မောင်၏ အိမ် မှပင် နံနက်စောစော နွားလှည်းတစ်စီး ဖြင့် အရှေ့ဘက် လယ်ကွင်း တောင် ယာခြံများကို ဖြတ်၍ မောင်းနှင်လာခဲ့ ကြသည်။ ရွာငယ်လေးများနှင့် ကျိန်နီး ရွာ၊ လက်ပန်ပါးပျဉ်းရွာများကိုပါ ဖြတ် ကျော်မောင်းနှင်ပြီး တောစပ် နွားလှည်း ဝင်၍ရသည့်နေရာအထိ လှည်းကို မောင်း၍ ရပ်လိုက်သည်။

“ကဲ...လှည်းသမားပါ ထမင်း စားပြီးမှ ပြန်တော့”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး”

နွားလှည်းပေါ်မှ စားအိုးစားခွက် များ ချပြီး မုဆိုးကြီး ဦးကျန်မောင်က အခင်းခင်း၍...

“ဆရာကြီး...ဒီမှာ ထိုင်ပါ”

“ကိုကျန်ရယ်...အတူတူပေါ့ မီးဖိုဦးမှာလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ရေနွေးကျိုလိုက်မယ် ဆရာကြီး”

မုဆိုးကြီး ဦးကျန်မောင်က ရေနွေးကျိုရန် မီးဖိုဦးခေါ်၍ မောင်မြင့်လွင် က အနီးအနားမှ ဝါးပိုင်းခြောက်များ သစ်ကိုင်းခြောက်များကို ကောက်၍ ရ လိုက်သည်။ တိုင်ငုတ်ရိုက်ပြီး ရေနွေး တည်၍ ထမင်းစားကြသည်။ ထမင်းစား ရင်းမှ မှော်ဘီ ဆရာဝိုင်းက...

“မောင်မြင့်လွင်ကတော့ အထွေ အထူးပြောစရာမလိုပါဘူး။ ဒီတစ်ခေါက် လိုက်လာတဲ့ လူသစ် သူငယ်တို့ကို အဘပြောမယ်။ တွေကရာ ပေါက်ဂဗ ညစ်ညစ်ညမ်းညမ်းတွေ မချွေးပါနဲ့ အပေါ်သွားရင် အပင်ကြီးကြီးအောက် မှာ မသွားနဲ့၊ တောင်ပန်ပြီးမှ သွားပါ။

အပင်မြင်တိုင်း အပွင့်ထုတိုင်း မနှုန်းပါနဲ့။
ဆိုရင်ရင် ထူးဆန်းရင် အဘာကို ပြောပါ။
ဘုတ်လား။

အထမ်းအပိုးအတွက် လိုက်လာ
ဆာ တင်လှနှင့် စိုးဝင်းတို့က ဆရာ
ကြီးစကားကြောင့် တစ်ယောက်နှင့်
တစ်ယောက် လက်တိုက်ကြသည်။ မုဆိုး
ကြီး ဦးကျွန်းမောင်ကလည်း ဦးကျွန်းနှင့်
ဆော်ဝင်း မရှိ၍သာ ခေါ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်
သည်။

“ကဲ... တစ်ဆက်တည်းကွား
ဒါ မသိတဲ့ ငှက်ပန်း ယုန်ပန်း ကြက်ပစ်
ထုပ်ကြနဲ့။ အပြန်ကျမှ ရတဲ့ တော
ဆောင်ကို ပစ်ယူမယ်။ ဒီမှာတော့ စာဖို့
ဆင်းစာလောက်ပဲ ပစ်မယ်။ ကြားတယ်
နော်”

မုဆိုးကြီး ဦးကျွန်းမောင်က
ဆေးခွနှင့် လောက်စလုံးများ စက်ဘီး
အုန်းသီးများ ပါလာသော တင်လှနှင့်
စိုးဝင်းတို့ကို အဓိကထား၍ ပြောလိုက်
ခြင်းဖြစ်သည်။ ရွာမှာ တင်လှနှင့် စိုးဝင်း
တို့က တစ်မျိုးစီ အသံထွက် သတင်း
ကြီးသူများဖြစ်၏။ တင်လှက နေရာ
အကာ ဖိသည်။ ဟိုစပ်စပ် သည်စပ်စပ်
နှင့် ဘာတစ်ခုမှ ဖြစ်ဖြစ်ပြောက်ပြောက်
ရှိသူတော့ မဟုတ်ပေ။ စိုးဝင်းက မြို့ကို
ကြောခဏသွားပြီး ဆရာကြီးလုပ်ချင်
သည်။ လူကလည်း လူပျိုအမည်ခံပြီး
တစ်ချက်မှ မငြိမ်း။ မုဆိုးကြီး ဦးကျွန်း
မောင်က ခေါ်လိုသာ ခေါ်လာရသည်။
ခေါင်းကျိန်းမှာ ကြောက်သည်။

စားသောက်ပြီး ထိုနေရာမှ ထွက်
လာကြသည်။ အတွင်းကျကျဝင်နိုင်မှ
ဆရာကြီး လိုချင်သော ဆေးပင်နှင့်
အုန်းပင်တို့ ရမည်ဖြစ်သည်။ မောင်မြင့်
လွင်နှင့် မုဆိုးကြီးတို့ ခရုမှ သွားပြီး
ဆရာကြီးက အလယ်မှ လိုက်သည်။
တင်လှနှင့် စိုးဝင်းတို့က အထုပ်အပိုး

များနှင့် နောက်ဆုံးမှ လိုက်ကြသည်။
“ဆရာကြီး... အဲဒီရေမှာ နား
ရင် ကောင်းမယ်။ ရေလည်း မဝေးဘူး။
ချုံလည်း မထူးဘူး။ သစ်မြစ်ဆုံလည်း
ကောင်းတယ်”

“စခန်းချတာက ကိုကျွန်း အဆင်
ပြေသလိုလုပ်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကဲဟေ့... ဒီမှာ
ညအိပ်စခန်းချမယ်။ မီးဖိုမယ်၊ ဘေးရှင်း
မယ်”

လင့်စင်မထိုးခြင်းအတွက် မီးပုံ
ကြီးကြီးဖို၍ ဘေးချုံစပ်များ၊ အကိုင်း
အခက်များကို ရှင်းလိုက်သည်။
မောင်မြင့်လွင်က ရေသွားခပ်သည်။ ငါး
တိုင်စိုက်၍ ပါလာသည့် ရွက်ထည်နှင့်
ယာယီတံထိုးလိုက်သည်။

တံထိုးပြီး မီးဖိုပြီးသည်တွင်
မှောင်ရိပ်သန်းလာသည်။ တောရိပ်
တောင်ရိပ်က ပို၍မှောင်လွယ်သည်။

“ကဲဟေ့... မီးပုံနားမှာ ကပ်အိပ်
ကြမယ်။ အလှည့်ကျ စောင့်မယ်”

ညဦးကို တင်လှက သူစောင့်
မယ်၊ စိုးဝင်းကလည်း သူစောင့်မယ်နှင့်
ငြင်းနေကြသည်။ မောင်မြင့်လွင်က
ဘာမှမပြောဘဲ ဆရာကြီး ဦးဝင်းကို
ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြပေးနေသည်။ မုဆိုး
ကြီးက သစ်ကိုင်းအတိုအရှည်လုပ်ပြီး
လက်နှင့် ဆုပ်၍ တစ်ချောင်းစီ နှိုက်
ခိုင်းလိုက်သည်။ တင်လှက အရင်နှိုက်
ပြီး သစ်ကိုင်းလေးကို ကိုင်ထားသည်။
စိုးဝင်းက နှိုက်ပြီး ကြည့်လိုက်ရာ သစ်
ကိုင်းလေးက ပို၍သည်။ တင်လှ ညဉ့်
နက်ပိုင်း စောင့်ပြီး စိုးဝင်းက ညဦးပိုင်း
စောင့်ရသည်။

နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့် မောင်မြင့်
လွင်က ရေနွေးတည်း၊ ကော်ဖီဖျော်
ထားသည်။ ဆရာကြီးက ဘုရားရှိခိုး

မေတ္တာပို့၊ အမှုခင်းပြီး မီးဖိုနားကို ထ၊
လာသည်။ မုဆိုးကြီး ဦးကျွန်းမောင်ကပါ
မီးဖိုနားကို ရောက်လာသည်။ နောက်
ဆုံးမှ တင်လှနှင့် စိုးဝင်းက နီးလာကြ
သည်။ နံနက် အဆာပြေစာစားကြပြီး
စခန်းက ထွက်လာကြသည်။

ဆေးဖက်ဝင်သော ဆေးမြစ်
ဆေးဥတို့မှာ နေရာတစ်နေရာတည်း
တွင် စု၍ ပေါက်နေခြင်း၊ ရှိနေခြင်း
မဟုတ်ပါ။ စမ်းချောင်းများ၊ စိမ်းစမ်းများ
အနီးတွင် ပေါက်ရောက်ကြသလို၊
ကျောက်သား ထူထပ်သော မြေနေရာ
များတွင်လည်း ရှိတတ်သည်။ မှော်ဘီ
ဆရာဝိုင်းကြီးက ပညာပြည့်ဝပြီး စိတ်
စေတနာပါ ပြည့်ဝသဖြင့် မုဆိုးကြီး
ဦးကျွန်းမောင်နှင့် တစ်ရွာလုံးကပါ
ယုံကြည်အားကိုး၍ တပည့်ဆွေ အများ
အပြားရှိသည်။ စခန်းမှ အတော်ပင်
လျှောက်ပါကြပြီး ဆရာကြီးက သစ်ပင်
များကို ကြည့်နေစဉ်...

“အွတ်အောက်... အောက်...
အွတ်အောက်...”

“ဟာ... ဟားအော်သံ၊ ဒီဟား
တော်တော်ကြီးမယ်”

“ဟေ့... သူငယ်၊ အဲဒီဟားကို
မင်း ဘယ်လိုမှ ဖမ်းလို့မရဘူး။ မိုးရာသီ
လည်း မဟုတ်၊ ရေခိုင်လည်း မရှိဘဲ
အော်တဲ့ ဟားလေကွယ်”

“ဗျာ...”

“မဗျာနဲ့ အဲဒါ ဟားဂမုန်းအသံပဲ”
တင်လှမှာ ပါးစပ်ပြ၍ စကား
ထပ်မပြောနိုင်တော့ပေ။ ချစ်စပ်ဘေး
မှ ဟားဂမုန်းအော်သံက ကျန်ခဲ့သည်။
တင်လှက လှည့်ကြည့် လှည့်ကြည့်နှင့်
မှော်ဘီ ဆရာဝိုင်းနှင့် မုဆိုးကြီး ဦးကျွန်း
မောင်တို့က ရှေ့မှ သွားကြပြီး...

“မောင်မြင့်လွင်ရော၊ ဟိုသူတို့
နစ်ယောက်ပါ ဒီကို လာကြည့်”

ဆရာကြီးပြဿနာအပင်ကို ကြည့်ပြီး ခိုးဝင်းနှင့် တင်လှတို့ ခပ်ကြောင်ကြောင်ဖြစ်နေကြသည်။ မောင်မြင့်လွင်က ဆရာကြီး၏ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်သည်။

“အဲဒါလည်း ဂမန်းပင်ပဲ။ သူ့ကို ဂမန်းရှင်လို့ ခေါ်တယ်။ အပင်ရင်းကို ဖွဲ့ပြီး ညီညာတဲ့ မြေပြင်မှာ ချပေးလိုက်ရင် အကောင်တစ်ကောင်လို လျှောက်သွားတယ်”

အားလုံးက သေချာစွာ ကြည့်ပြီး တင်လှက အပင်ကို ကိုင်ကြည့်လိုက်သေးသည်။ ဆရာကြီးနှင့် မုဆိုးကြီးတို့က ရှေ့မှထွက်သွားသဖြင့် မောင်မြင့်လွင်တို့လည်း နောက်မှ လိုက်ပါသွားကြသည်။

● ရှေ့ကို အတော်ကလေးသွားမိသည်တွင် မုဆိုးကြီးနှင့် ဆရာကြီးတို့က ရပ်ပြီး (၄)ပေလောက်ရှိမည့် သစ်ပင်လေးကို ကြည့်နေကြသည်။ အရွက်များက ဩဇာရွက်နှင့် အနည်းငယ်တူပြီး အရောင်မတူ။ ကျော့ဘက်မှ အနီရောင်သန်းချင်သည်။ ဆရာကြီးက နှုတ်ခမ်းကို လက်ညှိုးနှင့် ကပ်ပြီး တိတ်တိတ်နေဟု လုပ်ပြသည်။ ဝိုင်း၍ ကြည့်နေစဉ်မှာပင် အရွက်များက တခြားအရွက်ကို လိုက်၍ကပ်ပြီး အရွက် အရွက်ချင်း လိုက်ကပ်နေသည်။ လေတိုက်၍ ပူးကပ်ခြင်းမဟုတ်ဘဲ အရွက်ချင်း တမင်လိုက်ပူးကပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆရာကြီးက အားလုံးကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး...

“ဟေ့...ဘာလုပ်နေကြတာလဲ” ဟု အသံကျယ်ကျယ်နှင့် အပင်နားတွင် ကပ်၍အော်လိုက်ရာ လုပ်ရှားနေသော သစ်ရွက်များမှာ အားလုံးငြိမ်သွားသည်။ ဆရာကြီးက...

“အဲဒါ ဂမန်းကမြင်းလို့ခေါ်တယ်။ သစ်ကမြင်းဆိုတာလည်း ရှိသေးတယ်။

သစ်နဲ့ အမည်တူတဲ့ ဂမန်းရှိသလို ဂမန်းနဲ့ အမည်တူတဲ့ သစ်တွေလည်း ရှိသေးတယ်။ ဒီအပင်မျိုးက လူနဲ့ နီးနီးမစိုက်အပ်ဘူး။ အိမ်ထောင်ပျက်တတ်တယ်။ အများအားဖြင့် မိန်းကလေးတွေရဲ့ စိတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်တယ်။ သစ်ကမြင်းပင်က သစ်ခွဲသားကို အိမ်ဆောက်တဲ့ အထဲမှာ ထည့်ဆောက်မိရင်၊ ဒါမှမဟုတ် ပရိဘောဂထဲမှာ ထည့်လုပ်မိရင် အဲဒီအိမ်ထဲက မိန်းကလေးရော၊ ပရိဘောဂလုပ်လို သုံးမိတဲ့ မိန်းကလေးရော ပျက်စီးဖောက်ပြန်တတ်တယ်”

ဆရာကြီးက ဂမန်းကမြင်းနှင့် သစ်ကမြင်းအကြောင်းကို နှိုင်းပြသည်။ တင်လှက စိုးဝင်းနားကို ကပ်ပြီး တိုးတိုးလေး ပြောလိုက်သည်မှာ...

“ငါ အဲဒီအပင်ရရင် မျိုးပွားပြီး ရွာထဲက အိမ်ရှေးတွေမှာ စိုက်ပေးထားမယ်”

စိုးဝင်းက ဆရာကြီးနှင့် မုဆိုးကြီးတို့ကို မေးဝေါ်ပြပြီး တံတောင်နှင့် တွက်လိုက်သည်။ မြင့်လွင်က အပင်ကို သေချာစွာ ကြည့်၍ ခေါင်းခါလိုက်သည်။ တဖြည်းဖြည်းနှင့် တောထူလာသည်။ ဆရာကြီး လိုချင်သော ဆေးတချို့ကိုလည်း ရလိုက်သည်။

“ကဲ...ဒီကပဲ ပြန်လှည့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး”

မုဆိုးကြီးက ပြောပြီး မောင်မြင့်လွင်ကို ရှေ့သို့ လာရန် လက်ပြလိုက်ပြီး ဆရာကြီးနှင့် ယှဉ်၍ လျှောက်ခိုင်းလိုက်သည်။ သူကတော့ နောက်ချွန်နေလိုက်သည်။

မုဆိုးကြီးသည် အနည်းငယ် လျှောက်ပြီး လမ်းခွဲထွက်လိုက်သည်။ မောင်းတင်ထားသော အပင်စုစုနီး (လ)သေနတ်ကို အသင့်ကိုင်၍ ခြေသံလုံအောင် လျှောက်လိုက်သည်။

ဆရာကြီးနှင့် မောင်မြင့်လွင်၊ စိုးဝင်း၊ တင်လှတို့ပါ စခန်းကို ပြန်ရောက်လာကြသည်။ ညဇာအတွက် မောင်မြင့်လွင်က ထမင်းအိုးတည်လိုက်သည်။ ရေခွေးအိုးချာသည်အချိန်တွင် မုဆိုးကြီး ဦးကျွန်းမောင် ပြန်ရောက်လာသည်။ လက်ထဲတွင် တောကြက်စုနစ်ကောင်နှင့် ခုန်ကြီးတစ်ကောင်ပါလာသည်။

“ဟာ...လေးလေးကျွန်း ဟင်းကောင်းပြီပေါ့၊ အသားဘူးက လွတ်သွားပြီ”

“အေး...တင်လှရေ မင်းအတွက်ပါကွာ”

ကျွန်းလူများက မုဆိုးကြီးကောကြောင့် ရယ်ကြသည်။ မောင်မြင့်လွင်နှင့် စိုးဝင်းတို့ ကြက်သားဟင်းချက်ကြသည်။ ဆရာကြီးက ရလာသော ဆေးပင်များကို စည်းနှောင်၍ မီးနှင့် ဝေရာတွင် ထားလိုက်သည်။

မှော်တီ ဆရာဝိုင်းက ဆေးကုရာတွင် ငွေကြေးကို အခံကမထား၊ စေတနာအရင်းခံနှင့် ကုသပေးသည်။ ဆေးဝါးဖော်စပ်ရန်အတွက်လည်း တောတောင်ထဲတွင် ကိုယ်တိုင် အပင်ရှာဖွေချူးယူသည်။ ဒါမှလည်း ဆေးအခမ်းအမှန်ရမည်။ ငွေကုန်လည်း သက်သေသည်။ ဒါကို မုဆိုးကြီး ဦးကျွန်းမောင်နှင့် မောင်မြင့်လွင်တို့က နားလည်၍ လိုက်ပါ ကူညီကြခြင်းဖြစ်သည်။ အထူးအပိုသမားကိုတော့ ဆရာကြီးက မကြေးပေးပြီးခေါ်သည်။

တောထဲတွင် လေးရက်မြောက်နေ့၌ စခန်းမှ ရွက်ဖုတ်အနီးများကို ဖြတ်သန်းပြီး နေရာကိုပါ ရှင်းလိုက်ကြသည်။ ဆရာကြီးက ယနေ့ လိုအပ်သည့်ဆေးပင်ကို ရှာပြီး ပြန်မည်ဟု ပြော၍ပင်

ခြင်းသည်။

စခန်းမှ ထွက်ကြရာ မုဆိုးကြီး ဦးကျွန်းမောင်နှင့် ဆရာကြီးက ရှေ့မှ သွားကြပြီး အလယ်မှ မောင်မြင့်လွင်၊ ဆရာကပိတ်ဆုံးက အလုပ်အပိုများနှင့် ဆင်လှ၊ စိုးဝင်းတို့က စကားပြောရင်း ထိုက်လာကြသည်။

သားကောင်ရှာ၊ တောပစ်ခြင်း မဟုတ်၍ မုဆိုးကြီး ဦးကျွန်းမောင်က ဘာမှမပြောပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံတွင် ဘိတ်တိတ်နေ၊ အသံမထွက်နှင့်ဟု ဆရာပြောသည်။

နေပြောက်မထိုးအောင် ထူထပ်သော သစ်ပင်ကြီးများ၏ အောက်ကို ဆရာကြီးက သွားနေရင်းမှ ရပ်လိုက်ပြီး အဓိက ဆင်လှနှင့် စိုးဝင်းကို ပြောလို၍...

"ကဲ...ကဲ၊ ခဏချက် နားမယ်၊ ရှေ့မှာ ပရလောကသားတွေရဲ့ နေရာ လေးတစ်ခုရယ်၊ ဂမုန်းပေါင်းစုံရှိတဲ့ နေရာရယ်ကို ရောက်မယ်၊ ခြေ လက် နှုတ် ဖောင့်စည်းကြပါ၊ စိတ်ကို ထိန်းပါ၊ ထဲ...စားကြသောက်ကြမယ်၊ ခဏနား မယ်"

ထိုနေရာ အေးစိမ့်စိမ့်လေးတွင် နံနက်စာစားလိုက်ကြသည်။ စားသောက်ပြီး နာကြရာတွင် စိုးဝင်းနှင့် တင်လှတို့က ထူးခြားစွာ ငြိမ်သက်နေကြသည်။

ရှေ့သို့ ဆက်ရန် ဆရာကြီးက မုဆိုးကြီး ဦးကျွန်းမောင်ကို ပြောလိုက်သည်။

ထိုနေရာမှ ထွက်လာခဲ့ကြသည်။ ခြေသားက နီသလိုလိုနှင့် ခြေတောင်ပို လေးများကို တွေ့ပြီး အပေါက်ကလေး များ ပါသည်။ ဆရာကြီးက လက်ညှိုး ထိုးပြပြီး...

"အဲဒါ ခြေတောင်ပိုရိုးမဟုတ်

ဘူး၊ ကျွတ်ကျန်းပဲ၊ နောင်ကိုလည်း အဲဒီလိုတွေနှင့် သတိထား၊ တောထဲမှာ ကိုယ့်နာမည်ကို ခေါ်ရင် ဘယ်တော့မှ မထူးနဲ့၊ တောထဲမှာ သစ်ခုတ်သမား၊ ဆင်သမားအချင်းချင်းတောင် ဘယ်တော့မှ နာမည်မခေါ်ဘူး"

လမ်းသွားရင်းမှ ပြောသွားသော စကားကို မောင်မြင့်လွင်က ဂရုစိုက် နားထောင်သည်။ စမ်းချောင်းလေးတစ်ခု ကို တွေ့လိုက်ရပြီး ဆရာကြီးက မြေ မြင်ကို သေချာစွာကြည့်၍...

"အင်း...ဒီမှာ အပင်တွေက အတော်စုံတာပဲ"

ဟု ပြောပြီး လိုအပ်သော ဆေးပင်များကို မုဆိုးကြီးနှင့် နတ်ယူပြီး မောင်မြင့်လွင်ကို ပေးထားသည်။ တင်လှက ဆင်လှလေးနှင့် မြေပြင်တွင် အရောင်က ပန်းရောင်ဖြစ်ပြီး သစ်ခွပန်း ဖယောင်းပန်းလိုလိုအပင်ကို နတ်၍ လွယ်အိတ်ထဲတွင် ထည့်ထားလိုက်သည်။

"ကဲ...ကဲ၊ ဒီက အနောက်ဘက် ကို ထွက်ပြီး ပြန်မယ်၊ ကိုကျွန်းလည်း ဟင်းစားရှာလို့ ရပါပြီ"

အားလုံးက ခေါင်းညိတ်ပြုကြသည်။ တင်လှနှင့် စိုးဝင်းတို့က အပင်များကို လှည့်ကြည့် လှည့်ကြည့်နှင့် လိုက်ပါလာသည်။

ဆရာကြီး ဦးဝိုင်းနှင့် မောင်မြင့်လွင်တို့က အတူလျှောက်ကြပြီး မုဆိုးကြီး ဦးကျွန်းမောင်က ရှေ့ကို ကြို၍ ထွက်သွားသည်။ တင်လှနှင့် စိုးဝင်းတို့က နောက်ဆုံးမှ ခပ်ဖြည်းဖြည်းလိုက်လာရင်း တိုးတိုးအသံနှင့် စကားပြောလာကြသည်။ မောင်မြင့်လွင်က လှည့်ကြည့်ပြီး နတ်ခမ်းကို လက်နှင့် ပိတ်ပြလိုက်သည်။ တင်လှက မဲပြီး ခေါင်းညိတ်ပြသည်။ အသံပါ ပျောက်သွား

သည်။

"ခိုင်း..."

"ဝေါ...ဖလပ်...ဖလပ်"

ချုံလေးက လှုပ်ခါသွားသည်။ မုဆိုးကြီးက နောက်လူများကို ရပ်စောင့်ပြီး အနားသို့ ရောက်လာသည်တွင်...

"ချေပေါက်တစ်ကောင်ပါ၊ ကဲ-တင်လှရေ ထမ်းရအောင် ဝါးခုတ်ကွာ"

တင်လှက အထုပ်များကို ချွှပြီး ဓားမကို ယူ၍ ဝါးသွားခုတ်သည်။ မောင်မြင့်လွင်က လက်ထဲမှ ဆေးပင်များကို ချွှပြီး ပလိင်းထဲမှ ဓားမြှောင်ကို ယူ၍ ချုံစပ်မှ ချွေကို နားရွတ်ဖျားအကြီးဖျား၊ ခွာထိပ်တို့ကို လှီးယူလျက် သစ်ရွက်တစ်ရွက်ခွဲပြီး တင်လိုက်သည်။ တင်လှ ခုတ်လာသော ဝါးကို စိုးဝင်းကပါ ဝိုင်းကိုင်ပြီး ချွေ၏ ခြေနှင့် လက်တို့အား ဝါးနှိုးဖြင့် ချဉ်လိုက်သည်။

"ဝါပါ၊ တစ်လှည့်စီ ထမ်းမယ်၊ နောက် ရတော့လည်း ရသလိုပေါ့ကွာ၊ နားတဲ့ နေရာကျမှ ဝမ်းတွင်းသားထုတ်မယ်၊ ရသလောက် လျှောက်ကြတာပေါ့"

မောင်မြင့်လွင်က ဆေးပင်များနှင့် ပလိင်းလွယ်လျက် စိုးဝင်းနှင့်အတူ ချွေကို ထမ်းလိုက်၊ တင်လှက စိုးဝင်းထံမှ အထုပ်ကို ဖူးယူလိုက်နှင့် အတော်လျှောက်မိကြပြီး ချုံနှင့် သစ်ပင်ကြီးများ ကျဲသော နေရာအရောက်တွင် မုဆိုးကြီး ဦးကျွန်းမောင်က စခန်းချ၍ ထမင်းချက်စားပြီး ညအိပ်မည်ဟု ပြောသည်။

ခဏနားကြပြီး ရေခပ်၊ မီးဖိုလုပ်ကြသည်။ ချွေကို ဖျက်၍ ဝမ်းတွင်းသားကို ချက်လိုက်ပြီး အသားကို ဆားပက်လျက် တံခိုနှင့် ကျက်တင်လိုက်သည်။

ထင်းများ ထပ်ရှာပြီး မီးထိုး ရေနွေးအိုး တင်ထားရင်း စကားပြောနေကြသည်။

ထိုနောက် အိပ်ကြရန်အတွက် မီးဖိုဘေးတွင် ဝိုင်းလိုက်ပြီး တင်လှနှင့် စိုးဝင်းက ယှဉ်၍အိပ်သည်။ မောင်မြင့် လွင်က ညလယ်တွင် စောင့်သည်။ ဆရာကြီးနှင့် မုဆိုးကြီးတို့ပါ အသံ တိတ်သွားသည်။

“အား...အား...ဝု...ဝု...”

“အား...ဝု...အင့်”

တင်လှနှင့် စိုးဝင်းတို့ထံမှ ရုန်း ကန် အော်ဟစ်သံက တစ်ပြိုင်တည်း ပေါ်ထွက်လာသည်။ ဆရာကြီးလည်း နိသွားပြီး မုဆိုးကြီးက တင်လှနှင့် စိုးဝင်းတို့အနားကို ရောက်သွားသည်။ မောင်မြင့်လွင်က အနားကပ်လိုက် သည်။ ဆရာကြီးက ကိုယ်လည်ပင်း ကိုယ်ကိုင်း၍ ရုန်းကန်နေသော တင်လှ နှင့် စိုးဝင်းကို ကြည့်ပြီး...

“မောင်မြင့်လွင်...ရေပေးစမ်း”

မောင်မြင့်လွင် ယူလာသော ရေ ကို နှုတ်ခမ်းတွင် တောပြီး မန့်မှတ်လိုက် သည်။ ထိုရေနှင့် နှစ်ယောက်လုံးကို တောက်ပေးပြီး ရေကို သောက်ခိုင်း လိုက်သည်။

“မောင်မြင့်လွင်...သူတို့လွယ် အိတ်ကို ယူပြီး အထဲက ဘာလဲလို့ နှိုက်ယူလိုက်”

“ဟုတ်ကဲ့”

မောင်မြင့်လွင်က တင်လှ၏ လွယ်အိတ်နှင့် စိုးဝင်း၏ လွယ်အိတ်ထဲ မှ နှိုက်ထုတ်လိုက်သည်မှာ သစ်ပင် လေးနှစ်ပင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ဆရာကြီးက မောင်မြင့်လွင်လက်ထဲမှ ယူပြီး အပင်ကို မြှောက်၍ မီးဖိုမှ မီး ရောင်နှင့် အမြစ်နေရာကို လက်ညှိုး ထောက်ပြီး...

“ဒီမှာတွေ့လား ခေါင်းပုံ၊ အဲဒါ

ဘီလူးကုန်းလို့ ခေါ်တယ်။ သူ့ကို ခွင့် မတောင်းဘဲ ပင့်ဖိတ်မခေါ်ဘဲ နတ်တာ တို့ ယူတာတို့ဆိုရင် အန္တရာယ်ပေး တယ်။ ဆေးအသုံးဝင်သလို၊ ဓုက္ခ လည်း ပေးတယ်”

“ဟို...ဟို...ကျွန်း...ကျွန်းတော် က အပင်လှလို့ ရောင်းရင် ရမယ်ဆိုပြီး နတ်လာမိတာပါ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာကြီး”

ပြန်မအိပ်ကြတော့ဘဲ မီးပုံနား တွင် ထိုင်၍ တင်လှနှင့် စိုးဝင်းတို့၏ အဖြစ်ကို မေးကြသည်။

“ဟို...ကျွန်း...ကျွန်းတော်အိပ် ပျော်မလို့ဘဲ ရှိသေးတယ်။ ဟိုသစ်ပင် ကြီးဘက်က အရိပ်လိုလို တွေ့လိုက်ရ လို့ စိုးဝင်းနားကို ကပ်လိုက်မှ မီးဖိုနား မှာ ထိုင်နေတဲ့ မြင့်လွင်ကို ကျော်ပြီး လာတာ။ အရိပ်က နှစ်ခုဖြစ်သွားပြီး လည်ပင်းကို ဝင်ညှစ်တာပါ”

“ကျွန်း...ကျွန်းတော်က တင်လှ နောက်တယ်အောက်မေ့လို့၊ နောက်မှ တကယ်မှန်းသိပြီး အော်လည်း အော်၊ ရုန်းလည်း ရုန်းတာပါ”

တင်လှရော၊ စိုးဝင်းပါ ပျက်နာ ငယ်ကလေးများနှင့် ပြောပြီး အမှောင် ထဲသို့ လှမ်းကြည့်ကြသည်။

“ကဲ...ကဲ၊ အိပ်ချင်လည်း ပြန် အိပ်ကြ၊ ဆရာကြီးယူထားမယ်။ မနက် ကျရင် ယူလာတဲ့နေရာကို ပြန်ထားကြ၊ ကိုကျွန်းနဲ့ ဒီသူငယ်နှစ်ယောက် လိုက် သွား၊ မောင်မြင့်လွင်နဲ့ ဆရာက ဒီမှာပဲ စောင့်နေမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့...ဟုတ်ကဲ့”

“မင်းတို့ကွာ...ပြောထားရက်နဲ့၊ ဆရာကြီးသာ မပါရင် အကုန်မလွယ် သွား”

တင်လှနှင့် စိုးဝင်းက ငြိမ်နေကြ

သည်။ မအိပ်ကြဘဲ ရေနွေးသောက်ရင်း တောအကြောင်း၊ တောင်အကြောင်း များကို ဆရာကြီးက ပြောပြနေသည်။

“ဒီတော့၊ ဒီတောင်က ဂန္တီဆန် တယ်။ ဂန္တီဆန်တာက အသိရခက်ပြီ လိုက်မမီတဲ့ အကြောင်းအရာ၊ အန္တရာယ်ပေးတဲ့ တောကောင်တွေ ရှိ သလို၊ မမြင်ရတဲ့ လောကသားတွေ လည်း ရှိတယ်။ အဖိုးတန် ရတနာ ပစ္စည်းတွေလည်း ရှိတယ်။ အဲဒါတွေ ကို စောင့်ကြပ်နေကြရသူတွေလည်း ရှိတယ်။ သစ်ပင်တွေကိုကပ် အနံ့ အမည်စုံတယ်။ သစ်ကုမြင်း၊ သစ် ခြောက်၊ သစ်ဘီလူး၊ နို့တိုက်သစ်၊ သစ်မင်း၊ စသဖြင့် ရှိသလို၊ ကုန်နာ လည်း အဲဒီလိုပဲ ရှိတယ်။ တောထဲမှာ အရမ်းမခူးရဘူး၊ သိတဲ့ လူကို မေး တယ်။ ဒီသူငယ်တွေ မှတ်ထားကြ ကဲ...မိုးလည်း လင်းလာပြီ။ ကိုကျွန်း ရေ...သွက်သွက်ကလေးသော လျှောက် လိုက်တော့၊ ညထပ်အိပ်နေရဦးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာကြီး၊ ကဲတော့ တင်လှ၊ စိုးဝင်း သွားမယ်၊ ဓားမ ယူဘဲ”

ဂန္တီဆန်သော တောင် အကြောင်းကို ရွာပြန်ရောက်လျှင် ပြောပြရန် သိလိုက်ပေမယ့် လည်ပင်း က ကျိန်း၍ နာနေသည်ကို ပွတ်ပြီး သစ်ပင်ဘီလူးကုန်းတစ်ပင်စီ ကိုင်းမှ မုဆိုးကြီး ဦးကျွန်းမောင်၏ နောက်မှ ခပ်သုတ်သုတ်လိုက်မိကြသည်။

မီးပုံနားတွင် ရေနွေးကြမ်းသောက် ရင်း မှော်ဘီ ဆရာဝိုင်းက မောင်မြင့် လွင်ကို ဆေးပင်အကြောင်းများ ပြော ပြနေလေသည်။

* * *

စိုးဝင်းထွန်း

၂၀၁၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်

ဇွန်လဆန်းပြည့်ဝ အောင်မြင်စေမည့်

(ကာ၊ ကျ၊ ဖွင့်) နဝင်းယတြာအစီအရင်များ

ဆရာ မြတ်ထွဋ်ခေါင် (မြန်မာ့ရိုးရာဗေဒပညာရှင်)

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၉)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုကာ လိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အိမ်တွင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ကံကော် (၉)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၁နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ပျဉ်းမ (၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)ခု၊ ကြက်လျှာ (၅)လက်နှင့် ရေသက်စေ့တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး လိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်တွင် ကိတ်မုန့် (၁)ခု၊ ဂြိုဟ်တံခွန် (၉)လက်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - မွေးနေ့တွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို ဆပ်ပြာ (၅)တုံးလှူပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် သရက်သီး (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ပျဉ်းမ (၁၉)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်း ထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၁)ထိပ်စီးကို (၅)နောက်ပိတ်နှင့် (က)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

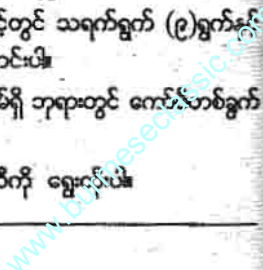
တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် သရက်သီး (၂)လုံးနှင့် ဆူးတံခွန် (၁)လုံးတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ရဟန်းတစ်ပါးကို နန်းကြီးသပ်လှူဒါန်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် နှင်းဆီ (၉)ပွင့်နှင့် ဂြိုဟ်တံခွန် (၉)လက်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ၄နာရီခွဲမှ ၆နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ဆီညွန့် (၈)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကားသစ်စုံတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် သပြေ (၆)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - မွေးနေ့တွင် ရဟန်းတစ်ပါးကို ဆန်(၉)လုံးလှူဒါန်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် လက်ဖက် (၉)ကျပ်သား၊ တံခွန်လုံးအပါ (၉)လုံးတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ဇော်စိမ်း (၈)ညွန့်ကို ဖယားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၂)ထိပ်စီး (၄)နောက်ပိတ်နှင့် (တ)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း နှင်းဆီ(၉)ပွင့်၊ ထီးနီ(၉)လက်တို့ကို တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး လိုရာဆုတောင်းပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် ရွက်လှ (၉)ညွန့်၊ ထီးဖြူ (၉)တို့ကို တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် အုန်းညွန့် (၉)ညွန့်နှင့် ကြက်လျှာ (၉)လက်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး လိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၁၀နာရီခွဲမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်တွင် သီဟိုဠ်စေ့ (၉)စေ့ကို ဆွမ်းနှင့်တကွ သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - မိမိမွေးနေ့တွင် ဘုန်းကြီးတစ်ပါးကို ရေသန့်တူတစ်တူးနှင့် ခရမ်းသီးနှစ်ဆွမ်းဟင်းတစ်ခွက် လောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - မွေးနေ့တွင် ငွေ (၉၀၀)ကျပ်ကို ဘုန်းကြီးတစ်ပါးအား လှူပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း မိမိမွေးနေ့ထောင့်တွင် သရက်ရွက် (၉)ရွက်နှင့် ထီးနီ (၉)လက်ကို လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုကို တောင်းပါ။
- အိမ်/ကားရောင်းလိုလျှင် - ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း နေအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် ကော်လံတစ်ခွက်နှင့် နှင်းဆီပန်း (၉)ပွင့်ကို လှူဒါန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၃)ထိပ်စီး (၇)နောက်ပိတ်နှင့် (၀)အကွရာပါသောထိကို ရွေးထိုးပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

- နွယ်သုနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇ္ဇနရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် အုန်း (၉)ညွန့်လှူဒါန်း၍ ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ညနေ ဇနာရီမှ ဂုနာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ရေသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇ္ဇနရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ နွေနေ့ထောင့်တွင် ကံကော် (၁၅)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၁၈)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇ္ဇနရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ကိတ်မုန့် (၉)ခုလှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အုန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇ္ဇနရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် မေဠိပန်း (၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - သောကြာနေ့နံနက် ဇနာရီမှ ဂုနာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား (၃)စုံတို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- သွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - စနေနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇ္ဇနရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ကား ရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ဇနာရီမှ ဂုနာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- အိမ်ကြံ့ခိုင်မှု - (၃)ထိပ်စီး (၄)နောက်ပိတ်နှင့် (၄)အကွရာပါသောထိကို ရွေးလိုပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

- နွယ်သုနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇ္ဇနရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ကံကော် (၁၅)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဝါတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- အိမ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ညနေ ဇနာရီမှ ဂုနာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် သီဟိုဠ် (၆)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇ္ဇနရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဇော်စိမ်း (၈)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇ္ဇနရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင့်တွင် ဆီးယိုနှင့် ကိတ်မုန့်သွမ်းလှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- အုန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇ္ဇနရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် လောက်သေ (၉)ညွန့်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီးအတွက် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ဂုနာရီမှ ဂုနာရီအတွင်း အင်ကြင်း (၂၁)ညွန့်ကို တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင့်တွင် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- သွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ဉာနရီမှ ဝဇ္ဇနရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာနေ့ထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၉)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ်/ ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ဇနာရီမှ ဂုနာရီအတွင်း ဆီး (၈)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- အိမ်ကြံ့ခိုင်မှု - (၅)ထိပ်စီး (၅)နောက်ပိတ်နှင့် (၁)အကွရာပါသောထိကို ရွေးလိုပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - သောကြာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ထန်း (၁၀)ညွန့်လှူဒါန်းပြီး ဒီဗီတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါ။
- အိပ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - တနင်္လာနေ့ ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် မီးသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ငွေ့နံထောင့်တွင် ဆီး (၈)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၂၇)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ အင်္ဂါထောင့်တွင် ရေသန့်ဘူး (၄)ဘူး သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဗီတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - တနင်္လာနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ထန်းလျက် (၉)ကျပ်သား၊ နင်းဆီ (၉)ပွင့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီး - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဇီဝေါ (၇)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကား (၃)စုံကို လှူဒါန်း၍ မိမိလိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ဆီ (၉)ကျပ်သားကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ် / ကား ရောင်းလိုသော် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း ရွက်လှ(၄)ညွန့်ကို တရောင်ကင်ပွန်းနှင့် ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၆)ထိပ်စီး၊ (၆)နောက်ပိတ်နှင့် (အ)အကွရာပါသောထိက် ရွေးထိုးပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

- ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် မေဠိ (၉)ညွန့်ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ ဒီဗီတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိပ်ထောင်ရေးအဆင်ပြေစေရန် - စနေနေ့ညနေ ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် မီးသက်စေ့လှူဒါန်းပြီး ဂုဏ်တော်ကိုးပါးဖြင့် ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- ငွေကြေးအခက်အခဲအတွက် - စနေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ငွေ့နံထောင့်တွင် ကံ့ကော် (၁၅)ညွန့် သွားရောက်လှူဒါန်း၍ အရဟံဂုဏ်တော်ကို ပုတီး (၉)ပတ်စိပ်ပါ။
- အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲအတွက် - အင်္ဂါနေ့နံနက် ၁၀နာရီမှ ၁၂နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္လာထောင့်တွင် ပေါင်မုန့် (၉)ခုကို သွားရောက်လှူဒါန်းပြီး ဒီဗီတပတိဂုဏ်တော်ကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- ကျန်းမာရေးအတွက် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ စနေထောင့်တွင် ပုလဲပန်း (၉)ညွန့်၊ ထီးနီ (၉)လက်၊ အမွှေးတိုင် (၉)တိုင်တို့ကို သွားရောက်လှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- နိုင်ငံခြားခရီး - ကြာသပတေးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ကြာသပတေးထောင့်တွင် ပိတောက် (၂၉)ညွန့်နှင့် တံခွန်ကုက္ကားတစ်စုံလှူဒါန်း၍ လိုရာဆုတောင်းပါ။
- စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအတွက် - တနင်္ဂနွေနေ့နံနက် ၉နာရီမှ ၁၀နာရီအတွင်း တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် ပဲပေါင်မုန့် (၅)လုံးလှူဒါန်း၍ ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို (၉)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။
- အိမ် / ကားရောင်းလိုလျှင် - ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နံနက် ၆နာရီမှ ၇နာရီအတွင်း သီဟိုဠ် (၂၁)ညွန့်ကို ဖလားတစ်ခုအတွင်းထည့်၍ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများပေါ်သို့ ပက်ဖျန်းပါ။
- ထိက်ကြမ္မာ - (၇)ထိပ်စီး၊ (၉)နောက်ပိတ်နှင့် (မ)အကွရာပါသောထိက် ရွေးထိုးပါ။
